

DŽUAN FALUN
轉法輪
(Vertimas į lietuvių kalba)
翻譯成立陶宛語

Li Hundži
李洪志

Įvadas (*Lun Ju* 論語)

Dafa¹ – tai Kūrėjo išmintis. Dafa yra Dangaus ir Žemės, taip pat ir Visatos kūrinio pagrindas. Jis apima visa, nuo pačio mikroskopinio iki pačio makroskopinio, ir įvairiai pasireiškia įvairiuose Dangaus Kūnų lygiuose. Iš pačių Dangaus Kūno gelmių, atsiradus pačioms mažiausioms dalelėms, sluoksnis po sluoksnio yra pasklidusios begalinės dalelės. Jos pasiekia žmonijai žinomus išorinius atomų, molekulių, žvaigždžių, galaktikų sluoksnius ir taip toliau iki žymiai didesnių. Įvairių dydžių dalelės sudaro įvairių dydžių gyvybę, taip pat įvairių dydžių pasaulius, paplitusius visuose Visatos dangaus kūnuose. Gyvybėms, esančioms šiose įvairių lygių dalelėse, didesnės, nei šio lygio dalelės, yra žvaigždės jų danguje. Įvairių lygių Visatos gyvybėms tai neturi ribų. Dafa taip pat sukūrė Laiką, Erdvę, daugybę gyvybės rūšių ir bendrai viską. Viskas yra apimta, niekas nepraleista. Tai yra konkrečios Dafa savybės „Džen Šan Žen“² pasireiškimas įvairiuose lygiuose.

Kaip bebūtų išsivysčiusios žmonijos Visatos ir gyvybės tyrimo galimybės, jos apsiriboja tik žemo lygio lokalinės Visatos erdvės, kurioje egzistuoja žmonės, matymu. Daugybė priešistorinės žmonijos laikais buvusių civilizacijų tyrė kitas žvaigždes. Nepriklausomai nuo to, kaip aukštai ir toli jos skraidė, jos nesugebėjo išeiti iš žmonijos erdvės. Žmonija niekada nesugebės iš tikro pažinti realių Visatos pasireiškimų. Jeigu žmogus nori pažinti Visatos, erdvėlaikių, žmogaus kūno paslaptis, jis būtinai turi tobulintis pagal teisingąjį *Fa*³, pasiekti tikrą pabudimą ir pakelti savąjį būties lygį. Tobulinimosi procese pagerės žmogaus moralines savybes, ir kai jis galės atskirti tikrą gėrį nuo tikro blogio, gera nuo blogo ir pakilti virš žmonijos lygio, tuomet pamatys realią Visatą, įvairaus lygio įvairiose erdvėse gyvybes ir užmegs su jomis kontaktą.

Žmonijos tyrimų tikslas – techninė konkurencija gyvenimo sąlygų pakeitimo vardan. Daugumoje atvejų tai vyksta atmetant Dievybes, atsisakant moralės, kuri skirta pažaboti žmoniją. Todėl daugelis ankstyvesniųjų civilizacijų daug kartų buvo sunaikintos. Tyrimai apsiriboja tik materialaus pasaulio ribomis. Daiktas tiriamas tik tada, kai jau yra atpažintas. Bet, atmetę Dievus, jie niekada neišdrįso liesti nematomų ir nematerialių reiškinių žmonijos erdvėje, reiškinių, kurie objektyviai egzistuoja ir praktiškai pasireiškia žmogaus realybėje, įskaitant dvasingumą, tikėjimą, dievišką žodį ir dieviškus stebuklus.

Jeigu žmonija, remdamasi moralės dėsniais, sugebės pagerinti savo elgesį ir supratimą, tai žmonių visuomenės civilizacija egzistuos ilgai ir dieviški stebuklai vėl atsiras žmonių visuomenėje. Praėjusiose žmonijos visuomenėse taip pat daug kartų atsirasdavo pusiau dieviška, pusiau žmogiška kultūra, kas leido pagerinti žmonijos tikrųjų žinių lygį apie gyvybę ir Visatą. Jeigu žmonija sugebės su reikiama pagarba priimti Dafa pasireiškimus šiame pasaulyje, tai atneš žmonėms, tautoms arba valstybėms laimę ir garbę. Dangaus kūnai, Visata, gyvybes ir visiškai viskas yra Visatos Dafa sukurtas. Nuo Dafa nusigręžę gyvenimai yra iš tikro sugadinti; pasaulietiniai žmonės kurie gali atitikti Dafa iš tiesų yra geri ir, be to bus palaiminti ilgu amžiu ir laime. Besitobulinantysis kuris susilies su Dafa, taps būtybe pasiekusia kelią – Dievu.

Li Hundži

2015 m. gegužės 24

¹Dafa – Didysis įstatymas (kin. 大法)

²Džen Šan Žen – Tiesa Gerumas Kantrybė (kin. 真善忍)

³Fa – Įstatymas; dėsnis (kin. 法)

Turinys

PIRMA PASKAITA	5
Iš tiesų vesti žmones į aukštą lygį	5
Įvairiuose lygiuose Įstatymas skiriasi	7
„Džen Šan Žen“ – tai vienintelis gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijus	10
Čigunas priklauso priešistorinei kultūrai	11
Čigunas – tai tobulinimasis	14
Kodėl praktikuojant neauga Gunas?	15
Išskirtinės Falun Dafa savybės	20
ANTRA PASKAITA	25
Apie dangaus regą	25
Antgamtinis „tolimo matymo“ sugebėjimas	31
Antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė	33
Būtis ne penkiose stichijose ir Trijų Sferu viršijimas	35
Troškimų klausimas	38
TREČIA PASKAITA	43
Aš laikau visus mokinius savo pasekėjais	43
Budos sistemos tobulinimosi metodai ir budizmas	43
Būtina pilna ištikimybė vienai tobulinimosi kryptčiai	46
Antgamtiniai sugebėjimai ir Guno jėga	48
Atvirkštinis tobulinimasis ir Guno skolinimasis	48
Netyros dvasios apsėdimas	52
„Kosminė kalba“	56
Ką mokytojas duoda savo mokiniams?	57
Energijos laukas	61
Kaip Falun Dafa mokiniams platinti Guno praktiką?	62
KETVIRTA PASKAITA	64

Praradimas ir gavimas	64
Karmos virsmas	65
Sinsino pakėlimas	70
Energijos įliejimas per viršugalvį (<i>Guanding</i>)	74
<i>Siuanguan</i> vietos nustatymas	76
PENKTA PASKAITA	81
Faluno emblema	81
Čimenio praktikos metodas	82
Praktika erezijos metodu	83
Porinis vyro ir moters tobulinimasis	85
Sielos ir gyvybės tobulinimas	86
Įstatymo kūnas	87
Pašventinimas	88
<i>Džu jou ke</i>	92
ŠEŠTA PASKAITA	93
„Ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“	93
Praktika iššaukia demoną	98
Savo mastimo sukurti demonai	102
<i>Džu-lši</i> turi būti stiprus	104
Širdis būtinai turi būti teisinga	105
Kovos menų čigunas	109
Noras pasirodyti	111
SEPTINTA PASKAITA	114
Gyvų būtybių žudymo klausimu	114
Mėsos vartojimas	116
Pavydo jausmas	120
Ligų gydymo klausimas	123

Klinikinis gydymas ir čiguno terapija	126
AŠTUNTA PASKAITA	129
<i>Bigu</i>	129
Či vagystė	130
Či rinkimas	132
Kas praktikuoja, tas ir gauna Guną	133
„Dangaus Ratas“	137
Džiaugsmo jausmas	143
Kalbos tobulinimas	144
DEVINTA PASKAITA	146
Čigunas ir kūno kultūra	146
Mintis	147
Rami ir švari širdis	151
Prigimtinis pagrindas	154
Supratimas	155
Didžio prigimtinio pagrindo žmogus	159

PIRMA PASKAITA

Iš tiesų vesti žmones į aukštą lygį

Aš per visas įstatymo paskaitas ir Guno apmokymus, jausdamas atsakomybę prieš visuomenę ir mūsų mokinius, esu pasiekęs gerus rezultatus ir įtaka visuomenei irgi būdavo gera. Prieš keletą metų daugelis čiguno meistrų apmokė žmones, bet visa tai, ką jie dėstė, buvo skirta tik gydymui ar organizmo stiprinimui. Žinoma, aš nesakau, kad jų mokomi praktikos metodai negerai, bet noriu atkreipti dėmesį, kad jie nemoko to, kas liečia aukštą lygį. Taip pat aš žinau čiguno padėtį valstybėje apskritai. Dabar mūsų šalyje ir už jos ribų aš esu vienintelis, kuris moko aukšto lygio Guno. Kodėl gi iki šiol niekas nemokė aukšto lygio Guno? Nes tai liečia labai būtiną problematiką ir labai gilius istorinius priežastinius ryšius; labai plačias sferas ir labai aštrius klausimus. Tai nėra kažkas tokio, ką gali mokyti paprastas žmogus, nes reikalauja peržiūrėti daugelį čiguno mokyklų dalykų. Tuo labiau, kai kurie praktikuotojai šiandien mokosi vieną praktiką, o rytoj kitą – jie jau nuvedė savo kūną į chaotišką padėtį. Jų besitobulinimas pasmerktas nesėkmei. Kitų tobulėjimas sparčiai eina pagrindiniu keliu aukštyn, o šie žmonės yra nuėję šunkeliais. Kai jie naudoja vienus būdus, jiems trukdo kiti; kai praktikuoja kitus, trukdo pirmieji. Ir vieni, ir kiti sudaro jiems kliūtis. Jiems jau neįmanoma užsiimti tobulinimusi.

Mes visa tai sutvarkysime, palikę kas gera ir atmetę bloga, garantuodami, kad tu ateityje galėsi tobulintis. Bet tai liečia tik atėjusius tikrai mokytis Dafa. Jeigu tu atėjai su savo prisirišimais, atėjai čia su atkakliu tikslu įgyti antgamtinius sugebėjimus, išgydyti savo ligas, pasiklausti teorinių samprotavimų ar su kokiu kitu žemu tikslu, tada tai netinka. Aš jau sakiau, kad šiuo reikalu užsiimu tik aš vienas. Nebus daug tokių progų, nes ateityje aš šitaip nebemokysiu. Aš manau, kad tiesiogiai dalyvavę mano praktikos apmokyme ir įstatymo išdėstyme, yra labai... Ateityje tu tai suprasi, tu pajusi, kad tas laiko periodas buvo nepaprastai brangus. Žinoma, mes pripažįstame likimą, ir štai mes visi čia sėdime – tai kaip tik yra likimas.

Pagalvokite, ką tai reiškia mokyti į aukštą lygį vedančio praktikos metodo? Argi tai nėra žmonių gelbėjimas? Žmonių gelbėjimas reiškia būtent tavo tikrą tobulėjimą, o ne tik ligų gydymą ir organizmo sveikatos stiprinimą. Dėl to teisinga tobulinimosi praktika privalo reikalauti mokinių Sinsinui būti aukštu. Mes, čia sėdintys, atėjome mokytis Dafa. Tokiu būdu, tu turi laikyti save kaip tikra praktikuotoją ir atsisakyti prisirišimų. Jeigu tu čia atėjai mokytis praktikos metodo ir mokytis Dafa, turėdamas įvairius prisirišimus, tai tu nieko neišmoksi. Pasakysiu tau tiesą: visas žmogaus tobulinimosi procesas yra pastovus žmogiškųjų prisirišimų atsisakymas. Žmonių visuomenėje visur abipusė apgaulė, dėl nedidelės asmeninės naudos žmonės vienas su kitu kovoja, asmeninių interesų vardan kenkia vieni kitiems. Nuo viso to reikia atsisakyti, ypač šiandien pasišventusiems Guno praktikai, šiuos norus tuo labiau reikia atmesti.

Čia aš nekalbu apie ligų gydymą, ir mes ligų negydome. Tačiau pasišvęsti tikrai tobulėjimui negalėsi, jeigu tavo kūnas bus ligotas. Aš išvalysiu tavo kūną, bet padarysiu tai tik tiems, kurie tikrai atėjo mokytis Guno, atėjo tikrai mokytis įstatymo. Mes pabrėžiame viena: jei tu neatsisakysi visų ydingų sumanymų, neatmesi minčių apie sveikatos problemą, mes nieko negalėsime padaryti ir negalėsime tau padėti. Kodėl? Todėl, kad šioje Visatoje egzistuoja toks principas: pagal Budos sistemą visi eilinių žmonių įvykai priklauso nuo priežastinių ryšių. Gimimas, pasenimas, ligos, mirtis – toks yra eilinio žmogaus egzistavimas. Kadangi žmogus anksčiau darė blogus darbus, tai įgijo karma⁴, kuri yra jo bėdų ir ligų priežastis. Patiriamos kančios –tai karminių skolų grąžinimas. Todėl niekas negali savavališkai pakeisti šio principo,

⁴ karma – veikla; nuodėmė (sansk. karman)

nes tai reikštų, kad tas kuris turi paskola gali jį negražinti. Tai negalimo daryti šiaip taip, kadangi tai būtų blogas darbas.

Kai kurie mano, kad ligonių gydymas, ligų išgydymas ir organizmo sveikatos stiprinimas yra geras darbas. O mano manymu, iš tikrųjų ligos neišgydė, ją tik laikinai nukėlė į ateitį arba pertvarkė, bet jos nenuėmė. Tikram šios bėdos pašalinimui būtina nuimti karmą. Jeigu kam nors pavyks iš tikrųjų išgydyti ligą ir ligonį pilnai išlaisvinti nuo karmos, tikrai tai pasiekti, reiškia šio žmogaus lygis jau nėra žemas. Jis jau suprato šį principą, jog negalima savavališkai griauti eilinių žmonių principų. Tobulinimosi procese praktikuotojai iš gailėstingumo atlieka kilnius darbus: gydo ligonius, padeda jiems atsigauti ir stiprinti organizmą. Tai leidžiama, bet vis dėlto pilnai ligonių išgydyti jiems nepavyks. Tarkime, eilinio žmogaus ligos iš tikrųjų išgydytos ir šis nesitobulinantis eilinis žmogus tapo visai sveikas; tačiau jis liko eiliniu žmogumi, kuris išėjęs pro duris, kaip ir anksčiau, varžysis dėl asmeninių interesų. Kaipgi galima savavališkai šalinti jo karmą? Tai absoliučiai neleidžiama.

Tada kodėl tai galima atlikti praktikuotojams? Todėl, kad šie žmonės yra patys brangiausi. Jis panoro tobulintis ir jame suspindėjusi ši mintis yra pati brangiausia. Budizme skiriamas dėmesys Budos prigimčiai ir, kai žmoguje išryškėja Budos prigimtis, Nušvitusieji kaip tik ir gali jam padėti. Ką tai reiškia? Kadangi aš išdėstu aukšto lygio Guną, tai pasakyčiau, kad tai paliečia aukšto lygio principus ir labai plačius klausimus. Mes manome, kad šioje Visatoje žmogaus gyvybė užgimė ne eilinių žmonių visuomenėje. Tikra žmogiška gyvybė gimė Visatos erdvėje, nes šioje Visatoje egzistuoja daug įvairaus lygio gyvybes kuriančių materijų. Sąveikaudamos šios materijos gali sukurti gyvybę – tai reiškia, kad pirminė žmogaus gyvybė turi savo ištakas Visatoje. Visatos erdvė nuo pradžių turėjo gera prigimtį, turėjo savybę „Džen Šan Žen“. Nuo pat savojo gimimo žmogus apdovanotas ta pačia savybe, kaip ir Visata. Bet gyvosios būtybės daugėjant, susidarė tam tikri kolektyviniai socialiniai santykiai; be to, kai kurios iš jų tapo savanaudiškomis ir jų lygis palaipsniui nukrito. Jos neišsilaikė pirminiame aukštame lygyje ir nukrito žemyn. O sekančiame laiptelyje jos tapo dar blogesnėmis, vėl neišsilaikė, toliau tęsėsi kritimas žemyn ir galų gale jos atsidūrė žmonijos lygyje.

Visa žmonių visuomenė yra tame pačiame lygyje. Iš antgamtinių sugebėjimų ar iš Didžiųjų Nušvitusiųjų matymo taško žmonijos kritimas pasiekė tokį laipsnį, kuriame šios gyvos būtybės turėtų būti sunaikintos. Bet Didieji Nušvitusieji, išreikšdami gailėstingumą, žmonėms suteikė dar vieną galimybę: sukūrė jiems ypatingą terpę, ypatingą erdvę. Šios erdvės gyvos būtybės skiriasi nuo esančių kitose Visatos erdvėse. Šios erdvės gyvosios būtybės negali matyti esančių kitose erdvėse, neturi galimybės matyti tikros padėties Visatoje – tai tolygu žmonių nusiritimui į paklydimų bedugnę. Norėdami nesirgti, išsilaikinti nuo nelaimių ir pašalinti karmą, žmonės turi žengti tobulinimosi keliu – keliu į pradžios šaltinį ir į tiesą. Tai visų tobulinimosi mokyklų pripažintas kelias. Žmogus privalo grįžti į pradinį šaltinį ir į tiesą – tik tai yra tikrasis buvimo žmogumi tikslas; todėl, kai žmoguje gimsta siekis tobulintis, tai laikoma, kad jame atbudo Budos prigimtis. Tokia mintis pati brangiausia, nes jame atsirado noras grįžti į šaltinį ir į tiesą, jis nori palikti eilinių žmonių lygį.

Galbūt jūs girdėjote budistinį išsireiškimą: „Kai Budos prigimtis išryškėja, sudreba dešimties krypčių pasaulis.“ Kiekvienas, jį pamatęs, jam padeda, besąlygiškai padeda jam. Budos sistemoje žmonės gelbėjami besąlygiškai ir neatlygintinai, besąlygiškai padedama žmogui, todėl mes ir galime daug ką padaryti dėl mokinių gerovės. Bet eiliniam žmogui, kuris siekia būti tik eiliniu žmogumi ir nori išgydyti ligas, mes negalėsime padėti. Kai kurie galvoja: „Štai aš išgysiu ir tada pradėsiu tobulintis.“ Jei tu nori tobulintis, tai nekelk jokių sąlygų, nori tobulintis – pasišvėsk šiam reikalui. Tik žinok, su ligotu organizmu ir susipynusiomis kūne informacijomis tu tikslo nepasieksi. Būna ir tokių, kurie niekada čiguno nepraktikavo; yra ir tokie, kurie čiguno pratimais užsiiminėja dešimtis metų, bet vis dar klaidžioja *či* lygyje ir

negali tobulintis toliau.

Ką gi daryti? Mes, žinoma, jo kūną išvalysime, kad jis galėtų tobulintis į aukštą lygį. Kai tu randiesi pačiame žemiausiame tobulinimosi laiptelyje, tau reikia praeiti pilną organizmo išvalymo procesą, nieko ydingo nepaliekant netgi mintyse. Tave taip pat reikia išvalyti nuo karmos lauko aplink kūną, išlaisvinti nuo trukdančių tavo organizmui faktorių. Neišvalius, kaip tu su tokiu nešvariu, patamsėjusiu organizmu ir nuodėmingomis mintimis tobulinsiesi iki aukšto lygio? Čia pas mus neapraktikuojamas *či*; tai yra žemas lygis ir tau nėra reikalo tuo užsiimti. Mes tave perkelsime į priekį, kad tavo organizmas pasiektų sveiką būseną. Tuo pačiu metu mes į tave įdėsime paruoštą energetinį dalykų kompleksą, būtiną žemo lygio pagrindų suformavimui, ir tokiu būdu tu galėsi praktikuotis jau labai aukštame lygyje.

Paprastai laikoma, kad tobulinimasis susideda iš trijų lygių, tame tarpe ir *či* lygio. Bet tikras tobulinimasis (nejungiant pratimų su *či*) susideda tik iš dviejų didelių lygių, o būtent: iš tobulinimosi pagal „pasaulietinį Įstatymą“ ir tobulinimosi pagal „popasaulietinį Įstatymą“. Pasaulietinis ir popasaulietinis Įstatymai, apie kuriuos mes kalbame, nieko bendro neturi su „išėjimu iš pasaulio“ ir „įėjimu į pasaulį“, kaip tai vadinama vienuolynuose, kas turi tik teorinę reikšmę. O pas mus tai tikras virsmas dviejuose dideliuose lygiuose tobulinant žmogiškąjį kūną. Tobulėjimo procese pagal pasaulietinį Įstatymą žmogaus kūnas valomas pastoviai ir nuosekliai, todėl, pasiekus aukščiausią pasaulietinio Įstatymo formą, kūnas bus pilnai pakeistas aukšto lygio energomedžiaga. O tobulinimasis pagal popasaulietinį Įstatymą – tai esminis Budos kūno, jau sudaryto iš aukšto lygio energomedžiagos, tobulinimas, kurio visi antgamtiniai sugebėjimai pasireiškia iš naujo. Aukščiau pasakyta priklauso šiems dviem dideliems lygiams.

Mes manome, kad egzistuoja išanksto nusistatytas ryšys. Štai mes čia sėdime ir aš galiu jums padėti. Mūsų čia viso tik du su trupučiu tūkstančio žmonių, tegu keletas tūkstančių, netgi sakykime daugiau, dešimt tūkstančių, aš visiems galiu padėti, tai yra, jums nereikės praktikuotis žemame lygyje. Aš išvalysiu tavo organizmą, pakylėsiu tave aukštyn ir įdėsiu į tave pilną tobulinimosi sistemos kompleksą. Taigi tu iš pat pradžių atsidursi aukštame tobulinimosi lygyje. Bet tai liečia tik čia atėjusius pasišvęsti tikram tobulinimuisi mokinius. Tai, kad tu tik sėdi čia, dar nereiškia, kad tu jau esi praktikuotojas. Jeigu žmogaus mąstyme įvyko esminis pokytis mes galime visa tai padaryti, be to, šiuo neapsiribodami. Tai, ką aš jums daviau, jūs galėsite suprasti ateityje. Mes negydomė ligų, bet pilnai reguliuojame mokinių organizmą, kad jie galėtų užsiimti praktika. Su ligotu kūnu pas tave Gunas aplamai negalės atsirasti. Taigi, nesikreipkite pas mane su prašymais jus išgydyti nuo ligų, aš tuo neužsiimu. Pagrindinis mano atėjimo tikslas – žmones nukreipti į aukštus lygius, iš tikro vesti žmones į aukštus lygius.

Įvairiuose lygiuose Įstatymas skiriasi

Praeityje daugelis čiguno meistrų pasakojo, kad čigunas susideda iš pradinės, vidurinės ir aukščiausios stadijų. Faktiškai visos šios stadijos pilnai priklauso *či*, priklauso tik vienam *či* pratimų lygiui. Kam tada jį dalinti į šias stadijas? Daugelis mūsų užsiimančiųjų čigunu apie tikrus aukšto lygio dalykus visiškai nieko nežino, neturi jokio supratimo. Toliau mes Įstatymą dėstysime vien tik aukštame lygyje. Be to, aš noriu atkurti tobulinimosi reputaciją. Aš dar savo paskaitose aptarsiu ydingus reiškinius, egzistuojančius besitobulinančiųjų rate. Papasakosiu, kaip mes turime šiuos reiškinius vertinti ir juos nagrinėti. Be to, mokant praktikos metodų ir dėstant aukšto lygio Įstatymą, paliečiamos plačios sferos ir palyginti didelės problemos, ir netgi labai aštrūs klausimai; aš taip pat noriu papasakoti apie šiuos klausimus, noriu atkreipti dėmesį į trukdymus, vykdomus iš kitų erdvių ir nukreiptus į mūsų

žmonių visuomenę ir ypač į besitobulinančiuosius. Aš taip pat noriu paaiškinti ir tuo pat metu mūsų mokiniams išspręsti šias problemas. Tu negalėsi Guno praktikuoti be šių klausimų išsprendimo. Mes, spręsdami šias esmines problemas, žinoma, jus turime laikyti tikraisiais besitobulinančiais. Suprantama, nelengva iš karto pakeisti tavo mąstymą. Tolesnėse paskaitose Jūs palaipsniui pakeisite savo pažiūras, taip pat tikiuosi, kad įdėmiai klausysite. Aš praktikos metodą perduodu ne taip, kaip kiti čiguno meistrai. Mokydami praktikos metodo, jie tik trumpai papasakoja apie savo mokyklos principus, po to perduoda informaciją, apmoko vieno pratimų komplekso – ir viskas. Liaudis jau priprato prie tokio Guno perdavimo.

Tikrajame Guno perdavime būtinas *Fa* ir Dao išdėstymas. Aš dešimtyje paskaitų jums išaiškinsiu aukštųjų lygių principus ir tik tada jūs galėsite tobulintis; priešingu atveju tobulintis absoliučiai neįmanoma. Kiti perduoda tik ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būdus. Jeigu tu nori savo tobulėjime pasiekti aukštą lygį, tai be aukštojo lygio įstatymo nurodymų tu nesugebėsi tobulintis. Palyginkime tai su išsimokslinimu: jei tu į universitetą eini su pradinės mokyklos vadovėliais, tai tu vis tiek liksi pradinės mokyklos mokiniu. Kai kurie mokėsi daugelio praktikų ir tų ir anų, gavo pilną krūvą visokių pažymėjimų, bet jų Gunas vis dar neišaugo. Jie mano, kad suprato visą čiguno esmę ir turinį. Ne, tai tik paviršutinis supratimas, esantis pačiame žemiausiame lygmenyje. Čigunas neapsiriboja tik tai, čigunas – tai tobulinimasis ir turi universalias žinias ir gilią patirtį, be to, įvairiuose lygiuose įstatymas skiriasi, todėl čiguno dalykai skiriasi nuo mums dabar žinomų *či* praktikos dalykų, ir kiek tu jų besimokytum, tai nieko tau neduos. Išnagrinėkime tokį pavyzdį: anglų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, amerikietiškus pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, japonų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, kinų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, bet tu vis dar lieki pradinės mokyklos mokiniu. Kiek tu besimokytum įvairių žemo lygio čiguno dalykų, kiek tu save įkrautum visu tuo, visa tai kaip tik atvirkščiai tau dar daugiau sutrukdydys, nes tavo kūnas pateks į chaotišką būseną.

Noriu dar kartą pabrėžti, kad mūsų tobulinimosi metode būtinai mokomas Gun praktikos metodas ir išdėstomas *Fa*. Įvairių budistinių vienuolynų vienuoliai, ypač Čanio mokyklos, galbūt laikosi savojo supratimo. Vien paminėjus įstatymo skelbimą, jie jau nebenori klausyti. Kokia to priežastis? Čanio mokykloje priimta, kad įstatymo skelbti negalima. Jeigu jis išreiškiamas žodžiais, tai jau ne įstatymas. Nėra įstatymo, kurį galima būtų skelbti. Įstatymą galima tik priimti širdimi, todėl Čanio mokykloje iki šių dienų apie jokią įstatymą negalima kalbėti. Bodhidharmos perduotas mokymas remiasi Šakjamunio⁵ pasakymu. Šakjamunis sakė: „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos.“ Šių Šakjamunio žodžių pagrindu jis ir įkūrė Čanio mokyklą. Mes manome, kad ši mokykla „lenda į jaučio ragą“. Ką reiškia „lįsti į jaučio ragą“? Kai Bodhidharma pradėjo „lįsti į jaučio ragą“, jam atrodė gana erdvu; kai prieita iki antrojo patriarcho, tapo ne taip erdvu, trečiam vietas dar buvo pakankamai; o kai reikalas priėjo iki ketvirtojo, tapo jau labai siaura; penktajam jau beveik nebebuvo kur lįsti; atėjęs šeštojo patriarcho Huinengo eilei, buvo prieita iki piko, ir jam jau nebuvo kur lįsti. Jei tu dabar nueisi į Čanio mokyklą mokytis įstatymo, tai nieko neklausinėk. Klausinėsi – gausi lazdele per galvą, kaip sakoma „lazdos įspėjimas“. Tai reiškia, neklausinėk, suprask pats. Tu sakai: „Aš atėjau mokytis, nes nieko nežinau, tai ką man suprasti? O jūs man lazdele per galvą?“ Tai nurodo, kad Čanio mokykla jau iki galo „lindo į jaučio ragą“, nėra jau daugiau apie ką kalbėti. Juk Bodhidharma perspėjo, kad jo mokykla tęsis tik iki šeštojo patriarcho, ne ilgiau. Praėjo keletas šimtų metų, bet vis dar yra tokių, kurie užsispyrę laikosi senųjų Čanio mokyklos principų. Kokia yra tikroji Šakjamunio žodžių „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ prasmė? Šakjamunis priklauso Tathagatos lygiui. Niekas iš vėlesnių vienuolių nesugebėjo pasiekti Šakjamunio lygio, negalėjo suprasti jo dvasinės būsenos, negalėjo pažinti tikrojo Jo dėstomo įstatymo turinio ir jo išsakytos tikrosios esmės. Todėl jo pasekėjai kiekvienas savaip traktavo

⁵ Šakjamunis – Buda tathagata (sansk. Siddhārtha Gautama)

jo pamokslus ir viską pavertę į painiavą. Kai kurie manė, kad teiginys „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ kalba apie tai, kad Įstatymo negalima skelbti, kitaip tai jau ne Įstatymas. Iš tikro, prasmė ne tokia. Po to, kai Šakjamunis po bodhi medžiu pasiekė nušvitimą ir Guno atvėrimą, jis ne iš karto pasiekė Tathagatos lygį. Skelbdamas Įstatymą 49 metus, jis nenutrūkstamai kilo. Kaskart, kai jis pakildavo į naują lygį ir atsigrėždavo atgal į praeitį, tai atrasdavo, kad viskas, ką jis sakė apie Įstatymą buvo klaidinga. Dar pakilęs jis pastebėjo, kad ką tik jo skelbtas Įstatymas, taip pat yra klaidingas. Taip tęsėsi ir toliau. Visus šiuos 49 metus jis nenutrūkstamai kilo. Kiekvieną kartą pasiekęs aukštesnį lygmenį, jis atrasdavo, kad Jo anksčiau skelbtas Įstatymas yra labai žemo lygio. Jis aptiko, kad kiekvieno lygio Įstatymas atitinka Įstatymo pasireiškimą tame lygyje. Kiekviename lygyje yra Įstatymas, bet nei vienas šių Įstatymų nėra absoliuti Visatos tiesa. Aukštesnio lygio Įstatymas arčiau Visatos principų, negu žemesnio lygio Įstatymas. Todėl Šakjamunis ir pasakė: „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“.

Gyvenimo pabaigoje Šakjamunis dar sakė: „Visą gyvenimą aš neskelbdavau jokio Įstatymo.“ O Čanio mokykla tai vėl suprato šia prasme – nėra Įstatymo, kurį galima būtų skelbti. Savo amžiaus pabaigoje Šakjamunis jau pasiekė Tathagatos lygį, bet kodėl jis pasakė, kad neskelbė jokio Įstatymo? Ką jis iš tiesų norėjo išreikšti šiais žodžiais? Jis pasakė štai ką: „Net aš, pasiekęs Tathagatos lygį, negaliu pamatyti galutinių Visatos principų ir galutinio Įstatymo.“ Todėl jis liepė savo pasekėjams jo žodžių nelaikyti absoliučia, nekintančia tiesa, kad jų neribotų Tathagatos ar žemesnis už jį lygmuo, nesulaikytų jų siekio kilti į dar aukštesnį lygį. Bet pasekėjai nesugebėjo išsiaiškinti tikrosios šios frazės prasmės, suprasdami tai kaip, Įstatymas nėra Įstatymu, kai tik paskelbtas. Faktiškai, Šakjamunis tuo norėjo pasakyti, kad skirtinguose lygiuose galioja skirtingi Įstatymai. Kiekvieno lygmens Įstatymas nėra absoliuti Visatos tiesa, bet kiekviename lygmenyje turi vadovaujantį vaidmenį kuriam priklauso. Iš tikrųjų, Šakjamunis kalbėjo apie tai.

Praeityje daugelis, ypač Čanio mokykloje, tvirtai laikėsi išankstinės nuostatos ir labai klaidingo supratimo. Bet jeigu tavęs nemokyti, tai kaip tave vesti praktikoje, kaip praktikuoti, kaip tobulintis? Budistų religija turi daugybę legendų. Galbūt kai kurie skaitė, kaip kažkas pateko į Dangų ir atsidūrė Dangaus karalystėje. Ten jis aptiko, kad čia „Deimantinėje sutroje“⁶ kiekvienas hieroglifas visiškai skiriasi nuo „Deimantinės sutros“ Žemėje hieroglifų, ir prasmė kitokia. Kodėl ši „Deimantinė sutra“ nevienoda su „Deimantine sutra“ žmonių pasaulyje? Dar kai kurie kalba, kad sutros⁷ Sukhavatyje⁸ pilnai skiriasi nuo tų, kurios yra pas mus apačioje, neturi nieko bendro su mūsų, skirtingi ne tik žodžiai, pilnai skiriasi ir turinys, ir prasmė. Įvyko virsmas. Iš tikrųjų, taip būna, nes vienas ir tas pats Įstatymas įvairiuose lygiuose turi skirtingą pavidalą ir išreikštą formą, o taip pat vaidina įvairų nukreipiantį vaidmenį įvairių lygių praktikuotojams.

Kaip žinoma, budistinėje religijoje yra brošiūra pavadinimu „Kelionės į Sukhavatį užrašai“. Joje pasakojama, kaip vienas vienuolis sėdėjo meditacijos pozoje. Čia jo Juanšenis⁹ pakilo į Sukhavačio pasaulį ir pamatė kai kuriuos vaizdus. Išbuvo ten visą dieną ir grįžo, o Žemėje jau praėjo šešeri metai. Ar jis iš tikro ten kažką pamatė, ar ne? Pamatė, bet tai, ką jis pamatė, nebuvo tikrasis vaizdas. Kodėl? Todėl, kad jo lygis buvo nepakankamai aukštas, ir jam atsivėrė tik Budos Įstatymo išraiška, kurį jis turėjo pamatyti savajame lygyje. Kadangi tas Pasaulis kaip tik yra Įstatymo pasireiškimu sudedamąja dalimi, jis negalėjo pamatyti tikrojo vaizdo. Mano nuomone, tokia vidinė frazės „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ esmė.

⁶ *Deimantinė sutra* – vienas iš pagrindinių budizmo tekstų

⁷ *sutros* – senaindiškieji Šventieji raštai (sansk.)

⁸ *Sukhavati* – Tikrasis Palaimos Rojus (sansk.)

⁹ *Juanšenis* – siela, pradinė dvasia (kin. 元神)

„Džen Šan Žen“ – tai vienintelis gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijus

Budizme iki šiol žmonės bando sužinoti, kas tai yra Budos Įstatymas? Yra ir tokių, kurie mano, kad budizme skelbiamas Įstatymas yra Budos išsamus ir pilno turinio Įstatymas. Juk iš tikrųjų taip nėra. Šakjamunio išdėstomas Įstatymas buvo skelbiamas prieš du tūkstančius penkis šimtus metų paprastiesiems žmonėms, esantiems labai žemame lygyje – žmonėms, kurie tik neseniai išėję iš pirmykštės visuomenės ir buvo palyginti elementaraus mąstymo. Paskutinis dharmos¹⁰ nuopuolio ir žlugimo laikotarpis, apie kurį kalbėjo Šakjamunis, iš esmės, yra dabar. Šiuolaikiniams žmonėms jau neįmanoma tobulintis pagal tą Įstatymą. Net vienuolynų vienuoliai šiame paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo laikotarpyje neturi jėgų išsigelbėti, nekalbant jau apie kitų išgelbėjimą. Šakjamunis pamokslavo Įstatymą, remdamasis to laiko situacija, bet tuo metu Šakjamunis pilnai neišsakė viso Įstatymo turinio, kurį jis žinojo būdamas savo lygyje. Ir neįmanoma, kad Įstatymas būtų amžinai saugomas tame pačiame pavidale.

Visuomenė vystosi, žmonių mąstymas taip pat sudėtingėja, todėl žmonėms jau sunku tobulintis tokiu būdu. Budizmo Įstatymas pilnai neapima Budos Įstatymo, jis yra tik nežymus Budos Įstatymo dalis. Budos sistemoje egzistuoja dar daug Didžiųjų Įstatymų, plintančių liaudyje ir perduodamų vieninteliui įpėdiniui žodžiu. Skirtingi lygiai turi įvairius Įstatymus, įvairios erdvės turi įvairius Įstatymus – visa tai yra skirtingi Budos Įstatymo įvairiose erdvėse ir įvairiuose lygiuose pasireiškimai. Šakjamunis taip pat sakė, kad egzistuoja 84 tūkstančiai tobulinimosi į Budą mokyklų, o budizme – tik dešimt su trupučiu: Čanio mokykla, „Švariosios Žemės“ mokykla, Tiantai mokykla, Huajanio mokykla, Tantrizmo mokykla ir kitos, kas pilnai neapima Budos Įstatymo. Savo laiku Šakjamunis savojo Įstatymo pilnai neskelbė, o tik tą jo dalį, kuri buvo suprantama to meto žmonėms.

Tai kas yra Budos Įstatymas? Esminė šios Visatos savybė – „Džen Šan Žen“ būtent yra aukščiausias Budos Įstatymo pasireiškinys, būtent tai yra Budos Įstatymo pagrindas. Budos Įstatymas įvairiuose lygiuose turi įvairias pasireiškinio formas, įvairiuose lygiuose vaidina skirtingų krypčių vaidmenį; kuo žemesnis lygmuo, tuo įvairiapusiškesnis ir sudėtingesnis jo pasireiškinys. Ši „Džen Šan Žen“ savybė egzistuoja: oro dalelėse, akmenyse, medyje, žemėje, geležyje, žmogaus kūne ir visokioje materijoje. Gilioje senovėje buvo kalbama, kad visos būtybės ir Visatos reiškiniai susidaro iš „penkių pradinių elementų“¹¹ ir tuose taip pat yra savybė „Džen Šan Žen“. Praktikuotojai, pasiekę tam tikrą lygį, gali pažinti tik konkretų šio lygio Budos Įstatymo pasireiškimą. Būtent tai yra *Guo Vei*¹², ir tobulinimosi lygis. Įstatymą atskleidus pilnoje jo apimtyje, jo turinys būtų be galo gausus. Jeigu turėtume omenyje tik jo aukščiausią tašką, tai tampa labai paprasta, nes Įstatymas primena piramidę. Pačiame aukščiausiame lygyje tai galima apibendrinti tik trimis žodžiais, tai yra „Džen Šan Žen“. Pasireiškimai įvairiuose lygiuose tampa ypatingai sudėtingi. Pavyzdžio dėlei paimkime žmogų. Dao sistemoje žmogaus organizmas laikomas mikrokosmu. Žmogus turi fizinį kūną, bet vieningo pilno žmogaus sukūrimui to nepakanka, tam būtina turėti žmogui būdingus: charakterį, prigimtines savybes, ypatybes ir Juanšenį. Tik tokiu būdu bus sukurtas turintis vidinę vienybę, savarankiškas, su savo individualybe žmogus. Taip pat yra ir su mūsų Visata: egzistuoja galaktikos, kitos žvaigždžių sistemos, taip pat yra gyvybė, vanduo ir kiti šios Visatos reiškiniai, ir būtybės – tai viena iš materijos būties pusių, bet tuo pačiu metu ji turi savyje ir savybę „Džen Šan Žen“. Šia savybe pasižymi visos materijos dalelės – ji būdinga visoms dalelėms be išimties, net ir pačioms smulkiausioms.

Gėrio ir blogio kriterijumi Visatoje yra savybė „Džen Šan Žen“. Kas gerai, o kas blogai?

¹⁰ *dharmā* – tikrasis gyvenimo kelias, dorovės dėsnis (sanskrit.)

¹¹ *penki pradinių elementai* – žemė, ugnis, vanduo, oras, metalas (kin. 五行)

¹² *Guo Vei* – Vaisiaus statusas (kin. 果位), pasiekto Budos lygio būseną

Viskas nustatoma remiantis būtent šiais principais. Tai pat yra ir su *De*¹³ vertinimo kriterijumi, apie kurį mes kalbėjome anksčiau. Žinoma, dabartinėje žmonių visuomenėje moralinių kriterijų atžvilgiu įvyko pokyčiai, ir moralės normos yra iškreiptos. Jeigu dabar kas nors mokysis iš Lei Fengo¹⁴, tai galbūt pasakys, kad jis beprotis. Bet argi kas nors būtų pasakęs, kad jis beprotis penkiasdešimtaisiais, šešiasdešimtaisiais metais? Žmonijos moralės normos ritasi kaip didžiulė nuošliauža, vyksta nenutrūkstamas dvasinių vertybių kritimas. Žmonės vaikosi naudos, dėl savo godumo kenkia kitiems, nesustodami nei prieš nieką. Pagalvokite, ar leistina, kad visa tai tęstųsi ir toliau? Kai žmogus daro blogą darbą, ir tu jam pasakysi apie tai, jis nepatikės. Jis iš tikrųjų nepatikės, kad daro blogą darbą. Kai kurie savo elgesį vertina pagal žemas šiuolaikinės dorovės normas ir save laiko geresniais už kitus, nes pasikeitė vertinimo kriterijus, kuriuo remiasi žmonės. Kaip besikeistų žmonijos moralės normos, Visatos principai negali pasikeisti. Būtent jie yra vienintelis gero ir blogo žmogaus vertinimo kriterijumi. Todėl praktikuotojas privalo sau kelti reikalavimus atitinkamai pagal Visatos principus, o ne reikalauti pagal įprastinių žmonių kriterijus. Jeigu tu nori sugrįžti prie šaltinio ir tiesos, jei nori tobulintis aukštyne, tai turi elgtis pagal šią normą. Tik tai tas, kas elgiasi pagal Visatos savybę „*Džen Šan Žen*“, yra geras žmogus. O tas, kurio elgesys prieštarauja šiems principams, iš tikro yra blogas. Gali būti, kad tave visuomenėje ar darbe pavadins blogu, bet tai nereiškia, kad tu tikrai esi blogas, o jei tave pavadins geru, tai dar nereiškia, kad esi iš tikro geras. Besitobulinantysis, kuris gali susiliesti su šiais principais, taps būtybe, pasiekusia Dao. Štai toks paprastas principas.

Stengdamiesi Dao sistemoje pasiekti „*Džen Šan Žen*“, žmonės tobulinasi pagrindiniu laikydamis *Džen*. Todėl Dao sistemoje didelė reikšmė teikiama teisingumo tobulinimui ir gamtinių duomenų vystymui, taria teisingus žodžius, daro teisingus darbus, tampa teisingu žmogumi, grįžta į pradžią ir tiesą, tampa tikruoju žmogumi. Bet *Žen* yra taip pat, *Šan* yra taip pat, bet pagrindiniu laikomas *Džen*. Budos sistemoje, siekdami savo tobulėjime pasiekti „*Džen Šan Žen*“, žmonės pagrindiniu laiko *Šan*. Tobulinimasis į *Šan* pagimdo didelį galestingumą. O atsiradus galestingumui jie pamato, kad visos gyvos būtybės kenčia. Iš čia ir atsirado noras išgelbėti visas gyvas būtybes. Bet *Džen* yra taip pat ir *Žen* taip pat yra, bet pagrindiniu tobulėjime laikomas *Šan*. Mūsų Falun Dafa mokykloje tobulinamasi pagal aukščiausią Visatos normą „*Džen Šan Žen*“, be to, vienodai. Mūsų praktikuojamas Gunas labai kilnus.

Čigunas priklauso priešistorinei kultūrai

Kas yra čigunas? Daugelis čiguno meistrų svarsto apie tai. Bet tai, ką aš pasakaju, skiriasi nuo jų svarstymų. Didelė čiguno meistrų dalis apie čiguną kalba būdami viename lygyje. O aš, remdamasis žymiai aukštesniu lygiu, pasakaju savąjį čiguno supratimą, kuris ryškiai skiriasi nuo jų pažinimo. Kai kurie čiguno meistrai mano, kad čigunas mūsų šalyje turi dviejų tūkstančių metų istoriją; kiti teigia, kad trijų tūkstančių; tretieji teigia, kad jis turi penkių tūkstančių metų istoriją, beveik tokio pačio senumo, kaip ir mūsų kinų nacijos civilizacijos istorija. Yra ir tokių, kurie primygtinai teigia, kad pagal archeologinius duomenis čigunas jau perduodamas apie septynis tūkstančius metų, kas žymiai viršija kinų nacijos civilizaciją. Bet, koks bebūtų jų supratimas, anot jų, čigunas nedaug viršija žmogiškosios civilizacijos istoriją. Evoliucinė Darvino teorija bendrais bruožais aprašo žmonijos vystymosi procesą: pradžioje buvo vandens augalai ir gyvūnai, po to jie persikėlė į sausumą, po to pakilo į medžius, po to nusileido ant žemės ir virto pitekantropais; galų gale evoliucija pasiekė šiuolaikinės žmonijos, turinčios kultūrą ir mokačios mąstyti, atsiradimą. Tokiu būdu, šiuolaikinės civilizacijos

¹³ *De* – dorovė (kin. 德)

¹⁴ *Lei Fengas* (kin. 雷鋒) – kinų kareivis, 1950 – 1960 m. m. žinomas savo aukštomis moralinėmis savybėmis

atsiradimas neviršija 10 tūkstančių metų. Iki tol žmonės net nemokėjo rišti mazgų virvėje einamųjų reikalų atsiminimui. Tuo metu jie dengėsi medžių lapais, valgė žalią mėsą. O dar gilesnėje senovėje žmonės net nemokėjo elgtis su ugnimi. Tai buvo tiesiog laukiniai, pirmakščiai žmonės.

Vis dėlto mes atradome, kad daugelyje pasaulio vietų išliko didelis kiekis senovės paminklų, kurių egzistavimo laikotarpis žymiai viršija žmogiškosios civilizacijos istoriją. Visos šios senienos technologiniu požiūriu yra labai aukšto lygio ir, vertinant iš meno pozicijų, jos taip pat yra ypatingi kūriniai. Galima pasakyti, kad šiuolaikiniams žmonėms jos galėtų būti kopijavimo pavyzdžiu, jų meninė vertė labai aukšta. Vis dėlto jos paliktos jau labai seniai: prieš šimtą tūkstančių, prieš šimtus tūkstančių, prieš keletą milijonų, netgi gerokai prieš šimtą milijonų metų. Pagalvokite, ar šiuolaikinė istorija netampa pajuokos objektu? Iš tikrųjų, čia nėra nieko juokingo, nes visuomenė vystosi tokiomis sąlygomis, kai žmonija nenutrūksta save tobulina, vėl ir vėl save pažindama. Pirminis pažinimas nebūtinai yra absoliučiai teisingas.

Daugelis galbūt girdėjo apie „priešistorinę kultūrą“ arba „priešistorinę civilizaciją“. Dabar mes ir pakalbėsime apie šią „priešistorinę civilizaciją“. Žemės rutulyje yra Azija, Europa, Pietų Amerika, Šiaurės Amerika, Okeanija, Afrika ir Antarktida. Geologai jas apibendrintai vadina žemynų platformomis. Šios žemynų platformos susiformavo per dešimtis milijonų metų. Kitais žodžiais tariant, žymi jūros dugno dalis pakilo iš po vandens, sudarydama sausumą. Kita žymi sausumos dalis, savo ruožtu, nusėdo į jūrą. Nuo to laiko, kai žemės pluta stabilizavosi, iki šių dienų praėjo dešimtys milijonų metų. Bet daugelio okeanų dugne buvo aptikti seniausi aukštuminiai statiniai. Šių statinių skulptūros atliktos labai graškščiai, bet nepriklauso šių dienų žmonijos kultūriniam paveldui. Vadinasi, jos, be abejo, sukurtos dar iki sausumos panirimo į jūrą. Kas gi sukūrė šią civilizaciją prieš dešimtis milijonų metų? Tuo metu mūsų žmonija ir iki beždžionių dar buvo nepriaugusi. Kas galėjo sukurti tokius dalykus, kurių sukūrimui reikalingas aukštas protingumas? Mūsų Žemėje archeologai aptiko kadaise gyvenusį gyvūną, vadinamą trilobitu. Jis egzistavo prieš 600 mln. metų iki 260 mln. metų, vėliau išmirė. Amerikiečių mokslininkas rado suakmenėjusį trilobitą, ant kurio matyti žmogaus kojos pėdsakas, be to, su aiškiu bato atspaudu. Ar nedaro tai istorikų pašaipos objektu? Kaip žmogus galėjo egzistuoti pagal Darvino evoliucinę teoriją prieš 260 mln. metų?

Valstybinio Peru universiteto muziejuje yra saugomas akmuo, kuriame yra išpjaustyta žmogaus figūra. Tyrimai parodė, kad ji buvo išpjaustyta prieš 30 tūkstančių metų. Ši figūra su rūbais, skrybėle ir batais, rankose laiko teleskopą ir stebi dangaus kūną. Ar prieš 30 tūkstančių metų žmonės mokėjo austi? Kaip galėjo būti, kad jau tada žmonės vaikščiojo su drabužiais? Visai nesuvokiama tai, kad jis rankose laiko teleskopą ir stebi dangaus kūną. Vadinasi, jis turi atitinkamų astronominių žinių. Mums senai žinoma, kad europietis Galilėjus išrado teleskopą tik prieš 300 su viršum metų. Kas prieš 30 tūkstančių metų išrado šį teleskopą? Egzistuoja dar daug daug neatskleistų mįslių. Pavyzdžiui, Prancūzijos, PAR ir Alpių olose ant akmeninių plytų buvo aptikta daug sieninių piešinių, išgraviruotų labai natūraliai, jie atrodo kaip gyvi. Figūros išgraviruotos labai graškščiai, be to, išdažytos mineraliniais dažais. Visos jos su šiuolaikiniais rūbais, šiek tiek panašiais į vakarietiško stiliaus kostiumą su siauromis kelnėmis. Kai kurie rankose laiko kažką panašaus į rūkomąsias pypkes. Kiti rankose laiko lazdeles, ant galvos – skrybėlė. Kaip galėjo tokį aukštą meistriškumą turėti beždžionės prieš kelis šimtus tūkstančių metų?!

Pakalbėkime apie dar labiau nutolusią praeitį. Afrikoje esančioje Gabono respublikoje glūdi turtingi urano telkiniai. Tai silpnai išsivysčiusi šalis. Ji pati negali apdoroti urano ir rūdą eksportuoja į išsivysčiusias šalis. Vienas Prancūzijos fabrikas 1972 metais iš Gabono importavo urano rūdą. Analizė parodė, kad, kaip bebūtų keista, ši rūda jau prisodrinta ir panau-

dota. Gauti rezultatai labai nustebino. Tyrimams nusiuntė mokslinius techninius darbuotojus. Daugelio šalių mokslininkai nuvyko į Gaboną. Rezultatai patvirtino, kad šis urano rūdymas buvo didžiausiu branduoliniu reaktoriumi. Dar daugiau, jo konstrukcija labai racionali, net mūsų laikais panašaus pastatyti neįmanoma. Tai kada jis buvo pastatytas? Jis buvo pastatytas prieš du milijardus metų ir veikė 500 tūkstančių metų. Tai tiesiog astronominiai skaičiai. To niekaip nepaaiškinsi evoliucine Darvino teorija. Tokių pavyzdžių labai daug. Šiais laikais naujų atradimų mokslo ir technikos srityje pakanka, kad būtų ištaisyti ir parašyti mūsų dabartiniai vadovėliai. Žmonėms sunku priimti naujas žinias, nes žmonija jau turi eilę darbo ir mąstymo metodų, susiformavusių jai būdingų senųjų pažiūrų pagrindu. Tiesa išryškėjo, bet jie nedrįsta jos priimti ir instinktyviai atmeta. Įprastų įsitikinimų poveikyje dabar niekas neužsiima šių klausimų sistematizacija ir išsiaiškinimu, todėl žmonių supratimas, kaip taisyklė, atsilieka nuo gyvenimo vystymosi. Jeigu tu tik paminėsi šiuos faktus, nors jie dar nėra išplatinti, bet jau aptikti, tai žmonės tave apkaltins prietarais, nes jiems tai nepriimtina.

Daugelis drąsių užsienio mokslininkų jau atvirai pripažįsta priešistorinės kultūros, atstovavusios civilizaciją iki dabartinės mūsų civilizacijos, egzistavimą. Žodžiu, prieš šiuolaikinės mūsų civilizacijos egzistavimo civilizacijų periodai, be to, jie neapsiribojo vienu ciklu. Kartu ir archeologiniai radiniai kalba apie tai, kad visa atrasta priklauso įvairiems civilizacijos periodams. Todėl manoma, kad kiekvieną kartą, kai žmoniją užgriūdavo naikinančių katastrofų smūgiai, išgyvendavo tik nežymi žmonijos dalis. Jie grįždavo į pirmąjį gyvenimą. Palaipsniui atsirasdavo nauja žmonija ir įeidavo į naują civilizaciją. Po to žmonija vėl eidavo į pražūtį ir vėl atsirasdavo nauja žmonija. Taip, vienas po kito vyko periodiniai kitimai. Fizikai sako, kad materijos judėjime egzistuoja dėsniumai, ir visos mūsų Visatos pasikeitimai taip pat dėsningi.

Šioje neapbrėpiamoje Visatoje mūsų Žemės rutulio judėjimas Paukščių Taku ne visada gali būti sėkmingas. Gali įvykti susidūrimas su kita planeta arba gali atsirasti kokios nors kitos problemos, kas atvestų į milžinišką katastrofą. Antgamtinių sugebėjimų pagalba mes regime, kad užplanuota būtent taip. Vieną kartą aš nuodugniai patikrinau ir išsiaiškinau, kad žmoniją 81 kartą ištikdavo žūtis. Išlikdavo tik nežymi žmonių dalis. Jie kartu su minimaliais civilizacijos likučiais įžengdavo į sekantį periodą, būdami pirmąjį gyvenimo būvyje. Vėl išsivystydavo žmonija, vėl atsirasdavo civilizacija. Tokie ciklai pasikartojo 81 kartą ir man vis dar nepavyko nustatyti, kiek kartų jie visumoje pasikartojo. Kinai didelę reikšmę teikia kosminiams ciklams, vietovės pranašumui ir žmonių sutarimui. Įvairūs dangaus ženklai, įvairūs kosminiai ciklai gali žmonijai atnešti įvairias socialines sąlygas. Sprendžiant iš fizikinio matymo taško, materijos judėjimas yra dėsningas; taip pat yra ir su Visatos judėjimu.

Iš aukščiau išdėstyto apie priešistorines civilizacijas svarbiausia ką aš norėjau visiems pasakyti: čigunas taip pat nėra mūsų civilizacijos atradimas, o buvo paliktas labai senai; jis taip pat priklauso priešistorinei kultūrai. Apie tai mes kanoniniuose tekstuose galime rasti kai kurias samprotavimus. Savo laiku Šakjamunis kalbėjo, kad prieš šimtus milijonų kalpų¹⁵ jis jau pasiekė Tobulumą ir pasiekė Dao. Kiek laiko trunka viena kalpa? Ji lygi šimtams milijonų metų – tokie kolosalūs skaičiai, tiesiog neįtikėtina! Jeigu tai tiesa, argi tai nesutampa su žmonijos istorija, su permainomis visame Žemės rutulyje? Taip pat Šakjamunis sakė, kad iki jo buvo šeši pradiniai Budos, kad jis turėjo Mokytoją, ir taip toliau; kad jie visi prieš keletą šimtų milijonų kalpų nuėjo tobulinimosi keliu. Jeigu tai tiesa, ar tai nereiškia, kad tarp šiandien visuomenėje platinamų ortodoksinių praktikų egzistuoja būtent tokie metodai? Mano atsakymas, žinoma, bus teigiamas. Bet tokios mokyklos sutinkamos labai retai. Pastaruoju metu čiguno pseudomeistrai ir šarlatanai, o taip pat netyros dvasios apsėsti žmonės įneša painiavą, apgauliną žmones. Šių apgavikų žymiai daugiau, negu tikrųjų čiguno mokytojų.

¹⁵ kalpa – pagal budistinį mokymą kosminis pasaulio egzistavimo ciklas (sanskrit.)

Sunku tikrovę atskirti nuo melo. Sunku atpažinti tikrą čiguną ir rasti jį taip pat nelengva.

Iš tikrųjų, nuo neatmenamos senovės laikų liko ne tik čigunas, bet ir *Taidzi*¹⁶, *Hetu*¹⁷, *Lošu*¹⁸, *Džou I*¹⁹, *Bagua*²⁰ ir kita. Visa tai yra priešistorinių periodų palikimas. Todėl, jeigu mes šiandien juos tyrinėsime ir nagrinėsime iš eilinių žmonių matymo taško, tai nieko nepasieksime. Tas, kuris yra paprasto žmogaus pozicijoje, yra eilinio žmogaus lygyje, viską vertina iš jo supratimo taško ir tikrų dalykų pažinti negali.

Čigunas – tai tobulinimasis

Kadangi čigunas turi tokią ilgą istoriją, tai kokia jo paskirtis? Aš jums pasakysiu, kad mūsų Dafa yra didingas tobulinimosi kelias Budos sistemoje; žinoma, tas skirtas tobulinimuisi į Budą. O Dao sistema, žinoma, skirta tobulinimuisi į Dao ir Dao įgijimui. Pasakysiu jums, kad žodis Buda visai nėra prietaringo pobūdžio. Žodis Buda kilęs iš sanskrito, senaindiškosios kalbos. Kai budizmas pirmą kartą atėjo į Kiniją, žodis Buda kaip transkripcija buvo rašomas dviem kiniškais hieroglifais: „*Fo Tuo*“ arba „*Fu Tu*“. Palaipsniui, perduodant iš lūpų į lūpas, šis žodis supaprastėjo iki vieno hieroglifo ir kinų tarpe ėmė skambėti supaprastintu pavidalu „*Fo*“. Ką šis žodis reiškia kinų kalboje? Šis žodis reiškia „pabudęs“, tai yra žmogus, tobulinimosi kelyje pasiekęs pabudimą. Kur gi čia yra prietarai?

Pagalvokite, besitobulinant gali atsirasti antgamtiniai sugebėjimai. Šiandien pasaulyje jau priskaičiuojama šešios rūšys bendrai priimtų ekstrastensorikos rūšių. Bet aš manau, kad tokių sugebėjimų žymiai daugiau, ne mažiau dešimties tūkstančių. Yra net tokie, kurie sėdėdami nejudina kojų ir rankų, bet sugeba atlikti tai, ko eiliniai žmonės negali padaryti netgi kojų ar rankų pagalba. Jie gali matyti esminę tiesą įvairiose Visatos erdvėse, gali matyti tikrąją daiktų Visatoje padėtį, ko negali eiliniai žmonės. Argi jie nėra besitobulinančiais, pasiekusiais Dao? Argi jie ne Didieji Nušvitusieji? Ar galima pasakyti, kad jie tokie patys, kaip ir eiliniai žmonės? Argi jie nėra besitobulinantys žmonės, pasiekę nušvitimą? Argi nėra teisinga juos pavadinti Nušvitusaisais? Išvertus į senąją indų kalbą tai Buda. Iš tiesų, tai būtent taip, čiguno paskirtis būtent tame.

Kai tik užsimenama apie čiguną, kai kurie pradeda tvirtinti: „Kam sveikam žmogui užsiimti čigunu?“ Čia turima omenyje, kad čiguno paskirtis yra tik ligų gydymas. Tai labai negilus, labai paviršutiniškas supratimas. Žinoma, nieko mes nekaltinsime, kadangi daugelis čiguno meistrų užsiima būtent ligų gydymu ir organizmo sveikatos stiprinimu, visi kalba apie ligų gydymą ir organizmo sveikatos stiprinimą, ir niekas nekalba apie aukštus lygius. Tai žinoma nereiškia, kad jų praktikos metodas yra blogas; jų misija yra ligų gydymo, organizmo sveikatos stiprinimo ir čiguno populiarizavimo lygyje. Daugelis stengiasi tobulintis į aukštą lygį, turi tokį norą, turi tokią viltį, bet nežino, kaip rasti teisingą kelią į tobulinimąsi, todėl atsiranda milžiniški sunkumai ir iškyla daug problemų. Natūralu, aukšto lygio praktikos metodo perdavimas paliečia labai aukšto lygio problemas. Todėl mes, jausdami savo atsakomybę prieš visuomenę ir prieš žmogų, bendrai praktikos metodo perdavime pasiekėme gerų rezultatų. Kai kurie dalykai iš tikro labai aukšti, kai tik pradėsi pokalbį, iškart atrodo, kad tai prietarai. Bet mes pasistengsime kiek įmanoma giliau juos išaiškinti remdamasi šiuolaikiniu mokslu.

Kai tik mes pradėdame pasakoti apie kai kuriuos dalykus, kažkas iškart sako, kad tai prietarai.

¹⁶ *Taidzi* – Absoliutas (kin. 太極); vakaruose žinomas kaip in ir jan simbolis

¹⁷ *Hetu* – Huanhe upės schema (kin. 河圖)

¹⁸ *Luošu* – Luo upės schema (kin. 洛書)

¹⁹ *Džou I* – Permainų knyga (kin. 周易)

²⁰ *Bagua* – Aštuoni simboliai (kin. 八卦)

Kodėl gi taip? Kai kurie žmonės laikosi savo principų, manydami, kad tai, kas šiuolaikinio mokslo dar nepažinta, ar tai, su kuo jie nėra asmeniškai susidūrę, kas, jų nuomone, neegzistuoja, visa tai prietarai, idealistinės pažiūros – toks jų supratimas. Ar tai teisinga? Ar galima prietarais ir idealistinėmis pažiūromis pavadinti visa tai, ko dar nepažino mokslas, iki ko jis dar nepriėjo savo vystymesi? Argi tai nerodo, kad jie patys yra apimti prietarų, patys linkę į idealistinį požiūrį? Ar būtų įmanomas mokslo vystymasis ir progresas, jeigu būtų laikomasi tokio supratimo? Žmonių visuomenės judėjimas pirmyn taps neįmanomas. Visi mūsų išradimai mokslo ir technikos srityje kadaise buvo neprieinami ankstesnių kartų supratimui. Jeigu tai būtų laikoma prietarais, tai nebūtų ir jokio tolesnio vystymosi. Čigunas taip pat neturi nieko bendro su idealistine teorija. Daugelis neturi jokio supratimo apie čiguną, todėl čiguną laiko idealizmu. Šiais laikais prietaisų pagalba įrodyta, kad čiguno meistrų organizmai išleidžia infragarso, ultragarso, elektromagnetines bangas, infraraudonuosius, ultravioletinius spindulius ir gama spindulius; aptikti neutronai, atomai, mikroelementai, metalai ir kiti komponentai. Argi visa tai nėra materiali realybė? Tai taip pat yra materija. Bet koks daiktas, be išimties, susideda iš materijos. Argi kiti erdvėlaikiai taip pat nesudaryti iš materijos? Tai kaip galima visa tai laikyti prietarais? Jeigu čigunas skirtas tobulintis į Budą, tai neišvengiamai bus paliesta daugelis aukštų ir gilių klausimų, apie kuriuos mes kalbėsime.

Kadangi mums tapo aiški čiguno paskirtis, tai kodėl mes jam suteikėme tokį pavadinimą? Faktiškai jis nėra vadinamas čigunu. Koks gi tada jo pavadinimas? Jo pavadinimas – tobulinimasis, būtent tobulinimasis. Žinoma, čigunas turi kitų konkrečių pavadinimų, bet, apskritai, vadinamas tobulinimusi. Tai kodėl jį vadina čigunu? Visiems žinoma, kad visuomenėje čigunas jau platinamas virš dvidešimties metų, tai prasidėjo viduriniame „Kultūrinės revoliucijos“ periode ir jo pabaigoje pasiekė savo išsivystymo viršūnę. Pagalvokite, tai buvo laikai, kai ultrakairoji srovė buvo pačiame įkarštyje. Mes nesigilinsime, kokį pavadinimą čigunas turėjo priešistorinės kultūros laikais. Čigunas mūsų civilizacijos vystymosi procese praėjo feodalinės visuomenės stadiją, todėl jo pavadinimas įgavo ryškų feodalizmo atspalvį. O susijusios su religija čiguno srovės paprastai turi pavadinimus su religiniu atspalviu, pavyzdžiui: „Didysis Tobulinimosi į Dao Įstatymas“, „Vadžra Čan“, „Archato Įstatymas“, „Didysis Tobulinimosi į Budą Įstatymas“, „Devynių kartų auksinio dano išvalymo magija“. Visi jie tokie. Ar nesukeltų griežtos kritikos ir išpuolių vieno iš tokių pavadinimų panaudojimas „Kultūrinės revoliucijos“ metu? Nors čiguno meistrai buvo kupini gerų norų platinti čiguną, tarnauti ligų gydymo ir organizmo grūdinimo reikalui, fizinės liaudies sveikatos stiprinimo reikalui – labai geras tikslas, bet ir tai nebuvo leidžiama. Niekas neišdrįso atsiminti senųjų pavadinimų. Todėl daugelis čiguno mokytojų čiguno platinimo vardan, manipuliuodami citatomis, tekstuose „*Dan Dzing*“²¹ ir „*Dao Dzang*“²² rado du hieroglifus ir sudarė „čigun“ pavadinimą. O kai kurie, nežinodami kas yra kas, leidosi į šio pavadinimo tyrimą ir nagrinėjimą, norėdami rasti kažkokį šio pavadinimo pagrindimą, bet viskas veltui. Čiguną anksčiau vadino tobulinimusi ir tik tam, kad jis atitiktų šiuolaikinių žmonių ideologiją, teko sugalvoti naują pavadinimą.

Kodėl praktikuojant neauga Gunas?

Kodėl praktikuojant neauga Gunas? Daugelis taip galvoja: praktikuodamas čiguną, aš negavau tikrų instrukcijų; pasimokysiu aš tikro čiguno meistriškumo, tegu koks nors mokytojas mane išmoko slaptų metodų, tegu man perduoda meistriškumą, kokius nors puikius pratimus, ir tada mano Gunas išaugs. Dabar taip galvoja 95% žmonių. Man atrodo, kad tai labai juokinga. Kodėl juokinga? Todėl, kad čigunas nėra eilinių žmonių meistriškumas, o kažkas absoliučiai antgamtinio, ir jį reikia vertinti iš aukšto lygio principo atskaitos taško.

²¹ *Dan Dzing* – Vidinė alchemija (kin. 丹經)

²² *Dao Dzang* – Daosinių kanonų rinkinys (kin. 道藏)

Aš pasakysiu jums, kad esmine Guno neaugimo priežastimi yra tai, kad žodyje „*siu – lian*“ tobulinimosi praktika žmonės paprastai didelį dėmesį kreipia tik į praktiką, o tobulinimasis apleistas. Tu prašai pagalbos iš išorės ir taigi nieko nepasieksi. Tavo kūnas yra paprasto žmogaus, rankos eilinio žmogaus, mintys eilinio žmogaus – kaip tu galėsi aukštos energijos materiją paversti į Guną? Kaip tu galėsi pasiekti Guno augimą? Ar lengvas tai dalykas! Mano nuomone, tai juokinga, tolygu tam, kad tu prašai to iš išorės, ieškai išorėje. Taip tu niekada negausi ką nori.

Tai nėra kažkokie eilinių žmonių įgūdžiai, nėra technika, kurią tu galėtum įsisavinti už pinigus. Visai ne. Šis dalykas viršija eilinių žmonių lygį, todėl jame reikalaujama, kad tu laikytumeisi neįprastų taisyklių. Kaip tu turi elgtis? Tu turi tobulintis viduje, o ne ieškoti išorėje. Daugelis prašo pagalbos iš išorės, šiandien prašo vieno, rytoj – kito, ir dar atkakliai siekia antgamtinių sugebėjimų – tikslai yra visokie. Kai kurie iš jų dar siekia tapti čiguno meistrais, nori praturtėti gydydami ligonius! Tikras tobulinimasis reikalauja tavo širdies tobulinimo, ir tai vadinama Sinsino tobulinimu. Pavyzdžiui, būdami įvairiuose prieštaravimuose žmonių tarpe, mes turime susilpninti septynis jausmus ir šešis norus. Siekdamas asmeninių tikslų, tu tuo pat metu nori išvystyti Guną – kaip tai įmanoma! Kuo tada tu skiriesi nuo eilinių žmonių? Kaip tu galėsi išvystyti Guną? Todėl būtina atkreipti dėmesį į Sinsino tobulinimą, tik tada tavo Gunas išaugs, ir tik tada lygis pakils.

Kas tai Sinsinas? Sinsinas turi: *De* (*De* viena iš materijų), kantrybę, supratimą, sugebėjimą atsisakyti, atsisakyti visokių žmogiškų siekių ir įvairių aistrų ir taip pat mokėjimą išgyventi sielvartą, ir taip toliau – apima daugelio sričių dalykus. Žmogaus Sinsiną būtina kelti visais atžvilgiais. Tik tokiu būdu tu galėsi tikrai pakilti. Tai yra viena iš pagrindinių Guno jėgos augimo priežasčių.

Kai kurie galvoja: „Sinsinas, apie kurį jūs kalbate, priklauso ideologiniams žmogaus dalykams, įeina į mąstymo sritį ir nieko bendro neturi su mūsų išvystomu Gunu.“ Kaip tai neturi? Mūsų ideologiniuose sluoksniuose nuo seno vyksta diskusija apie tai, kas yra pirminis – materija ar dvasia? Tai aptarinėjama visą laiką ir šiuo klausimu ginčijamasi. Iš tikrųjų, aš jums pasakysiu, kad materija ir dvasia – vienas ir tas pats. Šiuolaikiniai mokslininkai, tiriantys žmogaus kūną, mano, kad žmogaus galvoje vykstantis mąstymas yra materialaus pobūdžio. Vadinasi, iš vienos pusės jis yra egzistuojantis materialus dalykas, o iš kitos pusės – dvasinio pobūdžio dalykas. Argi ne taip? Ar tai ne vienas ir tas pats? Panagrinėkime kaip pavyzdį Visatą, apie kurią aš kalbu. Iš vienos pusės, Visata egzistuoja kaip materija, iš kitos – turi atitinkamus principus. Kaip taisyklė, eiliniai žmonės nepastebi Visatos savybės „*Džen Šan Žen*“ egzistavimo, nes visi žmonės yra viename lygyje. Kai tu pakilsi virš eilinių žmonių lygio, tai pastebėsi tokių principų egzistavimą. Kaip tai aptikti? Bet kuri Visatos materija, visos materijos rūšys, esančios Visatoje tai gamtos dvasia. Visos jos turi mąstymo sugebėjimą ir taip pat išreiškia Visatos įstatymo egzistavimo įvairiuose lygiuose formą. Visatos principai neleidžia tau pakilti. Tu nori pakilti, bet tau trūksta jėgų. Jie tau neleidžia pakilti. Kodėl? Todėl, kad tavo Sinsinas nėra pakilęs. Kiekviena lygyje egzistuoja įvairios normos, jei tu nori pakilti į žymiai aukštesnį lygį, tau būtina atmesti savo blogas mintis ir atsipalaiduoti nuo savo nešvarių dalykų, o taip pat būtina asimiliuotis su to lygio normomis, tik tokiu būdu tu sugebėsi pakilti.

Augant Sinsinui tavo kūne įvyks dideli pokyčiai. Sinsino pakilimas, be abejo, pakeis tavo kūno materiją. Kaip pakeis? Tu atmesi visa, kas ydinga, ko tu taip atkakliai siekei. Pavyzdžiui, prieš tave buteliukas su purvu. Uždaryk dangtelį, įmesk buteliuką į vandenį, ir jis iškart panirs. Dabar tu valai buteliuką nuo purvo, ir kuo daugiau tu iš jo išmesi, tuo aukščiau iškils buteliukas. Kai tu viską išmesi, jis pilnai iškils į paviršių. Mums tobulinimosi procese kaip tik reikia išmesti iš žmogiškojo kūno įvairius blogus dalykus, ir tik tada tu galėsi pakilti.

Šie Visatos principai turi tokią paskirtį. Jeigu tu netobulinsi Sinsino, jei tavo moralės lygis nepakils, jeigu tu neatsipalaiduosi nuo ydingų minčių ir blogos materijos, tai Visatos principai neleis tau pakilti. Argi tai ne vienas ir tas pats? Juokais pasakysiu: tegu koks nors žmogus turi septynis jausmus ir šešis eilinių žmonių norus ir mes jam leisime pakilti ir tapti Buda. Pagalvokite, argi tai įmanoma? Kai jis pamatys, kokia puiki Bodhisatva²³, tikriausiai, pas jį atsiras geidulinga mintis. Dėl nepašalinto pavydo jausmo jis gali susibarti su Buda. Argi tai įmanoma? Ką daryti? Tau būtina pilnai atmesti įvairias ydingas mintis, būdingas eiliniams žmonėms, ir tik tada tu pasieksi pakilimą.

Kitais žodžiais tariant, tau reikia atkreipti rimtą dėmesį į Sinsino tobulinimą ir į tobulėjimą pilnai pagal Visatos savybes „Džen Šan Žen“. Tu turi atmesti aistras, blogus ketinimus, taip pat mintis apie blogio darymą, būdingas eiliniams žmonėms. Kai tu tik šiek tiek pakelsi savo mąstymo lygį, tai iš karto atmesi kai kuriuos blogus savo kūno dalykus. Tuo pat metu tu turi dar šiek tiek iškęsti skausmo, patirti kančių, šiek tiek pašalinti savo karmą ir tada galėsi nedaug pakilti, tai yra, Visatos principai jau tavęs taip stipriai neribos. Tobulėjimas priklauso nuo tavęs, o Gunas nuo Mokytojo. Mokytojas duoda Guną tavojo Guno augimui, ir šis Gunas ima atlikti savo paskirtį. Po to bus galima *De* materiją, esančią aplink tavo kūną, paversti į Guną. Tu nenutrūkstamai kilsi, nenutrūkstamai tobulėsi į viršų, tavo Guno stulpas taip pat nenutrūkstamai veršis aukštyn. Būdamas besitobulinančiuoju, tu turi tobulintis eilinių žmonių aplinkoje, grūdinti save, taip pat palaipti at mesti prisirišimus ir įvairius norus. Dažnai tai, ką žmonės laiko geru, aukštame lygyje vertinama kaip bloga. Žmogus priima kaip gera, kai eilinių žmonių tarpe gauna vis daugiau asmeninės naudos ir jo gyvenimas vis labiau gerėja. Bet, didžiųjų Nušvitusiųjų nuomone, toks žmogus tampa vis blogesniu ir blogesniu. Kodėl blogesniu? Kuo daugiau jis gauna, tuo labiau kenkia kitiems, gaudamas tai, ko neturėjo gauti; jis sieks šlovės ir naudos ir todėl gali prarasti *De*. Tu nori išvystyti Guną, bet nekreipi dėmesio į Sinsino tobulinimą, ir tokiu atveju tavasis Gunas visai neauga.

Mūsų besitobulinančių aplinkoje egzistuoja nuomonė, kad žmogaus Juanšenis yra nemirtin-gas. Anksčiau, kai buvo kalbama apie Juanšeni, tai žmonės tokį aptarimą laikė prietaru. Žinoma, kai fizikai ištyrė mūsų kūną, tai rado molekules, protonus, elektronus, iki pat kvarko ir neutrino. Priėjus šį tašką toliau tirti net mikroskopu tapo neįmanoma. Visa tai labai toli nuo gyvybės pradžios, nuo materijos šaltinio. Visiems žinoma, kad atomo branduolio suskaldymui reikalingas atitinkamos energijos smūgis ir gana didelis šilumos kiekis; tik tokiu atveju gali įvykti branduolinė reakcija, tik taip galima suskaldyti branduolį. Kaip gali žmogaus mirties metu taip paprastai „mirti“ žmogaus kūno atomų branduoliai? Todėl mes aptikome, kad žmogui mirus, mūsų erdvėje suskyla tik didžiausi jo kūno elementai – molekulės, o kitose erdvėse žmogaus kūnas nesuskyla. Pagalvokite, kaip pro mikroskopą atrodo žmogaus kūnas? Jis yra judėjime. Tu sėdi nejudėdamas, bet visas kūnas juda, molekulės juda, visas kūnas purus, tarsi būtų iš smėlio. Toks yra žmogaus kūnas po mikroskopu. Jeigu mes žiūrime savo akimis, atrodo visai kitaip. Taip yra todėl, nes ši akių pora gali sukurti klaidingą įspūdį, neleidžia matyti tikros dalykų būsenos. Atverta dangaus rega gali daiktus regėti padidintus; tai nuo seno buvo žmogui būdinga savybė, kuri dabar vadinama antgamtiniu sugebėjimu. Jeigu tu nori atskleisti antgamtinį sugebėjimą, tau reikia tobulintis atgal, grįžti į pradžią, į šaltinį.

Dabar pakalbėkime apie *De*. Koks yra jo ir mūsų kūno konkretus tarpusavio ryšis? Paanalizuokime. Mes, žmonės, daugelyje erdvių turime po vieną kūną. Dabar panagrinėkime žmogaus kūno sandarą. Pačiomis stambiausiomis dalelėmis yra ląstelės, kurios sudaro kūno medžiagą. Kai tu įeisi į erdvę tarp ląstelių ir molekulių, į erdvę tarp molekulių ir molekulių, tai pajusi, kad jau įėjai į kitą erdvę. Kokioje formoje ten egzistuoja žmogaus kūnas? Tu, žinoma, neturėtum to vertinti pagal turimas mūsų pažiūras apie šią erdvę, tavo kūnas turi

²³ *Bodhisatva* – aukštesnė už Archato lygį Nušvitusoji, turinti moterišką pavidalą (sanskrit.)

prisitaikyti prie tos erdvės reikalavimų egzistavimo formai. Kitoje erdvėje kūnas natūraliai gali didėti arba mažėti. Tik tada tu pastebėsi, kad tai be galo plati erdvė. Čia turima omenyje tam tikros rūšies, paprasta kitos erdvės egzistavimo forma: vienu laiku ir toje pačioje vietoje egzistuoja kitos erdvės. Žmogus turi po vieną tam tikrą kūną kiekvienoje daugelyje erdvių, ir atitinkamoje erdvėje aplink žmogaus kūną egzistuoja laukas. Koks tai laukas? Šis laukas yra *De*, apie kurį mes kalbame. *De* yra baltoji materija. Tai ne kokia nors dvasinė ar spekuliatyvinė samprata, kaip mes manėme anksčiau. Ji pilnai egzistuoja materialiai, todėl praeityje buvo teisūs pagyvenę žmonės, kurie kalbėjo apie *De* kaupimą ar praradimą. *De* randasi aplink žmogaus kūną, sudarydama lauką. Anksčiau Dao sistemoje buvo kalbama, kad mokytojas ieško sau mokinio, o ne mokinys ieško mokytojo. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad mokytojas pradžioje sužino, kiek *De* turi mokinio kūnas. Jei *De* daug, tai jam tobulintis bus lengva, jei *De* mažai bus sunku. Jam bus sunku išauginti aukštą Guną.

Tuo pat metu egzistuoja ir juodoji materija. Mes ją vadiname karma. Budizme ją vadina pikta karma. Abi materijos ir baltoji, ir juodoji egzistuoja vienu metu. Koks jų tarpusavio santykis? Mes baltąją *De* materiją gauname išgyvento sielvarto, gautų smūgių dėka, atlikę gerus darbus; o juodoji materija pas žmogų atsiranda, jam darant blogus poelgius, padarius blogus darbus arba ką nors nuskriaudus. Dabar žmonės ne tik siekia naudos, bet kiti netgi daro visokias piktadarystes. Jie dėl pinigų pasiruošę viskam. Būna visko: žmogžudysčių, užsakomų žmogžudysčių, homoseksualizmas, narkomanija ir taip toliau. Kai žmogus daro blogus darbus, jis netenka *De*. Kokių būdu tai vyksta? Kai žmogus įžeidžia kitą, tai priimta, kad jis yra laimėjęs, išliejo bloga. Bet Visatoje egzistuoja toks principas, neprarasi – negausi. Jeigu nori gauti, reikia prarasti. Nenori prarasti – būsi priverstas. Kas atlieka šią funkciją? Šią funkciją atlieka kaip tik Visatos principai. Todėl neleidžiama, kad tu tik gautum. Kaip gi tada būti? Ką nors įžeisdamas, suteikdamas kam nors skausmą, žmogus kitiems atiduoda *De*, o priešinga pusė yra laikoma nuskriausta, ta pusė, kuri patyrė nuostolį, išgyveno sielvartą, todėl ji gauna atitinkamą atlygį. Kai skriaudikas pradeda kitą įžeidinėti, tuo metu iš jo erdvės išlekia dalelė *De* ir pereina kitam, nusėda jo kūne. Kuo stipresni šie įžeidimai, tuo daugiau *De* gauna kitas. Toks pats rezultatas bus atsakant smūgiais ir nuskriaudus kitą. Smūgio kumščiu ar koja metu skriaudėjas dalį *De* atiduoda nukentėjusiajam. Kuo stipresni smūgiai, tuo daugiau pereina ir nusėda *De*. Bet eiliniai žmonės nemato šio lygio principo. Žmogus, laikydamas save nuskriaustu, negali įžeidimo iškęsti ir skriaudėjui atsako tuo pačiu – bach!... jis irgi smogia kumščiu, ir tuo pačiu *De* siunčiama atgal į pirmą vietą. To pasekmėje abudu nieko nepraranda ir negauna. Jis galbūt pagalvojo: „Tu man smogei vieną smūgį, o aš tau smogsiu du. Kaip kitaip man išlieti savo pyktį“, – jis smogia dar kartą, iš jo kūno vėl išlekia dalelė *De* ir perduodama kitai pusei.

Kodėl mes teikiame tokią didelę reikšmę *De*? Kas vyksta šio *De* virsmo metu? Religija moko: jeigu žmogus turėdamas *De* šiame gyvenime kažko negauna, tai jis tą gaus kitame gyvenime. Ką jis gaus? Jeigu žmogaus *De* yra didelis, tai jis gali tapti aukštu valdininku, gali stipriai praturtėti, gali turėti viską, ko jis bepanorėtų, ir visa tai bus gauta iškeičiant į *De*. Religija taip pat teigia: jei žmogus neturi *De*, tai ir egzistavimo forma, ir jo Juanšenis žus, jo Juanšenis bus sunaikintas. Po jo mirties visa mirs, viskas be likučių nustos egzistuoti. O mūsų, besitobulinančių, aplinkoje sakoma, kad *De* gali betarpiškai virsti į Guną.

Dabar mes ir apsistosime ties tuo, kaip *De* virsta į Guną. Besitobulinančiųjų tarpe egzistuoja išsireiškimas: „Tobulėjimas priklauso nuo tavęs paties, o Gunas nuo Mokytojo“. Kai kurie mano, kad būtina „pastatyti trikojį ir krosnį“, „rinkti vaistinguosius komponentus dano²⁴ gaminimui“, o taip pat mokėti kontroliuoti savo minčių veikimą. Jie mano, kad tai labai svarbu. Pasakysiu tau, tai visai nesvarbu. Daug apie tai galvoti, tai irgi prisirišimas. Tu teiki tam didelę reikšmę, argi tai nėra atkaklus noras? Tobulėjimas priklauso nuo tavęs,

²⁴ *dan* – eliksiyras (kin. 丹)

o Gunas nuo Mokytojo. Jei tu turi tokį norą, to pakanka. O iš tikrųjų, šiuos dalykus atlieka Mokytojas. Tu šito nepadarytum. Tavo kūnas yra eilinio žmogaus kūnas. Kaipgi tu gali išvystyti tą aukščiausią gyvą esybę, susidarančią iš tokios aukšto lygio energinės materijos? Tai visai neįmanoma. Panašius tvirtinimus galima priimti kaip pokštą. Žmogaus kūno evoliucijos kitoje erdvėje procesas yra gana paslaptingas, gana sudėtingas. Tu apamai negali tokių darbų atlikti.

O ką tau suteikia Mokytojas? Jis duoda tau Guną tavojo Guno augimui. Kadangi *De* nėra žmogaus kūne, tikrasis žmogaus Gunas gimsta būtent iš *De*. Žmogaus lygio aukštis, jo Guno galia gimsta būtent iš *De*. Šis Gunas pertvarko tavo *De* į Guną, kuris spirale kyla į viršų. Gunas, nuo kurio iš tikrųjų priklauso besitobulinančiojo lygis, auga už kūno ribų. Pabaigoje, kai jis spirale pakyla iki viršugalvio, formuojasi Guno stulpas. Pagal šį Guno stulpą galima iškart nustatyti, kokiam lygyje yra žmogaus Gunas. Būtent tai yra jo lygis arba pagal budistinį išsireiškimą *Go Vei*. Pas kai kuriuos žmones, sėdėjimo meditacijoje metu, Juanšenis gali kūną palikti. Juanšenis iškart pakyla aukštyn iki atitinkamo aukščio, o aukščiau pakilti negali ir nedrįsta. Jis, sėdėdamas ant savojo Guno stulpo, pakyla aukštyn. Jis gali pakilti tik iki tokio aukščio, nes jo Guno stulpas yra šiame lygyje, aukščiau jis pakilti negali; pagal budistinę sampratą tai yra *Go Vei*.

Taip pat yra matuoklė Sinsino lygio išmatavimui. Matuoklė ir Guno stulpas egzistuoja įvairiose erdvėse, bet vienu metu. Tavo Sinsinas paauga, jei, pavyzdžiui, eilinių žmonių tarpe tave kas nors įžeidė, o tu patylėjai ir išlikai ramus; jis tau smogė kumščiu, tu vėl patylėjai, į jo smūgį atsakei tik šypsena, ir viskas – tokio žmogaus Sinsinas jau labai aukštas. Tu esi praktikuotojas, ką tu turi gauti? Argi tu neturi gauti Guno? Kiek pakyla tavo Sinsinas, tiek pakyla ir tavo Gunas. Kokį aukštį pasiekia tavo Sinsinas, tokį aukštį pasiekia ir Gunas – tai absoliuti tiesa. Anksčiau kai kurie žmonės parkuose ar namuose kruopščiai, uoliai praktikavo. Praktikavo neblogai. Bet po praktikos iškart tapo visai kitokiais žmonėmis, elgdavosi kaip norį, eilinių žmonių visuomenėje dėl šlovės ir naudos kovojo su kitais. Ar gali tokiu atveju augti jų Gunas? Visai neauga ir dėl šios priežasties nepraeina jų ligos. Kodėl žmonės nepasveiksta ir po daugelio metų praktikos? Čigunas yra tobulinimasis, antgamtinis dalykas, o ne eilinių žmonių gimnastika. Būtina atkreipti dėmesį į Sinsiną, tik tada ateis išgijimas ir išaugs Gunas.

Kai stato „trikojį ir krosnį“ ir renka „vaistinguosius komponentus dano gaminimui“, kai kurie mano, kad danas tai yra Gunas. Ne. Danas savyje turi tik dalį energijos, o ne visą jos atsargą. Kas yra danas? Kaip žinoma, mes dar turime kūno tobulinimo dalykų, žmogaus kūne atsiras antgamtiniai sugebėjimai ir pasireikš visokios rūšies magiški dalykai. Šių dalykų dauguma yra uždaryta, negalima leisti, kad tu juos panaudotum. Antgamtinių sugebėjimų yra daug, apie dešimt tūkstančių. Kai tik vienas iš jų formuojasi, jį iškart uždaro. Kodėl negalima jų panaudoti? Todėl, kad negalima leisti, kad tu savavališkai juos panaudotum eilinių žmonių visuomenėje, savavališkai įsikištum į eilinių žmonių visuomenės gyvenimą, savavališkai demonstruotum savo sugebėjimus eilinių žmonių visuomenėje. Kadangi visa tai pažeistų eilinių žmonių visuomenės būseną. Daugelis tobulinasi pagal savo supratimą. Jei tu viską atskleisi žmonėms, tai pamatę, kad visa tai yra tiesa, tobulintis pradės visi, tame tarpe ir tie, kuriems nėra atleidimo. To leisti negalima! Neleidžiama, kad tu save taip atskleistum. Be to, tu lengvai gali padaryti blogą darbą, nes tu nematai išankstinio ryšio, nematai reikalo esmės. Tu manai, kad pasielgei gerai, o gali būti, kad padarei blogą darbą. Todėl tau neleidžiama jų panaudoti. Nes, kai tik tu padarysi blogą darbą, tavo lygis atitinkamai nukris. Išeina, kad tu veltui tobulinai. Todėl daugelis antgamtinių sugebėjimų yra uždaryta. O ką daryti? Tą dieną, kai tu pasieksi Guno atvėrimą, ir ateis nušvitimas, šis danas, būdamas bomba, gali sprogti atverti visus turimus antgamtinius sugebėjimus,

visus užraktus ir *čiao*²⁵ kūne – bach – įvyksta sukrėtimas, ir viskas atsidaro; jis naudojamas būtent tam. Po vienuolio kūno sudeginimo lieka „*sarira*“²⁶. Kai kurie žmonės sako, kad tai kaulas ar dantys. Klausama, o kodėl jų nėra pas eilinius žmones? O juk tai yra sprogęs ir energiją išlaisvinęs danas. Jį sudaro didelis kitų erdvių materijos kiekis. *Sarira* yra tam tikros rūšies materialiai egzistuojantis daiktas, bet neturi jokios paskirties. Dabar žmonės mano, kad tai labai vertingas daiktas. Jis turi energijos, išsiskiria blizgesiu, ypatingai tvirtas. Štai toks daiktas.

Yra dar viena Guno neaugimo priežastis: tu nežinai aukšto lygio Įstatymo, todėl negali pakilti. Ką tai reiškia? Kaip aš ką tik sakiau, kai kurie žmonės treniravosi daugelyje praktikų metodų. Bet tau pasakysiu, nors tu išmoksi dar daugiau, vis tiek veltui – tu esi tik pradinukas, tik tobulinimosi pradinukas. Visos tavo žinios priklauso žemo lygio principams. Jeigu tu naudos šiuos žemo lygio principus tobulėjimui į aukštus lygius, jie nevaids vedančio į viršų vaidmens. Su pradinės mokyklos vadovėliu rankose tu nuėjęs į universitetą vistiek liksi mokiniu. Bet kiek daug mokytumeisi, naudos nebus, tik pasidarys blogiau. Įvairiuose lygiuose egzistuoja šių lygių Įstatymai. Įstatymas įvairiuose lygiuose turi skirtingą vedantį vaidmenį, todėl žemo lygio taisyklės negali vesti tobulinimosi į aukštus lygius. Toliau mes dėstysime tik tobulinimosi į aukštus lygius taisykles. Mano dėstymas apjungia įvairių lygių dalykus, todėl tai visada tarnaus tavo tolesniam tobulinimuisi. Yra keletas mano knygų, o taip pat audio ir videoįrašai; po to, kai tu perskaitysi ar išklausysi vieną kartą, po kai kurio laiko dar pasižiūrėsi, dar pasiklausysi – garantuoju, kad jie tau vis dar vaidins vedantį vaidmenį. Tu taip pat nenutrūkstamai save tobulinsi, ir tai tave visada ves aukštyn – tai kaip tik yra *Fa*. Aukščiau aš išdėščiau jums dvi Guno neaugimo praktikoje priežastis: aukštų lygių Įstatymo nežinojimą, kas reiškia tobulinimosi Įstatymo neturėjimą ir vidinio tobulinimosi nebuvimą – be Sinsino tobulinimo Gunas neauga. Būtent šios dvi priežastys.

Išskirtinės Falun Dafa savybės

Mūsų Falun Dafa yra viena iš aštuoniasdešimt keturių tūkstančių Budos sistemos mokyklų. Jis niekada nebuvo perduodamas šiame žmonijos civilizacijos istoriniame periode, bet tam tikrame priešistoriniame periode jis dideliais mastais gelbėjo žmones. Paskutinės kalpos pabeigo periode aš dar kartą plačiai jį perduodu, todėl jis yra ypatingai vertingas. Aš aprašiau tiesioginę *De* virsmo į *Guną* formą. Iš tikrųjų, Gunas išvystomas ne praktika, o tobulinimusi. Daugelis siekia Guno augimo, bet dėmesį nukreipia tik į pratimų atlikimą, o ne į tobulinimąsi. Tikrovėje, Guno išvystymas pilnai remiasi Sinsino tobulinimu. Tada kodėl mes čia žmones dar mokome pratimų? Pirmiausia, pakalbėkime apie tai, kodėl vienuoliai neužsiima praktika. Pagrindiniai jų užsiėmimai: sėdėti meditacijoje, skaityti sutras, tobulinti Sinsiną, todėl pas juos auga Gunas ir nustato jų lygį. Kadangi Šakjamunis sakė, kad reikia nuo visko pasaulyje atsiriboti, tame tarpe ir nuo *Benti*²⁷, vadinasi, kūno judesiai nėra reikalingi. Dao sistemoje nekalbama apie visų gyvųjų būtybių išgelbėjimą. Žmonės pasižymi skirtingais protiniais sugebėjimais ir skirtingu išsivystymo lygiu. Kokių tik žmonių nėra, vieni labiau savanaudžiai, kiti mažiau. Jie renkasi mokinius, ir net iš trijų išrinktųjų mokinių tik vienam bus leista įsisavinti šios mokyklos esmę. Šio mokinio *De* turi būti aukštas, mokinys turi būti geras, ir su tokiu negali būti jokių problemų. Todėl jie daugiau dėmesio kreipia į mokinio kūno tobulinimo praktikos metodų perdavimą. Tokiu atveju, kai kurie kūno judesiai reikalingi antgamtinių sugebėjimų ir magijos tobulinimui.

²⁵ *čiao* – anga (kin. 竅)

²⁶ *sarira* – kūno relikvijas (sansk. śarīrah)

²⁷ *Benti* – Kilmės kūnas (kin. 本體); fizinis kūnas ir kitų dimensijų kūnai

Falun Dafa metode tobulinama ir siela, ir gyvybė, todėl jis turi kūno grūdinimo judesius. Iš vienos pusės, kūno judesiai skirti sugebėjimų sustiprinimui. Kaip stiprina? Tavo galingų Guno jėgų pagalba yra sustiprinami tavo antgamtiniai sugebėjimai, kad jie stiprėtų ir stiprėtų. Iš kitos pusės, kūno judesių dėka tavo kūne išvystoma daugelis gyvų esybių. Kai žmogus pasiekia aukštą tobulinimosi lygį, Dao sistemoje kalbama apie Juanino²⁸ išėjimą į pasaulį, o Budos sistemoje jis vadinasi Nekintantis Deimanto Kūnas. Taip pat atsiranda įvairių rūšių magija. Visa tai turi vystytis praktikuojant. Štai tokia paskirtis. Visuminis ir sielos, ir gyvybės tobulinimo metodas iš tavęs reikalauja ir tobulinimosi, ir praktikos. Aš manau, kad visi dabar supratote, kaip atsiranda Gunas. Gunas, pagal kurį bendrai nustatomas tavo lygis, vystosi visai ne praktikos būdu, o tobulinantis. Tu savo tobulinimosi procese tarp eilinių žmonių pakeli savo Sinsiną ir susilieji su Visatos principais, todėl Visatos principai tavęs neberiboja ir tu gali kilti aukštin. Šiuo atveju *De* pradeda virsti į Guną. Augant tavojo Sinsino kriterijams auga Gunas – būtent toks ryšys.

Mūsų praktikos metodas yra tikras sielos ir gyvybės tobulinimo metodas. Mūsų išvystomas Gunas įdedamas į kiekvieną kūno ląstelę iki pat materijos šaltinio mikrokorpuskulų, esančių pačiame mikroskopiniame lygyje, visa tai sudaryta iš aukštos energijos materijos Guno. Didėjant tavo Guno jėgai, auga Guno tankis, tampa vis didesnis ir didesnis, kad jėga taptu vis stipresnė ir stipresnė. Ši aukštos energijos materija turi, protinius sugebėjimus. Kadangi ji užpildo kiekvieną žmogaus kūno ląstelę iki pat gyvybės šaltinio, tai, laikui bėgant, įgauna tavo kūno ląstelių formas; turi tą pačią molekulių išdėstymą ir atominių branduolių tvarką. Bet esmė jau pilnai pakeista, tai jau ne tas kūnas, kurį pradžioje sudarė kūno ląstelės. Argi tu dar randiesi „penkių stichijų“ ribose? Žinoma, tu dar nebaigai savo tobulinimosi, tu dar tobuliniesi eilinių žmonių tarpe, todėl iš išorės tu mažai kuo skiriesi nuo eilinių žmonių. Vienintelis skirtumas, kad tu atrodai žymiai jaunesnis už savo bendraamžius. Žinoma, pirmiausiai būtina iš tavo kūno pašalinti visa ydinga, tame tarpe ligas. Vis dėlto mes čia ligų negydome, mes išvalome kūną. Mes tai vadiname ne „ligų gydymu“, o „kūno išvalymu“. Mes kūną išvalome tiems, kurie tikrai tobulinasi. Kai kurie atėjo būtent gydytis. Mes į savo paskaitas sunkiai sergančiųjų neįsileidžiame, nes jie nesugeba atsipalaiduoti nuo minčių apie savo kūno gydymą. Jie negali atmesti minčių apie jų turimas ligas. Jie sunkiai serga ir tai juos kankina. Argi galima išsilaisvinti nuo tokių minčių? Jie neturi jėgų tobulintis. Mes ne kartą pabrėžėme, kad nepriimame sunkių ligonių. Čia mes užsiimame tobulinimusi. Tai toli gražu ne tai, apie ką jie galvoja. Jie gali kreiptis pas kitus čiguno mokytojus. Žinoma, daugelis mokinių turi ligų, kadangi tu iš tikro tobuliniesi, mes galime tau atlikti šį dalyką.

Mūsų mokinių, pasišventusių Falun Dafa, išorė per tam tikrą tobulinimosi laiką stipriai pasikeičia: oda tampa švelni, veidas įgauna rausvumą, pagyvenusieji turi mažiau raukšlių iki tokio lygio, kai jų lieka labai labai mažai. Tai yra paplitęs reiškinys. Aš čia nekalbu apie kažką mažai tikėtina, daugelis mano senų mokinių tai žino. Be to, pas pagyvenusias moteris atsistatys menstruacinis ciklas, nes tobulinant ir sielą, ir gyvybę, menstruacijų *či* reikalinga gyvybės tobulinimui. Menstruacijos bus, nors ribotos ir esamame etape to užteks. Tai irgi visuotinis reiškinys. Be šito kaip gi tu galėsi tobulinti gyvybę? Taip pat ir seni, ir jauni vyrai pajus lengvumą visame kūne. Rimtai besitobulindamas, tu savyje pajusi tokias permainas.

Mūsų praktikos metodas labai didingas. Jis nepanašus į daugelį kitų praktikos metodų, kuriuose pamėgdžiojami gyvūnų judesiai. Mūsų praktikos metodas apima kolosalią sferą. Šakjamunio ir Laodzi tuomet dėstomi principai yra vidiniai mūsų galaktikos principai. O ką praktikuoja mūsų Falun Dafa? Mes tobulinamės pagal Visatos evoliucijos principus, pagal aukščiausią Visatos savybę „*Džen Šan Žen*“. Mes praktikuojame tokį didingą dalyką, lyg Visatos praktikavimas.

²⁸ *Juaninas* – Nemirtingasis Mažylis (kin. 元嬰)

Mūsų Falun Dafa papildomai išsiskiria ypatingu, labai būdingu požymiu, kurio neturi jokios kitos praktikos. Pastaruoju metu visos paplitusios čiguno rūšys eina dano formavimo keliu, grūdina daną. Dano grūdinimo čiguno mokyklose sunku pasiekti Guno atidarymą ir nušvitimą, gyvenant eilinių žmonių aplinkoje. Mūsų Falun Dafa neina dano formavimo keliu, o išvysto Faluną apatinėje pilvo dalyje. Tokį Faluną aš asmeniškai įdedu mokiniams mūsų paskaitose. Kai aš išdėstu Falun Dafa, visi jūs palaipsniui gaunate Faluną, kurį aš į jus įdedu. Vieni tai jaučia, kiti ne. Dauguma jaučia, bet fiziniai duomenys visų žmonių įvairūs. Mes išvystome Faluną, o ne daną. Falunas – miniatiūrinė Visata. Jis turi visus, būdingus Visatai antgamtinis sugebėjimus, gali automatiškai judėti, suktis. Jis visada sūksis apatinėje tavo pilvo dalyje. Falunas niekada nesustos ir amžinai sūksis nuo įdėjimo į tave momento. Kai Falunas sukasi pagal valandinės laikrodžio rodyklės sukimosi kryptį, jis automatiškai išgauna Visatos energiją, be to, jis pats gali energiją transformuoti, tiekti energiją, kuri reikalinga visų tavo kūno dalių elementų transformavimui. Kai jis sukasi į priešingą pusę (prieš laikrodžio valandinės rodyklės sukimosi kryptį), tai, išleisdamas energiją, išmeta nereikalingą materiją, kuri išsisklaido aplink kūną. Kai jis energiją išleidžia, tai ją išmeta labai toli ir vėl atneša naują energiją. Faluno išleidžiama energija yra naudinga aplinkiniams. Budos sistemoje keliamas tikslas išgelbėti save patį ir kitus, išgelbėti visas gyvas būtybes. Reikia ne tik save tobulinti, bet ir gelbėti visas gyvas būtybes. Kiti žmonės taip pat gali gauti naudą. Jūs galite nesąmoningai reguliuoti kitų sveikatą, gydyti jų ligas ir taip toliau. Kai Falunas sukasi tiesiogine kryptimi (valandinės rodyklės sukimosi kryptimi), jis pats surenka energiją atgal ir visada nenutrūksta sukasi.

Kai kurie galvoja, kodėl Falunas gali nesustodamas pastoviai suktis? Kažkas manęs paklausė: „Kodėl jis sukasi? Kokia to priežastis?“ Lengviau suprasti, kad dideliais kiekiais surenkama energija gali suformuoti daną, bet nenutrūksta Faluno sukimasis yra neįtikėtinas. Visiems pateiksiu pavyzdį. Juda Visata, visos Paukščių Tako sistemos ir visos Visatos galaktikos juda. Devynios planetos sukasi apie Saulę, Žemė sukasi apie savo ašį. Pagalvokite, kas juos pastūmėjo? Kas suteikia jiems jėgą? Tu šito neturi vertinti eilinių žmonių supratimo lygyje. Tai savo rūšies *siuandzi*²⁹. Taip pat su mūsų Falunu. Jis tiesiog sukasi. Jis išsprendė eilinio žmogaus praktikos problemą kasdieniame gyvenime. Todėl užsiėmimų laiko padaugėjo. Kodėl laiko bus daugiau? Todėl, kad Falunas nenutrūksta sukasi, nesustodamas ima energiją iš Visatos ir pertvarko. Kai tu dirbi, jis vis tiek tave tobulina. Žinoma, kalba eina ne tik apie Faluną, mes į tavo kūną įdėjome daugelį funkcijų, mechanizmų; visi jie su Falunu automatiškai sukasi ir taip pat automatiškai atlieka pertvarkymą. Todėl šis Gunas lavina žmogų pilnai automatiškai. Tokiu būdu susiformavo: „Gunas tobulina žmogų“, taip pat galima pasakyti: „Įstatymas tobulina žmogų“. Kai tu nepraktikuoji, tave grūdina Gunas; kai tu praktikuoji, Gunas taip pat tave grūdina. Kai tu valgai, miegi arba dirbi, Gunas visą laiką tave lavina. Tai kodėl tau praktikuoti? Tam, kad sustiprintum Faluną, sustiprintum visas funkcijas ir energetinius mechanizmus, kuriuos aš į tave įdėjau. Tobulinantis aukštame lygmenyje viskas vyksta neveikime, judesiai seka paskui mechanizmą, nėra jokio mintinio vadovavimo, taip pat nereikia kreipti dėmesio į kvėpavimą.

Mums neturi reikšmės, kur ir kada praktikuotis. Kai kurie klausia: „Koks laikas geriausias Guno grūdinimui? Vidurnaktį, iš ryto ar pusiaudienį?“ Mums laikas neturi reikšmės. Vidurnaktį tu neužiimi praktika, bet Gunas tave grūdina. Jeigu iš ryto tu neužiimi praktika, Gunas taip pat tave grūdina. Kai tu miegi, Gunas taip pat tave grūdina. Kai tu kur nors eini, Gunas taip pat tave grūdina. Tu dirbi, Gunas vis dar tave grūdina. Visa tai žymiai sutaupto tavos praktikos laiką. Daugelis iš mūsų tikrai nori įgyti Dao. Tai, žinoma, tobulinimosi tikslas, galutiniu tobulinimosi tikslu kaip tik yra Dao ir Pilnojo Tobulumo pasiekimas. Bet kai kurių žmonių gyvenimo metai lieka riboti. Vargu, ar jiems užteks laiko. Mūsų Falunas gali

²⁹ *siuandzi* – besisukimo mehanizmas (kin. 旋機)

išspręsti šią problemą, tai yra, galima sutrumpinti tobulinimosi proceso laiką. Be to, Falun Dafa tai ir sielos, ir gyvybės tobulinimo metodas. Jeigu tu nenutrūkstamai tobulėsi, tai galėsi nenutrūkstamai pratęsti savo gyvenimą. Jeigu save pastoviai tobulinsi, tavo gyvenimas pastoviai ilgės. Tokiu būdu, pagyvenusiems žmonėms su geru prigimtiniu pagrindu laiko užteks. Bet yra vienas kriterijus: pratęstas gyvenimas ir viršijantis iš anksto nustatytą pradinę gyvenimo trukmę pilnai suteikiamas praktikavimo; atsiradę net nedideli tavo minčių nukrypimai gali būti pavojingi tavo gyvenimui, nes tavo gyvenimo procesas jau senai baigtas. Bet, jei tu išėsi iš tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą, tai šie apribojimai tavęs jau neveiks. Tuo metu įvyks perėjimas į kitą būseną.

Mes nekreipiame dėmesio į pasaulio šalis, nekreipiame dėmesio į „Guno gražinimą“, nes Falunas sukasi visada ir jo sukimosi nejmanoma sustabdyti. Tau skambina, arba kas nors beldžiasi į duris – tu gali iškart nustoti praktikuoti. Nereikia daryti specialių, užsiėmimą baigiančių judesių. Kai tu nustosi praktikuotis, Falunas iškart pradės suktis pagal valandinę rodyklę. Nors kryptingai renkantis *či* per viršugalvį, vis tiek turės nuostolius. Falunas turi protinius sugebėjimus ir pats žino, ką reikia daryti. Nereikia galvoti į kurią pusę atsistoti veidu, nes visa Visata juda, Paukščių Takas juda, devynios planetos sukasi apie Saulę, be to, Žemė sukasi apie savo ašį. Mes praktikuojame pagal Didįjį Visatos principą. Kur yra rytai, pietūs, vakarai ir šiaurė? Niekur. Bet kuri pusė reiškia visas puses. Užsiėmimų metu tu stovi veidu į bet kurią pasaulio pusę, vadinasi, vienu metu į visas puses. Mūsų Falun Dafa gali apginti mokinius nuo bet kokių nukrypimų. Kaip apginti? Jeigu tu tikrai užsiimi tobulinimusi, tai mūsų Falun Dafa tave gins. Mano pagrindas įsikūnijęs Visatoje. Kas kėsinasi į tave, tas kėsinasi ir į mane, tai yra, jis kėsinasi į šią Visatą. Mano žodžiai skamba labai mistiškai, bet tęsdamas mokymąsi toliau, tu viską suprasi. Dar yra šis tas, bet apie pernelyg aukštus dalykus aš negaliu kalbėti. Mes sistemingai, nuo paprasto iki sudėtingo, išaiškinsime aukšto lygio Įstatymą. Jeigu tavo Sinsinas neteisingas, tai netinka, jei tu prašai ko nors, galbūt atsiras problemos. Aš pastebėjau, kad daugelio senųjų mokinių Falunas vis dėlto deformavosi. Kodėl? Praktikuodamas tu keiti mokyklas, tu paėmei kažką iš kitų. Tai kodėl Falunas tavęs negina? Ką tau davė, yra tavo, tai valdo tavo sąmonė. Ko nori tu pats, į tai niekas nesikiš. Toks šios Visatos principas. Jeigu tu nenori tobulintis, niekas tavęs negali priversti to daryti, kitaip tai būtų tolygu blogam darbui. Kas galėtų tave priversti pakeisti savo širdį? Tu pats turi reikalauti iš savęs. Tu imi visa geriausia iš įvairių mokyklų, paimi visokius dalykus. Šiandien tu praktikuoji pagal vieną metodą, rytoj – pagal kitą. Tavo tikslas – atsikratyti ligų. Bet ar tu išgijai? Ne. Liga tik perstumta į ateitį. Tobulinantis į aukštą lygį mes turime specializuotis tik vienoje mokykloje. Tu gali pasirinkti tik vieną praktikos metodą. Bet pasirinkęs tu privalai įdėti visą savo širdį į šią mokyklą, kol nepasieksi Guno atvėrimo ir nepasieksi nušvitimo. Tik po to tolesniame tobulinimesi tu galėsi užsiimti kitos praktikos metodais, kuriuose bus kiti dalykai. Iš tikrųjų, iš kartos į kartą perduodami dalykai liko nuo senų laikų, jie praėjo ilgą gana sudėtingą evoliucijos procesą. Kai kurie praktikuoja, klausydamiesi savo vidinių pojūčių. Bet ką reiškia tavo pojūčiai? Nieko nereiškia. Tikrojo transformavimosi procesas vyksta kitoje erdvėje. Jis ypač sudėtingas ir kupinas paslapčių, neleidžiamas net mažiausias nukrypimas. Pavyzdžiui, tikslus prietaisas iškart suges, jei tu į jį įdėsi kito prietaiso detalę. Visuose tavo kūnuose, esančiuose įvairiose erdvėse, vyksta ypatingai nuostabūs virsmai. Čia negalima leisti nė mažiausio nukrypimo. Juk aš tau jau sakiau, kad tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Guna nuo Mokytojo. Tu atsitiktinai imi svetimus dalykus, įdedi juos į save, ir kai tik įdėjai į vidų, primaišai kitų informacijų, tu trukdai šios mokyklos dalykams; tada įvyks nukrypimai, be to, jie gali pasireikšti eilinių žmonių visuomenėje ir gali atnešti žmogiškų nemalonumų. Tu pats šito norėjai, todėl kiti nesikiš. Tai tavojo supratimo reikalas. Be to, technikų sumaišymas atves Guna į pilną sumaištį. Tu jau nebegalėsi tobulintis. Gali atsirasti tokios problemos. Aš nereikalauju, kad visi pasišvęstumėte Falun Dafa mokymuisi. Tu nesitobulini pagal Falun Dafa, bet gavai bet kurio kito teisingos praktikos metodo esmę, aš taip pat tam pritariu. Bet aš jums pasakysiu, kad tikrame tobulinimesi į aukštus lygius

būtina laikytis tik vienos mokyklos praktikos metodo. Yra dar vienas dalykas, apie kurį aš privalau tau pasakyti: pastaruoju metu nėra antro žmogaus, kuris, kaip aš, iš tikro mokytų aukšto lygio praktikos metodo. Toliau tu suprasi, ką aš dėl tavęs padariau, todėl tikiuosi, kad tavo supratimas nebus per daug žemas. Daugelis nori pasišvęsti tobulėjimui į aukštus lygius, o tau jau suteikė šiuos dalykus, galbūt tu net nesupranti viso to. Tu mokaisi tai pas vieną, tai pas kitą meistrą, išleidi tam daug pinigų, bet negali rasti. Šiandien tau viską padavė ant lėkštutės, bet galbūt tu nesugebi viso to suvokti! Tai kaip tik sugebėjimo suprasti klausimas ir tavo išsigelbėjimo galimybės klausimas.

ANTRA PASKAITA

Apie dangaus regą

Daugelis čiguno meistrų jau kalbėjo apie dangaus regą. Bet Įstatymas įvairiuose lygiuose išsiskleidžia įvairiai. Praktikuotojas gali matyti tik savo tobulėjime pasiekto lygio vaizdus. Aukščiau šio lygio tikrojo vaizdo jis nemato ir tuo netiki, todėl priima teisingu tai, ką mato savo lygyje. Kadangi jis savo tobulėjime dar nėra pasiekęs tokį aukštą lygį, tai mano, kad tie dalykai neegzistuoja. Jis jais netiki, nes tai priklauso nuo jo lygio, ir jo mąstymas taip pat negali pakilti aukšty. Kalbant kitaip, apie dangaus regą vieni kalba viena, o kiti – kita. Bendrai gaunasi chaosas, niekas negali pateikti tikslaus galutinio paaiškinimo; iš tikro, dangaus rega negali būti pilnai paaiškinta žemame lygyje. Dangaus regos sandara praeityje buvo laikoma didžiausia paslaptimi, apie ją nebuvo leista žinoti eiliniams žmonėms, todėl niekas niekada apie tai nekalbėjo. Mes šiandien čia nekalbėsime apie ankstesnę teoriją. Mes šį klausimą norėtume išaiškinti remdamiesi šiuolaikiniu mokslu, suprantama šiuolaikine kalba, taip pat ir išaiškinti jos pagrindinius aspektus.

Dangaus rega, apie kurią mes kalbame, iš esmės, yra šiek tiek aukščiau žmogaus antakių tarpo ir sujungta su kankorėžine liauka. Tai pagrindinis praėjimas. Žmogaus kūne egzistuoja dar daug akių. Dao sistemoje kiekviena „*čiao*“³⁰ laikoma akimi. Biologiškai aktyvų kūno tašką Dao sistemoje vadina „*čiao*“, o kinų medicinoje jis vadinamas „*siuevei*“³¹. Budos sistema kiekvieną prakaito liauką vadina akimi, todėl kai kurie moka skaityti ausimi, kiti moka žiūrėti ranka, pakaušiu, o tretieji – koja ir pilvu, būna visko.

Kalbant apie dangaus regą, mums norėtųsi, visų pirmiausia, apsistoti ties mūsų akių pora. Pastaruoju metu kai kurie mano, kad ši akių pora gali matyti bet kurią materiją, bet kurį mūsų pasaulio daiktą ir jie tuo tvirtai įsitikinę. Jie mano, kad tikra tik tai, ką jie mato savo akimis, ir netiki tuo, ko jų akys nemato. Praeityje tokius visada laikė blogo supratimo žmonėmis, nors negalėjo paaiškinti, kodėl jų blogas supratimas. „Netikiu tuo, ko nematau“, – šie ištarti žodžiai atrodo, tarsi, labai teisingi. Bet tokie tvirtinimai iš šiek tiek aukštesnio matymo taško yra klaidingi. Bet kuris erdvėlaikis susideda iš materijos. Savaime suprantama, skirtingi erdvėlaikiai turi skirtingą materijos sandarą, turi įvairias gyvųjų būtybių išraiškos formas.

Pateiksiu pavyzdį. Budizme sako, kad bet koks reiškinys žmonių visuomenėje yra iliuzija, nerealybė. Kodėl tai iliuzija? Tai realiai egzistuojantis daiktas. Kas galėtų įrodyti, kad tas netikras? Daikto egzistavimo forma viena, o jo pasireiškimo forma kita. Mūsų akys turi tokį sugebėjimą: jos gali mūsų materialioje erdvėje užfiksuoti daiktus tokiame būvyje, kokiame juos dabar matome. Bet iš tikro šie daiktai net mūsų erdvėje nėra tokie, kokiais atrodo. Pavyzdžiui, kaip pro mikroskopą atrodo žmogaus kūnas? Visas žmogaus kūnas atrodo purus. Jis susideda iš panašių į smėlių molekulių, grūdėtas ir judantis. Elektronai sukasi apie atomų branduolį. Visas kūnas kruta ir juda. Kūno paviršius neglotnus, nelygus. Taip yra ir su bet kuriais Visatos dalykais, pavyzdžiui, su plienu, geležimi ir akmeniu. Visos jų molekulės juda. Bet tu pilnai nematai judėjimo formos. Iš tikrųjų, ji nestabili. Šis stalas taip pat juda, bet mūsų akys negali pastebėti šios tikros būsenos, ši mūsų akių pora žmonėms gali sukurti klaidingą įspūdį.

Čia kalbama ne apie tai, kad mes negalime matyti mikroskopinių daiktų, kad žmogus neturi tokio sugebėjimo. Žmogus iš prigimties turi sugebėjimą iki tam tikros ribos matyti

³⁰ *čiao* – anga (kin. 竅)

³¹ *siuevei* – akupunktūros taškas (kin. 穴位)

mikroskopinius daiktus. Po to, kai mes, žmonės, įgijome šias akis šioje materialioje erdvėje, jos sukuria žmonėms klaidingą vaizdą, neleidžia matyti tiesos. Todėl praeityje buvo kalbama, kad žmonės, kurie nepripažįsta to, ko nemato, besitobulinančių aplinkoje nuo seno laikomi blogo supratimo žmonėmis. Juos užtemdo klaidingi eilinių žmonių pasaulio vaizdai, jie nugrimzdę į pasaulio paklydimus. Tokia nuomonė nuo seno egzistuoja religiniuose sluoksniuose, iš tikrųjų mes irgi ją laikome esant pagrįsta.

Ši akių pora sugeba tokiaame būsenoje fiksuoti mūsų dabartinio materialaus pasaulio daiktus. Jų sugebėjimai tuo ir apsiriboja. Kai žmonės žiūri į daiktus, vaizdas akyse gaunasi netiesiogiai. Akys, kaip fotoaparato objektyvas, vaidina tik instrumento vaidmenį. Kai fotografuojama į tolį, tai fotoaparato objektyvas pailgėja. Mūsų akių paskirtis lygiai tokia pati. Akių vyzdžiai tamsoje išsiplečia, taip pat ir fotoaparate padidina diafragmą, kai fotografuojama tamsoje, kitaip neužteks ekspozicijos ir visa nuotrauka bus juoda. Labai šviesioje aplinkoje mūsų vyzdžiai stipriai susitraukia, priešingu atveju šviesa apakins ir mes nieko nematysime. Fotoaparatas veikia pagal tą patį principą, diafragmą taipogi reikia sumažinti. Būdama tik instrumentu, fotokamera gali objektus tik filmuoti ar fotografuoti. Iš tikrųjų, kai mes į ką nors žiūrime, žiūrime į žmogų, žiūrime į kažkokio daikto egzistavimo formą, tai vaizdas gaunasi mūsų smegenyse. Kitaip tariant, atvaizdas praeina pro akis, po to pro regimąjį nervą ir pagaliau pasiekia kankorėžinę liauką, esančią užpakalinėje smegenų dalyje, kur šioje srityje formuojasi vaizdas. Tai sako, kad tikrą vaizdo atspindį formuoja ir taip pat daiktus mato būtent kankorėžinė liauka, būdama smegenų dalimi. Tai pripažįsta ir šiuolaikinė medicina.

Kalbėdami apie dangaus regos atidarymą, mes turime omenyje galimybę matyti apeinant regimąjį nervą. Tam būtina pramušti praėjimą tarp žmogaus antakių, kad kankorėžinė liauka galėtų žiūrėti tiesiai į išorę. Būtent tai yra dangaus regos atvėrimas. Kai kurie galvoja, kad tai nerealu, juk mūsų akys vis dėlto tarnauja kaip įrankis, jos gali „fotografuoti“ daiktus, be jų mes neapsieisime. Šiuolaikinė medicina anatomiciais tyrimais aptiko, kad priešakinė kankorėžinės liaukos dalis turi pilną žmogaus akies audinio sandarą. Kadangi ji yra žmogaus galvos viduje, šiuolaikinė medicina mano, kad tai atrofavusi akis. Ar ji iš tikro yra atrofavusi akis, mūsų besitobulinančiųjų tarpe nuo komentarų susilaikoma. Vis dėlto šiuolaikinė medicina išsiaiškino, kad kažkur žmogaus smegenyse yra dar viena akis. Šis mūsų sukurtas praėjimas kaip tik veda į tą tašką, kas sutampa su šiuolaikinės medicinos pažinimu. Ši akis nėra panaši į mūsų įprastines akis, kurios sukuria klaidingą realybės suvokimą. Ji gali matyti reiškinių ir materijos esmę. Todėl tie, kurių dangaus rega atidaryta labai aukštame laipsnyje, gali pro mūsų erdvę matyti kitus erdvėlaikius, gali matyti tokius vaizdus, kokių nemato eiliniai žmonės. O tie, kurių dangaus rega atverta neaukštame laipsnyje, gali įgyti prasiskverbiančio regėjimo galimybę, jie gali matyti daiktus pro sieną, kiaurai permatyti žmogaus kūną – jie turi tokius antgamtinus sugebėjimus.

Budos sistemoje išskiriami penki dangaus regos laipsniai: „fizinis regėjimas“, „dangaus regėjimas“, „išminties regėjimas“, „įstatymo regėjimas“ ir „Budos regėjimas“. Būtent tie yra penki pagrindiniai dangaus regos laipsniai. Kiekvienas laipsnis dar yra skirstomas į aukštą, vidutinį ir pradinį laipsnius. Dao sistemoje kalbama apie „devynis kart devyni“ arba apie aštuoniasdešimt vieną „įstatymo regėjimo“ laipsnį. Čia mes visiems dalyvaujantiems atveriamė dangaus regą, bet ne žemiau „dangaus regėjimo“ laipsnio. O kodėl? Nors tu sėdi čia ir pradėjai tobulintis, bet tu tik, tik vienu žingsniu atsitraukei nuo eilinio žmogaus, tavo daugelis žemiškų prisirišimų dar neatmesti. Jei tavo dangaus rega atsivertų žemiau „dangaus regėjimo“, pas tave atsirastų antgamtiniai sugebėjimai, kuriuos žmonės vadina ekstrasensų sugebėjimais. Tu galėtum per sieną matyti daiktus, peršviesti žmogaus kūną. Jeigu mes, visiems atvėrė dangaus regą šiame laipsnyje, šį antgamtinį sugebėjimą platintume plačiai, tai sudarytume rimtus trukdžius eilinių žmonių visuomenei ir pažeistume eilinių žmonių visuomenės būseną. Būtų neįmanoma išsaugoti valstybinių paslapčių; žmonėms būtų tas pats, ar jie su rūbais, ar

be jų. Tu galėtum matyti viską, kas vyksta svetimose šeimose; eidamas gatve ir pamatęs, kad parduoda loterijos bilietus, galbūt tu ištrauktum pagrindinį prizą. Tai neleistina! Pagalvokite, visiems atvėrus dangaus regą „dangaus regėjimo“ laipsnyje, ar būtų tai dar žmonių visuomenė? Tokio rimto žmonių visuomenės trukdžio jos būsenai egzistavimas absoliučiai neleidžiamas. Jeigu aš tikrai tau atverčiau tavo dangaus regą tokiame laipsnyje, tai tu iš karto galėtum tapti čiguno meistru. Kai kurie jau seniai nori tapti čiguno meistrais. Jeigu staiga pas juos atsivertų dangaus rega, jie kaip tik galėtų nuo ligų gydyti žmones. Ar tai nereikštų, kad aš vedu tave į ereziją?

O kokiam laipsnyje aš tau atveriu dangaus regą? Aš tau ją atversiu tiesiai iki „išminties regėjimo“ laipsnio. Atvėrimui aukštesniame laipsnyje tu neturi tam atitinkančio Sinsino, o atvėrimas žemesniame laipsnyje gali rimtai pakenkti eilinių žmonių visuomenei. Aš tau atversiu ją iki „išminties regėjimo“ laipsnio ir tada tu, negalėdamas matyti daiktų kiaurai sieną, negalėdamas peršviesti žmogaus kūno, vis dėlto galėsi matyti kitų erdvių vaizdus. Kokia tau iš to nauda? Tai gali sustiprinti tavo pasitikėjimą Guno praktika. Tu iš tikro matysi daiktus, kurių negali matyti eiliniai žmonės, ir pajusi, kad visi jie tikrai egzistuoja. Dabar aš visiems jums šiame laipsnyje atversiu dangaus regą. Nepriklausomai nuo to, aiškiai ar miglotai tu matysi, tai atneš naudos tavo Guno praktikai. Kas tikrai tobulinasi pagal Dafa, yra sau griežtas, kad pakeltų Sinsiną, tas gali, skaitydamas šią knygą, tikėtis tokio pačio efekto.

Kaip nustatomas dangaus regos laipsnis? Taip nėra, kad po dangaus regos atvėrimo tau bus viskas matoma, visiškai ne taip. Dar egzistuoja skirstymo laipsniais klausimas. Kuo gi nustatomas šis laipsnis? Yra trys faktoriai. Vienas iš jų toks – žmogaus dangaus regos viduje iš vidaus į išorę turi egzistuoti laukas. Mes jį vadiname *či* kvintesencija. Kokį ji vaidina vaidmenį? Tai panašu į televizijos ekraną be liuminoforų, kai jį jungus dirba tik lempa. Jis galėtų šviesą tik spinduliuoti, bet negalėtų rodyti vaizdo. Teleekranas vaizdą mums rodo tik liuminoforų dėka. Šis pavyzdys, žinoma, nelabai tinkamas, nes mes žiūrime tiesiogiai, o televizoriuje viskas atsispindi ekrane. Bendrai paėmus, esmė tokia. *Či* kvintesencija labai vertinga. Ji susideda iš dar nuostabesnės materijos, gautos iš *De*. Daugumoje atvejų kiekvienas žmogus turi savo kvintesencijos atsargą. Iš dešimties tūkstančių žmonių galbūt atsirastų tik du vienodo laipsnio.

Dangaus regos laipsnis yra tiesioginis mūsų Visatos Įstatymo pasireiškimas. Tai yra antgamtinis dalykas, glaudžiai susijęs su žmogaus Sinsinu. Jeigu žmogaus Sinsinas neaukštas, tai jos laipsnis taip pat bus žemas. Žemas Sinsinas veda prie žmogaus *či* kvintesencijos didelės netekties. Kito Sinsinas labai aukštas. Jis nuo pat vaikystės iki brandos, gyvendamas eilinių žmonių visuomenėje, abejingas šlovei ir naudai, prieštaravimams tarp žmonių, asmeniniams interesams, septyniems jausmams ir šešioms norams. Tokio žmogaus *či* kvintesencija gali būti gana gerai išsaugota, todėl po dangaus regos atvėrimo jis viską palyginti aiškiai mato. Kas liečia vaikus iki šešerių metų, tai jie po dangaus regos atvėrimo mato labai gerai, beje, ją atverti lengva, vienas žodis ir iškart atverta.

Užsiteršdami galingame eilinių žmonių visuomenės sraute, primenančiame didžiulį dažų kubilą, žmonės klaidinga dažnai priima už teisingą. Argi visi žmonės nenorėtų gyventi geriau? Tokį norą turėdamas žmogus gali atnešti žalą kitiems, gali tapti savanaudžiu, pasisavinti kitų žmonių naudą, įžeisti kitus, padaryti nuostolių kitiems, eilinių žmonių tarpe kovoti asmeninių interesų vardan. Argi tai neprieštarauja Visatos principams? Todėl vargu ar teisinga tai, ką jie mano esant teisingą. Auklėdami vaikus suaugusieji tam, kad jiems atsirastų vieta eilinių žmonių visuomenėje, dažnai juos moko taip: „Tu turi mokytis gudrumo“. O gudrumas mūsų Visatoje laikomas klaidingu, kadangi mes manome, kad reikalai turi vykti savaime, reikia abejingai vertinti asmeninius interesus. Žmogus gudrauja asmeninės naudos vardan. „Jei

tave kas nors įžeis, kreipkis pas jo mokytoją, kreipkis pas jo tėvus“; „rasi pinigų – pasiimk“, – štai kaip juos moko! Tokių pamokymų įtakoje augdamas vaikas tampa vis labiau savanaudiškas, jis gali prasigyventi kitų sąskaita ir tokiu atveju prarasti *De*.

Po to, kai žmogus praras *De*, ji kaip materija neišnyks, o pereis kitam žmogui, bet žmogaus *či* kvintesencija gali išsisklaidyti. Jeigu nuo vaikystės žmogus gudrauja, išsiskiria stipriai savanaudiškumu ir siekia tik naudos, tai dažnai, atvėrus dangaus regą, jis mato neaiškiai. Bet tai nereiškia, kad ateityje jis niekada neturės tokios savybės. O kodėl? Todėl, kad mūsų tobulinimosi procese kaip tik reikia grįžti į šaltinį ir į tiesą. Nenutrūkstamai praktikuojant *či* kvintesencija pastoviai grįžta, vėl pasipildo, todėl būtina atkreipti dėmesį į Sinsiną. Mes dėmesį kreipiame į bendrą kilimą, į pakilimą pilnai. Kai pakyla Sinsinas, tai kiti dalykai kyla paskui jį; kol Sinsinas nepakilo, dangaus regos *či* kvintesencija taip pat nepasipildys – būtent toks principas.

Antras faktorius charakterizuojamas tuo, kad užsiėmimų metu gero prigimtinio pagrindo žmogus taip pat gali atsідaryti dangaus regą. Kai kurie žmonės, atsivėrus dangaus regai, dažnai labai išsigąsta. Kodėl? Praktika paprastai užsiimama vidurnaktį, kai gili naktis ir aplink ramybė. Štai žmogus praktikuoja, praktikuoja, ir staiga prieš jį atsiranda didelė akis, todėl jis ir išsigąsta. Išsigąsta ne juokais, toliau jis praktikuoti nedrįsta. Štai koks košmaras! Akis tokia didžiulė, mirksi ir mirksi. Tai matosi labai aiškiai. Todėl vieni ją vadina „demono akimi“, kiti – „Budos akimi“ ir panašiai. Iš tiesų, tai tavo paties akis. Žinoma, tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Gunas nuo mokytojo. Visas besitobulinančiojo Guno evoliucijos procesas yra labai sudėtingas procesas kitose erdvėse, ir ne tik vienoje, o visose erdvėse. Visose erdvėse esantys kūnai keičiasi. Galėsi tu tai atlikti pats? Ne, negalėsi. Šiuos dalykus planuoja mokytojas, juos atlieka mokytojas, todėl mes sakome, kad tobulėjimas priklauso nuo tavęs, o Gunas nuo mokytojo. Pakankamai, kad tu turi tokį norą ir taip galvoji, o iš tikrųjų šį dalyką daro mokytojas.

Kai kurie praktikos metu patys sau atvėrė dangaus regą. Mes sakome, kad tai tavo akis, bet tu pats sau negali sukurti akies. Kai kurie turi mokytoją. Mokytojas mato, kad pas tave atsivėrė dangaus rega, ir jis iškart tau sukurs akį, vadinamą „tikrąja akimi“. Žinoma, kai kurie neturi mokytojo, bet jie turi mokytoją praeivį. Budos sistemoje sakoma: „Budų tiek daug, kad jų yra visur“. Kai kurie sako: „Trijų pėdų aukštyje virš galvos yra Dievybės“, tai yra, jų daugybė. Praeivis mokytojas mato, kad tu gerai praktikuoji, ir pas tave jau atsivėrė dangaus rega, bet nėra akies. Jis čia iškart sukurs akį ir bus galima manyti, kad šią akį tu pats praktikos dėka išvystei, kadangi žmonių gelbėjimas turi būti besąlygiškas, be apmokėjimo, be apdovanojimo ir šlovės. Jis yra žymiai kilnesnis už eilinių žmonių pirmūnus. Tai daroma grynai iš gailėstingumo.

Po dangaus regos atvėrimo pas žmogų atsiranda tokia būseną – šviesa labai akina ir vargina akis. Iš tikrųjų, ji erzina ne tavo akis, o tavo kankorėžinę liauką, o tu jauti, tarsi ji akintų. Tai todėl, kad pas tave dar nėra šios akies. Kai ji atsiras, tu pojūčių akyse nebusi. Kai kurie iš mūsų gali pajusti ir matyti šią akį. Ji yra tos pačios prigimties, kaip ir Visata. Ši akis pasižymi šventu naivumu ir dideliu smalsumu. Ji žiūri vidun, stebi, ar tau atsivėrė dangaus rega, ar gali ji matyti. Ši akis stebi tave. Šią akimirką tau atsivėrė dangaus rega, o ji į tave žiūri. Tu gali išsigąsti, netikėtai ją pamatęs. Iš esmės, tai yra tavo akis. Ateityje tu daiktus matysi būtent šia akimi. Tu be šios akies matyti negalėsi, net jeigu pas tave būtų atverta dangaus rega.

Trečias faktorius susijęs su tuo, kad pramušant lygius pasireiškia skirtumai tarp įvairių erdvių, būtent tai yra lygio nustatymo klausimas. Žmoguje be pagrindinio praėjimo yra dar daug antrinių praėjimų, kurie gali matyti. Budos sistemoje priimta, kad kiekviena žmogaus kūno

prakaito liauka yra akis, o Dao sistemoje manoma, kad visi žmogaus kūno *čiao* – tai akys, kitaip tariant, visi *siuevei* yra akys. Žinoma, tai, apie ką jie kalba, yra tik viena iš Įstatymo evoliucijos formų žmogaus kūne – bet kuri kūno dalis gali matyti.

Lygiai, apie kuriuos mes kalbame, vis dėlto nuo jų skiriasi. Be pagrindinio praėjimo egzistuoja dar keletas svarbiausių šalutinių praėjimų: ant abiejų antakių, ant viršutinių vokų, po apatiniais vokais ir *šangen*³² taške. Būtent nuo jų priklauso lygių proveržio klausimas. Žinoma, jeigu eilinis praktikuotojas gali matyti šiomis keliomis vietomis, tai šie žmonės jau pramušė gana aukštus lygius. Kai kurie gali matyti ir akimis. Jie jau išstobulino savo akis, joms suteikdami įvairias antgamtinių sugebėjimų formas. Jeigu kažkas negali kaip reikiant naudotis šia akimi, tai pamatys tik šį daiktą, bet nematys kito, ir iš to taip pat nebus jokios naudos; todėl kai kurių viena akis žiūri į šią pusę, kita – į kitą. Po šia akimi (dešine) šalutinio praėjimo nėra, nes tai tiesiogiai susiję su Įstatymu. Kai žmonės užsiima blogais darbais, tai mėgsta žiūrėti dešine akimi, todėl po dešine akimi nėra šalutinio praėjimo. Čia kalbama apie kelis svarbiausius šalutinius praėjimus, atsirandančius tobulinantis pagal pasaulietinį Įstatymą.

Kai tu pasieksi labai aukštą lygį ir praeisi visas tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą stadijas, pas tave atsiras akis, panaši į facetines akis, tai yra, visoje viršutinėje veido dalyje atsiras didelė akis, kurioje bus begalinis mažų akelių skaičius. Kai kurie labai aukštų lygių Didieji Nušvitusieji turi tiek daug įgytų tobulinimesi akių, kad jos dengia visą veidą. Visos akys gali matyti per šią didelę akį, ką nori pamatyti, tą ir mato. Vienu žvilgsniu gali pamatyti visus lygius. Vienu žvilgsniu gali apžvelgti visų lygių būsenas. Dabar zoologai, entomologai tyrinėja muses. Musių akys labai didelės, pro mikroskopą galima matyti, kad jose yra be galo daug mažų akelių. Tokios didelės akys vadinamos facetinėmis akimis. Labai aukštame lygyje taip pat gali atsirasti tokia būseną. Tai gali atsirasti pas tuos, kurie žymiai viršija Tathagatos lygį. Bet eiliniai žmonės šių akių nemato. Esantys įprastiniuose lygiuose taip pat nemato jų buvimo. Jie gali matyti tik tai, kad jis atrodo kaip eilinis žmogus, nes šios facetinės akys yra kitoje erdvėje. Kai tik mes kalbėjome apie įvairių lygių proveržį, tai yra apie galimybę prasiveržti į įvairias erdves.

Aš jums bendrais bruožais išdėsdčiau dangaus regos sandarą. Jeigu mes išorinės jėgos pagalba tau atversime dangaus regą, tai bus palyginti greičiau ir lengviau. Kai aš kalbu apie dangaus regą, kiekvienas jūsų gali pajusti, kad kakta įsitempia, raumenys traukiasi ir susitraukia į vidų. Ar ne taip? Tikrai taip. Toks jausmas atsiranda pas kiekvieną dalyvį, jei tik jis galės atsakyti visokių aistrų ir pasišvęs tobulinimuisi pagal Falun Dafa. Visi gali pajusti, kaip didelė jėga įeina vidun. Mes tau atversime dangaus regą, panaudodami specialiai tam skirtą Guną. Tuo pat metu mes nukreipsime Faluną, kad jis tavyje atliktų pataisymus. Kai mes kalbame apie dangaus regą, tai dangaus regą atveriamo kiekvienam, jei jis praktikuoja pagal Falun Dafa, bet ne kiekvienas gali aiškiai matyti, ne kiekvienas gali pamatyti, nes tai tiesiogiai susiję su tavimi asmeniškai. Nesijaudink. Negali matyti – nieko tokio, ramiai tobulinkis. Nenutrūkstamai keldamas lygį tu palaipsniui pradėsi matyti ir matomumas gerės. Jeigu tik tu praktikuosi, pilnai pasišvėsi tobulinimuisi, tai atgausi, kas prarasta.

Savarankiškai atidaryti dangaus regą palyginti sunku. Aš papasakosiu apie keletą formų, kurių pagalba žmogus pats sau gali atidaryti dangaus regą. Tarkime, kai kurie iš mūsų, sėdėdami meditacijoje, stebi kaktą, stebi dangaus regą ir jaučia, kad ten tamsu, nieko nėra. Po tam tikro laiku jiems pasirodys, kad kaktoje palaipsniui tampa šviesiau. Po tam tikro tobulinimosi laiko jie pastebės, kad ten palaipsniui šviesėja, vėliau pradeda raudonuoti. Ir čia prasiskleidžia pumpurai, per akimirką pražysta, taip galima pamatyti kine, per televizorių. Toks vaizdas gali atsirasti. Ši raudona spalva pradžioje sudaro lygią plokštumą, po to jos vidurys išsigaubia. Pumpurai nenutrūkstamai, nepertraukiamai pražysta. Netgi per aštuonis

³² *šangen* – kalno papėdė (kin. 山根); akupunktūros taškas tarp antakių

ar dešimt metų sunku pasiekti, kad pumpurai praėjime pražystų tavo asmeninės jėgos dėka, nes dangaus rega pilnai užkimšta.

Pas kai kuriuos dangaus rega neužkimšta, ji praėjimą turi, bet dėl to, kad jie niekada neuži-imo praktika, jie neturi energijos, todėl Guno praktikos metu prieš akis gali netikėtai atsirasti juoda apvali dėmė. Užsiiminėjant pastoviai ji palaipsniui baltėja, tampa vis šviesesnė ir šviesesnė, šiek tiek akindama, ir tuo metu kai kurie sako: „Aš pamačiau saulę, pamačiau mėnulį.“ Iš tikrųjų, tu nei saulės, nei mėnulio nepamatei. O ką tu pamatei? Būtent savąjį praėjimą. Kai kurie lygius pramuša palyginti greitai. Po to, kai jiems bus suformuota akis, jie jau iškart galės matyti. O kai kuriems tai bus labai sunku: užsiėmimų metu jiems atrodo, kad jie šiuo praėjimu, primenančiu tunelį arba šulinį, bėga išorėn. Netgi sapne jaučia, kad bėga išorėn. Kai kam atrodo, kad jis joja, kitas lekia, kas bėga, kas greitai mašina važiuoja išorėn. Jiems visą laiką atrodo, kad galo niekada nepasieks, nes patiems dangaus regą atverti labai sunku. Dao sistema žmogaus kūną laiko mikrovisata. Pagalvokite, jei tai iš tikrųjų mikrokosmas, tai atstumas nuo kaktos iki kankorėžinės liaukos bus ne mažesnis negu „šimtas aštuoni tūkstančiai li“³³. Todėl praktikuotojui visą laiką atrodo, kad jis skuba į išorę, bet galo pasiekti negali.

Dao sistema ne be reikalo žmogaus kūną laiko mikrovisata. Tai nereiškia, kad jo audinių sandara kaip Visatos. Čia kalba eina ne apie fizinio kūno egzistavimo formą mūsų materialioje erdvėje. Klausama, kokioje būsenoje yra mūsų fizinis kūnas smulkesniame lygyje už molekulinį, kurį žino šiuolaikinis mokslas? Pirmiausiai įvairios molekulės, po to seka atomas, protonas, atomo branduolys, elektronas, kvarkas. Šiuo metu pati mažiausia mūsų atrasta dalelė tai neutrino. O kokia pati mažiausia dalelė? Šio klausimo nagrinėjimas iš tikro neapsakomai sunkus. Paskutiniaisiais savo metais Šakjamunis pasakė tokius žodžius: „Didis be išorinio krašto, mažas be vidinės ribos.“ Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad Tathagatos lygyje Visata tokia didelė, kad nesimato jos krašto, o medžiaga tokia maža, kad nesimato jos minimalios korpuskulos, todėl jis ir sakė: „Didis be išorinio krašto, mažas be vidinės ribos.“

Šakjamunis taip pat išdėstė mokymą „Apie tris tūkstančius pasaulių“. Jis pažymėjo, kad mūsų Visatoje, Paukščių Tako sistemoje yra trys tūkstančiai žvaigždžių, kurių sistemose yra materialių kūnų, panašių į mūsų žmogiškus. Toliau jis pasakė, kad vienoje smiltelėje yra dar trys tūkstančiai tokių pasaulių. Viena smiltelė primena Visatą, joje yra žmonės tokio pačio proto, kaip ir mūsų, yra tokios pat žvaigždės, yra kalnai ir upės. Tai skamba mistiškai! Jeigu iš tikro yra taip, tai pagalvokite, ar nėra toje smiltelėje dar smėlis? Ar nėra šioje smėlije smiltelė turanti dar trys tūkstančius pasaulių? Ir toliau, ar nėra smiltelių šiuose trijuose tūkstančiuose pasaulių? Ar nėra dar trys tūkstančiai pasaulių tuose smiltelėse? Todėl Tathagatos lygyje nesimato tam galo.

Analogiškai yra su žmogaus ląstelėmis, susidedančiosiomis iš molekulių. Žmonės klausia, kokio dydžio yra Visata. Aš jums pasakysiu, ši Visata turi savo ribą. Bet Tathagata savo lygyje ją laiko beribe, be galo grandiozine. Nuo molekulių iki mikroskopinių dalelių žmogaus kūno viduje viskas taip grandioziška, kaip ir šioje Visatoje. Tai gali atrodyti mistiška! Kai koks nors žmogus buvo sukurtas arba kokia nors gyva būtybė buvo sukurta, ultramikroskopinėje būsenoje jau buvo suformuota ypatinga jos gyvenimo sudėtis, jos prigimtis. Vadinasi, mūsų šiuolaikinio mokslinio pažinimo laukia dar labai ilgas kelias. Palyginus su kitų mūsų Visatos žvaigždžių sistemų gyvosiomis būtybėmis, kur egzistuoja aukščiausi protai, žmonijos mokslinis – techninis lygis yra visai žemas. Mes net negalime prasiveržti į kitas erdves, egzistuojančias čia ir dabar. Iš kitų planetų atvykusios „skraidančios lėkštės“ juda kitose erdvėse, kuriose egzistuoja visiškai kiti erdvėlaikiai. Todėl „skraidančios lėkštės“ gali atskristi ir išskristi bet kuriuo metu kur nori; viskas vyksta taip greitai, kad žmonės lieka suglumę.

³³li – puse kilometro (kin. 里)

Kalbėdami apie dangaus regą mes palietėme tokį klausimą: kai tu praėjimu bėgi išorėn, tau atrodo, kad jis yra begalinis. O kai kurie galbūt pamatė kitą situaciją: jis jaučia, kad pirmyn bėga ne tuneliu, o beribiu plačiu keliu, kurio abiejose pusėse matosi ir kalnai, ir upės, ir miestai. Jis taip ir bėga išorėn. Tai atrodo dar nuostabiau. Aš atsimenu vieną čiguno meistrą, kuris tvirtino, kad žmogaus prakaito liaukoje yra miestas, kuriame juda traukiniai ir automobiliai. Kai kuriems tai gali pasirodyti labai unikalu, paslaptinga. Visiems žinoma, kad materijos dalele gali būti molekulė, atomas, protonas, jeigu tirtume šia kryptimi toliau ir kiekviename lygyje matytume duotojo lygio plokštumą, o ne kokį nors jo tašką, tai pačioje pabaigoje tu pamatytum molekulinio lygio plokštumą, atominio lygio plokštumą, atomo branduolio plokštumą, protoninio lygio plokštumą ir matytum materijos egzistavimo formas įvairiose plokštumose. Bet kurie daiktai, tame tarpe ir žmogaus kūnas, vienu metu egzistuoja ir susisiečia su įvairiais Visatos erdvių lygiais. Mūsų šiuolaikinė fizika, užsiiminėdama materijos dalelių tyrimais, tiria tik vieną dalelę, ją atskiria, išskaido, po atomo branduolio išskaidymo tiria jo sudėtį. Jeigu būtų toks prietaisas, kurio pagalba galima būtų pamatyti pilnai visą atominį ar molekulinį lygį, jeigu mes galėtume tai matyti, tai prasiveržtume į šį lygį, pamatytume tikrą kitų erdvių egzistavimo vaizdą. Žmogaus kūnas yra susijęs su kitomis erdvėmis. Tokios jo egzistavimo formos.

Kai pats atveri dangaus regą, išryškėja atitinkamos įvairios būsenos. Aukščiau mes aprašėme tik kai kuriuos bendrus reiškinius. Kai kurie žmonės mato, kad dangaus rega sukasi. Tie, kurie užsiima čigunu pagal Dao sistemą, dažnai mato, kad dangaus regoje kažkas sukasi. Kai *taidzi* ratas suyra, jie pamato vaizdą. Bet svarbu ne tai, kad tavo galvoje yra *taidzi*, o tai, kad tavo mokytojas pačioje pradžioje į tave įdėjo eilę dalykų, vienas iš kurių yra *taidzi*. Juo mokytojas blokavo tavąją dangaus regą. *Taidzi* ženklas suyra, kai atsiveria tavo dangaus rega. Mokytojas specialiai taip tau suplanavo, iki to *taidzi* tavo galvoje nebuvo.

Kai kurie stengiasi atverti dangaus regą, bet kuo jie daugiau praktikuoja, tuo sunkiau ją atverti. Kur priežastis? Jie patys nesupranta. Pagrindine priežastimi yra tai, kad dangaus regos siekti negalima. Kuo labiau stengiesi – tuo labiau nepasieksi. Nuo šio stengimosi dangaus rega ne tik neatsidaro, bet priešingai, iš jos išteka nei juoda, nei balta medžiaga, kuri tave apsupa. Jeigu tai tęsis ilgai, tai ši medžiaga galės sudaryti didelį lauką. Kuo toliau, tuo jos daugiau išteka, ir kuo labiau tu stengiesi dangaus regą atverti, tuo darosi sunkiau, tuo daugiau išteka medžiagos, ir galų gale ji apgaubia visą žmogaus kūną. Šios medžiagos sluoksnis labai didelis ir turi didelį lauką. Jeigu pas šį žmogų iš tikro atsivers dangaus rega, jis vis tiek nieko nematys, nes žmogų jau užblokavo jo atkaklus ketinimas. Tik kai jis nustos galvoti apie tai, pilnai atmes savo atkaklų ketinimą, laukas palaipsniui pradės sklaidytis. Bet tai bus labai sunkus, labai ilgas tobulinimosi procesas, kuris visai nereikalingas. Kai kurie apie tai nežino. Mokytojas nė kartą sakė, kad negalima siekti dangaus regos atvėrimo, o jis netiki ir visą laiką stengiasi tai pasiekti, o galų gale gaunasi priešingai.

Antgamtinis „tolimo matymo“ sugebėjimas

Vienu iš antgamtinių sugebėjimų, tiesiogiai susijusių su dangaus rega, yra „tolimas matymas“. Kažkas sako: „Aš, sėdėdamas čia, galiu matyti Pekino vaizdą, JAV vaizdą, kitą Žemės pusę.“ Kai kuriems tai nesuvokiama, iš mokslinio taško tai taip pat nesuvokiama. Kaip tai gali būti? Žmonės bando įvairiai aiškinti, bet negali, nesupranta, kaip žmogus gali turėti tokį nuostabų sugebėjimą. Žmonės, besitobulinantys pasaulietinio įstatymo studijoje, tokio sugebėjimo neturi. Kai jie ką nors stebi, tai gali pasitelkti tolimą matymą ir kitus antgamtinius sugebėjimus, bet visi šie sugebėjimai veiks tik tam tikroje ribotoje erdvėje. Jų veikimo sfera neišeina iš žmonijos materialios erdvės ribų, paprastai neišeina už nuosavos erdvės lauko.

Mūsų kūno laukas egzistuoja tam tikroje erdvėje. Šis laukas ir *De* laukas nėra vienas ir tas pats. Jie randasi skirtingose erdvėse, bet šių laukų dydis vienodas. Mūsų kūno laukas ir Visata turi savo rūšies atitikmenį. Tai, kas yra Visatoje, randa savo atspindį šiame lauke, viskas čia atsispindi. Tai yra atspindys, ne tikrovė. Taip, pavyzdžiui, Žemėje yra JAV, yra Vašingtonas. Ir JAV, ir Vašingtonas atsispindi žmogaus lauke, išlieka ten kaip atspindys. Beje, atspindys taip pat turi savo rūšies materialų egzistavimą. Čia egzistuoja veidrodinis objekto atspindys, jis keičiasi esant pokyčiams toje pusėje, todėl tolimas matymas, apie kurį kalbama, suprantamas kaip žmogaus sugebėjimas daiktus matyti savo erdvinio lauko ribose. O kai praktikuotojas pabaigs tobulinimąsi pagal pasaulietinį Įstatymą, jis taip jau nebežiūrės. Jis galės matyti tiesiogiai, kas vadinama „Budos Įstatymo stebukladaryste“. Tai bus ypatingos galios sugebėjimas.

Kaip pagal pasaulietinį Įstatymą veikia tolimas matymas? Aš jums paaiškinsiu: žmogaus lauko viduje, jo kaktoje yra veidrodis. Pas Guno nepraktikuojantį žmogų veidrodis atsuktas veidrodine puse į žmogų, o pas Guną praktikuojantį veidrodis į jį atsuktas kita puse. Kai tik pas žmogų atsiranda tolumo matymo sugebėjimas, veidrodis gali verstis pirmyn ir atgal. Visiems žinoma, kad kinojuosta sukdamasi 24 kadrų per sekundę greičiu sudaro judančius vaizdus. O kai greitis mažesnis už 24 kadrus, tai iškart atsiranda vaizdo veiksmų netolygumas. Šio veidrodžio apskukų dažnis viršija 24 kadrus per sekundę. Jis pasisuka ir tau parodo tai, kas atsispindėjo, po to pasisuka atgal, nutrindamas vaizdą. Po to veidrodis vėl atsispindi, vėl pasisuka, ir vėl iš naujo viskas ištrinama. Jis nenutrūkstamai sukasi ten ir atgal, todėl tai, ką tu matai, tau atrodo judėjime. Veidrodis tau parodo tai, kas jame atsispindėjo tavo erdvinio lauko ribose, o šioje erdvėje viskas veidrodžiškai atsispindi iš didžiosios Visatos.

O kaip galima daiktus matyti už savęs? Toks mažas veidrodis vargu ar atspindės viską, kas supa žmogaus kūną. Mums žinoma – kai žmogaus dangaus rega atverta aukščiau „dangaus regėjimo“ laipsnio ir arti „išminties regėjimo“ laipsnio, tai jos matymas greitai išeis už mūsų erdvės ribų. Būtent šą akimirką, kai ji yra ant peržengimo ribos, su ja įvyksta pokyčiai: prieš ją išnyksta daiktai, išnyksta žmonės, išnyksta sienos, viskas išnyksta – materialūs objektai nebeegzistuoja. Tai yra, žiūrėdamas į šios erdvės gylį, tu pastebi, kad žmonės nėra, vien tik veidrodis yra tavo erdvinio lauko ribose. Ir šis veidrodis apima tavo visą erdvinį lauką. Vadinasi, kai veidrodis sukasi ten ir atgal, bet koks daiktas gali būti jame atspindėtas. Šis veidrodis gali atspindėti bet kurį daiktą tavo erdvinio lauko ribose, jeigu tik jis veidrodžiškai atspindėtas Visatoje. Būtent tai yra tolumo matymo sugebėjimas, apie kurį mes kalbame.

Kai užsiimantys žmogaus kūno tyrimais mokslininkai tikrina tolumo matymo sugebėjimą, jie dažnai jį atmeta. Jie tiria tokiu būdu: pavyzdžiui, testuojamojo klausia: „Ką Pekine dabar veikia vieno žmogaus giminaitis?“ Kai pasako pavardę ir kai kuriuos bendrus šio giminaičio bruožus, jis iškart viską pamato. Jis pasakys, koks tai pastatas, kaip įeinama pro duris ir į kambarį, kokia aplinka kambariame. Viskas sutampa. Klausia: „O ką dabar veikia jo giminaitis?“ Jis atsako: „Jis dabar rašo.“ To patvirtinimui skambina giminaičiui: „Ką dabar veiki?“. Giminaitis atsako: „Aš pietauju.“ Gavosi neatitikimas. Štai kodėl praeityje neigė tolumą matymą kaip antgamtinį sugebėjimą. Bet testuojamasis, aprašydamas aplinką, nesuklydo. Nesutapimas paaiškinamas tuo, kad tarp mūsų erdvės ir laiko, kurį mes vadiname „erdvėlaikiu“, ir to erdvėlaikio, kuriame veikia antgamtiniai sugebėjimai, egzistuoja laiko skirtumas. Taigi, laikas dviejose erdvėse teka nevienodai. Žmogus ką tik rašė, o dabar pietauja. Toks laiko skirtumas egzistuoja. Vadinasi, jei žmogaus kūną tiriantys žmonės laikosi įprastinių taisyklių ir teorijų ir išvadas daro šiuolaikinio mokslo rėmuose, tai jie net ir per dešimtis tūkstančių metų nieko nepasieks. Kadangi tai savaime yra viršijantis eilinių žmonių lygį dalykas, tai žmonių mąstyme turi įvykti perversmas, negalima toliau šių reikalų taip suprasti.

Antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė

Antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė taip pat turi tiesioginį ryšį su dangaus rega. Pastaruoju metu pasaulyje yra pripažinti šeši antgamtiniai sugebėjimai. Jų tarpą yra dangaus rega, tolumo matymas ir aiškiaregystė. Kas tai – antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė? Jį įvaldžius galima sužinoti žmogaus ateitį ir praeitį; jeigu sugebėjimas stiprus, galima sužinoti apie visuomenės klestėjimą ar kritimą; jeigu dar stipresnis, galima pamatyti viso Dangaus Kūno pasikeitimo dėsningumus. Būtent tai yra antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė. Kadangi materija juda pagal atitinkamus dėsningumus, tai vienoje ypatingoje erdvėje bet koks daiktas turi savo egzistavimo kitose erdvėse formas. Pateiksiu pavyzdį: žmogaus kūnui pajudėjus, visos jo ląstelės pajuda, tas pats vyksta ir mikrokosme su visomis molekulėmis, protonais, elektronais ir kitomis pačiomis mažiausiomis dalelėmis. Jos turi savo savarankiško egzistavimo formas. Egzistuojančių kitose erdvėse kūnų formos taip pat kinta.

Argi mes nekalbame apie tai, kad medžiaga neišnyksta? Kai žmogus kažką padarė, pavyzdžiui, pamosavo ranka, tai vienoje atitinkamoje erdvėje materialiam pavidale išliko vaizdas ir informacija. Kitoje erdvėje tai neišnyksta, išliks ten amžinai. Turintis antgamtinį sugebėjimą žmogus, pažvelgęs į ten esantį praeities vaizdą, viską sužino. Ateityje, kai tu įgysi sugebėjimą aiškiaregystė, pamatysi, kad mūsų dabartinės paskaitos forma vis dar egzistuoja, ji tuo pat metu yra ten. Kai gimsta žmogus, tai tam tikroje ypatingoje erdvėje, kurioje nėra laiko, jau egzistuoja jo visas gyvenimas, kartais ne tik vienas gyvenimas.

Galbūt kas nors pagalvos: „Ar tai nereiškia, kad mūsų asmeninė kova ir savo pokyčiai jau nėra būtini?“. Jis negali šito priimti. Tiesą sakant, žmogus asmeninės kovos keliu gyvenime gali pakeisti nežymius dalykus, asmeninėje kovoje jie gali būti pakeisti. Bet kadangi tu stengeisi pakeisti, būtent dėl to galbūt gausi karmą. Kitaip neegzistuoję karmos kūrimas, neegzistuoję gerų ar blogų darbų darymo klausimo. Jei žmogus užsispyrusiai kažko laikosi, tai jis gali pasipelnyti kitų sąskaita ir tuo pačiu atlikti blogus darbus. Todėl mes nė kartą pabrėžėme, kad tobulinimesi reikia leisti reikalams tekėti laisvai – būtent toks principas, nes savo pastangų dėka tu gali pakenkti kitiems. Tu gali pasiekti tai, kas tau nėra likimo skirta ir turi priklausyti kitiems ir, vadinasi, tu liksi jiems skolingas.

Sakykime, kas nors nori pakeisti reikšmingus dalykus, bet eilinis žmogus to padaryti negali. Virsmo būdas egzistuoja: kai žmogus pastoviai daro blogus darbus, atlieka visas įmanomas piktadarystes, tada jis gali savo likimą pakeisti, bet jo laukia galutinis sunaikinimas. Aukštuose lygiuose mes matome, kad po žmogaus mirties jo Juanšenis gyvuoja toliau. Kodėl Juanšenis išlieka? Iš tikrųjų, mes matome, kad lavonas morge yra tik mūsų erdvės žmogaus kūno ląstelės. Visi ląsteliniai vidinių organų audiniai ir likusios žmogaus kūno dalys šioje erdvėje suyra, bet nemiršta žmogaus kūnai, sudaryti iš korpuskulių, pagal savo dydį mažesnių už molekules, atomus ir protonus ir t.t. kitose erdvėse. Šie kūnai vis dar egzistuoja tose erdvėse, mikroskopinėse erdvėse. O žmogaus, padariusio visas įmanomas piktadarystes, laukia pilnas visų ląstelių suyrimas, kas budizme vadinama „pilnu Juanšenio ir formos sunaikinimu“.

Egzistuoja dar vienas kelias, galintis pakeisti žmogaus likimą, ir tai vienintelė išeitis – žmogus turi žengti į tobulinimosi kelią. Kodėl žmogaus gyvenimas gali pasikeisti jam pradėjus tobulintis? Kas gali taip paprastai pakeisti tokius dalykus? Tereikia šiam žmogui panorėti tobulintis, tereikia tik atsirasti tokiai minčiai, ji sublizgės kaip auksas ir sudrebins „dešimties kryptių pasaulį“. Visata Budos sistemoje suprantama iš mokymo apie „dešimties kryptių pasaulį“. Iš aukščiausių gyvųjų būtybių matymo taško žmogaus gyvenimo tikslu nėra vien tik žmogiška būtis. Jie mano, kad žmogaus gyvybė atsirado Visatos erdvėse, kad jos prigimtis identiška Visatos. Pagal savo prigimtį gyvybė gera, ją sudaro „Džen Šan Žen“ medžiagos. Bet ji taip pat patiria daugelį santykių su aplinkiniais. Tokiu būdu kai kurios tampa blogios

ir krenta žemyn; jeigu jos ir toliau negali susilaikyti ir tampa dar blogesnės, tai nukrenta į sekantį lygį; nusileisdamos vis žemiau ir žemiau, galų gale patenka į eilinių žmonių lygį.

Šiame lygyje žmogus turėtų žūti, turi būti pilnai sunaikintas. Tačiau Didieji Nušvitusieji iš didelio gailėstingumo specialiai sukūrė tokį erdvės tipą, kuriame ir randasi mūsų žmonių visuomenė. Šioje erdvėje žmogui pridėjo žmogišką kūną ir pora akių, kurios gali matyti tik mūsų materialioje erdvėje, tuo pačiu žmogus suklaidinamas, jam neleidžiama matyti tikro Visatos vaizdo, kai tuo metu kitose erdvėse galima matyti viską. Tokiame paklydime, tokioje būsenoje žmogui paliko šį šansą. Kadangi jis yra suklaidintas, tai kenčia dideles kančias. Toks kūnas reikalingas tam, kad žmogus kentėtų. Jeigu žmogus iš šios erdvės galės grįžti viršun ir, kaip apie tai sakoma praktikoje pagal Dao sistemą, grįžti į šaltinį ir į tiesą, jei jis turi norą tobulintis, vadinasi, pas jį pasireiškė Budos prigimtis. Toks noras priimamas kaip pats brangiausias, ir tokiam žmogui bus padėta. Vadinasi, dar nepasiklydo tokioje karčioje aplinkoje, nori grįžti atgal, todėl jam padės, padės besąlygiškai, padės visame kame. Kodėl mes tai galime daryti tik praktikuotojams, o ne eiliniams žmonėms? Tokia taisyklė.

Niekas tau nepadės, jeigu tu, būdamas eiliniu žmogumi, sumanysi gydytis. Eilinis žmogus yra tik eiliniu žmogumi, jis turi atitikti eilinių žmonių visuomenės būseną. Daugelis sako, kad Buda gelbsti visas gyvas būtybes, kad Budos sistemoje kalbama apie visų gyvų būtybių gelbėjimą. Aš tau patarčiau pasiskaityti visus budistinius kanonus ir įsitikinti, kad niekur nėra parašyta, kad eilinių žmonių gydymas laikomas gyvų būtybių gelbėjimu. Pastaruoju metu būtent čiguno pseudomeistrai gadina ir painioja šį reikalą. Tikrieji čiguno meistrai, tie meistrai, kurie tiesia kelią, visai nemoko tavęs kitų gydyti. Jie tave moko tik save grūdinti, kad to dėka išgytum ir sustiprintum organizmą. Kaip tu, būdamas eiliniu žmogumi, gali gydyti kitus, kai pats čiguno mokeisi tik keletą dienų? Argi tai nėra apgaulė? Ar tai nesustiprina atkaklių žmogaus troškimų? Tai ne kas kita, kaip šlovės ir naudos, ypatingų dalykų troškimas su tikslu visa tai pademonstruoti žmonėms! Šito jokių būdu negalima leisti. Vadinasi, kuo labiau tu kažko sieki, tuo mažiau turi galimybių gauti norimą. Tau taip elgtis ir taip savavališkai griauti eilinių žmonių visuomenės būsenos nebus leista.

Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: jeigu tu nori grįžti į šaltinį ir į tiesą, tai tau padės, kadangi žinoma, kad žmogaus gyvybė turi būtinai grįžti atgal, o ne likti eilinių žmonių tarpe. Jeigu žmonijos nekamuotų ligos ir visų gyvenimas būtų vienas malonumas, tai tau ir šventuoju nesinorėtų tapti. Gyvenimas be ligų, be kančios, kai yra viskas, ko nori – kaip tai gerai, iš tikrųjų – šventųjų pasaulis. Kadangi tu tapai blogas, todėl nukritai iki tokio lygio, todėl tau niekada nebus komfortabilu. Pasiklydęs žmogus lengvai daro blogus darbus. Budizme tai vadinama „karmos rato atpildu“. Todėl, kai jis kenčia nelaimės, susiduria su kažkokiais nemalonumais, jis faktiškai gauna atpildą ir gesina savąją karmą. Budizme dar kalbama apie tai, kad visur yra Budos. Vieno Budos rankos mostelėjimo pakaktų, kad išnyktų visos žmonijos ligos tai neabejotina. Kadangi Budų tiek daug, tai kodėl niekas iš jų tarpo to nepadaro? Todėl, kad žmogus anksčiau darydamas blogus darbus įsiskolinė ir dabar jis kenčia bėdas. Išgydyti jo ligas reikėtų pažeisti Visatos principą, reikėtų, kad žmogui leidžiama kurti blogį, reikėtų, kad žmogus gali nemokėti už savo skolas kitiems, o tai neleidžiama. Todėl reikia stengtis išlaikyti eilinių žmonių visuomenės būseną jos nepažeidžiant. Vienintelis metodas, kuriame iš tikro galima pasiekti komforto būseną be ligų, pasiekti tikro išsilaisvinimo tikslą tai tobulinimasis! Tik žmonių tobulinimasis pagal teisingąjį *Fa* yra tikras visų gyvų būtybių gelbėjimas.

Kai kurie galvoja: „Kodėl daugelis čiguno meistrų gydo ligas? Kodėl jie koncentruojasi į ligų gydymą?“ Dauguma tokių meistrų nepriklauso tikrajai kryptčiai. Tikras čiguno meistras tobulinimosi metu iš gailėsčio pastebi, kad visos gyvosios būtybės kenčia, ir žmonėms padeda. Tai leidžiama. Bet jis neturi pakankamai jėgų ligoniams pagydyti galutinai. Jis gali tik laikinai

sulaikyti ligos vystymąsi arba ją nukelti: nesusirgisi dabar, tai susirgisi ateityje. Vadinas, jis perstūmė ligą į ateitį arba ją perkėlė tavo giminaičiams. Bet jis tavosios karmos pašalinti negali. Su tuo jam nesusitvarkyti. Negalima savavališkai to daryti eiliniams žmonėms. Tai galima daryti tik praktikuotojams. Būtent toks principas.

Budos sistemos išsireiškime apie gyvųjų būtybių gelbėjimą sakoma, kad tave norima ištraukti iš pačios vargingiausios eilinio žmogaus būsenos ir pakelti į aukštus lygius, kur tu jau niekada neketėsi ir išsilaisvinsi. Štai tokia šio išsireiškimo esmė. Argi Šakjamunis nekalbėjo apie aną nirvanos krantą? Būtent tai yra jo visų būtybių gelbėjimo tikroji esmė. Sakykime, tu tarp eilinių žmonių gyvensi palaimoje, turėsi daug pinigų, tu namie net ant pinigų miegosi ir jokių kančių neturėsi, tai tokiu atveju tu ir šventuoju nenorėsi tapti. Jeigu tu pradėsi tobulintis, mes galime įnešti pokyčius tavo gyvenimo kelyje, bet jis gali būti pakeistas tik tobulinimosi būdu.

Antgamtinio sugebėjimo aiškiaregystės forma yra mažas, primenantis televizorių, fluorescencinis ekranas žmogaus kaktoje. Pas kai kuriuos jis yra kaktoje; pas kitus yra labai arti kaktos; pas trečiuosius – kaktos viduje. Kai kurie gali matyti užmerktomis akimis; o turintys labai stiprius antgamtinis sugebėjimus gali matyti atviromis akimis. O kiti žmonės matyti negali. Toks daiktas yra jų erdvinio lauko ribose. Bet po šio antgamtinio sugebėjimo atsiradimo reikalingas dar kitas antgamtinis sugebėjimas, kuris kaip nešėjas atspindės kitoje erdvėje pamatytą vaizdą; tokiu būdu mato dangaus rega ir žmogus gali tiksliai pamatyti kieno nors ateitį, pamatyti kieno nors praeitį, pamatyti labai tiksliai. Kaip bebūtų prityrusi būrėja, jai vis tiek nepavyks visko iki smulkmenų sužinoti, o jis kažkieno gyvenimo įvykius ir jų datas mato labai aiškiai, iki mažiausių smulkmenų, nes jis mato būtent tikrą žmonių ar daiktų įvairiose erdvėse atspindį.

Mes visiems, besitobulinantiesiems pagal Falun Dafa, atveriamė dangaus regą. Kas liečia kitus antgamtinis sugebėjimus, apie kuriuos mes kalbėsime vėliau, mes jų jums neatversime. Antgamtinis sugebėjimas aiškiaregystė atsiras savaime, nenutrūkstamai kylant per lygius. Besitobulindami jūs ateityje tokį reiškinį galėsite sutikti. Kai atsiras toks antgamtinis sugebėjimas, jūs jau žinosite, kas tai tokio. Tam mes ir išdėstėme visus šiuos įstatymus, visus šiuos principus.

Būtis ne penkiose stichijose ir Trijų Sferų viršijimas

Kas yra „būtis ne penkiose stichijose ir Trijų Sferų viršijimas“? Šis klausimas mums labai svarbus. Daugelis čiguno meistrų praeityje paliesdavo šį klausimą, bet juos suglumindavo netikinčiųjų čigunu klausimai: „Jūs užsiimate čigunu, bet kas iš jūsų yra ne penkiose stichijose, kas viršijo Tris sferas?“ Yra tokių, kurie nėra čiguno meistrai, bet save tokiais laiko. Kai jiems sunku paaiškinti šį klausimą, geriau būtų patylėję, bet jie vis tiek drįsta apie tai kalbėti, tada kiti juos užčiaupia. Tokiu būdu atsiranda rimtas nuostolis besitobulinančiųjų ratui ir kyla didelis chaosas. Žmonės, tuo pasinaudodami, puola čiguną. Besitobulinančiųjų rato išsireiškimas „būtis ne penkiose stichijose ir Trijų Sferų viršijimas“ kilo iš religijos, jis atsirado religijoje. Todėl mes, išdėstydami šį klausimą, neturime atsiskirti nuo šio istorinio fono ir nuo tuo metu egzistavusios situacijos.

Kas tai tokio „būtis ne penkiose stichijose“? Ir senoji Kinijos fizika, ir šiuolaikinė fizika laiko kiniečių mokymą „apie penkias stichijas“ teisingu. Metalas, medis, vanduo, ugnis, žemė – šie penki pirminiai elementai sudaro visus reiškinius ir daiktus mūsų Visatoje. Tai teisinga, todėl mes laikomės mokymo „apie penkias stichijas“. Jei mes norėtume pasakyti šiuolaikine kalba, tai išėjimas iš penkių stichijų reiškia išėjimą iš mūsų materialaus pasaulio,

kas skamba gana mistiškai. Pasvarstykime apie tokį faktą, kad čiguno meistrų kūne egzistuoja Gunas. Aš dalyvavau bandymuose. Daugelis čiguno meistrų taip pat dalyvavo tokiuose bandymuose. Bandymo tikslas – išmatuoti jų energiją. Materiali šio Guno sudėtis gali būti nustatyta daugeliu šiuolaikinių prietaisų; jeigu yra tam tikra įranga, galima nustatyti Guną spinduliavimuose, kuriais išleidžia čiguno meistrai. Šiuolaikiniai prietaisai gali užfiksuoti infraraudonuosius, ultravioletinius spindulius, ultragarsą, infragarsą, elektrą, magnetizmą, gama spinduliavimą, atomus, neutronus. Visas šias medžiagas išspinduliuoja čiguno meistrai. Kai kurių medžiagų, kurias išspinduliuoja čiguno meistrai, nustatyti dar neįmanoma. Nėra tokių prietaisų. Esant atitinkamiems prietaisams viską galima užfiksuoti. Išsiaiškinta, kad čiguno meistrų išspinduliuojamų medžiagų spektras labai platus.

Čiguno meistrai ypatingo elektromagnetinio lauko poveikyje gali išleisti stiprų švytėjimą, labai gražų. Kuo aukštesnė jų Guno jėga, tuo galingesnis spinduliuojamos energijos laukas. Eiliniai žmonės taip pat spinduliuoja švytėjimą, tik labai silpną. Aukštos energijos sričių fizikos mokslininkai mano, kad energija yra ne kas kita, kaip neutronai, atomai ir kažkas panašaus. Daugelis čiguno meistrų, tame tarpe ir palyginti žinomi, dalyvavo tyrimuose. Aš taip pat juose dalyvavau. Bandymai parodė, kad mano išleidžiamų gama spindulių ir šiluminių neutronų kiekis 80 – 170 kartų viršija normą, būdingą įprastinei medžiagai. Bandymo metu matavimo prietaiso rodyklė iškart pasiekė ribinę skalės padėtį; todėl koks maksimalus mano kūno išspinduliuojamos energijos galingumas dar neaišku. Toks stiprus neutronų srautas – tiesiog neįtikėtina! Kaip žmogus gali išleisti tokį galingą neutronų srautą? Visa tai rodo, kad mūsų čiguno meistrai turi Guną, turi energiją. Tai patvirtinta moksliniuose – techniniuose sluoksniuose.

Penkių stichijų viršinimui būtinas sielos ir gyvybės tobulinimo metodas. Jeigu tai nėra toks metodas, tai žmogus gali tik išauginti Guną, nustatantį jo lygio aukštį. O praktikos metuose, kuriuose neužsiimama gyvybės tobulinimu, toks klausimas neegzistuoja. Jie nesiekia tikslo išeiti iš penkių stichijų. Pas tuos, kurie užsiima ir sielos ir gyvybės tobulinimu, visose kūno ląstelėse kaupiasi energija. Mūsų eiliniai praktikuotojai, pas kuriuos ką tik pradėjo didėti Gunas, išlaisvina energiją. Šios energijos dalelės labai stambios, jos tankis nedidelis, todėl energijos galia maža. Augimo procese jų energijos tankis gali tapti šimtą, tūkstantį, šimtą milijonų kartų didesnis už vandens molekulių tankį. Visa tai įmanoma, nes kuo lygis aukštesnis, tuo didesnis energijos tankis, tuo mažesnės jos dalelės, tuo stipresnė jos galia. Šiuo atveju energija kaupiama kiekvienoje kūno ląstelėje, ir ne tik kiekvienoje mūsų materialios erdvės kūno ląstelėje, bet ir kitų erdvių visų mūsų kūnų ląstelėse, susidedančiose iš molekulių, atomų, protonų, elektronų, iki pat ultramikroskopinių dalelių. Ši energija visa tai užpildo. Po tam tikro laiko visas žmogaus kūnas bus užpildytas šia aukštos energijos materija.

Tokia aukštos energijos materija yra sąmoninga ir turi didelius sugebėjimus. Kai jos tampa vis daugiau, kai jos tankis padidėja, kai ji užpildo visas kūno ląsteles, ji gali perimti žmogaus kūno ląsteles, perimti pačias silpniausias ląsteles. Kai tai bus padaryta, sustos ir metabolizmas. Ši galinga energijos materija galų gale pilnai pakeis žmogaus kūno ląsteles. Žinoma, apie tai kalbėti lengva, o besitobulinant tokio lygio pasiekimas – procesas lėtas. Kai tu pasieksi tokį lygį, visos tavo kūno ląstelės bus pakeistos energijos materija. Pagalvok, ar tada tavo kūnas bus sudarytas iš penkių stichijų? Ar liks jis mūsų erdvės materija? Jis bus jau sudarytas iš aukšto lygio energijos materijos, paimtos iš kitų erdvių. De medžiaga taip pat yra kitų erdvių materija. Jos taip pat nesąlygoja mūsų erdvės laiko laukas.

Šiuolaikinis mokslas mano, kad egzistuoja laiko laukas. Tai, kas yra ne laiko lauke, jau nepriklauso nuo laiko. Kitos erdvės skiriasi nuo mūsų erdvėlaikio sampratos. Kaip jis gali sąlygoti kitos erdvės materiją? Absoliučiai nevaizduoja jokio vaidmens. Pagalvok, ar tu tada

neišeisi iš penkių stichijų? Ar tavo kūnas bus dar toks pats, kaip ir eilinių žmonių? Visai ne. Bet eiliniams žmonėms tai matyti neduota. Nors žmogaus kūnas pasikeitė iki tokio lygio, bet tai dar nereikia, kad jis baigė tobulinimąsi. Jis privalo toliau veržtis pro lygius, tobulintis aukšty, vadinasi, jis turi tobulintis eilinių žmonių aplinkoje. Neleistina, kad žmonės jo nematyti.

O kas bus toliau? Nors visos žmogaus kūno ląstelių molekulės tobulinimosi eigoje bus pakeistos aukštos energijos materija, bet atomai turi atitinkamą išsidėstymo tvarką; ši molekulių, atomų branduolių išsidėstymo tvarka nepasikeitė. Kūno ląstelių molekulių išsidėstymo tvarka tokia, kad jis toks pat, kaip ir anksčiau, minkštas palytėjus; kaulų tankumas didesnis, todėl kaulai kieti; kraujo molekulių tankis mažas, todėl kraujas – skystas. Eiliniai žmonės nemato tavo paviršiaus pasikeitimo, tavo molekulės – ląstelės išlaiko ankstesnę sandarą ir išsidėstymo tvarką, jų sandaroje pokyčių neįvyko, bet jų viduje pasikeitė energija. Todėl natūraliai toks žmogus nesens, jo kūno ląstelės nustos mirti ir, taigi jis visada išliks jaunas. Tobulinimosi procese žmogus atrodys jaunesniu už savo metus. Galų gale jis toks ir liks.

Žinoma, kai toks kūnas susidurs su automobiliu, gali būti kaulų lūžis, sužeidus peiliu iš žaizdos tekės kraujas. Tai todėl, kad nepasikeitė jo molekulių išsidėstymo tvarka, bet žmogus nustojo natūraliai mirti, nustojo natūraliai senti. Baigėsi metabolizmo procesas. Būtent tai yra „būti ne penkiose stichijose“, apie ką mes kalbame. Kur gi čia prietarai? Visa tai galima paaiškinti išeinant iš mokslinio taško. Kai kurie blogai susigaušo šiame klausime, bet lengvabūdiškai plepa apie tai; štai kodėl eiliniai žmonės sako, kad tai prietarai, nes šis išsireiškimas iš tikrųjų kilo religijoje, o ne paimtas iš čiguno.

Kas tai tokio „Trijų Sferų viršijimas“? Anksčiau aš jau sakiau, kad Guno augimui mes nenutrūkstamai turime tobulinti Sinsiną, susilieti su Visatos principais, tada Visatos principai tavęs neberibos, tavasis Sinsinas pakils ir *De* materija pavirs į Guną. Gunas nenutrūkstamai augs, kils ir, kai jis pakils į aukštą lygį, susidarys Guno stulpas. Kokį aukštį pasieks šis Guno stulpas, tokį aukštį pasieks ir Gunas. Egzistuoja išsireiškimas: „Dafa beribis“. Viskas priklauso nuo to, kaip tu tobulinsi savąjį širdį. Kokį lygį tu galėsi pasiekti, priklauso nuo tavo kantrybės ir ištvermės. Jeigu atsitiks taip, kad tavo visa baltoji energija bus jau pilnai panaudota virsmui, tu galėsi, išgyvendamas bėdas, savo juodąją materiją paversti į baltąją. Jeigu baltosios energijos dar trūksta, tai galima prisiimti artimųjų, giminių ir draugų, neužsimančių tobulinimosi, nuodėmes, nuo to tavo Gunas taip pat pakils. Žinoma, čia kalbama apie žmogų, pasiekusį tobulinimesi labai aukštą lygį. Tu kol kas dar tik eilinis tobulėjantysis. Eiliniam besitobulinančiajam negalima galvoti apie giminių nuodėmių prisiėmimą. Tau su tokia didele karma iš viso bus neįmanoma tobulintis. Aš čia kalbu apie įvairių lygių principus.

Religija Tris Sferas supranta kaip devynis Dangaus lygius arba trisdešimt tris Dangaus lygius. Tai yra, Dangus, Žemė ir požeminis pasaulis sudaro Tris Sferas, kuriose egzistuoja visos gyvos būtybės. Religija pamokslauja, kad visos gyvos būtybės trisdešimt trijų Dangaus lygių ribose yra šešių persikūnijimų ratuose. Šeši persikūnijimų ratai reiškia, kad dabartiniame gyvenime tu žmogus, o galbūt ateityje būsi gyvūnu. Budizme sakoma: būtina branginti savo likusius gyvenimo metus. Jeigu dabar nesitobulinsi, tai kada dar pasitaikys tokia proga? Juk gyvūnams negalima tobulintis, gyvūnams draudžiama klausytis Įstatymo. Jeigu jie netgi tobulinsis, vis tiek nepasieks Tikrojo Vaisiaus. Jeigu gyvūnai įgaus aukštą Guną, tai Dangus juos užmuš. Net per keletą šimtų metų neįmanoma gauti žmogaus kūno. Galbūt tu tapai žmogumi tik po tūkstančio metų. Ir štai pagaliau tapęs žmogumi, tu neįvertini savo padėties. Įsivaizduok, jei persikūnysi į akmenį, tai jame liksi net dešimčiai tūkstančių metų, kol šio akmens nesusmulkins, kol jis nesuirs, tu niekada neišeisi. Žmogišką kūną gauti nepaprastai sunku! Iš tikrųjų laimingas tas, kam lemta gauti Dafa. Žmogaus kūną gauti be galo sunku. Toks principas.

Praktikoje mes teikiame reikšmę lygiams. Nuo tavo tobulinimosi priklauso, kokį lygį tu pasieksi. Tu nori viršyti Tris Sferas ir, jeigu tobulinantis tavo Guno stulpas taps labai aukštas, ar tai nereikš, kad tu jau prasiveržei pro Tris Sferas? Kai kurie, sėdėdami meditacijoje, gali iš karto pakilti labai aukštai, kai jų Juanšenis palieka kūną. Vienas mokinys, prisimindamas savo išgyvenimus, man taip parašė: „Mokytėjau, aš pakilau per daugelį daugelį Dangaus lygių ir pamačiau kažkokių vaizdus.“ Aš sakau: „Tu pakilk dar aukščiau.“ O jis atsako: „Negaliu, nedrįstu kilti aukščiau, daugiau negaliu pakilti.“ Kodėl? Todėl, kad jo Guno stulpas pasiekė tik tokį aukštį. Jis savo Guno stulpu pakilo aukštyn. Tai budizme vadinama *Go Vei*. Vadinasi, jis besitobulindamas pasiekė tokio *Go Vei*. Bet besitobulinančiajam tai dar nėra *Go Vei* viršūnės pasiekimas. Jis nenutrūkstamai siekia kilti aukštyn, nenutrūkstamai kyla aukštyn. Kai tavo Guno stulpas pramuš Trijų Sferų ribas, ar tai nereiškia, kad tu jau viršinai Trijų Sferų? Mes išmatavome ir priėjome išvadą, kad Trys Sferos, apie kurias kalbama religijoje, vis dėlto randasi mūsų devynių planetų ribose. Kai kurie tvirtina, kad yra dešimtoji planeta, o aš tvirtinu, kad neekzistuoja. Aš matau, kad anksčiau kai kurių čiguno meistrų Guno stulpas jau prasiveržė už Paukščių Tako sistemos ribų, pasiekė didelį aukštį. Jie gerokai viršijo Trys Sferas. Aš jus supažindinau su „Trijų Sferų viršijimu“. Iš tikrųjų, tai lygių klausimas.

Troškimų klausimas

Daugelis, siekdami atitinkamų tikslų, įeina į mūsų tobulinimosi lauką. Vieni stengiasi įgyti kokį nors antgamtinį sugebėjimą, kiti nori pasiklausyti teorijos, tretieji atėjo gydytis, ketvirtieji prašo Faluno – kokių tik nėra dvasinių būsenų. Kažkas netgi man pasakė: „Vienas mano giminaitis dar nėra buvęs kursuose, aš sumokėsiu už apmokymus, o tu duok jam Faluną prašyčiau.“ Mūsų Falunas sukurtas daugelio kartų pastangomis ir per tokį ilgą laiką, kad galima visus išgąsdinti. O tu sugalvojai už keliasdešimt juanių nusipirkti Faluną – dalyką, kuris susiformavo neįtikėtinai senais laikais! O, kodėl mes galime besąlygiškai visiems dalyviams duoti Faluną? Būtent todėl, kad tu nori įžengti į tobulinimosi kelią. Tokios širdies už jokių pinigų nenupirksi, tai reiškia, kad tavyje suspindo Budos prigimtis, todėl mes taip padarysime.

Juk tu išreiški atitinkamą troškimą. Argi dėl to tu čia atėjai? Visa, kas yra tavajame prote, kitoje erdvėje žino mano Įstatymo Kūnas³⁴. Kadangi laikas dviejose erdvėse skirtingas, todėl kitoje erdvėje galima pamatyti, kad tavosios minties susidarymas labai lėtas procesas. Jau prieš tavo minties atsiradimą mano Įstatymo Kūnas viską žino, todėl tu turi atmesti visas savo neteisingas mintis. Budos sistemoje manoma, kad visa yra likimo nulemta, visus čia atvedė likimas. Jeigu tu kažką gavai, vadinasi, tau lemta. Mokėk tai branginti ir nesilaikyk jokių troškimų.

Praeityje, tobulinantis Budos sistemos religijose, buvo kalbama apie „tuštumą“ – apie nieko negalvojimą, įėjimą į tuštumos vartus; o Dao sistemoje buvo kalbama apie „nebūtį“ – kai nieko nėra, nieko nenorima, nėra ko siekti. Praktikuotojai sako: „Yra noras grūdinti Guną, bet nėra ketinimo gauti Guną“. Tobulėdamas išlaikyk neveikimo būseną ir susikoncentruok ties savojo Sinsino tobulinimu, tai pramuši savąjį lygį ir, žinoma, turėsi tai, ką turi turėti. Jeigu tu kažką negali atmesti, ar tai nėra prisirišimas? Čia mes iš karto perduodame tokį aukštą *Fa* ir, žinoma, reikalavimai tavajam Sinsinui taip pat aukšti, todėl turėdamas troškimus tu neturi mokyti Įstatymo.

Jausdami prieš jus atsakomybę, mes jus vedame teisingu keliu ir plačiai išaiškiname *Fa*. Jeigu kas nors siekia atidaryti dangaus regą, tai ji pati užsiblokuos ir užsidarys. Be to jums

³⁴Įstatymo Kūnas (kin. Fašen 法身), (sanskrit. Dharmakaja)

pasakysiu, kad visi antgamtiniai sugebėjimai, atsirandantys pas žmogų tobulinantis pagal pasaulietinį Įstatymą, tai tik įgimti instinktai, būdingi žmogaus kūnui, kuriuos mes dabar vadiname ekstrasensų sugebėjimais. Jie turi savo vaidmenį ir mūsų erdvėje veikia tik eilinius žmones. Tai kodėl tu stengiesi įgyti šiuos menkus sugebėjimus, menką magiją? Tave seka noras juos įgyti, bet kai ateis tobulinimosi pagal popasaulietinį Įstatymą stadija, jie kitoje erdvėje neturės jokios reikšmės. Kai išėsi iš tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą stadijos, visi šie antgamtiniai sugebėjimai bus atmesti, įspausti į labai gilią erdvę. Jie tavo tolesnio tobulinimosi procese ten bus saugomi užrašų formoje. Jie vaidins tik tokį nežymų vaidmenį.

Po išėjimo iš tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą stadijos žmogus turi iš naujo užsiimti savo tobulinimosi. Dabar jo kūnas tapo mano anksčiau minėtu kūnu, išėjusiu už penkių stichijų ribų. Tai yra Budos kūnas. Argi šito kūno negalima vadinti „Budos kūnu“? Šį Budos kūną reikia tobulinti iš naujo, jame vėl turi atsirasti antgamtiniai sugebėjimai, nors jie jau vadinsis ne antgamtiniais sugebėjimais, o „Budos Įstatymo stebukladarystėmis“. Jų galia beribė, jos veikia visose erdvėse. Jos iš tikrųjų demonstruoja savąją galią. Pasakyk, kodėl tu vis dar sieki antgamtinių sugebėjimų? Kiekvienas, kuris jų siekia, nori, turbūt, juos panaudoti eilinių žmonių visuomenėje, juos demonstruoti prieš žmones, kitaip kam jie reikalingi? Jie nematomi, nejaučiami, net papuošimui parenka kažką gražesni! Neabejotinai tavo sąmonėje slypi noras juos panaudoti. Negalima jų siekti, kaip tam tikro eilinių žmonių meistriškumo. Šie dalykai pilnai antgamtinį, jų negalima rodyti eiliniams žmonėms. Pats noras juos pademonstruoti yra atkakliausias troškimas. Tai labai blogas noras, kurį praktikuotojams reikia pašalinti. Tuo labiau negalima, kad tu jų pagalba užsidirbtum pinigų, praturtėtum ir asmeninės kovos keliu pasiektum kokių nors eilinių žmonių tikslų. Tai ne kas kita, kaip aukšto lygio dalykų panaudojimas kišimuisi į eilinių žmonių visuomenės būseną ir jos griovimui, tokia mintis yra dar blogesnė, todėl antgamtinių sugebėjimų savavališkai panaudoti negalima.

Paprastai antgamtiniai sugebėjimai atsiranda pas vaikus ir pagyvenusio amžiaus žmones, ypač pas pagyvenusias moteris. Pagyvenusios moterys gali kontroliuoti savo Sinsiną, jos laisvesnės nuo bet kokių atkaklių ketinimų. Atsiradus antgamtiniais sugebėjimams, jos geriau save valdo, nesiekia savęs parodyti. Kodėl tokie sugebėjimai rečiau atsiranda pas jaunas žmones, ypač jaunuolius? Todėl, kad šie žmonės dar nori kovoti eilinių žmonių visuomenėje, nori siekti kažkokių tikslų! Atsiradus pas juos antgamtiniais sugebėjimams, jie tuos panaudotų šių tikslų pasiekimui, priimtų juos kaip galimybę savųjų tikslų įgyvendinimui. Tai absoliučiai neleistina, todėl antgamtiniai sugebėjimai pas tokius žmones atsirasti negali.

Tobulinimasis – ne vaikiška užgaida, ir ne koks nors paprastas meistriškumas eilinių žmonių tarpe, tai labai rimtas reikalas. Ar tu nori žengti tobulinimosi keliu, ar gali tu tobulintis, visa tai priklauso nuo to, kaip tu kelsi savąjį Sinsiną. Jeigu antgamtinių sugebėjimų atsiradimas pas žmogų iš tikrųjų priklausytų nuo jo troškimų, tai būtų blogai. Jis pamirštų, kad reikia tobulintis, jam būtų visa tai nesvarbu. Kadangi jo Sinsinas vis dar liktų eilinių žmonių lygyje, o jo sugebėjimai būtų gauti per troškimą, tai galbūt šis žmogus galėtų įvykdyti bet kokį nusikaltimą: banke daug pinigų – perkeltum sau šiek tiek, gatvėje daug loterijos bilietų – ištrauktum pirmąją premiją. O kodėl tokių atvejų nebūna? Kai kurie čiguno meistrai sako: jeigu nekreipiamas dėmesys į *De*, tai po antgamtinių sugebėjimų atsiradimo lengva atlikti blogus darbus. Aš sakau: tai klaidinga nuomonė, reikalas visai ne tame. Jeigu tu nekreipi dėmesio į *De*, jei netobulini savojo Sinsino, tai pas tave neatsiras jokie antgamtiniai sugebėjimai. Kai kurių Sinsinas yra geras. Kažkuriame lygyje jie įgyja antgamtinį sugebėjimą, bet vėliau, netekę savikontrolės, daro tai, kas jiems nėra skirta. Tokie reiškiniai taip pat egzistuoja. Bet, kai jis padaro blogą darbą, jo antgamtiniai sugebėjimai iškart netenka jėgos arba išnyksta visai. Ką prarasi, tą prarasi amžiams. Bet dar blogiau, kad tai žmonėse sukelia atkaklus norus.

Kai kurie čiguno meistrai sako, kad tie, kas mokosi jų mokykloje, išmoksta gydyti per tris, penkias dienas. Tai reklama. Tokius galima vadinti čiguno prekybininkais. Pagalvok, tu esi eilinis žmogus, argi gali ką nors išgydyti išleidęs šiek tiek *či*? Eilinių žmonių kūne yra *či* ir pas tave yra *či*, be to, tu esi pradedantysis praktikuotojas, pas tave kai tik atsivėrė *laogun*³⁵ taškas, per kurį gali priimti ir išlaisvinti *či*. Ligonio kūne taip pat yra *či*. Kai tu jį gydai galbūt jo *či* taip pat gali tave gydyti! Kaip gali viena *či* paveikti kitą? *Či* visai neturi gydomųjų savybių. Be to, kai tu gydai, tai kartu su ligoniu jūs sudarote vieną lauką ir visa ligonio *či* pilnai pereina į tavo kūną. Nesveikos *či* kiekis pas jus abu tampa vienodas. Nors ligos šaknis yra jo kūne, bet daug nesveikos *či* gali susargdinti ir tave. Kai tik tu pajusi, kad gali gydyti, pradėsi neatsisakydamas priiminėti ligonius. Tai gali tavyje pažadinti atkaklų norą. Koks džiaugsmas, kai kažką išgydei! Bet kodėl tu gali gydyti? Tu nežinai, kad į čiguno pseudomeistrų kūnus yra įsikėlusį piktoji dvasia, kuri, kad tave įtikintum, tau duoda kažkokią informaciją. Ji išnyks, kai tu išgydysi tris, penkis, aštuonis ar dešimt žmonių. Tokiu būdu tu išnaudosį visą savo energiją, kuri daugiau pas tave nesugrįš. Pas tave patį Guno nėra. Iš kur tau jį paimti? Mūsų čiguno meistrai tobulinosi keliasdešimt metų. Anksčiau į Dao buvo labai nelengva tobulintis. Kai tobulinamasi ne tikrose mokyklose, o šalutiniais keliais, mažais takeliais, tai labai sunku.

Kaip matome, kai kurie labai plačiai žinomi didieji čiguno meistrai tobulinosi keliasdešimt metų, bet išvystė tik nedidelį Guną. Tu dar nenuėjai šio tobulinimosi kelio. Kaip tu, tik pabuvęs kursuose, gali įgauti Guną? Kaip tai gali būti? Nuo tol pas tave atsiras prisirišimas. Tu jaudinsies, jeigu negalėsi ko nors išgydyti. Bijodami dėl savo reputacijos kai kurie galvoja, kai gydo ligonius: „Tegu aš pats susirgsiu šia liga, kad tik jis pasveiktų.“ Tai ne iš gailestingumo, o iš jame absoliučiai nepašalinto šlovės ir naudos noro, ir tokiu atveju gailestingumas visai negali atsirasti. Jis bijo prarasti reputaciją, nori netgi pats susirgti šia liga. Jis taip bijo prarasti reputaciją. Kaip stipriai jis nori išgarsėti! Kai toks noras atsiranda, liga iškart pereina į jo kūną, iš tikro taip įvyks, tai yra, grįžęs namo, jis susirgo; anas žmogus pasveiko, o jis po to žmogaus gydymo, grįžęs namo, pasijuto blogai. Tu manai, kad kažką išgydei, žmonės tave vadins čiguno mestru, tu būsi labai laimingas ir patenkintas savimi. Argi tai nėra prisirišimas? Kai tu patiri nesėkmę, tai jautiesi prisilėgtas, argi čia nepasireiškia naudos ir šlovės siekimas? Be to, nesveika tavo gydytų ligonių *či* perėjo į tavą kūną. Kai kurie čiguno pseudomeistrai moko tave, kaip išlaisvinti ligotą *či*. Aš tau pasakysiu, kad tai visai neįmanoma, tu nieko negalėsi padaryti, nes nesugebi atskirti geros *či* nuo blogos. Laikui bėgant tavo kūno viduje viskas taps juoda. Būtent tai yra karma.

Kai pradėsi tikrai tobulintis tu gerokai nukentėsi. Ką tau daryti? Kiek kančių tau teks iškęsti, kad paverstum tokią karmą baltąja materija? Labai sunku. Tai dažnai pasitaiko žmogui su geru prigimtinio pagrindu. Kai kurie tik ir žino – gydyti ligas. Kadangi tu sieki kažkokio tikslo, tai pamatė gyvūnas ir jis nori į tave įsikelti. Tai netyros dvasios apsėdimas! Tu nori gydyti ligas ar ne? Tai ji tau padės! Bet tai ji daro ne be pagrindo. Neprarasi – negausi. Tai labai pavojingas dalykas. Galų gale, tu gi pats ją pritraukei. Kaip tu tobulinsies toliau? Dabar tau viskas baigta.

Kai kurie žmonės, turintys gerą prigimtį, iškeičia ją į svetimą karmą. Prieš tave sergantis žmogus. Jo didelė karma. Kai tik išgydei sunkiai sergantį ir grįžai namo, tu pasijutai labai blogai! Daugelis tokių, kurie anksčiau gydė, tai patirdavo. Ligonis pasveiko, o tu likai sunkios ligos prikaustytas prie lovos. Laikui bėgant tau pereis didelis kiekis karmos, kurią tu gavai mainais į *De*. Neprarasi – negausi. Nežiūrint to, kad tu gavai ligas, tu privalėsi mainais į karmą atiduoti *De*. Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: jeigu tu pats ko nors nori, tai į tavo reikalus niekas kištis negali; ir negalima pasakyti, kad tu esi geras, nes Visatoje yra atitinkama tvarka: pas ką daug karmos, būtent tas yra blogas žmogus. Tu savo

³⁵ *laogun* – darbo rūmai (kin. 勞宮) akupunktūros taškas delnos viduryje

prigimtinį pagrindą iškeitei į jo karmą. Kai pas tave karmos daug, kaip tu tobulėsi? Visas tavo prigimtinis pagrindas pilnutinai ligonių sugadintas. Argi tai nėra baisu? Kitas išgijo, pasijuto puikiai, o tu guli namie ir kenti. Jeigu tu išgydytum pora sergančius vėžiu, tai pats vietoj jų mirtum. Argi tai nėra pavojinga? Štai taip, o daugelis net nežino, kas prie ko.

Kai kurie čiguno pseudomeistrai plačiai žinomi, bet žinomybė nebūtinai reiškia, kad jis yra išmanantis. Ką gi žino eilinis žmogus? Vieni sukelia triukšmą, o kiti tiki. Tai, ką daro šie čiguno pseudomeistrai, kenkia ne tik kitiems, bet ir jiems patiems. Po metų ar po dviejų pažiūrėsime, kas su jais bus. Taip negalima griauti tobulinimosi. Tobulinimosi metodu galima gydyti ligas, bet vis tiek jis nėra skirtas ligų gydymui. Tobulinimosi metodas tai antgamtinis reiškinys, o ne įprastas meistriškumas eilinių žmonių tarpe. Jokiu būdu negalima leisti, kad tu jį paimtum ir sugriautum. Pastaruoju metu kai kurie čiguno pseudomeistrai sudaro nesveiką atmosferą, čigoną vertindami kaip šlovės siekimo ir turtėjimo priemonę. Jie organizuoja įvairias kenksmingas gaujas savo jėgoms plėsti, jų skaičius žymiai didesnis už tikrųjų čiguno meistrų skaičių. Eiliniai žmonės taip kalba, taip elgiasi, ir tu patikėjai? Tu manai, kad čigunas būtent toks, bet tai neteisinga. Tai, ką sakau aš yra tikrieji principai.

Eiliniai žmonės, užmegzdami visuomeninius santykius, savo asmeninių interesų vardan elgesi blogai, lieka skolingi kitiems, bet jie vis tiek turės padengti skolas. Tegul tu savavališkai gydai ligonius, net jeigu tu tikrai gali juos pagydyti ar tai galima leisti? Visur yra Budos, jų labai daug. Kodėl jie šituo neužsiima? Kaip būtų gerai, jei Budos leistų visiems žmonėms gyventi pilname komforte! Kodėl jie tuo neužsiima? Žmogus turi pats atidirbti savąją karmą, ir niekas nedrįs šios taisyklės pažeisti. Tobulinimosi procese žmogus iš gailėstingumo gali kažkam atsitiktinai padėti, bet tuo jis ligą tik perkels į priekį. Tu dabar nesusirgsi, bet kankinsies vėliau, arba tavo bėda pavirs kita forma: tu nesusirgsi, bet prarasi pinigus, arba tave ištiks kitokia bėda. Taip gali atsitikti. Iš tikrųjų, atlikti tokį reikalą ir iškart pašalinti karmą galima tik praktikuotojams, o ne eiliniams žmonėms. Aš kalbu ne tik apie mūsų mokyklos reikalavimus, bet pilnai apie Visatos tiesas, apie realią aplinką, egzistuojančią besitobulinančiųjų sluoksniuose.

Mes ligų gydymo čia tavęs nemokome, mes tave vedame pagrindiniu keliu, tikroju keliu, vedame tave aukštyn. Todėl, skaitydamas kursuose paskaitas, aš ne vieną kartą pareiškėdavau, kad ligonių Falun Dafa mokiniams gydyti neleidžiama. Jeigu tu gydysi, tai tu nebebūsi Falun Dafa praktikuotojas. Kadangi mes tave vedame teisingu keliu, tai tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą procese mes visą laiką valome tavąjį kūną, išvalome tavo kūną, valome tavo kūną tol, kol jis pilnutinai nebus pakeistas aukštos energijos materija. Bet jeigu tu stengiesi surinkti į save tamsius dalykus, kaip tu tobulėsi? Tai gi karma! Tau bus iš viso neįmanoma tobulintis. Tu neturi jėgų atlaikyti tokį didelį karmos virsmo krūvį. Per didelės kančios padarys tavo tobulinimąsi neįmanomu. Tokia reikalų logika. Aš platinu šį Dafa, bet tu, galbūt, dar nesupratai, ką aš išdėstu. Kadangi aš galiu skelbti šį Dafa, tai galiu jį ir apginti. Jeigu tu gydysi kitus, tai visa, kas buvo į tave įdėta ir skirta tavo tobulėjimui, bus mano Įstatymo Kūno išimta. Neleistina, kad tu vardan šlovės ir naudos savavališkai sugadintum šias brangenybes. Kas neatitinka Įstatymo reikalavimų, tas nėra mūsų Falun Dafa mokinys. Mes grąžinsime tavo kūną į eilinio žmogaus būseną, grąžinsime tau blogus dalykus, nes tu nori būti eiliniu žmogumi.

Po vakarykštės paskaitos daugelis pajuto lengvumą kūne. Bet atskiriems, sunkiai sergantiems, jau vakar pablogėjo. Po to, kai aš vakar nuėmiau nuo jūsų blogį, dauguma kūnuose pajuto lengvumą. Pasijuto puikiai. Bet mūsų Visatoje egzistuoja principas: neprarasi – neįgysi. Negalima tavo karmos naikinti iki galo. Absoliučiai neleistina, kad tu nepatirtum jokių kančių. Tai yra, pagrindinę tavosios ligos priežastį mes nuo tavęs nuėmėme, dar liko ligos laukas. Atidarius dangaus regą žemame laipsnyje galima kūne pamatyti krešulių pavidale juodą,

drumzliną, nesveiką *či* – tai stiprios koncentracijos juodos *či* krešuliai. Kai jie išsiskirsto, tai gali užpildyti visą žmogaus kūną.

Pradedant šia diena kai kuriuos gali krėsti drebulys, kaip stipraus peršalimo metu, netgi gali skaudėti kaulai. Dauguma jūsupų kai kuriose vietose gali pajusti negalavimus, sakykime, skauda kojas, sukasi galva. Tau gali atrodyti, kad čiguno praktikos dėka anksčiau buvusių kūno negalavimų, visų ligotų vietų jau nėra. Gali būti, kad kažkoks čiguno meistras tave išgydė, bet dabar tai vėl pasireiškia tavo kūne. Tai paaiškinama tuo, kad jis tavęs neišgydė, o tik perkėlė ligą į ateitį, liga vis dar yra tan. Dabar tu kol kas nesergi, bet liga gali pasireikšti ateityje. Mes turime ją ištraukti, turime viską iš tavęs išmušti, pilnai pašalinti. Tokiu būdu, tau gali atrodyti, kad prasidėjo ligos recidyvas, o iš tikrųjų, tai mes šaliname karmą. Todėl atsiras reakcija, pas kai kuriuos bus dalinė reakcija – čia blogai, ten blogai, bus įvairūs negalavimai – visa tai normalu. Bet tau pasakysiu, kaip bebūtų sunku, paskaitas būtina lankyti toliau; kai tik tu įeisi į paskaitų salę, visi ligos simptomai išnyks, joks pavojus tau negresia. Kartoju, kaip tau bebūtų nuo „ligos“ blogai, tikiuosi, tu tęsi paskaitų lankymą, kadangi *Fa* gauti sunku. Kai tu jautiesi vis blogiau, tai reiškia, materija pasiekė savąją ribą ir būtinai pavirs savo priešingybe; tavo visą kūną būtina apvalyti, būtina pilnai išvalyti. Ligos šaknis jau ištraukta, liko tik nedaug juodos *či*, ji pati išeis. Tau reikia pergyventi kai kuriuos nemalonumus, iškęsti dalį sielvarto ir kančių; neleistina, kad tu nieko nepatirtum.

Žmonės dėl šlovės ir naudos žmonių visuomenėje vienas kitam spendžia pinkles. Tu blogai miegi ir neturi apetito, tu susigadinai savąją sveikatą. Kitoje erdvėje galima matyti, kad visi tavojo kūno kaulai juodi. Mes kartu išvalysime tokį kūną; negali būti, kad čia nebūtų jokios reakcijos, todėl pas tave reakcija bus. Kai kuriems bus vėmimas ar viduriavimas. Praeityje iš daugelio vietų mokiniai man savo laiškuose rašė: „Mokytojau, grįžtant iš paskaitos namo, aš visą laiką pakeliui ieškojau tualetu.“ Vidaus organus būtina išvalyti. Pasitaiko, kad kažkas užmiega ir atsibunda tik mano paskaitos gale. Kodėl? Todėl, kad liga yra galvoje ir ją būtina pašalinti. Šiuo atveju jis aplamai neatlaikys, todėl jį būtina įvesti į anestezinę būseną, o jis nežino. Kai kurie, nors ir stipriai miega, bet jų klausu tvarkoje, ir jie nei vieno žodžio nepraleidžia, viską girdi. Veliau jie taps budrūs. Jie miego nenorės, nors nemiegos ir dvi paras. Būsenos būna įvairios, viską būtina sureguliuoti, visas tavo kūnas turi būti išvalytas.

Pas visus, kurie rimtai tobulinasi pagal Falun Dafa, kam pavyko atsikratyti prisirišimų, nuo šios akimirkos prasidės reakcija. Kuriems dar nepavyko atsipalaiduoti nuo prisirišimų, nors žodžiais jie teigia, kad pašalino, bet iš tikrųjų nepašalino, labai sunku išvalyti kūnus. Yra ir tokie, kurie galų gale suprato mano paskaitų prasmę. Jie išsilaisvino iš savųjų aistrų, ir jų kūnas pradėjo valytis. Kai kiti jaučia kūne lengvumą, pas juos tik prasidėjo ligos šalinimo procesas, tik dabar jie pajuto negalavimus. Kiekvienuose mūsų kursuose būna tokių atsiliekančiųjų su silpnu supratimo sugebėjimu. Todėl, kas su tavimi beatsitiktų, laikyk tai norma. Kai aš skaičiau paskaitas kitose vietose, taip pat buvo tokia situacija. Kai kurie pasijuto blogai ir, užgulęs ant kėdės, nenori išeiti laukdamas, kol aš nusileisiu iš tribūnos jo gydyti. Aš negydysiu – tu net šios kliūties negali praeiti. Tolesniame tobulinimosi kelyje tu susidursi su daugeliu didelių bėdų, ir jeigu tu to negalėsi praeiti, tai kaip tu tobulėsi? Nejaugi nesusitvarkysi su tokiais menkais sunkumais? Žinoma, susitvarkysi. Todėl jūs neturite prašyti, kad aš jus gydyčiau. Aš ligų negyda ir nemėgstu, kai kažkas mini žodį „liga“.

Žmogų išgelbėti labai sunku. Kiekvienuose kursuose visada galima rasti 5 iki 10% tokių atsilikusių klausytojų. Neįmanoma, kad kiekvienas gautų Dao. Net jeigu tu gali tęsti praktiką, būtina patikrinti, ar gali tu pasiekti tobulumą, ar užteks tau pasiryžimo pasišvesti tobulinimuisi. Ne visi gali tapti Budomis. Pas tuos, kurie, skaitydami šią knygą, rimtai tobulinasi pagal Dafa, taip pat gali atsirasti ta pati būseną. Jie taip pat gaus viską, kas jiems priklauso.

TREČIA PASKAITA

Aš laikau visus mokinius savo pasekėjais

Ar jūs žinote, ką aš padariau? Aš visus savo mokinius laikau savo pasekėjais, įskaitant ir tuos, kurie gali rimtai tobulintis savarankiškai. Mokant į aukštus lygius vedančio praktikos metodo, tavęs kitaip vertinti negalima. Tai būtų neatsakingumas ir betvarkė. Mes davėme tau taip daug, leidome tau pažinti tiek principų, kurių žinoti eiliniams žmonėms neleidžiama. Aš tau perdaviau šį Dafa ir dar duosiu labai daug, išvaliau tavąjį kūną, paliečiau kai kuriuos kitus klausimus, todėl tave be abejonės reikia laikyti pasekėju. Neleidžiama savavališkai išduoti tiek dangaus paslapčių eiliniam žmogui. Bet reikia pažymėti, kad dabar jau kiti laikai. Mums nereikia atlikti mokinių iniciacijos ceremonijos, kai lenkiamasi į kojas. Tokia ceremonija netinkama. Tai būtų panašu į religiją ir mes tuo neužsiimame. Tarkime, tu nusilenkei į kojas, tapai mokiniu, bet kam to reikia, jei išėjęs už durų, tu darai ką nori, eilinių žmonių tarpe elgiesi kaip ir anksčiau – kovoji už savo šlovę ir naudą? O dar gali būti, kad tu po mano vėliava diskredituoji Dafa.

Tikras tobulinimasis pilnai remiasi tavosios širdies tobulinimu. Jeigu tik tu galėsi tobulintis, jeigu tik tu iš pagrindų ir nepalenkiamai tobulėsi toliau, mes tave laikysime savo pasekėju. Tavęs kitaip vertinti negalima. Yra ir tokių, kurie, laikydami save besitobulinančiais, vargu ar galės rimtai tobulintis. Kai kuriems tai neįmanoma. Bet daugelis gali tobulintis iš tikrųjų. Jei tik tu toliau eisi tobulinimosi keliu, mes tave ir laikysime kaip pasekėją.

Ar galima tave laikyti Falun Dafa pasekėju, jei tu tik kasdien atlieki mūsų pratimų kompleksą? Vargu. Tikrasis tobulinimasis reikalauja, kad tu elgtumeisi pagal mūsų išdėstytas Sinsino normas, kad rimtai keltum savąjį Sinsiną, ir tik tada tokią praktiką galima laikyti tikru tobulinimusi. Jei tu tik praktikuoji pratimus, o tavo Sinsinas neauga ir nėra pakankamai energijos visam tam sustiprinti, vadinasi, negali būti nė kalbos apie tobulinimąsi, ir mes tavęs negalime laikyti Falun Dafa pasekėju. Jeigu tu taip tęsi toliau, nors tu ir praktikuoji, bet elgiesi ne pagal mūsų Falun Dafa reikalavimus, nekeli savojo Sinsino, eilinių žmonių tarpe elgiesi kaip tau patinka, tai galbūt tu susidursi su visokiomis problemomis ir dar nuspręsi, kad tai Falun Dafa veda tave klaidingu keliu. Visa tai įmanoma. Todėl tau iš tikro reikia elgtis pagal mūsų Sinsino normų reikalavimus, tik tada tave bus galima laikyti tikru besitobulinančiuoju. Aš jums visiems suprantamai paaiškinau, todėl daugiau nesikreipkite į mane su prašymu atlikti mokinio iniciacijos ceremonijos. Jeigu tu tikrai praktikuosi, aš tave taip ir vertinsiu. Mano Įstatymo Kūnų jau tiek daug, kad jų neįmanoma suskaičiuoti. Aš galiu pasirūpinti visais mokiniais, kiek jų bebūtų, nekalbant jau apie esančius čia.

Budos sistemos tobulinimosi metodai ir budizmas

Budos sistemos tobulinimosi metodai nepriklauso budistinei religijai. Aš jums labai aiškiai apie tai sakau. Iš tikrųjų, Dao sistemos tobulinimosi metodai taip pat nepriklauso daoistinei religijai. Yra tokių, kurie niekaip negali to suprasti. Kai kurie vienuolynų vienuoliai ar pasaulietinai budistai, mano, kad jie labiau už kitus išmano budizmą; jie pradėjo visokiais būdais mūsų mokinių tarpe platinti budistinius dalykus. Aš tau pasakysiu: nesielk taip, nes tai priklauso skirtingomis mokyklomis. Religija turi religines formas, o čia mes skelbiame dalį mūsų mokyklos tobulinimosi dalykų, neturinčių religinės formos, išskyrus pasekėjus profesionalus, pasišventusius tobulinimuisi pagal Falun Dafa. Todėl mūsų mokykla nepriklauso paskutinio dharmos nuopuolio ir žlugimo periodo budizmui.

Įstatymas budizme yra tik nedidelė Budos Įstatymo dalis. Egzistuoja dar daug kitų tokių pat aukštų ir gilių Didžiųjų Įstatymų. Be to, įvairiuose lygiuose egzistuoja įvairūs įstatymai. Šakjamunis sakė, kad egzistuoja 84 tūkstančiai tobulinimosi į Budą mokyklų. Budizme yra viso keletas mokyklų: Tiantai mokykla, Huajanio mokykla, Čanio mokykla, Švariosios žemės mokykla, Tantrizmo mokykla ir kitos. Tai tik maža dalis palyginus su bendru Budos sistemos mokyklų kiekiu! Todėl budizmas negali pilnai apimti Budos Įstatymo ir sudaro tik nedidelį Budos Įstatymo dalį. Mūsų Falun Dafa taip pat yra viena iš 84 tūkstančių mokyklų. Bet jis nieko bendro neturi su pirminiu budizmu ar paskutinio periodo dharmos nuopuolio ir žlugimo budizmu, taip pat ir su kitomis religijomis.

Šakjamunis budizmą įkūrė prieš 2500 metų senovės Indijoje. Tuo laiku, kai pas Šakjamunį atsivėrė Gunas ir jis nušvito, jis atsiminė tai, ką praktikavo anksčiau, ir tai pradėjo skelbti žmonių išgelbėjimui. Kiek tūkstančių jo mokyklos kanonų bebūtų parašyta, jų esmė telpa trijuose žodžiuose: „atsisakymas, susitelkimas ir nušvitimas“. „Atsisakymas“ – tai visų eilinių žmonių norų atsisakymas, priverstinis naudos siekio atsisakymas, atsiribojimas nuo viso pasaulio ir taip toliau. Tokiu būdu, žmogaus širdis tampa ištuštinta, jis nieko negalvoja ir gali susitelkti į ramybės būseną. Čia viena sąlygoja kitą. Susitelkus į ramybės būseną reikia sėdėti meditacijoje, užsiimti praktiniu tobulinimusi, susikaupimo jėgos dėka tobulintis viršun. Būtent tai yra pagrindinė tikrojo tobulinimosi šioje mokykloje dalis. Budistai nekreipia dėmesio į pratimus, nekeičia savojo kūno. Jis tik tobulina Gūną, nustatantį jo lygio aukštį. Todėl jis pastoviai tobulina savąjį Sinsiną, kūno netobulindamas, nekreipdamas dėmesio į Gūno evoliuciją. Būdamas meditacijos būsenoje jis stiprina savo susikaupimo galią. Tuo pat metu sėdėdamas meditacijoje jis patiria kančią ir tuo gesina savąją karmą. „Nušvitimas“ reiškia, kad žmogus pasiekė nušvitimą, pasiekė aukščiausią išmintį. Jis taip pat išvydo Visatos tiesas, pamatė tikrąją dalykų padėtį įvairiose Visatos dalyse, pas jį atsirado stebukladarystės sugebėjimai. Nušvitime žmogus pasiekė išmintį ir prašviesėjimą, kitaip tariant, pas jį atsivėrė Gunas.

Tuo pat metu, kai Šakjamunis įkūrė šią mokyklą, Indijoje plito aštuonios religijos. Jų tarpe buvo įsitvirtinusi brahmanizmo religija. Savo gyvenime Šakjamunis nenuilstamai idėjiškai kovojo su kitomis religijomis. Kadangi Šakjamunis skleidė tikrąjį įstatymą, tai jo skelbiamas Budos Įstatymas visame įstatymo perdavimo procese nuolat stiprėjo. Kitos religijos silpo su kiekviena diena. Netgi įsitvirtinęs brahmanizmas buvo ties žlugimo riba. Bet po Šakjamunio išėjimo į nirvaną kitos religijos vėl išpopuliarėjo, ypač brahmanizmas, kuris pradėjo plisti. O kas atsitiko su budizmu? Pas kai kuriuos vienuolius įvairiuose lygiuose atsivėrė Gunas, jie nušvito, bet tai įvyko palyginti žemuose lygiuose. Šakjamunis pasiekė Tathagatos lygį, kurio daugelis vienuolių nepasiekė.

Įvairiuose lygiuose Budos Įstatymas reiškiasi įvairiai. Kuo lygis aukštesnis, tuo jis arčiau tiesos, kuo jis žemesnis, tuo toliau. Todėl tie vienuoliai, pas kuriuos atsivėrė Gunas ir kurie nušvito žemuose lygiuose, Šakjamunio žodžius aiškino remdamiesi savo lygyje pamatytais Visatos vaizdais, aplinkybėmis, su kuriomis jie susidūrė, jų pačių suprastais principais. Kitaip tariant, vieni vienuoliai Šakjamunio paskelbtą įstatymą aiškino vienaip, kiti kitaip. Buvo ir vienuolių, kurie Šakjamunio žodžius pakeitė savoju tiesos supratimu, o Šakjamunio žodžių nekartojo. Tokiu būdu, Budos įstatymas pasikeitė neatpažįstamai. Tai jau buvo visai ne tas įstatymas, kurį perdavė Šakjamunis, ir galų gale Indijoje Budos įstatymas budizme išnyko. Tai svarbi istorijos pamoka. Dėl to Indijoje budizmas nebeliko. Iki išnykstant budizme vyko nevienkartinės reformos. To pasekmėje, jam susijungus su kai kuo iš brahmanizmo, Indijoje susiformavo dabartinė religija, kuri vadinama hinduizmu. Ten lenkiamasi jau ne Budai, o kažkam kitam, Šakjamuniu jau nebetikima. Štai tokia padėtis.

Savo vystymosi eigoje budizmas išgyveno keletą palyginti didelių reformų. Viena jų įvyko netrukus po Šakjamunio išėjimo iš pasaulio. Šakjamunio aukštame lygyje išdėstytų principų

pagrindu buvo sukurtas Mahajana budizmas. Buvo laikoma, kad atvirai skelbiamas Šakjamunio įstatymas skirtas tik eiliniams žmonėms. Jis yra išsilaisvinimo ir Archato³⁶ *Go Vei* pasiekimo vadovas, bet sau nekelia tikslo išlaisvinti visas gyvas būtybes, todėl jį pavadino Hinajana budizmu. Pietryčių Azijos šalių vienuoliai išlaikė pirminę Šakjamunio epochos tobulinimosi sistemą. Pas mus Kinijoje ji vadinama Hinajana budizmu. Pietryčių Azijos šalių vienuoliai, žinoma, to nepripažįsta ir mano, kad jie nepaliestame pavidale paveldėjo pirminius Šakjamunio dalykus. Tai tikrai yra taip. Jie iš esmės paveldėjo Šakjamunio epochos tobulinimosi sistemą.

Vėliau šis reformuotas Mahajana budizmas buvo platinamas Kinijoje, įsitvirtino mūsų šalyje ir tapo šiuolaikinį Kinijos budizmu. Palyginus su Šakjamunio epochos budizmu jis visiškai pasikeitė, nuo rūbų iki supratimo būsenos ir tobulinimosi proceso. Pradiniame budizme buvo lenkiamasi tik jo įkūrėjui Šakjamuniui. Dabartiniame budizme atsirado daug Budų, Didžiųjų Bodhisatvų ir taip toliau, be to, tikyba tapo daugiadiėvė. Atsirado daugelio Budų tikėjimas, susiformavo daugelio dievų budizmas. Lenkiasi prieš daugelį Budų – Amitaba Budą, Budą – Gydytoją, Didžiosios Saulės Tathagatą ir kitus, atsirado daug Didžiųjų Bodhisatvų. Tokiu būdu, visas budizmas tapo visai kitoks, negu sukurtas Šakjamunio laikais.

Šiame periode įvyko dar viena reforma. Bodhisatva Nagardžuna išplatino tam tikrą ezoterinio tobulinimosi metodą, kuris vėliau iš Indijos per Afganistaną buvo išplatintas mūsų Sinciane ir po to hanių³⁷ regione. Tai buvo Tano dinastijos periodas, todėl jį pavadino Tano tantrizmu. Kaip žinoma, kinams didelę įtaką turėjo konfucianizmas. Kitų nacijų tarpe kinai išsiskiria moralinių koncepcijų atžvilgiu. Šio tantrizmo tobulinimosi metuose yra porinė dviejų lyčių praktika, kas buvo nepriimtina to meto kinų visuomenei, todėl Tano dinastijos Huičanio periode budizmo persekiojimo metu tantrizmas buvo sunaikintas ir Tano tantrizmas hanių regione išnyko. Pastaruoju metu Japonijoje egzistuoja rytų tantrizmo mokykla, kuri kaip tik ir kilo iš mūsų Kinijos. Tačiau, tan nepraeina „*Guanding*“³⁸ ceremonijos, o tantrizme yra taisyklė: tie, kurie ko nors siekia be *Guanding* priėmimo, laikomi įstatymo plėšikais, kurių negalima laikyti mokiniais, pačių mokytojų apmokytais. Kita šaka iš Indijos ir Nepalo pateko į Tibetą, kur ją pavadino Tibeto tantrizmu. Jis pasiekė mūsų laikus. Tokia yra šiuolaikinio budizmo pagrindinė būklė. Aš labai trumpai ir apibendrintai jus supažindinau su jo vystymosi ir evoliucijos procesu. Budizmo vystymosi eigoje dar atsirado tokios mokyklos, kaip Bodhidharmos sukurta Čanio mokykla, Švariosios žemės mokykla, Huajanio mokykla ir kitos. Šios mokyklos buvo sukurtos Šakjamunio paskleistų tiesų pagrindu, kaip tai buvo suprasta šiose mokyklose. Šias mokyklas galima priskirti reformuotam budizmui. Budizme egzistuoja virš dešimties tokių mokyklų. Viso jos priėmė religinę formą ir todėl priklauso religiniam budizmui.

Dauguma naujųjų religijų, atsiradusių pastarajame šimtmetyje ir ne tik pastarajame, bet ir keletą šimtmečių atgal, yra klaidingos. Didieji Nušvitusieji žmonių gelbėjimui turi savo Dangaus karalystes. Šakjamunis, Amitaba, Didžiosios Saulės Tathagata ir kiti, visi šie Budos žmonių išgelbėjimui turi jiems pavaldžius pasaulius. Mūsų galaktikoje yra virš šimto tokių pasaulių. Falun Dafa taip pat turi savąjį Faluno Pasaulį.

Kur žmonės veda klaidingos mokyklos? Jos žmonių išgelbėti nesugeba. Tai, ką jos platina, nėra įstatymas. Žinoma, kai kurie, kurdami religiją, pradiniame etape neturėjo tikslo tapti demonais, griauančiais tikrąsias religijas. Pas žmogų viename ar kitame lygyje atsivėrė Gunas, ir jis nušvito. Jis pamatė kažkokį principą, bet jam toli iki Nušvitusiųjų, gelbstinčių žmonių. Būdamas pernelyg žemame lygyje, jis suprato tik kai kuriuos principus, aptiko,

³⁶ *Archatas* – pradinio lygio Nušvitusysis už Trijų Sferų ribos (sanskrit.)

³⁷ *hanių regionas* – Kinijos vidurys (kin. 漢地)

³⁸ *Guanding* – Iliejimas per viršugalvį (kin. 灌頂)

kad kai kurie eilinių žmonių dalykai yra klaidingi. Jis taip pat jiems paskelbė, kaip reikia užsiimti gerais darbais, ir pradžioje prieš kitas religijas nepasisakė. Galų gale žmonės juo patikėjo, jo žodžius laikydami pagrįstais. Tikėjimas juo vis labiau tvirtėjo. Galų gale žmonės jau lenkėsi jam, o ne religijai. O jis, karjerizmo skatinamas, privertė žmones pripažinti save naujojo mokymo įkūrėju. Taip jis įkūrė naują religiją. Pasakysiu jums, kad visos šios religijos yra erezija. Jeigu jos ir negadina žmonių, vis tiek yra erezija, nes trukdo žmonėms tikėti tikromis religijomis. Tikrųjų religijų tikslas – gelbėti žmones, o šitos negali. Bėgant laikui jos slaptai pradėjo užsiiminėti tamsiais dalykais. Pastaruoju metu nemažai tokių sektų atsirado ir mūsų Kinijoje. Viena iš jų – taip vadinamoji „sekta *Guanjin*“. Todėl jūs turite būti budrūs. Kalbama, kad vienoje iš Pietryčių Azijos šalių jų jau yra virš 2000. Pietryčių Azijoje ir Vakarų Europos šalyse tikima, kuo tik nori. Vienoje šalyje atsirado sekta, atvirai propaguojanti raganavimą. Visa tai demonai, atsiradę paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode. Šiam periodui priklauso ne tik budizmas, bet ir daugelis žlungančių erdvių, kurios yra žemiau tam tikro labai aukšto lygio. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo etape krenta ir žlunga ne tik budizmas. Žmonių visuomenėje jau neliko moralę palaikančių dvasinių dėsnių.

Būtina pilna ištikimybė vienai tobulinimosi kryptčiai

Mes atkreipiame dėmesį į tai, kad tobulinimesi būtina priklausyti tik vienai mokyklai. Kaip tu besitobulintum, tau negalima tobulintis chaotiškai, pridėdant kitus dalykus. Kai kurie nepašventinti budistai praktikuoja pagal budizmą ir pagal mūsų Falun Dafa. Pasakysiu tau, kad galų gale tu nieko negausi ir niekas tau nieko neduos. Nors visi mes priklausome Budos sistemai, bet čia iškyla Sinsino klausimas, taip pat ištikimybės vienai kryptčiai klausimas. Tu turi tik vieną kūną. Kokios mokyklos Gunas atsiranda tavo kūne? Kaip tau jį išvystyti? Kur tu eisi? Kurioje mokykloje tu tobulėsi, ten tu ir eisi. Jeigu tu praktikuoji Švariosios Žemės mokykloje, tai tu eisi į Budos Amitabos Sukhavatį. Jeigu tu praktikuoji Budos – Gydytojo mokykloje, tai pateksi į Glazūrinį Pasaulį. Taip nustatyta religijoje. Tai vadinama „ištikimybė tik vienai mokyklai“.

Iš tikrųjų, Guno praktika, apie kurią mes čia kalbame, ir visas Guno evoliucijos procesas vyksta pagal tavo tobulinimosi mokyklą. Pasakyk, kur tu eisi? Dviejose valtyse stovėdamas nieko nepasieksi. Negalima maišyti ne tik čiguno užsiėmimų su tobulinimosi į Budą vienuolyne, bet įvairius tobulinimosi metodus, įvairias čiguno krypttis ir įvairias religijas. Negalima tobulintis, sumaišant kelių mokyklų užsiėmimų metodus, net jeigu jie priklauso tai pačiai religijai. Galima pasirinkti tik vieną iš jų. Jeigu tobuliniesi Švariosios Žemės mokykloje, tai tik pagal Švariosios Žemės mokyklą. Jeigu tantrizme, tai tik pagal tantrizmą. Tu pasišventei tobulintis Čanio mokykloje, tai tada tik pagal Čanio mokyklą. Jeigu tu stovi dviejose valtyse, praktikuoji ir tą, ir kitą sistemą, tai nieko nepasieksi. Tai yra, budizme visi ypatingą dėmesį kreipia į „ištikimybės vienai mokyklai“ principą, ir taip pat neleidžiamas joks tobulinimosi metodų maišymas. Tos mokyklos yra tam tikra praktika, jos taip pat yra tobulinimasis. Guno formavimo procesas jose vyksta pagal šių mokyklų tobulinimosi ir evoliucijos procesą. Kitoje erdvėje taip pat egzistuoja Guno evoliucija. Šis procesas yra ypatingai sudėtingas, ypač mistiškas. Ten tobulinantis taip pat negalima maišyti vieno su kitu.

Kai kurie pasaulietiniai budistai, išgirdę, kad mūsų praktiką yra Budos sistemoje, iškart mūsų mokinius tempia į šventyklą budizmo išpažinimui. Tau pasakysiu: niekas iš čia dalyvaujančių mokinių neturi taip elgtis. Tu taip griauni mūsų Dafa, o taip pat pažeidi budistinius įsakus, tuo pat metu tu trukdai likusiems mokiniams. Dėl tavęs jie nieko negaus. Tai neleistina. Tobulinimasis labai rimtas dalykas, būtinai reikia priklausyti tik vienai mokyklai. Ta dalis,

kurią mes perduodame eilinių žmonių tarpe, nors nėra religija, bet tobulinimosi tikslas vienas: pasiekti Guno atvėrimą ir nušvitimą, pasiekti Pilną Tobulumą.

Šakjamunis pabrėžė, kad paskutiniajame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode vienuolynų vienuoliams bus labai sunku save išgelbėti, jau nekalbant apie nepriėmusius įšventinimo budistus. Jais tuo labiau niekas nepasirūpins. Nežiūrint į tai, kad tu tapai kažkieno mokiniu, tas taip vadinamasis mokytojas taip pat yra praktikuotojas. Jeigu jis neužsiima praktiniu tobulinimusi, tai viskas veltui. Be savosios širdies tobulinimo niekas viršun nepakils. Budizmo išpažinimas – tai tik formalumas eilinių žmonių tarpe. Tu priėmei tikėjimą, vadinasi, tapai Budos pasekėju? Ir tavimi Buda pasirūpins? To būti negali. Net jeigu tu kasdien iki žemės lankstysies, iki kraujo belsi kakta į grindis ir be paliovos deginsi smilkalus, visa tai nieko neduos. Tu turi tikrai tobulinti savąją širdį, tik tai atneš naudą. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode Visatoje įvyko dideli pokyčiai. Netgi religinės vietos tapo netinkamos. Turintys antgamtinių sugebėjimų žmonės (tame tarpe ir vienuoliai), taip pat pastebėjo tokią padėtį. Pastaruoju metu pasaulyje tik aš vienas atvirai perduodu tikrąjį *Fa*. Aš padariau tai, ko nedarė mūsų pirmtakai. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode aš atidariau labai dideles duris. Iš tikrųjų, tai šansas, kurio negausi per tūkstantį, netgi per dešimtį tūkstančių metų. Ar tu galėsi išsigelbėti, ar galėsi tobulintis, priklausu nuo tavęs asmeniškai. Tai, ką aš išdėščiau yra Didžiosios Visatos principas.

Aš nesakau, kad tu turi būtinai mokytis manojo Falun Dafa. Aš tik išdėstau šį principą. Jeigu tu nusprendei tobulintis, tai turi priklausyti tik vienai mokyklai. Priešingu atveju, tu visai negalėsi tobulėti. Žinoma, jei tu nenori tobulintis, mes tavimi nesirūpinsime. Mes skelbiame Įstatymą žmonėms, pasišventusiems tikrai tobulintis, todėl būtinai reikia priklausyti tik vienai mokyklai. Negalimos net jokios mintys apie kitus praktikos metodus. Aš čia nekalbu apie minčių poveikį. Mūsų Falun Dafa nenaudojama jokia mintis, todėl nepridėkite prie jo jokio minčių poveikio. Į tai būtinai reikia atkreipti dėmesį, iš esmės, čia mintys nenaudojamos. Budos sistemoje kalbama apie tuštumą, o Dao sistemoje apie nebūtį.

Vieną kartą aš sujungiau savo mintis su 4 – 5 labai aukšto lygio Didžiųjų Nušvitusiųjų ir Didžiųjų Daosų mintimis. Jų lygis eilinių žmonių akyse nepaprastai aukštas. Jie norėjo sužinoti, apie ką aš galvoju. Aš tobulinausi tiek daug metų, todėl neįmanoma, kad kažkas kitas žinotų mano mintis. Svetimi antgamtiniai sugebėjimai negali įeiti į mano kūną. Niekas nėra pajėgus manęs pažinti, nėra pajėgus sužinoti, ką aš galvoju. Jie norėjo sužinoti mano mintis, todėl man sutikus vienu metu laikinai sujungė mano mintis su savosiomis. Po sujungimo man tapo sunku. Kaip bebūtų aukštas mano lygis, kaip bebūtų žemas mano lygis, kadangi aš esu tarp eilinių žmonių, užsiimu veikimo reikalais, vykdu žmonių gelbėjimo reikalą, širdis apimta žmonių gelbėjimu. Bet iki kokio lygio nutilo jų širdys? Nutilo iki baisaus laipsnio. Jeigu tai atsitiktų su vienu iš jų, tai būtų dar nieko. Bet kai 4 – 5 žmonės sėdi taip tyliai, ir visų širdys sustingo kaip stovintis vanduo, tarsi nieko nėra – aš norėjau juos pajusti, bet nesugebėjau. Tomis dienomis man viduje buvo iš tikro labai sunku, aš patyriau štai tokį išgyvenimą. Paprastai žmonėms sunku tai įsivaizduoti ir patirti. Tai buvo pilnas neveikimas, tuštuma.

Tobulinimasis į aukštus lygius vyksta pilnai be jokių minčių. Kai tu randiesi tame lygyje, kuriame eiliniai žmonės tik deda pagrindus, tai tu tą pagrindą jau turi. Tobulinimasis aukštame lygyje, ypač mūsų praktikos metode, vyksta automatiškai. Praktika vyksta pilnai automatiškai. Jeigu tik tu pakelsi savąjį Sinsiną, tai išaugs ir tavo Gunas. Tau net nereikia atlikti jokių pratimų. Mūsų praktikos metodo pratimai skirti automatinio mechanizmo sustiprinimui. Kodėl medituojant visą laiką sėdima nejudant? Tai pilnas neveikimas. Pasižiūrėk: Dao sistemoje moko to ar kito veiksmo, kreipia dėmesį į veikimą ir vedimą mintimis. Aš tau pasakysiu, kai daosai šiek tiek pakils virš *či* lygio, tai pas juos nieko neliks, ir jie iš viso nekreips dėmesio

į tą ar kitą mintį. Tie, kas savo laiku užsiiminėjo kitomis čiguno rūšimis, negali išsivaduoti nuo kvėpavimo minčių, vedimo ir panašiai. Aš juos mokau universitetinių dalykų, o jie vis užduoda man pradinės mokyklos lygio klausimus, kaip nukreipti mintį, kaip elgtis su maštomąja veikla. Jie prie šito jau priprato, manydami, kad toks iš tikro turi būti čigunas. Iš tiesų, taip nėra.

Antgamtiniai sugebėjimai ir Guno jėga

Daugelis blogai susigauoda čiguno terminologijoje, visą laiką joje painiojasi. Jie antgamtinis sugebėjimus laiko Guno arba, atvirkščiai, Guno jėgą laiko antgamtiniais sugebėjimais. Guna kurio mes gauname tobulinimosi procese, keldami savoji Sinsiną, formuojasi mūsų De evoliucijos keliu, kai mes susijungiamo su Visatos principais. Šis Guna nustato žmogaus Guno jėgos galingumą ir augščio lygį, o taip pat jo *Go Vei* aukštį. Būtent tai yra pats esminis Guna. Kas pasireiškia pas žmogų jo tobulėjimo eigoje? Tobulėjimo procese gali atsirasti kai kurie ekstrasensų sugebėjimai, vadinami antgamtiniais sugebėjimais. Aukščiau mano minėtas Guna, skirtas lygio pakėlimui, vadinamas Guno jėga. Kuo lygis aukštesnis, tuo didesnė Guno jėga, tuo galingesni ir antgamtiniai sugebėjimai.

Antgamtiniai sugebėjimai yra tik tobulėjimo procese įgytas šalutinis produktas. Jie lygio neatspindi, neatspindi žmogaus lygio aukščio ir jo Guno jėgos galingumo. Šie antgamtiniai sugebėjimai pas vienus gali pasireikšti labiau, pas kitus – mažiau. Be to, šių antgamtinių sugebėjimų įgijimas neturi būti pagrindinis tobulėjimo tikslas. Antgamtiniai sugebėjimai pas žmogų gali atsirasti tik tada, kai jis nusprendė rimtai pasišvęsti tobulinimuisi. Bet jų negalima laikyti pagrindiniu tobulinimosi tikslu. Kam jie tau? Ar nesiruoši tu jų panaudoti eilinių žmonių tarpe? Jokiu būdu neleistina, kad tu juos savavališkai panaudotum tarp eilinių žmonių. Todėl, kuo atkakliau tu jų sieki, tuo mažiau galimybių tau juos gauti. Tu sieki šio tikslo, o siekis jau savaime yra prisirišimas, tobulinimosi procese reikia atsikratyti būtent prisirišimų.

Daugelis tobulinimosi procese pasiekė labai aukštą lygį, bet antgamtiniai sugebėjimai pas juos neatsirado. Juos blokuoja mokytojas, kuris yra atsargus ir nenori, kad jo mokinys nutrūktų ir padarytų ką nors bloga. Todėl jiems draudžiama naudoti savo stebukladarystes. Tokių yra labai daug. Antgamtinis sugebėjimas valdo žmogaus sąmonę. Kai žmogus miega, jam sunku save valdyti; pamatė kažkokį sapną ir kitą rytą viskas gali apsiversti aukštyn kojomis. To leisti negalima. Kadangi tobulinamasi eilinių žmonių tarpe, tai turinčiam didelius sugebėjimus paprastai draudžiama juos naudoti. Daugumoje atvejų šie sugebėjimai yra blokuojami. Bet ne visada. Yra labai daug žmonių, tobulėjančių gerai ir mokančių valdytis. Tokiems leidžiama įgyti kai kuriuos antgamtinis sugebėjimus. Jeigu tu tokių žmonių paprašysi pademonstruoti savo antgamtinis sugebėjimus, jie nė už ką nesutiks. Jie moka save laikyti rankose.

Atvirkštinis tobulinimasis ir Guno skolinimasis

Kai kurie nepraktikavo arba tik kai ko išmoko kažkokiuose čiguno kursuose, bet visa tai priklauso ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygiui, o ne tobulinimuisi. Kitais žodžiais tariant, šiems žmonėms neperduota tikroji praktika. Bet, vis dėlto, kažkaip naktį pas juos Guna atsirado. Dabar mes su jumis ir pakalbėsime apie tai, iš kur atsirado šis Guna, ir kokių formų jis turi.

Viena šių formų priklauso atvirkštiniam tobulinimuisi. O kas tai yra atvirkštinis tobulinimasis?

Tai reiškia, kad kai kurie pagyvenę žmonės nori tobulintis, bet nespės nueiti viso kelio, jeigu pradės nuo pat pradžių. Čiguno pakilimo laikais jie taip pat užsimanė tobulintis. Jie žinojo, kad užsiiminėdami čigunu, gali daryti gera žmonėms ir tuo pat metu gali patys pasiekti aukštumas. Jie turi tokį norą, norą pakilti, norą tobulintis. Bet ankstyvesniais čiguno pakilimo laikais čiguno meistrai jį tik platino. Niekas iš jų iš tikrųjų neperdavė aukšto lygio dalykų. Iki šios dienos tik aš vienas viešai perduodu aukšto lygio praktikos metodą. Daugiau niekas. Visiems, kas užsiima atvirkštiniu tobulinimusi, jau virš penkiasdešimties metų, šie žmonės jau pagyvenę, bet turi labai gerą gamtinį pagrindą, savyje turi labai gerus dalykus, beveik juos visus čiguno meistrai norėtų priimti į savo mokinių tarpą, ruošti sau įpėdinius. Bet šie žmonės pagyvenę. Dabar jie nori tobulintis, bet tai nėra taip lengva! Kur rasti mokytoją? Kai tik pas juos atsiras mintis apie tobulėjimą, iškart kaip auksas sublizgės jų širdys, kas sudrebins dešimties kryptių pasaulį. Žmonės dažnai kalba apie „Budos prigimtį“. Turima omenyje tai, kad prabudo Budos prigimtis.

Iš aukšto lygio vertinant žmogaus gyvenimas nėra skirtas vien būti žmogumi. Kadangi žmogaus gyvybė gimė Visatos gelmėse, žmogaus prigimtis yra susilieję su Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Savo esme gamtinė gyvybės savybė buvo gera. Bet gyvosios būtybės daugėjant, atsirado tam tikri visuomeniniai santykiai. Vadinasi, kai kurie žmonės tapo savanaudžiai, tapo negeri ir negalėjo išlikti aukštame lygyje. Jie pradėjo kristi ir atsidūrė kitame lygyje. Šiame lygyje jie vėl tapo blogi ir vėl krito, ir krito... galų gale jie atsidūrė eilinių žmonių lygyje. Kadangi žmogus pateko į šį lygį, tai jį reikėtų sunaikinti galutinai. Bet Didieji Nušvitusieji iš gailėstingumo nutarė žmonėms duoti dar vieną šansą ir juos perkėlė į pačias sunkiausias sąlygas. Todėl jie sukūrė šią erdvę.

Žmonės, gyvenantys kitose erdvėse, tokio kūno neturi. Jie gali skraidyti, gali didėti ar mažėti. O šioje erdvėje žmogus turi dabartinį kūną, mūsų kūną. Žmogus, turėdamas fizinį kūną, negali kęsti nei šalčio, nei karščio, nei nuovargio, nei bado. Šiaip ar taip, jis kenčia kančias. Susirgęs tu jautiesi blogai. Tu turi išgyventi gimimą, senatvę, ligas ir mirtį. Kentėjimuose tau leidžia gesinti karmą ir stebi, ar tu dar gali grįžti atgal. Tau davė dar vieną tokį šansą. Štai kodėl žmogus buvo suklaidintas. Po to, kai tu čia patekai, tau sukūrė šią akių porą, todėl tu negali matyti kitų erdvių, negali matyti tikrojo materijos vaizdo. Jei tu galėsi grįžti atgal, tai tau vertingiausiomis bus pačios sunkiausios kančios. Tu, būdamas pasiklydęs, grįžimui į gyvybės pradžią turėsi tobulintis savojo supratimo dėka. Tu turi kiek galėdamas daugiau iškentėti, kad greičiau grįžtum atgal. Jei tu toliau gadini save, tai gyvybė bus sunaikinta. Todėl iš Nušvitusiųjų regėjimo taško, žmogiškojo gyvenimo tikslu nėra žmogiška būtis. Žmogaus gyvenimo tikslas – grįžimas į šaltinį, grįžimas į tiesą, grįžimas atgal. Eilinis žmogus to suprasti negali. Eilinis žmogus eilinių žmonių tarpe ir lieka eiliniu žmogumi. Jis galvoja, kaip įsikurti, kaip gyventi geriau. Kuo geriau jis gyvena, tuo labiau savanaudiškesniu tampa, tuo godžiau siekia svetimo gero, tuo labiau tolsta nuo Visatos principų. Tokiu būdu jis eina į pražūtį.

Štai taip vertinama aukštame lygyje. Tau atrodo, kad tu eini pirmyn, o iš tikrųjų judi atgal. Žmonija galvoja, kad vystydama mokslą, progresuoja, o iš tikrųjų žmonija tik laikosi Visatos dėsnų. Vienas iš aštuonių nemirtingųjų Džanas Guolao ant asilo sėdėdavo nugara pirmyn. Mažai kas žinojo, kodėl jis taip elgėsi. Jis pastebėjo, kad judėti pirmyn, reiškia eiti atgal. Todėl jis ir pradėjo asilu joti nugara pirmyn. Kai žmogus panorės eiti tobulinimosi keliu, Nušvitusieji iš karto ypač aukštai vertina tokią jo širdį ir besąlygiškai jam padės. Štai, pavyzdžiui, šiandien čia esantys mokiniai, jeigu jūs norite tobulintis, aš jums galiu besąlygiškai padėti. Bet jeigu tu, būdamas eiliniu žmogumi, nori gydytis, nori prašyti to, ar kito, taip nieko nebus, aš tau padėti negaliu. Kodėl? Todėl, kad tu nori likti eiliniu žmogumi. O eiliniam žmogui skirta išgyventi gimimą, pasenimą, ligas ir mirtį. Taip turi būti, nes visuose reiškinuose egzistuoja išankstiniai ryšiai, kurių negalima supainioti. Tavo gyvenimo pradžioje

tobulinimasis nebuvo numatytas, dabar tu nori jam pasišvęsti, tokiu atveju reikia iš naujo sutvarkyti tavo tolesnį likimą, galima taip pat sureguliuoti tavo organizmą.

Žmogus panoro tobulintis. Vos tik jame atsirado toks noras, Nušvitusieji tai iškart pamatė. Jiems tai be galo vertinga. O kaip jam padėti? Kur šiame pasaulyje rasti mokytoją? Be to, žmogui jau virš penkiasdešimt. Didieji Nušvitusieji jo mokyti negali. Jeigu jie pasirodytų tavęs mokyti, skelbti Įstatymą ir tau perduoti praktikos metodą, tai būtų tolygu Dangaus paslapčių paviešinimui, ir jie patys kristų žemyn. Žmogus paklydo dėl savo nusikaltimų, paklydus jam tenka tobulintis, remiantis savo supratimu, todėl Nušvitusieji jo mokyti negali. Matydami, kad gyvas Buda tau išdėsta Įstatymą ir moko praktikos metodo, mokytis ateitų ir žmonės, padarę nepateisinamus nusikaltimus. Visi tuo patikėtų. Ką gi tada suprasti? Tada net šis klausimas apie supratimą neegzistuoja. Žmogus pats paklydo ir jį reikėtų sunaikinti. Dabar tau davė šansą, kad tu iš paklydimo galėtum grįžti atgal. Gali grįžti – sugrįžk. Negali – tęsk savo kelią persikūnijimo ratais ir lauk galutinio sunaikinimo.

Tu turi pats prasiskinti sau kelią. Ką daryti, jeigu tu užsimanei tobulintis? Sugalvojo būdą. Tuo metu buvo čiguno pakilimas, kas taip pat buvo didelis dangaus ženklas. Tam, kad būtų veikama pagal dangaus ženklus, į žmogaus Sinsino buvimo vietą prideda Guną – prie jo kūno prijungia savo rūšies vamzdį. Tai dirba kaip vandentiekio kranas, – atidaro ir Gunas ateina. Kai žmogus nori Guną išleisti, Gunas pas jį patenka. Kai jis Guno neišleidžia, tai jo kūne Guno nėra. Tokia jo būseną. Tai vadinama „atvirkštinis tobulinimasis“. Jame žmogus Pilną Tobulumą pasiekia tobulindamasis iš viršaus žemyn.

Paprastai iki Guno atvėrimo ir Pilno Tobulumo pasiekimo mes tobulėjimą vedame iš apačios į viršų. O minėtas atvirkštinis tobulinimasis skirtas pagyvenusiems žmonėms, kurie nespės užbaigti tobulėjimo iš apačios į viršų. Todėl atvirkštinis tobulinimasis jiems vyks greičiau. Tokia buvo to laikmečio išraiška. Bet tokių žmonių Sinsinas turi būti labai aukštas. Sinsino buvimo vietoje jiems duoda tokią stiprią energiją. Kam tai daroma? Dalinai tam, kad būtų veikama pagal to laikmečio dangaus ženklus. Kai žmogus daro gerus darbus, jis tuo pat metu gali pergyventi kančias, nes prieš jį eiliniai žmonės, ir jį veikia visokie žmogiški ketinimai. Kai kurie netgi tau netiki, nors tu juos išgydei. Tiek blogio tu iš jų pašalinai, iki tokio lygio tu juos pagydei, bet pradžioje tai nėra būtina matoma. O jie lieka nepatenkinti ir tau nedėkoja. Galbūt tave dar apkaltins apgaule! Štai šiose problemose ir tokioje aplinkoje tu ir turi tobulinti savąją širdį. Žmogui Guną davė tam, kad jis tobulintųsi ir pakiltų, kad darydamas gerus darbus atvertų savo antgamtinius sugebėjimus ir išvystytų savo Guną. Bet kai kurie šio principo nežino. Argi aš nesakiau? Negalima išdėstyti jam Įstatymo; supratai, vadinasi, supratai, čia egzistuoja supratimo klausimas; jei nesupratai, tai nieko nepadarysi.

Kai kuriems, kai pas juos atsiranda Gunas, netikėtai naktį tampa taip karšta, kad negali gulėti po antklode. Ryte atsikėlė, ką bepaliestų, krečia srovė. Jis suprato, kad gavo Guną. Kažkam kur nors skauda, jis šiek tiek ten paglosto ir skausmą kaip ranka nuima. Jis suprato, kad nuo šios dienos pas jį atsirado Gunas, pradėjo elgtis kaip čiguno meistras, pasikabino iškabą, prisistatė čiguno meistrui ir ėmėsi darbo. Pradžioje tai buvo neblogas žmogus. Kai jis išgydydavo žmones, jie duodavo jam pinigų, dovanavo daiktus. Galbūt jis neimdavo, atsisakydavo. Bet, būnant šiame dideliame eilinių žmonių visuomenės dažų kubile, jam sunku atsisakyti ir nesusipurvinti. Tokie žmonės priklauso atvirkštiniam tobulėjimui, jie nepaėjo tikro Sinsino tobulinimo, todėl jiems sunku suvaldyti savąjį Sinsiną. Pamažu jis pradėjo imti nedidelius suvenyrus. Palaiptiesniui imdavo ir žymiai didesnius daiktus. Galų gale pradėjo pykti, kai jam duodavo mažai. Jis sakydavo: „Kam man visa tai. Duokite pinigų!“ Ir vėl jo nepatenkino, jei pinigų davė mažai. Netgi su tikrųjų mokyklų čiguno meistrais jis nenori skaitytis. Jo ausyse tik vienos pagyros savo dideliems gabumams. Jis taip pat nebus patenkintas, kai apie jį atsiliepiama blogai. Jo karjerizmas pasirodė pilnumoje. Jis pradėjo

galvoti, kad yra išskirtinis, save pradėjo kelti aukščiau kitų. Jis mano, kad Gunas jam buvo duotas tam, kad taptų čiguno meistru, praturtėtų; o iš tikrųjų, visa tai tam, kad jis tobulintųsi. Užteko jam pradėti siekti šlovės ir naudos, ir jo Sinsinas iš tikro nukrito.

Aš sakiau, kad koks žmogaus Sinsino lygis, toks jo Guno aukštis. Jeigu jo Sinsinas nukrito, jam jau tiek pat Guno duoti negalima. Reikia duoti tiek, kiek pasikeičia jo Sinsinas. Žmogaus Sinsino aukštis nustato jo Guno aukštį. Kuo atkakliau žmogus siekia karjeros, tuo labiau jis krenta eilinių žmonių tarpe. Tuo pat metu krenta jo Gunas. Kai jis nukris galutinai, daugiau jam Guno nebeduos. Jokio Guno pas jį neliko. Ankstesniais metais buvo nemažai tokių žmonių, kurių tarpe dažniausiai pasitaikydavo penkiasdešimties ir daugiau metų moterys. Štai tokia pagyvenusi moteris praktikuoja, bet jai niekas neperdavė mokyklos esmės, nors, galbūt kažkokiuose čiguno kursuose ji išmoko keletą ligų gydymo ir organizmo stiprinimo metodų ir kartą pas ją atsirado Gunas. Bet atsiradus karjerizmui, jos Sinsinas pasikeitė į blogąją pusę, jos lygis pradėjo kristi. Dabar ji niekas, liko be Guno. Dabar nukrito labai daug tokių atvirkštinio tobulinimosi žmonių. Jų išliko ribotas skaičius. Kodėl? Moteris nežino, kad tai skirta jos tobulėjimui, o ne tam, kad ji praturtėtų ir taptų žinoma eilinių žmonių tarpe, kad taptų čiguno mistryne. Iš tikrųjų viskas buvo skirta jos tobulėjimui.

Kas yra „Guno skolinimasis“? Čia amžius neribojamas. Bet yra viena sąlyga, būtent: šis žmogus turi turėti ypač gerą Sinsiną. Jis žino, kad čigunas – tai tobulinimasis. Taip, jis šito ir nori. Jis turi tokį norą. Bet kur rasti mokytoją? Ankstesniais metais tikrai buvo kai kurie čiguno meistrai, perduodantys praktikos metodus. Bet visa tai, ko jie mokė, buvo skirta ligų gydymui ir organizmo stiprinimui. Niekas neperdavė tobulinimosi į aukštus lygius praktikos. Šito niekas nemoko.

Kalbant Guno skolinimosi tema, aš noriu paliesti dar vieną klausimą: pas žmogų be jo Džu-Juanšenio (*Džu-Iši*)³⁹, dar yra Fu-Juanšenis (*Fu-Iši*)⁴⁰. Kai kurie turi vieną, du, tris, keturis Fu-Juanšenis, o gali būti ir penki. Fu-Juanšenio lytis gali nesutapti su žmogaus kūno lytimi. Fu-Juanšenis būna vyriškas, būna ir moteriškas. Gali būti įvairūs. Tikrovėje, Džu-Juanšenio lytis nebūtinai sutampa su nuosavo kūno lytimi. Mes pastebėjome, kad dabar daugelis vyrų turi moterišką Juanšeni, o daugelis moterų – vyrišką Juanšeni, tai kaip tik sutampa su Dao sistemos požiūriu į dangaus ženklus, prie kurių in ir jan susikeitė vietomis, kurie charakterizuojami in klestėjimu ir jan kritimu.

Žmogiškojo Fu-Juanšenio lygis dažnai aukštesnis už Džu-Juanšenio lygį. Ypač tiems, kurių Fu-Juanšenis yra labai aukšto lygio. Fu-Juanšenis nėra blogosios dvasios apsidėmas. Jis kartu su tavimi gimė iš motinos įsčių, turi tą patį vardą kaip ir tu, yra tavojo kūno sudėtinė dalimi. Ką žmogus galvoja, ką jis daro, paprastai sprendžia Džu-Juanšenis. Fu-Juanšenis iš esmės kontroliuoja Džu-Juanšeni, kad pastarasis, pagal galimybes, nedarytų blogio. Kai Džu-Juanšenis užsispiria, Fu-Juanšenis nieko su juo padaryti negali. Fu-Juanšeniui eilinių žmonių visuomenė neturi įtakos. O Džu-Juanšenis lengvai pasiduoda suklydimams šioje visuomenėje.

Kai kurie Fu-Juanšeniai kilę iš labai aukštų lygių. Jie vos negavo Tikrojo Vaisiaus. Fu-Juanšenis nori tobulintis, bet jeigu Džu-Juanšenis nenori, tai nieko neišeina. Ir štai vieną kartą, čiguno pakilimo metu Džu-Juanšenis taip pat panorio mokytis čiguno ir tobulėti į aukštą lygį. Žinoma, šis noras buvo labai sąžiningas. Jame nebuvo jokio karjeros siekimo. Fu-Juanšenis labai apsidžiaugė: aš norėjau tobulintis, bet neturiu lemiamo žodžio. Dabar tu užsimanei tobulintis. Tai kaip tik sutampa su mano noru. Bet kur rasti mokytoją? Fu-Juanšenis labai gabus. Jis paliko žmogaus kūną ir nuėjo ieškoti Nušvitusiuoju, kurį pažinojo dar ankstesniame egzistavime. Kadangi Fu-Juanšenis priklauso aukštam lygiui, jis gali palikti

³⁹ *Džu-Juanšenis; Džu-Iši* – pagrindinė siela; vadovaujanti sąmonė (kin. 主元神; 主意識)

⁴⁰ *Fu-Juanšenis; Fu-Iši* – antroji siela; pasąmonė (kin. 副元神; 副意識)

kūną. O ten jis pasakys, kad nori tobulintis, kad nori Guną pasiskolinti. Nušvitusysis pamatė, kad šis žmogus neblogas. Jei nori tobulintis, žinoma, reikia padėti. Tokiu būdu, Fu-Juanšenis Guną gavo. Šis Gunas paprastai turi išsklaidytą energiją ir perduodamas kanalu. O kai kurie skolinasi ką nors jau paruoštame pavidale, dažnai kartu su antgamtiniais sugebėjimais.

Tokiu būdu, šis žmogus gali įgauti antgamtinius sugebėjimus. Jis taip pat, kaip aš ką tik pasakiau, miegodamas naktį patiria nepakeliamą karštį, o kai ryte prabunda, pas jį jau yra Gunas. Ką jis bepaliestų, jį krečia elektros srovė. Nuo dabar jis gali gydyti kitus. Jis žino, kad atsirado Gunas. Iš kur jis atsirado, jam nežinoma, bet bendrais bruožais žino, kad Gunas atėjo iš Visatos erdvės, tik nežino koku būdu. Fu-Juanšenis jam nepasakys, nes tobulinasi Fu-Juanšenis. Žmogus žino tik tai, kad atėjo Gunas.

Paprastai pasiskolinantys Guną gali būti įvairaus amžiaus. Jaunimas sudaro jų daugumą. Todėl ankstesniais laikais atsirado dvidešimties, trisdešimties, keturiasdešimties metų žmonės, taip pat ir pagyvenę. Jaunimui save valdyti sunkiau. Paprastai toks jaunuolis, kol dar jokių įgūdžių eilinių žmonių visuomenėje neturi, elgiasi labai gerai, karjerai yra abejingas. Vos tik jis išsiskyrė iš masių, tai lengvai pasidavė karjerizmo vilionėms. Jam atrodo, kad prieš akis dar labai ilgas kelias. Jis nori pasistengti, pakovoti, pasiekti kažkokį eilinio žmogaus tikslą. Todėl, kai jis įgavo antgamtinius sugebėjimus ir pradėjo valdyti įgūdžius, tai savo sugebėjimus pradėjo naudoti eilinių žmonių visuomenėje kažkokiam asmeniniam tikslui pasiekti. Taip netinka, neleidžiama taip naudoti Guno. Kuo jis dažniau naudojo Guną, tuo mažiau Guno liko, ir galų gale jo neliko. Tokie žmonės nukrito dar labiau. Mano manymu, iš jų dabar neliko nei vieno.

Abi aplinkybės, apie kurias aš ką tik kalbėjau, priklauso tiems atvejams, kai turintys palyginti gerą Sinsiną įgavo Guną. Šis Gunas gautas ne darbo su savimi metu, o iš Nušvitusiųjų. Todėl Gunas savaime yra geras.

Netyros dvasios apsidimas

Turbūt, daugelis iš mūsų besitobulinančiųjų sluoksniuose girdėjo apie žmonių apsidimą lapės, šeško, gyvatės ir t.t. netyra dvasia. Kas tai yra? Kai kurie kalba, kad Guno praktikos dėka gali atsirasti ekstrasensų sugebėjimai. Iš tikrųjų jie neatsiranda, nes tikrovėje tokie sugebėjimai yra žmogaus instinktai. Visuomenei vystantis žmogus vis daugiau ir daugiau dėmesio skyrė mūsų materialaus pasaulio daiktams, vis labiau ir labiau rėmėsi šiuolaikiniais instrumentais, ko pasekmėje įgimti žmogaus instinktai vis labiau regresavo. Galų gale šie instinktai išnyko visai.

Jei norite turėti antgamtinius sugebėjimus, reikia praeiti tobulinimosi kelią, grįžti į šaltinį ir į tiesą, tai yra, juos gauti tobulėjimo būdu. O gyvūnas tokių sudėtingų minčių neturi. Jis susilieja su Visatos principais. Gyvūnas turi įgimtus instinktus. Kai kurie mano, kad gyvūnai gali tobulintis, kad lapė gali išvystyti daną, kad gyvatė ir kiti gyvūnai moka tobulintis. Ne, tobulintis jie nemoka. Pradžioje jie visai nesuprato, kas yra tobulėjimas. Jie turi tik įgimtus instinktus, kurie atitinkamose sąlygose, atitinkamoje aplinkoje, laikui bėgant, galbūt pradėjo išryškėti. Jie įgavo Guną, ir pas juos galėjo atsirasti antgamtiniai sugebėjimai.

Tokiu būdu jie įvaldė įgūdžius, kaip sakydavo anksčiau, įgavo protinius sugebėjimus ir įgūdžius. Šiuolaikinių žmonių akyse gyvūnai labai stiprūs ir žmogus lengvai gali patekti jų valdžion. Aš sakau, kad iš tiesų jie nėra stiprūs, tikriems praktikuotojams jie yra niekas; nors jie ir užsiminėjo tūkstantį metų, juos galima pritrėkšti mažuoju piršteliu. Mes sakome, kad gyvūnai turi įgimtus instinktus, kad jie gali turėti įgūdžių. Bet mūsų Visatoje egzistuoja dar vienas

principas: gyvūnams neleidžiama tobulintis, todėl senose knygose rašoma, kad juos kas kelis šimtus metų naikina didžiojoje ar mažojoje kalpoje. Per tam tikrą laiką pas gyvūnus gali atsirasti Gunas. Todėl juos reikia sunaikinti, nutrenkti žaibu ir taip toliau, jiems neleidžiama tobulintis. Kadangi jie neturi žmogiškos prigimties, jiems negalima tobulintis kaip žmonėms. Gyvūnas neturi žmogiškųjų savybių, ir jeigu pabaigs tobulinimąsi, tai būtinai taps demonu, todėl jam neleidžiama baigti tobulinimosi, ir Dangus jį užmuš – apie tai jis taip pat žino. Tačiau aš sakiau, kad žmonių visuomenė dabar išgyvena stiprų nuosmukį, kai kurie daro visus įmanomus nusikaltimus; ar žmonių visuomenė nėra pavojuje, kai jau prieita iki tokio lygio?

Visa, kas pasiekia savo ribą, neišvengiamai virsta savo priešingybe! Mes pastebėjome, kad priešistoriniame periode, kiekvieną kartą, kai žmonių visuomenė įvairiuose cikluose patirdavo sunaikinimą, ji būdavo moralės kritimo ir sugedimo būsenoje. Pastaruoju metu žmonijos egzistavimo erdvė ir kitos erdvės yra ypatingame pavojuje. Tas pats vyksta ir kitose šio lygio erdvėse. Gyvūnas taip pat nori kuo greičiau pabėgti nuo pavojaus. Jis taip pat nori pakilti į aukštesnius lygius, manydamas, kad pakėlus savąjį lygį gali išsigelbėti. Bet ar lengva tai padaryti? Jeigu nori tobulintis, turi gauti žmogaus kūną. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl praktikuotojas čiguną gali būti apsėstas netyrąja dvasia.

Kai kurie galvoja, kodėl tu nesirūpina daugybė Didžiųjų Nušvitusiųjų ir tiek aukšto lygio meistrų? Mūsų Visatoje egzistuoja dar vienas principas: jeigu tu kažko nori arba kažko prašai, niekas į tai nesikiš. Mes jus čia mokome teisingo kelio ir, beje, jums duodame išsamius *Fa* paaiškinimus, kad jūs patys galėtumėte suprasti reikalo esmę. Mokytis ar nesimokyti, tai tavo reikalas. Mokytojo tikslas – tave nukreipti į tobulinimosi kelią, o toliau viskas priklauso nuo tavo pastangų. Niekas neverčia, varu nevaro tavęs tobulintis. Tobulintis ar ne, tai tavo asmeninis dalykas. Kitaip tariant, koku keliu tu nueisi, ko nori, ko sieki, į visa tai niekas nesikiš. Mes tik galime tavyje žadinti gerumą.

Kai kurie, nors ir užsiima kažkokiu praktikos metodu, bet iš tikrųjų viską gauna į jo kūną įsiskverbusi netyra dvasia. Kodėl jie pritraukė šią netyrą dvasią? Kiek šalyje praktikuojančių čigunų, už kurių nugaros stovi netyra dvasia? Jeigu aš atskleisčiau šį skaičių, tai daugelis išsigąstų tobulintis. Koks tai įspūdingas skaičius! Kodėl atsirado tokia padėtis? Panašūs dalykai eilinių žmonių visuomenei atneša blogį. Kodėl atsirado tokia pasibaisėtina situacija? Dėl to kalta pati žmonija, nes dabar visuomenė genda. Visur demonai. Visų pirma, daugelis čiguno pseudomeistrų apsėsti netyra dvasia. Guno perdavimo metu jie mokiniams perduoda būtent tokius dalykus. Žmonijos istorijoje gyvūnams niekada neleidavo įsikelti į žmogaus kūną. Kai jis įsikeldavo, jį užmušdavo. Kiekvienas, tai pamatęs, neleidavo. Bet mūsų visuomenėje kai kurie to prašo, jo nori, jam lenkiasi. Galbūt kas nors galvoja: aš tai jo neprašiau! Tu jo neprašei, bet tu geidi įvaldyti antgamtinius sugebėjimus. Kaip juos gali duoti Tikrojo Įstatymo mokantys Nušvitusieji? Siekimas kaip tik yra žmonėms būdingas prisirišimas. Ją būtina pašalinti. Tai kas gali juos duoti? Tik kitų erdvių demonai ir įvairūs gyvūnai. Argi tai nėra tas pats, kad tu jų prašai? Štai jie ir atėjo.

Ar daug yra tokių, su teisingais ketinimais užsiimančių čigunu? Tas, kuris užsiima Guno praktika, turi didelę reikšmę skirti *De*, turi daryti gera, maloniai elgtis su kitais, visur ir visada būti reiklus sau. O kiek žmonių iš praktikuojančių parke ar namuose apie tai galvoja? Kai kurie užsiima neaiškiais metodais. Atlikdami kūno judesius ir svyruodami, jie murma sau panosėje: „O! Mano marti nepaklusni ir nepagarbi.“ „Kokia bloga mano uošvė, kokia ji pikta!“ Kai kurie plepa visokius dalykus, pradėdant nuo darbo kontoroje iki valstybinių reikalų. Nėra tokių dalykų, kurių jis nepaliesytų. Kai tai, ką jis murma, neatitinka jo asmeninio supratimo, jis pyksta. Pasakyk, ar tai yra Guno praktika? Kai kurie praktikuojasi „stulpo“ pozoje, jų kojos dėl nuovargio dreba, bet galva nesiilsi: „Visos prekės dabar pabrango, kainos kyla. Mūsų organizacija jau nepajėgi mokėti algų. Kodėl aš nesugebu įgyti antgamtinių sugebėjimų?

Jeigu įgyčiau, tai tapčiau čiguno meistru. Aš praturtėčiau. Aš gydyčiau ir tuo užsidirbčiau sau pinigų.“ Pamatęs, kad kiti įgijo antgamtinius sugebėjimus, jis įsikarščiuoja dar labiau. Jis siekia tik antgamtinių sugebėjimų, siekia dangaus regos atvėrimo, siekia galimybės gydyti. Pagalvokite, kaip visa tai toli nuo Visatos savybės „Džen Šan Žen“! Atvirkščiai, gaunasi pilna jos priešingybė. Griežtai kalbant, toks žmogus užsiima erezijos praktika! Bet jis elgiasi nesąmoningai. Kuo daugiau jis taip galvoja, tuo jo mintys blogėja. Šis žmogus negavo *Fa*, jis nekreipia dėmesio į *De*, manydamas, kad kažkokių treniravimosi pratimų pagalba gali išvystyti Guną, gali įgyti tai, ko siekia. Jis taip mano.

Būtent šiomis savo nuodėmingomis mintimis jis pritraukė prie savęs netyrą dvasią. Gyvūnas pamatė: „Šis žmogus nori praktikos pagalba praturtėti; kitas nori tapti žinomu, nori įgyti antgamtinius sugebėjimus. Štai kaip, jo kūnas dar visai neblogas. Tai ką jis turi savyje, taip pat geras, bet mintys bjaurios. Jis atkakliai siekia gauti sugebėjimus! Jis, ko gero, turi mokytoją. Nors jis ir turi mokytoją, man nėra ko bijoti.“ Netyra dvasia žino, kad teisingos mokyklos mokytojas jau pamatė, kad žmogus labai atkakliai siekia antgamtinių sugebėjimų. Bet kuo atkakliau jis siekia, tuo labiau mokytojas jam jų neduos, nes tai kaip tik yra prisirišimas, kurią reikia pašalinti. Kuo toks siekis įkyresnis, tuo labiau mokytojas jam antgamtinių sugebėjimų neduos. O jam tai suprasti sunku, dar labiau blogesnėmis tampa jo mintys. Galų gale mokytojas pastebėjo, kad šis žmogus prapuolė, ir su apgailėstavimo atodūsiu jo atsisakys. Kai kurie mokytojo neturi. Galbūt juo pasirūpins koks nors praeivis, nes visose erdvėse egzistuoja be galo daug Nušvitusiųjų. Vienas jų šį žmogų pamatė, jį stebėjo, sekė jį visą dieną, bet suvokęs, kad tas yra nepataisomas, nuėjo. Rytoj atėjo kitas, pasižiūrėjo į jį, pastebėjęs, kad nieko gero iš jo neišeis, taip pat nuėjo.

Gyvūnas žino, kad net jeigu šis žmogus turi mokytoją, arba yra mokytojas praeivis, bet vis tiek mokytojas jam neduos, ko jis siekia. Kadangi gyvūnas negali matyti erdvių, kuriose yra Nušvitusieji, tai jis nebijo. Jis rado sau spragą. Mūsų Visatoje yra toks principas: jeigu kas nors pats kažko siekia, pats kažko nori, paprastai kitiems į jo reikalus kištis nevalia. Gyvūnas tokia spraga pasinaudojo: „Kadangi žmogus nori, tai aš jam duosiu. Klaidos nebus, jei aš jam padėsiu.“ Jis ir duos. Pradžioje jis nedrįsta įlįsti į žmogaus kūną. Pradžioje jis pabandymui žmogui davė šiek tiek Guno. Taip vieną kartą netikėtai žmogus iš tikro išmaldavo Guno ir sugebėjo išgydyti ligą. Įsitikinęs, kad viskas tvarkoje, tarsi būtų atlikta muzikinio kūrinio preliudija, gyvūnas nutarė: „Jei žmogus mielai priima pagalbą, aš į jį įsikelsiu ir tada galėsiu duoti dar daugiau, iki soties. Tu nori turėti dangaus regą? Šį kartą tau duosiu viską.“ Taip jis ir įlenda į žmogaus kūną.

Tuo metu, kai žmogus atkakliai meldė šių dalykų, pas jį atsidarė dangaus rega. Tuo tarpu jis jau gali išleisti Guną ir įgavo kai kuriuos nedidelius antgamtinius sugebėjimus. Jis labai apsidžiaugė, manydamas, kad galų gale išprašė tai, ko siekė, kad visa tai įgyta praktikos metu. Faktiškai, jis nieko neišvystė. Jam atrodo, kad jis gali pamatyti žmogaus vidų, gali rasti ligos vietą. Iš tikrųjų jo dangaus rega visai neatsidarė. Tai gyvūnas valdo jo smegenis, perduoda žmogaus smegenims tai, ką mato savo akimis. O žmogus galvoja, kad pas jį atsidarė dangaus rega. Tuo metu, kai jis Guno išleidimui ištiesia rankas, iš už jo nugaros išlenda mažos gyvūno letenėlės. Vos tik žmogus pradeda leisti Guną, pasirodo maža gyvatės galvutė. Ji iškiša savo skeltą liežuvėlį ir laižo ligos vietą. Vietą, kur yra auglys. Panašių pavyzdžių yra jau per daug. Šie žmonės patys pasikvietė netyrą dvasią.

Žmogus stengėsi, norėjo praturtėti, norėjo šlovės – gerai, dabar jis įgijo antgamtinius sugebėjimus, išmoko gydyti ligas ir dar mato dangaus regą. Jis ir džiaugiasi. Pamatęs tai, gyvūnas pagalvojo: „Nori praturtėti? Gerai, aš tau padėsiu.“ Valdyti eilinio žmogaus smegenis – nėra nieko lengviau. Gyvūnas padarys taip, kad daugelis žmonių pas jį ateitų gydytis, kad ateitų dar daugiau. Čia tai bent! Jis lignonius priima šioje pusėje, o esantis kitoje pusėje gyvūnas

siunčia korespondentus jo reklamai spaudoje. Jis skatina eilinius žmones tai daryti. Jeigu pacientas davė per mažai pinigų – taip netinka, gyvūnas sukelia jam galvos skausmą. Ligonis priverstas mokėti daugiau. Ir štai šis žmogus pasiekė šlovę ir naudą. Jis tapo turtingas ir žinomas, taip pat tapo čiguno meistru. Paprastai tokie žmonės nekreipia dėmesio į Sinsiną. Jie drįsta šnekėti visa, kas tik patinka. Dangus, tariamai, numeris vienas, o jis – numeris du. Jis gali net išdrįsti pasakyti, kad jis yra nusileidusi iš dangaus deivė Si-vangmu⁴¹ ar dangaus imperatorius Juhuanas⁴². Jis netgi drįsta apsimesti Buda. Kadangi jis iš tikrųjų nepraėjo Sinsino tobulinimo, tai, užsiimdamas praktika, siekia įgyti antgamtinius sugebėjimus. Galų gale jis pritraukia netyrą gyvūno dvasią.

Galbūt kai kurie galvoja: „Čia nėra nieko blogo. Man tas pats, svarbu uždirbti pinigų ir praturtėti, tapti žinomu.“ Daugelis taip galvoja. Pasakysiu jums: iš tikro netyra gyvūno dvasia turi savo tikslą. Dykai ji tau nieko neduos. Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: Neprarasi – negausi. Ką gaus netyroji dvasia? Argi aš tau apie tai ką tik nekalbėjau? Ji siekia iš tavojo kūno gauti gyvybinę esmę, nori tobulinimosi būdu įgyti žmogišką išorę. Tokiu būdu, gyvūno dvasia pasiima iš žmogaus kūno jo gyvybinę esmę. Žmogaus kūne yra tik viena gyvybinė esmė, kuri jam būtina tobulėjimui. Jeigu tu netyrai dvasiai duosi valią, tai daugiau ir negalvok apie tobulinimąsi. Kaip tu galėsi toliau tobulintis? Tu iš viso negali tobulintis, jeigu pas tave nieko nebeliko. Galbūt kas nors pasakys: „Aš ir neketinu tobulintis. Aš noriu tik praturtėti. Būtų pinigai, visa kita – nesvarbu!“ Tu nori praturtėti, tai aš tau paaiškinsiu apie tai ir tu tikriausiai persigalvosi. Kodėl? Jeigu netyra dvasia tave paliks anksti, tai tu visame kūne pajusi pilną bejėgiškumą. Tokioje būklėje ir liksi iki gyvenimo galo, nes ji atėmė iš tavęs pernelyg daug gyvybinės esmės. Jei ji tave paliks vėliau, tai tapsi žmogumi augalu ir gulėsi lovoje, gesdamas kaip žvakė. Taip nugyvensi likusius gyvenimo metus. Tu turi pinigų, bet ar gali tu juos leisti? Pas tave yra šlovė, bet ar tu gali ja mėgautis? Argi tai nebaisu?

Tokie atvejai čiguno praktikuotojų tarpe ypač dažni šiais laikais. Netyra dvasia ne tik įsikelia į žmogaus kūną, bet ir užmuša jo Juanšenį. Ji patenka į žmogaus *Nivan rūmus*⁴³ ir ten pritūpusi sėdi. Iš išvaizdos ji panaši į žmogų, bet ji ne žmogus. Štai dabar ir tai atsirado, kadangi pasikeitė žmonių moralės normos. Jeigu žmogus daro nusikaltimus, ir tu jam pasakysi, kad jis nusikalsta, tai jis ir nepatikės. Jis mano, kad uždirbti pinigus, siekti pinigų ir turto atitinka dangaus ir žemės įstatymus, kad tai teisinga, todėl jis kitiems kenkia, pažeidžia kitų interesus, dėl pinigų neatsisako bet kokių nusikaltimų, jis viskam pasiryžęs. Neprarasi – negausi. Kaip netyra dvasia gali be niekur nieko tau kažką duoti? Ji nori kai ką iš tavojo kūno gauti. Žinoma, kaip mes jau kalbėjome, žmogus dėl savo klaidingo supratimo ir neteisios širdies užsitraukė sau šią bėdą.

Mes išdėstame Falun Dafa. Jei tik tu, tobulėdamas mūsų mokykloje, gerai kontroliuoji savąjį Sinsiną, tai, kaip sakoma, „viena tiesa nugalės visą blogį“, ir tu neturėsi jokių problemų. O jeigu tu negali laikyti rankose savojo Sinsino ir sieki tai vieno, tai kito, tai neišvengiamai turėsi problemų. Kai kurie niekaip negali palikti to, kuo jie užsiiminėjo anksčiau. Mes sakome, kad praktika turi vykti viena kryptimi ir tobulinantis reikia laikytis tik vienos mokyklos reikalavimų. Nežiūrint į tai, kad kai kurie čiguno meistrai parašė kažkokias knygas, aš tau pasakysiu, kad jų knygoje yra bet kas, sakykime, gyvatės, lapės, šeškai, tokie patys, kuriuos išvystė šie čiguno meistrai. Kai tu šias knygas skaitai, iš žodžių išsoka šie gyvūnai. Aš sakau, kad čiguno pseudomeistrų kiekis žymiai viršija tikrųjų meistrų skaičių. Tu jų atskirti negali, todėl visi turite būti sau reiklūs. Aš nereikalauju, kad tu būtinai tobulintumeisi pagal Falun Dafa. Tu gali tobulintis bet kurioje mokykloje. Bet praeityje apie tai buvo posakis: „Tegul aš per tūkstantį metų negausiu tikrojo įstatymo, bet nei vienos dienos nepraktikuosiu laukinės lapės

⁴¹ *Si-vangmu* – Vakarų Valdovė (kin. 王母娘娘), viena iš labiausiai gerbiamų Kinijos deivių

⁴² *Juhuanas* – Nefrito imperatorius (kin. 玉皇大帝)

⁴³ *Nivan rūmai* – Molinio grumsto rūmai (kin. 泥丸宮)

erezijos.“ Todėl būtina save laikyti rankose, rimtai tobulintis pagal tikrąjį Įstatymą, prie jo nieko nepridedant, net ir minčių. Pas kai kuriuos Falunas jau deformavosi. Kodėl? Jie sako, kad neužsiima kitu čigunu. Bet kai jie pradeda užsiėmimus, jų mintyse atsiranda ankstesnis turinys. Argi tai nėra sumaišymas? Tai ir viskas, ką mes norėjome pasakyti apie apsidimą netyra dvasia.

„Kosminė kalba“

Kas yra „kosminė kalba“? Tai reiškia, kad kažkokie žmonės staiga pradeda murmėti kažkokia nesuprantama kalba. Jie net patys nežino, apie ką kalba. Turintis telepatinių sugebėjimų gali bendrais bruožais šią „kalbą“ suprasti, bet tiksliai vis tiek nesupranta. Dar daugiau, kiti moka kalbėti keletu įvairių „kalbų“. Kai kurie giria tokį neįprastą sugebėjimą, laiko tai įgūdžiu, antgamtiniu sugebėjimu. Tai nėra antgamtiniai sugebėjimai, nėra besitobulinančio įgūdžiai. Tai taip pat neatspindi tavojo lygio. Kas tai yra? Pasirodo, tavo mąstymas tapo valdomas kažkokios, iš kitos erdvės atvykusios, dvasios, o tau dar nuo to malonu. Tu džiaugiesi ją priimdamas. Tu apsidžiaugei, bet kuo daugiau tu džiaugiesi, tuo ji tave labiau valdo. Būdamas tikru besitobulinančiuoju, kaip tu gali atsiduoti jos valdymui? Be to, ji atvyko iš labai žemo lygio. Todėl mes tikri praktikuotojai, neturime įsigyti šių bėdų.

Žmogus yra pati brangiausia būtybė, dvasingiausia visų būtybių tarpe. Kaip tu gali atsiduoti tokios dvasios valdymui? Tu atmeti netgi savąjį kūną. Kaip tai apgailėtina! Kai kurios šių dvasių įsikėlė į žmogaus kūną, o kitos ne, jos nuo žmogaus laikosi atitinkamame nuotolyje. Bet dvasia tave valdo, laiko tave savo rankose. Jeigu tu nori kalbėti, tai ji tau leidžia kalbėti, tarškėti. Tokį dalyką dar galima perduoti kitiems. Anas, sakykim, panorės mokytis ir, įgavęs drąsos, atvers burną ir ištars tokius pat žodžius. Iš tikrųjų, šios dvasios pasirodo šeimomis. Jeigu tu nori kalbėti, viena iš jų įsikels į tavo kūną, ir tu prabilsi.

Kodėl taip atsitinka? Nes, kaip aš jau minėjau, ši dvasia nori pakelti savo lygį. Bet toje pusėje nėra nuo ko kentėti ir todėl neįmanoma tobulėti ir pakilti. Ji sugalvojo išeitį iš padėties ir nutarė padėti žmogui daryti gerus darbus. Ji nežino, kaip jai reikia elgtis. Bet ji žino, kad jos išleidžiama energija tam tikru mastu ligoniui duoda raminantį efektą, laikinai ligoniui sumažina skausmą, nors išgydyti jo negali. Todėl ji žino, kad išspinduliuojant energiją per žmogaus burną galima tokį efektą pasiekti. Štai toks reikalas. Kai kurie šį reiškinį vadina „dangaus kalba“, o kiti – „Budos kalba“. Tai Budos niekinimas. Mano nuomone, tai visiška nesąmonė!

Kaip žinoma, Buda kalba retai. Jeigu jis pradėtų mūsų erdvėje kalbėti, tai įvyktų žemės drebėjimas! Kiltų baisus triukšmas. Galbūt kai kurie pasakys: „Aš savo dangaus rega regėjau, kad Buda su manimi kalbėjo.“ Jis su tavimi nesikalbėjo. Tas pats vyksta tada, kai kažkas mato mano Įstatymo Kūną. Jis irgi su tavimi nesikalba. Jis spinduliuoja mintį stereogarsu. Tu jį išgirdai, ir tau pasirodė, kad jis kalba. Paprastai Buda gali kalbėti savojoje erdvėje. Jei jo balsas atsklistų čionai, tu neišgirstum, apie ką jis kalba, nes erdvėlaikiai dviejose erdvėse skiriasi. Mūsų erdvėje vienas šičenis lygus dviem valandoms, o toje didelėje erdvėje vienas mūsų šičenis lygus jų vieneriems metams. Pas mus laikas eina lėčiau, negu pas juos.

Praeityje buvo posakis: „Viena diena Danguje lygi tūkstančiui metų Žemėje“. Čia turimas omenyje tas atskiras pasaulis, kuriame nėra erdvės ir laiko koncepcijos, čia gyvena Didieji Nušvitusieji, tokios vietos: Sukhavati, Glazūrinis Pasaulis, Faluno Pasaulis, Lotoso Pasaulis ir kiti. Atvirkščiai, didelėje erdvėje laikas eina greičiau; kai kurie įgijo sugebėjimą „dangaus ausys“, atsidarė ausys ir jie gali girdėti, bet jei tu galėsi priimti ir išgirsti jų kalbą, girdėsis blogai. Ką tu begirdėtum, viskas primena paukščių čilbėjimą, panašiai kaip dideliu greičiu

paleidus grotuvą. Jų išskirti neįmanoma. Žinoma, kai kurie gali girdėti muziką, taip pat gali išgirsti pokalbį, bet su sąlyga, kad jie turi tam tikrą nešėjo lygio antgamtinį sugebėjimą ir gali pašalinti laiko skirtumą, ir tik tada jie gali išgirsti į jų ausis ateinančius garsus. Štai tokia tikra reikalų esmė. Kiti sako, kad tai Budos kalba. Visai ne.

Kai susitinka du Nušvitusieji, tai užtenka vienos šypsenos, kad jie vienas kitą suprastų, nes jie naudojami telepatija, kuri leidžia stereogarsui atsispindėti priimančiojo ausyse. Kai jie vienas kitam šypsosi, tai reiškia, kad jie jau pasikeitė nuomonėmis. Naudojamas ne tik toks būdas, kai kada panaudoja kitą būdą. Visiems žinoma, kad Tibetos tantrizme lamos ypatingą dėmesį priskiria mudroms⁴⁴. Jeigu paklausi lamos, kas yra mudra, tai jis atsako, kad tai aukščiausia joga. O kas tai konkrečiai? Jis irgi nežino. O iš tikrųjų, tai Didžiųjų Nušvitusiųjų kalba. Kai žmonių daug, jis atlieka didelę mudrą, labai gražią. Didelės mudros įvairios. Kai žmonių mažai, jis daro mažąją mudrą, taip pat labai gražią; įvairios mažosios mudros labai sudėtingos, labai turiningos, nes tai yra kalba. Visa tai praeityje buvo laikoma dangaus paslaptimi. Mes tai atskleidėme. Tibete naudoja tik keletą Guno praktikai skirtų gestų. Šie gestai buvo surinkti ir sistematizuoti. Tai yra tik paprasta Guno praktikos kalba, tik kai kurios Guno praktikos formos, o tikrosios mudros gana sudėtingos.

Ką mokytojas duoda savo mokiniams?

Pamatę mane, kai kurie paima už rankos, spaudžia ir nenori jos paleisti. O tai pamatę, kiti daro tą patį. Aš žinau, ką jie galvoja. Vieni iš džiaugsmo nori pasisveikinti su Mokytoju, spaudžia ranką. Kiti per tai nori gauti informaciją. Todėl nenori mano rankos paleisti. Mes visiems sakome, kad tikrasis tobulėjimas – tai tavo asmeninis reikalas. Mes čia neužiimame ligų gydymu ir organizmo stiprinimu. Mes tau neduosime jokios informacijos ir tavęs negydysime. Mes tuo neužiimame. Tavo ligą pašalinsiu asmeniškai aš pats. O užsiėmimų vietose tuo užsiims mano Įstatymo Kūnas, kuris pasirūpins ir tais, kurie skaito mano knygą ir tobulinasi savarankiškai. Tu manai, kad pas tave paaugs Gunas, jei tu tik paliesi mano ranką? Ar tai nėra juokinga?

Gunas priklauso nuo tavojo Sinsino tobulinimo. Jei tu neužiimi praktiniu tobulinimusi, tai Gunas neauga, kadangi egzistuoja Sinsino normos. Kai pas tave Gunas paaugs, tai esantys aukštame lygyje pamatys, kad tu pašalintai prisirišimus, tą medžiagą, ir virš tavo galvos išaugs matuoklė. Be to, tokia matuoklė egzistuoja Guno stulpo formoje. Koks matuoklės lygis, toks ir Guno stulpo aukštis. Tai atspindi Guną, kurį tu įgijai tobulinimosi kelyje, ir taip pat atspindi tavojo Sinsino lygį. Niekas tau negali pridėti Guno. Jis vis tiek nukris. Aš tau dabar galiu duoti pasiekti „Trijų gėlėlių viršugalvyje rinkimo“ lygį. Bet kai tu iš čia išėsi į gatvę, Gunas iškart nukris. Nes šis Gunas nėra tavo, ir tu jo neįgavai tobulinimosi keliu. Jis negali ten likti, nes tavo Sinsinas nepasiekė tokio aukščio. Kas tau beduotų Guną, jis vis tiek nukris. Gunas įgyjamas tik tobulinimosi būdu, tobulinant savąją širdį. Tikrai tada, kai tu tikrai vystysi savąjį Guną, nenutrūkstamai kelsi savo lygį, susiliedamas su Visatos principais, tu galėsi pakilti aukštyn. Kai kurie prašo mano autografo, bet pasirašyti aš nenoriu. Kai kurie giriasi, kad Mokytojas paliko jiems savo parašą; jie nori pasirodyti, nori, kad Mokytojas savo informacija juos apgintų. Argi tai nėra prisirišimas? Tobulinimasis turi priklausyti tik nuo tavęs pačio. Kam tau tokia informacija? Ar verta kreipti dėmesį į tokį dalyką aukštame tobulinimosi lygyje? Tai priklauso tik ligų gydymo ir organizmo stiprinimo kategorijai.

Kiekviena tavo Guno išvystyta dalelė mikroskopiniame lygyje turi tavo tikslų atvaizdą. Išėjęs už pasaulietinio Įstatymo ribų, tu pradėsi tobulinti Budos kūną. Tada visos mikroskopinės

⁴⁴ *mudra* – rankų gestas (sansk. *mudrā*) (tib. *chakgya*)

Guno dalelės turės Budos kūno atvaizdą. Jos labai gražios, sėdi ant lotosų. O netyros gyvūnų dvasios Gunas mikroskopiniame pavidale susideda iš mažų lapiukų, gyvatėlių ir kitų. Yra dar tokia informacija: pamaišė arbatą – gerk į sveikatą, ir mano, kad tai irgi Gunas. Eiliniai žmonės nori tik laikinai atsikratyti kančių, atidėti ligas ateičiai arba sustabdyti jų vystymąsi. Kaip bebūtų, eilinis žmogus lieka eiliniu žmogumi. Kaip jis begadintų savo sveikatą, mes nesikišime. Mes esame praktikuotojai, todėl aš jums visa tai pasakiau. Ateityje jums negalima tuo užsiimti. Daugiau nereikalaukite informacijos ir nieko panašaus. Jokiu būdu jos nesiekite. Kažkoks čiguno meistras pasakė: „Aš jums siūsiu informaciją. Jūs ją galite priimti bet kurioje šalies vietoje.“ Ką priimti? Pasakysiu tau, kad visa tai neturės jokio reikšmingo vaidmens. Tarkime, kažkokia nauda bus, bet tai ne daugiau, kaip ligų šalinimas ir organizmo stiprinimas. O mes, praktikuotojai, patys išvystome Guną. Kitų išleidžiamas informacinis Gunas negali pakelti į naują lygį, gali tik pašalinti eilinių žmonių ligą. Siela būtinai turi būti teisinga. Tobulėjime tavęs pakeisti niekas negali. Tu pats turi rimtai tobulintis. Tik tada tu galėsi pakelti savąjį lygį.

Ką aš jums duodu? Visiems žinoma, kad daugelis jūsų neužsiiminėjo čigunu ir kenčia nuo ligų, taip pat yra tokie, kurie čigunu užsiiminėjo daug metų, bet vis dar klaidžioja čį stadijoje ir Guno neturi. Žinoma, kai kurie gydo kitus. Tu nežinai, kaip tai daroma? Aiškindamas klausimą apie netyros dvasios apsidimą, aš visiškai pašalinau blogas dvasias, užvaldžiusias kūnus tu, kurie gali rimtai tobulintis pagal Dafa. Pilnai nuėmiau visą blogą, kas tai bebūtų, viduje ar jų kūnų išorėje. Tiems, kurie skaitydami šį Dafa, rimtai tobulinasi savarankiškai, aš taip pat išvalysiu kūną bei patalpą, kurioje jie gyvena. Išmesk greičiau gerbinimas lenteles lapių ir šeškų, kuriems tu anksčiau lenkeisi. Jie tau nebeegzistuoja – aš juos visus pašalinau. Kadangi tu nori tobulintis, mes tau galime atidaryti „pačias patogiausias duris“. Padarysime tai tau. Bet mes tai darome tik tikriems praktikuotojams. Žinoma, kai kurie nenori tobulintis. Jie iki šiol nesupranta, apie ką aš kalbu. Mums jie nesvarbūs. Mes rūpinamės tik tikrais praktikuotojais.

Yra dar tokie žmonės, kuriems anksčiau kiti sake, kad jie apsėsti netyrąja dvasia, ir jie patys tai jautė. Bet dabar nuo jo viskas nuimta, o sunkumas dvasioje pas jį išliko. Jam atrodo, kad ta būseną vis dar egzistuoja. Jis mano, kad vis dar turi apsidimą. Tai jau galima laikyti savo rūšies dvasiniu prisirišimu – įtarumu. Laikui bėgant jis vėl gali pritraukti netyrą dvasią. Tu pats turi palikti šią širdį, apsidimo jau aplamai nėra. Kai kuriems žmonėms ankstesniuose kursuose tai jau padarėme. Aš jau dariau šiuos dalykus, nuėmiau visas netyras dvasias, kurios persikėlė į kūną.

Dao sistemoje, kai Guno praktika vyksta žemame lygyje, turi būti įdėtas kažkoks pagrindas, būtina suformuoti „dangaus ratą“, dano lauką ir dar keletą kitų sričių dalykų. Mes čia į tavo įdėsime Faluną, čį mechanizmą ir kitus tobulėjimo mechanizmus. Jų yra ne mažiau dešimties tūkstančių. Visa tai būtina tau duoti, tarsi tavyje pasėti sėklas. Tik po to, kai aš pašalinsiu tavo ligas, padarysiu viską, kas reikalinga, įdėsiu į tavo viską, kas būtina įdėti, tik tada tu galėsi tikrai tobulintis mūsų mokykloje. Jeigu aš tau nieko neduočiau, viskas apsiribotų tik ligų gydymu ir organizmo stiprinimu. Atvirai pasakius, jeigu nekreipiamas dėmesys į Sinsino pakėlimą, tai geriau užsiimti gimnastika.

Mes turime būti atsakingi už tikrai pasišventusius tobulinimuisi. Tie, kurie tobulinasi savarankiškai, taip pat galės viską gauti. Bet jie turi rimtai tobulintis. Visa tai mes duosime tikriems praktikuotojams. Aš sakiau, kad tavo būtina laikyti tikru mano pasekėju. Be to, aukšto lygio Įstatymo reikia mokytis išsamiai, reikia žinoti, kaip tobulintis. Penkių praktikos pratimų kompleksų metodą aš perduodu iškart, tu jį išmoksi pilnai. Ateityje tu galėsi pasiekti visai aukštą lygį, tokį aukštą, kokio net nelauki, ir be problemų pasieksi Tikrąjį Vaisių. Aš išdėstu šį Įstatymą, suderindamas įvairius lygius. Jeigu tu toliau tobulinsies, tai pastebėsi, kad šis

Įstatymas bus tavo kelrodžiu vadovu, kokiame lygyje tu bebūtum.

Tu pasišventei tobulėjimui ir nuo dabar tavo gyvenimo kelias pasikeitė. Mano Įstatymo Kūnas pertvarkys tavo likimą. Kaip pertvarkys? Kiek metų dar tęsis kai kurių žmonių gyvenimas? Apie tai jie patys nežino. Praėjus metams arba pusmečiui galbūt sunkiai susirgs, ir liga gali tęstis keletą metų. Pas kitus galbūt bus smegenų trombozė ar kitos ligos, kurios prikaustys juos prie patalo. Kaip tu per likusius gyvenimo metus tobulinsies tokioje būsenoje? Mes išvalysime tavo kūną ir išlaisvinsime tave nuo viso šito. Bet mes norėtume jus įspėti, kad tai padarysime tik tikrai besitobulinantiems. Negalima savavališkai to daryti eiliniams žmonėms, kitaip tai bus blogų darbų darymas. Eilinių žmonių gimimas, pasenimas, ligos ir mirtis – tai jau apspręsta. Negalima to ardyti pagal savo norą.

Mes vertiname praktikuotojus kaip pačius brangiausius žmones, todėl tai galime padaryti tik jiems. Kaip padaryti? Jeigu mokytojo *Vei De*⁴⁵ labai aukštas, tai yra, labai aukšta Guno jėga, tai jis gali tave pilnai išlaisvinti nuo karmos. Jeigu mokytojo aukštas Gunas, tai jis tave gali išvalyti nuo daugelio karmų. Mokytojas su žemu Gunu gali išvalyti tik nuo kai kurių karmų. Pavyzdžiui – mes apjungsime visokių rūšių karmas tavo tolesniame gyvenimo kelyje, pusę jų nuimsime. Likusi kita pusė vis dar aukštesnė už kalnus, tu neturi jėgų jai įveikti. Ką daryti? Galbūt ateityje, kai tu įgysi Dao, daugelis žmonių iš to gaus naudą. Tokiu būdu, mainais jie užgesins dalį tavo karmų. Žinoma, jiems tai bus nežymus kiekis. Pas tave yra dar daug išvystytų gyvų esybių, be to, pas tave be Džu-Juanšenio ir Fu-Juanšenio, yra dar daugelis „tu“, kiekvienas iš kurių taip pat pasiims sau atitinkamą karmos kiekį. Kai ateis rūščių išbandymų metas, mažai kas beliks iš ankstesnės karmos. Nors jau mažai liko, bet tokia karma vis dėlto gana didelė, tu vis tiek jos neįveiksi. Ir ką daryti? Tokiu atveju ją reikia padalinti į labai daug dalių, išdėstyti įvairiuose tavo tobulinimosi lygiuose, ją panaudojant tavojo Sinsino pakėlimo tikslui, tavo karmos transformavimui, tavo Guno išvystymui.

Be to, jeigu žmogus nori užsiimti tobulinimusi, tai šis dalykas nėra lengvas. Aš sakiau, kad tai labai rimtas dalykas ir, priedo, viršijantis eilinių žmonių reikalus, sunkesnis, negu bet kurie eilinių žmonių darbai. Argi jis ne antgamtinis? Todėl mūsų reikalavimai tau bus labai aukšti. Tokie reikalavimai nėra keliami bet kuriam eilinių žmonių reikalui. Pas mus, pas žmones, yra Juanšenis, kuris yra nemirtingas. Jeigu Juanšenis nemirtingas, pagalvok, ar nepadarė tavasis Juanšenis kokių nors nusikaltimų savo ankstesnėje visuomeninėje veikloje? Pilnai įmanoma. Galbūt užmušė kažkokią gyvą būtybę, liko kažkam skolingas, kažką įžeidė, kažkam padarė žalą. Visa tai gali būti. Jeigu taip, tai tu čia tobuliniesi, o tavo nuskriaustieji ten viską aiškiai mato. Jei tu nori tik išsigydyti ligas ir sustiprinti organizmą, jam tai nėra svarbu. Jis žino, kad tavo atsiskaitymas tik atidedamas ateičiai. Jeigu tu dabar neatsiskaitysi už atliktą blogį, tai turėsi tai padaryti ateityje, be to, išpirka bus dar didesnė. Todėl, jei tu dabar neatsiskaitysi, tai jam nesvarbu.

Kai tu pareiški, kad esi pasiruošęs pasišvęsti tobulinimuisi, jis tylėti daugiau jau nebegali. Tu nori tobulintis, tu nori išeiti. Kai pas tave išaugs Gunas, jam tavęs jau nepasiekti, jis jau tavęs nepasieks. Su tuo jis susitaikyti negali. Jis pradeda visaip tau trukdyti, neduoda tau tobulintis. Todėl jis naudoja visokius trukdymo būdus, netgi gali iš tikro tave užmušti. Žinoma, negali būti, kad kažkas tau nukirs galvą, kai tu sėdėsi meditacijoje – tai neįmanoma, nes tai turi atitikti eilinių žmonių visuomenės būseną. Galbūt, išėjęs iš namų, tu pakliūsi po mašina, iškrisi pro langą ar atsiras kažkoks kitas pavojus. Visko būna. Tai gana pavojinga. Tikrasis tobulinimasis nėra toks lengvas dalykas, kaip tu įsivaizduoji. Tu ketini tobulintis, bet ar sugebėsi pakilti į viršų? Kai tu nuspręsi rimtai tobulintis, tai iškart gyvenimas taps pavojingas, iškart susidursi su šia problema. Dauguma čiguno meistrų nedrįsta perduoti Guno ir žmones vesti į aukštą lygį. Kodėl? Todėl, kad nesusitvarkys su tokiais reikalais. Jie tavęs

⁴⁵ *Vei De* – dominuojanti dorovė (kin. 威德)

negali apginti.

Praeityje daugelis tų, kurie užsiiminėjo Dao, mokė tik vieną mokinį, kurį kažkaip galėdavo apginti. Bet tokiais dideliais mastais paprastai to daryti nedrįstama. Bet aš jums galiu pasakyti, kad susitvarkysiu su tuo, nes pas mane be galo daug Įstatymo Kūnų, turinčių mano didžiulę stebuklingą Įstatymo galią. Mano Įstatymo Kūnas gali pademonstruoti labai didelį stebuklingumą, labai stiprią Įstatymo jėgą. Be to, šis reikalas, kurį mes darome šiandien, nėra toks paprastas, kaip paviršutiniškai atrodo. Aš tai darau ne iš karštumo. Aš galiu jums pasakyti, kad šį dalyką stebi daugelis Nušvitusiųjų. Mes perduodame tikrąjį *Fa* paskutinį kartą paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode. Neleidžiama, kad šiame reikale, kurį mes darome, atsirastų nukrypimų. Jeigu tu tikrai tobuliniesi teisingame kelyje, tavęs niekas nedrįs neapdairiai paliesti. Be to, tave saugo mano Įstatymo Kūnas ir joks pavojus tau negresia.

Įsiskolinimą vis dėlto reikia padengti. Todėl tobulinimosi kelyje galbūt tu patirsi kažkokias pavojingas situacijas. Bet tokių pavojų metu tu jau nebijosi. Neleidžiama, kad tu iš tikro patirtum pavojus. Aš galiu pateikti keletą pavyzdžių. Vieną kartą, kai aš skaičiau paskaitas Pekine, viena mūsų mokinė dviračiu važiavo gatve. Staigiame posūkyje į ją atsitrenkė prabangus automobilis. Jai buvo virš penkiasdešimt metų. Automobilis įsirežė su tokia jėga, kad buvo girdėti, kaip moters galva stuktelėjo į mašiną, bet nuo dviračio ji nenukrito. Moteris net skausmo nepajuto. Ji ne tik nepajuto skausmo, bet nebuvo nei kraujo, nei gumbo. O vairuotojas stipriai išsigando, išsoko iš mašinos ir skubiai puolė prie jos, klausdamas: „Ar viskas tvarkoje, ar nereikia nuvežti į ligoninę?“ Moteris atsakė, kad nieko tokio, viskas tvarkoje. Žinoma, šios mokinės Sinsinas labai aukštas. Ji neapanoro kitam suteikti rūpesčių. Pasakė, kad viskas tvarkoje, o nuo smūgio ant automobilio liko didelis įlenkimas.

Tai priklauso tiems atvejams, kai norima paimti tavąją gyvybę, bet pavojaus nėra. Praėjusį kartą, kai aš skaičiau paskaitą Džilinio universitete, vienas iš mano mokinių, išsivedęs dviratį pro centrinius universiteto vartus, priėjo gatvės vidurį ir netikėtai atsidūrė tarp dviejų lengvųjų automobilių. Tuoj, tuoj ant jo užvažiuos, bet jis nei kiek neišsigando. Paprastai tokios aplinkybės mūsų negąsdina. Tą akimirką automobiliai sustojo, ir pavojus praėjo.

Pekine buvo dar toks atvejis. Žiemą greitai temsta. Žmonės taip pat anksti eina miegoti. Gatvėje nebuvo nė dvasios. Buvo labai tylu. Mūsų mokinys dviračiu važiavo namo. Priekyje važiavo džipas. Staiga džipas sustojo. Žmogus šito nepamatė ir palenkęs galvą važiavo pirmyn. Džipas staiga pradėjo važiuoti atgal, be to, labai greitai. Tokia priešpriešinė dviejų jėgų kryptis – tai irgi atėjo paimti gyvybės. Akimirką iki avarijos kažkokia jėga atstūmė dviratį daugiau kaip pusmetriu atgal. O džipas, palietęs dviračio ratą, iškart sustojo. Galbūt vairuotojas pastebėjo, kad už jo žmogus. Šis mokinys taip pat neišsigando. Kai tokie atvejai įvyksta, paprastai baimės nebūna. Bet baimė gali ateiti vėliau. Kokia mintis pirmiausiai atsirado mokinio galvoje? „Ak! Kas gi patraukė mane atgal? Reikia jam padėkoti.“ Apsisuko tarti padėkos žodžių, bet gatvė buvo tuščia. Buvo tylu. Ir staiga jam nušvito: „Mane apsaugojo Mokytojas!“

Buvo dar atvejis Čančunio mieste. Prie vieno mokinio namo buvo statomas pastatas. Dabar visur stato tokius aukštus namus. Šio pastato statybiniai pastoliai buvo iš geležinių, dviejų cunių⁴⁶ skersmens ir keturių metrų ilgio vamzdžių. Kartą, kai mokinys buvo netoli namo, netikėtai vienas geležinis vamzdis nutrūko nuo pastolių, pradėjo kristi žemyn, ir krisdamas galėjo jam pataikyti į galvą. Praeiviai apmirė iš baimės. Mokinys paklausė: „Kas man pokštelėjo?“ Jis pagalvojo, kad kažkas jam pokštelėjo per galvą. Klausdamas mokinys atsisuko ir tik dabar virš galvos pamatė didelį besisukantį Faluną. Geležinis vamzdis praėjo

⁴⁶ *cunis* – ilgio vienetas (kin. 寸), lygus 3,5 cm

šalia jo galvos ir visu sunkumu įsirėžė į žemę, likdamas ten styroti. Jeigu vamzdys iš tikrųjų pataikytų į žmogų, tai jūs pagalvokite, jis toks sunkus ir pravertų jo kūną kiaurai, kaip iešmas cukruotą moliūgą. Štai koks buvo pavojus!

Tokių pavyzdžių labai daug. Jų visų nesuskaičiuoti. Bet niekas nuo realios grėsmės nenukentejo. Vargu, ar visi susidurs su tokiais atvejais. Jie įvyksta kai kuriems iš mūsų. Bet įvyks ar neįvyks toks atvejis tavo gyvenime – garantuoju tau saugumą. Tai aš galiu garantuoti. Bet kai kurie mokiniai elgiasi ne pagal Sinsino reikalavimus. Jie tik daro pratimus, o Sinsino netobulina, todėl jų negalima laikyti praktikuojančiais Guną.

Atžvilgiu to, ką jums duoda Mokytojas, aš jums duodu būtent šiuos dalykus. Mano Įstatymo Kūnas jus gins iki tol, kol tu pats pajėgsi apsiginti. Tuo metu tu jau išėsi iš tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą studijos ir įgausi Dao. Bet tu turi save vertinti kaip tikrą praktikuotoją ir tik tada galėsi tai pasiekti. Kažkoks žmogus su mano knyga rankoje, eidamas gatve, garsiai šaukė: „Mane gina Mokytojas Li, aš nebijau papulti po mašina.“ Tai Dafa pažeidimas. Tokių aš neginsiu. Iš tikrųjų, tikrieji mokiniai taip nesielgia.

Energijos laukas

Kai mes užsiiminėjame, aplink mus atsiranda kažkoks laukas. Kas tai per laukas? Kai kurie jį vadina *či* lauku, magnetiniu lauku, elektriniu lauku. Iš tiesų, visi šie pavadinimai yra neteisingi, nes šio lauko medžiagos labai įvairios. Šiame Gune galima rasti beveik bet kokią materiją, sudarančią visas mūsų Visatos erdves. Geriau būtų jį paprastai pavadinti „energijos lauku“. Todėl mes įprastai jį taip ir vadiname „energijos lauku“.

Kokia šio lauko reikšmė? Visiems žinoma, kad mes, besitobulinantys pagal tikrąjį Įstatymą, turime tokį pojūtį: kadangi toks laukas atsiranda tobulinantis pagal tikrąjį Įstatymą, tai jis pripildytas užuojautos ir susilieja su Visatos principais „*Džen Šan Žen*“, todėl mūsų mokiniai, sėdintys šiame lauke, tai jaučia ir jų sąmonėje nėra blogų minčių. Daugelis iš jų net neatsimena apie rūkymą, jaučia pilnos ramybės atmosferą, harmoniją ir komfortą. Būtent tokia, būdinga praktikuotojams pagal tikrąjį Įstatymą, energija veikia jos lauko ribose. Dauguma jų po šių kursų įgis Guną, iš tikro atsiras Gunas. Aš perduodu tau tai, kas skirta tobulinantis pagal tikrąjį Įstatymą, ir tu taip pat stengiesi elgtis pagal Sinsino normas. Nenutrūkstamai praktikuodamas tu tobulinsies pagal mūsų Sinsino reikalavimus; tavo energija palaipsniui vis stiprės ir stiprės.

Mes kalbame apie savo ir kitų išgelbėjimą, apie visų gyvų būtybių išgelbėjimą. Todėl, kai mūsų Falunas sukasi vidun, jis gelbėja jo nešėją, o kai sukasi išorėn, tai gelbėja žmones. Kai sukasi išorėn, tai energiją išlaisvina ir atneša naudą kitiems. Tokiu būdu visi, kas atsidūrė tavo energijos lauke, gaus naudą. Kur tu bebūtum – gatvėje, įstaigoje ar namie – visur vaidins tokį vaidmenį. Galbūt tu nepastebimai sureguliuosi, esančio tavo lauko sferoje, žmogaus sveikatą, kadangi šis laukas gali ištaisyti visas neteisingas būsenas. Žmogiškas kūnas neturi sirgti, liga taip pat yra neteisinga būseną, štai šis laukas gali ją ištaisyti. Kai žmogus, turėdamas blogų minčių, galvoja ką nors bloga, jis taip pat, esant stipriam poveikiui, gali savo mintį pakeisti. Galbūt jis nustos blogai galvoti. Galbūt kažkas norėjo ką nors išbarti, bet staiga persigalvojo ir jau nenori jo barti. Tokį efektą gali sukelti tik besitobulinančiųjų pagal tikrąjį Įstatymą energijos laukas. Todėl budizme praeityje buvo toks posakis: „Kai Budos švytėjimas apšviečia visus, viskas yra pilnoje harmonijoje ir šviesoje“, – būtent tokia prasmė.

Kaip Falun Dafa mokiniams platinti Guno praktiką?

Daugelis mūsų mokinių po šių kursų pajus, kad šis praktikos metodas labai geras, ir panorės jį platinti giminių ir draugų tarpe. Tu gali tai daryti. Tu gali su juo supažindinti visus, gali jį rekomenduoti bet kam. Bet dėl vieno aš turiu įspėti. Mes tau davėme tiek daug, kad šito jokiais pinigais įvertinti neįmanoma. Kodėl mes tau tai davėme? Tam, kad tu tobulintumeisi. Tik su sąlyga, kad tu tobuliniesi, mes galime visa tai tau duoti. Tai reiškia, kad ateityje, kai jūs platinsite mūsų praktikos metodą, jums neleidžiama viso to panaudoti šlovės ar naudos gavimui. Todėl jums negalima organizuoti kursų ir imti už tai pinigus, kaip tai darau aš. Kadangi mums reikia leisti knygas ir spausdinti medžiagą, visur ir visada platinti mūsų Guno praktiką, tai reikalingi pinigai. Už savo paskaitas mes imame pačią mažiausią kainą šalyje, o duodame daugiausiai visų. Mes iš tikro kreipiame žmones į aukštą lygį. Tai jūs pažinote savo asmenine patirtimi. Kai tu ateityje išėsi platinti mūsų praktikos metodo, mes turime tau, kaip Falun Dafa mokiniui, du reikalavimus.

Pirmasis reikalavimas – negalima imti pinigų. Mes davėme tau tiek daug ne tam, kad tu siektum naudos ir šlovės, o tavo išgelbėjimui, tavo nukreipimui į tobulinimosi kelią. Jeigu tu imsi pinigus, tai mano Įstatymo Kūnas pasiims atgal iš tavęs visus dalykus. Tada tu jau nebūsi Falun Dafa žmogumi. Tai, ką tu platinsi, jau nepriklausys mūsų Falun Dafa. Guno praktikos metu jūs turite savanoriškai visiems tarnauti, nesiekti šlovės ir naudos. Taip mūsų mokiniai elgiasi visoje šalyje. Konsultantai taip pat rodo asmeninį pavyzdį. Kas nori mokytis mūsų Guno praktikos, gali ateiti mokytis, jeigu tik yra noras. Mes galime būti prieš tave atsakingi, be to, neimdami nei cento.

Antrasis reikalavimas – prie Dafa negalima pridėti kažką asmeniško. Tai reiškia, kad praktikos metodo platinimo procese, nepriklausomai nuo to, ar atsivėrė tavo dangaus rega, pamatei tu kažką, ar atsirado pas tave kokie nors antgamtiniai sugebėjimai, tau negalima mūsų Falun Dafa aiškinti pagal tai, ką tu pamatei. Tai, ką tu pamatei tame lygyje, dar labai toli nuo tikrosios mūsų išdėstamo Įstatymo prasmės. Todėl ateityje, platindamas praktikos metodą, atkreipk į tai rimtą dėmesį. Tik tokiu būdu mes galėsime garantuoti Falun Dafa turinio nekintamumą.

Taip pat neleidžiama praktikos metodo platinti tokioje formoje, kurioje aš dėstau Įstatymą. Jums negalima naudoti tokios formos – skaityti paskaitas apie Įstatymą, kaip tai darau aš. Tu nepajėgsi Įstatymo išaiškinti, nes tai ką aš dėstau, turi gilią prasmę. Aš jame suderinu aukštų lygių turinį. Jūs tobulinatės įvairiuose lygiuose. Pakėlęs savo lygį, ateityje tu galėsi dar kartą išklaudyti mano garso įrašą ir galėsi nenutrūkstamai tobulintis. Jeigu tu klausysies įrašo pastoviai, tai vis giliau ir giliau suprasi Įstatymo esmę, ir iš to atsiras naujas supratimas, dar geresni rezultatai gali pasiekti skaitydamas mano knygas. Į savo žodžius aš įdėjau gilų turinį, todėl tu neturi pakankamai jėgų šio Įstatymo išaiškinimui. Tau neleidžiama naudotis mano žodžiais, kaip savais, tai skaitytųsi Įstatymo vagyste. Tu gali tik pasiremti mano žodžiais, pridėdamas: štai taip kalba Mokytojas arba taip rašoma knygoje. Kalbėti galima tik taip. Kodėl? Todėl, kad tik tokiu atveju tai turės Dafa jėgą. Ką tu pažinai pats, negalima platinti kaip Dafa. Priešingu atveju tu platini ne Dafa. Tai tolygu mūsų Falun Dafa pažeidimui. Jeigu tu aiškini pagal savąjį supratimą, aiškini pagal savo mintis, tai jau bus ne *Fa*. Tai negalės išgelbėti žmogaus ir neturės jokios įtakos. Niekas negali išdėstyti šio *Fa*.

Jūsų platinamas praktikos metodas toks: jūs galite praktikos punktuose arba platinimo vietose duoti mūsų mokiniams klausyti garso įrašo ar žiūrėti video įrašus, po to vėliau mūsų konsultantai gali mokytis pratimų. Jums galima tarpusavyje keistis nuomonėmis, bendrauti ir kalbėti. Mes reikalaujame, kad elgtumėtės taip. Be to, negalima mokinių (pasekėjų), platinančių Falun Dafa, vadinti „mokytojais“ arba „meistrais“. Dafa Mokytojas tik vienas.

Visi jūs esate pasekėjai, nepriklausomai nuo to, kada įstojote į mūsų mokyklą.

Kai jūs platinate mūsų praktikos metodą, galbūt kai kurie galvoja: „Mokytojas gali įdėti Faluną, gali sureguliuoti žmonėms kūną, o mes negalime to daryti.“ Tai nesvarbu. Aš jau sakiau, kad už kiekvieno mokinio nugaros stovi mano Įstatymo Kūnas, be to, ne vienas. Mano Įstatymo Kūnas šiuos reikalus išspręs. Kai tu ką nors mokai, kai likimas palankus, jis iškart gali gauti Faluną. Jeigu tai kol kas jam nelemta, tai vėliau, praėjus kūno sureguliuojimui, pradėjus praktiką, laikui bėgant jis galės jį gauti. Mano Įstatymo Kūnas padės jam sureguliuoti kūną. Ir tuo nebus apsiribota. Pasakysiu tau, jeigu tu skaitysi mano knygas, žiūrėsi mano paskaitų video įrašus arba klausysi mano garso įrašų, tokiu būdu mokysies Įstatymo ir praktikos; jeigu tu rimtai save laikysi praktikuotoju, taip pat gausi tai, kas būtina gauti.

Mes taip pat draudžiame mokiniams gydyti žmones. Falun Dafa mokiniams kategoriškai uždrausta gydyti žmones. Mes mokome tave tobulintis aukštyn ir neleidžiame tau išvystyti kažkokių prisirišimų, taip pat neleidžiame tau gadinti savo sveikatos. Mūsų praktinių užsiėmimų vietos geresnės už kitų metodų praktikos vietas. Jeigu tu praktikuosi mūsų aikštelėse, tai rezultatas bus žymiai geresnis, nei naudojant bet kokias gydymo priemones. Mano Įstatymo Kūnai ten sėdi ratu. Viršuje dar yra apdangalas ir didelis Falunas. Didelis Įstatymo Kūnas iš apdangalo aukščio saugo užsiėmimų aikštelę. Tai nėra paprasta vieta ir nėra įprastinė užsiėmimų vieta, o tobulinimosi vieta. Daugelis iš mūsų, turintys antgamtinius sugebėjimus, virš Falun Dafa praktikos aikštelės mato raudoną švytėjimą, viskas apšviesta šiuo švytėjimu.

Mano Įstatymo Kūnas taip pat gali tiesiogiai įdėti Faluną, bet mes nesiekiamo stiprinti kieno nors prisirišimų. Kai tu mokai ką – nors kūno judesių, jis sako: „Ak, aš gavau Faluną.“ Tu manai, kad tai tu įdėjai, bet taip nėra. Aš sakau tau apie tai, kad pas tave neatsirastų prisirišimų. Visa tai daro mano Įstatymo Kūnai. Tokiu būdu mūsų Falun Dafa mokiniai privalo perduoti praktikos metodą.

Kas stengiasi pertvarkyti Falun Dafa Guno praktikos metodą, tas kenkia Dafa, kenkia šiai mokyklai. Kažkoks žmogus dainuškų forma aprašė pratimus. Tai kategoriškai draudžiama. Visos tikrosios tobulinimosi sistemos yra paveldėtos iš priešistorinių laikų, iš gana tolimų epochų. Jos paruošė be galo daug Didžiųjų Nušvitusiųjų. Niekas nedrįsta nei trupučio keisti metodo. Tokie dalykai atsirado tik mūsų paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode. Taip niekada istorijoje nebuvo. Jūs turite į tai atkreipti rimtą dėmesį.

KETVIRTA PASKAITA

Praradimas ir gavimas

Besitobulinančiųjų sluoksniuose dažnai kalbama apie praradimo ir gavimo santykį. Eiliniai žmonės taip pat kalba apie santykį tarp praradimo ir gavimo. O kaip mes, praktikuotojai, vertiname praradimą ir gavimą? Šiame dalyke mes skiriamės nuo eilinių žmonių. Jiems svarbiausi yra asmeniniai interesai. Jie galvoja apie tai, kaip gyventi geriau, gyventi patogiau. O mes, praktikuotojai, galvojame ne taip, o kaip tik atvirkščiai. Mes nesiekiamo to, ko nori eiliniai žmonės. O to, ko siekiame mes, eiliniai žmonės nors ir nori, bet gauti negali, jeigu neužsiiminės tobulinimusi.

Žodis „praradimas“ mums nereiškia praradimo siaurąja prasme. Kalbant apie praradimą, kai kurie mano, kad galima paaukoti šiek tiek pinigų, padėti skurstantiems materialiai ir duoti išmaldą elgetai gatvėje. Tai taip pat yra tam tikras atsisakymas, tam tikras praradimas, bet čia atsispindi tik abejinga pažiūra į pinigus arba į materialią naudą ir interesus. Abejingumas pinigams, žinoma, iš vienos pusės taip pat yra palyginti svarbus dalykas. Bet praradimas, apie kurį čia kalbama, neapsiriboja tik siaurais rėmais. Tobulinimosi procese mes, kaip praktikuotojai, turime atsiriboti nuo labai daugelio širdžių, tokių, kaip bandymas pasirodyti, pavydo jausmo, siekimo konkuruoti ir kovoti, džiaugsmo jausmo – daugelis įvairių atkaklių siekių turi būti pašalinta. Praradimas, apie kurį mes kalbame, turi plačią prasmę. Visame tobulinimosi procese būtina atmesti visokius atkaklius ketinimus ir įvairius eilinių žmonių norus.

Galbūt kai kurie pagalvos: mes tobulinamės eilinių žmonių tarpe, ar viską atmetę netapsime mes panašūs į vienuolius ir vienuoles? Viską atmesti – tai, ko gero, neįvykdoma. Mūsų mokyklos praktikos dalyje, kuris turi vykti eilinių žmonių tarpe, reikalaujama, kad tu tobulintumeisi būtent eilinių žmonių tarpe, kad tu maksimaliai išlaikytum eilinio žmogaus gyvenimo būdą, ir nereikalaujama, kad tu tikrai patirtum kažkokius materialius nuostolius. Kokiu dideliu valdininku tu bebūtum, kokias kolosalias lėšas tu beturėtum, svarbiausia – ar tu sugebėsi atsipalaiduoti nuo atkaklių siekių.

Tobulinimasis mūsų mokykloje tiesiogiai nukreiptas į žmogaus širdį. Svarbiausia, ar tu sugebėsi abejingai vertinti asmeninius interesus ir žmonių tarpe kylančius prieštaravimus. Tobulinimasis vienuolynuose, gūdžiuose kalnuose ir tankiuose miškuose pilnai atskiria tave nuo eilinių žmonių visuomenės, priverčia atsisakyti visokių eilinių žmonių norų, neleidžia tau įgyti materialios naudos ir taip pat šiuo atžvilgiu tave priverčia prarasti. Tobulėjantys eilinių žmonių tarpe neina tokiu keliu. Reikalaujama, kad jie atsisakytų materialios naudos būtent eilinių žmonių gyvenamoje aplinkoje. Žinoma, tai labai sunku. Bet būtent tai yra pats svarbiausias dalykas mūsų mokykloje. Todėl praradimą, apie kurį mes kalbame, reikia suprasti plačiąja prasme, o ne pernelyg siaurai. Tarkime, mes darome kažkokį gerą darbą arba kažkam duodame šiek tiek pinigų, bet tu pažiūrėk, kai kurie gatvių elgetos tapo profesionalais, ir jie netgi turtingesni už tave. Dėmesį turime kreipti į esminius dalykus, o ne į smulkmenas. Tobulinimasis turi vykti garbingai, čia dėmesys turi būti nukreiptas į pagrindinius ir svarbiausius dalykus. Iš tikrųjų, praradimo procese mes prarandame būtent negerus dalykus.

Žmogui įprasta geru laikyti visa tai, ko jis siekia, o iš tikrųjų, iš aukšto lygio požiūriu visa tai daroma vardan tos menkutės naudos eilinių žmonių tarpe. Religijoje sakoma: „Tarkim, tu uždirbsi stambią pinigų sumą, pasieksi aukštą rangą valdininkijoje, bet visa tai yra tik keletui dešimčių metų, viso to tu neatsineši su savimi gimdamas ir nenusineši po mirties.“ Kodėl Gunas toks brangus? Todėl, kad jis tiesiogiai auga tavo Juanšenyje, žmogus gali jį atsinešti

gimdama ir pasiimti su savimi po mirties. Be to, jis tiesiogiai nustato tavąjį *Go Vei*, todėl tobulėjimas yra sunkus. Tai reiškia, kai tu išmesi visa bloga, tau bus duota galimybė grįžti į šaltinį ir į tiesą. O ką tu gausi? Tu pakelsi savo lygį ir galų gale gausi Tikrąjį Vaisių, pasieksi praktikoje sėkmę ir Pilną Tobulumą. Taip bus išspręstas pagrindinis klausimas. Žinoma, jei mes norime išsilaisvinti iš visų eilinių žmonių norų ir siekių ir įvykdyti tikro besitobulinančiojo normas tai pasiekti nelengva, viskas atliekama palaipsniui. Išgirdęs šiuos mano žodžius tu gali pagalvoti: jei Mokytojas pasakė, kad viskas vyksta palaipsniui, tai nereikia ir skubėti. Taip negalima! Būk griežtas ir reiklus sau, nors mes tau leidžiame kilti palaipsniui. Jeigu tu šiandien padarytum viską, tai šiandien ir taptum Buda, bet tai nerealu. Tu galėsi to pasiekti palaipsniui.

Tai, ką mes prarandame, iš esmės, yra blogi dalykai. O ką būtent? Tai karma. Ji ir visi atkalkūs žmogaus siekiai sąlygoja vienas kitą. Pavyzdžiui, eiliniai žmonės turi įvairius blogus siekius, eiliniai žmonės savo interesų vardan gali daryti įvairius negerus darbus. To pasekmėje atsiranda juodoji medžiaga – karma. Tai tiesiogiai susiję su žmogaus širdimi; jeigu nori atmesti šitą blogį, pirmiausiai būtina ištaisyti savo širdį.

Karmos virsmas

Tarp baltos ir juodos materijos egzistuoja virsmo procesas. Jis prasideda atsiradus prieštaravimams tarp žmonių. Darantys gerą darbą gauna baltąją materiją – *De*. Darantys blogą darbą gauna juodąją materiją – karmą. Be to, dar egzistuoja palikimo ir perdavimo procesas. Kai kurie kalba: ar tai ne todėl, kad žmogus pirmoje savo gyvenimo dalyje atliko blogus darbus? Vargu ar su visais taip yra, nes žmogaus karma sukaupta ne per vieną gyvenimą. Besitobulinančiųjų sluoksniuose priimta, kad Juanšenis nemirtingas. Jeigu taip, tai ankstyvesniame gyvenime Juanšenis galėjo kažką nuveikti visuomenėje. Vadinas, ankstyvesnio gyvenimo veikloje jis galėjo kažkam įsiskolinti, kažką nuskriausti arba atlikti kitus negerus darbus, užmušti kažkokias gyvas būtybes ir taip toliau, ir tokiu būdu jis galėjo užsidirbti karmą. Panašus dalykas kaupiamas kitoje erdvėje, jis visą laiką nešiojamas su savimi, taip pat yra ir su balta materija, ir neapsiribojama vien tik šiuo šaltiniu. Būna ir taip: karmos kaupimas vyksta per giminės liniją, pradedant nuo protėvių. Praeityje senoliai kalbėjo: „Kaupk *De*, kaupk *De*“. Kalbėta ir apie protėvių sukauptą *De*. Kalbėjo ir apie tai, kad vieni praranda *De*, netenka *De*. Viskas pasakyta labai teisingai. Dabar eiliniai žmonės to girdėti jau nenori, o kai tu jaunimui pasakoji apie *De* trūkumą ar netektį, jaunimas viską praleidžia pro ausis. Iš tikrųjų, *De* turi labai gilią reikšmę. Ji yra ne tik mūsų laikmečio žmonių moraliniu ir dvasiniu kriterijumi, bet ir iš tikrųjų materialiai egzistuoja; mūsų žmogiškajame kūne egzistuoja abi šios materijos.

Klausia: „Ar žmogus gali tobulintis į aukštą lygį, jei jis savyje sukauptė didelį juodos materijos kiekį?“ Galima atsakyti taip: didelis juodos materijos kiekis įtakoja žmogaus supratimo galimybę. Kadangi juodoji materija aplink tave sudaro tam tikrą lauką, tave apsupa iš visų pusių, izoliuodama nuo Visatos principų „*Džen Šan Žen*“, tai šio žmogaus supratimo galimybė gali būti silpna. Žmonės kalba apie tobulinimąsi ir čiguną, o jis viską laiko prietarais ir visai tuo netiki, visa tai jam atrodo juokinga. Taip būna labai dažnai, bet ne visada. Ar tai nereiškia, kad tokiam žmogui bus labai sunku tobulintis, kad jis negalės išauginti aukštą Guną? Ne. Mes kalbame, kad Didysis Įstatymas beribis, ir tobulinimasis priklauso nuo tavo širdies tobulinimo. Mokytojas tave įvedė į mokyklą, o tolesnis tobulinimasis priklauso tik nuo tavęs. Viskas priklauso nuo to, kaip tu save tobulinsi. Tavo tobulinimosi galimybė priklauso nuo to, ar sugebėsi tu iškęsti, stengtis ir įveikti sunkumus. Jei tu tvirtai ir nenukrypstamai nutarei atsiduoti tobulinimuisi, tavęs nesustabdys jokie sunkumai. Tada, mano manymu, problemų nebus.

Turinčiam daugiau juodosios materijos, teks įdėti daugiau pastangų, negu tam, kuris turi daugiau baltosios materijos. Baltoji materija tiesiogiai asimiliuojasi su Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Kai tik žmogus pakels savąjį Sinsiną, pakels save patį prieštaravimuose, pas jį išaugės Gunas. Štai kaip paprasta. Kas turi daugiau *De*, tas pasižymi aukštu supratimu ir gali iškęsti kančias – žmogui priklauso fizinės kančios ir dvasinės apkrovos; net jeigu fizinių kančių daugiau, o dvasinių įtampų mažiau, pas jį vis tiek Gunas augės. Tam, kas turi daugiau juodos materijos, yra kitaip. Jam pradžioje teks praeiti juodos materijos virsmo į baltą materiją procesą. Toks procesas yra ypač kankinantis, todėl silpno supratimo žmogui, kaip taisyklė, teks iškęsti daug kančių. Kieno karma didesnė, to supratimas menkesnis, tam sunkiau tobulintis.

Pateiksime konkretų pavyzdį ir pasižiūrėsime, kaip žmonės tobulinasi. Meditacijos pozoje tenka ilgai sėdėti sukryžiuvus kojas, nuo to kojas skauda ir jos nutirpsta. Kai žmogus ilgai sėdi tokioje pozoje, jaučiasi vis labiau ir labiau nemaloniai. Bet žmogui priklauso fizinės kančios ir dvasinės apkrovos, fiziniai ir dvasiniai nemalonumai. Kai kurie, neišlaikę skausmo kojose, jas ištiesia ir nenori tęsti užsiėmimo. Yra žmonių, kurie negali ilgai sėdėti sukryžiuotomis kojomis ir greitai jas ištiesia, nuo to jų užsiėmimas netenka prasmės. Arba, jausdami kojose skausmą, greitai jas ištiesia ir po minutės vėl jas sukryžiuoja, kas, mūsų požiūriu, taip pat neturi prasmės, nes tą akimirką, kai kojas skauda, mes matome, kad juodoji materija spaudžia į kojas. Juodoji materija yra karma. Kančios veda į karmos gesinimą. Ji pavirsta į *De*. Karma pradeda mažėti atsiradus kojose skausmui. Kuo stipriau karma veikia kojas, tuo labiau jas skauda. Todėl kojas skauda ne be pagrindo. Paprastai pas sėdintį meditacijoje kojas skauda bangomis. Žmogus labai kenčia atėjus skausmo bangai. Po to skausmas praeina, bet greitai vėl atsiranda. Taip būna labai dažnai.

Kadangi karma nyksta porcijomis, tai kaskart, išnykus eilinei karmos dalelei, skausmo kojose nesijaučia. Po kiek laiko pakyla nauja karmos dalis, skausmas vėl atsiranda. Taip panaikinta juodoji medžiaga neišsisklaido, o virsta baltąja medžiaga. O baltoji medžiaga yra *De*. Kodėl toks virsmas galimas? Todėl, kad žmogus pergyveno kančias, įdėjo dideles pastangas, kentėjo. Mes sakome, kad *De* gaunama, nes žmogus kentėjo, išgyveno kančias ir atliko gerus darbus, todėl meditacijos metu atsiranda tokios problemos. Kai kurie, esant kojose mažiam skausmui, iškart jas nuleidžia ir tik po mankštos kojas vėl sukryžiuoja, tokiu atveju užsiėmimas neduoda jokios naudos. Kiti stovėjimo pozoje, jausdami skausmus pakeltose rankose, neišlaiko ir rankas nuleidžia, tada iš užsiėmimo naudos taip pat nebus. Ar tai ne pernelyg menkas kentėjimas? Aš sakyčiau, kad būtų pernelyg lengva, jei žmogus galėtų baigti tobulinimąsi su taip pakeltomis rankomis. Tokie atvejai pasitaiko pas besitobulinančiuosius meditacijos metu.

Mūsų mokykla, iš esmės, eina ne tokiu keliu. Bet dalinai įtaką tai turi. Dauguma mūsų gesina savo karmą Sinsino trintyje su žmonėmis. Šiuose santykiuose dažnai pasireiškia karmos virsmas. Žmogaus išgyvenimai, kuris yra prieštaravimuose ir trintyje su kitais, netgi viršija fizinį skausmą. Aš pasakysiu, kad lengviau iškęsti fizines kančias. Tau tereikia tik sukąsti dantis ir viskas praeis. Bet kai žmonės vienas prieš kitą rezga intrigas, žmogui labai sunku suvaldyti savąją širdį.

Pateiksiu pavyzdį. Vienas žmogus, atėjęs į darbą, išgirdo, kad du jo bendradarbiai skleidžia apie jį paskalas, bet tokias, jog tiesiog neįmanoma klausytis. Todėl jis labai supyko. Bet mes jau sakėme, kad praktikuotojas turi iš savęs reikalauti pagal aukščiausias normas. Kai jį muša ar bara, jis neturi atsakyti tuo pačiu. Tada šis žmogus pagalvojo: „Mokytojas mums sakė, kad mes, praktikuotojai, neturime lygiuotis į kitus, mums su jais reikia elgtis atlidžiai.“ Jis nepradėjo su tais dviem bartis. Bet, kaip taisyklė, kai atsiranda prieštaravimai, tai jie nesiskaito, nebūna efektyvūs Sinsino pakėlimui, jeigu neerzina žmogaus sielos, todėl žmogus

negali nusiraminti ir nervinasi. Galbūt tai kankina žmogaus sielą, jam vis norisi atsisukti ir pažvelgti į tuos du, kurie apie jį blogai kalba. Atsisukęs jis pamato piktas jų veidų išraiškas, jų paskalos kaip tik buvo karščiausiam taške. Čia jis neišlaikė ir supyko ir galbūt iškart pradėjo su jais bartis. Kai tarp žmonių atsiranda prieštaravimai, labai sunku suvaldyti savąją širdį. Aš sakyčiau, kad būtų lengva, jei viskas vyktų sėdint meditacijos pozoje, bet taip būna ne visada.

Todėl savo tolesnėje praktikoje tu gali susidurti su visokiomis kančiomis. Kaipgi tu be jų tobulėsi? Argi tau pakils Sinsinas vien sėdint sukryžiuotomis kojomis, esant aplinkoje, kai ir tu geras, ir aš neblogas, be interesų konflikto, be dvasinės trinties. Taip nieko nebus. Žmogus turi save grūdinti praktiškai. Tik tada jis galės pakilti. Klausia: „Kodėl praktikos metu mes visą laiką susiduriame su sunkumais, kurie mažai kuo skiriasi nuo eilinių žmonių problemų?“ Tai todėl, kad tu tobuliniesi būtent eilinių žmonių tarpe. Negali būti, kad tu staiga pakibtum ore žemyn galva, kad tave nuneštų į dangų ir ten priverstų kentėti kančias. To negali būti. Viskas turi atitikti eilinių žmonių visuomenės padėtį: kažkas tave šiandien užkabino, kažkas suerzino, kažkas su tavimi blogai elgėsi, kažkas tau staiga prikaltė žūlybių ir šiurkštumų. Iš to viso galima matyti, kaip tu vertinsi šiuos klausimus.

Kodėl atsiranda šios problemos? Visa tai sukėlė tavo sukurta karma. Mes už tave jau išgyvenome begalines jos dalis. Palikome tik menkiausią dalį, kuri paskirstyta įvairiuose tavo širdies grūdinimo lygiuose, įvairių dvasinių prisirišimų pašalinimui ir tavojo Sinsino pakėlimui. Visa tai tavo nuosavos kančios. Mes jas panaudojame tavo Sinsino pakėlimui ir darome taip, kad tu galėtum jas įveikti. Jei tu pakelsi savo Sinsiną, tai galėsi jas įveikti, problema tame, kad tu pats nenori jų įveikti; jeigu tu panorėsi jas įveikti tada galėsi tai pasiekti. Todėl ateityje, susidūręs su prieštaravimais, tu neturi galvoti, kad jie yra atsitiktiniai. Prieštaravimai atsiranda staiga, bet jie nėra atsitiktiniai. Jie skirti tavojo Sinsino pakėlimui. Jeigu tu save vertinsi kaip praktikuojantis, galėsi tai tinkamu būdu išspręsti.

Žinoma, tu negali būti iš anksto įspėtas apie nelaimių ir prieštaravimų artėjimą. Kaip tu tobulėsi, jei tau viską numatys? Tokiu atveju prieštaravimai nevaids jokiai vaidmens. Paprastai jie atsiranda netikėtai ir tik taip gali išbandyti tavo Sinsiną, tik taip gali leisti žmogaus Sinsinui iš tikro pakilti; parodo, ar galėsi tu išlaikyti Sinsiną, ir tik tada bus viskas aišku; todėl prieštaravimų atsiradimas nėra atsitiktinis. Visame karmos virsmo procese atsiranda šios problemos, kurių įveikimas žymiai sunkesnis už paminėtas fizines kančias. Argi pas tave išaugs Gunas, jeigu tu praktikuosi tik truputį ar užsiiminėsi šiek tiek ilgiau, ir nuo to maus tavo pakeltas rankas arba kojose bus skausmas? Nejaugi, jeigu tu praktikuosi keletą valandų ilgiau, pas tave nuo to išaugs Gunas? Tai gali turėti įtakos tavojo *Benti* virsmui, o to sustiprinimui dar reikia energijos. Tai neturi reikšmės lygio pakėlimui. Dvasiniai išbandymai – tai pagrindas tikram lygio pakėlimui. Jeigu fizinių kančių pagalba galima būtų pakelti savąjį lygį, tai kiniečių valstiečiai, kurie kenčia labiau už visus kitus, visi turėtų tapti dideliais čiguno meistras? Kaip tu save fiziškai bekankintum, tu vis tiek šiuo atžvilgiu nuo jų atsilieki. Jie, saulės spindulių kepinami, kasdien dirba laukuose, patiria ir sunkų darbą, ir organizmo nuovargį. Visa tai nėra taip paprasta. Todėl mes manome, kad jeigu nori iš tikro pasiekti pakilimą, būtina, kad tikras pakilimas įvyktų širdyje. Tik tokiu atveju tu galėsi tikrai pakilti.

Tam, kad karmos virsmo procese tu galėtum save laikyti rankose ir nesugadintum reikalo, kaip tai daro eiliniai žmonės, tau reikia pastoviai išlaikyti dvasinę ramybę ir gailingumą. Netikėtai susidūręs su kažkokiomis problemomis, tu galėsi pasielgti teisingai. Jeigu tu visada išlaikysi gailingumą ir geraširdiškumą, tai kažkokiam netikėtumui iškilus, viską gerai apgalvodamas, tu galėsi savo padėtį palengvinti. Kai tu visą laiką galvoji apie konkurenciją ir kovą su kitais, tai aš pasakysiu, kai tik tu susidursi su problema, būtinai su kitais susibarsi, garantuoju, taip ir bus. Todėl, kai tu patenki į kažkokį konfliktą, aš sakau, kad tai skirtas

leisti tau savo juodąją materiją paversti į baltąją, ją paversti į *De*.

Mūsų žmonija išsivystė iki šiuolaikinio etapo, kai beveik kiekvienas gimsta su didėjančia karma, kai kiekvienas savyje turi gana didelę karmą. Todėl nykstant karmai paprastai atsiranda tokia situacija: tavo Gunui augant ir Sinsinui kylant vienu metu išgyvenama ir nyksta tavoji karma. Kai tu sutiksi prieštaravimus, galbūt atsiradusius Sinsino trintyje tarp žmonių, ir galėsi juos iškentėti, tai tavo karma nyks, tavo Sinsinas pakils ir augs tavo Gunas. Visi jie susilies į vieną. Praeityje žmonės turėjo daug *De*, jų Sinsinas ir taip buvo aukštas. Jiems terekėjo pakentėti tik truputį, ir jie jau galėjo išvystyti savo Guną. O šiuolaikiniai žmonės jau ne tokie. Tik truputį patyrę bėdų, jie jau nenori tobulintis. Be to, jų supratimo sugebėjimas vis blogėja ir blogėja, dėl ko jiems sunku tobulintis.

Tobulinimosi procese atsiradus konkrečiam prieštaravimui, kai kiti žmonės su tavimi blogai elgiasi, tikėtina, egzistuoja dvi priežastys. Viena jų – galbūt tu ankstyvesniame gyvenime blogai elgeisi su kitais. Tu prarandi dvasinę pusiausvyrą: „Kodėl su manimi taip elgiamasi?“ Tačiau klausama, kodėl tu anksčiau su kitais taip elgeisi? Tu sakai, kad tuo metu tu nieko nežinojai, o šiame gyvenime negali atsakyti už ano gyvenimo reikalus. Taip nieko nebus. Kita problema susijusi su karmos virsmu prieštaravimuose, todėl konkrečiu atveju mes turime būti atlaidūs. Neturime elgtis, kaip eiliniai žmonės. Organizacijose įvairaus darbo sąlygose reikalai vyksta taip pat. Taip pat vyksta reikalai ir privačiame biznyje, kur žmonės taip pat tarpusavyje bendrauja. Žmogus negali nekontaktuoti su visuomene – jis, bent jau, bendrauja su savo kaimynais.

Visuomeniniuose santykiuose gali pasireikšti įvairūs prieštaravimai. Kas liečia mūsų tobulinimąsi, vykstantį eilinių žmonių aplinkoje, nepriklausomai nuo to, kiek tu turi pinigų, kokio kalibro valdininku tu esi, užsiimi tu privačiu verslu, ar valdai kažkokią kompaniją, ar užsiimi kokia nors prekyba, visur tu turi būti teisingu ir sąžiningu. Visos profesijos reikalingos žmonių visuomenei. Svarbiausia ne tai, kuo tu užsiimi, o svarbiausia – neteisinga žmogaus širdis. Anksčiau vyravo toks tvirtinimas, kad, štai kaip, „iš dešimties prekeivių devyni yra sukčiūs“. Tai eilinių žmonių tvirtinimas. Mano manymu, priežastis žmogaus širdyje. Reikia, kad žmonės taptų teisingi, kad prekyba būtų sąžininga: tu dirbi daugiau, tai ir turi uždirbti daugiau pinigų. Tu gauni, nes įdedi daugiau pastangų eilinių žmonių tarpe. Neprarasi – negausi. Ką tu gauni, tai darbinės pajamos. Bet kuriame socialiniame sluoksnyje tu gali būti geru žmogumi. Įvairiuose visuomenės sluoksniuose egzistuoja įvairūs prieštaravimai. Aukštesniuose visuomenės sluoksniuose egzistuoja savų prieštaravimų formos, visur galima teisingai dalyvauti prieštaravimuose. Bet kuriame socialiniame sluoksnyje egzistuoja klausimas – kaip būti geru žmogumi? Bet kuriame visuomenės sluoksnyje būtina stengtis mažinti savo norus ir dvasinius prisirišimus. Įvairiuose sluoksniuose atsiras gerų žmonių, visi gali tobulintis savo aplinkoje.

Pastaruoju metu Kinijos valstybinėse ir kitose šalies įmonėse prieštaravimai tarp žmonių tapo išimtiniais. Tokio reiškinio kitose šalyse ir istorijoje niekada nebuvo. Žmonių interesų prieštaravimai tapo ypač aštrūs. Žmonės su nešvariomis mintimis, panaudodami niekšingus triukus, rezga vienas prieš kitą intrigas, dėl menkos naudos kovoja vienas su kitu. Netgi geru žmogumi būti sunku. Pavyzdžiui, kažkas atėjo organizacijon į darbą. Jis jaučia, kad čia kažkas ne taip. Vėliau jam papasakojo: „Tas platino apie tave melagingus gandus, nuėjo pas viršininką tavimi skųstis ir gerokai tave diskreditavo.“ Žmonės mėto į jį nustebusius žvilgsnius. Kaip gali eilinis žmogus tai pakelti? Kaip galima kentėti tokius įžeidimus? „Jis rezga intrigas prieš mane, o aš atsakysiu tuo pačiu. Jis turi savo pažįstamų ratą, aš savo. Pasižiūrėsime, kas ką.“ Jeigu tu taip pasielgtum eilinių žmonių tarpe, jie tave pavadintų stipriu. Bet praktikuotojams tai nepriimtina. Kai tu, kaip eilinis žmogus, dėl kažko kovoji, tai tu ir liksi eiliniu žmogumi. Jeigu tu pademonstruosi didesnį negu jo kovos norą, tai tu

tapsi dar blogesnis už tą eilinį žmogų.

Kaip mes turime vertinti šią problemą? Visų pirma, sutikę tokius prieštaravimus, mes turime išlikti šaltakraujiški ir neturime atsakyti tuo pačiu. Žinoma, mes galime geranoriškai paaiškinti situaciją, galime paaiškinti, kaip yra. Visa tai normalu. Bet tau nereikia būti pernelyg atkakliu. Susidūrus su tokiais nemalonumais nereikia, kaip kiti daro – kovoti ir konkuruoti. Jeigu tu seksi jo pavyzdžiu, tai ar nebūsi tu eiliniu žmogumi? Tu ne tik neturi konkuruoti ir kovoti, kaip jis, bet ir sieloje tu neturi jo nekęsti. Tu iš tikrųjų neturi jo nekęsti. Kai tik tu pradedi nekęsti, argi tu nesupyksti? Vadinasi, tu negali išreikšti kantrybė. Mes kreipiame dėmesį į „Džen Šan Žen“. Tai kur yra tavasis gerumas? Todėl tau negalima elgtis taip, kaip elgiasi tavo neprietelius. Tu iš tikro neturi ant jo pykti, nežiūrint į tai, kad jis tave visur diskredituoja, dėl ko tu negali pakelti galvos. Tau nereikia ne tik ant jo pykti, bet savo sieloje reikia jam dėkoti. Tikrai, reikia jam dėkoti. Eilinis žmogus, turbūt, pagalvos: „Ar ne AQ⁴⁷ taip elgiasi?“ Pasakysiu tau, kad viskas yra ne taip.

Pagalvok, jei tu tobuliniesi, ar neturi iš savęs reikalauti pagal aukščiausias normas? Tavęs jau negalima vertinti pagal eilinių žmonių normas. Tu esi praktikuotojas, argi tai, ko tu sieki, nėra aukšto lygio dalykai? Tokiu atveju iš tavęs būtina reikalauti pagal aukštų lygių principus. Jeigu tu elgsiesi taip pat, kaip jis, tai ar netapsi tokiu pačiu? Kodėl jam reikėtų dėkoti? Pagalvok, ką tu įgijai? Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: neprarasi – negausi; kad gautum, turi prarasti. Jis tave gerokai diskreditavo eilinių žmonių aplinkoje, vadinasi, jis yra gaunanti pusė, jis gavo naudą. Kuo stipriau jis tave diskreditavo, tuo didesnę sensaciją sukėlė. Kuo daugiau tu nuo jo nukentėjai, tuo daugiau *De* jis prarado. Visą tą *De* jis atidavė tau. Tuo pat metu tu, iškęsdamas šią neteisybę, galbūt abejingai reagavai į tai, nepriimdamas giliai į širdį.

Šioje Visatoje egzistuoja dar vienas principas: kadangi tu daug iškentėjai, tavoji karma taip pat turi pasikeisti. Kadangi tu praradai, tai kiek tu iškentėjai, tiek tavo karmos pavirto į *De*. Argi praktikuotojui nereikalingas būtent *De*? Taip tu gavai dvigubą naudą, priedo ir karmą pašalinai. Jeigu jis tau nebūtų sukūręs šios situacijos, kaipgi tu keltum savąjį Sinsiną? Situacijoje, kai ir tu geras, ir aš neblogas, kai žmonės vienas su kitu kalba mandagiai, kai jų tarpe tylu ir ramu, argi gali paaugti tavasis Gunas? Tavo Sinsinas gali pakilti būtent todėl, kad jis sukėlė tokį konfliktą ir davė tau šansą pakelti Sinsiną. Tuo pačiu tu gali pakelti Sinsiną. Argi tavo Sinsinas nepaaugo? Tai trečia nauda. Tu esi praktikuotojas ir pakilo tavo Sinsinas, argi dabar tavo Gunas nepaaugo? Iš čia seka ketvirtoji nauda. Vienu smūgiu – keturguba nauda. Kaipgi tau jo nedėkoti? Sieloje tu turi jam gerai padėkoti. Kas tiesa, tas tiesa.

Žinoma, jo ketinimai blogi, kitaip jis nebūtų tau davęs *De*. Bet jis iš tikrųjų davė tau šansą pakelti tavąjį Sinsiną. Tai kalba apie tai, kad mums labai svarbus yra Sinsino tobulinimas. Vienu metu su Sinsino tobulinimu pašalinama karma, kuri pavirsta į *De*. Tik taip tu galėsi pakilti į žymiai aukštesnį lygį – čia egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Pasiėkus aukštus lygius ir pasižiūrėjus į šį principą, tai jis jau bus pasikeitęs. Eiliniai žmonės to nesupranta. Pasižiūrėjęs iš aukštų lygių pastebėtum, kad pasikeitė visi principai. Būdamas eilinių žmonių aplinkoje, tu manai, kad kažkoks principas teisingas, bet vargu ar jis tikrai teisingas. Tik aukštuose lygiuose tu galėsi pamatyti, kas iš tikro teisinga. Taip būna labai dažnai.

Aš išsamiai jums išaiškinau šį principą. Tikiuosi, tolesniame tobulinimesi jūs save laikysite praktikuotojais, rimtai besitobulinsitės. Čia šis principas išdėstytas aiškiai. Kai kurie, būdami eilinių žmonių tarpe, galbūt mano, kad eilinių žmonių materialios naudos egzistavimas vis

⁴⁷ AQ (kin. 阿Q) – Lu Sinio romano „Tikroji AQ istorija“ kvailas personažas

dėlto yra realus dalykas. Jie negali elgtis pagal aukštų normų reikalavimus eilinių žmonių gyvenimo sraute. Iš tikrųjų, jei tu nori eilinių žmonių tarpe tapti geru žmogumi, tai gali sekti didvyrių ir pirmūnų pavyzdžiu, kurie yra pavyzdiniais eiliniams žmonėms. Jeigu tu nori tapti besitobulinančiuoju, viskas priklauso nuo tavo širdies, nuo tavo supratimo ir čia nėra jokių pavyzdžių. Laimei, mes šiandien jau išdėstėme Dafa. Praeityje tu norėjai tobulintis, bet niekas to nedėstė. Dabar tu gali elgtis pagal Dafa ir galbūt elgsiesi truputį geriau. Ar tu galėsi tobulintis, ar galėsi tai įgyvendinti, iki kokio lygio pakilsi – visa tai priklauso tik nuo tavęs asmeniškai.

Žinoma, karmos virsmo forma ne visada tokia, kaip aš ką tik išaiškinau. Virsmas vyksta ir kituose santykiuose. Jis pasireiškia ir visuomenėje, ir šeimoje. Tu gali susidurti su problemomis, eidamas gatve ar būdamas kitose gyvenimo sąlygose. Tu turi atsipalaiduoti nuo visų eilinių žmonių dvasinių prisirišimų. Jeigu tu jų turi, tai kokiose sąlygose tu bebūtum, tau reikia jas ištrinti. Reikia, kad tu kentėtum nesėkmes ir tokiu būdu suprastum tiesą. Savo tobulinimesi tu turi eiti tokiu keliu.

Egzistuoja ir palyginti tipiška situacija: pas daugelį iš mūsų tobulinimosi eigoje, kai tu praktikuoji, tavo „antroji pusė“ rodo ypatingą nepasitenkinimą ir, kai tu tik pradedi praktikuoti, ji iškart pradeda su tavimi bartis. O kai tu užsiimi kažkuo kitu, ji tau netrukdo. Tu įsitrauki į žaidimą „*madziang*“ ir praleidi čia daug laiko, tavo „antroji pusė“ taip pat nepatenkinta tavimi, bet ne tiek daug, kai tu užsiimi praktika. Betgi tavo praktika jos ramybei netrukdo, grūdina tavo sveikatą ir jai nemaišo – tai geras dalykas. Vos tik tu pradedi praktikuotis, ji iškart mėto į tave daiktus. Kai kurios poros per praktiką vos nepriėjo iki skyrybų. Daugelis nepagalvojo, kodėl kyla tokia situacija? Vėliau tu jos klausai: „Kodėl, kai aš praktikuoju, tu taip ant manęs pyksti?“ Ji tau nieko atsakyti negali. Iš tikro negali: „Na taip, man nereikėjo supyksti, bet aš tada stipriai supykau.“ Kaip čia iš tiesų yra? Pasirodo, praktikos metu nyksta karma. Kas nepraras, tas negaus. Tai, ką tu prarandi yra blogi dalykai. Tau reikia kažką atiduoti.

Kai tik tu peržengi namų slenkstį, galbūt tavo „antroji pusė“ puola tau priekaištauti. Jeigu tu sugebėsi tai išverti, tai šios dienos tavo praktika nenuėjo veltui. Kai kurie taip pat žino, kad praktikos metu būtina atkreipti dėmesį į *De*, todėl paprastai praktikuotojas gerai elgiasi su savo „antrąja puse“. Bet čia jis pagalvojo: „Paprastai mano žodis tvirtas, o šiandien ji užsisėdo ant manęs.“ Jis negali sutvardyti savo pykčio ir su ja susibara. Tokiu būdu, jis šiandien vėl praktikavo veltui. Kadangi ten egzistuoja karma, tavo „antroji pusė“ padeda tau jos atsikratyti. O tu neduodi jai to padaryti. Bariesi su ja. Todėl tau nepavyksta panaikinti savosios karmos. Tokiu pavyzdžių daug. Daugelis iš mūsų susiduria su tokiais atvejais, bet nesusimąsto, kodėl, kai tu užsiimi kitais dalykais, tavoji tau netrukdo, o dabar kai tu užsiimi gerais dalykais, ji visą laiką kelia tau nemalonumus. Iš tikrųjų, ji tau padeda atsikratyti karmos, bet ji apie tai nežino. Ji neapsimeta, kad su tavimi išoriškai barasi, o savo viduje tave švelniai myli. Ne. Supyko ji rimtai, nes visiems, ant ko krinta karma, yra sunku. Garantuojau, kad taip yra.

Sinsino pakėlimas

Daugelis žmonių praeityje negalėjo kontroliuoti savojo Sinsino ir susidurdavo su eile problemų. Pasiekę atitinkamą lygį praktikoje, jie toliau kilti nesugebėjo. Kai kuriems žmonėms būdingas palyginti aukštas Sinsinas, jų dangaus rega praktikos metu iškart atsivėrė, ir jie pasiekė atitinkamą lygį. Kadangi šis žmogus turi gerą prigimtinių pagrindą ir aukštą Sinsiną, tai jo Gunas taip pat greitai auga. Kai jo Sinsinas pasiekia savo vietą, tai reiškia, kad jo Gunas išaugo iki to paties aukščio. Jeigu jis nori toliau kelti savo Guną, tai ir prieštaravimai taip pat

paaštrės, nes reikia kelti savo Sinsiną. Ypač tam, kuris turi gerą prigimtinių pagrindą atrodo, kad jo Gunas sėkmingai auga, kad jis neblogai tobulinasi, bet kodėl netikėtai jis susiduria su tokiu kiekiu problemų? Kodėl viskas taip staiga pasikeitė į blogąją pusę? Ir aplinkinių santykis su juo taip pat pablogėjo, viršinininkai jam nepritaria, šeimyninė atmosfera tapo labai įtempta. Iš kur staiga atsirado tiek daug prieštaravimų? Jis pats to nesupranta. Kadangi jo prigimtinis pagrindas geras, jis pasiekė atitinkamą lygį, todėl atsirado tokia būseną. Bet kaip galima manyti, kad praktikuotojui tokia būseną atitinka Pilną Tobulumą? Iki tobulinimosi pabaigos dar toli! Tu turi tobulintis toliau. Tu tokį lygį pasiekei savojo nedidelio prigimtinių pagrindo dėka, o tolesniam pakilimui reikia taip pat pakelti ir tobulinimosi kriterijus.

Vienas žmogus pasakė: „Aš užsidirbsiu dar daugiau pinigų, kaip reikiant aprūpinsiu šeimą ir daugiau nesiblaškysiu. Po to aš eisiu tobulintis į Dao.“ Aš pasakyčiau, kad tai beviltiška svajonė. Tu negali kištis į kitų gyvenimus, neturi jėgų tvarkyti svetimus likimus, įskaitant žmoną ir vaikus, tėvus ir brolius. Argi tavo žodis yra lemiamas? Be to, kaip tu tobulėsi nelikus jokių rūpesčių ir problemų? Nori praktikuoti komforte? Kur rasi tokį dalyką? Tu taip galvoji būdamas eilinių žmonių supratimo lygyje.

Tobulinimasis turi vykti esant bėdoms, kuriose galima patikrinti, ar tu galėsi išsiskirti su septyniais jausmais ir šešiais norais, ar tu galėsi būti jiems abejingas. Jei tu prisirišęs prie šių dalykų, tai tavo tobulinimasis nebus sėkmingas. Bet kokių atveju yra likimo ryšys. Kodėl žmogus gali būti žmogumi? Būtent todėl, kad jis turi jausmus, dėl kurių žmonės ir gyvena: giminiškus jausmus, meilę tarp vyro ir moters, meilę tėvams, dvasinius jausmus, draugystę. Gerų, senų santykių vardan žmonės užsiima reikalais. Visur pasireiškia šie jausmai. Noras ar nenoras, džiaugsmas ar liūdesys, meilė ar neapykanta – visa tai žmonių visuomenėje kyla iš šių jausmų. Jeigu su šiais jausmais neišsiskirsi, tai tu negalėsi tobulintis. Kai žmogus iš jų išsilaisvina, tai niekas negali jo įžeisti, ir eilinio žmogaus sumanymai negalės jo paveikti. Šie jausmai bus pakeisti į gailestingumą, kas yra žymiai kilniau. Žinoma, nelengva iš karto viso to atsisakyti. Tobulėjimas tai ilgas procesas, procesas, kurio metu palaipsniui šalinami savo prisirišimai. Bet tu turi būti sau griežtai reiklus.

Mums, praktikuotojams, prieštaravimai gali atsirasti netikėtai. Ką daryti? Jei tu visą laiką išlaikai gailestingumą, išlaikai ramią dvasinę būseną, tai, iškilus problemai, pasielgsi reikiamu būdu ir tavo elgesys leis tau sumažinti konfliktą. Tu visada būni geraširdiškas, gailestingas, visuose reikaluose rūpiniesi kitais. Kai iškyla kokio nors problema, visų pirmiausiai tu galvoji apie tai, ar kiti galės tai išverti. Ar tai neatneš skriaudos kitiems? Tokiu atveju problemų nebus. Todėl praktikoje tu turi būti sau reiklus, laikydamasis žymiai aukštesnių kriterijų, laikydamasis netgi dar aukštesnių kriterijų.

Kai kurie žmonės to nesupranta. Pas žmogų atsivėrė dangaus rega ir jis pamatė Budą; grįžęs namo jis lenkiasi Budai ir sau galvoja: „Kodėl tu manimi nesirūpini? Padėk man išspręsti šią problemą!“ Buda, žinoma, nepadės. Kadangi tą problemą sukūrė būtent Buda tam, kad tavo Sinsinas pakiltų, kad tu galėtum pakilti prieštaravimuose. Argi jis padės tau išspręsti duotąją problemą? Jis to visai nedarys. Jeigu jis išspręstų tau tą problemą, tai kaip tu vystysi savo Guną? Kaip tu kelsi savąjį Sinsiną ir savo lygį? Leisti tau išvystyti Guną – štai kur klausimo esmė. Didžiųjų Nušvitusiųjų nuomone, žmogiška būtis nėra svarbiausia. Žmogus gyvena ne tam, kad būtų žmogumi, o tam, kad grįžtų atgal. Kiek jam betektų iškęsti kančių, Didieji Nušvitusieji mano: kuo daugiau žmogus iškenčia, tuo geriau – tokiu būdu jis greičiau padengs įsiskolinimą. Štai kaip jie galvoja. O kai kurie šito nesupranta, ir, kai jų prašymai Budai lieka nerezultatyvūs, jie pradeda jį kaltinti: „Kodėl tu man nepadedi? Aš kiekvieną dieną deginu tau smilkalus ir lenkiuosi tau į kojas.“ Kai kurie dėl to netgi sudaužė Budos statulas ir nuo to laiko bara Budas. Kai tik jis pradėjo juos barti, jo Sinsinas taip pat nukrito ir Gunas dingo. Jis suprato, kad pas jį nieko nebeliko, ir nuo to jo neapykanta Budoms

tapo dar didesnė; jis nutarė, kad tai Budos jį žlugdo. Argi galima teisingai įvertinti Budų Sinsiną, remiantis eilinių žmonių principais? Argi galima spręsti apie aukšto lygio reikalus pagal eilinių žmonių kriterijus? Todėl dažnai kildavo tokios problemos, kad daugelis žmonių greitai krisdavo žemyn, nes laikė neteisingomis savo kančias gyvenime.

Ankstyvesniais metais daugelis didelių, labai įžymių čiguno meistrų taip pat nukrito. Žinoma, tikrieji čiguno meistrai jau sugrįžo, įvykdę savo istorinę misiją. Tik tie, kurie nugrimzdo pasaulietinėje visuomenėje ir kurių Sinsinas nukrito, vis dar tęsia savo veiklą. Kai kurie čiguno meistrai, turėję praeityje tam tikrą pripažinimą, dar veikia visuomenėje. Jų mokytojai pamatę, kad jie paklydo eilinių žmonių tarpe, nugrimzdo karjeros liūne ir negali iš ten išbristi, kad jie beviltiškai, nusivedė jų Fu-Juanšenį, kuriame saugomas visas Gunas. Tokių pavyzdžių gana daug.

Mūsų mokykloje tokių pavyzdžių palyginti mažai. Nors jie pasitaiko, bet ne taip žymiai. Sinsino pakėlimo tipinių pavyzdžių yra daug. Pavyzdžiui, vienas mūsų mokinys dirba vieno miesto trikotažo fabrike Šanduno provincijoje. Po to, kai jis pradėjo mokytis Falun Dafa, jis kitus darbuotojus taip pat išmokė praktikos. To pasekmėje pasikeitė dvasinė šio fabriko atmosfera. Šio fabriko darbininkai ir tarnautojai nešdavosi namo rankšluosčius. Visi taip elgėsi. Po to, kai mūsų mokinys pradėjo užsiiminėti Falun Dafa, jis ne tik nustojo ėmęs, bet ir grąžino viską, ką buvo paėmęs anksčiau. Sekdami jo pavyzdžiu, visi darbininkai nustojo ėmę, kai kurie netgi fabrikui grąžino tai, ką buvo paėmę anksčiau. Tokia situacija susidarė šiame fabrike.

Vieno miesto konsultacinio Falun Dafa punkto vadovas atvyko į kažkokį fabriką pasižiūrėti, kaip praktikuoja Falun Dafa mokiniai. Fabriko direktorius priėmė jį asmeniškai ir pasakė: „Nuo to laiko, kai darbininkai ir tarnautojai ėmė mokytis Falun Dafa, jie pradėjo anksti ateiti į darbą ir vėlai grįžti; jie dirba atidžiai ir kruopščiai, noriai atlieka jiems skirtus darbus, niekas nesiekia asmeninės naudos. Jų elgesys pakeitė fabriko moralinį klimatą, fabriko ekonominis efektyvumas taip pat išaugo. Koks stiprus jūsų praktikos metodas, aš eisiu pasiklausti paskaitų, kai jūsų Mokytojas čia atvyks.“ Pagrindinis mūsų Falun Dafa tobulinimosi tikslas – žmones nukreipti į aukštą lygį. Mes ir negalvojome daryti tokių darbų, bet tai daro labai didelę stimuliuojančią įtaką visuomenės dvasinės kultūros vystymuisi. Jeigu kiekvienas žmogus trūkumų ieško tik savyje ir galvoja, kaip jam geriau elgtis, tai aš pasakysiu, kad visuomenė taps stabili, vėl pakils žmonijos moralės normos.

Vieną dieną aš Taijuanio mieste dėsčiau Įstatymą ir mokiau praktikos metodo. Ten buvo penkiasdešimties metų mokinė. Ji su vyru ėjo į kursus. Kai jie priėjo gatvės vidurį, šalia jų greitai pralėkė lengvoji mašina, ir užpakalinio vaizdo veidrodis užkabino moters drabužį. Mašina ją tempė virš dešimt metrų. „Bach“ moterį akimirksniu bloškė ant grindinio; mašina pavažiavo dar virš dvidešimt metrų ir sustojo. Išsoko vairuotojas ir pikta suriko: „Ei, kodėl tu nežiūri į kelią!“ Štai kaip dabar elgiasi žmonės; kai tik atsitinka kas nors, jie pirmiausiai atsikrato atsakomybės, nesiaiškindami, kas kaltas. Automobilyje buvęs keleivis pasiūlė: „Pažiūrėk, ar ji neužsigavo, nuvežk ją į ligoninę.“ Vairuotojas atsipeikėjo ir skubiai paklausė: „Na kaip, motuše, ar stipriai užkabino? Važiuokime į ligoninę, tegu jus ten apžiūri.“ Ši mokinė lėtai pakilo ir tarė: „Nieko tokio, važiuokite.“ Ji nusipurtė dulkes, paėmė vyrą už parankės ir nuėjo toliau.

Atėjusi į kursus, man apie tai papasakojo, aš taip pat pasidžiaugiau, kad mūsų mokinių Sinsinas iš tikro pakilęs. Ji man pasakė: „Mokytojau, aš jau pradėjau mokytis Falun Dafa, jeigu aš nesimokyčiau Falun Dafa, tai aš taip šiandien nepasielgčiau.“ Pagalvokite, ji jau pensijoje, dabartinės prekių kainos tokios aukštos, nėra jokio materialaus gerbūvio. Ją, 50-ties metų moterį, mašina tempė taip toli ir nutrenkė ant grindinio. Ką sužeidė? Viską sužeidė.

Ji taip ir gulėtų ant žemės nepakildama. Į ligoninę? Nuvažiuotų ji į ligoninę, atsigultų ten ir neišeitų. Jeigu ji būtų eiliniu žmogumi, galbūt taip ir pasielgtų. Bet ji yra praktikuotoja, ji taip nepasielgė. Mes manome, geras ar blogas bus rezultatas, priklauso nuo vienintelės žmogaus minties – įvairios mintys gali sukelti įvairius rezultatus. Tokia pagyvenusi moteris, o jeigu ji būtų eiliniu žmogumi, argi ji negautų traumos? Bet jos oda net neapdraskyta. Gera ar bloga priklauso nuo vienos žmogaus minties. Jeigu ji gulėtų ir sielvartautų: „Oi, man galas, ir čia skauda, ir ten skauda.“, jos lauktų kaulų lūžis ar paralyžius. Kiek pinigų jai beduotų, jai tektų likusius gyvenimo metus praleisti ligoninėje, argi ji galėtų jausti komfortabiliai? Net žiūrovai nustebę, kaip tokia pagyvenusi moteris galėjo neimti iš vairuotojo pinigų, privalėjo pinigų iš jo pareikalauti. Dabar moraliniai žmogaus kriterijai sugedę. Taip, vairuotojas važiavo greitai, bet argi jis specialiai arti jos važiavo? Argi tai jis padarė tyčia? Bet šiuolaikiniai žmonės reikalus vertina ne taip, netgi žiūrovai pasijuto nejaukiai dėl to, kad moteris iš vairuotojo pinigų nereikalavo. Mano manymu, žmonės dabar jau neskiria gera nuo blogo: jeigu tu kažkam pasakysi, kad jis daro blogą darbą, tai jis tau nepatikės, nes pasikeitė žmonių moralinės normos. Kai kurie siekia tik naudos, jie padarys viską, kad gautų pinigų. „Kas ne už save, tą baudžia Dangus ir Žemė.“ – tai jau tapo devizu!

Vienas mokinyk Pekine po vakarienes nusivedė sūnų pasivaikščioti į Cianmenio rajoną. Ten jie pamatė, kad iš automašinos per garsiakalbių praeivius kviečia pirkti loterijos bilietus. Berniukas „užsidegė“ ir panorė ką nors laimėti. „Tegu žaidžia, jei nori.“ – tėvas sūnui davė vieną juanų bilietui, ir tam atiteko antras prizas – puikus vaikiškas dviratis. Berniukas labai apsidžiaugė, o tėvo galvoje iškart šmėkstelėjo mintis: „Aš esu praktikuotojas, kaip aš galiu siekti daiktų? Jeigu aš paimsiu šį neteisingai įgytą daiktą, kiek De man teks atiduoti kitiems?“ Jis pasakė berniukui: „Šio dviračio mes neimsime. Jeigu nori, aš tau nupirksiu kitą.“ Berniukas nusiminė: „Aš tavęs prašiau man nupirkti dviratį, o tu nesutikai. Dabar aš pats laimėjau dviratį, o tu neleidi jo pasiimti.“ Berniukas verkė ir šaukė. Nieko nepadarysi, teko pasiimti dviratį į namus. Kuo ilgiau namie jis apie tai galvojo, tuo labiau jautė, kad čia kažkas ne taip. Jis nutarė sugrįžti ir atiduoti pinigus loterijos darbuotojams. Po to jis pagalvojo, kad loterijos bilietai jau parduoti: „Jeigu aš jiems grąžinsiu pinigus, argi jie nepasidalins jų tarpusavyje? Geriau aš juos atiduosiu savo departamentui bendram labui.“

Gerai, kad daugelis jo kolegų taip pat Falun Dafa mokiniai. Be to, ir organizacijos vadovas jį supranta. Jeigu tai būtų atsitikę įprastinėje aplinkoje, eilinėje įstaigoje, jeigu tu ten pasakytum, kad tu, kaip praktikuotojas, loterijoje išlošei dviratį ir sakai, kad jis tau nereikalingas, kad tu nori pinigų už jį atiduoti savo departamentui bendram labui, tai vadovas galėtų tave palaikyti psichiškai nesveiku. Kiti žmonės taip pat galėtų teisti ir tvirtinti: „Ar tik ne dėl praktikos šis žmogus tapo nenormaliu, turbūt, pas jį, ugnies ištekėjimas ir apsidėmimas?“ Aš sakiau, kad moraliniai kriterijai deformavosi. Tai nebuvo retas reiškinys ir niekam nuostabos nekeltų penkiasdešimtaisiais šešiasdešimtaisiais metais.

Mes manome, kad iki kokios ribos besikeistų žmonijos moraliniai kriterijai, ši Visatos savybė „Džen Šan Žen“ niekada nepasikeis. Jeigu kažkas sako, kad tu geras, tai tu nebūtinai esi tikrai geras. Jeigu kažkas sako, kad tu esi blogas, tai tu nebūtinai tikrai esi blogas, nes pasikeitė gėrio ir blogio vertinimo kriterijai. Geras tik tas, kuris atitinka Visatos principus. Tai vienintelis kriterijus įvertinimui to, kas yra geras žmogus, o kuris blogas. Tai pripažįstama Visatoje. Nežiūrint į tai, kad žmonija labai pasikeitė, žmonių moralės normos krenta, tarsi didelė nuošliauža, vyksta pastovus moralės kritimas, žmonės siekia tik naudos, vis dėlto pokyčiai Visatoje vyksta ne dėl žmonijos pasikeitimo. Būdamas besitobulinančiuoju tu neturi elgtis pagal eilinių žmonių normas. Eiliniai žmonės kalba, kad kažkoks dalykas geras, ir tada tu nusprendi tuo užsiimti – taip negalima. Tai, ką eiliniai žmonės vadina geru, nebūtinai tokiu yra; o tai, ką eiliniai žmonės laiko blogu, nebūtinai yra bloga. Epochoje, kurioje iškreipti moraliniai kriterijai, jei tu pasakysi žmogui, kad jis elgiasi blogai, tai jis tau nepatikės!

Būdamas besitobulinančiuoju tu turi viską įvertinti pagal Visatos principus ir tik tada galėsi atskirti, kas iš tikro gerai, o kas blogai.

Energijos įliejimas per viršugalvį (*Guanding*)

Besitobulinančių aplinkoje egzistuoja reiškinys, vadinamas „*Guanding*“. *Guanding* – tai viena religinio tobulinimosi formų Budos sistemos tantrizme. Jo paskirtis – po energijos per viršugalvį įliejimo šiam žmogui neleidžiama įstoti į kitą mokyklą. Jis jau yra laikomas tikru šios mokyklos mokiniu. Neįtikėtina, bet pastaruoju metu ši religinė forma naudojama ne tik tantrizme, bet ir čiguno praktikose, įskaitant Dao sistemos praktikos metodus. Kaip aš jau sakiau, po tantrizmo vėliava visi visuomenėje perduodami praktikos metodai yra klaidingi. Kodėl taip sakiau? Todėl, kad Tano tantrizmas mūsų šalyje išnyko prieš tūkstantį su viršum metų, jis dabar jau neegzistuoja. Tibeto tantrizmas dėl kalbinių barjerų niekada pilnai nebuvo paplitęs mūsų šalies hanių regione. Be to, jis priklauso ezoterinei religijai, kurios pasekėjams būtina slaptai tobulintis vienuolyne, jame būtinas slaptas mokytojo mokymas, mokytojas jį veda slaptu tobulinimosi keliu. Be šių reikalavimų tantrizmas negali plisti.

Daug kas išėjo į Tibetą tapti kieno nors mokiniais, pasimokyti Tibetos tantrizmo, tapti čiguno meistras, išgarsėti ir praturtėti. Pagalvokite, visi gyvi Budos arba lamos, tikrai įsisavinę savosios mokyklos esmę, turi labai stiprius antgamtinius sugebėjimus ir gali sužinoti, apie ką galvoja atvykę mokyti Guno. Iš pirmo žvilgsnio bus aišku, ko jis čia atvyko: jis čia atvyko mokyti šių dalykų, nori tapti čiguno meistras, praturtėti, išgarsėti ir tuo pačiu pažeisti šios mokyklos Budos esmės pasiekimo tobulinimosi metodą. Ar galima leisti, kad tu dėl asmeninės šlovės ir naudos, siekdamas tapti čiguno meistras, savavališkai sugriautum tokią rimtą tobulinimosi į Budą mokyklą? Kokiais motyvais tu vadovaujiesi? Todėl jam nieko neperduos, jis negalės įsisavinti šios mokyklos esmės. Žinoma, vienuolynų ten yra daug – galbūt kažką paviršutiniško jis gaus. Jeigu jo širdis neteisi ir jis tik siekia tapti čiguno meistras ir kurti blogus dalykus, tai ir pritrauks netyrą dvasią. Įsikėlęs į žmogaus kūną gyvūnas taip pat turi Guną, bet ne Tibetos tantrizmo. Kas į Tibetą atvyko tikrai ieškodamas įstatymo galbūt liks čia visam laikui – tai tikras praktikuotojas.

Sukelia nuostabą, kad daugelis Dao sistemos praktikos metodų pastaruoju metu taip pat naudoja *Guanding*. Dao sistema visada kreipė dėmesį į energijos praėjimą kanalais. Kodėl ten susidomėta energijos per viršugalvį įliejimu? Kiek aš žinau, kai aš perdavinėjau Guną šalies pietuose, ypač Guanduno provincijoje, kur jų palyginti daug, ten buvo virš dešimties įvairių chaotiškų praktikos metodų, kuriuose energiją įliedavo per viršugalvį. Ką tai reiškia? Jis įliejo tau per viršugalvį energiją, tu ir tapai jo mokiniu ir tau daugiau negalima mokyti kito čiguno; jeigu pradėsi mokyti kito čiguno, tai jis tave už tai nubaus, štai kuo jis užsiima. Argi tai nėra užsiėmimas erezija? Tai, ką jie perduoda, yra ligų gydymas ir organizmo stiprinimas, o tie, kurie mokosi šių praktikos metodų, nori tik stiprios sveikatos. Kam gi tai daryti? Kai kurie kalba, kad tiems, kurie užsiima jų čigunu, negalima praktikuoti kito čiguno. Ar galės jie gelbėti žmones ir padės jiems pasiekti Pilną Tobulumą? Tai ne kas kita, kaip žmonių nukreipimas klaidingu keliu! Daugelis taip ir elgiasi.

Dao sistema niekada neturėjo *Guanding*, bet ir ten tai atsirado. Aš pastebėjau, kad aktyviausiai *Guanding* praktikuojančio čiguno meistro Guno stulpas siekia tik dviejų, trijų aukštų pastato aukštį. Gana žinomas čiguno meistras, bet aš matau, kad pas jį Guno liko mažai. Šimtai, netgi tūkstančiai žmonių stovi eilėje. Laukia, kada jis jiems įlies per viršugalvį energijos. Gunas pas jį ribotas, pasiekęs nedidelį aukštį, praeis šiek tiek laiko ir jo Gunas nukris ir pasibaigs. Ką jis įlies kitiems? Ar ne apgaulė visa tai? Jeigu mes tai stebėsime iš kitos erdvės, tai pamatysime, kad po tikro energijos per viršugalvį įliejimo visas žmogaus skele-

tas nuo galvos iki kojų bus panašus į baltą nefritą. Visas žmogaus kūnas Guno ir aukštos energijos materijos pagalba išvalomas nuo galvos iki kojų. Ar galės tai padaryti tas čiguno meistras? Jis negalės. Tai kam tada jis visa tai daro? Žinoma, nebūtinai visa tai yra religinės apeigos, jų tikslas – pajungti sau tuos, kurie mokosi jo praktikos metodo; tu turėsi eiti į jo kursus ir mokytis jo dalykų. Tikslas – tavo pinigai, jeigu niekas nenorės mokytis, tai pinigų jis neuždirbs.

Kaip ir kitose Budos sistemos mokyklose Falun Dafa mokiniams ne kartą energiją per viršugalvį įlieja aukščiausias Mokytojas, bet jiems neleidžiama to žinoti. Žmonės, turintys antgamtinius sugebėjimus, gali tai žinoti. Jautrūs žmonės taip pat gali pajusti, kai sapne ar kitu metu netikėtai, pradėdant nuo galvos, per visą kūną prabėgo karštas srautas. Energijos įliejimas per viršugalvį neturi tikslo duoti tau aukštą Guną, kurį tu pats privalai išvystyti tobulinimosi metu. *Guanding* yra sustiprinimo metodas, kuriame yra valomas tavo kūnas, atliekamas tolesnis tavo kūno valymas. Įliejimas turi vykti pakartotinai, kad tau padėtų sureguliuoti kūną kiekviename lygyje. Kadangi tobulinimasis priklauso nuo Tavęs, o Gunas nuo Mokytojo, todėl mes nenaudojame *Guanding* apeigų.

Kai kurie dar rengia kažkokią mokinių iniciacijos ceremoniją. Čia aš norėčiau paminėti, kad daugelis nori tapti mano mokiniais. Mūsų šiuolaikinis istorinis periodas skiriasi nuo feodalinės Kinijos visuomenės, argi vien tavo nusilenkimai žemyn tave padarys kieno nors mokiniu? Mes nenaudojame tokios formos. Daugelis iš mūsų būtent taip galvoja: aš iki žemės lenksiuosi Budai, deginsiu smilkalus, būsiu dievobaimingas širdyje ir tada pas mane išaugs Gunas. Mano nuomone, tai labai juokinga. Tikra praktika pilnai remiasi tavo tobulinimusi, prašyti nieko nereikia. Nereikia lankstytis Budai, nereikia deginti smilkalų. Jeigu tu tikrai tobulėji pagal besitobulinančiųjų normas, tai Budai bus labai malonu į tave žiūrėti. O jeigu tu už nugaros visą laiką darai blogus darbus, o pats lankstaisi prieš jį ir degini smilkalus, tai jam bus kocktu į tave žiūrėti. Argi ne toks principas? Tikrasis tobulėjimas priklauso nuo tavęs asmeniškai. Šiandien tu lenkiesi į kojas ir tampi mokiniu, o gatvėje elgiesi kaip tau patinka. Tai kam visa tai? Mes visai nenaudojame tokios formos, kitaip tu gali dar suteršti mano reputaciją!

Mes davėme jums tiek daug ir, jeigu jūs visi rimtai tobulėsite ir griežtai laikysitės Dafa reikalavimų, aš vesiu jus kaip savo pasekėjus. Jeigu tu tobulėsi tik pagal Falun Dafa, mes tave vesime kaip savo pasekėją. Jeigu tu nesitobulinsi, tai mes negalėsime niekuo tau padėti. Kam save vadinti mokiniu, jeigu nesitobulini? Ar turi reikšmę tai, kokius tu kursus baigai – pirmus ar antrus? Ar gali tu būti laikomas mūsų pasekėju, jei atlieki tik pratimų kompleksą? Tu turi rimtai tobulintis pagal mūsų Sinsino normas ir tokiu būdu įgysi tvirtą sveikatą, galėsi tikrai pakilti į aukštus lygius. Todėl mums yra nereikšmingi šie formalumai, jei tu praktikuosi, tai ir priklausysi mūsų mokyklai. Mano Įstatymo Kūnas žino viską. Jis žino, apie ką tu galvoji ir gali viską padaryti. Jeigu tu nesitobulinsi, tai jis tavimi nesirūpins. Jeigu tobulinsies, tai jis tau padės iki galo.

Kai kurų praktikos metodų praktikuotojai dar nepasimatė su savo mokytoju, bet sako, kad užtenka į tam tikrą pusę lenktis ir atiduoti keletą šimtų juanių. Argi tai nėra savęs ir kitų apgaulė? Priedo jie visa tai padarė gera valia ir nuo to laiko gina šį čiguną ir jo mokytoją, įspėdami kitus, kad jie kito čiguno nesimokyty. Mano manymu, tai labai juokinga. Kai kurie užsiima kažkokiu viršugalvio „apčiupinėjimu“, net nežinau kam tai skirta.

Klaidingi yra ne tik praktikos metodai platinami po tantrizmo vėliava, o visi praktikos metodai, perduodami po kurios nors budizmo mokyklos vėliava. Pagalvokite, praėjo jau keli tūkstančiai metų, o tobulinimosi metodai budizme lieka tie patys. Jeigu kas nors galėjo įnešti į juos kai kuriuos pakeitimus, argi tai vis dar būtų budizmas? Tobulinimosi metodai yra rimtas Budos esmės tobulinimas, be to, jie yra ypač mistiški, mažiausias jų pokytis

gali iškart atvesti į painiavą. Kadangi Guno evoliucijos procesas ypač sudėtingas, žmogaus pojūčiai nieko nereiškia; negalima tobulintis remiantis savais pojūčiais. Religinė vienuolynų forma kaip tik yra tobulinimosi metodas; įnešus į jį mažiausius pokyčius, jis nustoja būti tos mokyklos dalyku. Kiekvienai mokyklai vadovauja Didysis Nušvitusysis. Kiekvienoje mokykloje tobulinasi daug didžiųjų Nušvitusiųjų, niekas nediršta savavališkai keisti tokios mokyklos tobulinimosi metodų. Kokį tokį retą prestižą ir dorybę turi nereikšmingas čiguno meistras, jei diršta pūstis prieš Budą – Valdovą ir diršta keisti tobulinimosi į Budos esmę mokyklos metodą? Jeigu būtų galima iš tikrųjų jo pakeisti, ar liktų tai ankstyvesne mokykla? Netikra čiguną galima atpažinti.

***Siuanguan*⁴⁸ vietos nustatymas**

„*Siuanguan* vietos nustatymas“ taip pat vadinamas „*Siuanguan Ičiao*“⁴⁹. Tokį terminą galima rasti „*Dan Dzing*“, „*Dao Dzang*“, „*Singming Guidži*“⁵⁰. O ką reiškė šis terminas? Daugelis čiguno meistrų aiškiai atsakyti į šį klausimą negali, nes būdamas savo lygyje, eilinis čiguno meistras šios vietos nemato. Jam ir neleidžiama to matyti. Jeigu praktikuotojas nori ją pamatyti, tai jam būtina viršyti „išminties regėjimo“ aukščiausią lygį, o eiliniai čiguno meistrai šio lygio pasiekti negali. Todėl jie nemato. Besitobulinančiųjų aplinkoje nuo seno aiškinamasi ir svarstoma, kas tai yra *Siuanguan*? Kur randasi *Ičiao*? Kaip nustatyti jo vietą? „*Dan Dzing*“, „*Dao Dzang*“ ir „*Singming Guidži*“ kalbama apie teoriją, o klausimo esmė lieka absoliučiai nepaliesta. Aiškinama ir taip, ir anaip, ir galų gale tave supainioja, jie negali tiksliai paaiškinti, nes eiliniams žmonėms neleidžiama žinoti dalyko esmės.

Be to, aš norėčiau jums dar apie kai ką pasakyti. Tik todėl, kad jūs esate mūsų Falun Dafa mokiniai, aš noriu jums pasakyti: niekada neskaitykite painių čiguno knygų – aš turiu omenyje ne aukščiau paminėtas senąsias knygas, o šiuolaikinių žmonių parašytas klastuotas čiguno knygas. Tu jų net neatversk. Jeigu tavo galvoje vos tik šmėkštelės mažiausia mintis: „O, šie žodžiai pagrįsti.“, kai tik šmėkštelės tokia mintis, tai šios knygos netyros dvasios iškart įsikels į tave. Daug knygų buvo parašyta pagal komandas ir kontrolę netyros dvasios, kuri manipuliuoja žmogumi, siekiančiu naudoti ir šlovės. Klastuotu čiguno knygų pilna, labai daug. Daugelis žmonių neturi atsakomybės jausmo, jie parašė apie kai kurias netyras dvasias ir visokios rūšies bjaurius dalykus. Net aukščiau minėtų senovės knygų ar joms panašių bendrai geriau neskaityti, nes čia egzistuoja ištikimybės vienai mokyklai klausimas.

Vienas iš Kinijos čiguno asociacijos vadovų papasakojo man labai prajuokinusį atvejį. Jis pasakė, kad Pekine buvo toks žmogus, kuris dažnai lankė čiguno paskaitas. Po kiek laiko jis pagalvojo, kad čiguno turinys neišeina už rėmų to, ką jis išgirdo tose paskaitose, viskas yra viename lygyje ir kalbama apie vieną ir tą patį. Jis, kaip ir tie čiguno pseudomeistrai, pamanė, kad tai visas čiguno turinys! Na gerai, jis taip pat užsimanė parašyti knygą apie čiguną. Pagalvokite – nepraktikuotojas rašo knygą apie čiguną. Dabar visos knygos apie čiguną – plagiatas. Tu nurašei nuo jo, o jis nurašė nuo tavęs. Jis rašė, rašė ir, priėjęs *Siuanguan* klausimą, sustojo. Kas supranta, kas yra *Siuanguan*? Net tarp tikrųjų čiguno meistrų mažai kas tai supranta. Šis žmogus pasiklausė kažkokio čiguno pseudomeistro. Jis nežino, kad tai pseudomeistras, nes pats nieko nesupranta apie čiguną. Tas pseudomeistras pagalvojo, kad jeigu nesugebės atsakyti į šį klausimą, tai žmonės sužinos, kad jis nėra meistras. Todėl išdrįso prikalbėti nesąmonių ir pasakė, kad *Siuanguan Ičiao* randasi ant vyriško organo galvutės. Skamba labai juokingai. Bet tu dar nesijuok, nes ši knyga jau išleista. Tai

⁴⁸ *Siuanguan* – Mistinis praėjimas; slaptoji užtvara (kin. 玄關)

⁴⁹ *Ičiao* – Vienintelis praėjimas (kin. 一竅)

⁵⁰ *Singming Guidži* – natūralaus išgyvenimo nurodymai (kin. 性命圭旨)

parodo kokios juokingos šiuolaikinės čiguno knygos. Sakyk, kokią naudą gali atnešti panašių knygų skaitymas? Jokios, jos gali tik pakenkti žmonėms.

Kaip nustatomas *Siuanguan* taškas? Kai besitobulindamas pagal pasaulietinį Įstatymą žmogus pasiekia aukštesnį vidutinio lygį, tai jis jau tobulinasi aukštame pasaulietinio Įstatymo lygyje ir pas jį pradeda augti Juaninas. Juaninas ir cherubas, apie kuriuos mes kalbame, tai skirtingi dalykai. Cherubas labai mažas, judrus ir linksmas, labai išdykęs, o Juaninas nejudas, kai jo nevaldo Juanšenis. Jis nejudėdamas sėdi ant lotoso sunertomis į mudrą rankomis ir „lotoso“ pozoje sukryžiuotomis kojomis. Juaninas gimsta dano lauke⁵¹. Jį galima pamatyti jau tada, kai jo ūgis mikroskopinėje būsenoje neviršija adatos smaigalio dydžio.

Be to, reikia išaiškinti dar vieną klausimą: tikrasis dano laukas yra tik vienas. Jis randasi apatinėje pilvo dalyje, virš *huiin*⁵² taško, žmogaus kūno viduje, žemiau bambos. Turimas omenyje šis „laukas“. Čia gimsta daugelis Gunų, antgamtiniai sugebėjimai, daug magiškų dalykų, Įstatymo Kūnas, Juaninas, cherubas ir daugelis gyvų būtybių.

Praeityje atskiri praktikuotojai Dao esmės pasiekime manė, kad egzistuoja viršutinis, vidurinis ir apatinis dano laukai. Aš jums pasakysiu, kad tai klaidinga nuomonė. Kai kurie sako, kad to mokė jų mokytojas, kad tai perduodama per daugelį kartų ir net yra užrašyta knygoje. Jums pasakysiu, kad ir senovėje būta šiukšlių; nežiūrint į tai, kad jų palikimo ir perdavimo istorija siekia labai daug metų, tai vargu ar teisinga. Kai kurie „pasaulietiniai“ tobulinimosi takeliai visą laiką plinta eilinių žmonių tarpe, bet pagal juos neįmanoma tobulintis, jie nieko nereiškia. Jie ir kalba apie viršutinį, vidurinį ir apatinį dano laukus, vadinasi, dano lauku galima pavadinti bet kurią kūno vietą, kur gali augti danas. Ar tai nėra juokinga? Kai žmogaus mintis sukoncentruota viename taške, tai ten laikui bėgant gali susikaupti masė energijos ir susidaryti danas. Jeigu netiki, pabandyk savo mintis sukoncentruoti savo rankoje, išlaikyk šią būseną, ir po kiek laiko čia susidarys danas. Todėl pamatę tokį reiškinį kai kurie sako, kad dano laukas yra visur. Tai tuo labiau skamba juokingai. Anot jų, jeigu šioje kūno dalyje susiformavo danas, tai jis ir turi vadintis dano lauku. Iš tiesų, tai danas, o ne laukas. Būtų teisinga, jei tu pasakytum, kad visur egzistuoja danas, bet ne laukas. Arba egzistuoja viršutinis danas, vidurinis danas ir apatinis danas. Bet vieta, kur gali atsirasti daugybė Įstatymų, tik viena. Ji randasi žmogaus pilvo ertmėje. Todėl tvirtinimas apie viršutinio, vidurinio ir apatinio dano laukų egzistavimą yra klaidingas. Ten, kur ilgai yra sukoncentruota žmogaus mintis, su laiku gali atsirasti danas.

Juaninas gimsta šiame dano lauke, esančiame apatinėje pilvo dalyje. Jis palaipsniui didėja ir didėja. Kai jis išauga iki stalo teniso kamuoliuko dydžio, galima aiškiai matyti jo kūno kontūrus. Tuo pat metu formuojasi jo nosis ir akys. Kai jis išauga iki stalo teniso kamuoliuko dydžio, prie jo kūno atsiranda mažas apvalus burbuliukas. Susiformavęs šis burbuliukas auga kartu su Juaninu jo augimo greičiu. Kai Juaninas išauga iki 4 cunių, atsiranda lotoso žiedlapis. Kai Juaninas išauga iki 5 – 6 cunių, atsiranda beveik visi lotoso žiedlapiai. Susidaro visas gėlės žiedas. Auksu spindintis Juaninas sėdi auksinėje lotoso lėkštėje – visa tai atrodo labai gražu. Tai kaip tik yra Deimantinis nenugalimas kūnas, Budos sistemoje vadinamas Budos kūnu, o Dao sistemoje vadinamas Juaninu.

Mūsų mokykloje tobulinami abu kūnai, abu jie reikalingi. Taip pat turi būti pertvarkytas žmogaus *Benti*. Visiems žinoma, kad Budos kūnas negali pasirodyti eilinių žmonių tarpe. Maksimaliai įtempus jėgas gali atsirasti kažkokie kontūrai, ir eilinių žmonių akys gali matyti jo šviesos atspindį. Tačiau *Benti* po pertvarkymo turi tokią pačią formą žmonių visuomenėje, kaip ir fizinis eilinio žmogaus kūnas. Dėl to eiliniai žmonės negali matyti jų skirtumo. Bet toks

⁵¹ *dantian* – energetinis centras žmogaus kūne (kin. 丹田)

⁵² *huiin* – akupunktūros taškas tarpvietėje (kin. 會陰穴)

kūnas gali įsiskverbti į įvairias erdves. Kai Juaninas išauga iki 4 – 5 cunių, burbuliukas išauga iki tokio dydžio ir tampa permatomas, panašus į oro balioną. Juaninas sėdi nejudėdamas. Kojos sukryžiuotos „lotoso“ pozoje. Šis burbuliukas, pasiekęs tokį pat dydį, palieka dano lauką. Jis jau subrendo. Taip pat subrendo jo kilimo sąlygos. Kilimo procesas labai lėtas, bet burbuliuko judėjimas matomas kasdien. Jis palaipsniui juda į viršų, kyla. Atidžiai stebint galima pajusti jo egzistavimą.

Kai burbuliukas pakyla iki *dandžong siuevei*⁵³, jis ten tam tikram laikui lieka, nes žmogaus kūno gyvybinė esmė ir daugelis dalykų (širdis taip pat yra čia) šiame burbuliuke turi suformuoti visą kompleksą. Burbuliukas bus pripildytas žmogaus esmės dalykais. Po tam tikro laiko jis vėl pradeda kilti. Kai jis praeina pro žmogaus kaklą, jaučiamas oro trūkumas, tarsi kažkas būtų įstrigęs kraujagyslėse, stipriai išsipučia kaklas, bet per dieną dvi viskas praeina. Toliau burbuliukas kyla iki viršugalvio. Mes tai vadiname „pakilti iki *Nivan*“. Kalbama, kad jis pakyla iki *Nivan*, o iš tikro jis yra tavo galvos smegenų dydžio. Tu jauti, kad galva tinsta. Kadangi *Nivan* yra labai svarbi žmogaus gyvybės vieta, burbuliuke taip pat turi susiformuoti gyvybinės esmės dalykai. Po to jis praeina pro dangaus regos praėjimą, dėl ko žmogus gerokai kankinasi. Danguis regą nuo spaudimo labai skauda, išsipučia smilkiniai, akys įdumba. Tokia būseną tęsiasi tol, kol burbuliukas neprasispraudžia išorėn. Jis čia pakimba prieš kaktą. Tai kaip tik vadinama „*Siuanguan* vietos nustatymu“, tai kaip tik čia kaba.

Šiuo metu tas, pas kurį atverta dangaus rega, nieko nemato. „Durys“ uždarytos, nes ir Budos sistemoje, ir Dao sistemoje reikalaujama, kad besitobulinančiojo *Siuanguan* kuo greičiau susiformuotų visa, kas būtina. Uždaryti ir priekiniai, ir užpakaliniai „vartai“. Tai primena Pekino Tiananmenio praėjimą su vartais kiekvienoje pusėje. Kiekvieni vartai turi po dvi sąvaras. Tam, kad *Siuanguan* viskas kaip galint greičiau susiformuotų ir prisipildytų, šios „durys“ neatsidarys, išskyrus ypatingus atvejus. Kas iki šiol buvo matoma dangaus rega, dabar jau nebematoma, nes žiūrėti neleidžiama. Kodėl burbuliukas čia pakibo? Todėl, kad čia susilieja visi mūsų kūno kanalai, šiuo metu jie, praeidami pro *Siuanguan*, daro ratą, po to išeina. Visi jie turi praeiti pro *Siuanguan* tam, kad *Siuanguan* viduje paliktų kažkokį pagrindą ir suformuotų būtiną kompleksą. Ryšium su tuo, kad žmogaus kūnas yra mikrokosmas, ten susidaro nuosavas mažas pasaulis, kuriame formuojasi visi žmogaus kūno gyvybinės esmės dalykai. Bet tai tarsi įrengimų komplektas, kuris dar negali dirbti pilna jėga.

Tobulinantis Čimenio mokykloje *Siuanguan* yra atviras. Kai *Siuanguan* išeina išorėn, jis yra tiesaus vamzdelio formos. Bet palaipsniui jis įgyja apvalią formą, todėl abiejų pusių „durys“ pas jį atvertos. Kadangi Čimenio mokykloje tobulinamasi nesiekiant Budos esmės ir nesiekiant Dao esmės, tai jie turi patys save apginti. Budos sistemoje ir Dao sistemoje labai daug mokytojų, kurie gali tave apginti. Tau žiūrėti nereikia, ir kas nors atsitikti negali. Bet Čimenio tobulinimosi sistema tokio metodo negali naudoti, joje turi pats save apginti, todėl būtina matyti. Tokiu atveju žiūrėjimas pro dangaus regą primena žiūrėjimą pro teleskopą. Praėjus mėnesiui su trupučiu, kai viskas, kas būtina yra suformuota, burbuliukas pradeda grįžti atgal. Grįžimas į galvą vadinamas „*Siuanguan* vietos pergabenimas“.

Burbuliuko grįžimo metu žmogaus galva ištinsta, jis jaučiasi blogai. Vėliau burbuliukas išeina iš *judžen*⁵⁴ taško. Žmogus nuo to taip pat gerokai kenčia. Atsiranda pojūtis, kad galva plyšta, bet, kai tik jis išeina, iškart palengvėja. Išėjęs į išorę burbuliukas pakimba labai gilioje erdvėje. Jis egzistuoja žmogaus kūne esančioje giliausioje erdvėje. Todėl, kai tu miegi, jis tau netrugdo. Bet reikia pažymėti, kad žmogus pirmoje *Siuanguan* nustatymo vietoje gali kažką pajusti prieš savo akis. Nors burbuliukas egzistuoja gilioje erdvėje, tau visą laiką akyse migla, tarsi kažkas užstotų matymą, dėl to tu jautiesi ne komfortabiliai. Ryšium su tuo, kad *judžen*

⁵³ *dandžong siuevei* – akupunktūros taškas krūtinės viduryje tarp spenelių (kin. 膻中穴位)

⁵⁴ *judžen* – nefrito pagalvė (kin. 玉枕) akupunktūros taškas pakaušyje

yra labai svarbus praėjimas, šioje vietoje taip pat turi būti suformuota visa, kas būtina. Po to burbuliukas vėl pradeda grįžti atgal. Mes sakome *Siuanguan Ičiao*. Iš tikrųjų čia ne viena *čiao*. Jis juda daug kartų. Grįžęs į *Nivan*, jis pradeda žmogaus kūne leistis iki *mingmen*⁵⁵ taško. Ten *mingmen* taške jis vėl išeina į išorę.

Žmogaus *mingmen* taškas yra esminė, pagrindinė, didelė *čiao*. Dao sistemoje ją vadina *čiao*, o mes vadiname ją *guan*. Tai pagrindinis, labai svarbus praėjimas, jis panašus į geležines, daugelio sluoksnių duris. Visiems žinoma, kad mūsų kūnas susideda iš sluoksnių: mūsų kūno ląstelės sudaro vieną sluoksnį, molekulės jose – kitą sluoksnį, po to seka atomai, protonai, elektronai, be galo maža dalelė, be galo maža dalelė, iki smulkiusių dalelių, ir kiekviename sluoksnyje yra vienos „durys“. Todėl daugelis antgamtinių sugebėjimų, daugelis magiškų dalykų už kiekvienų „durų“ yra užrakinta. Kituose praktikos metoduose išvystomas danas. Kai danas sprogsta, visų pirmiausia reikia pasiekti, kad nuo sukrėtimo atsivertų *mingmen*, jeigu tai nuo sukrėtimo neatsivers, antgamtiniai sugebėjimai neišsilaisvins. Po to, kai *Siuanguan* taške *mingmen* suformavo visa kas būtina, jis vėl įeina į žmogaus kūną. Jis grįžta į apatinę pilvo dalį. Tai vadinama „*Siuanguan guivei*“⁵⁶.

Bet *Siuanguan* grįžta ne į pirmąją vietą. Šiuo metu Juaninas jau išaugo gana didelis. Juaniną apdengia burbuliukas, jis yra burbuliuke. Juaninui augant, auga ir burbuliukas. Dao sistemoje, kai Juaninas išauga iki maždaug šešių septynių metų berniuko dydžio, jam leidžiama palikti žmogaus kūną. Tai vadinama „Juanino atsiradimu pasaulyje“. Žmogaus Juanšenis jį valdo. Juaninas gali išeiti ir pradėti veikti. Žmogus sėdi nejudamai, o jo Juanšenis išeina. Kalbant bendrai, Budos sistemoje, kai Juaninas išauga iki paties besitobulinančiojo dydžio, tai pavojaus jau nėra. Paprastai šiuo metu jam leidžiama palikti kūną, išsilaisvinti iš jo, išeiti iš jo. Kai Juaninas išauga iki žmogaus dydžio, jo „apdangalas“, tai yra *Siuanguan*, taip pat didėja, plečiasi virš žmogaus kūno ribų. Kadangi išaugęs Juaninas yra jau gana didelis, besiplėsdamas *Siuanguan*, žinoma, išeina už kūno ribų.

Galbūt jūs šventyklose matėte Budų atvaizdus, matėte juos visada aureolėje, daugiausiai nupiešti Budos visada turi aureolę, kurioje Buda sėdi. Tokie yra daugelio Budų atvaizdai, ypač senose šventyklose. Kodėl jie sėdi aureolėje? Į tai niekas negali atsakyti. Pasakysiu jums: tai būtent *Siuanguan*, dabar jis jau nevadinamas *Siuanguan*, o vadinamas pasauliu, bet pilna prasme jo dar negalima vadinti pasauliu. Jis, kaip ir fabrikas, turi tik įrengimų komplektą, bet dar nėra gamybinių pajėgumų; reikalinga energija ir žaliavos, be kurių negali būti ir kalbos apie gamybos pradžių. Ankstyvesniais laikais daugelis besitobulinančiųjų kalbėjo: „Mano Gunas yra aukštesnis už Bodhisatvos Guną, mano Gunas aukštesnis už Budos Guną.“ Šie žodžiai kitiems atrodė nesuprantami. Iš tikrųjų, jų pasakyti žodžiai nėra mistika, šiame pasaulyje Guną tikrai reikia išvystyti labai aukštą.

Kaip gali atsirasti tokia situacija, kai besitobulindamas žmogus pasiekia aukštesnį, negu Budos lygį? Nereikia taip paviršutiniškai žiūrėti į šį klausimą, jo Gunas iš tikro yra labai aukštas. Kai jis besitobulindamas pasiekia labai aukštą lygį, kai jis pasiekia Guno atvėrimą ir nušvitimą, jo Gunas realiai labai aukštas. Tą akimirką, kai jis pasiekia Guno atvėrimą ir nušvitimą, 8/10 jo Guno kartu su Sinsino norma yra atlaužiami. Šia energija turi būti papildytas šis pasaulis, jo nuosavas pasaulis. Visiems žinoma, kad praktikuotojo Gunas, ypač toks dalykas kaip Sinsino norma, gauti žmogui besitobulinant sunkiomis sąlygomis, per visą gyvenimą kenčiant begalines kančias; visa tai yra ypatingai brangūs. Jo nuosavas pasaulis gauna 8/10 tokio brangaus dalyko. Vadinasi, kai jis ateityje sėkmingai užbaigs tobulinimąsi, tai galės gauti viską – jam beliks tik ištiesti ranką, ir jis turės viską, ko jis nori; jis gali padaryti viską, ko užsigėdžia, jo nuosavame pasaulyje yra viskas. Tai jo *Ve De*, įgytas tobulinimosi

⁵⁵ *mingmen* – likimo vartai (kin. 命門) akupunktūros taškas ant stuburo juosmens srityje

⁵⁶ *Siuanguan guivei* – *Siuanguan* grįžimas į pradinę vietą (kin. 玄關歸位)

metu, kenčiant visokias bėdas ir kančias.

Jo energija pagal norą gali virsti bet kuriuo daiktu. Todėl Buda turi viską, ko jis tik pageidauja – maistą, pramogas – visa, kas tik patinka. Viso to Buda pasiekė tobulinimosi kelyje. Tai yra *Fo Vei*⁵⁷, be kurio praktikuotojui nepavyks sėkmingai užbaigti savojo tobulinimosi. Dabar tai galima pavadinti jo nuosavu pasauliu, Pilnam Tobulumui ir Dao pasiekti pas jį liko 2/10 Guno. Nors pas jį liko tik 2/10 Guno, bet jo kūnas nėra uždarytas. Jis, arba nenešioja savojo kūno, arba nešioja jį, jau pakeistą į aukšto lygio materiją; šiuo metu jis gali rodyti visokių rūšių stebukladarystes, rodyti neprilygstamą galią. Besitobulinant eilinių žmonių tarpe paprastai kūnas yra uždarytas, ir žmogus neturi tokių didelių sugebėjimų; kaip bebūtų aukštas jo Gunas, jį vis tiek riboja, o dabar jau yra kitaip.

⁵⁷ *Fo Vei* – Budos statusas (kin. 佛位)

PENKTA PASKAITA

Faluno emblema

Mūsų Falun Dafa ženklų yra Falunas. Turintis antgaminius sugebėjimus žmogus gali matyti Faluno sukimąsi ir mūsų ženkle Falunas taip pat sukasi. Mes tobulinamės vadovaudamiesi Visatos savybe „*Džen Šan Žen*“. Praktika vyksta remiantis evoliuciniais Visatos principais, todėl mūsų praktikuojamas Gunas grandiozinis. Tam tikra prasme, Faluno emblema yra miniatiūrinė Visata. Budos sistemoje Visata vertinama kaip dešimties krypčių pasaulis: Visata turi keturis šonus arba aštuonias kryptis; galbūt kai kurie dar mato, kad jos vertikaloje kryptyje yra Guno stulpas, taigi pridėjus kryptis viršun ir žemyn, kaip tik gaunasi dešimties krypčių pasaulis, kuris sudaro Visatą. Dešimties krypčių pasaulis simbolizuoja apibendrintą Budos sistemos pažinimą Visatos atžvilgiu.

Žinoma, Visatoje egzistuoja begalinis galaktikų skaičius, įskaitant mūsų Paukščių Tako sistemą. Visa Visata juda ir visos galaktinės sistemos su ja kartu juda, todėl *taidzi* ir mažieji ženklai 卍 šioje emblemoje taip pat sukasi, visas Falunas sukasi, ir jo viduje didysis ženklas 卍 taip pat sukasi. Tam tikra prasme tai simbolizuoja mūsų Paukščių Tako sistemą. Mes priklausome Budos sistemai, todėl centre atvaizduotas Budos sistemos ženklas – tai jo išorinė pusė. Įvairios materijos turi savo egzistavimo kitose erdvėse formas, kur stebimi įvairūs, ypatingai sudėtingi evoliucijos procesai ir egzistavimo formos. Šis Faluno vaizdas atitinka miniatiūrinę Visatą, kitose erdvėse jis taip pat turi savo egzistavimo formą ir evoliucijos procesą, todėl aš sakau, kad tai – vienas pasaulis.

Kai Falunas sukasi valandinės rodyklės kryptimi, jis automatiškai sugeria Visatos energiją; kai sukasi prieš valandinės rodyklės kryptį, jis išlaisvina energiją. Sukimasis į vidų (kai sukamasi valandinės rodyklės kryptimi) gelbsti save patį, o sukimasis į išorę (prieš valandinės rodyklės kryptį) gelbsti kitus. Tai mūsų praktikos metodo specifika. Kai kurie klausia: „Jei mes priklausome Budos sistemai, kodėl dar yra *taidzi*? Argi *taidzi* nepriklauso Dao sistemai?“ Taip yra todėl, nes mūsų praktikuojamas Gunas yra nepaprastai grandiozinis, tai reiškia – mes praktikuojame ištisą Visatą. Pagalvokite, šioje Visatoje egzistuoja dvi stambios sistemos: Budos sistema ir Dao sistema, bet kurios šių sistemų pašalinimas sugriautų Visatos vientisumą, ir nebūtų kalbos apie Visatos pilnumą, todėl čia mes turime ir Dao sistemos dalykus. Kai kurie klausia: „Bet gi egzistuoja ne tik Dao sistema. Taip pat yra krikščionybė ir konfucianizmas, ir kitos religijos.“ Jums pasakysiu, kad labai aukštame tobulinimosi lygyje konfucianizmas įeina į Dao sistemą, o daugelis vakarų religijų aukštame lygyje įeina į Budos sistemą, jos priklauso Budos sistemai. Egzistuoja tik dvi šios didelės sistemos.

Tai kodėl du *taidzi* nuspalvinti taip: viršutinė pusė raudona, apatinė mėlyna, o kitų dviejų – viršutinė pusė raudona, apatinė juoda? *Taidzi*, kaip mes jau žinome, susideda iš dviejų medžiagų: juodos ir baltos, tai yra iš dviejų *či* – in ir jan. Tai esančių labai žemame lygyje pažinimas. Daiktai įvairiose erdvėse pasireiškia įvairiai. *Taidzi* pačiame aukščiausiam lygyje pasireiškia būtent taip. Priimta, kad Dao, apie kurį paprastai kalbama, žymimas tokiomis spalvomis: viršutinė dalis raudona, o apatinė juoda. Pateiksime pavyzdį: pas kai kuriuos mūsų atverta dangaus rega. Jie pastebėjo, kad mūsų erdvėje akimis regima raudona spalva, gretimoje, besiskiriančioje vienu lygiu nuo mūsų, erdvėje, tampa žalia. O auksinė spalva toje erdvėje matoma violetine, yra tokie skirtumai, spalvos įvairiose erdvėse atitinkamai pasikeičia. *Taidzi* su viršutine raudona ir apatine mėlyna dalimi priklauso Pirminio Didžiojo Dao mokyklai, tame tarpe ir Čimenio mokykloms. Mažieji ženklai 卍, išdėstyti keturiose pusėse, priklauso Budos sistemai, jie taip pat kaip ženklas 卍 viduryje, priklauso Budos sistemai. Faluno spalvas labai ryškūs, ir mes jį vertiname kaip Falun Dafa emblemą.

Mūsų dangaus rega matomas Falunas nebūtinai būna tokios spalvos. Fono spalva gali keistis, bet piešiniai jame nesikeičia. Falunas, kurį aš įdėjau į apatinę tavo pilvo dalį, tavo dangaus regai sukimosi metu gali atrodyti raudonas, violetinis, žalias ir galbūt bespalvis. Raudonas, oranžinis, geltonas, žalias, žydras, mėlynas, violetinis – Faluno fonas nenutrūkstamai keičia savo spalvą, todėl tavo matoma spalva gali būti kitokia, bet spalviniai piešinio ženklai 卍 ir *taidzi* jame nesikeičia. Mums atrodo, kad šio fono spalva palyginti graži ir mes ją užfiksavome. Įgiję antgamtinius sugebėjimus gali daug ką pamatyti už šio lygio erdve.

Kai kurie kalba, kad šis 卍 ženklas panašus į Hitlerinę svastiką. Jums pasakysiu, kad šis ženklas savaime neturi klasinio turinio. Kažkas sako: „Jei ženklo galiukai nukreipti į šią pusę, tai gaunasi hitlerinis ženklas.“ Ne tame esmė, ženklas 卍 sukasi ir ta, ir kita kryptimi. Dar Šakjamunio epochoje, prieš 2500 metų žmonių visuomenė žinojo šį ženklą. Nuo Antrojo pasaulinio karo iki dabar praėjo tik keletas dešimčių metų, tai Hitleris savo laiku pasisavino šią emblemą. Bet jo ženklo spalva – juoda ir skiriasi nuo mūsų, be to, ženklo galiukas nukreiptas viršun, ženklas stovėjo ant galiuko ir naudotas tokioje „vertikalioje“ padėtyje. Tai viskas apie Faluną, kas liečia jo išorinę formą.

Ką gi ženklas 卍 reiškia mūsų Budos sistemoje? Kai kurie kalba, kad tai laimės ir gerovės ženklas. Taip aiškina eiliniai žmonės. Jums pasakysiu, kad 卍 ženklas – tai Budos lygio ženklas. Tik pasiekęs Budos lygį gali jį įgyti. Pas Bodhisatvas ir Archatus jų nėra, bet yra pas aukščiausiąją Bodhisatvą ir keturias Didžiąsias Bodhisatvas. Mes matome, kad Didžiosios Bodhisatvos toli pralenkė eilinių Budų lygį. Jos yra aukščiau Tathagatos lygio. Pranokusių Tathagatos lygį Budų yra be galo daug. Pas Tathagatas yra tik vienas 卍 ženklas. Pas aukštesnius už Tathagatos lygį tokių ženklų yra daugiau. Du kartus aukštesnis už Tathagatą turi du 卍 ženklus. Dar aukštesnio lygio turi tris, keturis, penkis, kol visas jo kūnas bus padengtas šiais ženklais. Jie gali atsirasti visur: ant galvos, ant pečių, ant kelių. Kai jiems jau pritrūksta vietos, jie atsiranda delnuose, ant pirštų pagalvėlių, ant pėdų ir kojų pirštų pagalvėlių. Nenutrūkstamai kylant lygiui ženklų 卍 skaičius auga. Todėl ženklas 卍 reiškia Budos lygį – kuo Budos lygis aukštesnis, tuo daugiau jis turi 卍 ženklų.

Čimienio⁵⁸ praktikos metodas

Be Budos ir Dao praktikos sistemų egzistuoja ir Čimienio praktikos metodas. Jie patys jį vadina „Čimienio tobulinimasis“. Kaip taisyklė, eilinių žmonių supratime egzistuoja tokios pažiūros apie tobulinimosi metodus – nuo senosios Kinijos laikų Budos ir Dao praktikų metodai laikomi ortodoksiais tobulinimosi metodais, kuriuos taip pat vadina „tikrosiomis tobulinimosi mokyklomis“. Čimienio praktikos metodas niekada nebuvo viešinamas ir mažai kas žino apie jo egzistavimą, žmonės apie jį žinojo tik iš literatūros kūrinių.

Ar egzistuoja Čimienio praktikos metodas? Egzistuoja. Mano tobulinimosi eigoje, ypač pastaraisiais metais, aš sutikau tris puikius Čimienio meistrus; jie man perdavė brangiausią jų mokyklos turinį, labai originalius dalykus, labai nuostabius. Dėl savo originalumo jų išvystyti dalykai labai keisti, ir eiliniai žmonės negali jų suprasti. Be to, besitobulinantys šioje mokykloje pareiškia, kad jie nėra Budos ir ne Daosai, jie nesitobulina į Budą, nesitobulina į Daosą. Tai išgirdę žmonės jų tobulinimosi metodą pradėjo vadinti „*pangmen dzuodao*“⁵⁹, o jie patys jį vadina „Čimienio praktikos metodu“. Iš tikrųjų, „*pangmen dzuodao*“ – tai išsireiškimas su nepritarimo turiniu, bet jis nereiškia neigimo, toks pavadinimas visai nereiškia, kad tai erezinis metodas, ir tai neabejotina. Tikra tokio pasakymo reikšmė taip pat nerodo erezijos

⁵⁸ Čimien – ypati mokykla (kin. 奇門)

⁵⁹ *pangmen dzuodao* – šoninės durys ir netiesus kelias (kin. 旁門左道)

požymių. Nuo seno pas mus Budos sistemos ir Dao sistemos praktikos metodai vadinami tikrosiomis tobulinimosi mokyklomis, o Čimenio praktikos metodas, kol jo nepažino, buvo vadinamas „*pangmen*“, tai yra šoniniu jėjimu, o ne tikrąja mokykla. Ką reiškia „*dzuodao*“? „*Dzuo*“ reiškia nerangus, tiesiog nerangus kelias. Senojoje kinų kalboje žodis „*dzuo*“ dažnai reiškė nerangumą. Štai tokia reikšmė liko išsireiškime „*pangmen dzuodao*“.

Kodėl Čimenio praktikos metodas nėra erezinis? Todėl, kad jame griežtai reikalaujama, kad žmonės keltų Sinsiną ir tobulintųsi, vadovaudamiesi Visatos principais; šis metodas neprieštaruoja Visatos principams ir jos taisyklėms, jame nedaromi blogi darbai, todėl jo negalima laikyti ereziniu metodu. Budos ir Dao sistemų tobulinimosi metodai yra tikri ne todėl, kad Visatos principai juos atitinka, bet todėl, kad jie atitinka Visatos principus. Kadangi Čimenio praktikos metodas atitinka Visatos principus, tai jis nėra erezinis, bet yra tikras, nes Visatos principai nustato kas geras ar blogas – geranoriškas ar piktas. Kadangi Čimenio praktikos metodas moko tobulintis pagal Visatos principus, jis taip pat yra ortodoksalus, tik savo specifinėmis ypatybėmis šio metodo reikalavimai skiriasi nuo Budos ir Dao sistemų reikalavimų. Čimenio praktikos metodas nėra plačiai viešinamas, todėl šioje mokykloje mokinių ypatingai mažai. Dao sistemoje perduodant Guną apmoko didelę mokinių grupę, bet tik vienas jų gali įsisavinti mokyklos esmę; Budos sistema pasisako už visų gyvų būtybių išgelbėjimą: kas gali tobulintis, tas tegu tobulinasi.

Kas liečia paveldėjimą ir perdavimą Čimenio mokykloje, tai jie niekuomet neleisdavo vienu metu turėti dviejų žmonių įpėdinių, o tik per gana ilgą istorinį periodą perdavimui išsirinkdavo ir patvirtindavo vieną mokinį įpėdiniu, todėl eiliniai žmonės negalėjo matyti jų dalykų. Čiguno plėtros metu aš pastebėjau, kad kai kurie šios mokyklos nariai taip pat išėjo mokyti praktikos metodo. Greitai jie suprato, kad pateko į akligatvį, nes kai kurių dalykų mokytojas visiškai neleido jiems perduoti. Jeigu nori mokyti praktikos metodo, tai nesigaus išsirinkti mokinių, nes mokytis ateina žmonės su įvairiais Sinsino lygiais. Ateina mokytis įvairių įsitikinimų žmonės, kokių tik žmonių jų tarpe nėra – tu negalėsi išsirinkti mokinių perdavimui. Čimenio praktikos metodas negali būti plačiai platinamas. Kadangi jo būdai labai originalūs, lengvai gali atsirasti tam tikras pavojus.

Kai kurie galvoja: „Budos sistemoje tobulinamasi į Budą, Dao sistemoje tobulinamasi į tikrą žmogų, o kuo taps pabaigęs tobulinimąsi Čimenio mokykloje?“ Jis taps keliaujančiu Nušvitusiuoju, jis neturi nustatytos sferos Visatoje. Visiems žinoma, kad Buda Šakjamunis turi Sacha pasaulį; Buda Amitaba turi Sukhavatį; Buda – Gydytojas turi Glazūrinį pasaulį – visi Tathagatos ir didieji Budos turi savo pasaulius. Kiekvienas Didysis Nušvitusysis turi savo paties sukurtą Dangaus karalystę, kurioje gyvena daugelis jo mokinių. O Čimenio tobulinimosi sistema neturi nustatytos sferos Visatoje. Jie panašūs į keliaujančius Nušvitusiuosius.

Praktika erezijos metodu

Kas laikoma praktika erezijos metodu? Egzistuoja keletas tokios praktikos formų, ir kai kurie žmonės specialiai praktikuoja pagal erezijos metodus, nes istorijoje visada buvo žmonių, kurie perduodavo šiuos būdus. Kodėl jie perduoda tokius būdus? Todėl, kad jie siekia šlovės, eilinių žmonių naudos, svajoja praturtėti, jie kreipia į tai dėmesį. Žinoma, tokių žmonių Sinsinas neaukštas, ir jie Guno negaus. Ką jie gali gauti? Karmą. Kai žmogus sukaupia didelę karmą, pas jį taip pat susidaro atitinkama energija. Toks žmogus jokio lygio neturi, ir jis negali susilyginti su praktikuotojais, bet palyginus su eilinėmis žmonėmis, jis gali juos paveikti. Kadangi tokie dalykai irgi savo rūšies energija, kai jos tankis labai didelis, ji taip pat gali sustiprinti žmogaus kūno antgamtinius sugebėjimus, taip pat gali vaidinti tokį vaidmenį, todėl nuo senų laikų tokį dalyką perduodavo. Tokie žmonės sako: „Kai aš darau

blogus darbus, kai keikiuosi, mano Gunas auga.“ Faktiškai pas jį Gunas neauga, o sustiprėja juodosios karmos tankis, nes kai žmogus daro blogus darbus, tai jis gauna juodąją materiją – karmą. Karmos pagalba jis gali sustiprinti savo turimus menkus sugebėjimus ir įgauti kai kuriuos nereikšmingus antgamtinius sugebėjimus, bet nieko rimto atlikti negali. Tokie žmonės mano, kad blogų darbų darymas didina Guną, taip jie samprotauja.

Kai kurie sako: „Tegu Dao stiprus, bet demonas dešimt kartų stipresnis.“ Tai erezinis pasisakymas, egzistuojantis eilinių žmonių tarpe – demonas niekada nepranoks Dao. Egzistuoja tokia situacija: žmonijai prieinama Visata yra maža Visata begalinių Visatų tarpe, ir mes ją tiesiog vadiname Visata. Kiekvieną kartą, kai ši Visata užbaigia labai ilgą egzistavimo periodą, joje gali atsitikti stambi katastrofa. Tokioje katastrofoje viskas šioje Visatoje žūva, tame tarpe ir žvaigždės, ir visos gyvos būtybės. Visatos judėjime taip pat egzistuoja dėsningumas, ir mūsų šiuolaikinėje Visatoje sugedo ne tik žmonija. Daugelis gyvų būtybių jau pastebėjo tokią situaciją, kad šios Visatos erdvėje jau senai įvyko gigantiškas sprogimas. Šiuolaikiniai astronomai šio reiškinio nemato, nes per patį galingiausią teleskopą mes galime matyti reiškinį, įvykusį tik prieš 150 tūkstančių šviesos metų. Tektų laukti 150 tūkstančių šviesos metų, kad taptų matoma tikra šių dangaus kūnų būseną, ir tai gana ilgas laikotarpis.

Dabar visoje Visatoje jau įvyko didžiulis pokytis, ir kiekvieną kartą, kai toks pokytis įvyksta, visos Visatos gyvybės yra žūties ir pilno sunaikinimo procese. Kiekvieną kartą, kai atsitikdavo toks reiškinys, iki tol egzistavę Visatos principai ir jos materija pilnai sprogdavo; paprastai viskas žūdavo nuo sprogimo, bet kaskart valymas po sprogimo nepasiekdavo pabaigos. Kai Aukščiausieji Didieji Nušvitusieji iš naujo sukuria naują Visatą, joje lieka kai kurios gyvos būtybės, nežuvusios sprogimo metu. Didieji Nušvitusieji šią Visatą sukuria pagal savo savybes ir kriterijus, todėl naujos Visatos savybės skiriasi nuo prieš tai buvusio periodo Visatos savybių.

Nežuvusios nuo sprogimo būtybės, įsikibusios senųjų principų ir savybių, veikia šioje Visatoje. O šioje naujoje Visatoje jau veikia nauji principai ir savybės. Todėl išlikusios po sprogimo gyvos būtybės tampa demonais, trukdančiais naujos Visatos principams. Bet jos nėra tokios blogos, jos tik elgiasi pagal ano ciklo Visatos savybę. Jas žmonės vadina dangaus demonais. Jie nekelia eiliniams žmonėms jokio pavojaus ir jiems nekenkia; jie tiesiog laikosi savojo principo ir savaip elgiasi. Praeityje žmonėms buvo neleidžiama apie tai žinoti. Aš pasakysiu, kad yra be galo daug Budų, žymiai viršijančių Tathagatos lygį. O kas šie demonai? Apgailėtini menkystos, palyginus su Budomis. Senatvė, ligos ir mirtis taip pat yra tam tikros rūšies demonai, bet jie egzistuoja Visatos principams apsaugoti.

Budizmas, skelbdamas „šešis persikūnijimo ratus“, palietė asurų klausimą. Iš tikrųjų, tai neturinčios žmogiškos esmės kitų erdvių gyvos būtybės. Iš Didžiųjų Nušvitusiųjų supratimo taško jie labai žemo lygio ir labai silpni, o žmonių akyse jie yra gana baisūs padarai, turintys atitinkamą energiją; jie žmones laiko žvėrimis, todėl mėgsta juos ėsti. Pastaruoju metu asurai taip pat išėjo perduoti Guno. Kas jie yra tokie? Ar gali jie būti panašūs į žmones? Asurai labai baisūs, ir norint pas juos mokytis, teks pas juos eiti ir būti panašiais į juos. Praktikos metu pas kai kuriuos žmones būna neteisingos mintys ir, kai jų mintys pradeda atitikti asurų minčių, jie ateina tavęs mokyti. Viena teisybė nugalės šimtą erezijų ir, kai tu nieko nesieki, niekas nedrįs tavęs liesti. O jeigu pas tave atsiras nuodėmingos mintys, arba tu pradėsi siekti ko nors blogo, tai asurai iškart ateis tau į pagalbą, tada tu atsistosi į demono kelį – gali atsirasti tokia problema.

Egzistuoja ir kita situacija, vadinama „nesąmoninga erezijos metodo praktika“. Kas vadinama „nesąmoninga erezijos metodo praktika“? Tai reiškia, kad žmogus, pats to visai nežinodamas, užsiiminėja pagal erezijos metodą. Tokių reiškinį jau yra per daug, juos galima matyti visur. Kaip aš jums pasakojau, čia problema atsiranda, kai praktikos metu neapleidžia neteisingos

mintys. Pavyzdžiui, tu gali matyti, kaip žmogus stovi, užsiiminėja stovimoje pozoje, jo rankos ir kojos dreba nuo nuovargio, o galva vis dirba. Jis galvoja: „Prekių kainos greit pakils, ir aš turiu kažką nusipirkti. Kai pabaigsiu pratimus, iškart eisiu pirkinių, nes kainos kils.“ Kitas galvoja: „Įstaigoje dabar skirsto butus. Ar duos man butą? Asmuo, atsakingas už butų paskirstymą, manęs nemėgsta.“ Kuo daugiau jis galvoja, tuo stipriau pyksta: „Jis tikriausiai neduos man buto, kaip aš su juo kovosiu...“ Matote, apie ką tik žmonės negalvoja. Tai lygiai tas pats, ką aš jums pasakaju: kai kurie praktikos metu be atvangos plepa, burba apie reikalus, pradedant šeimos reikalais ir baigiant valstybiniais. Kai pokalbis pasiekia skausmingą vietą, visus juos vis labiau apima pasipiktinimas.

Praktikuotojams būtina didelį dėmesį atkreipti į *De*. Praktikos metu negalvok apie ką nors gera, taip pat negalvok ir apie bloga, geriau nieko negalvoti, nes žemame praktikos lygyje būtina padėti pamatus; be to, šie pamatai yra labai svarbūs, o žmogaus mintys turi atitinkamą įtaką. Pagalvokite, ar bus geri tie dalykai, kuriuos jūs išvystote, kai kažką pridodate į *Guną*? Ar nebus jie tamsūs? Kiek žmonių užsiiminėja su tokiomis mintimis? Kodėl tu visą laiką praktikuoji, o liga tavęs nepalieka? Kai kurie pratybų aikštelėse negalvoja apie blogus reikalus, bet labai nori įgyti antgamtnius sugebėjimus, prašo tai vieno, tai kito; jie, būdami įvairių dvasinių būsenų ir apimti įvairių stiprių troškimų, užsiima praktika. Tikrovėje, šie žmonės jau nesąmoningai praktikuoja pagal erekcijos metodus, bet jeigu jiems pasakysi, kad jie praktikuoja pagal erekcijos metodus, tai jie supyks: „Mane mokė žiurėk koks didingas čiguno meistras.“ Bet tas „didingas meistras“ tau liepė atkreipti dėmesį į *De*, o tu kreipei? Kai tu užsiimi, tai visą laiką į *Guną* primaišai negerų minčių; pasakyk, kaip tu gali išvystyti ką nors gera? Būtent tokia problema. Nesąmoninga praktika pagal erekcijos metodus gana paplitęs reiškinys.

Porinis vyro ir moters tobulinimasis

Besitobulinančiųjų aplinkoje egzistuoja metodas, kuris vadinamas „poriniu vyro ir moters tobulinimusi“. Tibeto tantrizmo tobulinimosi metode, Budų skulptūrose arba piešiniuose jūs galite pamatyti, kaip vyro kūnas apkabina moterį ir užsiima tobulinimusi. Kai kada apkabinusiam moterį vyro kūnui suteikiama Budos forma; taip pat pasitaikomas pakeistas Budos kūnas, tai yra Vadžra su jaučio ar arklio galva, apkabinantis nuogą moters kūną. Kodėl taip? Pradžioje mes paaiškinsime jums šį klausimą. Mūsų Žemės rutulyje ne tik Kinija buvo įtakojama konfucianizmo; senais laikais, prieš keletą šimtmečių visa mūsų žmonija turėjo panašias moralines koncepcijas. Šis tobulinimosi metodas iš tiesų nėra sukurtas ant Žemės, o perduotas iš kitų planetų, bet pagal šį metodą iš tikro galima tobulintis. Kai savo laiku šis tobulinimosi metodas pateko į Kiniją, būtent dėl to, kad jame buvo porinis vyro ir moters tobulinimasis ir kiti slapti praktikos metodai, kurie netiko kinams, Huičanio periode Tano dinastijos imperatoriaus hanių regione ją likvidavo. Jo platinimas hanių regione buvo neleidžiamas, tuo metu jis buvo pavadintas Tano tantrizmu. Jis ypatingose sąlygose išliko tokia atskirtame regione kaip Tibetas. Kodėl naudojamas toks praktikos metodas? Porinio vyro ir moters tobulinimosi tikslas yra pusiausvyros tarp in ir jan pasiekimas, renkant in – jan papildymui ir renkant jan – in papildymui, tarpusavio papildymo ir abipusio tobulinimosi pagalba.

Visiems žinoma, kad ir Budos, ir Dao sistemose, ypač Dao sistemos mokyme apie in ir jan pažymima, kad žmogaus kūne savaime jau egzistuoja in ir jan. Tik todėl, kad žmogaus kūne yra in ir jan, tobulinantis jame gali būti išvystyti įvairūs antgamtniai sugebėjimai ir tokios gyvos esybės, kaip Juaninas, cherubas, Įstatymo kūnas. Kadangi egzistuoja in ir jan, tobulinimosi kelyje gali būti išvystyta daug gyvų esybių. Nepriklausomai nuo to, ar tai būtų moteriškas ar vyriškas kūnas, viskas gali būti išvystyta dano lauke – šis tvirtinimas pilnai

pagrįstas. Dao sistema viršutinę kūno dalį vertina kaip jan, apatinę – kaip in; nugarą – kaip jan, priekinę kūno dalį – kaip in; kairį šoną – kaip jan, o dešinį šoną – kaip in, iš kur ir kilo Kinijoje naudojamas išsireiškimas: „kairė pusė – vyriška, o dešinė – moteriška“, kas yra pagrįsta sveiku protu. Kadangi žmogaus kūne savaime egzistuoja in ir jan, tai jiems sąveikaujant kūnas gali pasiekti pusiausvyrą tarp jan ir in ir pagimdyti daugybę gyvų esybių.

Tai parodo, kad mes ir be porinio vyro ir moters tobulinimosi taip pat galime pasiekti aukštą lygį savo tobulinime. Jeigu porinio vyro ir moters tobulinimosi praktikos metu praktikuojantys vyras ir moteris nesusilaikys, tai pateks į demonišką būseną, ir metodas taps erezinis. Labai aukštame tantrizmo lygyje praktikuojant porinį tobulinimąsi, būtina, kad tas vienuolis ar lama būtų labai aukšto lygio. Tik tokiu atveju, vadovaujant mokytojui jis galės praktikuoti šį metodą, nes jo Sinsinas jau labai aukštas, jis pilnai save valdo ir nepateks į ereziją. O žmogui su žemu Sinsinu toks metodas visiškai netinkamas. Jeigu jis jį panaudos, tai, garantuoju, pateks į ereziją. Kadangi jo Sinsinas ribotas, tai, būdamas eilinių žmonių tarpe, jis dar nepašalina seksualinės aistros ir meilės troškimo, jo Sinsino matuoklės aukštis ribotas; garantuoju, kai tik panaudos, tai iškart pateks į ereziją. Todėl mes sakome: kas savavališkai žemame lygyje platina šį metodą, tas kaip tik platina erezijos metodą.

Pastaruoju metu nemažai čiguno meistrų perduoda porinį vyro ir moters tobulinimąsi. Kas čia nuostabaus? Dao sistemoje taip pat atsirado porinis vyro ir moters tobulinimasis. Be to, jis atsirado ne mūsų laikais, o Tano dinastijos metu. Kaip gi gavosi, kad Dao sistemoje atsirado porinis tobulinimasis? Sutinkamai su Dao sistemos mokymu apie *taidzi*, kūnas yra mikrokosmosas, kuriame savaime egzistuoja in ir jan. Visi ortodoksiniai didieji Įstatymai yra atėję iš tolimos praeities, savavališkas jų pakeitimas, savavališkas įnešimas į juos ką nors svetima gali įnešti chaosą į mokyklos esmę ir praktika šioje mokykloje jau neves į Pilną Tobulumą. Todėl, jei kažkurios mokyklos praktikoje nėra porinio vyro ir moters tobulinimosi, tai jokiū būdu jo praktikuoti negalima – kai tik panaudosi, iškart atsiras nukrypimas ir atsiras problema. Mūsų Falun Dafa mokykloje nėra porinio vyro ir moters tobulinimosi, ir mes apie tai nekalbame. Toks mūsų požiūris į šį klausimą.

Sielos ir gyvybės tobulinimas

Sielos ir gyvybės tobulinimą aš jums jau aiškinau. Sielos ir gyvybės tobulinimas reiškia, kad tu turi ne tik tobulinti Sinsiną, bet tuo pat metu tobulinti ir gyvybę, tai yra pakeisti *Benti*. Šio virsmo metu žmogaus ląstelės palaipsniui bus pakeistos su aukšto lygio energijos materija, tai gali sulėtinti senėjimą. Kūnas pradeda jaunėti ir palaipsniui yra pertvarkomas, kol įprastas kūnas nebus galutinai pakeistas aukšto lygio materija, kai šio žmogaus kūnas jau pilnai virs kitos materijos kūnu. Toks kūnas, kaip aš jau sakiau, išeis už „penkių stichijų“ ribų, nėra „penkiose stichijose“, ir tampa „amžinu kūnu“.

Tobulinimasis vienuolynuose tobulina tik sielą, todėl neturi pratimų, neturi gyvybės tobulinimo ir veda į nirvaną. Šakjamunio perduotas metodas kaip tik veda į nirvaną. Iš tiesų, Šakjamunis pats turėjo gilų didįjį Įstatymą, jo *Benti* pilnai galėjo būti pakeistas į aukšto lygio medžiagą ir pasiimtas su savimi. Jis atsisakė tokio tobulinimosi metodo ir pats nuėjo nirvanos keliu. Kodėl jis mokė šio metodo? Jis darė tai būtent tam, kad žmonės maksimaliai atsisakytų prisirišimų, visko atsisakytų, galų gale atsisakytų net kūno, kad pas juos neliktų jokių prisirišimų. Jis ėjo nirvanos keliu, kad žmonės darytų viską, kas įmanoma šia kryptimi. Todėl visų epochų vienuoliai ėjo nirvanos keliu. Žodis „nirvana“ reiškia, kad po mirties vienuolis palieka savo kūną, o jo Juanšenis, nešdamas savyje Guną, pakyla į viršų.

Dao sistema svarbiausiu dalyku laiko gyvybės tobulinimą. Mokytojas pasirenka mokinį ir

nieko nesako apie gyvų būtybių gelbėjimą; imamas labai geras, puikus žmogus, todėl jį mokytojas moko magiškų būdų, išaiškina gyvybės tobulinimo klausimą. Kas liečia tobulinimosi metodus Budos sistemoje, ypač tobulinimosi metodus budizme, tai jie šito savyje neturi. Nors taip būna ne visada, daugelyje gilių didžiųjų Budos sistemos Įstatymų, tame tarpe ir mūsų mokykloje, toks metodas platinamas. Mūsų Falun Dafa mokykloje reikalingas ir *Benti* ir Juaninas, kurie vienas nuo kito skiriasi. Juaninas – tai kūnas iš aukšto lygio energijos materijos, bet jis negali laisvai rodytis mūsų erdvėje; tam, kad ilgai būtų išlaikyta eilinio žmogaus išvaizda šioje erdvėje, būtina išsaugoti mūsų *Benti*. Todėl po šio *Benti* virsmo, nors jo ląstelės buvo pakeistos aukšto lygio energijos materija, molekulių išsidėstymo tvarka nepasikeitė, todėl besitobulinančiojo kūnas pagal savo išvaizdą mažai kuo skiriasi nuo eilinio žmogaus kūno. Bet skirtumas visgi yra, nes šis kūnas gali įeiti į kitas erdves.

Kurie tobulina ir sielą, ir gyvybę atrodo labai jaunai, žymiai jauniau už savo metus. Vieną kartą kažkokia moteris manęs paklausė: „Mokytojau, kaip Jūs manote, kiek man metų?“ Iš tikrųjų ji jau turi apie septyniasdešimt, o pagal išvaizdą atrodo keturiasdešimties. Jos veidas lygus, be raukšlių, baltas, raudonis skruostuose. Ji visiškai nepanaši į žmogų, kuriam septyniasdešimt. Taip būna pas tuos, kurie tobulinasi pagal mūsų Falun Dafa. Juokais pasakysiu: jaunos merginos dažnai susižavi kosmetika, nori, kad jų oda būtų baltesnė ir švelnesnė; aš pasakysiu, kad jeigu tu rimtai praktikuosi sielos ir gyvybės tobulinimosi metodą, garantuoju, tai pasieksi natūraliu būdu. Mes daugiau tokių pavyzdžių neteiksime. Anksčiau, kai pagyvenusius, įvairių profesijų žmonių buvo palyginti daug, mane laikydavo jaunu, dabar tapo geriau, jaunimo yra daugiau. Iš tikrųjų aš jau nebe jaunas, man dabar keturiasdešimt trys metai, greit bus penkiasdešimt.

Įstatymo kūnas

Kodėl Budos atvaizde egzistuoja laukas? Daugelis žmonių šito paaiškinti negali. Taip pat yra tokių, kurie sako: „Budos atvaizde egzistuoja laukas, nes vienuoliai skaito sutras prieš atvaizdą.“, tokio lauko atsiradimą aiškina tuo, kad vienuoliai prieš jį tobulinasi. Kas čia besitobulintų, vienuoliai ar kažkas kitas, jų išspinduliuojama energija išsisklaido visomis kryptimis, ir tokiu atveju visuose budistinės šventyklos kampuose turėtų būti tolygus jos laukas: ant grindų, ant lubų ir ant sienų. Kodėl tik Budos atvaizde pastebimas toks stiprus laukas? Ypač dažnai toks laukas yra ant Budos statulų, esančių urvuose arba ant išpjaustytų iš akmens Budos statulų kalnuose. Kaip gali atsirasti toks laukas? Vieni tai aiškina vienaip, kiti kitaip, bet tiksliai paaiškinti niekaip negali. Iš tikrųjų, toks laukas Budos atvaizde atsirado todėl, kad ten randasi Nušvitusiojo Įstatymo Kūnas. Ten yra Nušvitusiojo Įstatymo Kūnas, todėl toks atvaizdas gali turėti energijos.

Pagalvokite, jei Šakjamunis arba Bodhisatva Guanjinė buvo realios istorinės asmenybės, tai ar jie savo laiku, kai tobulinosi patys, nebuvo laikomi praktikuotojais? Kai žmogus, besitobulindamas už pasaulietinio Įstatymo ribų, pasiekia atitinkamą, pakankamai aukštą lygį, pas jį gali atsirasti Įstatymo Kūnas. Įstatymo Kūnas gimsta žmogaus dano lauke, jis susideda iš Įstatymo ir Guno ir išryškėja kitose erdvėse. Įstatymo Kūnas turi galingą jo savininko jėgą, bet Įstatymo Kūno sąmonę, Įstatymo Kūno mintis kontroliuoja jo savininkas. O pats Įstatymo Kūnas turi pilną, savarankišką ir realų individualų gyvenimą, todėl gali savarankiškai atlikti bet kokią darbą. Įstatymo Kūnas daro tą patį, ką nori daryti *Džu-Iši*, absoliučiai tą patį; koku būdu ką nors daro pats žmogus, tai tokiu pat būdu daro jo Įstatymo Kūnas. Tai Įstatymo Kūnas, apie kurį mes kalbame. Jeigu aš noriu ką nors padaryti, sakykime, sureguliuoti tikrai besitobulinančiųjų pasekėjų kūnus, visa tai daro mano Įstatymo Kūnas. Kadangi Įstatymo Kūnas neturi eilinio žmogaus kūno, jis pasireiškia kitoje erdvėje. Ši gyva esybė ne visada

išlieka nepakitusi, ji gali didėti arba mažėti. Kai kada ji pasiekia tokį didelį dydį, kad vienu žvilgsniu sunku aprėpti jos galvą; o kartais ji gali tapti labai maža, mažesne už ląstelę.

Pašventinimas⁶⁰

Fabrikuose pagamintos Budos statulos yra tik meniniai gaminiai. Ji pašventinama, kai Įstatymo Kūnas yra pakviečiamas į Budos statulą, kad vėliau Budos statulai neštų aukas, kaip matomam kūnui eilinių žmonių tarpe. Kai praktikuotojas tobulinimosi procese jaučia gilią pagarbą, Budos statulos Įstatymo Kūnas jam yra Įstatymo gynėjas, jį saugo ir gina – tokia yra tikroji pašventinimo paskirtis. Tik teisinga mintis, atsiradusi oficialioje pašventinimo ceremonijoje, arba esantis labai aukštame lygyje didysis Nušvitusysis, arba labai aukšto lygio besitobulinantis, turintis tokią jėgą, gali imtis šio dalyko.

Vienuolynuose sakoma, kad Budos statulas būtina pašventinti, kad nepašventintos statulos neturi stebuklingųjų galių. Dabar vienuolių tarpe gyvų tikrųjų mokytojų jau nebeliko. Po „Kultūrinės revoliucijos“ vienuolynų vadovais tapo jauni vienuoliai, neįsisavinę budistinio mokymo esmės, ryšium su tuo daug kas buvo prarasta. Jo klausia: „Kam reikia šventinti?“ Jis atsako, kad po pašventinimo Budos statula taps stebuklinga. O kokių būdu ji tampa stebuklinga, jis paaiškinti negali. Jis organizuoja tik ceremoniją: į Budos statulą įdeda mažą sutrą, po to ją užklijuoja popieriaus lapeliu ir skaito maldas – visa tai, jo manymu, laikomas pašventinimu. Bet ar galima tokiu būdu pašventinti? Tai priklauso nuo to, kaip jis skaito maldą. Šakjamunis kalbėjo apie teisingas mintis, būtina pilnai atsiduoti kanonų skaitymui, kad tikrai būtų sukurėtas tavo tobulinimosi mokyklos pasaulis, tik taip galima prisikviesti Nušvitusį. Tik tokiu atveju, jeigu vienas iš Nušvitusiojo Įstatymo Kūnų įeis į statulą, bus pasiektas pašventinimo tikslas.

Kai kurie vienuoliai, skaitydami maldas, galvoje skaičiuoja: „Kiek pinigų man duos po pašventinimo ceremonijos?“ Arba sutros skaitymo metu galvoja: „Šis taip blogai su manimi elgiasi.“ Jie kitų nekenčia; pastaruoju metu paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode negalime nepripažinti tokio reiškinio; mes budizmo čia nekritikuojame: paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode kai kuriuose vienuolynuose tikrai trūksta švaros ir ramybės. Argi gali ateiti Nušvitusysis, kai galvojama apie tokius dalykus, kai išleidžiamos tokios negeros mintys? Tokiu atveju visiškai neįmanoma pasiekti pašventinimo tikslo. Bet taip būna ne visada, vis dėlto dar egzistuoja geri budistų vienuolynai ir daosų šventyklos.

Viename mieste aš pamačiau vienuolį su juodomis juodžiausiomis rankomis. Jis įkišo sutrą į Budos statulą, po to kažkaip ją užklįjavo, kažką sumurmėjo ir mano, kad pašventino. Po to jis paėmė kitą Budos statulą ir vėl kažką sumurmėjo, ir už vieną pašventinimą – keturiasdešimt juačių. Dabar vienuoliai tai vertina kaip prekę, stengiasi praturtėti pašventindami Budų statulas. Aš pasižiūrėjau į statulą ir pamačiau, kad ji visai nebuvo pašventinta, bet ir apleičiamai jie negali pašventinti; dabar vienuoliai užsiima tokiais darbais. O ką aš dar pamačiau? Šventykloje vienas žmogus, tarytum budistas pasakė, kad šventins Budos statulą: laikydamas rankoje veidrodį ir jį nukreipęs į Saulę taip, kad spindulys kristų į Budos statulą, jis pareiškė, kad pašventino. Kaip juokinga! Šiandien budizmas pasiekė tokį lygį, kad panašūs reiškiniai tapo kasdieniais.

Didžiulė bronzinė Budos statula buvo išlieta Nandzino mieste ir pastatyta Lantau saloje Honkonge. Labai didžiulė statula. Iš viso pasaulio į jos pašventinimą atvyko daug vienuolių; vienas jų, rankoje laikydamas veidrodį, nukreipė jį į saulę taip, kad atsispindėjęs spin-

⁶⁰ *kai guang* – atidarymas šviesu (kin. 開光) pašventinimas

dulys kristų ant statulos veido – jis mano, kad tai irgi pašventinimas. Tokioje iškilmingoje ceremonijoje, labai rimtomis aplinkybėmis jis atliko tokį bairį, kas man pasirodė labai apgailėtina! Nenuostabu, kad Šakjamunis sakė: „Paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode net vienuoliams bus sunku išsigelbėti, o gelbėti žmones dar sunkiau.“ Be to, daugelis vienuolių budistinius kanonus aiškina pagal savus požiūrius, vienuolynuose atsidūrė netgi *Si-vangmu* kanonas ir visa kita, kas neturi jokio ryšio su budistiniu mokymu, vienu žodžiu pilnas chaosas. Žinoma, dar vis pasitaiko vertų pagyrimo teisingai besitobulinančių vienuolių. Iš tikrųjų pašventinimas – tai Nušvitusiojo Įstatymo Kūno pakvietimas į Budos statulą. Kai jis ten lieka, reiškia, kad pašventinimas įvyko.

Aukoti nepašventintoms Budos statuloms negalima, kitaip bus labai rimti padariniai. Kokie rimti padariniai? Dabar užsiimantys žmogaus kūno mokslu žmonės pastebėjo, kad žmogaus mintis – mąstymas žmogaus smegenyse – pagimdo kažkokią medžiagą. Iš labai aukšto lygio matymo taško mes matome, kad tai tikrai medžiaga, bet tai nėra smegenų elektrinių bangų forma, kaip tai aptikta šiuolaikiniais tyrimais, o visų smegenų forma. Kai eilinis žmogus mąsto, jis išspinduliuoja medžiagą, turinčią smegenų formą, kuri greitai išsisklaido, nes neturi energijos, o praktikuotojo energija išlieka žymiai ilgiau. Nesakome, kad Budos statula nuo jos išliejimo fabrike momento jau turi mintį, ne. Kai jas atgabeno į šventyklą, kai kurios statulos nebuvo pašventintos, nebuvo pasiektas pašventinimo tikslas. Jei pašventinimą atliko koks nors čiguno pseudomeistras ar koks nors eretikas, tai bus dar pavojingiau – į šias Budos statulas įlis netyra dvasia, pavyzdžiui lapės ar šeško.

Nepašventintos Budos statulos garbinimas ypatingai pavojingas. Iki kokio laipsnio pavojingas? Kaip aš jau sakiau, šiuolaikinė žmonija savo vystymesi jau pasiekė tokį lygį, kai viskas genda, visoje žmonių visuomenėje ir visoje Visatoje viskas genda; visa, kas dabar vyksta eilinių žmonių tarpe, yra pačių žmonių sukurtas. Sunku gauti tikrąjį Įstatymą, tai pat sunku rasti tikrąjį kelią – iš visų pusių kliūtys. Tu nori Budos kažko paprašyti. Na, o kas šis Buda? Netgi toks ketinimas sulaukia sunkumų. Netiki? Tau pasakysiu: jei pirmas žmogus pagarbins nepašventintą Budos statulą, tai reikalai blogi. Kiek šiandien tarp garbinančių Budos statulas žmonių iš tikrųjų Budos prašo Tikrojo Vaisiaus? Tokių labai mažai. Kokių tikslų siekia Budos statuloms garbindamiesi žmonės? Tai bėdų ir kančių pašalinimas, naudos gavimas – štai tokie jų prašymai. Ar tai yra budistinių religijų kanonuose? Visai ne.

Jeigu besigarbiniantys Buda – ar tai būtų Bodhisatvos Guanjinės statula, ar Budos Tathagatos statula – siekia pinigų ir garbindamiesi Budai sako: „Padėk man nors truputį praturtėti.“, tai susiformuoja vientisa mintis. Kadangi ši mintis buvo nukreipta į Budos statulą, ji iškart ant jos nusėdo. Kitoje erdvėje šis dalykas gali didėti ir mažėti; gavusi šį dalyką Budos statula įgavo smegenis, pradėjo smegenis valdyti, turi mintį, bet ji neturi kūno. Kiti žmonės taip pat ateina garbinti. Vis didėjantis garbinimas gali Budos statulai duoti atitinkamą energiją. Bus dar pavojingiau, jeigu garbinti ateis praktikuotojai – kai tik pagarbins, tai palaipsniui jai atiduos savo energiją, ir pas ją susidarys turintis formą kūnas, bet šis, turintis formą, kūnas susidarė kitoje erdvėje. Po savo susidarymo jis egzistuos kitoje erdvėje. Jis supranta kai kuriuos Visatos principus, todėl žmonėms gali kažką padaryti, nuo to pas jį šiek tiek išauga Gunas, bet jo pagalba nėra besąlyginė ir laukia užmokesčio. Kitoje erdvėje jis turi veiksmų laisvę ir eilinius žmones valdo, kaip jam patinka. Toks turintis formą kūnas pagal savo išvaizdą visiškai vienodas su Budos statula – garbinimas pagimdė pseudobodhisatvas Guanjines ir pseudobudas Tathagatas, tai žmonės savo garbinimu jas pagimdė, jos visos – tikslios Budų statulų, Budų atvaizdų kopijos, o pseudobudų ir pseudobodhisatvų mintys ypač blogos, jos siekia pinigų. Jos gimė kitoje erdvėje ir gali mąstyti, žino kai kuriuos principus; jos nedrįsta daryti didelių nusikaltimų, bet drįsta daryti mažus. Kai kada jos žmonėms padeda, jeigu nepadės, tai bus pilnai erezijos ir tada jas užmuš. Kaip jos padeda žmonėms? Kažkas prašo: „Buda, padėk man, mano namuose ligonis.“ – „Gerai, aš tau padėsiu.“ Jis liepia tau

mesti pinigus į stalčių labdarai, o jo mąstyme – reikalavimas pinigų. Kas meta pinigų daugiau, tas ir pasveiksta greičiau. Kadangi jos turi atitinkamą energiją, tai kitoje erdvėje gali eiliniį žmogų valdyti. Pavojus išauga, jeigu statulos garbinti ateina Guną turintis žmogus. O ko prašo praktikuotojas? Prašo pinigų? Pagalvokite, kam praktikuotojui prašyti pinigų? Netgi prašymas išlaisvinti artimuosius nuo ligų ir bėdų yra savo rūšies prisirišimas prie giminingų jausmų. Tu nori valdyti svetimą likimą, kai kiekvienas turi savąjį likimą! Tu jam lankstaisi, murmi: „Padėk man truputį praturtėti.“ Gerai, jie tau padės, jie laukia, nesulaukia, kad tu jų daugiau paprašytum; prašytum kaip galima daugiau, ir tada, savo ruožtu, jie galės daugiau iš tavęs pasiimti, ir tai bus savo rūšies lygiavertis pasikeitimas. Labdaros dėžėje pinigų pilna, nes juos ten sumetė kiti žmonės. Jis leidžia tau gauti šiuos pinigus. Koku būdu? Arba gatvėje tu rasi piniginę, arba darbe gausi kažkokią premiją. Taip ar kitaip, tu pinigų gausi. Bet jie negali tau padėti labdaringai! Neprarasi – negausi. Jam reikalingas Gunas, ir jis šį tavo Guną pasiims arba tavo išvystytą daną, ir taip toliau. Štai kas jam reikalinga.

Šie pseudobudos kartais būna labai pavojingi. Daugelis iš mūsų, kas turi atvertą dangaus regą, mano, kad matė Budą. Kažkas pasakoja, kad šiandien šventykloje apsilankė Budų grupė su tokiu tai Buda priešakyje. Vakar, sako, buvo tokia tai grupė, šiandien tokia; iškart, kai išėjo viena grupė, ją pakeitė kita. Kas tai? Jie priklauso būtent mano paminėtai kategorijai. Jie nėra tikrieji Budos, jie apgavikai; tokių gana daug.

Jeigu tokia situacija atsiras šventykloje, tai bus dar pavojingiau. Jeigu vienuoliai juos garbins, tai jie šiuos vienuolius ims globoti: „Argi tu mane negarbinai? Tu sąmoningai mane garbinai! Gerai, argi tu nenori tobulintis? Gerai, aš tuo pasirūpinsiu ir pasakysiu, kaip tu turi tobulintis.“ Jis tau viską sutvarkys, bet kur tu pakliūsi, kai baigsi tobulinimąsi? Tai jis tau sutvarkė, todėl jokia mokykla viršuje tavęs savu nepripažins. Tai jis tau sutvarkė, todėl ateityje jis tavimi ir pasirūpins. Ar neišeina, kad veltui tu tobulinai? Aš manau, kad dabar žmonėms labai sunku tobulinantis gauti Tikrąjį Vaisių. Toks reiškinys labai paplitęs. „Budos švytėjimas“, kurį daugelis iš mūsų mato kalnuose ir prie didelių upių, daugumoje atvejų rodo panašią būtybių buvimą. Jos turi energiją ir gali rodytis. O tikrieji Didieji Nušvitusieji šiap sau nepasirodo.

Praeityje taip vadinamųjų „žemės budų“ ir „žemės daosų“ buvo palyginti mažai, o dabar jų ypač daug. Kai jie daro blogį, aukščiau esantys juos naikina, tam išvengti jie slepiasi Budų statulose. Kaip taisyklė, Nušvitusieji nepažeidžia eilinių žmonių principų, ypač esantys aukštuose lygiuose – kuo aukštesnis Nušvitusysis, tuo labiau jis nepažeis eilinių žmonių principų, iš viso nelies. Neįmanoma, kad Budos statulą staiga sunaikintų vienas žaibo smūgis – jie tikrai to nedarys. Nušvitusieji to neužsiima. Pseudobudos slepiasi Budų statulose, nes žino, kad juos norima sunaikinti, ir pabėga. Todėl labai sunku pasakyti, ar tu matei Bodhisatvą Guanjinę, ar tu kažką kitą ja palaikei, ar tu matei Budą, ar kažką kitą palaikei Buda.

Daugelis gali paklausti: ką daryti su Budos statula namie? Galbūt daugelis atsiminė mane. Padėdamas mokiniams tobulintis aš pasakysiu, kad galima padaryti taip: paimekite mano knygą (nes joje yra mano fotografija) arba tik mano fotografiją ir, laikydami Budos statulą rankose, sudėtose „Didžiojo Lotoso“ mudroje, paprašykite Mokytojo pašventinti statulą, tarsi paprašytumėte manęs. Užtenka tik pusę minutės ir klausimas bus išspręstas. Bet aš turiu pasakyti, kad turiu omenyje tik besitobulinančiuosius. Jūsų giminaičiams ar draugams šis Budos statulos pašventinimo būdas efekto neduos, mes rūpinamės tik besitobulinančiaisiais. Kai kurie mano, kad Mokytojo nuotrauką galima naudoti blogų dvasių iš namų išvaramui giminių ir draugų namuose. Aš neišvarau blogų dvasių eilinių žmonių namuose. Tai didžiausios nepagarbos Mokytojui pasireiškimas.

Kalbant apie „žemės budas“ ir „žemės daosus“, reikia turėti omenyje, kad senovės Kinijoje

daugelis tobulinosi atokiuose kalnuose ir gūdžiuose miškuose. Kodėl jie dabar dingę? Jie nedingo, paprastai jie neleidžia eiliniams žmonėms apie save žinoti. Jų skaičius nei kiek nesumažėjo, visi šie žmonės turi antgamtinių sugebėjimų. Čia nekalbama, kad jie pastaruoju metu neegzistuoja, jie yra. Dabar pasaulyje jų keletas tūkstančių, mūsų šalyje jų palyginti daug. Jų daug yra žinomuose kalnuose ir prie didelių upių, taip pat kai kuriuose aukštuose kalnuose. Naudodamiesi savo antgamtiniais sugebėjimais jie užmūrijo įėjimus į olas, todėl tu jų egzistavimo nepastebėsi. Jų tobulinimosi praktika juda palyginti lėtai, jų pratimai palyginti primityvūs, jie negali suvokti tobulinimosi esmės, o pas mus ji tiesiogiai nukreipta į žmogaus sielą. Mes tobulinamės remdamiesi aukščiausiais Visatos principais, tobulinamės pagal Visatai būdingą formą; žinoma, mūsų Gunas auga labai greitai. Visos egzistuojančios tobulinimosi mokyklos sudaro tarsi piramidę, ir tik jos viduryje egzistuoja centrinis kelias. Tobulinimasis šonuose esančiais takeliais vargu ar gali aukštai pakelti Sinsiną; galbūt pas kai kuriuos Gunas atsivers neaukštame lygyje, bet tai toli iki pagrindinio tikro tobulinimosi kelio.

Tokie meistrai taip pat priima mokinius ir kai ką jiems perduoda. Jų mokykloje galima pasiekti tik tam tikrą aukštį, nes šių meistrų Sinsiną riboja šis aukštis, todėl visi jų mokiniai tobulėjime pasiekia tik iki tokį aukštį. Kuo arčiau krašto žemiški takeliai, tuo daugiau jie turi žodinių svarstymų; be to, jų tobulinimosi metodai sudėtingi, ir jie negali suvokti tobulinimosi esmės. Iš esmės, savo tobulinimesi žmogus tobulina savąjį Sinsiną, bet jie šito nesupranta; šie meistrai mano, kad kenčiant kančias galima tobulintis. Todėl tokie meistrai tobulinasi labai ilgai – keletą šimtų metų, virš tūkstančio metų, o Gunas išauga nedidelis. Iš tiesų, jie tobulindamiesi Guną išaugina ne kentėjimų keliu. O koku būdu? Tai primena atvejį, kai žmogus jaunystėje buvo veikiamas įvairiausių prisirišimų, bet laikui bėgant, jau senatvėje, kai ateitis atrodo beviltiška, visi jo norai savaime atbuko ir atmetami – tobulinimasis tokiu takeliu primena šį būdą. Kai jie tobulinasi į aukštį, sėdėdami sukryžiuotomis kojomis, susikaupimo jėgos pagalba ir kentėdami kančias, tai pastebi, kad taip irgi galima išauginti Guną. Bet jie negali suvokti to, kad eilinių žmonių prisirišimai pas juos per ilgus ir sunkius metus palaipsniui išsitrynė, buvo išgyvendinti, dėka to pas juos išaugo Gunas.

Mūsų tobulinimosi metodas išsiskiria tikslingumu, jis tiksliai nukreiptas į žmogaus širdį, į prisirišimų išgyvendinimą, to dėka tobulintis galima labai greitai. Aš pabuvojau keliose vietose, kur dažnai sutikdavau tokius, daug metų besitobulinančius žmones. Jie taipogi sako: „Niekas negali žinoti, kad mes čia esame. Į tavo reikalus mes nesikišame ir kliūčių nedarome.“ Tokie yra palyginti geri.

Bet egzistuoja ir blogi, su kuriais mes turime susidoroti. Pavyzdžiui, kai aš pirmą kartą atvykau į Guidžou provinciją Guno perdavimui, į mano paskaitą atėjo žmogus ir pasakė, kad jo promeistras norėtų su manimi susitikti. Pasakė šio promeistro vardą, pridūręs, kad šis meistras tobulinasi jau daugelį metų. Bet vieno mano žvilgsnio užteko, kad pamatyčiau, kad jo *či* yra in, labai bloga, jo veidas vaškinis. Aš pasakiau, kad neisiu su šiuo meistru susitikti, kad neturu tam laiko, ir atsisakiau. Todėl atsiuntęs šį žmogų, senis supyko ir pradėjo man trukdyti, ir taip kasdien. Neturu poreikio su kažkuo galynėtis, ir jokios būtinybės tam nėra. Jis man siunčia blogus dalykus, o aš kiekvieną kartą išvalau ir tęsiu savo darbą – išdėstu įstatymą.

Mino dinastijos laikais gyveno tam tikras žmogus, kuris tobulinosi Dao esmės siekime, jam tobulinantis į jį įsikėlė netyra gyvatės dvasia; taip, tikslo nepasiekęs, šis žmogus mirė. Gyvatė, užvaldžiusi jo kūną, įgavo žmogišką pavidalą. Taigi, tas promeistras ne kas kita, kaip toji gyvatė, įgavusi žmogišką pavidalą. Nepakeitęs savosios prigimties, jis vėl pavirto didele gyvate, kad man trukdytų. Matau, kad to jau per daug, ir tada, ją sučiupęs, aš pritaikiau galingą Guną, „lydymo Guną“. Išlydžiau jos apatinę dalį, pavertęs ją į vandenį, o viršutinę pusę pabėgo.

Ir štai vieną kartą jo vyresnysis mokinys išsikvietė mūsų konsultacinio punkto Guidžou provincijoje vadovę ir pasakė, kad jo promeistras nori su ja susitikti. Ji nuėjo susitikti, įėjo į olą, kurioje buvo labai tamsu. Nieko nesimatė, tik galima buvo matyti sėdintį siluetą su žalią šviesą skleidžiančiomis akimis. Kai jis atsimerkdavo, oloje tapdavo šviesu, o kai užsimerkdavo, ola nugrimzdavo į tamsą. Vietiniu dialektu senis pasakė: „Li Hundži vėl atvyksta, šį kartą niekas iš mūsų jam netrukdyt, aš apsirikau – Li Hundži čia atvyksta žmonių gelbėti.“ Vyresnysis mokinys paklausė jo: „Promokytojau, kodėl jūs nesikeliate, kas negerai jūsų kojom?“ – „Negaliu atsikelti – atsakė jis – kojos sužalotos“. Paklausė, koku būdu sužalotos. Jis papasakojo apie tai, kaip trukdė. 1993-ais metais Pekine, Rytinės sveikatos parodoje, jis man vėl pradėjo trukdyti. Kadangi jis visą laiką darė blogį, trukdė mano Dafa perdavimui, aš jį galutinai sunaikinau. Po to jo vyresnieji ir jaunesnieji pasekėjai ir pasekėjos norėjo veikti, bet aš jiems pasakiau keletą žodžių, kurie juos sukrėtė ir jie išsigando, niekas iš jų veikti neišdrįso, jie jau viską suprato. Kai kurie iš jų pilnai dar eiliniai žmonės, nors tobulinosi ilgą laiką. Pasakodamas apie pašventinimą aš čia pateikiu keletą pavyzdžių.

Džu jou ke⁶¹

Ką reiškia žodis „*džu jou ke*“? Besitobulinančių aplinkoje Guno perdavimo procese daugelis tai perduoda, kaip kažką, priklausantį tobulinimosi kategorijai. Iš tikrųjų, tai nepriklauso tobulinimosi kategorijai, o primena paslapčių ir užkeikimų technikų palikimą ir perdavimą. Jie naudoja tokias formas: magiškų ženklų braižymą, smilkalų deginimą, popieriaus sudeginimą, užkeikimus ir kita. Jų pagalba galima gydyti ligas, ir tokio gydymo metodai labai originalūs. Pavyzdžiui, kažkam ant veido atsirado pūlinys, o *džu jou ke* pasekėjas teptuką panardina į cinoberį, ant žemės nupiešia ratą, rato viduryje braižo kryžių, po to ligoniui liepia stoti į rato vidurį ir skaito užkeikimus. Po to jis vėl panardina teptuką į cinoberį ir ant ligonio veido piešia ratą, kalba užkeikimus, piešia ir piešia; galų gale, pastatęs ant pūlinio tašką, pareiškia, kad su ligoniu viskas gerai. Tu palietei – pūlinys sumažėjęs ir nustojo skaudėti – metodas davė efektą. Jis gali išgydyti smulkų negalavimą, bet rimta liga ne jo jėgoms. Ką jis daro, kai tau skauda ranką? Jis pradeda kalbėti užkeikimus, po to liepia tau ranką ištiesti, po to jis papučia į šios rankos *hegu*⁶² tašką, kad oras išeitų iš kitos rankos *hegu* taško, ir tu pajunti vėjelio dvelkimą; kai tu palietei skaudėjusią vietą, tai pajunti, kad skausmas atlėgo. Dar naudoja popieriaus deginimą, magiškų ženklų braižymą, magiškų ženklų užklijavimą ir taip toliau. Štai kuo jie užsiima.

Dao sistemoje žemiški takeliai kūno tobulinimo savyje neturi, jie užsiima tik būrimu, *fengšui*⁶³, blogų dvasių išvaymu ir ligų gydymu. Šiuose žemiškuose takeliuose paprastai naudoja tokius metodus. Žemiškuose Dao sistemos takeliuose gali gydyti ligas, bet jų metodai ne tokie geri. Mes nekalbėsime, kuo jie gydo ligas, bet mes, praktikuotojai pagal Dafa, neturime tokių metodų naudoti, nes jie savyje neša labai žemą, labai blogą informaciją. Senojoje Kinijoje ligų gydymo metodus žmonės skirstė į eilę rūšių, pavyzdžiui: chiropraktiką, adatų terapiją, masažą, gydymą prideginimu, akupresūrą, čiguno terapiją, gydymą vaistingomis žolėmis ir taip toliau, buvo daug rūšių. Kiekvienas gydymo metodas vadinosi „*ke*“. *Džu jou ke* buvo tryliktuojų *ke*. Todėl jo pilnas pavadinimas „*džu jou ši san ke*“. *Džu jou ke* nepriklauso mūsų tobulinimosi kategorijai. Jame nėra Guno, kuris gaunamas tobulinimosi būdu, o priklauso magiškomis praktikoms.

⁶¹ *džu jou ke* – gydymas užkalbėjimais (kin. 祝由科)

⁶² *hegu* – sujungti slėniai (kin. 合谷) akupunktūros taškas virš delno tarp smiliaus ir nykščio

⁶³ *fengšui* – vėjas ir vanduo (kin. 風水); metafizine teorija dažnai naudojama geomantijai

ŠEŠTA PASKAITA

„Ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“

Besitobulinančiųjų sluoksniuose egzistuoja išsireiškimas „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“, darantis didelę įtaką žmonėms, ypač, kai kažkokie žmonės aktyviai šiuos dalykus propaguoja. Dėl to kai kurie nedrįsta užsiimti praktika. Išgirdę, kad praktika gali vesti į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“, iš baimės nustoja praktikuoti. Iš tiesų, aš jums pasakysiu, kad „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“ aplamai neegzistuoja.

Dėl savo neteisių širdžių nemažai žmonių prisikvietė netyrų dvasių. Jų *Džu-Iši* negali savęs kontroliuoti, manydamos, kad būtent tai yra Gunas. Žmonės, kurių kūnus kontroliuoja netyros dvasios, elgiasi nepadoriai, kalba painiai ir nelogiškai, kažką įnirtę rėkdami. Pašaliniai mano, kad tai atsitiko dėl užsiėmimų čigunu, ir iš baimės nedrįsta praktikuoti. Daugelis iš mūsų mano, kad būtent tai yra Gunas. Argi tai yra užsiėmimas praktika? Tai tik pati žemiausia ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būseną. Iš tikrųjų, ji labai pavojinga. Jeigu tu jau pripratai prie tokios būsenos ir tavo *Džu-Iši* nepajėgus tavęs valdyti, tai tavo kūną, turbūt, užvaldė *Fu-Iši* arba išorinės informacijos, netyra dvasia ar kažkas panašaus; tokiu atveju tu gali įvykdyti pavojingus poelgius, be to, tas labai kenkia besitobulinančiųjų sluoksniui. Tai sąlygoja neteisi žmogaus širdis, jo siekis parodyti save, ir tai ne „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Kai kurie žmonės, kurie nežinia kaip tapo taip vadinamais čiguno meistrais, taip pat kalba apie „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“. Iš tikrųjų, praktika negali atvesti į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“. Dauguma žmonių apie tai išgirdo iš literatūrinių kūrinių, iš riterių romanų ir panašiai. Jei netiki, pavartyk senas knygas ir tobulinimosi knygas – ten tokios sampratos nėra. Kur yra „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“? To aplamai negali būti.

Egzistuoja keletas formų, kurias žmonės paprastai priima kaip „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“; apie vieną tokių formų aš jau papasakojau aukščiau. Apsėdimas netyra dvasia atsiranda dėl neteisingos žmogaus širdies, jo įkyraus siekio įeiti į kažkokią „čiguno būseną“ ir parodyti save, bei įvairiose panašiose dvasinėse būsenose. Kai kurie atvirai siekia gauti antgamtinius sugebėjimus arba praktikuoja pagal pseudo čiguno mokyklą. Tokie žmonės praktikos metu įpranta iki tokio lygio atpalaiduoti savąjį *Džu-Iši*, kad jau nieko nežino, savo kūną atiduoda kitiems ir tokiu atveju jų kūną chaotiškai valdo *Fu-Iši* arba kokios nors išorinės informacijos, todėl jie atlieka neįprastus poelgius. Jeigu tokiam bus liepta nušokti nuo pastato stogo – jis ir nušoks, liepta pulti į vandenį – jis ten ir puls. Jam jau ir gyventi nesinori, kūną atidavė kitiems. Toks elgesys nepriklauso „ugnies ištekėjimui ir apsėdimui“, bet parodo, kad einama klaidingu praktikos keliu; tokio elgesio formavimas pradinėje stadijoje yra sąmoningas. Daugelis mano, kad praktika turi vykti tokioje „plaukiančioje“ būsenoje; iš tiesų, jeigu tikrai praktikuosi tokioje būsenoje, tai atves prie rimtų padarinių. Tai jau ne praktika, o eilinio žmogaus prisirišimų ir troškimų pasekmė.

Kita panašių reiškinių forma pasireiškia tuo atveju, jeigu praktikos metu cirkuliuojanti kūne *či* kur nors įstringa; pavyzdžiui, *či* pakilo iki viršugalvio ir negali nusileisti, ir žmogus išsigąsta. Žmogaus kūnas – tai mikrokosmas, ypač tai liečia praktikos metodus Dao sistemoje, kai kanalų pramušimas kūne gali sukelti tokius sunkumus. Kai nepasiseka pramušti kurio nors kanalo, tai *či* ten užstringa ir sukasi. Nors tai gali atsitikti bet kurioje kūno vietoje, ne tik viršugalvio srityje, tačiau viršugalvis yra pati jautriausia kūno dalis. Kai *či* įstringa viršutinėje galvos dalyje ir negali praeiti žemyn, žmogus jaučia sunkumą, galvos tinimą, tarsi ant jos būtų uždėta stora *či* kepurė, ir panašiai. Bet *či* nieko nevaldo, ji negali žmonėms kelti nemalonumų ir absoliučiai negali būti bet kurio susirgimo priežastimi. Kai kurie žmonės nesupranta čiguno esmės, bet neatsakingai dėsto savo nuomonę apie jį, kaip apie kažką paslaptą ir mįslingą,

kas visuomenėje sukelia painiavą. Žmonės taip ir mano, kad kai *či* pasiekia viršugalvį ir negali nusileisti, pas žmogų įvyksta „ugnies ištekėjimas ir apsidimas“, pas jį atsiranda nukrypimas ir taip toliau, daugelis išsigąsta.

Tai tik laikina būseną, kai *či* pakyla iki viršugalvio ir negali nusileisti. Pas kai kuriuos šis periodas gali tęstis labai ilgai, netgi virš pusės metų. Tokioje situacijoje galima kreiptis pas tikrą čiguno meistrą, kuris gali padėti nuleisti *či*. Kai *či* negali pramušti kanalo, nenusileidžia žemyn, priežasties mums reikia ieškoti Sinsine. Galbūt per ilgai likote tame pačiame lygyje ir laikas pakelti savąjį Sinsiną! Jeigu tu tikrai pakelsi savo Sinsiną, tai pamatysi, kad *či* gali nusileisti. Tu atkreipi dėmesį į Guno pasikeitimus savo kūne, bet nekreipi dėmesio į savojo Sinsino pokyčius; pilnas virsmas įvyksta tada, kai tu jį pakelsi. Tikras *či* delsimas negali sukelti kokių nors problemų, paprastai problemas sudaro mūsų pačių psichika ir gandai, kuriuos skleidžia pseudo čiguno platintojai, tvirtindami, kad per ilgą *či* buvimą galvoje atvedė žmogų į nukrypimus, žmogus ir išsigąsta. Jis išsigando ir nuo to iš tiesų gali atsirasti problema. Kai tik tu išsigandai, tavo apėmė baimė. Argi tai ne prisirišimas? Kai tik pas tavo atsiranda prisirišimas, argi nereikia jo šalinti? Kuo labiau tu bijai, tuo daugiau tai panašu į ligą; būtina šalinti šią tavo širdį, kad tu galėtum iš to pasimokyti, ir tuo pačiu nugalėtum savo baimę ir pakiltum į naują lygį.

Praktikuotojui tobulinimesi komforto nebus: tavo kūne atsiranda daug Gunų, labai stiprūs dalykai, kurie tavo kūne judės, tu juos pastoviai jausi, tai čia, tai ten atsiranda nemalonūs pojūčiai. Tokių nemalonių pojūčių pagrindinė priežastimi yra tavo visą laiką jaučiama baimė – „kad tik nesusiirgčiau!“ Iš tikrųjų, tavo kūne jau atsirado daug galingų dalykų, visi jie yra Gunai arba antgamtiniai sugebėjimai, ir dar daug gyvų esybių. Jų judesiai kūne iššaukia niežulį, skausmą, negalavimus ir taip toliau; nervinės galūnės šiuo metu labai jautrios, gali atsirasti visokios būsenos. Kol tavo kūnas nepersitvarkys į aukšto lygio energomedžiagą, visada bus tokie pojūčiai – tai iš tikrųjų yra gerai. Kaip tu užsiiminėsi tobulinimusi, jeigu visą laiką save laikai eiliniu žmogumi, visą laiką galvoji, kad tu kažkuo sergi? Kai praktikuojant tavo išties kokios nors bėdos, o tu vis dar save laikai eiliniu žmogumi, tai, mano manymu, tavo Sinsinas šiuo metu nusileido iki eilinio žmogaus lygio. Bent jau šiame dalyke tu nusileidai iki eilinio žmogaus lygio.

Būdami tikrais praktikuotojais, mes visus klausimus turime nagrinėti ne iš eilinio žmogaus matymo taško, o iš labai aukšto lygio matymo taško. Kai tu galvoji, kad tu sergi, tokia mintis apie ligą gali iš tikro susargdinti, nes kai tik tu nusprendei, kad susirgai, tavo Sinsinas faktiškai jau yra eilinio žmogaus lygyje. Ypač pas praktikuotojus ir tikrus besitobulinančius tokia būseną negali sukelti susirgimo. Kaip žinoma, tikrus žmogaus susirgimus 70% sukelia psichika ir tik 30% – fiziologija. Paprastai pirmiausia pas žmogų neišlaiko psichika, jis negali iškęsti sunkios dvasinės įtampos, dėl ko liga progresuoja – paprastai yra taip. Pateiksiu pavyzdį. Vieną žmogų pririšo prie lovos, paėmė už rankos, pasakė, kad jam nuleis kraują. Po to užrišo jam akis, lengvai perbraukė kažkuo per riešus (kraujo jam visai neleido), tuo metu atidarė vandens kraną, kad jis girdėtų vandens lašų lašėjimą. Nusprendęs, kad tai laša jo kraujas, žmogus po kiek laiko mirė. Iš tikro lašėjo vanduo iš krano, o ne kraujas. Mirtį sukėlė jo psichinė būseną. Jeigu tu visą laiką laikysi save ligoniu, tai pilnai įmanoma, kad tokia tavo mintis tikrai tavo atves į tokį rezultatą, kadangi tavo Sinsinas jau nusileido iki eilinio žmogaus lygio, o eiliniam žmogui, kaip žinoma, skirta sirgti.

Jeigu tu, būdamas praktikuotoju, visą laiką tokią būseną priimi kaip kažkokią ligą, tai faktiškai tu prašai, tu prašaisi ligos, ir tada liga gali įsikverbti. Praktikuotojų Sinsinas turi būti aukštas. Tau nereikia pastoviai bijoti, kad tai liga. Ligos baimė taip pat yra prisirišimas, kuris tau gali atnešti nemalonumus. Besitobulinančiam reikia pašalinti karmą. Karmos šalinimas – kankinantis dalykas. Kur girdėta, kad Gunas augtų komforto sąlygomis! Kaip

kitaip atsikratyti tavųjų prisirišimų? Papasakosiu istoriją iš budistinės religijos: gyveno kartą žmogus, po gigantiškų pastangų praktikoje jis pasiekė Archato lygį. Kaip gi jam nepasidžiaugus, kad jis tuoj gaus Tikrąjį Vaisių, kad jis jau pasiekė Archato būseną? Išsoko iš Trijų Sferų! Šis džiaugsmas yra prisirišimas, džiaugsmo jausmas. Archatas turi laikytis neveikimo principo, būti viskam abejingu, bet jis nukrito. Jo tobulinimasis buvo veltui. Jeigu taip, jam dar kartą reikia tobulintis, vėl tobulintis aukštyne. Didelių pastangų dėka jis vėl pakilo. Šį kartą žmogų apėmė baimė. Jis sau pasakė: „Man negalima džiaugtis, kitaip aš vėl nukrisiu.“ Kai tik jis pradėjo bijoti, tai vėl nukrito žemyn. Baimė irgi yra prisirišimas.

Egzistuoja dar tokia forma: žmogus serga psichiškai, o žmonės kalba, kad pas jį „ugnies ištekėjimas“ ir jis „tapo apsėstu“. Kai kurie dar laukia, kad aš gydyčiau jo psichinę ligą! Mano nuomone, psichinis sutrikimas – ne liga ir aš neturiu laiko, kad rūpinčiausi tokiais dalykais. O kodėl? Todėl, kad tokie ligoniai neturi virusų, neturi pataloginių pokyčių kūne, nėra jokių opų. Manau, kad tai visai ne liga. Psichinis sutrikimas pasireiškia, kai *Džu-Iši* tampa per silpnas. Iki kokio lygio jis nusilpo? Iki tokio lygio, kad apie žmogų galima pasakyti, kad jis pats sau nebe šeimininkas, psichinių ligonių Džu-Juanšenis yra būtent tokioje būsenoje. Jis nenori savojo kūno valdyti, jis pastoviai yra neaiškioje būsenoje, jam nežinomas dvasinio pakilimo jausmas. Tokioje būsenoje ir *Fu-Iši*, ir išorinės informacijos jam trukdo. Trukdo įvairių erdvių, įvairių lygių įvairiausios informacijos. Tuo labiau, jeigu ankstyvesniame gyvenime žmogaus Džu-Juanšenis galėjo atlikti kažkokių blogus darbus, tai nuskriaustieji gali jam keršyti, visai gali atsitikti. Štai ką, mūsų nuomone, reiškia psichinė liga. Kaip man tave gydyti? Mano nuomone, tikra psichinė liga atsiranda būtent tokiu būdu. Ką gi tada daryti? Išmokykite ligonį, kad jis vėl pakiltų savo dvasia. Nors tai labai sunkus uždavinys. Psichiatrinėje ligoninėje galima stebėti tokį vaizdą: pacientas, gydytojo rankose pamatęs elektrinę lazda, iš baimės iškart nutyla. Kodėl? Todėl, kad šią akimirką jo Džu-Juanšenis blaivėja. Jis bijo smūgio srove.

Paprastai, kai žmogus nusprendžia tobulintis, jis stengiasi tobulintis toliau. Kiekvienas turi Budos prigimtį ir širdį tobulinimuisi į Dao. Todėl, jeigu žmonės mokosi kažkokių praktikos metodų, tai daugelis jų visą gyvenimą tuo užsiims. Nepriklausomai nuo to, ar gali jis pakilti tobulėjime, gavo jis *Fa*, vis tiek jo sieloje yra trauka prie Dao. Jis pastoviai nori praktikuotis. Visi aplinkiniai žino, kad jis praktikuoja čiguną, darbe žino, gatvėje žino, kaimynai žino, kad jis užsiima čiguno praktika. Tačiau pagalvokite, kas rimtai ankstesniais metais buvo pasišventęs tobulintis? Niekas. Tik tikras tobulinimasis gali pakeisti žmogaus gyvenimo kelią. Jei jis tik eilinis žmogus, užsiimantis čiguno praktika ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, tai kas gi pakeis jo likimą? Eiliniam žmogui tenka kažkurią dieną susirgti, kažkurią dieną susidurti su nemalonumais, kažkurią dieną galbūt susirgti psichoze arba numirti. Toks eilinio žmogaus gyvenimo kelias. Tu matai, kaip žmogus užsiima parke, o iš tikrųjų jis nėra rimtai praktikuojantis, jam tobulėjime norisi pasiekti aukštą lygį, bet jis negavo tikrojo Įstatymo, dėl to jam nepavyks tobulintis. Jis turi norą tobulintis į aukštą lygį, bet kol kas jis lieka praktikuotoju čiguną žemame ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygyje. Niekas nepakeitė jo gyvenimo kelio, todėl jam tenka sirgti. Jeigu žmogus nekreipia dėmesio į *De*, tai ligos jis neatsikratys, negali būti, kad vien tik čiguno praktika išvaduotų nuo ligų žmogų.

Praktikuotojams būtina rimtai tobulintis, didelį dėmesį atkreipiant į Sinsiną, ir tik tada galima atsikratyti ligų. Kadangi praktika ne gimnastika, o kažkas viršijančio eilinių žmonių dalykus, vadinasi, reikalavimai praktikuotojams išplaukia iš žymiai aukštesnio lygio principų ir normų, kurie griežtai jų laikantis, atves praktikuotojus į tikslą. Bet daugelis praktikuotojų elgiasi ne taip, jie toliau lieka eiliniaisiais žmonėmis, todėl, kai ateis laikas, jie vis tiek susirgs. Vieną kartą pas žmogų netikėtai smegenyse susidarys trombas, jis susirgs ta ar kita liga, arba psichine liga. Galiausiai visi žino, kad jis praktikuoja čiguną. Todėl, kai šis žmogus taps bepročiu, žmonės pradės kalbėti, kad pas jį dėl praktikos įvyko „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Štai didelę

etiketę tau ir prikabino. Pagalvokite, ar tai teisinga? Diletantai nesupranta, netgi mums žinovams, ir daugeliui praktikuotojų taip pat sunku suprasti, kokia šio atsitikimo priežastis. Jeigu šis žmogus susirgo psichoze namie, tai dar nieko, bet vistiek žmonės gali pasakyti, kad žmogus susirgo dėl užsiėmimų čiguno praktika. O jeigu jis susirgo pratimų aikštelėje, tai blogiau jau būti negali – tau užkabins tokią etiketę, kad nepavyks nuimti. Netgi laikraščiuose parašys, kad užsiėmimai čigunu atvedė į „ugnies ištekėjimą ir apsidimą“. Kai kurie žmonės aklaai pasisako prieš čiguną: „Matote, tik ką šis žmogus labai gerai praktikavo, ir staiga, še tau...“ Kas žmogui ant kaktos parašyta, tas gyvenime ir įvyks. Galbūt jis kentės ir nuo kitų ligų arba turės kokių nors nemalonumų. Ar teisinga visa tai suversti čiguno praktikai? Pavyzdžiui, ligoninės gydytojas – jis tapo gydytoju, tai visą gyvenimą neturi sirgti – argi galima taip suprasti?

Todėl pasakysiu, kad daugelis žmonių nesupranta čiguno tiesos, nežino jo principų ir kalba nesąmonės. Vos atsiranda kažkokia problema, kaip iškart čigunui užklijuoja kažkokią etiketę. Visuomenėje čigunas tapo populiarus ne taip senai; daugelis, turintys atkaklius siekius, pastoviai jo nepripažįsta, juodina ir atmeta. Neaišku, kokia tai dvasinė būseną, tokiems žmonėms taip erzina čigunas, tarsi tai turėtų su jais kokį nors ryšį; vien tik paminėjus čiguną, jie jau iškart tvirtina, kad jis idealistinis. Čigunas – tai mokslas, tai labai aukšto lygio mokslas. Tokių žmonių prietarus sąlygoja jų užsispyrimas ir ribotos žinios.

Yra dar viena situacija, kuri praktikuotojų tarpe vadinama „čiguno būseną“, kai žmogaus sąmonė tampa mįslinga ir dvasinga; bet tai nepriklauso „ugnies ištekėjimui ir apsidimui“, jie labai protingi. Iš pradžių aš paaiškinsiu, kas tai tokio „čiguno būseną“. Kaip žinoma, mes, praktikuotojai, didelį dėmesį skiriame gamtiniam pagrindui. Visose pasaulio šalyse egzistuoja tikintieji. Kinijoje kelių tūkstančių metų eigoje egzistuoja tikintys į budizmą ir daosizmą. Jie tiki, kad „už gera atsimokama geru“, o „už bloga seka atpildas“. Bet yra ir netikintieji. Ypač „Kultūrinės revoliucijos“ laikais religijos buvo persekiojamos, laikomos prietarais. Egzistuoja ir tokie, kurie prietarais laiko tai, kas jiems nesuprantama, knygoje neaprašyta, arba šiuolaikinio mokslo dar nėra įrodyta, arba žmonių dar nepažinta. Ankstyvesniais laikais tokių žmonių buvo labai daug, dabar yra žymiai mažiau, nes kai kurie reiškiniai, nors tu jų ir nepripažįsti, jau rado savo realią išraišką mūsų erdvėje. Tu nedirsti tiesai žiūrėti į akis, bet žmonės dabar jau drąsiai apie tai kalba, gandai ir stebėjimai žmonėms padeda kai ką daugiau sužinoti apie praktiką.

Kai kurie taip užsispyrę, kad vien tik paminėjus čiguną, iškart nuoširdžiai iš tavęs juokiasi: jie mano, kad tu užsiimi prietarais, kad tai labai juokinga. Kai tu pradedi kalbėti apie kai kuriuos čiguno reiškinius, jie laiko tave neišmanėliu. Nors tokie žmonės labai užsispyrę, tai dar nereiškia, kad jų bloga gamtinė prigimtis. Jeigu žmogus su gera gamtine prigimtimi pradės praktikuotis galbūt jo dangaus rega atsivers labai aukštame lygyje, priedo pas jį gali atsirasti antgamtiniai sugebėjimai. Toks žmogus čigunu netikėjo, bet jis neapsaugotas nuo ligų. Kai jis apsirgs, nueis į ligoninę; jeigu vakarų medicina jam nepadės, turės kreiptis į kinų mediciną; jeigu kinų medicina ir liaudies priemonės nepadės, tada jis atsimins čiguną. Jis pagalvos: „Nagi, pabandyčiau laimę, pažiūrėsiu, ar čigunas gali mane išgydyti.“ Labai nenoriai jis tuo užsiėmė. Kadangi jo gera gamtinė prigimtis, tai pradėjus praktikuoti, jam viskas puikiai gaunasi. Galbūt jis patiks kuriam nors mokytojui ir ši aukšta gyvybė, esanti kitoje erdvėje, jam padės. Ir štai pas jį atsivėrė dangaus rega arba jis pasiekė pusiau nušvitimą. Labai aukštame lygyje atvertos dangaus regos dėka jis iškart pamatys kai kurias Visatos tiesas, pas jį dar atsiras antgamtiniai sugebėjimai. Pagalvokite, ar jo smegenys atlaikys tokius pergyvenimus, kai jis pamatys tokią situaciją? Kokia bus jo dvasinė būseną? Tai, ką jis anksčiau laikė prietarais, laikė absoliučiai neįmanomu, iš ko juokėsi, kai kiti tai paminėdavo, iš tikrųjų prieš jį iškilo pilna savo jutimine realybe. Jo smegenys gali neišlaikyti, žmogus jaučia pernelyg didelį spaudimą į savo psichiką ir tai, ką jis išsako, kiti suvokti negali. Jis

nesuvokia ryšio tarp realaus pasaulio ir to, ką pažino, bet su logika pas jį viskas tvarkoje. Jis aptiko, kad žmonija elgiasi neteisingai, o teisinga dažnai būna anoje pusėje. Jeigu jis elgsis pagal anos pusės taisyklės, tai žmonės laikys tai klaida. Žmonės jo nesupranta ir sako, kad čiguno praktika jį atvedė į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“.

Iš tikrųjų, viskas yra ne taip, to aplamai su daugeliu mūsų praktikuotojų būti negali, tokią „čiguno būseną“ gali patirti tik ypač kietakaktis žmogus. Daugelio iš čia dalyvaujančiųjų dangaus rega atverta, ir tokių yra daug. Jie tikrai pamatė kitas erdves, bet nesistebi ir jaučiasi labai gerai, jų smegenys neįtampa ir pas juos neatsiras tokia „čiguno būseną“. Žmogus, esantis „čiguno būsenoje“, elgiasi labai protingai, jo kalba pilna išminties, ir todėl labai logiška. Tik eiliniai žmonės netiki jo žodžiams. Taigi, šis žmogus sako, kad matė kažkokį mirusįjį, kuris jam pasakė, ką reikia daryti. Bet kas iš eilinių žmonių juo patikės? Vėliau jis suprato: pasirodo, tokius dalykus reikia pasilaikyti sau, jų išsakyti negalima. Po to, kai jis nustatė santykį tarp abiejų pusių, viskas atėjo į pusiausvyrą. Tokie žmonės paprastai turi antgamtinius sugebėjimus, ir tai ne „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“.

Dar egzistuoja reiškinys, kuris vadinamas „tikru pamišimu“. Tokie atvejai labai reti. Tai, ką mes vadiname „tikru pamišimu“, nereiškia, kad iš tikrųjų išeinama iš proto. Prasmė kitokia – turimas omenyje tobulinimasis į Tiesą. Ką reiškia „tikras pamišimas“? Aš pasakysiu, kad iš šimto tūkstančių praktikuotojų įmanomas tik vienas toks atvejis. Pasitaiko labai retai. Šis reiškinys labai mažai žinomas ir visuomenei įtakos neturi.

„Tikru pamišimui“ paprastai būtina viena sąlyga, būtent: šis žmogus privalo turėti labai gerą prigimtinių pagrindą, bei būti vyresnio amžiaus. Vyresnio amžiaus žmogus jau nespės baigti tobulinimosi. Žmogus su labai geru prigimtiniu pagrindu paprastai ateina iš aukštų lygių su misija. Visi bijo ateiti į žmonių visuomenę, nes su ištrinta atmintimi nieko nepažinsi. Atėjęs į visuomeninę eilinių žmonių aplinką jis buvo veikiamas jų trukdymų, įklimpo šlovės ir godumo liūne, galų gale nukrito žemyn ir amžinai neteko šanso grįžti atgal, todėl niekas nedrįsta atsirasti Žemėje, visi šito bijo. Toks žmogus, atsiradęs žmonių pasaulyje, iš tikro sugedo, savo gyvenime pridaręs daug blogų darbų tikrai tuoj nukris. Kai žmogus gyvena ir kovoja asmeninių interesų vardan, jis gali atlikti daug blogų darbų ir įklimpti skolose. Jo mokytojas mato, kad jis gali nukristi. O šiaip ar taip šis žmogus užėmė atitinkamą *Go Vei*. Negalima jam leisti taip paprastai kristi! Ką daryti? Mokytojas labai jaudinasi, nes nėra tokio būdo, kad jis vėl tobulintųsi. Kur jam tokiu metu rasti mokytoją? Jam reikia grįžti atgal, tobulintis atgal iš pat pradžių. Argi tai lengva? Ypač tokiame amžiuje jis jau nespės baigti tobulinimosi. Kur jam rasti sielos ir gyvybės tobulinimo metodą?

Tik tokiu labai ypatingu atveju žmogui, būtinai turinčiam labai gerą prigimtinių pagrindą, panaudoja būdą, kuriame jis išeina iš proto. Šiuo atveju, kai jau nėra jokios vilties, kad žmogus pats sugrįš atgal gali būti panaudotas toks metodas – priverčia jį būti išprotėjusioje būsenoje, tam tikslui uždarant atitinkamą jo smegenų dalį. Pavyzdžiui, žmogus bijo šalčio, bijo purvo, bet jei užblokuoja smegenų dalį, kuri kontroliuoja pojūčius tokiems dirgikliams, užblokavus šias sritis, žmogus turės psichikos problemų, jis tikrai taps beprotis. Bet paprastai toks žmogus nedaro blogų darbų, nesikeikia ir nesimuša, dažnai daro gerus darbus. Bet sau jis labai žiaurus. Kadangi šalčio jis nežino, tai žiemą vaikšto basas, jo kojos kraujuoja, apsirengęs jis lengvai. Ir dar, kadangi purvo jis nežino, tai drįsta valgyti mėšlą ir gerti šlapimą. Aš žinojau žmogų, kuris su malonumu valgė sušalusį arklių mėšlą, jis galėjo iškęsti tokias kančias, kurių eiliniai normalios psichikos žmonės nė už ką neatlaikytų. Tik pagalvokite, kiek kančių jam teks iškęsti per savąjį išprotėjimą. Žinoma, dažnai tokie žmonės turi antgamtinius sugebėjimus, be to, daugelis jų – pagyvenusios moterys. Anksčiau pagyvenusios moterys turėdavo mažas subintuotas kojytes, bet tokia moteris galėdavo lengvai peršokti dviejų metrų tvorą. Namiškiai, pamatę, kad ji išsikraustė iš proto ir visą laiką bėga gatvėn,

ją užrakina namuose. Bet kai visi išeina, ji pirštą nukreipia į užraktą, jį atidaro ir atsiranda gatvėje. Ją sukausto geležinėmis grandinėmis, o ji, išlaukusi namiškių pasiūlymų, numeta nuo savęs šias grandines. Su tokia nieko nepadarysi, ir žmogus tokiu būdu gali iškentėti daug kančių. Kadangi ji labai stipriai kenčia, labai giliai ir aštriai, tai greitai atsiskaito su savo nuodėmėmis. Visa tai trunka ne ilgiau trijų metų, paprastai metus ar du. Jos išgyventos kančios gana didelės. Po to žmogui grąžina jo sąmonę. Tokiu būdu ji baigė savąjį tobulinimąsi, pas ją iškart atsivėrė Gunas ir atsirado daug stebuklingų sugebėjimų. Aprašytas atvejis ypatingai retai pasitaiko, bet istorijoje būna. Žmonėms su įprastiniu gamtiniu pagrindu tokie išbandymai neišpuola. Visiems žinoma, kad egzistavo išprotėję budistų vienuoliai, išprotėję Daosai; istorijoje iš tikro tai buvo, yra užrašai. Žinoma, kad išprotėjęs vienuolis šlavė šluota ant Činio⁶⁴, ir dar išprotėjęs Daosas... Literatūros klasikoje tokių pavyzdžių labai daug.

Mes sakome, kad „ugnies ištekėjimo ir apsidėmimo“ tikrai nėra. Jeigu kažkas tikrai gali pademonstruoti „ugnies ištekėjimą“, tai, mano manymu, šis žmogus tiesiog nepaprastas. Užtenka jam praverti burną – atsiranda liepsna, išties ranką – uždega cigaretę. Mano manymu, tai antgamtiniai sugebėjimai!

Praktika iššaukia demoną

Kas tai tokio „praktika iššaukia demoną“? Tai reiškia, kad užsiiminėdami praktika, mes dažnai patiriame trukdžius. Kokių būdu praktika gali iššaukti demoną? Žmogus nori tobulintis, o tai ypatingai sunku, tikrajame tobulinimesi be mano Įstatymo Kūno globos tau pačiam tai nepavyks: tereikia tau išeiti į gatvę, kai iškart susidursi su gyvenimo ir mirties problema. Žmogaus Juanšenis nemirtingas, todėl veikdamas visuomenėje ankstesniuose įsikūnijimuose galbūt tu kažkam įsiskolinai, kažką nuskriaudei arba atlikai kokius nors blogus dalykus. Tokiu atveju tas, kuriam tu skolingas, tavęs ieško. Budizme sakoma taip – žmogus gyvena cikliniame karminiame atpilde. Jeigu tu kažkam įsiskolinai, tai skolos atgavimui jis tavęs ieškos; jeigu jis iš tavęs paims daugiau, negu reikia, tai kitą kartą jis turės tau grąžinti. Sūnus negerbia tėvų, tai sekantį kartą jie pasikeis vietomis. Štai taip viskas juda ratu. Bet mes iš tikrųjų matome, kad demonas daro trukdžius, neleidžia tau praktikuoti. Visa tai turi likimo ryšį, turi tą ar kitą priežastį, ir neleidžiama, kad visa tai egzistuotų be kokios nors priežasties.

Dažniausiai demono trukdymo praktikai forma pasireiškia taip: kai tu nepraktikuoji, tai aplinkui ramu. Kadangi tu įgijai praktikos metodą, tai nori praktikuoti dažniau. Bet kai tik tu atsisėdi meditacijoje, iškart atsiranda triukšmas: tai ūžia mašinos, tai koridoriuje pasigirsta žingsniai, balsai, trankoma durimis, iš radijo imtuvo sklinda garsai – tylos kaip nebūta. Kai tu praktika neužsiimi, aplinka normali. Kai tik tu pradedi praktikuotis, aplinka jau kita. Daugelis nesusimąsto apie tai, o tik stebisi ir galų gale nusimena, nes užsiėmimą tenka užbaigti. Tave sustabdė vien „nustebimas“, betgi demonas tau trukdo, jis kitus tam skatina. Tokia yra paprasčiausia trukdžių forma, ji skirta neleisti tau praktikuotis. Praktikuodamas tu gauni Dao, o daugelį dalykų, už kuriuos tu likai skolingas, ar tu grąžinai? Bet tie, kam tu įsiskolinai, negali su tuo susitaikyti, jie stengiasi trukdyti, neleidžia tau praktikuotis. Tai pasireiškia atitinkamame lygyje. Praėjus laikui daugiau tokio reiškinio neleis; kitaip tariant, kai tu atidavei savo skolas, demonui jau neleidžiama tau trukdyti. Kadangi pagal mūsų Falun Dafa tobulinimasis vyksta palyginti greitai, tai pro lygius prasiveržiama taip pat palyginti greitai.

Egzistuoja kita demono trukdymo forma. Visiems žinoma, kad praktika gali atverti dangaus

⁶⁴ Čin Hui (kin. 秦檜) – pirmasis Sunio dinastijos ministras, pasižymėjęs klastingumu. Jis nužudė generolą ir didvyrį Jui Fei. Legendoje pasakojama kaip išprotėjęs vienuolis, Činiui atėjęs į vienuolyną, ant jo šlavė šiukšles

regą, ir kai kurie po jos atvėrimo, praktikuodami namie, gali pamatyti baisius vaizdus arba bjaurius veidus. Kažkas bus suveltais plaukais, kažkas norės su tavimi kautis, darydami grasinančius gestus – labai baisu. Kai kada praktikos metu už lango pamatysi baisius veidus – vaizdas gana gąsdinantis. Kodėl atsiranda tokia situacija? Visa tai demono trukdžių forma. Bet mūsų Falun Dafa mokykloje tokie atvejai labai reti. Sakykime, apytikriai vienas procentas, dauguma jūsų su tuo nesusidurs. Kadangi toks reiškinys mūsų praktikai nėra naudingas, jam neleidžiama tau tokiu būdu trukdyti. Bet kitų eilinių mokyklų praktikoje toks reiškinys dažnas ir tęsiasi labai ilgai. Išsigandę kai kurie meta praktiką. Vakarinės valandos ramios ir praktikai patogios, bet prieš tave netikėtai gali atsirasti ne tai žmogus, ne demonas. Stipriai išsigandęs, tu daugiau nedrįsti tobulintis. Mūsų Falun Dafa tokio reiškinio paprastai nebūna. Bet kai kuriems asmenims, kaip išimtis, aplinkybės gali būti ypatingos.

Yra ir tokie praktikos metodai, kuriuose tobulina ir išorę, ir vidų, tai yra, vienu metu praktikuoja ir kovos menus, ir vidinį tobulinimąsi; tokie praktikos metodai dažnai pasitaiko Dao sistemoje. Žmonės, užsiimančios šiais praktikos metodais, dažnai susiduria su tokiu demonu. Eiliniuose praktikos metoduose tokio reiškinio nebūna, tai gali būti tik praktikos metoduose, kuriuose žmonės tobulina ir vidų, ir išorę, užsiima kovos menu. Tokiu atveju kas nors pas jį ateina varžytis. Pasaulyje egzistuoja daugybė žmonių, besitobulinančių pagal Dao mokymą, yra nemažai žmonių, užsiimančių kovos menu, ir taip pat tobulinančių išorę ir vidų. Pas kovos meno praktikuojančius taip pat auga Gunas. O kodėl? Todėl, kad jie atsikratė prisirišimų prie šlovės, naudos ir panašiai, dėka to pas juos auga Gunas. Bet konkuravimo ir kovos siekis pas juos nyksta pamažu. Todėl tokie atvejai jiems dažnai atsitinka, atitinkamame lygyje pastoviai besikartojantys. Žmogus, sėdėdamas meditacijoje, neaiškiai žino, kad kažkas taip pat užsiima praktika. Tada jo Juanšenis, palikęs kūną, eina to žmogaus ieškoti, kad su juo pasivaržytų ir išsiaiškintų, kieno sugebėjimai aukštesni, ir štai kyla kova. Kitose erdvėse taip pat gali atsirasti panaši situacija: kažkas iš kitos erdvės ateina su juo pasivaržyti ir su juo kovoja; jeigu jis neatsako į iššūkį, tai atvykėlis tikrai gali jį užmušti, taip kaunasi ir kaunasi. Kaskart, vos tik žmogus užmiega, būtinai kas nors ateina pas jį pasivaržyti, todėl jis visą naktį neužmiega. Iš tikrųjų, visa tai sukurta tam, kad jame būtų išgyvendintas konkuravimo ir kovos troškimas; jeigu jis neatsikratys savyje šios aistros, tai tokios scenos visą laiką kartosis keletą metų, neleidžiant žmogui išeiti iš šio lygio. Tokioje būsenoje jis negali toliau užsiimti praktika, nes jo fizinis kūnas neatlaikys tokio dideli energijos sunaudojamo. Neišėjęs šios būsenos laiku, žmogus gali netekti jėgos. Tokie atvejai labai dažni žmonių, kurie tobulina vidų ir išorę, tarpe. Mūsų vidinio tobulinimosi metode tokie atvejai nepasitaiko, jie neleidžiami. Ką tik aprašyti įvairūs trukdžiai pasitaikomi gana dažnai.

Egzistuoja dar viena demono trukdžių forma, kuri pasitinka kiekvieną praktikuotoją, tame tarpe ir mūsų mokyklos praktikuotojus – tai yra vadinamasis „aistro demonas“. Labai rimta kliūtis. Eilinių žmonių visuomenėje vyksta vedybinis gyvenimas, jis nukreiptas į žmonijos rūšies tęstinumą. Žmonija būtent taip ir vystosi. Žmonių visuomenėje egzistuoja jausmai, todėl eiliniams žmonėms toks elgesys yra neginčijama tiesa. Žmonės turi jausmus: pyktis – jausmas, džiaugsmas – taip pat jausmas, meilė – jausmas, neapykanta – taip pat jausmas; kažkuo mėgsti užsiimti – tai jausmas, kažkuo užsiimti nemėgsti – taip pat jausmas; kažkas tavo akyse geras, o kažkas ne – visa tai yra jausmai; eiliniai žmonės vardan šių jausmų ir gyvena. Bet praktikuotojas nėra paprastas žmogus ir jam šio principo naudoti vertinimui negalima, būtina prasiveržti pro šiuos dalykus. Į įvairius, šių jausmų pagimdytus prisirišimus, mes turime reaguoti abejingai ir beaistriai, kad galų gale nuo jų atsipalaiduotume. Aistra ir geidulys yra žmogaus prisirišimai. Visa tai turi būti išgyvendinta.

Mūsų tobulinimosi mokykla tiems, kurie tobulinasi eilinių žmonių tarpe, nepataria tapti vienuoliais arba vienuolėmis, jauniems reikia kurti šeimas. Kaip reikėtų vertinti šią problemą? Aš sakiau, kad mūsų mokykla tiesiogiai nukreipta į žmogaus sielą. Mes nereikalaujame, kad

tu iš tikro kažką prarastum materialiam pavidale. Kaip tik atvirkščiai, būtent susidurdami su eilinių žmonių visuomenės materialiais interesais, grūdinasi tavo Sinsinas, tikrai kyla būtent tavo Sinsinas. Jeigu sugebėsi šią širdį atmesti, tai viską galėsi pašalinti, tame tarpe, žinoma, galėsi atmesti ir materialius interesus. Jeigu šios širdies neatmesi, tai tu nuo nieko išsilaisvinti nesugebėsi. Todėl tikrojo tobulinimosi tikslas yra sielos tobulinimas. Tobulėjant vienuolynuose tave priverčia atsisakyti šių dalykų. Tai skirta tam, kad tu šią širdį paliktum; tave priverčia pilnai jų atsisakyti, kad tu apie juos negalvotum – toks šis metodas. O mes nereikalaujame eiti tokiu keliu, mes reikalaujame, kad tu abejingai vertintum šiuos materialius interesus, todėl tobulėjimas mūsų mokykloje yra pamatinis. Mes nenorime iš tavęs padaryti vienuolio ar vienuolės. Mes tobulinamės eilinių žmonių tarpe, ir ateityje mūsų praktikos metodas plis vis plačiau ir plačiau. Jeigu kiekvienas Falun Dafa praktikuotojas laikys save vienuoliu, tai visai netinka. Praktikoje mūsų reikalavimas tau yra toks: tu praktikuoji, o tavo „antroji pusė“ galbūt ne. Jeigu jūs dėl praktikos išsiskirsite, tai netinka. Būkite abejingi seksualiniams reikalams, nesureikšminkite šios gyvenimo pusės, kaip tai daro eiliniai žmonės. Ypač dabar, kai visuomenėje plinta kažkoks seksualinis atsipalaidavimas, šie erotiniai dalykai gadina žmones. Kai kurie tam skiria didelį dėmesį, o mes, praktikuotojai, turime būti tam abejingi.

Iš aukštų lygių atrodo tarsi visuomenėje eiliniai žmonės tiesiog minkosi purvuose, minko purvą, nesibjaurėdami linksminasi žemės purve! Mes sakome: negalima leisti, kad dėl to šeimoje kiltų nesutarimai; dabartinėje studijoje būk tam abejingas, išlaikyk normalų harmoningą šeimyninį gyvenimą, ir to pakanka. Ateityje pasiekęs atitinkamą lygį, tu įgausi tai atitinkančią būseną. Dabar užtenka laikytis tokio supratimo – tai mūsų reikalavimas. Žinoma, negalima sekti kai kurių šiuolaikinėje visuomenėje elgesiu. Tai siaubinga!

Čia yra dar vienas klausimas. Kaip žinoma, praktikuotojo kūnas turi energiją. Po šių kursų nuo 80 iki 90 procentų mūsų mokinių bus ne tik sveiki, bet ir įgis Guną; tavo kūnas jau neša labai stiprią energiją. Tavo Gunas ir šioje studijoje turimas Sinsinas nėra proporcingi. Tavo Gunas yra laikinai aukštesnis, tau jį pakėlė ir dabar keliamo tavo Sinsiną. Palaipsniui tu tai pavysi, garantuoju, kad tai įvyks artimiausiomis dienomis, todėl mes šiek tiek šiame reikale išsiveržėme į priekį, vienu žodžiu, pas tave atsirado atitinkama energija. Išvystoma energija tobulinantis pagal tikrąjį Įstatymą yra švari ir gailestinga, todėl jūs čia sėdite ir jaučiate, kad jus supa kilnumo ir gailestingumo laukas. Aš taip praktikavau, aš taip tobulinausi, aš savyje turiu šiuos dalykus. Čia esantys visi jaučia didelę harmoniją, jūs laisvi nuo blogų minčių, net mintis užsirūkyti neateina į jūsų galvą. Ateityje, jeigu tu elgsiesi pagal mūsų Dafa reikalavimus, tai tavo išvystytas Gunas bus lygiai toks pat. Nenutrūkstamai kylant Guno jėgai, tavo kūno nešama Guno energija taip pat taps gana galinga. Net jei ji bus ne tokia galinga, tu taip pat galėsi paveikti paprastus žmones, esančius tavo lauko sferoje arba, kai tu būsi namie galbūt tavo giminaičius veiks tavo sulaikanti įtaka. Kodėl? Tau net nereikia apie tai galvoti, nes mūsų laukas švarus ir kilnus, gailestingumo laukas, teisingų minčių laukas, todėl blogos mintys pas aplinkinius lengvai atsirasti negali, jie negali laisvai elgtis blogai. Mūsų laukas vaidina būtent tokį vaidmenį.

Kartą aš pasakiau: „Kai Budos švytėjimas visus apšviečia, tai viskas yra harmonijoje ir šviesoje.“ Kitaip tariant, mūsų kūno išspinduliuojama energija gali ištaisyti visas klaidingas būsenas. Būdamas šio lauko įtakoje, jeigu apie šiuos reikalus negalvoji, tu nepastebimai sulaikai savo „antrąją pusę“. Jeigu tau tokia mintis nekils ir tu gali apie tai negalvoti, galbūt tavo „antroji pusė“ taip pat apie tai neatsimins. Bet taip būna ne visada. Dabartinėje aplinkoje įsijungsi televizorių, o ten demonstruoja tai, nuo ko atsiras aistra. Bet įprastinėje situacijoje tu gali vaidinti sulaikantį vaidmenį. Ateityje, kai tu tobulėjime pasieksi aukštą lygį, tau ir be mano patarimų bus aišku, kaip reikia elgtis; tada pas tave ateis kita būseną, ir harmoningas gyvenimas bus išlaikytas. Todėl tau nereikia dėl tokių dalykų stipriai jaudintis,

kitaip tai taip pat taps savo rūšies prisirišimu. Tarp sutuoktinių nėra erotiškumo klausimo, o tiesiog noras. Į tokius dalykus žiūrėk ramiai, išlaikyk dvasinę pusiausvyrą ir pakanka.

Kokiu pavidalu gali susidurti su aistro demonu? Jeigu tavo silpna meditacijos jėga, tai jis atsiras sapne, atsiras akimirksniu, netikėtai, kai tu miegi arba sėdi meditacijoje: prieš vyrą atsiras gražuolė, o prieš moterį – gražuolis, be to, tavo skonio ir apsinuoginę. Kai tik pas tave šmėkštelės mintis, tai galbūt įvyks sėklos išsiliejimas, ir tai taps realybe. Pagalvok gerai: praktikuotojo kraujo ir gyvybinės esmės *či* yra skirti gyvybės tobulinimui, jos negalima visą laiką taip eikvoti. Tu nepraėjai seksualinio noro kliūties. Ar tai tinka? Jums pasakysiu, kad tokia problema iškils prieš kiekvieną iš jūsų, garantuoju, kad su tuo susidursite. Išdėstymo metu aš pasiūsiu didelės galios energiją, nukreipsiu ją į jūsų smegenis. Palikęs šią salę tu galbūt visko neatsiminsi, kas čia buvo pasakyta, bet kai iš tikro susidursi su problema, tu mano žodžius atsiminsi. Jeigu tik tu save laikysi praktikuojančiu, tą pačią akimirką galėsi atsiminti, galėsi save sukontroliuoti ir tada šį išbandymą galėsi praeiti. Jeigu tu pirmą kartą neišlaikėi, tai antrą kartą bus sunkiau. Bet būna ir taip – pirmą kartą neišlaikęs žmogus atsibudo, dėl atsitikusio nusiminęs gailisi. Galbūt tokia tavo dvasinė būseną padės mintyse sustiprinti šį įspūdį ir kitą kartą tu galėsi save sukontroliuoti ir galėsi praeiti. Šio išbandymo neišlaikiusiems ir tam neteikiantiems jokios reikšmės ateityje bus labai sunku save kontroliuoti. Tai bus būtinai taip.

Tokio trukdžio forma būna nuo demono. O būna ir nuo Mokytojo, kuris tave išbando, tam pasitelkdamas tokius būdus, kaip vienu dalykų pavertimą kitais. Egzistuoja abu variantai. Bet tai būtina praeiti kiekvienam. Tai bus tavo pirmasis išbandymas tobulėjimo kelyje, kurį mes pradedame eilinių žmonių lygyje. Kiekvienas žmogus gali su tuo susidurti. Štai jums, beje, toks pavyzdys. Kai aš skaičiau paskaitas Uhanio mieste, buvo vienas mokinys, trisdešimties metų vaikinys. Po mano paskaitos grįžęs namo, jis atsėdo meditacijoje ir iškart paniro į ramybę. Ir čia mato, kaip iš vienos pusės atsiranda Buda Amitaba, o iš kitos pusės – Laodzi. Visa tai mokinys papasakojo patirties pasidalijimo metu. Tylėdami abu į jį pasižiūrėjo, taip pat tylėdami jie abu išėjo. Po jų atsirado Bodhisatva Guanjinė. Rankoje ji nešėsi gėlių puodą, iš kurio vinguriavo baltas dūmelis. Jis ten meditacijoje sėdi, jam viskas matoma kaip ant delno, ir vaikinys džiaugiasi. Netikėtai dūmelis pavirto gražuolėmis, sklendančiomis deivėmis. Jos jam šoka, jų judesiai labai gražūs! „Bodhisatva apdovanoja mane už pastangas – jam šmėkštelėjo mintis – atsiuntė gražuoles, kad aš pasigėrėčiau, kaip sklendančios deivės man šoka.“ Užteko mokiniui apsidžiaugti, kai mergaitės akimirksniu apsinuogino, pradėjo vaikiną apkabinti ir glostyti. Mokinys iškart tapo atsargus – jo Sinsinas jau yra pakilęs. Pirmiausiai į galvą atėjo mintis: „Aš nesu paprastas žmogus, o praktikuotojas. Jums su manimi taip elgtis negalima, aš tobulinuosi pagal Falun Dafa.“ Kai tik atsirado ši mintis – akimirksniu nieko neliko, iš tikro tai buvo iliuzija. Po to vėl pasirodė Buda Amitaba ir Laodzi. Rodydamas į vaikiną Laodzi su šypsena sako Budai Amitabai: „Vaikiną galima mokyti.“ Tai reiškia, kad šis vaikinys tinkamas, jį galima mokyti.

Kai istorijoje arba aukštose erdvėse svarstoma, ar gali žmogus tobulintis, tai didelė reikšmė teikiama seksualiniams žmogaus norams, todėl būtina abejingai vertinti šiuos dalykus. Bet mes tobulinamės eilinių žmonių aplinkoje, todėl niekas nereikalauja, kad šiame dalyke tu save pilnai apribotum, bent jau dabartinėje stadijoje tu turi išlikti abejingas visam tam ir tu negali likti toks, koks tu buvai anksčiau. Praktikuotojams būtina elgtis būtent taip. Kai praktikos metu atsiranda kažkokie trukdžiai, tu pats turi ieškoti priežasties, pagalvok, kas tavyje dar nepašalinta.

Savo mastimo sukurti demonai

Kas tai tokio „savo mastimo sukurti demonai“? Žmogiškas kūnas įvairiose erdvėse turi materialius laukus ir viename ypatingame lauke atspindi visos Visatos substancijos, nors tai atspindys, bet jos taip pat materialiai egzistuoja. Tai, kas randasi tavo erdviniame lauke, yra tavojo mąstymo valdoma, kitaip tariant, tikrąjį pasaulio vaizdą mes matome dangaus regos pagalba be mažiausio savojo mąstymo įsikišimo. Bet užtenka šmėkštelėti kokiai nors minčiai, tai viskas, ką tu pamatysi, bus klaidinga – būtent tai „savo mastimo sukurti demonai“ arba „pasikeitimai dėl siekimo“. Kai kurie praktikuotojai negali elgtis kaip besitobulinantys, negali savęs kontroliuoti; jie siekia atgamtinių sugebėjimų, būdami prisirišę prie menkių sugebėjimų ir metodų, netgi prie to, ką jų ausis pagauna iš kitų erdvių; jie atkakliai siekia šių dalykų, ir būtent pas šiuos žmones labai lengvai atsiranda „savo mastimo sukurti demonai“, būtent jiems lengviausia nukristi. Nepriklausomai nuo to, iki kokio lygio patobulėjai, kai tik atsiranda tokia problema, tai galima nukristi iki pačio dugno, pilnai pražūti. Tai ypač rimta problema. Ji nepanaši į kitus atvejus, kai tavo Sinsinas, neišlaikęs išbandymo, pradeda kristi, bet nukritęs praktikuotojas gali vėl pakilti ir tobulintis toliau. O kai tik atsiranda „savo mastimo sukurtų demonų“ problema, tai jau viskas – po to jo visas gyvenimas virs dulkėmis. Tokia problema lengvai atsiranda ypatingai tiems, pas ką dangaus rega atverta atitinkamame praktikos lygyje. Tokia problema lengvai kyla ir tiems, kas lengvai pasiduoda išorinės informacijos poveikiui. Kas skelbiama išorėje, tuo jis ir tiki. Todėl kai kurie iš mūsų po dangaus regos atvėrimo būtinai bus veikiami įvairių išorinės informacijų trukdžių.

Mes pateiksime pavyzdį. Žemuose tobulinimosi lygiuose labai sunku pasiekti sielos tvirtumą. Galbūt tu aiškiai nematai, kaip atrodo Mokytojas. Vieną kartą netikėtai pamatai, kad atėjo milžiniško ūgio šventasis. Jis tave giria, po to kai ko moko. Tu jo mokymą priimi, to pasekmėje tavo Gunas pilnai susipainioja. Tu širdyje apsidžiaugei, pripažinai jį mokytoju ir pradėjai pas jį mokytis, bet jis taip pat negavęs Tikrojo Vaisiaus. Kitose erdvėse jis gali didėti ir mažėti, visa tai vyksta tavo akyse, šventojo giganto išvaizda tave sujaudino! Kai tik siela pilna džiaugsmo, argi tu neisi pas jį mokytis? Jeigu praktikuotojas nebegali savęs kontroliuoti, tai jį labai sunku išgelbėti, jis lengvai gali save pražudyti. Visi dangaus gyventojai šventieji, bet jie taip pat negavę Tikrojo Vaisiaus. Jie vis tiek turės patekti į šešis persikūnijimo ratus. Tu taip lengvai pripažinai jį mokytoju ir nuėjai paskui jį. O iki kokio lygio jis tave nuves? Jis pats Tikrojo Vaisiaus negavęs. Ar ne veltui tu tobulinai? To pasekmėje tavo Gunas jau pilnai susipainiojo. Žmogui labai sunku išlaikyti dvasios tvirtumą. Sakau jums, kad tai viena rimčiausių problemų, ir ateityje daugelis iš mūsų su ja susidurs. Aš jau išdėsčiau tau *Fa*, bet ar tu galėsi save laikyti rankose, priklausau tik nuo tavęs. Aš papasakojau apie tokį atvejį. Tegu joks sutikimas su kitos mokyklos Nušvitusiuoju tavęs nepajudins tobulinkis tik vienoje mokykloje. „Tegu joks Buda, joks Daosas, joks šventasis arba demonas, net negalvoja liesti mano sielos!“ – tik tokia būseną suteikia viltį pasiekti sėkmę.

Savo mastimo sukurti demonai turi ir kitą pasireiškimą: galbūt pamatysi mirusius giminaičius, kurie liedami ašaras, tavęs prašys tai vieno, tai kito. Visko gali būti. Ar lengva tokiu atveju išlikti abejingu? Tu labai myli savo vaiką, myli savo tėvus. Bet tavo tėvai jau išėjo į aną pasaulį, ir štai jie prašo, kad tu padarytum kažką... ko tau negalima daryti – padarysi bus bėda, štai kaip sunku praktikuoti. Sako, kad budistinė religija jau chaose, konfucianizmo turinys jėjo į budistinę religiją: pagarba tėvams, meilė vaikams – visa tai ten jėjo, bet budizme tokio turinio nėra. Kaip tai suprasti? Tikrąja žmogaus gyvybe yra Juanšenis, jį pagimdžiusi motina yra tavo tikroji motina. Šešiuose persikūnijimo ratuose randasi tavo begalinės motinos – galbūt jos yra žmonės, o galbūt ne. Per visus tavo persikūnijimus tavo vaikų taip pat begalė. Kas tavo motina, kas tavo vaikai – po mirties vienas kito nepažįsta, o tu vis tiek privalai atsiskaityti už savo padarytas nuodėmes. Žmonės gyvena paklydime ir niekaip šių dalykų

palikti negali. Kažkas negali atsikratyti nuo prisirišimo savo kūdikiui, manydamas, kad jis pats geriausias; bet štai kūdikis mirė. Kokia puiki jo motina, bet ji taip pat mirė. Žmogų žudo sielvartas ir paprastai norima eiti paskui juos. Tu ir nepagalvoji, ar tai nekankinti tavęs atėjo? Tokiu būdu tave norima išmušti iš normalaus gyvenimo vagos.

Eiliniai žmonės to galbūt nesupranta, bet jei tu būsi prisirišęs prie šių dalykų, tai absoliučiai negalėsi tobulintis, todėl budizme tokio turinio nėra. Jeigu tu nori tobulintis, tai tau reikia atmesti žmogiškus jausmus. Žinoma, mes tobulinamės eilinių žmonių visuomenėje, mes taip pat turime gerbti tėvus, auklėti vaikus, visose gyvenimo aplinkybėse palaikyti gerus santykius su žmonėmis, daryti žmonėms gera, tuo labiau savo giminėms. Su visais reikia palaikyti gerus santykius, tame tarpe su savo tėvais ir vaikais, visada kitais rūpintis – tokia siela nėra savonaudiška, ją užliejo užuojauta ir gailėstingumas. Kas liečia jausmus, tai jie būdingi eiliniams žmonėms, dėl jų jie ir gyvena.

Daugelis savęs kontroliuoti negali, tuo pačiu sau apsunkindami tobulinimąsi. Kažkas sako, kad Buda jam kažką pasakė. Kažkas tau pasakys, kad šiandien tau atsitiks nelaimė, kaip ji atrodys ir kaip jos išvengti; arba koks loterijos numeris šiandien laimės pagrindinį prizą – skubėk, jis tavo. Visi jie, demonai kurie tau pasakys kaip gauti naudą eilinių žmonių visuomenėje, išskyrus tą atvejį, kai tau iškils pavojus gyvybei ir tau patars, kaip jo išvengti. Tu gavai naudą eilinių žmonių tarpe, šio kentėjimo nepaėjai, nepakilai. Kaip tau tobulintis, jeigu tu eilinių žmonių tarpe gyveni komforte? Kaip tu gesinsi savo karmą? Kur rasi aplinką, kurioje galima pakelti savo Sinsiną ir gesinti savo karmą? Kas bebūtų, tai atsiminkite. Demonas kai kada tave dar ir pagirs: štai, tu pasiekei gerokai aukštą lygį, kad tu Didysis Buda arba Aukščiausias Daosas, vienu žodžiu, tu nepaprastas žmogus – visa tai melas. Visi besitobulinantys į aukštus lygius turi atmesti visus prisirišimus, susidurę su šiomis problemomis, jūs turite būti budrūs!

Mūsų praktikos eigoje pas jus atsivėrė dangaus rega, dėl to tobulintis sudėtingiau. Žinoma, kai ji neatverta, tobulintis taip pat sunku. Tobulinimosi sunkumai būna iš abiejų pusių. Atverta dangaus rega neša su savimi įvairias informacijas, kurios tau trukdo, todėl tampa tikrai sunku save kontroliuoti. Akyse mirga nuo gausybės puikių dalykų, kuriuos tu matai kitose erdvėse: viskas ten taip gražu, žavinga, kad gali sudrumsti tavo sielą. Tokiu atveju, jeigu tavo sielos būklė bus neteisinga, trukdžiai tave paveiks. Tokiu atveju tavo Gunas susipainios, paprastai tai taip. Todėl pas žmogų, kuris turi „savo mastymo sukurtų demonų“ problemą ir negali savęs kontroliuoti, gali iškilti kita situacija. Pavyzdžiui, kai pas šį praktikuotoją atsiranda neteisinga mintis jam gresia pavojus. Kartą pas jį atsivėrė dangaus rega, jis pradėjo viską aiškiai matyti ir čia pat nusprendė: „Tikriausiai aš ypatingas, šiame praktikos punkte mano dangaus rega mato geriausiai. Aš galiu praktikuoti Mokytojo Li Falun Dafa ir galiu taip gerai mokytis, aš geresnis už kitus. Taip, taip, aš nesu paprastas žmogus.“ Tokios mintys jau savaime yra neteisingos. Bet jis vis tiek galvoja: „Galbūt aš taip pat Buda? Oi, nagi, aš pasižiūrėsiu į save.“ Pasižiūrėjo į save – ir tikrai Buda. O kodėl? Taip gavosi todėl, kadangi medžiaga, užpildanti jo kūno erdvinio lauko sferą, paklūsta jo minties poveikiui. Toks yra reiškinys, kurį mes vadiname „pasikeitimu dėl siekimo“.

Visi iš Visatos atspindėti dalykai pagal jo vaizduotę pasikeičia. Tai, kas egzistuoja jo erdvinio lauko sferoje, keičiasi jam valdant, tame tarpe ir atspindžiai, kurie taip pat egzistuoja materialiai. Jis galvoja: „Aš Buda. Galbūt turu Budos rūbus?“ Jis pasižiūrėjo ir čia pat save pamatė su Budos rūbais. „Oi, aš tikrai Buda. – žmogus be galo džiaugiasi – O galbūt aš nesu mažas Buda?“ – pasižiūrėjo, tikrai didelis Buda. „O galbūt aš aukštesnis už Li Hundži!“ – pasižiūrėjo ir tikrai taip, jis aukštesnis už Li Hundži. Kai kurie girdėjo tai savo ausimis. Tai demonas jam trukdo ir sako: „Tu net aukštesnis už Li Hundži. Štai kiek tu aukštesnis Li Hundži.“ Ir jis patikėjo. O tu pagalvojai, kaip tu tobulėsi toliau? Ar užsiiminėjai tu anksčiau

tobulinimusi, kas tave mokė? Tikram Budai, atvykusiam su tam tikra misija į mūsų pasaulį, vistiek reikia tobulintis iš naujo, nes ankstesnio Guno jam neduos, tiesiog jo tobulinimasis vyks greičiau. Kai tik pas žmogų atsiranda panaši problema, jam bus ypatingai sunku nuo jos išsilaisvinti, nes iškart atsiranda šis prisirišimas. Nuo šios akimirkos jis drįsta tvirtinti: „Aš Buda. Dabar jums pas kitus mokytis nereikia, nes aš gi Buda, aš jums pasakysiu, kuo užsiiminėti ir kaip užsiiminėti.“ Jis pradėjo taip elgtis.

Argi Čančunio mieste nebuvo tokio žmogaus? Iš pradžių jis buvo neblogas žmogus. Vėliau jam atsitiko tokia istorija: jis, štai, tapo Buda, pabaigoje jis save paskelbė aukštesniu už visus. Visa tai įvyko, nes žmogus nesugebėjo savęs kontroliuoti, pasidavė savojo prisirišimo poveikiui. Kodėl taip vyksta? Budizme sakoma: „Ką tu bepamatytum, nekreipk į tai dėmesio, visa tai demono žabangos.“ Tavo tikslas – įeiti į susikaupimo būseną ir tobulintis aukštin. Kodėl tau neleidžiama žiūrėti į šiuos vaizdus, neleidžiama prisirišti prie šių dalykų? Todėl, kad bijoja šios problemos atsiradimo. Budistinėje religijoje nėra intensyvaus tobulėjimo metodo, sutrose nėra nurodymų, kaip atsikratyti panašios problemos. Savo laiku Šakjamunis tokio įstatymo neplatino ir tokios problemos, kaip „savo mastymo sukurtų demonų“ ir „pasikeitimų dėl siekimo“, išvengimui jis visus tobulinimesi atsirandančius vaizdus, vertino kaip demono žabangas. Kai pas žmones atsiranda prisirišimas, galbūt atsiras tokios demono žabangos iš kurių labai sunku išsilaisvinti. Toks žmogus, galbūt, nelaimėi, visai prapuolė, atsidavęs demonui. Save vadindamas Buda, jis jau yra demono valioje ir galų gale gali pritraukti netyrą dvasių arba kažką panašaus, jis pilnai prapuolė. Jo siela sugedo, jis galutinai nukrito, ir tokių palyginti daug. Dabar šiuose kursuose yra žmonių, kurie jaučia, kad jie praktikuoja neblogai, o jų žodžiai ir manieros skiriasi. Netgi budistinėje religijoje draudžiama žinoti, kokioje būsenoje iš tikro yra žmogus. Aukščiau aš jums pasakojau apie vieną atvejį, surištą su „savo mastymo sukurtais demonais“ reiškiniu arba „pasikeitimu dėl siekimo“. Pekine tokių mokinių yra, jie atsiranda ir kitose vietose. Toks reiškinys praktikuotojams labai trukdo.

Manęs klausia: „Mokytojau, o kodėl Jūs to nepašalinate?“ Pagalvokite, jeigu aš pašalinčiau visas kliūtis tavo tobulinimosi kelyje, kaip tu tobulintumeisi? Būtent situacijoje, kurioje egzistuoja demoniški trukdžiai, galima išsiaiškinti, ar gali tu tęsti tobulinimąsi, ar gali suprasti Dao, ar gali tu iškęsti trukdymus, ar gali tu būti tvirtas ir laikytis mūsų mokyklos. Didelės bangos smėlį išplauna – būtent taip ir yra tobulinimesi. Tik tai, kas liko po praplovimo iš tikrųjų auksas. Aš sakau, kad be trukdžių, tokioje formoje žmogaus tobulinimasis būtų per daug lengvas. Man nuomone, tau ir taip lengva tobulintis. Tai matantys aukštųjų lygių Didieji Nušvitusieji ypač neabejingi savo širdyje: „Ką tu darai? Tai tu taip gelbsti žmones? Kelyje jokių kliūčių, iškart vienas – ir pilnai pasitobulino, argi tai tobulinimasis? Kuo ilgiau grūdinasi, tuo daugiau komforto, nėra jokių kliūčių, argi taip tinka?“ Būtent tokia problema, ir aš taip pat apie tai susimąsčiau. Pradinėje stadijoje aš daug tokių demonų nuėmiau. Bet taip tęsti, aš galvoju, taip pat ne tinka. Man pasakė: „Tu vedi juos tobulintis per daug lengvai. Žmonės turi mažai sunkumų, ne tokia didelė tarp jų trintis, vis dar yra labai daug širdžių, kurių dar nuimti negali! Ar neramumuose jie galės suprasti tavo Dafa, tai savaiame dar klausimas!“ Tokia problema egzistuoja, todėl egzistuoja trukdžiai ir išbandymai. Kaip aš jau aukščiau sakiau, tai viena iš demono pasireiškimo formų. Iš tikrųjų, išgelbėti žmogų labai sunku, bet žmogų sužlugdyti labai lengva. Jeigu tavo siela praras teisumą, tavęs iškart laukia galas.

Džu-Iši turi būti stiprus

Kadangi žmogus savo gyvenimuose darė blogus darbus, tai jam atnešė bėdas, o besitobulinančiajam – karmines kliūtis. Todėl egzistuoja gimimas, pasenimas, ligos ir mirtis. Tai yra

įprastinė karma. Egzistuoja dar viena labai stipri karma. Ji vadinama „mąstymo karma“, kuri daro labai didelę įtaką besitobulinantiems. Gyvas žmogus būtinai galvoja. Kadangi žmogus klysta eilinių žmonių tarpe, tai jo mąstyme dažnai atsiranda mintys apie šlovę, naudą, aistringumą, pyktį ir taip toliau. Su laiku susiformuoja galinga mąstymo karma. Kitose erdvėse viskas pripildyta gyvybės, tas pats ir su karma. Kai žmogus pradeda tobulintis pagal tikrąjį Įstatymą, jam reikia karmos atsikratyti. Karmos atsikratymas yra jos sunaikinimas ir pakeitimas. Karma, žinoma, priešinasi, todėl pas žmogų atsiranda nemalonumai, kliūtys. Bet mąstymo karma turi sugebėjimą tiesiogiai įsiskverbti į žmogaus smegenis, todėl galvoje atsiranda visokie žodžiai, barantys Mokytoją, prieš Dafa gimsta įvairūs blogi sumanymai ir barantys žodžiai. Tokiu būdu, kai kurie praktikuotojai nežino, kas tai yra ir šias mintis priima savomis. Kiti mano, kad čia veikia netyra dvasia. Bet viskas ne taip. Tai mąstymo karmos poveikio žmogaus smegenyse pasekmė. Tie, kurių *Džu-Iši* nėra stiprus, gali savo mąstymo karmai pasiduoti ir atlikti ką nors bloga, ir tokio žmogaus reikalai taps blogi, jis žlugs ir nukris žemyn. Bet dauguma žmonių sugeba pašalinti mąstymo karmą, sugeba jai priešintis savo stiprioms subjektyvioms mintims (stiprūs *Džu-Iši*). Tokį žmogų išgelbėti galima, jis gali atskirti bloga nuo gero, tai yra, jo geras supratimo sugebėjimas; tokiu atveju mano Įstatymo Kūnas padės jam pašalinti didesnę tokios mąstymo karmos dalį. Tokių situacijų palenginti daug. Kai jos iškyla, viskas priklauso nuo to, ar galėsi tu pats nugalėti blogas mintis. Nepalaužiamo žmogaus karma gali būti pašalinta.

Širdis būtinai turi būti teisinga

Ką reiškia neteisi širdis? Tai reiškia, kad žmogus visą laiką negali elgtis kaip praktikuotojas. Tobulėdamas praktikuotojas susiduria su bėdomis, kurios pasireiškia trintyje tarp žmonių, tarpusavio intrigose ir taip toliau, veikia jo Sinsiną, tokių atvejų labai daug. Su kokiomis dar situacijomis gali susidurti praktikuotojai? Kadangi vyksta karmos gesinimo procesas, tu gali netikėtai pasijusti nesveikas. Tai gali įvairiai pasireikšti. Kartais gali susidaryti situacija, kai tu viskuo abejoji: ar egzistuoja šis Gunas, ar apamai įmanomas tobulinimasis, ar galima pasiekti nušvitimą, ar egzistuoja Buda, tikras jis ar melagingas. Ateityje, tave išbandant, ar gali tu išverti pasirinktame tobulinimosi kelyje, tau gali sukurti pilną iliuzijų situaciją: atrodys, kad nieko tokio panašaus nėra, kad tai melas. Bet tu nusprendei, kad būtinai būsi tvirtas ir nepalenkiamas, ir su tokia širdimi reikiamu metu tu tikrai galėsi būti tvirtas, tu natūraliai galėsi pasielgti gerai, nes tavasis Sinsinas jau paaugo. O dabar tu dar toks nepastovus. Jeigu šiandien prieš tave iškils bėdos, tu jos nesuvoksi ir visai negalėsi tobulintis. Bėdos gali atsirasti visose srityse.

Pas žmones būtent toks tobulinimosi aukštyn procesas. Kai kurie mūsų, kai tik pajunta negalavimą, iškart mano, kad tai liga. Jie negali vertinti savęs kaip praktikuotojus, visą laiką tokioje situacijoje negalavimą vertindami kaip ligą, ir klausia: „Kodėl man atsitinka tiek daug nemalonumų?“ Tau pasakysiu: tavo nemalonumai žymiai sumažėjo, nes daugelį jų tavo kelyje aš jau nuėmiau. Būčiau aš to neatlikęs, tai, susidūrus su jais, tu galbūt numirtum, o galbūt liga tave ilgam prikaustytų prie patalo. O tu dar skundiesi tokiu nedideliu nemalonumu; tu ieškai patogumo ir ramybės. Argi tai įmanoma? Pateiksiu pavyzdį: Čančunio mieste mano paskaitose dalyvavo labai gero prigimtinio pagrindo žmogus, tai buvo „pati geriausia apdorojimo medžiaga“, ir aš ties juo sustojau. Nutariau šiek tiek padidinti jo kančias, kad jis greičiau sumokėtų skolas, ir tuo pačiu pas jį atsivertų Gunas, mano ketinimas buvo būtent toks. Ir štai kartą pas jį atsirado simptomai, primenantys smegenų trombozę; jis netikėtai nukrito ir pajuto, kad negali judėti, tarsi jo galūnės būtų nustojusios judėti; būtinos pagalbos suteikimui žmogų greitąja nuvežė į ligoninę. Bet netrukus jis sugebėjo nusileisti nuo lovos ant grindų. Pagalvokite, ar galima su smegenų tromboze taip greitai pakilti, kad kojos ir rankos

pradėtų judėti? Po to jis viskuo apkaltino Falun Dafa, štai Falun Dafa mokymas jį atvedė į nukrypimą. O ar jis pagalvojo, kaip galima po smegenų trombozės taip greitai atsistatyti? Jeigu jis neužsiiminėtų Falun Dafa, tai galbūt nukritęs ant grindų, čia pat būtų miręs arba liktų paralyžuotas visam gyvenimui, ir smegenų trombozė tikrai jį ištiktų.

Štai kaip sunku išgelbėti žmogų. Tiek jam padaryta, o jis to nesuvokia ir, atvirkščiai, dar taip kalba. Vienas mokinys – veteranas pasiskundė: „Mokytojau, kodėl aš visur kūne jaučiu diskomfortą? Pastoviai vaikštau į injekcijų procedūras ligoninėje – niekas nepadeda, naudoju vaistus, bet jie neveikia.“ Jis visai nesigėdydamas apie tai papasakoja! Žinoma, neveikia. Tai ne liga, kaip jie gali veikti? Praeik apžiūrą ir įsitikink, kad su tavimi viskas tvarkoje. Tiesiog tu jautiesi, kaip nesavas ir tiek. Atsirado dar vienas mokinys, kuris nuėjo darytis adatų injekcijos. Sulenkė keletą adatų, bet nei viena į kūną neįėjo. Paskutinį kartą mėginant įbesti adatą į raumenis, vaistai ištiško purslais į visas puses, ir tik dabar jam prašvito: „Oi, aš esu praktikuotojas, kam man injekcijos?“. Vis dėlto atsiminė, kad adatos dūris jam nereikalingas. Todėl, kai jūs sutinkate kažkokias kančias, į šį klausimą atkreipkite ypatingą dėmesį. Kai kurie mano, kad tai aš neleidžiu jiems eiti į ligoninę ir galvoja: „Jeigu jūs neleidžiate manęs į ligoninę, tai aš nueisiu pasitikrinti pas čiguno meistrus.“ Jis vis dėlto mano, kad serga ir eina pas čiguno meistrus. Bet kur tu rasi tikrą čiguno meistrą? Jeigu tu pateksi pas pseudomeistrą, tai jis tave sužlugdys.

Mes klausome, kaip tu gali atskirti tikrą meistrą nuo pseudomeistro? Daugelis čiguno meistrų patys suteikė sau šį vardą. Aš praėjau specialistų ekspertizę, turiu ekspertizės, atliktos mokslinėse tyrimo įstaigose, dokumentus. Daugelis čiguno meistrų apgavikai, patys sau suteikę čiguno meistrų vardus, pilna aferistų. Tokie čiguno pseudomeistrai taip pat gali gydyti ligas. O kodėl jie gali gydyti? Todėl, kad juos yra apsėdusi netyra dvasia, be kurios jie negalėtų apgauti žmonių! Ši netyra dvasia taip pat gali nukreipti Guną ir taip pat gali gydyti ligas. Toks Gunas egzistuoja energetiškai ir labai lengvai gali paveikti eilinį žmogų. Kaip aš jau sakiau, kai netyra dvasia gydo ligas, tai kokius dalykus ji nukreipia į tavo kūną? Labai giliame mikroskopiniame lygyje tai yra netyros dvasios atvaizdas. Ji tai nukreipia į tavo kūną. Ką tau tada daryti? Priskviesti dvasią labai lengva, bet atsikratyti sunku. Nekalbėsime apie eilinius žmones, kurie nori išlikti tokie pat ir tam tikrą laiką gyventi patogumuose ir komforte. Bet tu gi praktikuotojas. Argi tau nereikia visą laiką valyti savo kūno? Kai į tave įlis netyra dvasia, kaip tu galėsi pilnai nuo jos išvalyti savo kūną? Be to, ji taip pat turi atitinkamą energiją. Kai kas galvoja: „Kodėl Falunas tai leidžia? Argi mūsų negina Mokytojo Įstatymo Kūnas?“ Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: ko žmogus pats siekia, ko nori jis pats – į tai niekas nesikiša. Mano Įstatymo Kūnas tave stabdys, tau siųs užuominas, bet jei tu visą laiką būsi užsispyręs, jis nustos tavimi rūpintis. Argi galima priversti žmones tobulintis per prievartą? Versti negalima, negalima tavęs priversti tobulintis. Tikrą pakilimą gali pasiekti tik pats ir jeigu tu to nenori, nieko padaryti negalima. Principus aš tau jau paaiškinau, *Fa* taip pat tau išdėčiau, jeigu tu pats nenori pakilti, tai kas kaltas? Falunas neatsako už tai, ko tu pats paprašei, mano Įstatymo Kūnas tokiais atvejais nesikiš, garantuoju, kad taip yra. Kai kurie dar lanko kitų čiguno meistrų paskaitas ir vėliau jaučiasi blogai, tai, be abejo, tikrai taip. Tai kodėl tavęs negina Įstatymo Kūnas? Su koku tikslu tu nuėjai į tas paskaitas? Tu nuėjai pasiklaudyti, ar tai nereikia, kad tu nuėjai jų paprašyti? Jeigu tu neįlietum to į savo ausis, ar galėtum jo žodžiai į tave įeiti? Kai kurie jau deformavo savąjį Faluną. Tau pasakysiu: šis Falunas brangesnis už tavo gyvybę, jis yra aukščiausia gyva būtybė, negalima taip paprastai jo žaloti. Dabar egzistuoja daugybė čiguno pseudomeistrų, dalis jų plačiai žinomi. Aš pasakiau Kinijos čiguno mokslinės tyrimo asociacijos vadovams, kad senovėje buvo atvejis, kai *Dadzi*⁶⁵ sukėlė nerimą imperatoriaus dvare. Ši lapė savo laiku siautėjo labai stipriai, bet ir ji šiuo atžvilgiu nusileidžia šiuolaikiniams čiguno pseudomeistrams – jie visoje

⁶⁵*Dadzi* (kin. 妲己) – Šanio dinastijos imperatoriaus Džou Vano sugulovė, apsėsta lapės dvasios

šalyje platina blogį, kiek žmonių per juos tapo nelaimingais! Išoriškai viskas atrodo lyg ir normaliai, bet kiek žmonių savyje turi tokį dalyką? Čiguno pseudomeistrai juos nukreipia į tave, štai jie įlindo į tavo kūną; siautėja pilnai, eiliniams žmonėms labai sunku iš išvaizdos juos atpažinti.

Galbūt kas nors pagalvos: „Šiandien buvau Li Hundži paskaitoje. Pasirodo čigunas toks platus ir gilus! Sekantį kartą, kai bus kitų čiguno meistrų paskaitos, aš nueisiu dar pasiklaudyti.“ Patariu tau jokių būdu neiti klausytis, kitaip per ausis įeis blogi dalykai. Žmogų išgelbėti labai sunku, tavo mąstymą pakeisti taip pat sunku, taip pat sunku sureguliuoti tavąjį kūną. Čiguno pseudomeistrų labai daug, bet ar tikrieji teisingų mokyklų meistrai iš tiesų švarūs? Kai kurios gyvūnų netyros dvasios labai klastingos, jos negali įsikelti į jo kūną, bet jis taip pat negali su jomis susidoroti. Jis neturi sugebėjimų jas išvaryti dideliu mastu, ypač kai netyros dvasios įsiskverbia į mokinių kūnus. Šis meistras į jus nukreipia Guną, prie kurio primaišyti įvairūs chaotiški dalykai. Pats šis čiguno meistras labai teisingas, bet apie jo mokinius to nepasakysi. Jų tarpe daugelis apsėsti visokių rūšių netyromis dvasiomis – ko ten tik nėra.

Jeigu tu tikrai nusprendei tobulintis pagal Falun Dafa, tai tau jokių būdu nereikia eiti į tas paskaitas. Žinoma, jeigu tu nenori tobulintis pagal Falun Dafa, o nori užsiiminėti tuo kas patinka, tai eik – man tu nerūpi, nes tu nepriklausai Falun Dafa pasekėjams, ir jeigu kas nors atsitiks, tai nekaltink Falun Dafa. Tik tuo atveju, jeigu tu laikysies Sinsino normų, užsiiminėsi tobulinimusi pagal Dafa, tu galėsi būti laikomas tikru Falun Dafa pasekėju. Kai kas klausia: „Ar galima bendrauti su kitų čiguno mokyklų praktikuotojais?“ Aš tau pasakysiu: jis užsiima paprastu čigunu, o tu tobuliniesi pagal Dafa. Po šių kursų tarp jūsų atsiras neaišku kelių lygių skirtumas: mūsų Falunas, turintis didžiulę galią, susiformavo daugelio kartų praktikos rezultate. Žinoma: jei tu nori kontaktuoti su tokiais žmonėmis, tai iš jų nieko neimk ir nieko neprašyk, palaikyk įprastinius draugiškus santykius, tada didelių problemų nebus. Bet jeigu šis žmogus savyje turi kažką nešvaraus, tai yra labai blogai. Geriau su juo nekontaktuoti. Kas liečia šeimynines poras, tai, jeigu vienas iš sutuoktinių užsiima kitos krypties čigunu, aš manau, problema taip pat nedidelė. Bet pažymėsiu štai ką: kadangi tu tobuliniesi pagal tikrąjį Įstatymą, tai tau užsiimant praktika, aplinkiniai iš to gauna naudą. Jeigu tavo „antroji pusė“ užsiima erezinės krypties čigunu ir savo kūne neša kažką nešvaraus, tai tavo saugumui aš išvalysiu ir ją. Dėl tavęs išvalau viską, kas yra kitoje erdvėje, ir taip pat tavosios šeimos aplinką. Neišvalius supančios aplinkos, įvairūs dalykai pradės tau trukdyti, kaip tu tada praktikuosi?

Bet yra tokia situacija, kai mano Įstatymo Kūnas nevalys. Kartą vienas mano mokinys, pamatęs, kad pas jį atėjo mano Įstatymo Kūnas, labai apsidžiaugė: „Oi, atėjo Mokytojo Įstatymo Kūnas! Prašau, Mokytojau, įeikite į kambarį.“ Mano Įstatymo Kūnas pasakė: „Tavo kambaryje pilna betvarkė. Per daug dalykų.“ Ir išėjo. Bendrai, kai kitoje erdvėje susikaupia per daug mąstančių dvasių, mano Įstatymo Kūnas šią aplinką išvalo. Bet mokinio kambaryje mėtėsi daug visokių knygų apie čiguną. Mokinys viską suprato ir iškart kambarį išvalė. Kai kurias knygas sudegino, kai kurias išpardavė. Po to mano Įstatymo Kūnas sugrįžo. Šis mokinys man tai papasakojo.

Kai kurie prašo būrėjo nuspėti likimą. Manęs kartą paklausė: „Mokytojau, aš praktikuojau pagal Falun Dafa, bet mane labai domina *Džou I* ir spėjimai. Ar galiu aš tuo naudotis?“ Galima pasakyti taip: jeigu tu savyje jau turi atitinkamą energiją, tai tavo išsakyti žodžiai turės jėgą. Jeigu tu prognozuosi tai, ko likime nėra, galbūt tu padarysi blogą darbą. Eilinis žmogus yra silpna būtybė. Jo informacijos nestabilios ir besikeičiančios. Užtenka tau praverti burną ir numatyti tai, kas jam bus, gal atsitiks bėda. Arba, sakykime, jo didelė karma, kurią jam reikia pašalinti, o tu visą laiką jam prognozuoji tik gera, tada jis savo karmos nepašalins. Argi taip tinka? Argi tu tuo žmogui nepakenki? Kai kurie, save laikydami

labai gabiais spėjimuose, stipriai tuo užsiima ir negali šios aistros atsisakyti. Argi tai ne prisirišimas? Net jeigu tu iš tikro kažką žinai, tai būdamas besitobulinančiuoju turi išlaikyti savąjį Sinsiną ir neturi dangaus paslapčių pasakoti eiliniams žmonėms. Tokia yra šių dalykų logika. Kaip tu bspėtum su „Džou I“ pagalba, kai kurie dalykai tikrovės jau nebeatitiks; spėjimai gali būti teisingi, o gali būti ir klaidingi, bet kaip bebūtų eilinių žmonių visuomenėje tokie spėjimai leidžiami. Kadangi tu tikrai savyje neši Guną, tai, mano nuomone tu, būdamas tikras praktikuotojas, turi iš savęs reikalauti pagal aukščiausias normas. Bet būna žmonių, kurie kitų prašo nuspėti jų likimą: „Pasakyk kas manęs laukia, koks bus mano praktikos rezultatas?“ Arba: „Kokios nelaimės mano kelyje?“ Štai kas juos domina. Jeigu tau numatė tą bėdą, tai kaip tu pakilsi? Praktikuotojo likimas jau pasikeitė, aštuonių ženklų delnų išorėje esančios informacijos jau ne tos, kurios buvo anksčiau, jos jau pakito. Tu prašai būrėją numatyti, vadinasi, tu juo pasitiki, kitaip kam prašai. Jo spėjimai paviršutiniški, nuspėjo jis tai, ką tu nešei savyje anksčiau, ir kas, iš esmės, jau pasikeitė. Jūs tik pagalvokite, jeigu tu prašai jo nuspėti, vadinasi, tu jo klausai, juo tiki? Tokiu atveju galbūt tavąją sielą sudrumstė nerimas? Ir jeigu tai taip, tai tu apie tai galvoji, ir argi tai ne prisirišimas? Kaip tau šį prisirišimą nugalėti? Argi pats žmogus nedidina savo bėdų? Ar tau nereikės daugiau kentėti po šio prisirišimo atsiradimo, kad tu jį pašalintum? Bet koks išbandymas, bet kokia kančia yra tavo patikrinimas: arba tu tobulėsi toliau, arba tu nukrisi. Kelias ir be to labai sunkus, o tu dar jį pats apsunkini. Kaip tau tai įveikti? Pilnai įmanoma, kad dėl šios priežasties tu susidursi su bėdomis ir nemalonumais. Tavo pasikeitusio gyvenimo kelio matyti niekam neleidžiama. Kaip tu toliau tobulėsi, jeigu kažkas pamatys tavo likimą ir pasakys, kur tavęs laukia bėdos? Todėl likimo peržiūrėti visai neleidžiama. Niekam iš kitų mokyklų neleidžiama žiūrėti, vienos mokyklos mokiniams taip pat neleidžiama vienam pas kitą žiūrėti, niekas negali teisingai pasakyti. Tavo likimas jau pasikeitė, tavo gyvenimas – tai besitobulinančiojo gyvenimas.

Manęs klausia: „Ar galima skaityti kitas religines knygas arba čiguno knygas?“ Mes sakome, kad įvairių religijų knygos, ypač budizmo, žmones moko, kaip tobulinti Sinsiną. Mes taip pat priklausome Budos sistemai. Iš principo, problemos nebus. Bet reikia pabrėžti, kad daugelyje sutrų verčiant buvo padarytos klaidos. Jose yra begaliniai komentarai, parašyti įvairiuose lygiuose. Laisvas sutrų interpretavimas pažeidžia Įstatymo tekstų turinį. Šių laisvų paaiškinimų autoriai labai tolimi nuo Budos lygio ir visai nesupranta tikrosios sutrų esmės, todėl pastebimi nevienodi teksto supratimai. Pilnai suprasti sutras labai sunku. Tu pats nepajėgus išsiaiškinti tiesos. Bet tu sakai: „Mus domina sutros.“ Į jas įsigilinęs, tu jau faktiškai tobuliniesi pagal šią mokyklą, kadangi sutrose jau apjungti tos mokyklos Gunas ir mokyklos Įstatymas. Kadangi tu pilnai pasinėręs į sutrų turinį, tai tu tobuliniesi, žinoma, pagal tą mokyklą, tokia problema egzistuoja. Jeigu tu pagal jas pradedi tobulintis, tai galbūt jau eini pagal tą mokyklą, ne pagal mūsų mokyklą. Besitobulinančiųjų sluoksniuose visada veikia „pilnos ištikimybės tik vienai mokyklai“ principas. Jeigu tu tikrai tobuliniesi šioje mokykloje, tai skaitai tik šios mokyklos sutras.

Jeigu užsiimi tobulinimusi, tai čiguno knygų neskaityk, ypač neskaityk dabar išleistų čiguno knygų. Kas liečia „Huang Di Nei Dzing“⁶⁶, „Singming Guidži“, „Dao Džang“ ir kitas panašias knygas, tai jų skaityti taip pat neverta, nors šios knygos nėra kenksmingos, bet jos neša įvairaus lygio informaciją. Jos jau savaime yra tobulinimosi metodas, todėl, kai tu skaitai šias knygas, tu faktiškai priimi trukdymus. Galbūt tau atrodys, kad kažkokie žodžiai yra teisingi, tada jie įeis į tave. Nors tai nėra blogi dalykai, bet jeigu prie tavo Guno pridėtum ką nors svetima, kaip tu tobulinsies toliau? Ar tai nėra problema? Sakykime, pavyzdžiui, jeigu į televizorių įdėjo kažkokią papildomą detalę, kas iš to išeis? Televizorius iškart suges – būtent toks principas. Be to, daugelis čiguno knygų melagingos, neša įvairiausių

⁶⁶ Huang Di Nei Dzing – Geltonojo imperatoriaus vidinės doktrina (kin. 黃帝內經)

informaciją. Vienas mūsų mokinys sklaidė čiguno knygą, ir netikėtai iš knygos išsoko didelė gyvatė. Apie smulkmenas aš kalbėti neketinu. Visa, apie ką aš vos tik sakiau, yra apie tai, kad neteisingai save įvertindami praktikuotojai susikūrė kai kuriuos sunkumus, tai yra, šie sunkumai prisitraukė dėl neteisios širdies. Kalbu jums apie tai jūsų naudai, kad jūs žinotumėte, kaip reikia elgtis, kaip juos atskirti, kad tai padėtų jums išvengti sunkumų ateityje. Nemanyk, kad aš apie tai kalbu ne taip griežtai, jums būtina į tai atkreipti dėmesį. Paprastai, būtent todėl kyla problema. Problema iškyla būtent čia. Tobulinimasis – ypatingai sunkus ir labai rimtas dalykas. Dėl mažiausio nedėmesingumo tu gali nukristi, ir nuo šios akimirkos viskas pražus, todėl širdis būtinai turi būti teisinga.

Kovos menų⁶⁷ čigunas

Be nukreiptų į vidinį tobulinimąsi praktikos metodų dar egzistuoja „kovos menų čigunas“. Prieš kalbant apie tai, noriu atkreipti dėmesį į vieną klausimą. Pastaruoju metu besitobulinančiųjų sluoksniuose kalbama apie daugelį čigunų.

Atsirado vaizduojamojo meno čigunas, muzikos čigunas, kaligrafijos čigunas – visa, kas patinka. Ir visa tai čigunas? Labai keista. Galiu pasakyti, kad jie tik kenkia čiguno reikalui ir ne tik kenkia, bet ir neša gėdą. Koks šių žmonių teorinis pagrindas? Jie sako, kad kai pieši, dainuoji, šoki, rašai, tai pasineri į neaiškią būseną, į taip vadinamą „čiguno būseną“. Argi tai čigunas? Šio dalyko taip vertinti negalima. Aš sakau: argi tai nesumenkina čiguno? Čigunas – visa apimantis, gilus mokslas, nukreiptas į žmogaus kūno tobulinimą. Ach, neaiški būsena tai čigunas? Tada kaip vertinti, kai žmogus neaiškioje būsenoje eina į tualetą? Argi tai nedaro čigunui gėdos? Mano nuomone, būtent taip yra. Užpraeitais metais Rytų sveikatos parodoje buvo kažkoks kaligrafijos čigunas. O kas tai kaligrafijos čigunas? Aš nutariau pasižiūrėti. Pasirodo, žmogus teptuku išvedžioja hieroglifus, po to ranka į kiekvieną hieroglifą nukreipia *či*. Jo *či* juodos spalvos. Žmogaus galva pripildyta mintimis apie pinigus ir šlovę, pasakyk, ar gali pas jį būti Gunas? Vadinas, jo *či* negali būti gera. Savo kaligrafiją jis pakabino ant sienos ir už ją prašo labai brangiai, pirkėjai – vieni užsieniečiai. To, kuris nusipirks jo kūrinį, mano nuomone, laukia bėdos. Argi gali būti gera juoda *či*? Ir netgi pačio kaligrafo visas veidas yra juodas. Jis trokšta pinigų, visą laiką galvoja apie pinigus. Iš kur čia atsiras Gunas? Jo vizitinėje kortelėje daugybė vardų, tokių kaip „tarptautinės kaligrafijos čiguno meistras“ ir taip toliau. Argi šie dalykai gali būti laikomi čigunu?

Pagalvokite, po mūsų kursų nuo 80 iki 90 procentų baigusiujų ne tik pasveiks, bet ir turės Guną, tikrą Guną. Tai, ką jau neša tavo kūnas, yra nepaprasta. Šių dalykų tu pats nesugebėsi išvystyti netgi per viso savo gyvenimo savarankiškos praktikos laiką. Jauni žmonės, pradedantys nuo šiol praktikuoti vadovaujant tikram mokytojui, iki savojo gyvenimo galo nesugebės išvystyti tai, ką aš į tave įdėjau. Aš iškart į tave įdėjau Faluną ir daugelį mechanizmų, kuriuos išvystė daugybė mūsų žmonių kartų. Todėl jums pasakysiu: jų negalima lengvabūdiškai prarasti vien dėl to, kad jie buvo lengvai įgyti. Tokie dalykai neįkainuojami, jų vertė negali būti nustatyta jokiais pinigais. Baigęs šiuos kursus, tu įgysi tikrą Guną, aukštos energijos medžiagą. Namie parašysi keletą hieroglifų ir jie savyje neš Guną, nepriklausomai nuo to, ar jie gerai parašyti! Argi po šių kursų kiekvienas galės sau prisidėti žodį „meistras“ ir tokiu atveju jus visus bus galima priskirti prie čiguno kaligrafijos meistrų? Aš kalbu, kad taip suprasti nereikia, nes žmogui, tikrai turinčiam Guną, turinčiam energiją, nėra būtina specialiai nukreipti Guną: visur, prie ko tik jis prisiliečia ranka, lieka energija, viskas blizga, viskas šviečia.

⁶⁷ *Ušu* – kovos menai (kin. 武術)

Man į rankas pateko vienas žurnalas, kuriame buvo reklama apie čiguno kaligrafijos kursų organizavimą. Aš pavarčiau, kad susipažinčiau su jų metodika. Ten buvo parašyta taip: pradžioje reikia sureguliuoti kvėpavimą, po to sėsti meditacijos pozoje ir įsivaizduoti dano lauke *či*. Išbuvus tokioje pozoje nuo 15 minučių iki pusvalandžio, galima mintimis *či* nukreipti iš dano lauko į ranką, teptuką suvilgyti į tušą, mintimis *či* nukreipti į teptuko galiuką. Pradėti rašyti hieroglifus, kai mintis pasieks teptuko galiuką. Argi tai ne apgaulė? Nejaugi čigunas reiškia tik *či* perkėlimą iš vienos vietos į kitą? Gautūsi, kad jei mes valgymo metu truputį pamedituosime, pasiimsime lazdeles, *či* perkelsime į lazdelių galiukus ir pradėsime valgyti, tai bus vadinama valgymo *čigunas*? O juk valgai vien tik energiją. Štai apie ką kalbu. Aš sakau, kad tai iš tikro čigunui neša gėdą. Jie čiguną nagrinėja labai paviršutiniškai, šio dalyko taip suprasti negalima.

Vis dėlto, kovos menų čigunas išsiskiria kaip savarankiškas čigunas. Kodėl? Todėl, kad jame egzistuoja tęstinumo ir perdavimo procesas, kuriam jau keletas tūkstančių metų; kovos menų čigunas turi savo teorinę tobulinimosi dalį ir pilną tobulinimosi metodų kompleksą, todėl jį galima laikyti vieningu dalykų kompleksu. Nežiūrint į tai, kovos menų čigunas, vis dėlto, yra pačiame žemiausiame praktikos metodų lygyje, nukreiptame į vidinį tobulinimąsi. Kietasis čigunas – tai tik materijos ir energijos sutankėjimo sankaupa, skirta vien smūgiams. Pateiksiu pavyzdį. Vienam mokiniui Pekine po kursų baigimo buvo negalima daiktų liesti rankomis. Jis nuėjo į parduotuvę vaikiško vežimėlio, bet tik išbandė vežimėlio tvirtumą, vežimėlis subyrėjo. Jis labai nustebė. Grįžęs namo nutarė prisėsti, lengvai ranka paspaudė kėdę – kėdė kaipmat subyrėjo. Mokinys manęs paklausė, kodėl taip yra? Aš nepradėjau jam aiškinti, nenorėdamas sukelti prisirišimo jo širdyje. Tiesiog pasakiau, kad visa tai yra natūrali būseną. Elkis natūraliai ir nekreipk į tai dėmesio. Visa tai geras reiškinys. Išmokus panaudoti šį sugebėjimą galima akmenis pirštais sutrupinti į miltelius. Argi tai ne kietasis čigunas? Bet jis nesimokė kietojo čiguno. Vidinio praktinio tobulinimosi metodai paprastai gali išvystyti tokius antgamtinius sugebėjimus. Bet jų dažnai neleidžia naudoti, nes žmonės nesugeba kontroliuoti savojo Sinsino. Be to, kai žmogus yra žemuose tobulinimosi lygiuose ir pas jį nėra pakilęs Sinsinas, tai tokie antgamtiniai sugebėjimai, kurie atsiranda žemuose lygiuose, iš viso nėra duodami. Atėjus laikui, kai žmogaus lygis taps aukštas, šie dalykai jau bus nereikalingi ir jų taip pat jau nenaudos.

Kaip konkrečiai grūdinamasi pagal kovos menų čiguną? Kovos menų čigune ypatingas dėmesys sutelktas į *či* pernešimą. Pradžioje *či* perkelti nėra lengva. *Či*, kaip taisyklė, neina ten, kur ją nukreipia. Kas gi daroma tokiu atveju? Mokiniai pradeda grūdinti rankas, grūdinti tokias vietas, kaip šonus arba kojų padus, kojas, rankas, pečius, galvą. Kaip toks grūdinimas atliekamas? Vieni ranka arba delnu kerta į medį, kiti – į akmenį „bach bach“. Įsivaizduokite, kokį skausmą patiria kaulai, tiesiogiai liesdamiesi su kietais daiktais smūgio metu? Smogsi vos stipriau, jau atsiras kraujas, o *či* vis dar nejuda. Ką dabar daryti? Tokiu atveju žmogus pradeda sukinėti ranką taip, kad į ranką priplūstų kraujas, dėl ko sutinsta pečiai ir rankos. Šis patinimas saugo kaulus smogiant ranka į akmenį. Tokiu atveju kaulai nesiliečia su tvirtu daiktu, todėl jau skauda ne taip stipriai. Tokia yra praktika, kuri vyksta vadovaujant mokytojui, ir laikui bėgant mokinys išmoksta perkelti *či*. Bet tik mokėti perkelti *či* nepakanka, nes mūšio metu priešininkas tavęs nelauks. Žinoma, jeigu žmogus gali *či* perkelti, vadinasi, jis jau gali priešintis smūgiui ir net skausmo nejaučia, kai jam smogia stora lazda, nes patinimas nuo perkeltos *či* tarnauja apsaugine tarpine. Tačiau *či* yra pats primityviausias dalykas pradinėje technikos stadijoje, bet treniruojantis pastoviai *či* palaipsniui pavirsta aukštos energijos medžiaga. Aukštos energijos medžiaga transformuojasi į didelio tankio energomasę, turinčią sąmoningų sugebėjimų. Tai taip pat viena antgamtinių sugebėjimų rūšis. Šis antgamtinis sugebėjimas specialiai naudojamas puolimo ir gynybos atveju. Netinka jį naudoti ligų gydymui. Aukšto lygio energomedžiaga yra kitoje erdvėje, kur laikas teka greičiau, negu pas mus – ji nejuda mūsų erdve. Kai tu ruošiesi smogti, tau jau nėra būtinybės nukreipti *či*,

nėra būtinybės koncentruoti mintis, tavo Gunas jau yra reikiamoje vietoje. Kai tau smogia ir būtina gintis, Gunas jau yra reikiamoje vietoje. Kaip greitai tu besmogtum, Gunas visada už tave greitesnis, nes laiko samprata abiejose erdvėse skirtinga. Kovos menų čiguno pagalba galima išvystyti tokius sugebėjimus, kaip „Geležinio smėlio delnas“, „Cinoberio delnas“, „Džuša delnas“, „Kojos – Vadžra“, „Archato kulnas“ – tai eilinių žmonių sugebėjimai. Eiliniai žmonės grūdinimosi keliu gali pasiekti tokį lygį.

Kovos menų čigunas ir vidinio tobulinimosi metodai labiausiai skiriasi tuo, kad grūdinantis kovos menų čigune reikia judėti, todėl *či juda po odą*. Kadangi treniruotė vyksta judesyje, užsiimantysis negali įeiti į ramybę, *či juda po oda*, raumenyse ir neįeina į dano lauką, todėl neįmanoma tobulinti gyvybės ir neįmanoma išvystyti aukštą *gunfu*⁶⁸. Mūsų praktikos metodai, nukreipti į vidinį tobulinimąsi, reikalauja, kad užsiėmimas vyktų ramioje būsenoje. Įprastuose praktikos metuose *či* patenka į dano lauką, į apatinę pilvo dalį; juose dėmesys kreipiamas į tobulinimąsi ramybės būsenoje, kreipiamas dėmesys į nuosavo kūno virsmą, ir tada gyvybę galima tobulinti ir pasiekti aukštesnius lygius.

Galbūt jūs girdėjote apie šiuos, literatūros kūriniuose aprašytus, *gunfu*: „auksinio varpo gaubtas“, „geležiniai marškiniai“, „už šimto žingsnių pramušti topolį“. Dar yra „besvoris“ Gunas, turintis šį *gunfu* žmogus gali skraidyti į įvairias puses. Yra žmonės, kurie gali netgi įeiti į kitas erdves. Ar egzistuoja tokie *gunfu*? Taip, egzistuoja. Ir tai tiesa. Bet jūs jų eilinių žmonių tarpe nesutiksite. Kas tikrai turi tokius aukštus *gunfu*, jų nedemonstruos, kadangi šie *gunfu* išvystyti ne tik grūdinantis pagal kovos menų, jie pilnai viršija eilinių žmonių lygį. Tokiu atveju šis žmogus turi užsiimti vidiniu tobulinimusi. Jis turi atkreipti dėmesį į Sinsiną ir jį kelti, būti abejingu įvairiai materialiai naudai. Nors šie žmonės tokius *gunfu* gali įgyti tobulinimosi keliu, bet jiems jau neleidžiama savavališkai jų panaudoti eilinių žmonių tarpe. Šiuos *gunfu* jiems leidžiama praktikuoti nuošaliuose vietose, kur nėra žmonių. Kas liečia literatūros kūrinius, tai juose galima rasti tokių epizodų, kuriuose dėl kalavijo įvaldymo paslapčių, dėl turtų ir moterų žmogus panaudoja šiuos *gunfu*, tai stebuklingai atsiradamas, tai dingdamas. Pagalvokite, ar turintys tokius *gunfu* žmonės jų neįgavo vidinio tobulinimosi būdu? Būtent tobulindami savąjį Sinsiną jie išvystė tokius sugebėjimus, jie seniai jau abejingi šlovei, naudai ir visokiems prisirišimams. Ar gali jie žudyti žmones? Ar gali jie rimtai vertinti turtus? Tai absoliučiai neįmanoma. Tai viso tik literatūrinis padidinimas. Žmonės dabar vaikosi aštrių jausmų, duok jiems viską be atrankos, kad tik būtų patenkinta jų nesveika aistra. Orientuodamiesi į skaitytojų psichologiją, knygų autoriai stengiasi jų norus patenkinti, prisitaiko prie jų nuotaikų, stengiasi įtikti jų skoniu. Kuo knygoje daugiau sukrečiančių epizodų, tuo labiau tai traukia skaitytoją. O juk tai tik literatūrinis padidinimas. Žmonės, tikrai turintys tokius *gunfu*, taip nesielgs, tuo labiau šių dalykų nedemonstruos.

Noras pasirodyti

Daugelis mūsų mokinių, užsiimančių eilinių žmonių tarpe, negali palikti savųjų prisirišimų, kurie jau tapo antru prigimimu ir jie patys jų net nepastebi. Noras pasirodyti pasireiškia visur, būna net ir tuo atveju, kai jūs padarėte gerą darbą. Kasdieniniame gyvenime vardan šlovės ir naudos pasirodo ir girasi: žiūrėkit, koks aš gabus, koks aš stiprus. Pas mus irgi tokia situacija – kai kažkas užsiiminėja šiek tiek geriau, arba pas kažką dangaus rega mato šiek tiek aiškiau, judesiai šiek tiek gražesni, tada jis ir pradeda rodyti save.

Štai kažkoks žmogus paskelbė, kad girdėjo kaip Mokytojas Li kažką pasakė, ir visi, žinoma, jį apsupa pasiklausyti; jis atpasakoja ką išgirde pakeliui, papildydamas savo supratimu. Koku

⁶⁸ *gunfu* – meistriškumas, pasiekimas (kin. 功夫)

tikslu tai daroma? Tiesiog savo demonstravimui. Būna ir tokių, kurie platina gandus, jis – jam, ji – jai. Entuziastingai papasakoja, rodo savo žinojimą. Pas mus tiek mokinių, ir niekas taip aiškiai nesupranta, kaip jis, ir niekas daugiau už jį nežino. Jis jau priprato ir galbūt to nesuvokia, bet jo pašmonėje kirba noras parodyti save, kitaip kam jis platintų šiuos gandus? Kai kurie sako, kad Mokytojas po tam tikro laiko grįš į kalnus. Aš gi ne iš kalnų atėjau, į kokius kalnus aš grįšiu? Dar kiti sako, kad, štai, vieną dieną Mokytojas kažkam kažką sakė, mokė individualiai. Kokią naudą atneš šis žmogus, skleisdamas tokius gandus? Jokios. Bet mes pamatėme, kad tai jo prisirišimas, noras parodyti save.

Kai kurie prašo mano autografo. Kokiam tikslui? Galbūt tai eilinių žmonių įprotis – pasilikti atminčiai. Jeigu tu neužsiimi tobulinimusi, tai kam tau mano parašas? Kiekvienas mano knygos žodis tai mano atvaizdas, tai Falunas, kiekviena frazė mano. Kam tau dar mano parašas? Kai kurie galvoja: jeigu gausiu autografą, tai mane gins Mokytojo informacija. Jie vis dar tiki informacijomis; pas mus nepasireiškia jokios informacijos. Ši knyga neįkainojama. Ko tu dar nori? Visa tai tik tavo prisirišimų pasireiškimas. Yra dar tokie, kurie kartoja mane supančių mokinių manieras, nepriklausomai nuo to, gerai tai ar blogai. Iš tikrųjų, nepriklausomai nuo asmenybės egzistuoja tik vienas įstatymas. Visi turi elgtis pagal šį Dafa – tai tikrasis kriterijus. Niekas iš mane supančių mokinių negavo individualaus mokymo. Visi jūs vienodi. Jie tik asociacijos darbuotojai, nežadink savyje tokių įtarimų. Kai pas tave kyla tokie įtarimai, tu nesąmoningai darai Dafa žalą. Tu kuri šią sensaciją, kuria gali atvesti į nesutarimus ir sukelti prisirišimą kai kuriems mokiniams, norintiems būti arčiau Mokytojo, norintiems daugiau ką nors išgirsti ir panašiai. Argi tai ne ta pati problema?

Prie ko lengvai gali privesti noras pasirodyti? Aš Guna perduodu jau du metus. Greitai pas kai kuriuos senus mokinius, besitobulinančius pagal Falun Dafa, galbūt atsivers Gunas, kiti įžengs į palaipsninio nušvitimo stadiją, netikėtai įeis į palaipsninį nušvitimą. Kodėl anksčiau pas tave neatsirado tokie antgamtiniai sugebėjimai? Negalima tavęs iškart pakelti iki tokio aukšto lygio, kol tu dar nepašalinai daugelio eilinių žmonių prisirišimų. Žinoma, tavo Sinsinas jau daug aukščiau, bet vis dėlto daugelis prisirišimų nepašalinta, todėl neduodame išryškėti šiems tavo antgamtiniais sugebėjimams. Kai šį etapą praeisi ir įeisi į stabilų būseną, aš iškart tave pakelsiu iki palaipsninio nušvitimo būsenos. Palaipsninio nušvitimo būsenoje dangaus rega atsivers labai aukštame lygyje, be to, atsiras daugelis antgamtinių sugebėjimų. Tau pasakysiu, iš tikrųjų, kai tu pradėsi rimtai tobulintis, tai pas tave jau atsiras daugelis antgamtinių sugebėjimų; tu jau įeisi į tokį aukštą lygį, todėl sugebėjimų jau palyginti daug. Artimiausiu metu daugeliui mūsų gali atsirasti tokia būseną. Mūsų tarpe dar yra tokių žmonių, kurie negalės pasiekti aukšto lygio tobulinimesi, nes jų nešamų dalykų ir jų kantrybės sugebėjimo derinys yra griežtai apibrėžtas. Šie žmonės labai žemame lygyje pasieks Guno atvėrimą ir nušvitimą, galutinį nušvitimą, atsiras tokie žmonės.

Aš pasakiau jums apie tai tam, kad jiems pasirodžius, jūs joku būdu nelaikytumėte tokių žmonių kažkokiais ypatingais Nušvitusaisais. Tai yra labai rimta problema tobulinimesi. Tik sekimas Dafa yra teisingas kelias. Kai pas kažką pamatysi kažkokius antgamtinius sugebėjimus, stebuklus ar dar ką nors, nesek juo, jo nesiklausyk. Sukeldamas jo sieloje džiaugsmą, tu jam gali pakenkti; nuo to jis viską praras, pas jį viskas užsidarys. To pasekmėje jis nukris žemyn. Nežiūrint į tai, kad pas žmogų atsivėrė Gunas, jis taip pat gali nukristi; jeigu žmogus negali savęs kontroliuoti, tai pasiekęs nušvitimą, jis taip pat gali nukristi. Ir Buda krenta iš savojo lygio, jeigu negali išsilaikyti. Tuo labiau tu – žmogus, besitobulinantis eilinių žmonių aplinkoje! Taigi, kokie antgamtiniai sugebėjimai pas tave beatsirastų, kokie jie bebūtų dideli, kaip stipriai pasireikštų stebukladarystė, tu privalai mokėti susilaikyti. Pastarosiomis dienomis kai kurie iš čia sėdinčiųjų tai staiga dingsta, tai staiga atsiranda – štai taip; gali atsirasti dar didesni stebuklai. Ką tu darysi tokiu atveju? Jeigu ateityje tai atsitiks su tavimi ar su kitu, tai tu, būdamas mano mokiniu ir pasekėju, neturi prieš jį lenktis ir prašyti išmokyti tokių

dalykų. Mažiausia tavo abejonė gali atnešti tau bėdą ir tu nukrisi žemyn. O juk tu galbūt esi netgi aukščiau už jį, tik pas tave dar nepasireiškė stebukladarystės. Galų gale, tu šiame klausime nukritai žemyn, todėl atkreipkite rimtą dėmesį į šią problemą. Aš šiam dalykui teikiu labai svarbią reikšmę, nes tai gali atsitikti artimiausiu metu; jeigu tai kartą atsiras ir tu blogai save kontroliuosi, tai taip netinka.

Kai pas besitobulinančiuosius atsiranda Gunas, atsiveria Gunas, arba jie iš tikro pasiekia nušvitimą, jiems tokioje situacijoje negalima savęs laikyti ypatingu. Tai, ką jis pamatė, yra tik jo lygyje. Kadangi jo tobulinimasis pasiekė tik tokį lygį, tai yra, jo supratimas pasiekė šį lygį, jo Sinsinas pakilo iki šio lygio, tai jo išmintis taip pat pasiekė šį lygį. Todėl jis galbūt netiki aukštesniuose lygiuose esančiais dalykais. Būtent jo netikėjimas atvedė prie to, kad matomą jis laiko absoliutu, tuo ir apsiribodamas. Iš tikro, jis dar toli nuo tiesos, nes jo lygis yra vien toks.

Daliai žmonių Gunas atsivers šiame lygyje. Jiems jau nepavyks tobulintis toliau, teks atverti jiems Guną. Jie nušvitimą pasieks šiame lygyje. Nuo šiol kai kurie iš mūsų besitobulindami nušvitimą pasieks „pasaulietiniuose takeliuose“, kiti – įvairiuose lygiuose, o treči – pasiekę Tikrąjį Vaisių. Pats aukščiausias nušvitimas ateina pasiekus Tikrąjį Vaisių, kai įvairiuose lygiuose galima matyti ir pasireikšti. Pas ką atsivėrė Gunas, kas nušvitimą pasiekė pačiuose žemiausiuose „pasaulietiniuose takeliuose“ taip pat galės pamatyti kai kurias erdves ir kai kuriuos Nušvitimus, kontaktuoti su jais. Bet tu neturėtum būti savimi patenkintas: tie, pas kuriuos Gunas atsivėrė žemo lygio „pasaulietiniuose takeliuose“, nepasieks Tikrojo Vaisiaus. Tai neabejotina. Ką daryti tokiu atveju? Jam teks laikytis savojo lygio. Tęsti savąjį tobulinimąsi į aukštesnius lygius – tai jo ateities reikalas. Ką daryti, jei tau Guną neatvertume tokia aukštyje? Kaip tu bepraktikuotum, tau jau nėra kur tobulintis, todėl tenka tau Guną atverti, tu jau pasiekei savo tobulinimosi ribą, ir tokių bus daug. Bet kuriuo atveju savąjį Sinsiną reikia išlaikyti, nes tu teisi tik tada, kai seki tik Dafa. Viską – ir tavo antgamtinius sugebėjimus ir tavąjį Guno atvėrimą – tu pasiekei tik tobulinimosi pagal Dafa dėka. Jeigu tu Dafa laikysi antroje vietoje, o pirmoje savo stebuklus, arba, pasiekęs nušvitimą, priimsi savąjį pažinimą už tiesą, laikydamas save ypatingu ir keldamas save virš Dafa, tai, mano manymu, tu jau pradedi kristi iš savojo lygio žemyn. Tai pavojinga, ir kuo toliau, bus dar blogiau. Tokiu atveju tau iš tikrųjų bus blogai. Tavo tobulinimasis nueis perniek, ir tu prarasi savąjį lygį. Viskas bus veltui.

Pasakysiu jums dar – šios knygos turinys sudarytas iš mano keliuose kursuose apie Įstatymą skaitytų paskaitų. Visa tai yra mano pasisakymai. Kiekvienas žodis mano. Viskas perrašyta iš magnetofoninių įrašų. Tai mano pasekėjai, mano mokiniai hieroglifas po hieroglifo iš magnetinių juostų perrašė mano pasisakymus, po to aš juos daug kartų tikrinau. Visa tai mano *Fa*, aš išdėstu būtent šį *Fa*.

SEPTINTA PASKAITA

Gyvų būtybių žudymo klausimu

Gyvų būtybių žudymas yra gana jautrus klausimas. Praktikuotojų atžvilgiu mes keliamo visai griežtą reikalavimą – gyvų būtybių praktikuotojams žudyti negalima. Visiems, kurie užsiima pagal Budos sistemą, pagal Dao sistemą, Čimenio mokykloje ar dar kokiose nors mokyklose, jeigu tik jie tobulinasi pagal tikrąjį Įstatymą, gyvų būtybių žudyti negalima. Reikalavimas gana kategoriškas: niekas negali žudyti gyvų būtybių ir tai yra neabejotina. Kadangi gyvų būtybių žudymas gali atvesti prie labai rimtų pasekmių, mums reikia išsamiai šią problemą išsiaiškinti. Pirmykščiame budizme gyvų būtybių žudymu buvo laikomas žmogaus nužudymas ir tai buvo pats rimčiausias nusikaltimas. Sekančiais laikotarpiais pradėjo vertinti ir kitas stambias gyvybes, stambių gyvulių arba mažesnes gyvybes. Kodėl besitobulinančiųjų sluoksnuose visada taip rimtai vertino gyvų būtybių žudymą? Praeityje budizme buvo sakoma, kad užmuštos gyvos būtybės, kurioms dar nebuvo lemta mirti, pavirsdavo vienišomis klaidžiojančiomis dvasiomis. Anksčiau mirusiajam atlikdavo sutrų skaitymo apeigas, tai buvo daroma būtent tokių žmonių atžvilgiu. Tokių apeigų neatlikus, šios gyvybės egzistuoję be maisto, be vandens, būtų labai nelaimingoje padėtyje – taip buvo kalbama budizmo religijos praeityje.

Mes sakome, kad jeigu kažkas padarys bloga kitam, tai kompensavimui turės pastarajam atiduoti labai daug *De*. Paprastai tai liečia svetimų daiktų pasisavinimą ir taip toliau. Bet staiga nutraukus vieną gyvenimą, ar tai būtų gyvulus ar kitas gyvas sutvėrimas, iškart galima užsitraukti didžiulę karmą. Anksčiau didelės karmos užsitraukimu iš esmės laikė tik žmogaus nužudymą. Bet eilinių gyvų būtybių žudymas taip pat nemažai reiškia, tai tiesiogiai sukelia gana didelę karmą. Įvairiuose lygiuose praktikuotojams jų pakilimo vardan tobulinimosi procese sukelia kai kurias bėdas, kylančias iš jų nuosavos karmos; kai tu pakelsi savo Sinsiną, tai šiuos barjerus įveiksi. Bet jei tau uždės iškart tokią didelę karmą, kaip tu ją įveiksi? Remdamasis savo Sinsinu, tu jos visai neįveiksi ir galbūt jau visai negalėsi tobulintis.

Mes dar pastebėjome: kai žmogus gimsta pasaulyje, šios Visatos atitinkamų sferų erdvėse tuo pat metu gimsta daugybė jo analogų su tokia pačia išvaizda, tuo pačiu vardu, tuo pačiu elgesiu, todėl juos galima laikyti sudėtinėmis jo viso dalimis. Tada iškyla tokia problema: jeigu žus viena gyva būtybė (taip pat yra su kiekvieno stambaus gyvulio gyvenimu), o jo kitų erdvių analogai dar nepaėję numatyto gyvenimo kelio, tai jie turi dar gyventi ilgus metus. Tokiu atveju, ši žuvusi būtybė lieka be prieglobsčio, pradeda klajoti Visatos erdvėje. Tokia vieniša nerami dvasia, kaip buvo kalbėta anksčiau, gyvena be maisto ir vandens ir labai kenčia – galbūt tai taip. Juk mes tikrai matome, kad ji randasi labai baisioje padėtyje: jai teks laukti ir laukti to laiko, kol jos analogai kitose erdvėse praeis savąjį gyvenimo kelią, ir tik po to jie visi kartu ieškos savo tolesnio likimo. Kuo ilgiau tęsiasi ši vienvė, tuo labiau kenčia numirusysis. Kuo labiau jis kenčia, tuo dažniau uždeda karmą žudikui, sukėlusiam jam kančias. Pagalvok, kokia iš tikro didžiulė karma tau bus uždėta? Visa tai mes pamatėme antgamtinių sugebėjimų pagalba.

Dar mes pamatėme tokia padėtį: kai žmogus gimė, tai atitinkamoje erdvėje jau yra jo viso gyvenimo egzistavimo forma. Tai yra, ten jau pažymėta, kada ir ką jis turi daryti. Kas suplanavo jo visą gyvenimą? Akivaizdu, tai padarė aukščiausia gyva Būtybė. Pavyzdžiui, po gimimo eilinių žmonių visuomenėje žmogus gyvena šeimoje, eina į mokyklą; išaugęs dirba, palaiko įvairius ryšius su visuomene. Visa visuomenė sudaryta būtent taip. Bet staiga ši gyva būtybė tapo užmušta, priešingai pradiniam planui ir tai viską pakeičia. Todėl aukščiausia gyva Būtybė neatleis tam, kas pažeidė jos planą. Pagalvokite, būdami besitobulinančiais, mes norime pasiekti aukštus lygius. Ar pavyks žmogui tobulintis, jeigu aukščiausia gyva

Būtybė jam neatleis? Būna tokių atvejų, kai kažkurio besitobulinančiojo mokytojo lygis yra žemesnis už aukščiausios gyvos Būtybės lygį, kuri viską iš anksto suplanavo. Tokiu atveju nukentės ir mokytojas. Jis neteks savojo lygio. Pagalvok, ar tai paprasta problema? Todėl, jei kažkas atliko tokį veiksma, tai jam tobulintis labai sunku.

Galbūt Falun Dafa mokinių tarpe yra tokių, kurie kariavo karo metu. Karas suprantamas kaip situacija, atsiradusi pasikeitus dangaus ženklams. Šiuo atveju tu tik tos padėties dalelė. Jeigu dangaus ženklų pasikeitimas vyktų be žmonių dalyvavimo, eilinių žmonių visuomenėje tokia situacija neatsirastų ir tai nebūtų vadinama dangaus ženklų pasikeitimu. Tokie įvykiai sekė stambų reiškinių pasikeitimus ir to negalima pilnai priskirti tau. Čia mes kalbame apie karmą, kuri atsiranda dėl norų arba asmeninių interesų patenkinimo, arba dėl atkaklaus noro atlikti blogą veiksma tu atveju, kai tau kažkas trukdo. Kas liečia visos erdvės makroskopinį pasikeitimą arba visuomeninės padėties žymų pasikeitimą, tai šios problemos negali būti tau priskirtos.

Gyvų būtybių žudymas sukelia didžiulę karmą. Tokiu atveju kai kurie galvoja: namie aš ruošu maistą, o jeigu man neleidžiama užmušti gyvų esybių, tai kuo maitinti šeimą? Į tokius konkrečius reikalus aš nesikišu. Aš čia praktikuotojams išdėstu *Fa*, o ne paprastai kalbuosi su eiliniaus žmonėmis apie tai, kaip reikia gyventi. O kaip reikėtų elgtis kiekvienoje konkrečioje situacijoje, tai aš tau patarčiau elgtis pagal Dafa kriterijų; pats pagalvok, kaip tau geriausia pasielgti, taip ir elkis. Eiliniai žmonės daro ką nori – tai eilinių žmonių reikalai; neįmanoma, kad visi be išimties tikrai pasišvęstų tobulinimuisi. Praktikuotojams keliami reikalavimai turi būti aukšti, todėl čia mano reikalavimai adresuoti praktikuotojams.

Ne tik žmogus, bet ir gyvūnai, ir augalai turi gyvybę. Kitose erdvėse gyvybė atsiranda bet kurioje medžiagoje. Kai tavo dangaus rega atsivers „Įstatymo regėjimo“ lygyje, tu aptiksi, kad akmenys, sienos ir visokie daiktai kalba – su tavimi sveikinasi. Galbūt kai kurie galvoja: ką mums daryti su produktais, daržovėmis, kurie taip pat turi gyvybę; kaip reikia elgtis su musėmis, uodais? Uodai vasarą stipriai gelia. Žiūri kaip jis gelia, bet nejudi. Matai, kad musės sėda ant valgio, jį užteršdamos, bet vėlgi jų žudyti negalima. Aš jums paaiškinsiu. Mums negalima savavališkai ir be priežasties žudyti gyvų būtybių. Bet mes neturime būti formalistais, smulkmeniškai ir atsargūs menkniekiuose. Vengdamas sumindžioti skruzdėles, tu eidamas šokinėji. Mano nuomone, tai labai apsunkina gyvenimą. Argi tai ne prisirišimas? Tu, vengdamas skruzdėlių, eini šuoliais, bet sumindžiojai daugybę mikroorganizmų. Mikroskopinėje būsenoje egzistuoja daugybė dar labiau smulkesnių esybių, pavyzdžiui: grybai ir bakterijos ir galbūt tu daugelį jų sumindžiojai, bet dėlto negalima atsisakyti gyvenimo. Mes neturime taip elgtis, kitaip bus neįmanoma tobulintis. Tobulėdami mes turime būti garbingi, savo dėmesį turime nukreipti į esmę, į pagrindą.

Mes, žmonės, gyvename ir turime teisę palaikyti savo gyvybę, todėl aplinkos sąlygos turi atitikti žmogaus gyvenimo reikalavimus. Iš vienos pusės, mes neturime tyčia kenkti gyvoms būtybėms, iš kitos – mums nereikia įklimpti smulkmenose. Pavyzdžiui, negalime atsisakyti daržovių ir grūdinių vien dėlto, kad juose yra gyvybė. Kitaip, kaip praktikuoti? Plačiau žiūrėk į dalykus. Pavyzdžiui, kai tu vaikščiojai, skruzdėlės ir kiti vabzdžiai pateko tau po kojomis ir buvo sutraiškyti, reiškia, jiems galbūt lemta mirti – tu gi ne tyčia jiems pakenkei. Gyvų būtybių ar mikroorganizmų pasaulyje taip pat egzistuoja ekologinės pusiausvyros problema: neribotas dauginimasis prives prie pertekliaus, todėl mes turime tobulintis garbingai. Kai bute atsiras musės, uodai, mes juos išvargsime, ir apsaugojimui nuo jų ant langų pakabinsime apsauginius tinklelius. Jeigu nepavyks išvargti – jei užmušėme, tai užmušėme. Žmonių gyvenamoje erdvėje jie gelia, kenkia žmonėms, juos išvargti yra natūralus veiksmas. Kai nepavyksta jų išvargti, mes negalime leisti, kad jie laisvai geltų. Tu kaip praktikuotojas nebijai, nes turi imunitetą. Bet kiti tavo šeimos nariai – eiliniai žmonės, jie nepraktikuoja ir

jiems gresia užkrėtimas. Nereaguoti negalima, matant, kaip šie kenksmingi vabzdžiai tupia ant vaikų veidų.

Pateiksiu pavyzdį. Anais laikais Šakjamuniui atsitiko tokia istorija. Vieną kartą Šakjamunis nutarė išsimaudyti ir liepė mokiniui išvalyti vonią miške. Jo mokinys nuėjo ir pamatė, kad vonioje pilna vabzdžių. Jeigu jis valys vonią, tai neišvengiamai juos sunaikins. Jis grįžo ir Šakjamuniui pasakė, kad vonioje pilna vabzdžių. Nežiūrėdamas į jį, Šakjamunis tarė: „Eik, išvalyk vonią.“ Mokinys vėl priėjo prie vonios ir nežino, nuo ko pradėti, tik kas nors ir vabzdžiai žus. Jis vėl grįžo pas Šakjamunį: „Gerbiamas Mokytojau, vonioje pilna šliaužiojančių vabzdžių. Jeigu aš ją išvalysiu, tai jie žus.“ Šakjamunis į jį pasižiūrėjo ir pasakė: „Aš tau liepiau išvalyti vonią.“ Mokinys staiga suprato ir išvalė vonią. Šis pasakojimas paaiškina, kad negalima dėl vabzdžių nesiprausti, dėl uodų ieškotis naujo būsto, taip pat negalima „sau užrišti gerklės“, nieko nevalgyti ir negerti tik dėlto, kad grūdiniai ir daržovės taip pat turi gyvybę. Taip elgtis negalima, mes turime teisingai nusistatyti šiuos santykius, turime garbingai tobulintis; mes specialiai gyvoms būtybėms žalos nedarome ir to užtenka. Žmogus turi turėti savo gyvybinę erdvę ir egzistavimo sąlygas, kurias taip pat reikia ginti ir saugoti. Žmogus privalo saugoti savąjį gyvenimą ir normalią buitį.

Praeityje kai kurie čiguno pseudomeistrai tvirtino, kad kiekvieno mėnesio, pirmo ir penkiolikto leidžiama žudyti gyvas būtybes. Kiti sakė, kad leidžiama žudyti gyvūnus su dvejomis kojomis, tarsi dvikojai nebūtų gyvi sutvėrimai. Jeigu toks elgesys pirmo ir penkiolikto nėra laikomas gyvų būtybių žudymu, tai kaip tai pavadinti – žemės rausimu? Čiguno pseudomeistrus galima atpažinti pagal jų žodžius ir elgesį, pagal tai, ką jie sako ir ką nori pasiekti. Taip kalbantys čiguno meistrai paprastai patys būna netyros dvasios apsėsti. Pasižiūrėkite, su koku vilkišku apetitu lapės dvasios apsėsti meistrai valgo vištas, net ir kauliuko neišspjaus.

Gyvų būtybių žudymas gimdo ne tik didelę karmą, bet ir paliečia gailestingumo klausimą. Argi mūsų praktikuotojai neturi būti gailestingi? Kai pas mus atsiranda gailestingumas, mes matome, kad visos gyvos būtybės be išimties gyvena kentėdamos, kad kiekvienas kenčia. Tokia būseną būtinai atsiras.

Mėsos vartojimas

Maitinimasis mėsa taip pat yra labai jautrus klausimas, bet mityba mėsa nereiškia gyvų būtybių žudymo. Daug laiko praėjo, kai jūs išmokote *Fa*, bet mes nereikalaujame, kad jūs atsisakytumėte mėsos. Daugelis čiguno meistrų, kai tik tu ateini į jų kursus, iškart įspėja, kad nuo šiol mėsos vartojimas uždraustas. Pas tave gali atsirasti mintis, kad tu dar nepasiruošęs atsisakymui nuo mėsos. Šiandien namie kaip tik troškina vištą, kepa žuvį. Nors kvėpia skaniai, bet valgyti negalima. Tobulinantis religinėje aplinkoje, reikalai atrodo būtent taip, kad jiems mėsa griežtai draudžiama. Įprastiniuose Budos sistemos praktikos metuose, o taip pat ir kai kuriuose Dao sistemos praktikos metuose sakoma, kad mėsos valgyti negalima. Mes neliepiame jums taip elgtis, bet tam taip pat suteikiame tam tinkamą reikšmę. Kaip mes sprendžiame šią problemą? Mūsų praktikos metode „*Fa* grūdina žmogų“. Metodas „*Fa* grūdina žmogų“ reiškia, kad *Fa* ir Gune išryškėja kai kurios būsenos. Įvairiuose praktikos lygiuose išryškėja įvairios būsenos. Kažkurią dieną arba šiandien po mano paskaitos kažkas įeis į tokią būseną: jis nebegalės valgyti mėsos, mėsos valgymo metu jausdamas blogą kvapą ir pykinimą. Tai vyksta be kieno nors kontrolės ar tavo savikontrolės, o veikiant vidiniam norui, veikiant Gunui, kuris atsiranda žinomame tobulėjimo lygyje. Jeigu tu iš tikro prarysi mėsą, tai būtinai išvėmsi.

Visi mūsų seni mokiniai žino, kad tokia būseną atsiranda tobulinantis pagal Falun Dafa;

įvairiuose lygiuose išryškėja įvairios būsenos. Kai kurie mūsų mokiniai išsiskiria didele trauka mėšai, stipriu prisirišimu ir puikiu apetitu mėšai. Kai kiti nuo mėšos jaučia blogą kvapą, jie to neįaučia ir vis dar gali ją valgyti. Ką daryti, norint pas juos pašalinti tokį prisirišimą? Tegu jam suskausta pilvą, kai jis suvalgo mėšos, o kai nustoja valgyti, skausmai praeina; kai tokia būsena atsiranda, tai reiškia, kad laikas mėšos atsisakyti. Neįaugi nuo dabar žmonės mūsų mokykloje daugiau negali turėti reikalų su mėsa? Visai ne. Koks mūsų požiūris? Reikia, kad tokia būsena atsirastų veikiant vidiniam norui. Kuriam tikslui? Prievartinis mėšos draudimas tobulinantis vienuolynuose ir ta būsena mūsų mokykloje, kai kažkas negali mėšos valgyti – visa tai nukreipta, kad pas žmogų praeitų mėšos troškimas ir prisirišimas.

Kai kurie tiesiog negali valgyti, jei lėkštėje nėra mėšos. Būtent tai yra eilinių žmonių troškimas. Čančunio mieste ryte praeidamas palei užpakalinius Pergalės parko vartus, aš pamačiau triukšmingai išeinančią trijulę. Vienas iš jų tarė: „Kas tai per čigunas, kai negali valgyti mėšos! Dešimčia metų sutrumpinkite man gyvenimą, vis tiek valgysiu mėšą!“ Koks stiprus troškulys. Pagalvokite, ar nereikėtų atsikratyti tokio troškulio? Žinoma reikia. Tobulinimasis tai įvairių troškimų ir prisirišimų pašalinimas. Kalbant paprastai, jeigu nepašalinsi traukos mėšai, ar tai nereiškia, kad pas tave vis dar liko prisirišimas? Ar galima tokiu atveju pasiekti Pilną Tobulumą? Todėl, jeigu yra prisirišimas, jį būtina pašalinti. Bet tai nereiškia, kad nuo dabar niekada negalima valgyti mėšos. Pats draudimas valgyti mėšos nėra tikslas. Tikslas – kad tu išgyvendintum šį prisirišimą. Jeigu tuo metu, kai tu, negalėdamas valgyti mėšos, pašalinai tokį prisirišimą, tai galbūt po to neturėsi jai pasibjaurėjimo, jau neįausi jos nemalonus kvapo ir skonio. Tada valgyk ją, viskas bus tvarkoje.

Kai tu vėl galėsi valgyti mėšą, jau neturėsi prisirišimo ir jos noro. Bet tavyje įvyks didelis pokytis – tau mėsa taps neskani. Kai namie ruošia mėšos patiekalą, tu valgai kartu su šeima. Neruošia, tu ir neatsimeni. Kai mėšą valgysi, bus tarsi be skonio. Atsirastokia būsena. Bet tobulintis eilinių žmonių tarpe labai sudėtinga. Kai namuose visą laiką gamina mėšą, laikui bėgant ji gali tau tapti vėl skani. Gali atsitikti recidyvas, ir visame tobulinimosi procese tokie recidyvai gali kartotis. Netikėtai tu vėl negalėsi valgyti mėšos. Negalėsi, tai nevalgyk, iš tikro negali valgyti, nes kitaip tave supyks; kai tu galėsi valgyti mėšą, tai valgyk. Tegul viskas vyksta sava eiga. Mėšos valgymas ar atsisakymas tai nėra tikslas. Reikia suvokti klausimo esmę ir išgyvendinti šį prisirišimą.

Tobulinimasis mūsų Falun Dafa mokykloje juda palyginti greitai; ir pakėlus tavo Sinsiną, kiekvienas lygis bus pramušamas gana greitai. Kai kurie ir taip neįautė traukos mėšai. Jiems buvo tas pats, valgo mėšą ar ne. Tokiems žmonėms prisirišimas prie mėšos praeis greitai: per vieną, dvi savaites. Pas kitus procesas prasitęs mėnesį, du, tris mėnesius, galbūt pusę metų, ilgiausiai metus. Jie vėl galės valgyti mėšą, išskyrus ypatingas situacijas, nes mėsa jau tapo vienas pagrindinių žmogaus mitybos elementų. Bet tie, kas tobulinasi vienuolynuose, neturi valgyti mėšos.

Aš jums papasakosiu, kaip budizmo religija susijusi su mėšos vartojimu. Pačioje budizmo pradžioje mėsa nebuvo draudžiama. Kai Šakjamunis vedė mokinius į mišką tobulintis kenčiant nepriteklus, nebuvo draudžiama atsisakyti mėšos. Kodėl tokio draudimo nebuvo? Kai Šakjamunis prieš du su puse tūkstančio metų platino Įstatymą, žmonių visuomenė buvo labai atsilikusi; kai kuriuose vietose žemdirbystė egzistavo, o daugelyje kitų rajonų jos dar nebuvo; ariamos žemės buvo mažai, aplink buvo bekrastės girios. Grūdinių trūko, jų buvo labai mažai. Neseniai iš pirmų bėdų bendruomeninės santvarkos išėję žmonės gyveno beveik tik iš medžioklės, daugelyje vietų pagrindiniu maistu buvo mėsa. Maksimaliam žmonių prisirišimų pašalinimui Šakjamunis neleido turėti reikalų su pinigais, turtu ir panašiais dalykais; jis vedavo mokinius prašyti išmaldos, rinkti aukas. Ką žmonės duodavo, tą jie valgė, nes jiems kaip besitobulinantiems buvo draudžiama rinktis maistą, o paaukotame maiste galėjo būti

ir mėsa.

Bet pirmąsiai budizme egzistavo tam tikru produktu draudimo forma. Tokia forma paimta iš pirminės budizmo religijos. Tik dabar mėsa yra uždrausta. Iš esmės, pačioje pradžioje galiojo draudimas ne mėsai, o svogūnams, imbierui, česnakui ir panašiai. Kodėl juos tada draudė? Dabar daugelis vienuolių to paaiškinti negali, nes jie neužsiima praktiniu tobulinimusi ir daug ko nežino. Tai, ką savo laiku perdavė Šakjamunis, galima būtų apibendrinti kaip „atsisakymą, susitelkimą ir nušvitimą“. Atsisakymas reiškia visų eilinių žmonių norų atsisakymą. Susitelkimas reiškia, kad tobulėdami praktikuotojai turi pasinerti į pilną meditaciją, pilnai įeiti į ramybę. Viskas, kas galėjo trukdyti įėjimui į ramybę, kas galėjo neigiamai paveikti tobulinimąsi, buvo vertinama kaip rimtas trukdymas. Tas, kas suvalgė svogūną, imbierą, česnaką, skleidė stiprų nemalonų kvapą. Tuo metu vienuoliai sėdėdavo meditacijoje miške arba urvuose; jie susėdavo į ratą po septynis aštuonis žmones. Suvalgęs šiuos produktus skleidė nemalonų stiprų kvapą, neleidamas aplinkiniams panirti į ramybę. Tai praktikai buvo rimta kliūtis. Šiuos produktus vertino kaip uždraustus, o atsisakymas nuo jų tapo viena iš pagrindinių taisyklių. Jų nemalonus kvapas yra bjaurus daugeliui gyvų būtybių, atsirandančių tobulinantis žmogaus kūne. Svogūnas, imbiertas ir česnakas taip pat gali žmogui sukelti aistras; kai jų daug valgai, atsiranda prisirišimas, todėl juos uždraudė.

Anksčiau daugelis vienuolių, pasiekę labai aukštus lygius ir esantys nušvitimo ar pusiau nušvitimo būsenoje, žinojo, kad tie draudimai, kurie veikia tobulinimosi procese, neturi esminės reikšmės. Kai tu pašalini tą širdį, tai ta materija savaime neturės jokios reikšmės, pagrindine kliūtimi žmogui yra tik ta širdis. Todėl aukštieji vienuoliai daugelį šimtmečių matė, kad maitinimosi mėsa nėra pagrindinis dalykas. Esminis klausimas – ar gali tu pašalinti tą širdį, o be tokio prisirišimo skrandžiui pripildyti galima valgyti bet kokį maistą. Tobulinimasis vienuolynuose visada vyksta tokiu būdu, prie ko daugelis jau įprato. Dar daugiau, tai jau įeina į vienuolynų taisykles ir tvarką, kai kategoriškai draudžiama valgyti mėsą, ir vienuoliai jau įprato taip tobulintis. Pakalbėkime apie vienuolį vardu Dzigunas, kurį literatūroje aprašo kaip vienuolį, nepaisiusį draudimo valgyti mėsą, ir tuo pačiu išskiria šį personažą. Iš tiesų, kai Dziguną išvarė iš Linjinio vienuolyno, maisto klausimas tapo labai svarbus jo egzistavimui. Kad tik neliktų alkanas, skrandžiui pripildyti jis valgė viską, ką gaudavo; jis neturėjo jokio prisirišimo prie maisto, jam buvo nesvarbu, ką turi valgyti. Tobulinimesi pasiekęs žinomą lygį, jis šį principą suprato ir, iš tiesų, Dzigunas mėsą valgė atsitiktinai, kokį kartą ar du. Rašytojai, atradę šią temą, susidomėjo tuo, kad vienuolis valgo mėsą. Kuo tema labiau stebina, tuo ji labiau patraukli skaitytojams. Gyvenimo pagrįstas literatūrinis kūrinys išeina už įprasto gyvenimo ribų; tokiu būdu šis personažas buvo sukurtas. Iš tikrųjų, kai tu rimtai atmeti šį prisirišimą, tai tau tas pats ką valgyti, kad tik skrandis pilnas.

Pietryčių Azijoje arba mūsų šalies pietuose, Guanduno ir Guansi provincijose kai kurie pasaulietiniai budistai nesako, kad jie tobulinasi į Budą, tarsi išsireiškimas „tobulinimasis į Budą“ yra per daug pasenęs; jie save vadina vegetarais, tarsi tai tas pats. Vadinasi, į Budą jie tobulinasi vegetarizmo keliu. Štai tokį paprastą dalyką jie laiko tobulinimusi į Budą. Argi vien vegetarizmu galima tobulintis į Budą? Visiems žinoma, kad mėsos noras tik vienas iš prisirišimų ir žmogaus troškimų. Jį pašalinus pašalinamas tik vienas prisirišimas. Be jo pas žmogų yra įvairūs dvasiniai trūkumai, pavyzdžiui: pavydo jausmas, konkuravimo ir kovos siekimas, džiaugsmo jausmas, noras pasirodyti ir kiti. Troškimų ir norų žmogus turi per daug. Pilno Tobulumo pasiekimui būtina atmesti visus dvasinius prisirišimus ir norus. Argi atmetęs vieną prisirišimą prie mėsos galėsi tobulintis į Budą? Toks supratimas neteisingas.

Kas liečia žmogaus mitybą, tai būtina atsisakyti ne tik prisirišimo prie mėsos, bet ir prisirišimo prie bet kokio kito maisto. Taip yra ir su kitais maisto produktais. Kai kurie sako „Aš mėgstu mėgautis štai tuo.“ Bet tai taip pat yra noras ir prisirišimas. Pasiekę atitinkamą

lygį, praktikuotojai neturi tokio prisirišimo. Žinoma, mes dėstame palyginti aukštame lygyje, apjungiančiame įvairių lygių turinį, ir iškart to pasiekti neįmanoma. Tu sakai, kad mėgsti būtent kažkuo mėgautis. Bet tobulinantis, kai ateis laikas, tu turėsi pilnai išgyvendinti šį prisirišimą, ir tau nebus galima to valgyti, kitaip tu pajusi jau ne tą skonį, o kažkokį kitą. Kai aš dirbau organizacijoje, jos valgykla pastoviai buvo nuostolinga ir galų gale užsidarė. Bendradarbiai pradėjo nešti maistą iš namų. Rytai, prieš išvykstant į darbą, reikėdavo greitai ir nelengvai gamintis sau maistą. Kartais pirkdavau po dvi bandeles ir gabalėlį sojų varškės su sojų padažu. Tokie paprasti pietūs, žinoma, negali būti vadinami prabangiais, bet ir jų visą laiką valgyti negalima. Tai irgi prisirišimas, kurį būtina išgyvendinti. Kai tik panorėsi pasižiūrėti į sojų varškę, tavo skrandis prisipildys rūgščių ir tu daugiau negalėsi to valgyti. Taip yra todėl, nes bijoma, kad pas tave neatsirastų prisirišimas. Toks reiškinys atsiranda ne pradinėje stadijoje, o kai tavo tobulinimasis pasiekia atitinkamą lygį.

Budos sistemoje draudžiama vartoti alkoholį. Ar tu matei kokį nors Budą su ąsočiu spiritinio gėrimo rankose? Niekada. Aš sakiau, kad negalima valgyti mėsos. Bet ateityje, kai bus pašalintas prisirišimas prie mėsos, tobulinantis eilinių žmonių aplinkoje, mėsą bus galima valgyti, problemos nebus. Bet kartą nustojęs gerti, daugiau niekada negerk. Argi praktikuotojų kūne nėra Guno? Yra įvairios Guno formos, yra kai kurie antgamtiniai sugebėjimai, kurie gali pasireikšti tavo kūno paviršiuje, visi jie švarūs. Jei išgersi, jie visi iškart paliks tavo kūną. Tą akimirką tavo kūne nieko neliks, nes jie visi nekenčia alkoholio kvapo. Toks įprotis labai bjaurus, išgėrimas užtemdys tavo tikrąją prigimtį. O kodėl tobulinantis pagal kai kuriuos Didžiojo Dao metodus reikalaujama nusigerti? Todėl, kad jie netobulina savojo Džu-Juanšenio, o jį svaigina alkoholiu.

Kai kurie tiesiog negali gyventi be spiritinių gėrimų, kiti labai mėgsta gerti, dar kiti jau taip apsinuodiję alkoholiu, kad be išgėrimo neturi jėgų pakelti maisto dubens ir negali neišgerti. Mums, praktikuotojams, taip elgtis negalima. Gėrimas būtinai atves į priklausomybę. Tai trauka spiritui, spiritas erzina žmogaus nervus, atsakingus už priklausomybes. Kuo daugiau geri, tuo stipresnė priklausomybė. Pagalvokite, ar nereikia mums, praktikuotojams, išgyvendinti tokią aistrą? Žinoma, ji turi būti pašalinta. Kai kurie pagalvos: „Taip neišeina. Mano darbas – priimti svečius.“ Arba, „Aš specializuojusi išorinių ryšių ir verslo kontaktų užmezgimo darbe, be išgėrimo sunku dirbti tokį darbą.“ Mano manymu, vargu ar taip yra. Paprastai, kai vedamos dalykinės derybos, ypač kai turi reikalų su užsieniečiais, kiekvienas užsisako sau pats: tu – nealkoholinį gėrimą, jis – mineralinį vandenį, o kitas – alų. Niekas tau neliepia gerti alkoholinių gėrimų. Gerk, ką nori, kiek nori. Ypač tai pastebima inteligentijos tarpe. Paprastai taip.

Rūkymas taip pat yra prisirišimas. Kai kurie sako, rūkymas suteikia žvalumo. Mano manymu, toks tvirtinimas – saviapgaulė ir apgaulė kitų. Būna, kai žmogus pavargsta nuo darbo arba nuo kažkokio straipsnio rašymo ir nori šiek tiek pailsėti, tai jis rūko ir jam atrodo, kad jis rūkydamas taps žvalesniu. O iš tikrųjų, ne taip. Tai todėl, kadangi jis padarė pertrauką. Žmogiška mintis gali sukurti apgaulingą pojūtį, netgi sukurti iliuziją. Laikui bėgant gali susiformuoti toks supratimas, atsiras apgaulinga būseną, tarsi rūkymas pridėjo tau žvalumo. Iš tikrųjų, rūkymas tokio vaidmens nevaidina. Rūkymas neneša jokios naudos žmogaus organizmui. Atlikus rūkalius lavono skrodimą matyti, kad jo trachėja ir plaučiai yra juodi.

Argi mes, praktikuotojai, nekalbame apie kūno išvalymą? Mes nenutrūkstamai jį valome, siekdami aukštų lygių pastoviai tobulinamės, o tu vis dar terši savo organizmą. Argi tu nesielgi prieš mūsų reikalavimus? Dar daugiau, rūkymas yra stipraus prisirišimo pasireiškimas. Kai kurie rūkaliai žino, kad rūkymas kenkia, tik mesti nesugeba. Jums pasakysiu, mesti rūkyti iš tiesų nelengva, jeigu tavęs nevaldo teisingos mintys. Būdamas besitobulinančiuoju, pabandyk šiandien išgyvendinti rūkymą kaip prisirišimą. Pažiūrėsim, ar galėsi tu jį mesti. Aš patariu

jums nuo šiol mesti rūkyti, jeigu tikrai norite pasišvęsti tobulinimuisi; aš garantuoju, kad jūs tai pasieksite. Šioje salėje niekas neatsiminė apie rūkymą. Tu būtinai mesi rūkyti, jei tik turi tokį norą. Dar kartą užsirūkysi – skonis bus jau ne tas. Perskaitysi šią mano knygos paskaitą – rezultatas bus tas pats. Žinoma, jeigu nenori tobulintis, tai mes tavimi nesirūpinsime. Aš manau, jeigu jau pasišventei tobulinimuisi, tu turi mesti rūkymą. Aš pateikdavau tokį pavyzdį: kur tu matei Budą ar Daosą, sėdinčius su cigarete burnoje? Kur tai matyta? Koks yra tavo kaip besitobulinančiojo tikslas? Argi tu neturi mesti rūkyti? Todėl tau pasakysiu: nori tobulintis – mesk rūkyti, rūkymas kenkia tavo organizmui. Be to, tai vienas iš prisirišimų, kas kaip tik prieštarauja mūsų reikalavimams – praktikuotojų reikalavimams.

Pavydo jausmas

Išdėstydamas įstatymą, aš dažnai užsimindavau apie pavydo jausmą. Kodėl? Todėl, kad Kinijoje pavydo jausmas taip ryškiai pasireiškia, kad jau įėjo į žmogaus prigimtį, ir jis pats šito nepastebi. Kodėl pas kinus taip stipriai pasireiškia pavydas? Jis turi savo ištakas. Kinams didžiulę įtaką turėjo Konfucijus, todėl jie yra palyginti uždari. Kai žmogus pyksta, kai jis džiaugiasi, jis šito kitiems neparodo – kinai didelę reikšmę teikia susilaikymui ir kantrybei. Žmonės prie to jau priprato, todėl mūsų nacija pasižymi uždarumu. Žinoma, toks charakteris turi savo privalumų – nerodo savo talentų. Bet jis tuo pačiu metu turi neigiamą pusę, kuri gali atvesti blogus šalutinius poveikius. Ypač pastarajame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode šie poveikiai pasireiškia taip ryškiai, kad netgi stimuliuoja žmonių pavydo augimą. Kai kažkas pasiekia darbe sėkmę, o kiti sužino apie tai, jie iškart „pažalioja“ iš pavydo. Kai kažkas organizacijoje ar kitur gavo premiją, gavo tam tikrą naudą, jam tenka apie tai tylėti. Jeigu kiti apie tai sužinos, jie praras dvasinę pusiausvyrą. Vakarų žmonės tokią psichologiją vadina „rytų pavydu“ arba „azijatų pavydu“. Visa Azija yra paveikta palyginti gilios Kinijos konfucianizmo įtakos, visi yra to paveikti, bet tik mūsų Kinijoje pavydas pasireiškia santykinai stipriai.

Tam tikrą ryšį tai turi su absoliučia lygiava, kurią mes anksčiau vykdėme: jeigu dangus žlugs, visi vienodai žus kartu; bus nauda – pasidalysime ją po lygiai; kai ateina laikas kelti atlyginimus, kiekvienam prideda vienodai. Gali pasirodyti, kad tokios mintys teisingos – visi yra vienodi. Iš tikrųjų, kaip tai gali būti? Kiekvienas turi savo darbą, žmonės nevienodai vertina savo atsakomybę ir pareigas. Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: neprarasi – negausi, norint gauti, reikia prarasti. Eilinių žmonių tarpe sakoma taip: kas nedirba tas nevalgo; kas daugiau dirba tas daugiau gauna; kas mažiau dirba tas mažiau gauna; kas daugiau atiduoda, tas ir turi daugiau paimti. Anksčiau, kai madoje buvo absoliuti lygiava, kalbėta, kad gimstant visi žmonės vienodi, kad žmogų po gimimo pertvarko gyvenimas. Mano manymu, toks tvirtinimas per daug vienpusis. Jeigu kai kurie dalykai labai vienpusiški, tai nėra teisinga. Kodėl žmonės nuo gimimo skiriasi savo lytimi? Kodėl nepanašūs savo išore? Kai kurie nuo pat gimimo yra ligoti ar bjaurūs. Žodžiu, jie nėra vienodi. Iš aukštų lygių mes matome, kad žmogaus gyvenime, egzistuojančiame kitoje erdvėje, viskas jau nustatyta. Ar gali būti, kad visi būtų vienodi? Visi nori būti lygūs. Kaip tai gali būti, jeigu jo gyvenimo kelyje ne taip parašyta? Skirtingi būdai skirtingiems tikslams.

Vakarų šalyse žmonių charakteriai labiau atviri. Kai žmogus džiaugiasi ar pyksta – viskas matyti. Toks charakteris turi savo plusų, bet taip pat turi ir minusų, kadangi toks žmogus negali susilaikyti. Šių dviejų charakterių ir supratimų skirtumo pasekmės, dėl atliktų veiksmų, taip pat bus skirtingas. Paimkime Kiniją – kai viršininkas kažką giria ir duoda premiją, tai kiti netenka dvasinės pusiausvyros. Gavęs šiek tiek daugiau premijos, darbuotojas ją iškart slapčia slepia į kišenę, kad kiti nesužinotų. Dabar būti darbo pirmūnu labai sunku. Tu esi

darbo pirmūnas, na tu šaunuolis. Tau reikia anksčiau už kitus ateiti į darbą ir išeiti vėliau namo. Visą darbą tu pasiimk sau. Tu šaunuolis, o mes niekam netikę. Piktas sarkazmas iš visų pusių supa pasižymėjusį. Geru žmogumi dabar būti sunku.

Užsienyje reikalai atrodo visiškai kitaip. Tarkime, šeimininkas mato, kad žmogus šiandien gerai dirbo, ir nutarė skirti jam šiek tiek didesnę premiją. Tas su džiaugsmu prieš visus skaičiuoja pinigus: „Oho, šeimininkas šiandien man davė tiek pinigų!“ Juos džiaugsmingai rodo visiems. Nuo to blogų pasekmių jis neturės. O Kinijoje, jeigu kažkas gauna šiek tiek didesnę premiją, netgi viršininkas jam liepia kuo greičiau paslėpti pinigus, kad kiti nepastebėtų. Užsienyje, kai mažylis gauna mokykloje šimtą balų, jis bėga namo džiaugsmingai šaukdamas: „Aš gavau šimtą, aš gavau šimtą!“ Jis taip ir bėga iš mokyklos į namus. Kaimynai gali atidaryti duris ir sušukti: „Na, Tomai, šaunuolis.“ Arba atverti langą: „Ei, Džekai, ir toliau taip.“ Jeigu tai atsitiktų Kinijoje, tai viskas būtų kitaip. „Aš gavau šimtą, aš gavau šimtą!“ – su šiuo šūksniu mažylis iš mokyklos bėga namo. Kai jis pribėga prie namo, iš uždarytų durų jau girdisi barnis: „Kas čia tokio! Na ir kas, kad gavai šimtą? Ko čia įsivaizdini? Negi mažai kas gavo šimtą?“ Iš dviejų skirtingų požiūrių išplaukia įvairios pasekmės. Tai žmoguje gali pagimdyti pavydą; vietoj džiaugsmo kitų sėkme jis netenka dvasinės pusiausvyros. Būtinai kyla tokia problema.

Ankstesniais laikais madoje buvo absoliuti lygiava. Tai įnešė didelę painiavą žmonių sąmonėje. Pateiksiu konkretų pavyzdį. Vienas žmogus jaučia, kad įstaigoje jam nėra lygių: ką jis bedarytų, su viskuo susitvarko, iš tikrųjų, šaunuolis. Jis apie save galvoja: „Paskirtų mane viršininku arba direktoriumi, aš irgi susitvarkyčiau. Galiu užimti aukštesnį postą, netgi būti ministru pirmininku.“ Galbūt vadovas taip pat jį laiko puikiu, tinkančiu bet kuriam darbui. Gal bendradarbiai taip pat kalba, kad šitas žmogus puikus, protingas, gabus. Bet jų grupėje arba kanceliarijoje yra toks žmogus, kuris nieko nesugeba, nieko nemoka. Bet vieną kartą ne tą, pirmąjį, o negabųjį paskiria vadovu, beje, tiesioginiu to gabaus viršininku. Pastarasis iškart praranda dvasinę pusiausvyrą, kreipiasi ir aukščiau, ir žemiau, nerasdamas ramybės nuo pasipiktinimo. Jį kankina pavydas.

Aš jums paaiškinsiu principą, neprieinamą eiliniams žmonėms: tu laikai save gabi viskam, bet tavo likimas neleidžia tau tuo užsiimti; jis žmogus negabus, bet jam tai jau skirta, ir jis tapo vadovu. Eilinių žmonių pažiūros lieka eilinių žmonių pažiūromis. Iš aukščiausių gyvųjų būtybių požiūrio taško žmonių visuomenės vystymasis juda pagal atitinkamus dėsningumus ir kuo užsiims žmogus gyvenime – nustato ne jo gabumai. Budizmas tai paaiškina „karmos atlygiu persikūnijimuose“, tai yra, žmogaus gyvenimo kelią nustato jo karma. Net, jeigu tavo gabumai labai dideli, bet jeigu tu neturi *De*, tai per visą gyvenimą galbūt tu nieko neturėsi. Tu manai, kad jis yra netinkamas, bet jis turi didelį *De* ir jis tapo dideliu viršininku, milijonieriumi. Eilinis žmogus to nemato ir visą laiką galvoja, kad turi užsiimti būtent tuo, kam yra gabus. Todėl jis visą gyvenimą kovoja. Jo siela stipriai sužeidžiama; jis jaučia sielvartą, nuovargį ir pastovų dvasinį disbalansą; be apetito valgo, blogai miega, viskam jaučia apatiją. Senatvėje jo sveikata galutinai palūžta ir jį užklumpa visokiausios ligos.

Todėl mes, praktikuotojai, tuo labiau neturime taip elgtis; mes tobulinamės ir manome, kad reikia sekti natūralaus eigos: tas, kas turi būti tavo, neprapuls, o tai, kas tau neskirta, neužkariausi. Žinoma, tai nėra absoliutu. Jeigu viskas būtų taip absoliutu, tai nekiltų klausimo apie žmogaus kuriamus blogus darbus. Kitais žodžiais tariant, čia gali egzistuoti kai kurie nepastovūs faktoriai. Bet mus, praktikuotojus paprastai saugo Mokytojo Įstatymo Kūnas. Kitiems nepavyks iš tavęs paimti to, kas tau priklauso. Todėl mes kalbame, kad reikia sekti natūralaus eigos. Kartais atrodo, kad kažkoks daiktas priklauso tau. Kiti taip pat tai patvirtina, bet iš tikrųjų jis tau nepriklauso. Tu galbūt jį jau laikai savu, bet galų gale išaiškėja, kad jis tau nepriklauso, ir tokiu būdu stebima, ar tu galėsi palikti šį daiktą.

Nesugebėsi, vadinasi tu turi dvasinį prisirišimą. Tada ir reikės tokiu būdu pašalinti šį tavo prisirišimą prie naudos. Tokia problemos esmė. Eiliniai žmonės šios tiesos suprasti negali ir nenori kitiems nusileisti kovoje už naudą.

Pavydo jausmas eilinių žmonių tarpe pasireiškia labai stipriai, ir praktikuotojų tarpe jis taip pat nuo amžių išsiskiria. Įvairios čiguno srovės negali viena su kita susitaikyti. Tavo praktikos metodas geresnis arba jo praktikos metodas geresnis, jie imasi beprasmingų apkalbėjimų. Mano požiūriu, visos šios srovės yra tame pačiame lygyje – ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygyje. Dauguma vienas su kitu besivaržančių neša savyje chaotišką Guną, kas gautas iš blogosios dvasios. Tokie žmonės neskiria dėmesio Sinsinui. Kas nors praktikuoja virš dvidešimties metų, bet neįgavo jokių antgamtinių sugebėjimų, o kitas, vos tik pradėjęs praktikuoti, jau turi antgamtinius sugebėjimus. Sužinojęs apie tai, pirmasis netenka dvasinės pusiausvyros. „Aš praktikuojau virš dvidešimties metų ir jokių antgamtinių sugebėjimų. Tai jis turi antgamtinius sugebėjimus? Kokie tai antgamtiniai sugebėjimai?“ – jis gerokai pyksta. „Jį apsėdo piktoji dvasia! Tai ‚ugnies ištekėjimo ir apsėdimo‘ pasireiškimas!“ Kas nors, lankydamas kažkokią čiguno meistro paskaitas, išreiškia panieką: „Koks jis meistras? Tauškia tokius niekus. Aš net klausytis nenoriu.“ Galbūt tas meistras tikrai skaito paskaitas blogiau už jį, bet jis skaito tai, kas priklauso jo paties mokyklai. O šis žmogus mokosi visko, kas tik jam papuola. Jis turi krūvą kursų baigimo pažymėjimų, jis lankė beveik visas čiguno paskaitas ir tikrai daug žino, netgi daugiau už tą čiguno meistrą. Bet kokia iš to nauda? Visos jo žinios priklauso ligų gydymo ir organizmo stiprinimo kategorijai. Kuo daugiau jis sužino, tuo labiau painiomis ir sudėtingomis tampa jo organizme informacijos, tuo sunkiau jam tobulintis. Gaunasi pilna betvarkė. Tikrajame tobulėjime kalbama apie ištikimybę tik vienai mokyklai, kas apsaugo nuo visokių nukrypimų. Tikrųjų besitobulinančiųjų į Dao tarpe taip pat egzistuoja tokia problema. Jie negali vienas su kitu susitaikyti. Nepašalinus konkurencijos ir kovos siekio, lengvai gali atsirasti pavydo jausmas.

Papasakosiu istoriją. Vienas iš romano „Iškėlimas į Dievą“ herojų Šen Gunbao manė, kad Dziang Dzi senas ir negabus. Bet Didysis Mokytojas Juanši Tiandzunas liepė Dziang Dzi vadovauti iškėlimui į Dievą. Šen Gunbao iškart neteko dvasinės pusiausvyros: „Kodėl jam liepė tuo užsiimti? Pasižiūrėk – aš, Šen Gunbao, esu toks galingas. Nukirsi man galvą, aš ją vėl pastatysiu į vietą. Kodėl man neliepėte vadovauti iškėlimui į Dievą?“ Jį kankina piktas pavydas. Jis visą laiką rezga intrigas prieš Dziang Dzi.

Šakjamunio epochoje pradinis budizmas pripažino antgamtinių sugebėjimų egzistavimą, bet šiuolaikiniame budizme niekas nedrįsta net užsiminti apie antgamtinius sugebėjimus. Jeigu tu juos paminėsi, tai žmonės pasakys, kad pas tave „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Kokie ten antgamtiniai sugebėjimai? Jie visai nenori jų pripažinti. Kodėl taip? Šiuolaikiniai vienuoliai visai nežino, kas tai yra. Šakjamunis turėjo dešimt vyresniųjų mokinių, tarp kurių Mu Džianlianį jis pavadino vienu iš pirmųjų stebukladarystės meistrų. Šakjamunis turėjo ir moteriškos lyties mokinių, kurių tarpe buvo kažkokia Lian Huase, taip pat viena iš pirmųjų stebukladarystės meistrų. Budizmui prasiskverbus į Kiniją, atsitiko tas pats. Per daugelį amžių atsirado daugybė aukšto lygio vienuolių. Bodhidharma savo kelionėje į Kiniją per upę persikėlė tik ant vienos nendrės. Tačiau vėliau, istorijos eigoje stebuklų demonstravimas tapo vis labiau išstumiamas į užmarštį. Iš esmės, tai paaiškinama tuo, kad vyresnysis vienuolis, vadovaujantis vienuolis, vienuolyno abatas, ir taip toliau – visi jie vargu ar turėjo gerą gamtinę prigimtį; nežiūrint į tai, kad jis buvo abatu, vyresniuoju vienuoliu, tai tik pareigybė eilinių žmonių tarpe. Jis taip pat besitobulinantis žmogus, tiesiog jis profesionalus vienuolis. Tu gi tobuliniesi savarankiškai. Ar tau pavyks pasiekti tobulumą – tai priklauso tik nuo žmogaus širdies, tai visiems vienodai, jokio nukrypimo negali būti. Jaunas vienuolis, kuris kursto ugnį ir ruošia maistą, vargu ar priklauso žmonėms su mažu gamtiniu pagrindu. Kuo daugiau jaunas vienuolis kenčia, tuo jam lengviau pasiekti Guno atvėrimą, o kuo patogesne

aplinka turi vyresnysis vienuolis, tuo jam sunkiau tai pasiekti. Kadangi čia egzistuoja karmos virsmo problema. Šis vienuolis visą laiką sunkiai dirba ir jaučia nuovargį. Todėl jis greitai užgesins savąją karmą ir pasieks Guno atvėrimą; galbūt vieną dieną jis netikėtai pasieks Guno atvėrimą. Po Guno atvėrimo ir nušvitimo ar pusiau nušvitimo pasiekimo jis pasiekia stebukladarysčių lygį. Visi vienuolino vienuoliai prašo jo patarimų, visi jam lenkiasi. O abatas negali to pakęsti: „Kaip man dabar būti abatu? Koks tai nušvitimas! Jam tiesiog „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“, jį reikia išvyti iš vienuolino.“ Ir jį išvarė. Bėgant laikui hanių gyvenamose vietovėse niekas jau nedrįso budizme kalbėti apie antgamtinis sugebėjimus. Savo laiku gyveno milžiniškų sugebėjimų vienuolis Dzigunas: jis galėjo pernešti rąstus iš Emėjaus kalnų, ištraukdamas juos vieną po kito iš šulinio. Bet galų gale jį iš Linjinio vienuolino išvarė.

Pavydo problema labai rimta, kadangi ji tiesiogiai susijusi su tuo, ar mes galime pasiekti Pilnąjį Tobulumą. Nepašalinus pavydo, visi tobulinimosi pasiekimai labai trapūs. Čia numatyta nuostata: jeigu savo tobulinimesi tu neįveiksi pavydo, tai Pilnojo Tobulumo nepasieksi, absoliučiai nepasieksi. Anksčiau jūs galbūt girdėjote, kad Buda Amitaba yra pasakęs, kad į Sukhavačio rojų galima pereiti su karma, bet be pavydo jausmo pašalinimo tai neleidžiama. Jeigu žmogus kitais atžvilgiais šiek tiek netobulas, tai jis gali su karma pasiekti Sukhavatį ir ten tęsti savo tobulinimąsi. Tai gali būti leidžiama, bet be pavydo jausmo pašalinimo tai kategoriškai draudžiama. Aš šiandien praktikuotojams sakau – nustok atkakliai laikytis savo paklydimų. Tavo tikslas – tobulinantis pakilti į žymiai aukštesnius lygius, pavydo jausmą būtina pašalinti, todėl aš atskirai išdėščiau šį klausimą.

Ligų gydymo klausimas

Kalbėdamas apie ligų gydymą, aš nemokau tavęs gydyti. Jokių tikrų Falun Dafa mokyklos mokinių neleidžiama gydyti ligonių. Vos tu tik pradėsi gydyti, mano Įstatymo Kūnas pasiims atgal viską, kas buvo į tave įdėta, kas priklauso Falun Dafa. Kodėl šis klausimas nusipelno tokio rimto dėmesio? Todėl, kad šis reiškinys kenkia Dafa. Kol kas neaptarsime, kad tai kenkia tavo organizmui. Pas kai kuriuos po to, kai jie kažką gydė, tiesiog niežti rankos: ką besutiks, tuoj puola gydyti, parodyti save. Argi tai ne prisirišimas? Jis rimtai kenkia tobulinimuisi.

Daugelis čiguno pseudomeistrų, pasinaudoję eilinių žmonių, norinčių čiguno pagalba gydyti ligonius, psichologija, ėmėsi juos šito mokyti. Sako, kad išleidžiant *či* galima gydyti ligas. Argi tai ne pokštas? Tu turi *či*, jis – taip pat. Tu išleidi *či* ir gydai kitų ligas? O galbūt jo *či* tave gydo! Tarp *či* nėra tarpusavio poveikio. Kai žmogus tobulinasi į aukštus lygius, pas jį atsiveria Gunas, žmogus išleidžia aukšto lygio energomedžiagą, kuri iš tikro gali gydyti, sulaikyti ligą, bet jos pašalinti negali. Jeigu tikrai nori gydyti ligas, tau reikia turėti antgamtinis sugebėjimus. Tik taip jas galima galutinai išgydyti. Kiekvienos ligos gydymui skirtas atitinkamas antgamtinis sugebėjimas. Mano manymu, ligų gydymui egzistuoja virš tūkstančio antgamtinių sugebėjimų: kiek egzistuoja ligų rūšių, tiek ir antgamtinių sugebėjimų rūšių, skirtų jų gydymui. Kokias įgudusias rankas tu beturėtum, tau be antgamtinių sugebėjimų vis tiek šito pasiekti nepavyks.

Pastaruoju metu kai kurie įnešė painiavą į besitobulinančiųjų tarpą. Kas gi iš tų čiguno meistrų, kurie iš tikrųjų pasišventė ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, o taip pat nutiesė kelią čiguno platinimui, moko žmones gydyti? Jis arba pats tave gydo, arba tave moko, kaip tobulintis, kaip stiprinti savo organizmą. Jis tau perduoda kažkokį praktikos metodą, kad tu pats praktikuotum ir pašalintum savąją ligą. O vėliau atsiradę čiguno pseudomeistrai sukūrė nesveiką atmosferą. Kas nori gydyti, tas pritrauks netyrą dvasią, būtinai taip ir bus. Toje aplinkoje buvo čiguno meistrai, kurie gydė ligonius, kas buvo daroma sutinkamai su dangaus

ženklais. Bet tai nebuvo eilinių žmonių meistriskumas, tai buvo to meto dangaus ženklų padiktuota, tai buvo to periodo reiškinys ir negalėjo išlikti visada. Paskui, kai jie pradėjo specialiai mokyti žmones gydyti ligas, tai, žinoma, sukėlė sumaištį. Kaip gali būti, kad žmogus po trijų penkių dienų mokymų išmokytų gydyti? Kažkuris pareiškia: „Galiu išgydyti tokią ir tokią ligą.“ Aš tau sakau: tokie žmonės yra apsėsti netyros dvasios. Ar tu žinai, kas tau sėdi ant nugaros? Tu esi apsėstas netyra dvasia, bet pats šito nejauti ir nežinai. Tu jautiesi puikiai, laikai save gabiu.

Tikrieji čiguno meistrai tik po daugelio nuolatinio tobulinimosi metų gali tai pasiekti. Pagalvok, kai tu gydai ligonį, ar tu turi tokius galingus antgamtinius sugebėjimus, kad galėtum pašalinti jo karmą? Ar tu gavai tikrą apmokymą? Argi per dvi tris mokymų dienas tu išmokai gydyti? Nejaugi tu, eilinis žmogau, gali savo rankomis gydyti kitus? Bet čiguno pseudomeistrai pasigavo tavąją silpnybę, žmogišką prisirišimą. Tu ketini gydyti ligas? Puiku. Jie organizuos gydymo mokymo kursus, kur tave specialiai apmokys gydymo metodų, tokių kaip: čiguno adatų terapijos, gydymo šviesa metodo, susilpninimo ir sustiprinimo metodo, taškų masažo, „gydymo pagriebiant ranka“ ir taip toliau. Daug visokių dalykų. Visa tai nukreipta iš tavęs išviloti pinigų.

Sustokime ties „gydymu pagriebiant ranka“. Mes matome sekančias aplinkybes. Kodėl žmogus serga? Esmine jo ligų ir kančių priežastimi yra karma, juodos materijos laukas. Ši karma ir juodos materijos laukas turi in pobūdį ir laikomi blogiu. O negeros mąstančios dvasios taip pat yra in pobūdžio. Visos jos juodos, todėl gali įeiti į kūną, tokia aplinka joms tinka. Mąstančios dvasios yra pagrindinė žmonių susirgimų priežastimi, svarbiausiu susirgimų šaltiniu. Žinoma, kad egzistuoja dar dvi formos: viena iš jų – labai mažos, didelio tankio mąstančios dvasios, panašios į karmos gumulėlius, o kita, kuri, tiesa sakant, retai pasitaiko, primena vamzdį, kuriuo perduodama protėvių sukauptą karmą. Tai irgi pasitaiko.

Pakalbėkime apie dažniausiai pasitaikančias ligas. Tarkime, pas žmogų atsirado patinimas, kažkur atsirado uždegimas, kažkur randama osteochondrozė ir taip toliau. Tai reiškia, kad kitoje erdvėje, šioje vietoje yra mąstanti dvasia, slepiasi kažkurioje labai gilioje erdvėje. Eiliniai čiguno meistrai to nemato, ir to taip pat nemato su eiliniaus antgamtiniais sugebėjimais. Jie mato tik juodą *či* žmogaus kūne. Kur juoda *či*, ten ir liga. Tai yra teisinga. Bet juoda *či* nėra pagrindinė susirgimo priežastimi. Reikalas tame, kad erdvėje dar giliau slepiasi mąstanti dvasia, kuri ir sukūrė šį lauką. Kai kurie kalba apie juodosios *či* pašalinimą ir numetimą. Pabandyk, nagi pabandyk ją pašalinti! Po vienos akimirkos ji vėl atsiranda. Jeigu mąstanti dvasia stipri, tai, kai tik tu pašalinai juodą *či*, ji iškart surinks tą atgal ir sugrįš. Toks gydymas beprasmiškas.

Turintys antgamtinius sugebėjimus mato, kur yra juoda *či*. Jie mano, kad tai nesveika *či*. Kinų medicina ligą paaiškina tuo, kad ten kanale kamštis – ten sulaikomi *či* ir kraujas, kanalai užkemšami. O iš europinės medicinos supratimo taško tai reiškia, kad ten susidarė opa, auglys, osteochondrozė arba uždegimas, ir tam panašūs reiškiniai – tokia forma mąstančios dvasios pasireiškia mūsų erdvėje. Kai tu tą esybę pašalinsi, tai pamatysi, kad šoje ligonio pusėje viskas išnyko: ir tarpšlankstelių diskų pasislinkimas, ir osteochondrozė. Kai tu tą esybę nuimsi ir pašalinsi jos lauką, tai pamatysi, kad viskas iškart normalizuojasi. Rentgeno nuotraukoje pamatysi, kad jokios osteochondrozės jau nėra, tikrąją susirgimo priežastimi buvo ta veikianti esybė.

Vienas žmogus pareiškia, kad išmokys tave gydyti per tris ar penkias dienas, išmokys tave „gydymo pagriebiant ranka“. Pabandyk pagriebti, o aš pasižiūrėsiu! Žmogus labai silpna būtybė, o ši mąstanti dvasia labai žiauri. Ji valdo tavo smegenis, laisvai manipuliuoja tavimi, gali lengvai atimti tau gyvybę. Tu sakai, kad gali ją pagriebti. Kaip pagriebti? Tavo rankos

yra eilinio žmogaus rankos, tu negali netgi prie jos prisiliesti. Tu ištiesi rankas tai ten, tai čia, o ji nekrepia į tavo dėmesio; galbūt ji iš tavęs juokiasi, tavo rankų mostai jai atrodo juokingi; jeigu tu iš tikro ją paliesi, ji iškart tavo ranką sužeis, ir tu gausi tikrą sužeidimą! Kadaisė aš apžiūrėjau keletą ligonių: jų rankos normalios, po įvairių įmanomų klinikinių tyrimų buvo nustatyta, kad žmonės sveiki ir abi jų rankos sveikos, bet jie negali savo rankų pakelti, rankos yra nukarę; aš mačiau tokius ligonius. Jų kūnai, esantys kitoje erdvėje, buvo sužeisti, jie jau tikri invalidai. Kaipgi nebus invalidu, jei tas jų kūnas sužeistas? Kažkas manęs klausia: „Mokytojai, ar aš galiu užsiiminėti? Mane sterilizavo.“ – arba – „man išpjovė kažkokį organą.“ Aš paaiškinau, kad tai užsiėmimams įtakos neturės, nes tas kitas tavo kūnas, esantis kitoje erdvėje, liko operacijos nepažeistas, o praktikuojant svarbiausias yra būtent tas kūnas. Todėl, kaip ką tik aš pasakiau, jeigu tu pabandysi sugriebti mąstančią dvasią, bet prie jos neprisiliesi, tai ji nekreips į tavo dėmesio; jeigu tu prie jos prisiliesi, ji gali sužeisti tavo ranką.

Didelio masto valstybinės veiklos čiguno srityje palaikymui aš atsivedžiau keletą mokinių į Rytų sveikatos parodas. Jos vyko Pekine. Mes iš visų išsiskyrėme abiejose parodose. Pirmoje parodoje mūsų Falun Dafa tapo žinomas kaip „kylanti žvaigždė“ čiguno mokyklų tarpe. Antroje parodoje pas mus atėjo tiek žmonių, kad mes tiesiog nežinojome, ką daryti. Prie kitų stendų žmonių buvo mažai, o aplink mus – didžiulė minia. Buvo trys eilės: į pirmą užsirašydavo rytiniam priėmimui, antroji eilė laukė užsirašymo popietiniam priėmimui, trečia eilė laukė mano autografo. Mes ligų negydome, tai kodėl mes tai darėme? Mes palaikėme stambaus masto valstybinę veiklą čiguno srityje ir tuo įnešėme savo indėlį į šį reikalą. Todėl mes ir dalyvavome.

Dalį Guno aš daviau mano mokiniams, kiekvienam po porciją. Tai buvo masė energijos, susidedanti iš virš šimto antgamtinių sugebėjimų. Tuo pačiu aš blokavau jų rankas, bet ir tokiu atveju kai kurių rankos buvo sukandžiotos, sukandžiotos iki pūslių, iki kraujavimo, be to, tai buvo labai dažnai. Štai kokia žiauri mąstanti dvasia. Pagalvok, tavo rankos eilinio žmogaus ir tu drįsi ją liesti? Tau nepavyks jos sugriebti, tu neturi tokių antgamtinių sugebėjimų. Kai tik tu sugalvosi ką nors daryti, kai tik tavo galvoje atsiras mintis apie tai, kaip ją sugriebti, kitoje erdvėje ji viską jau žino ir senai pabėgo. Kai ligonis nuo tavęs išeis, ji iškart sugrįš, ir liga vėl pasireikš. Jos suvaldymui reikalingas toks antgamtinis sugebėjimas, kurio pagalba mes galėtume iškart ją prikaustyti vietoje tuo metu, kai ištiesiame ranką. Po to, kai ji bus prikaustyta, galima panaudoti kitą antgamtinį sugebėjimą, kuris anksčiau vadinosi „Didžioji dvasios ištraukimo magija“. Šis sugebėjimas yra žymiai stipresnis. Jo pagalba iš kūno galima išplėsti visą žmogaus Juanšenį. To pasekmėje žmogus iškart negali pajudėti. Šis sugebėjimas turi tam tikrą paskirtį ir mes šį antgamtinį sugebėjimą naudojame būtent šios būtybės pagavimui. Visiems žinoma, kad Budos Tathagatos rankoje dubuo; tereikia pašviesti dubeniu, kai akimirksniu Sun Vukunas iš milžino virsta nykštuku. Šis sugebėjimas vaidina būtent tokį vaidmenį. Kokia didelė bebūtų ši mąstanti dvasia, kokia ji būtų maža, ji iškart patenka į ranką ir tampa labai maža.

Vis dėlto negalima šios dvasios ištraukimui rankos tiesiai įvesti į ligonio kūną. Tokiu būdu eilinių žmonių sąmonėje gali atsirasti sumaištis, kas absoliučiai negalima, neleidžiama netgi tada, kai tu tai gali atlikti. Ta ranka, kurią tu įvedei į ligonio kūną, randasi kitoje erdvėje. Kai kažkam problemos su širdimi, tai, kai ši ranka ištiesiama ligonio širdies pusėn, kitoje erdvėje esanti ranka jau įėjo į ligonio kūną. Kai ranka kitoje erdvėje iškart sugriebia šią dvasią, tavo matoma ranka grįžta į vietą, ir abi rankos susijungia. Ta būtybė jau tavo rankoje. Ji labai žiauri, daužosi, lenda vidun į plaštaką, kai kada kandžiojasi, netgi cypia. Rankoje ji atrodo maža, bet kai tu ją išleisi, ji gali tapti labai didele. Ją paliesti gali ne kiekvienas žmogus, be atitinkamo antgamtinio sugebėjimo jos iš viso liesti negalima. Reikalas nėra toks paprastas, kaip mes galvojame.

Galbūt ateityje bus leista tokia gydymo forma čiguno pagalba, kokia visada egzistavo praeityje. Bet tai gali būti atliekama tik tada, kai gydantis žmogus pasišventęs tobulinimuisi; tobulinimosi procese iš gailingumo jis daro tai nedaugeliui gerų žmonių, ir tai yra leidžiama. Bet jis dėl *Wei De* trūkumo negali svetimos karmos pilnai pašalinti, todėl bėdų dar bus, nors konkretūs susirgimai jau išgydyti. Eilinis nereikšmingas čiguno meistras, neužsimantis tobulinimuisi, nepasiekęs Dao, gali tik perkelti ligą į ateitį; gali ją paversti kitomis bėdų rūšimis. Jis pats galbūt šio proceso net nežino: jeigu šį praktikos metodą tobulina *Fu-Iši*, reiškia, tai daro jo *Fu-Iši*. Praktikuojantys kai kuriuos čiguno praktikos metodus yra labai garsūs. Daugelis plačiai žinomų čiguno meistrų neturi Guno. Visas Gunas saugomas jų Fu-Juanšenyje. Vadinasi, tai leidžiama tobulinimosi procese, kadangi kai kurie virš dešimties metų lieka viename lygyje, keliasdešimtis metų niekaip negali jo peržengti, todėl visą gyvenimą jie gydo ir gydo. Kadangi jie užsiliko šiame lygyje, jiems leidžiama tuo užsiimti. Bet Falun Dafa mokiniam kategoriškai draudžiama gydyti. Perskaityk ligoniui šią knygą, ir jeigu jis ją priims, tai gali padėti gydymui, bet efektas bus įvairus, priklausomai nuo konkretaus žmogaus karmos dydžio.

Klinikinis gydymas ir čiguno terapija

Mes sustosime ties klinikiu gydymu ir čiguno terapija. Kai kurie vakarų medicinos gydytojai nepripažįsta čiguno. Tokie, galima sakyti, sudaro daugumą. Jie klausimą supranta taip: „Jeigu jūsų čigunas gali gydyti, kam reikalingos mūsų ligoninės? Prašau, pakeiskite mus! Kaip būtų gerai, jeigu jūsų čigunas galėtų pakeisti mūsų ligonines. Čiguno terapijoje reikalingos tik rankos, apsieinama be injekcijų, vaistų ir hospitalizacijos; pakeiskite mūsų ligonines, kaip tai būtų gerai.“ Tokie samprotavimai neturi pagrindo, be to yra labai neteisingi. Daugelis čiguno nesupranta. Iš esmės, čiguno terapija antgamtinis dalykas, o ne koks nors eilinių žmonių meistriškumas. Jo negalima vertinti kaip kažkokio gydymo būdo. Jeigu toks antgamtinis dalykas plačiai veiks eilinių žmonių visuomenėje, argi tai leidžiama? Buda turi tokius didelius sugebėjimus, kad nuo jo vieno rankos mosto visa žmonija atsikratytų ligų. Bet kodėl jis to nedaro? Be to Budų jau labai daug, kodėl jie neparodo gailingumo ir tavęs neišgydo nuo ligos? Eilinių žmonių visuomenė būtent yra gimimo, senatvės, ligų ir mirties būsenoje, kuriuos nustato likimas. Jei tu skolininkas, vadinasi, tu turi skolą padengti – viskas randasi cikliniame karmos atpilde.

Jeigu tu kažką išgydysi, vadinasi, pažeisi šį principą: išeina, visiems galima daryti blogus darbus ir nereikės už juos atsakyti. Argi tai leidžiama? Besitobulinantysis žmogus jaučia gailingumo jausmą; jeigu tu neturi tokios didžiulės jėgos, kad galutinai išspręstum šią problemą, tau gydyti leidžiama, nes tai darai iš gailingumo, tau leidžiama taip elgtis. Bet, jeigu tu tikrai gali šią problemą išspręsti ir plačiai tuo užsiimti, tai jau yra draudžiama. Tokiu atveju tu stipriai suardytum eilinių žmonių visuomenės būseną, todėl tai nėra leidžiama. Vadinasi, čigunu negalima pakeisti eilinių žmonių ligoninės. Čigunas yra antgamtinis įstatymas.

Tarkime, Kinijoje įsteigiamos čiguno ligoninės, tai kas tada įvyktų, jeigu būtų leidžiama taip elgtis, ir visi dideli čiguno meistrai imtųsi gydymo; tai pasižiūrėk, kas gausis? Tai neleidžiama, nes reikia išsaugoti eilinių žmonių visuomenės būseną. Atidarius čiguno ligonines ir čiguno ambulatorijas, sveikatingumo centrus, kurortus, jeigu atsiras tokia situacija, tai gydymo efektas iškart stipriai nukris, iškart nustos būti toks, koks jis buvo anksčiau. Kodėl? Todėl, kad šie meistrai užsiima eilinių žmonių reikalais ir turi būti tame pačiame įstatymo aukštyje, būti tame pačiame eilinių žmonių lygyje; jų gydymo efektas turi būti toks pats, kaip ir įprastinėje ligoninėje. Todėl šiuo atveju čiguno terapija neduos puikaus rezultato ir čiguno meistrai kalbės, kad gydymą reikia išskirstyti į keletą gydomųjų kursų, ir taip būna dažnai.

Nežiūrint į tai, ar bus čiguno lignoninės, čigunas gali gydyti ligas ir to niekas negali paneigti. Daug laiko praėjo nuo to, kai čigunas paplito visuomenėje, ir tiek daug žmonių per čiguno užsiėmimus iš tikrųjų išsigydė ligas ir sustiprino sveikatą. Galbūt čiguno meistrai jų ligas atidėjo ateičiai, galbūt čia veikia kažkas kita. Vienaip ar kitaip, ligų dabar nėra; jau niekas negali paneigti, kad čigunas gali gydyti ligas. Dauguma besikreipiančiųjų pas čiguno meistrus kenčia sudėtingas ir sunkiai išgydomas ligas, kurios nebuvo išgydytos lignoninėse. Jie atėjo pas čiguno meistrus pabandyti laimės ir tapo išgydyti. Jeigu juos būtų galima išgydyti lignoninėse, tai niekas pas čiguno meistrus neitų, ypač pradinėje stadijoje žmonės taip ir galvoja. Vis dėlto čigunas gali gydyti ligas. Tik to negalima daryti taip, kaip eilinių žmonių visuomenėje atliekami kiti reikalai. Jo platus panaudojimas kategoriškai draudžiamas; jeigu viskas vyks tyliai, nedideliais mastais, kai nėra per didelės įtakos visuomenei, tada tai leidžiama. Bet jis negali galutinai išgydyti ligos, ir tai neabejotina. Ligos pašalinimui geriau pačiam užsiimti čigunu.

Kai kurie čiguno meistrai sako, kad lignoninės negali išgydyti ligų, arba lignoninių gydymo efektas nedidelis. Ką mes apie tai sakome? Žinoma, čia egzistuoja daug priežasčių. Pati pagrindinė, mano manymu, yra žmonijos moralinio lygio kritimas, kas ir gimdo įvairias keistas ligas, kurių lignoninės neišgydo ir kurias blogai veikia vaistai; be to, atsirado daug suklastotų vaistų – štai iki kokio lygio degradavo visuomenė. Niekas tuo kitų kaltinti neturi, kiekvienas pylė alyvą į ugnį, todėl kiekvieno tobulėjime laukia bėdos.

Kai kurių ligų negalima išaiškinti lignoninių tyrimo būdais, bet liga iš tikrųjų egzistuoja. Tegul tyrimas net patvirtino ligų buvimą, vis tiek neįmanoma sužinoti, kokios tai ligos, visos jos nežinomos ligos, kurias lignoninėse vadina „šiuolaikinėmis ligomis“. Ar galima lignoninėse gydyti ligas? Žinoma, galima. Kitaip žmonės jomis netikėtų ir neitų ten gydytis. Lignoninėse vis tik gali gydyti ligas, tik jų metodai priklauso eilinių žmonių lygiui, o tie susirgimai yra ypatingi; kai kurios ligos labai rimtos, todėl lignoninėse sakoma, kad susirgimus reikia gydyti jų ankstyvoje stadijoje, kitaip juos sunku išgydyti, o vaistų dozės padidinimas gali apnuodyti žmogų. Šiuolaikinis medicinos lygis sutampa su mūsų mokslo ir technikos lygiu: jie randasi eilinių žmonių lygyje, todėl gydymasis efektas negali būti kitoks. Čia reikia paaiškinti štai ką: paprastai čiguno terapija ir klinikinis gydymas tik atideda pagrindinę susirgimo priežastį į ateitį, į antrąją gyvenimo pusę arba dar toliau, bet karma lieka nepaliesta.

Mes dar pakalbėsime apie kinų mediciną. Kinų gydymas labai artimas čiguno terapijai. Senovės Kinijoje gydytojai dažniausiai buvo įvaldę antgamtinius sugebėjimus. Visi didieji kinų medicinos medikai, tokie, kaip Sun Simiao, Hua Tuo, Li Šidzenas, Bian Čiue ir kiti, turėjo ekstrasensų sugebėjimus, apie ką yra parašyta medicinos traktatuose. Bet šiandien tokie vertingi dalykai dažnai kritikuojami, šiuolaikinė kiniečių medicina paveldėjo tik receptus arba darbo patirtį. Senovėje kiniečių medicina buvo labai išvystyta, jos lygis viršijo šiuolaikinės medicinos lygį. Galbūt kai kurie galvoja, kad šiuolaikinė medicina labai išvystyta: kompiuterinio tomografo pagalba galima pamatyti žmogaus vidų, be to, dar yra ultragarsinė diagnostika, šiluminis skanavimas, rentgenografija ir kita. Nors visi šie šiuolaikiniai įrenginiai pakankamai pažengę, jie, mano manymu, nusileidžia senovės kinų medicinai.

Hua Tuo pamatė Cao Cao galvoje auglį ir pasiūlė auglio šalinimo operacijai atverti kaukolę. Tai išgirdęs Cao Cao nutarė, kad Hua Tuo nori jį nužudyti ir liepė Hua Tuo uždaryti į kalėjimą, kur jis mirė. Kai pas Cao Cao pasirodė ligos požymiai, jis atsiminė apie Hua Tuo ir liepė jį atvesti, bet Hua Tuo jau buvo miręs. Vėliau Cao Cao tikrai mirė nuo šios ligos. Iš kur Hua Tuo tai sužinojo? Jis ligą pamatė. Tai yra žmogaus ekstrasensinis sugebėjimas. Anksčiau visi didieji medikai buvo įvaldę tokius sugebėjimus. Kai atsiveria dangaus rega, galima vienu metu iš vienos pusės matyti keturių įvairių žmogaus kūno pusių profilius, tai yra, iš vienos pusės galima matyti užpakalinę, kairę, dešinę puses; galima matyti ir pagal profilius, dar

galima pro šią erdvę tirti pagrindinę susirgimo priežastį. Argi šiuolaikinė medicina pasiekė tokį lygį? Ji nuo to per toli. Jai reikės, tikriausiai, dar tūkstančio metų! Žmogaus vidų galima pamatyti kompiuterinio tomografo, ultragarsinio skanerio, rentgeno spindulių pagalba, bet šie įrenginiai palyginti gremzdžiški: jų neįmanoma pasiimti su savimi, be to jie nedirba be elektros energijos. O dangaus rega visą laiką su tavimi, kur tu beieitum, ir elektros energijos nereikia. Niekas negali su tuo susilyginti!

Kai kurie džiaugiasi šiuolaikiniais vaistais. O, mano manymu, veltui. Senovės Kinijoje vaistingieji augalai tikrai galėjo akimirksniu gydyti ligas. Daugelis jų iki mūsų neišliko, bet kai kurie dar išliko ir iki šiol platinami liaudyje. Būdamas savo paskaitų metu Cicikaro mieste, aš gatvėje pamačiau gydytoją, kuris žmonėms šalino dantis. Iškart buvo matyti, kad jis yra pietietis, apsirengęs jis buvo ne taip, kaip rengiasi šiaurės rytų gyventojai. Jis džiaugėsi kiekvienu klientu: kas prie jo prieidavo, tam jis dantį ir pašalindavo, o pašalinti dantys gulėjo krūvelėje. Jo tikslas buvo ne danties pašalinimas, o pardavimas gydomojo tirpalo, nuo kurio sklido tankus geltonas dūmas. Prieš danties pašalinimą jis atidarydavo buteliuko kamštį, nukreipdavo buteliuką į skaudantį dantį žando išorėje ir liepdavo ligoniui įtraukti geltoną dūmą iš tirpalo, kuris beveik neišsieikvodavo, po to uždarydavo buteliuką ir padėdavo šalia. Dabar iš kišenės jis išsitraukdavo degtuką, supažindindamas praeivius su tirpalo veikimu, degtuku užkabindavo dantį ir dantis be jokio skausmo iškrisdavo. Ant pašalinto danties vos matėsi kruvinas siūlelis, bet iš burnos gleivinės kraujo nebuvo. Pagalvokite, degtukas galėjo sulūžti lengvai paspaudus, o jis pasukinėjo degtuku ir pašalino dantį.

Aš sakiau, kad Kinijos liaudyje yra platinami tokie dalykai, kuriems nusileidžia naujaisi vakarų medicinos aparatai. Pasižiūrėkime, kur efektas geresnis: jis degtuką pasukinėjo ir dantis iškrito. O jeigu vakarų medicinos gydytojas nori kažkam pašalinti dantį, tai, pirmiausiai, jam reikia padaryti anesteziją; jis leidžia vaistus tai čia, tai ten, ir tai labai skauda; kai anestezuojanti priemonė pradeda veikti, gydytojas replėmis šalina dantį. Darbas reikalauja ilgo laiko, o danties šaknis gali nulūžti ir likti žandikaulyje. Tokiu atveju šaknies pašalinimui gydytojas ima kaltą ir plaktuką. Jis taip kala, kad širdis dreba nuo išgąščio, o po to tiksliais instrumentais gręžia. Daugeliui norėtusi gręžimo metu pašokti – labai skauda, burnoje daug kraujo, tenka laikas nuo laiko išspjauti. Pasakyk, kuris metodas geresnis? Kuris labiau šiuolaikinis? Negalima to vertinti paviršutiniškai, dėmesį kreipiant tik į instrumentus, turime žiūrėti į efektą. Senovės kinų medicina buvo labai išvystyta. Šiuolaikinė vakarų medicina jos nepavyt net per daugelį metų.

Senovės kinų medicina skiriasi nuo šiuolaikinio mokslo, perimamo iš vakarų. Ji ėjo kitu keliu ir galėjo atvesti į kitą būseną. Negalima senovės kinų mokslo ir technikos vertinti iš šiuolaikinių pažinimo metodų lygio, nes senovės kinų mokslas buvo nukreiptas tiesiogiai į žmogaus kūną, gyvybę, Visatą ir, vadinasi, ėjo kitu keliu. To meto besimokantieji turėjo sėdėti meditacijos pozoje, būtina buvo kreipti dėmesį į sėdėjimo pozą ir, kai rašydavo teptuku, į *či* judėjimą ir kvėpavimą; visų profesijų žmonės kreipė dėmesį į dvasinę švarą ir kvėpavimo reguliavimą, visa visuomenė buvo tokioje būsenoje.

Kai kurie sako: jeigu mes, tarkime, eitume senovės kinų mokslo keliu, tai argi dabar būtų atsiradę šiuolaikiniai automobiliai, traukiniai? Ar galėtų atsirasti dabartinės technologijos? Mano manymu, tau negalima iš šių aplinkybių lygio bandyti pažinti kitą visuomenės būseną, tavo galvoje turi įvykti ideologinė revoliucija. Nėra televizoriaus, bet jo analogas egzistuoja priekinėje žmogaus galvos dalyje. Ką nori, tą ir pamatysi, be to, antgamtinių sugebėjimų pagalba. Nėra traukinių, automobilių, bet žmogus gali tiesiai iš vietos pakilti, net liftu nereikėtų naudotis. Tai visuomenės vystymesi atneštų kitą būseną. Nereikia savęs riboti dabartiniais rėmais. Ateivių „skraidančios lėkštės“ juda neįtikėtinai greičiais, gali didėti ar mažėti. Jų visai kita vystymosi linija, pas juos kitas požiūris į mokslą.

AŠTUNTA PASKAITA

*Bigu*⁶⁹

Kai kurie palietė *Bigu* klausimą. Toks reiškinys, kaip *Bigu* egzistuoja, jis turi vietą ne tik besitobulinančiųjų tarpe, bet ir visoje mūsų visuomenėje yra nemažai žmonių, kurie yra tokioje situacijoje. Kai kurie kelis metus, kartais netgi virš dešimties metų, nevalgo, negeria, bet vis tiek gerai gyvena. Vieni maisto atsisakymą vertina kaip tam tikro lygio pasiekimą, kiti mano, kad tai valo kūną, tretieji mano, kad tai tobulinimosi į aukštą lygį procesas.

Iš esmės, taip nėra. Tai kas tai tokio? Faktiškai, maisto atsisakymas yra ypatingas tobulinimosi metodas, naudojamas atitinkamose sąlygose. O kokiose būtent sąlygose jį taiko? Senovės Kinijoje, ypač tuo laiku, kai dar nebuvo religijų, daugelis besitobulinančiųjų užsiiminėjo slaptai, atsiskyrę gūdžiuose miškuose ar urvuose, esančiuose toli nuo apgyvendintų vietų. Šiuo atveju iškildavo maisto tiekimo klausimas. Jeigu žmogus nenaudotų *Bigu* metodo, tai jis aplamai nebūtų galėjęs tobulintis ir mirtų iš bado ir troškulio. Laivu plaukdamas Jangdzi upe į rytus įstatymo išdėstymui iš Džunčino į Uhanio miestą abiejų „Trijų tarpeklių“ krantų šlaituose, aš mačiau urvus, kokie būna visuose žinomuose kalnuose. Anksčiau besitobulinantis, užsikoręs virve į kalną ir įėjęs į urvą, perrėždavo virvę ir likdavo ten tobulintis. Jeigu jis nesugebėdavo pasitobulinti, tai neišvengdavo mirties. Be vandens, be maisto, tokiais ypač sudėtingomis sąlygomis buvo panaudotas šis ypatingas tobulinimosi metodas.

Daugelis praktikos metodų praėjo tokį palikimo ir perdavimo procesą, todėl jie savyje turi atsisakymą nuo maisto, o daugelyje kitų praktikos metodų tokio turinio nėra. Dauguma dabar visuomenėje platinamų metodų tokio turinio neturi. Mes sakome, kad tobulinantis būtina pilna ištikimybė vienai praktikos krypčiai. Tau negalima savavališkai elgtis, kaip tau patinka. Tau atrodo, kad tai gerai. Tu taip pat nori atsisakyti maisto. Kam tau tai? Kai kuriems atrodo, kad tai nuostabu ir pas juos atsiranda smalsumas arba jiems atrodo, kad jų *gunfu* yra aukštas, jį galima parodyti žmonėms, būna įvairūs dvasinės būsenos. Pritaikius tokį metodą tobulinimesi, besitobulinančiajam vis tiek reikės eikvoti savo energiją organizmo nuostolių kompensavimui, todėl čia nuostolių daugiau, negu naudos. Visiems žinoma, kad, ypač po religijų sukūrimo, sėdint meditacijoje užsidarius vienuolyne, tau duoda arbatą ir maistą, ir tada ši problema jau neegzistuoja. Tuo labiau, mes tobulinamės eilinių žmonių visuomenėje ir tau visiškai nebūtina šio metodo taikyti; be to, tavo mokykloje tokio metodo nėra ir tau nereikia daryti visko, kas ateina į galvą. Jeigu tu tikrai nori atsisakyti maisto, tai elkis, kaip tau patinka. Kiek aš žinau, paprastai, kai mokytojas perduoda kažkokį praktikos metodą, teisingai nukreipdamas žmones į aukštą lygį, ir jeigu jo mokykloje naudojamas *Bigu*, tai toks reiškinys gali būti, bet jis jo neplatina, ir užsiėmimai su mokiniu vyksta slapta, individualiai.

Dabar yra čiguno meistrų, kurie žmones moko maisto atsisakymo. Ar jie ką nors išmokė? Galų gale nieko. Kas gi atsisakė? Aš matau, kad nemažai žmonių guli ligoninėse. Daugelio iš jų gyvybė kaba ant plauko. Tai kodėl kyla tokia situacija? Argi neegzistuoja toks reiškinys, kaip maisto atsisakymas? Taip, jis egzistuoja. Bet reikia pabrėžti, kad savavališkai trikdyti eilinių žmonių visuomenės būsenos niekam neleidžiama. Nekalbant apie tai, kad visoje šalyje tiek praktikuotojų nevalgytų ir negertų. Paimkime nors Čančunio miestą. Jeigu visi ten nevalgytų ir negertų, tai, mano manymu, viskas būtų daug paprasčiau! Tokiu atveju nereikėtų skubėti ruošiant maistą. Negailėdami jėgų, valstiečiai dirba žemę. Jeigu visi staiga nustotų valgyti, tai būtų daug paprasčiau – žmonės tik dirbtų, bet nevalgytų. Ar tai įmanoma? Argi tokiu atveju tai dar būtų žmonių visuomenė? Atsakymas būtinai bus neigiamas. Neleidžiama, kad

⁶⁹ *Bigu* – pasninkavimas (kin. 辟穀)

toks dalykas plačiai trikdytų eilinių žmonių visuomenę.

Kai vieni kiti čiguno meistrai moko *Bigu*, atsiranda daug pavojingų atvejų. Kai kuriems labai norisi įvaldyti maisto atsisakymo metodą, bet jie nėra atsipalaidavę nuo įvairiausių troškimų ir prisirišimų, būdingų eiliniams žmonėms; pamatę skanų maistą, jis nori jo paragauti. Vos tik toks noras atsiranda, jis neišlaiko. Jis jaudinasi, jam norisi valgyti, jis jau nebegali sulaukyti savo apetito ir jaučia alkį, nevalgydamas jokio maisto. O kai jis ką nors suvalgys, tai išvems – maistas į gerklę neina. Tai sukelia nervinę įtampą ir stiprią baimę. Daugelis iš jų pateko į ligonines, daugelio gyvybei iškilo rimtas pavojus. Kai kurie kreipėsi į mane, kad aš pašalinčiau šią betvarkę, bet man nesinori rūpintis šiais reikalais. Kai kurie meistrai daro viską, kas šauna į galvą. Kas gi turi noro tvarkyti šį chaosą?

Be to, jeigu maisto atsisakymo metu su tavimi kas nors atsitiks. Ar tai nereiškia, kad tu pats paprašei? Mes sakome, kad tokie reiškiniai egzistuoja, bet tai nėra atsiradusi kažkokiame aukštam lygyje būsenai ir ne koks nors ypatingas pasireiškimas. Tai tik ypatingomis sąlygomis naudojamas praktikos metodas, bet jo plačiai platinti negalima. Daugelis stengiasi atsisakyti maisto, tai klasifikuodami kaip „pilną ir dalinį maisto atsisakymą“, skirsto net į porūšius. Kai kurie sako, kad jie geria vandenį, kiti valgo vaisius. Visa tai netikras maisto atsisakymas, tokie, galiu patvirtinti, ilgai neišsilaikys. Tikras besitobulinantis įlenda į urvą, nevalgo ir negeria. Tai tikras *Bigu*.

Či vagystė

Vien tik paminėjus *či* vagystę kai kuriems tampa taip baisu, kad jie nedrįsta užsiimti čigunu. Būtent todėl, kadangi besitobulinančiųjų tarpe sklinda gandai apie „ugnies ištekėjimą ir apsidėmimą“, apie „či vagystę“ ir kitus reiškinius, daugelis bijo užsiimti čigunu, bijo su čigunu turėti reikalų. Jeigu tokių gandų nebūtų, tai užsiimančiųjų čigunu žmonių skaičius būtų dar didesnis. Kai kurie čiguno meistrai, turintys blogą Sinsiną, specialiai moko tokių dalykų, nuodydami atmosferą besitobulinančiųjų aplinkoje. Iš tikrųjų, visa tai nėra taip baisu, kaip jie aprašo. Mes sakome, kad *či* vien tik *či*, nors tu ją vadintum pirmine *či*, tokia *či* ar kitokia *či*. Kol žmogaus kūne egzistuoja *či*, šis žmogus yra ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygyje, todėl jo negalima laikyti praktikuotoju. Kol žmogus turi *či*, tai reiškia, kad jo kūnas iki aukšto lygio dar nėra išvalytas, kad pas jį dar yra ligota *či*, ir tai neabejotina. Žmogus, užsiimantis *či* vagyste, taip pat yra *či* lygmenyje. Kuris iš mūsų praktikuotojų norėtų drumzlinos *či*? Nepraktikuotojo kūne *či* yra labai drumsta, o po praktikos ji galbūt taps švaresnė ir skaidresnė. Ligos židinyje aptinkama didelio tankio juodos medžiagos masė. Grūdinantis toliau, kai tikrai prieisi ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būseną, ši *či* palaipsniui taps gelsva. Jeigu žmogus užsiima toliau, tai jo ligos tikrai praeina. Jis jau *či* nebeturi, ir jo kūnas įeina į pieno baltumo būseną.

Kitaip tariant, yra *či* – yra ir ligos. Mes, praktikuotojai, kam mums *či*? Kam mums drumsta *či*, kai mūsų kūnas turi būti išvalytas! Jokiu būdu nereikalinga. Tas, kuris nori *či*, taip pat randasi *či* lygyje ir negali geros *či* atskirti nuo blogos. Jis tokio sugebėjimo neturi. O tikros *či*, kuri yra saugoma tavo dano lauke, jis nepalies; šią pirminę *či* gali paliesti tik žmogus su aukštu gunfu. Kalbant apie kūno drumstą *či*, tai tegu vagia, nieko baisaus tame nėra. Jeigu aš panorėsiu save užpildyti *či*, tai, kai tik apie tai praktikos metu pagalvoju, mano pilvas iškart nuo *či* išsipučia.

Dao sistemoje kalbama apie „*Tiandzi džuang*“⁷⁰, o Budos sistemoje moko, kaip semti *či*

⁷⁰ *Tiandzi džuang* – stovėjimo poza Dao sistemoje (kin. 天字椿)

rieškučiomis ir įlieti per viršugalvį. Visatoje *či* yra kiek nori. Tu gali visą dieną ją lieti į save. Atidaręs taškus *laogun* ir *baihui*⁷¹ gali lieti *či* į save; savo mintis sukaupęs dano lauke, tu renki ją rieškučiomis ir greit prisipildysi *či*. Bet jeigu tu netgi prisipildysi iki krašto, kam visa tai? Kai kurie sukaupia daug *či* ir jaučia patinimą rankų pirštuose, ir kūne. O praeinantys šalia jų jaučia, kad aplink juos yra kažkoks laukas: „Oi, kaip tu gerai užsiiminėjai.“ Mano požiūriu, tai nieko nereikia. Kur čia Gunas? Tai viso labo tik *či* praktika; kiek daug jos bebūtų, ji vis tiek Guno pakeisti negali. *Či* praktikavimo tikslas – kūno išvalymui vidinę blogą *či* pakeisti išorine gera. Kam kaupti lieką *či*? Kol tu randiesi šiame lygyje ir su tavimi dar esminių permainų neįvyko, jos negalima laikyti Gunu. Kiek tu *či* bepavogtum, geriausiu atveju tu taptum dideliu *či* maišu. Kokia iš to nauda? Ji gi nepavirto aukšto lygio energijos medžiaga. Todėl tau nėra ko bijoti – kas nori vogti, tegu vagia.

Pagalvok, jeigu tavo kūne yra *či*, tai jame yra ligos. O kai žmogus vagia tavo *či*, ar tai nereikia, kad jis tuo pat metu vagia ir tavo nesveiką *či*? Jis visiškai negali atskirti sveikos *či* nuo ligotos, nes *či* geidžiantis žmogus yra *či* lygyje, jis neturi jokių sugebėjimų. Žmogui, turinčiam Guną, *či* nereikalinga tai neabejotina. Jeigu netiki, galime atlikti eksperimentą: tu stovi, tegu jis ten vagia; tu mintimis į save įlieji Visatos *či*, o jis tegu už tavo nugaros ją vagia. Matai, kaip tai gerai: jis pagreitina tavo kūno išvalymą, išlaisvinęs tave nuo „*Čong guan*“⁷². Jo ketinimai blogi – jis vagia svetimą daiktą. Tegu tai bus netgi blogas dalykas, bet jis daro tai, kas priverčia jį atiduoti *De*. Todėl jis tau turi atiduoti *De*. Taip gaunamas tarpusavio pasikeitimas: jis paima tavo *či*, o *De* atiduoda tau. Vagiantis *či* to nežino, o jeigu žinotų, tai nedrįstų to daryti!

Vagiančių *či* tamsi veido spalva, visi jie tokie. Daugelis iš užsiimančių čigunu parkuose stengiasi pašalinti ligas. Maža kokios jų ligos! Kai žmonės gydos, jie turi iš savojo kūno dar pašalinti *či*. O tie, kurie *či* vagia, net tuo užsiiminėti nenori. Jie į save stengiasi surinkti bet kokią nesveiką *či*. Nuo jos jų vidus tampa juodas, kaip derva. Jie visą laiką praranda *De*, dėl karmos lauko išsiplėtimo ir didelio *De* praradimo aplink juos viskas tampa juoda. Jie tampa juodi ir viduje, ir išorėje. Jeigu vagiantis *či* žmogus žinotų, kad jo kūne vyksta tokie pokyčiai, kad jis atiduoda *De* kitiems, kad jis daro tokią kvailystę, jis taip nesielgtų.

Kalbėdami apie *či* kai kurie jai suteikia mistinį atspalvį: tu, štai, randiesi JAV, aš čia išleidžiu *či* ir tu ten gali ją priimti; tu stovi už sienos, aš čia išleidžiu *či* ir tu gali ją ten priimti. Kai kurie žmonės yra labai jautrūs, jie visada gali priimti *či*, kai kiti ją išleidžia. Bet *či* juda ne šioje erdvėje, o kitoje – ten, kur šioje vietoje sienos nėra. Tai kodėl kai kada tu nejauti *či*, kurią kai kurie čiguno meistrai išleidžia atviroje vietoje? Kadangi kitoje erdvėje šioje vietoje yra kažkokia kliūtis, o *či* neturi tokios didelės skvarbos galios, kaip apie tai kalbama.

Tikrą efektą duoda tik Gunas. Kai praktikuotojas gali išleisti Guną, jis *či* jau nebeturi. Jis išleidžia aukšto lygio energijos medžiagą, kuri yra matoma kaip tam tikras spindulys, kai mes į jį žiūrime dangaus rega. Pasiekusi kūną, tokia šviesa sukelia stiprios šilumos pojūtį ir gali tiesiogiai paveikti eilinį žmogų. Bet ir tai ligos pilnai neišgydys. Jis gali ją tik sulaikyti. Tikrajam ligos išgydymui reikalingas antgamtinis sugebėjimas, įvairūs antgamtiniai sugebėjimai skirti konkrečioms ligoms. Mikroskopiniame lygmenyje kiekviena tavo Guno dalelė primena tavo asmeninį vaizdą. Ji gali atpažinti žmones, visos jos turi protinius sugebėjimus ir sudarytos iš aukšto lygio energijos medžiagos. Kaip jos gali likti pas tą, kuris jas pavogė? Jos ten neliks, jų nesulaikysi. Vis dėlto, ne savo dalykas. Po Guno atsiradimo visi, kurie tikrai užsiima praktika, yra vedami mokytojo, kuris juos prižiūri. Mokytojas žiūri, ką tu darai ir neleis, kad jis paimtų tavo dalyką.

⁷¹ *baihui* – pilnas susivienijimas (kin. 百會) akupunktūros taškas viršugalvyje

⁷² *Čong guan* – išpilti pripilti išpilti pripilti (kin. 沖灌)

Či rinkimas

Či vagystė ir či rinkimas ne tie klausimai, kuriuos mes ketiname jums išaiškinti mokant aukšto lygio praktikos. Aš dar turiu tikslą: atstatyti gerą tobulinimosi vardą, atlikti kai kuriuos gerus darbus, papasakoti apie tuos nesveikus reiškinius, apie kuriuos anksčiau niekas nekalbėjo, tam, kad visi mes apie tai žinotume ir neleistume kai kuriems visą laiką užsiimti blogais darbais, kad tikrosios čiguno esmės nežinantiems žmonėms, vien tik prakalbus apie tai, nekiltų siaubas.

Či Visatoje yra visur. Kai kurie kalba apie dangaus jan či ir žemės in či. Tu taip pat esi Visatos dalelė – gali rinkti, kiek nori. Bet kai kurie či renka ne iš Visatos, jie specialiai moko žmones či rinkti iš augalų, ir netgi šiuo atžvilgiu apibendrina savo bandymus: topolio, anot jų, či balta, pušies geltona; dar kaip reikia či rinkti, kada rinkti. Kažkas pasakė: „Prieš mano namą augo medis. Aš iš jo rinkau či ir tuo jį nubaigiau.“ Koks tai sugebėjimas? Argi tai nereiškia, kad tu darai blogą darbą? Visiems žinoma, kad mes, būdami tikrais besitobulinančiais, vertiname gerybines informacijas, vertiname susiliejamą su Visatos savybe. Ar tu neturėtum rimtai vertinti Šan? Susiliejam su Visatos savybe „Džen Šan Žen“, dėmesį reikia atkreipti į Šan. Ar galės išaugti tavo Gunas, jei tu pastoviai užsiimi netikaisiais darbais? Ar tokiu atveju galėsi tu išgyti? Argi tai nesikerta su praktikuotojams keliamais reikalavimais? Tai taip pat galima laikyti gyvos būtybės nužudymu ir blogio darymu! Galbūt kai kurie pasakys: „Kuo toliau, tuo jūsų kalba tampa vis paslaptingesnė. Gyvūno nužudymas – tai gyvos būtybės nužudymas. Augalo nužudymas – taip pat gyvos būtybės nužudymas.“ Iš tiesų, taip yra. Budizme kalbama apie šešis persikūnijimo ratus, kurių procese tu gali pavirsti augalu. Taip sakoma budizme. Mes apie tai kalbame kitaip. Bet mes jums pasakysime, kad medis irgi yra gyva būtybė. Be to, jis turi aukštesnio tipo mąstymo sugebėjimą.

Pateiksiu pavyzdį. JAV yra žmogus, kuris specializuojasi elektronikoje ir moko, kaip naudotis melo detektoriumi. Kartą jam į galvą šovė mintis prietaiso elektrodus sujungti su dracenos Masadžena augalu ir jo šaknį palieti vandeniu. Tai atlikęs, jis pamatė, kad elektroninis prietaiso savirašis greitai nubrėžė kreivę, kuri sutapo su žmogaus smegenų kreivės signalu, kai žmogus yra sužavėtas ir džiaugiasi. Jį nustebino tai, kad augalas turi emocijas. Jam netgi užėjo noras išbėgti į gatvę ir sušukti: „Augalai turi emocijas!“ Šis atvejis jį paskatino šioje srityje atlikti daugiau bandymų.

Kartą jis pastatė du augalus kartu. Liepė savo mokiniui vieną jų sutriptyti, šalia esant kitam augalui. Po to pastarąjį pernešė į laboratoriją ir prijungė prie melo detektoriaus. Toliau jis liepė penkiems mokiniams paeiliui įeiti į laboratoriją. Atėjus pirmiems keturiems mokiniams, jokios reakcijos nebuvo. Kai į laboratoriją įėjo penktasis, sutripyęs augalą mokinys, elektroninis savirašis tuoj pat nubrėžė kreivę, kuri atsiranda tik tada, kai žmogus jaučia baimę. Tyrinėtojas labai nustebė! Šis faktas parodė vieną labai svarbų dalyką. Mes visada žmogų laikėme aukščiausia gyva būtybe, manėme, kad žmogus turi jausmų organus ir moka atskirti viena nuo kito, turi analizuoti sugebančias smegenis. O kaip augalas gali ką nors atpažinti? Ar tai nereiškia, kad augalas turi jausmų organus? Jeigu kažkas anksčiau būtų pasakęs, kad augalas turi jausmų organus, turi mąstymą, emocijas, atpažinimo sugebėjimą, tai jį apkaltintų prietaringumu. Be to, kai kuriais atžvilgiais augalas tarytum mus, šiuolaikinius žmones, pralenkė.

Kartą šis mokslininkas sujungė augalą su melo detektoriumi ir pagalvojo: „Kokį eksperimentą atlikti? Sudėginsiu jo lapą ir pažiūrėsiu, kokia bus reakcija.“ Kai tik pas jį atsirado ši mintis, elektroninis savirašis iškart, nelaukdamas, kol žmogus pradės deginti, nubrėžė kreivę, kuri atsiranda tik tada, kai žmogus šaukia – „gelbėkit!“ Toks superjautrus sugebėjimas anksčiau buvo vadinamas telepatija. Tai potencialus sugebėjimas arba žmogaus prigimtinis sugebėji-

mas. Bet toks žmonijos sugebėjimas šiandien yra jau regresavęs. Tau teks iš naujo užsiimti tobulinimusi, grįžti į pradžią, grįžti į tiesą, grįžti į savo pradinę prigimtį. Tik tada tu įgausi šį sugebėjimą. Bet augalas šį sugebėjimą turi. Jis žino, apie ką tu galvoji. Tai atrodo neįtikėtina, bet toks mokslinis eksperimentas tikrai buvo atliktas. Mokslininkas atliko ir kitus bandymus, tame tarpe eksperimentus, kuriuose tyrė valdymo tolimame nuotolyje antgamtinį sugebėjimą. Jo darbo publikavimas sukėlė sensaciją visame pasaulyje.

Pasaulio šalių botanikai pradėjo plačiai tirti šią sritį. Taip yra ir Kinijoje. To jau nebegalima laikyti prietarais. Aš tą dieną pasakiau: to, kas įvyko, kas atrasta ir dabar žmonijos aptikta, pakanka, kad būtų pakeisti visi mūsų šiuolaikiniai vadovėliai. Bet žmonės visuotinai priimtų pažiūrų įtakoje nenori to pripažinti, be to niekas neužsiima šių reiškinų sistematizacija.

Viename parke šiaurės rytų Kinijoje aš mačiau, kaip žuvo ištisas pušynas. Kažkokie žmonės praktikavo neaišku ką: jie ridinėjosi žeme, po to pradėjo rinkti *či* rankomis ir kojomis. Netrukus tas pušynas pagelto ir žuvo. Koku reikalu tu užsiimi, geru ar blogu? Iš mūsų praktikuotojų atskaitos taško tai yra gyvųjų būtybių žudymas. Būdamas praktikuotoju, tu turi būti geru žmogumi, palaipsniui susilieti su Visatos savybe, bloga atmesti. Iš eilinių žmonių matymo taško tai taip pat nėra geras darbas. Tai valstybinio turto gadinimas, žalių sodinių gadinimas, ekologinės pusiausvyros ardymas. Iš kokio taško tu bevertintum, to negalima laikyti geru darbu. Visatoje *či* pilna, tu gali rinkti kiek nori. Kai kurie savyje turi didžiulę energiją. Kai jie čiguno praktikoje pasieks atitinkamą lygį, tai tikrai galės vienos rankos mostu dideliame plote iš augalų surinkti *či*. Bet tai tik *či*, kokia nauda iš surinkto didelio kiekio *či*? Kai kurie, eidami į parką, niekuo kitu ten užsiiminėti neketina. Jie sako: „Man praktikuoti nereikia. Pakanka einant mosikuoti rankomis ir aš užsiėmimą atlikau.“ Anot jų, *či* gauta ir to pakanka, jie mano, kad *či* yra Gunas. Priėjus prie tokio žmogaus, nuo jo kūno jaučiasi šaltukas. Argi augalų *či* neturi in savybės? Praktikuotojai stengiasi išlaikyti in ir jan pusiausvyrą; o nuo jo kvepia pušimi, jis dar galvoja, kad užsiiminėja gerai.

Kas praktikuoja, tas ir gauna Guną

Klausimas „kas praktikuoja, tas ir gauna Guną“ iš tikrųjų yra esminis. Kai manęs klausia, kokie yra Falun Dafa pranašumai, aš atsakau, kad Falun Dafa skiriasi tuo, kad čia Gunas grūdina žmogų ir tai sutrumpina užsiėmimų laiką; Falun Dafa gali tokią problemą išspręsti, o būtent: kai žmogus neturi laiko praktikuotis, Gunas pastoviai jį grūdins. Tuo pat metu mūsų praktikos metodas yra tikras ir sielos, ir gyvybės tobulinimo metodas, todėl mūsų materialus kūnas labai pasikeičia. Falun Dafa turi dar vieną esminį pranašumą, apie kurį aš iki šiol nekalbėjau, ir tik šiandien mes tai atskleisime. Kadangi ši problema siekia labai gilius istorinius šaltinius, ji besitobulinančiųjų sluoksniuose turi gana didelę įtaką. Istorijos bėgyje niekas ir niekada to nedrįso atskleisti, niekam nebuvo galima tai padaryti, bet aš negaliu apie tai nepapasakoti.

Kai kurie mano mokiniai sako: „Kiekvienas Didžiojo Meistro Li Hundži ištartas žodis – tai dangaus paslapčių paviešinimas, jis atskleidžia Dangaus paslaptis.“ Bet mes iš tikrųjų vedame žmones į aukštus lygius, tai yra, žmones gelbstime. Mes turime būti atsakingi prieš visus, mes tokį įsipareigojimą sugebame prisiimti, todėl to negalima laikyti Dangaus paslapčių paviešinimu. O neatsakingus ir savavališkus plepalus reikėtų vertinti kaip Dangaus paslapčių paviešinimą. Šiandien mes atskleisime šį klausimą, o būtent: kas praktikuoja, tas ir gauna Guną. Mano nuomone, visuose dabartiniuose praktikos metoduose, įskaitant Budos sistemos, Dao sistemos ir Čimenio mokyklos praktikos metodus, visose kartose tobulina žmogaus Fu-Juanšenį (*Fu-Iši*). Todėl Guną gauna Fu-Juanšenis. Džu-Juanšeniu, apie kurį mes kalbame, laikomas asmeninis žmogaus mąstymas, tu pats turi žinoti, apie ką galvoji, ką darai. Tas esi

tikrasis „tu“. O ką daro Fu-Juanšenis, apie tai tu nieko nežinai. Nors jis kartu gimė, turi tą patį vardą kaip tu, kartu su tavimi valdo tą patį kūną, jis turi tą pačią išvaizdą kaip tavo, bet, griežtai kalbant, jis vis dėlto ne tu.

Šioje Visatoje egzistuoja principas: kas praras, tas įgis, kas tobulinasi, tas gauna Guną. Įvairių istorinių epochų praktikos metodai moko besitobulinančiuosius, kaip nieko negalvojant įeiti į migluota ir neaiškią būseną, kaip iki tokio lygio panirti į gilią meditaciją, kai jau nieko daugiau nežinai. Kai kurie meditacijos pozoje gali išsėdėti paeiliui tris valandas, tarsi būtų praėjusi tik viena akimirka, o žmonės dar lenkiasi prieš jų meditacijos jėgą. Ar jie tikrai praktikavo? Jie patys to visai nežino. Ypač Dao sistemos praktikos metoduose yra sakoma: „Šišenis mirsta – Juanšenis gimsta“. Ką jie vadina „Šišenio“, mes vadiname Džu-Juanšeniu. O tą, kas pas juos vadinama „Juanšeniu“, mes vadiname Fu-Juanšeniu. Jeigu tavo Šišenis iš tikro mirtų, tai ir tu būtum kartu miręs, ir tavo Džu-Juanšenis būtų išnykęs. Kai kurie, užsiimantys kitais praktikos metodais, man sako: „Mokytojau, užsiėmimų metu aš negaliu pažinti nei vieno savo šeimos nario.“ Kiti man sako: „Žmonės užsiima nuo aušros iki aušros, o aš viską darau kitaip. Grįžęs namo aš atsiguliu ant lovos, ir mano ‚aš‘ išeina treniruotis. Aš gulėdamas stebiu, kaip jis užsiiminėja.“ Man atrodo, kad tai kartu ir labai liūdna, bet kartu ir nėra labai liūdna!

Kodėl gelbsti Fu-Juanšeni? Liu Dunbinas⁷³ pasakė: „Geriau aš išgelbėsiu gyvūną, o ne žmogų.“ Iš tikrųjų, žmogui per daug sunku suprasti, kadangi eiliniai žmonės yra paklydę eilinių žmonių visuomenėje, suvilioti materialios naudos, jie nesugeba atsispirti įkyriems norams ją turėti. Patikinu tave, kad po paskaitos iš čia išėję, kai kurie vėl pavirs eilinais žmonėmis: jei kas nors juos užgaus arba nuskriaus, tai jie su tuo nesitaikys. Praėjus tam tikram laikui, jie jau savęs visai nelaikys praktikuotojais. Istorijos eigoje daugelis Dao sistemos praktikuotojų pamatė, kad žmogų išgelbėti labai sunku, kadangi jo Džu-Juanšenis yra giliai paklydęs. Kai kurių geras supratimas – iš vienos užuominos jie viską suprato. O kiti, kiek tu jiems besakytum, niekaip nepatiki, galvodami, kad tu perdedi. Mes primygtinai reikalaujame, kad jie tobulintų savo Sinsiną, o jie, atsidūrę eilinių žmonių tarpe, vis tiek elgiasi kaip jiems atrodo reikiama. Jie mano, kad eilinių žmonių interesai yra apčiuopiami, praktiški ir, vadinasi, realūs, kad jų verta siekti. Mokytojo išdėstytas įstatymas, nors ir skamba įtikinamai, bet, štai, jo vykdymui jiems neužtenka ryžtingumo. Žmogaus Džu-Juanšeni išgelbėti – labai sunkus dalykas, o Fu-Juanšenis gali matyti visokių erdvių vaizdus, todėl kiti galvoja taip: „Kam man gelbėti tavo Džu-Juanšeni, Fu-Juanšenis irgi tu, ar ne tas pats, jeigu aš išgelbėsiu būtent jį, Fu-Juanšeni? Abu jie priklauso tau. Koks skirtumas, kas iš jų gaus, rezultatas vienas ir tas pats – gavai tu pats.“

Aš paaiškinsiu jų konkretų tobulinimosi metodą. Turintis „tolimo matymo“ sugebėjimą žmogus gali pamatyti tokį vaizdą. Kai sėdėdamas meditacijos pozoje, tu pasineri į transą, iš tavo kūno akimirksniu išeina tavo analogas. Dabar nustatyk, kur tu pats esi? Tu sėdi čia. Kai jis išeina iš tavojo kūno, tu matai, kad mokytojas su juo užsiima mokytojo sukurtoje erdvėje, kuri gali turėti arba buvusios visuomenės formą, arba dabartinės visuomenės formą, arba kitos erdvės formą ir ten jį moko. Jis nemažai kenčia, kas dieną užsiėmimuose praleisdamas po vieną dvi valandas. Kai baigęs užsiėmimą, jis grįžta, tada ir tu išeini iš transo būsenos. Tai apie tuos, kurie mato.

Jeigu nematai, tai dar labiau gaila: nieko nežinodamas, tu su užtemusia sąmone sėdi meditacijoje dvi valandas, po to iš jos išeini. Kai kurie gali per kartą pramiegoti dvi tris valandas, ir tai taip pat laikoma užsiėmimo atlikimu. Jie pilnai atsiduoda kitų valiai. Toks metodas atliekamas su pertraukomis. Kasdienio sėdėjimo trukmė nesikeičia. Egzistuoja ir tokia užsiėmimų forma, kuri atliekama vieną kartą; galbūt jūs girdėjote, kad Bodhidharma devynis

⁷³ Liu Dunbinas (kin. 呂洞賓) – vienas iš legendinių „aštuonių nemirtingųjų“

metus prasėdėjo veidu į sieną. Anksčiau daugelio vienuolių vieno sėdėjimo laikas galėjo siekti dešimtis metų. Iš istorijos užrašų žinoma, kad rekordinė trukmė siekia virš devyniasdešimt metų, ir tai dar ne riba; ant tokių praktikuotojų akių vokų didelis dulkių sluoksnis, jie patys apaugę žolėmis, bet vis dar tęsia sėdėjimą. Kai kurios Dao sistemos mokyklos taip pat to moko, ypač kai kuriuose Čimenio mokyklos praktikos metoduose reikalaujama, kad praktikuotojai miegotų, paeiliui išmiegotų dešimtis metų, neatsibusdami ir neišeidami iš meditacijos būsenos. Vis dėlto kas praktikuoja? Čia, išeidamas iš kūno, praktikuoja jo Fu-Juanšenis. Jei būtų galimybė, tai jis pamatytų, kaip mokytojas užsiima su Fu-Juanšeniū. Fu-Juanšenis taip pat galėjo užsidirbti didelę karmą, bet mokytojas neturi sugebėjimų pilnai jo karmos užgesinti, todėl jis Fu-Juanšeniui sako: „Tu čia gerai užsiiminėk, o aš po minutės grįšiu. Tu manęs lauk.“

Mokytojas tiksliai žino, kas atsitiks, bet jis pasirinkimo neturi. Netrukus Fu-Juanšenio gašdinti ateina demonas arba, pasivertęs gražuole, jo suvilioti. Visko būna. Bet visa tai Fu-Juanšenio širdies nepaveikė, nes Fu-Juanšenis žino tiesą, ir jam palyginti lengviau tobulintis. Demonas užpyko ir panoro jį užmušti. Iš keršto jis tikrai jį užmušė, todėl Fu-Juanšenis iškart atsiskaitė su skolomis. Po to, kai jį užmušė, Fu-Juanšenis išėjo, kaip dūmų srovelė, atsidavusi vėjo valiai. Jis vėl atgimė, atgimė labai neturtingoje šeimoje. Vaikystėje kenčia sunkumus ir, kai pradeda kai ką suprasti, ateina mokytojas. Žinoma, jis mokytojo nepažino. Mokytojas antgamtinių sugebėjimų pagalba atidaro jo uždarytą mąstymą, ir jis iškart atsimeina: „Tai gi mokytojas!“ Mokytojas jam sako: „Dabar pats laikas – galima pradėti praktikuoti.“ Taip praeina daug metų, ir mokytojas jam perduoda mokymą.

Kai mokymas pasibaigia, mokytojas sako: „Tu turi daug dvasinių prisirišimų, kuriuos būtina pašalinti. Keliauk į pasaulį!“ Klajonės yra gana kankinantis dalykas: turi eiti į visuomenę, prašyti išmaldos, bendrauti su visokiais žmonėmis, kęsti pasityčiojimus, įžeidimus ir skriaudas – visaip gali atsitikti. Jis elgiasi kaip praktikuotojas, stengiasi palaikyti teisingus santykius su žmonėmis, išlaikyti Sinsiną, be paliovos jį keldamas; jo nevilioja eilinių žmonių įvairios naudos pagundos. Po keletą metų jis grįžta iš klajonių. Mokytojas jam sako: „Tu jau įgijai Dao, pasiekei Pilną Tobulumą. Jeigu daugiau neturi ką veikti, tai grįžk ir ruoškis keliui; jeigu pas tave yra kažkokie reikalai eilinių žmonių tarpe, tai užbaik juos.“ Ir taip, po daugelio metų *Fu-Iši* grįžo. Kai jis grįžo, Jo Džu-Juanšenis taip pat išėjo iš meditacijos, *Džu-Iši* atsibudo.

Tikrovėje jis nesitobulino. Tobulinosi Fu-Juanšenis, todėl Guną gavo Fu-Juanšenis. Bet Džu-Juanšenis taip pat kentėjo nemalonumus – vis dėlto prasėdėjo visą jaunystę. Taip praėjo visi jo gyvenimo metai. Ką daryti? Išėjęs iš meditacijos jis jaučia, kad išvystė Guną, kad jis turi antgamtinius sugebėjimus; jis nori gydyti ligonius, jis daug ką sugeba, tik kad pas jį būtų toks noras. O Fu-Juanšenis, savo ruožtu, stengiasi jį patenkinti, nes jis vis dėlto Džu-Juanšenis, kuris valdo žmogaus kūną ir turi lemiamą žodį. Be to, jis tiek metų čia prasėdėjo, praėjo visas gyvenimas. Po žmogaus mirties Fu-Juanšenis išėjo. Kiekvienas eina savo keliu. O jam, kaip sakoma budistų religijoje, teks įeiti į šešis persikūnijimo ratus. Kadangi jo kūne išstobulėjo Didysis Nušvitusysis, jis sukaupe daug *De*. Na ir kas toliau? Galbūt sekantiame atgimime jis taps dideliu viršininku, stambiu turtuoliu. Tai vienintelė alternatyva, kurios galima laukti. Ar ne veltui tobulinosi?

Tik su dideliu vargu mums pavyko gauti sutikimą, kad tai būtų pasakyta. Aš atskleidiau amžiną tiesą, kategoriškai neskelbiamą visų tiesų tiesą, atskleidiau begalinių kartų įvairių tobulinimosi metodų pagrindą. Argi nesakiau, kad šis klausimas liečia labai galias istorines šaknis? Būtent dėl šios priežasties. Pagalvok, kokia sistema, kokia mokykla nesilaiko tokio tobulinimosi metodo? Tu pats tobuliniesi ir taip, ir anaip, bet Guno neturi. Argi nėra liūdna! O ką tuo kaltinti? Štai į kokį paklydimą įpuolė žmogus. Jis neturi jokio supratimo. Jokie užuominai jo negali apšviesti. Jeigu tavo kalba pasižymi gyliu, tai ji gali žmogui atrodyti

paslaptina; o jeigu tu aiškini iš žemesnio lygio matymo taško, tai jis nieko negali suprasti. Nežiūrint į tai, kad aš viską paaiškinau, kai kurie vis tiek prašo, kad aš juos gydyčiau. Tiesiog nežinau, ką besakyti. Mes mokome tobulintis. Mes rūpinamės tik aukštų lygių siekiančiais besitobulinančiais.

Mūsų mokykloje Guną gauna Džu-Juanšenis. „Jeigu tu pasakysi, kad Guna gauna *Džu-Iši*, vadinasi, viskas taip ir bus? O kas tai leido?“ Tai visai ne taip. Čia reikalinga prielaida. Visiems žinoma, kad mūsų mokykloje tobulinimasis vyksta eilinių žmonių visuomenėje, nevengiant prieštaravimų ir jų nesišalinant; sudėtingoje eilinių žmonių aplinkoje tu turi išlikti blaivas. Turi sąmoningai iškęsti nuostolius, kai kiti užgrobia tavo naudą, tau skirtingai nuo kitų kovoti nereikia; tu nusileidi, kai atsiranda įvairūs dvasiniai trukdžiai; tokioje sunkioje aplinkoje tu grūdini savo valią, aukštini savąjį Sinsiną, galėsi išvengti blogų eilinių žmonių kėslių įtakos.

Pagalvok, ar ne tu tai iškentėjai, būdamas blaivios sąmonės? Ar ne tavo Džu-Juanšenis patiria nuostolius? Argi ne tu, būdamas blaivios sąmonės, kažką praradai eilinių žmonių tarpe? Tada tu ir turi gauti Guna. Kas praranda, tas ir gauna. Štai kodėl mūsų mokykla reikalauja, kad tobulinimasis vyktų sudėtingoje eilinių žmonių aplinkoje. Kodėl besitobulindami mes neturime vengti eilinių žmonių prieštaravimų? Būtent todėl, kad mes patys norime gauti Guna. Ateityje mūsų mokiniai, kurie profesionaliai užsiiminės vienuolynuose, taip pat turės klajoti eilinių žmonių tarpe.

Kai kurie klausia: „Argi dabar kituose praktikos metoduose taip pat nesitobulinama eilinių žmonių tarpe?“ Vis dėlto, visi jie platinami ligų gydymui ir organizmo stiprinimui. Tikrojo tobulinimosi į aukštus lygius, išskyrus individualų perdavimą, viešai niekas neperdavinėjo. Tas, kuris tikrai moko savo įpėdinį, seniai kažkur jį išsivedė ir moko slapta nuo žmonių. Tiek metų praėjo ar kas nors viešai mokė ko tokio? Niekas. Tik mūsų mokykloje apie tai kalbama, nes toks yra mūsų tobulinimosi metodas, būtent tokiu būdu mes gauname Guna. Be to, mes į tave įdėsime tūkstančius ir tūkstančius, netgi daugiau dalykų, visa tai atiduosime tavo Džu-Juanšeniui, kad tu tikrai pats gautum Guna. Aš sakau, kad padariau tai, ko niekada nedarė mūsų pirmtakai, atvėriau pačias didžiausias duris. Kai kurie mano kalbą suprato. Tai, ką aš sakau, visiškai nėra paslaptinas. Toks mano įprotis: aš pasakau tik vieną dešimtąją to, ką žinau, nors kaltink mane gyrimusi. Faktiškai, aš tik papasakojau nedaug. Kas liečia žymiai aukštesnį ir gilesnį Dafa turinį, tai dėl didelio lygių skirtumo aš negaliu jums papasakoti, netgi truputi.

Mūsų mokykloje tobulinimasis vyksta būtent taip, kad tu iš tikrųjų gautum Guna, kas neturi precedento nuo pasaulio sukūrimo laikų; pasiskaityk istoriją ir tu tuo įsitikinsi. Mūsų praktikos metodas yra tuo pranašus, kad tu pats gauni Guna, bet būtent tai sunku. Tau labai sunku ištrūkti iš sudėtingos eilinių žmonių aplinkos. Kai žmonių tarpe vyksta Sinsino trintis, tai yra sunkiausia. Ar nesudrebės tavo širdis, kai atsiras pavojus asmeniniams interesams? Ar nesudrebės tavo širdis žmonių tarpusavio prieštaravimuose? Ar galės išlikti nepaliesta tavo širdis, kai tavo artimieji ir draugai kenčia? Kaip tu tai vertinsi? Štai kaip sunku būti praktikuotoju! Kažkas man pasakė: „Mokytojau, aš manau, kad užtenka būti geru žmogumi eilinių žmonių tarpe. Kas gi sugebės pasitobulinti?“ Jo žodžiai taip mane nuvylė! Aš nieko jam neatsakiau. Būna įvairių rūšių Sinsinas. Kokį lygį jis savo supratime pasieks, tokiaame lygyje ir liks. O kas supras, tas įgaus.

Laodzi sakė: „Dao, kuris gali būti išreikštas, nėra standartinis Dao.“ Dao nustoja būti tokiu vertingu, jeigu tu jį gali rasti visur ir jo pagalba akimirksniu užbaigti tobulinimąsi. Mūsų mokykla reikalauja, kad tu pats prieštaravimuose įgautum Guna, todėl žmonių visuomenės sąlygas tu turi atitikti maksimaliai; bet ji nereikalauja, kad tu materialiaime pavidale kažko

netektum. Vis dėlto tu turi šioje materialioje aplinkoje kelti savo Sinsiną. Tai yra patogiu. Mūsų mokykla pati patogiausia. Joje tu gali užsiimti eilinių žmonių tarpe. Tau nereikia išeiti į vienuolyną. Bet čia egzistuoja ir pats didžiausias sunkumas – tobulinimasis pačioje sudėtingiausioje eilinių žmonių aplinkoje. Vis dėlto tame ir glūdi jos pagrindinis pranašumas, kadangi ji leidžia tau pačiam įgauti Guną, kas yra esmingiausia mūsų mokykloje, apie ką aš jums šiandien papasakojau. Žinoma, kai Džu-Juanšenis gauna Guną, Fu-Juanšenis taip pat gauna Guną. Kodėl? Todėl, kad visa jūsų kūno informacija, visos jūsų kūno gyvosios būtybės, visos jūsų kūno ląstelės augina Guną ir, žinoma, pas Fu-Juanšeni Gunas taip pat auga. Bet jis visada stovi žemiau tavęs. Tu pagrindinis, o jis bus Įstatymo saugotoju.

Čia aš norėčiau dar kažką pridėti. Besitobulinančiųjų sluoksniuose yra nemažai žmonių, norinčių tobulintis į aukštus lygius. Jie visur ieško Įstatymo, išleido nemažus pinigus, ieškodami žinomų meistrų apsilankė visuose tolimuose kraštuose, bet nerado. Žinomybė ne visada reiškia tikrąjį supratimą. Jie ten veltui vaikščiojo, veltui prarado ir jėgas, ir pinigus, bet nieko negavo. Štai mes tokį gerą praktikos metodą šiandien jums atnešėme ir įteikėme tiesiai į jūsų rankas, padavėme jums ant lėkštutės. Viskas priklauso nuo to, ar tu galėsi tobulintis, ar galėsi praktikuotis. Jei sugebėsi, tai tobulinkis toliau. Jeigu negalėsi, tai toliau ir negalvok apie tobulinimąsi. Be demono, kuris gali tave apgauti, niekas tavęs neapmokys ir nuo šiol tu jau nesitobulinsi. Jeigu man nepavyks tavęs išgelbėti, tai tavęs jau niekas neišgelbės. Faktiškai, šiuo metu rasti tikrą teisingojo Įstatymo mokytoją, kuris tave mokyty, sunkiau, negu pakilti į Dangų. Bendrai paėmus, niekas tuo nesirūpina. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode netgi labai aukšti lygiai yra galutinėje kalpoje, ir eiliniai žmonės tuo labiau niekam nerūpi. Tai pati patogiausia mokykla, be to, joje tobulėjama tiesiogiai pagal Visatos principus, tobulėjama labai greitai ir artimiausiu keliu. Tai tiesiai nukreipta į žmogaus sielą.

„Dangaus Ratas“

Dao sistemoje yra naudojami terminai „didysis Dangaus ratas“ ir „mažasis Dangaus ratas“. Dabar aš paaiškinsiu, kas tai „Dangaus ratas“. Mes paprastai kalbame apie „Dangaus ratą“, kuriame susijungia du kanalai – *Žen* ir *Du*. Toks „Dangaus ratas“ yra tik paviršutiniškas. Jis nieko rimto nereiškia, priklauso ligų gydymo ir sveikatos stiprinimo kategorijai ir vadinamas „mažuoju Dangaus ratu“. Egzistuoja ir kitas „Dangaus ratas“, kuris nevadinamas nei „mažuoju Dangaus ratu“, nei „didžiuoju“. Tai viena iš „Dangaus rato“ formų, naudojamų tobulinantis meditacijoje. Jis eina kūno viduje tokia linija: pradžioje daro apsisukimą apie *Nivan* rūmus ir juda žemyn, po to prieina dano lauką ir čia daro dar vieną posūkį, po to eina viršun, tuo pačiu užbaigdamas vidinę cirkuliaciją, kas yra tikruoju „Dangaus ratu“ tobulinimesi, tobulinantis meditacijoje. Po tokio „Dangaus rato“ suformavimo atsiranda labai stiprus energijos srautas. Dabar vienas kanalas čia aktyvuoja visus kanalus, kurie savo ruožtu atidaro kitus kanalus. Dao sistemoje „Dangaus ratui“ skiriamas ypatingas dėmesys, o budizmas apie jį neaiškina. O kas kalbama budizme? Kai Šakjamunis išdėstė savo Įstatymą, jis apie Guną nekalbėjo, nieko apie tai nesakė, bet jo praktikos metodas tobulinimesi taip pat turi savo evoliucijos formą. Kaip eina kanalas budizme? Pradžioje pramušamas *Baihui* taškas, po to energija spirale juda iš galvos kūnu žemyn ir tokiu būdu galutinai aktyvuoja visus kanalus.

„Vidurinis kanalas“ tantrizme turi tą pačią paskirtį. Kai kurie sako, kad „vidurinis kanalas“ neegzistuoja. Tai kodėl tokiu atveju besitobulinantys tantrizme gali kūne išvystyti „vidurinį kanalą“? Iš tikrųjų, žmogaus kūne yra virš dešimties tūkstančių kanalų. Jie, kaip ir kraujagyslės, kūne eina skersai ir išilgai, bet jų žymiai daugiau, negu kraujagyslių. Tarpuose tarp vidinių organų kraujagyslių nėra, bet yra kanalai. Kanalai yra visur – nuo galvos iki bet kurios

kūno vietos. Po jų sujungimo kanalai pradžioje gali nebūti tiesūs. Suvienijus galima juos pramušti, po to palaiptai išplėsti, ir po kiek laiko susidarys tiesus kanalas. Toks kanalas tarnauja ašimi. Jo sukimasis išjudina kelis horizontaliai besisukančius ratus, priklausomus nuo minčių, kas taip pat nukreipta į visų kūno kanalų judėjimo aktyvumą.

Tobulinimesi pagal mūsų Falun Dafa išvengiama metodo, kuriame „vienas kanalas aktyvuoja visų kanalų judėjimą“. Mes reikalaujame, kad nuo pat pradžių visi kanalai būtų vienu metu pramušti ir aktyvuotas jų judėjimas. Apeidami žemus dalykus, mes iškart pradėdame tobulintis labai aukštame lygyje. Tam, kad tavo vienas kanalas galėtų aktyvuoti visus kanalus, tau tektų užsiimti visą gyvenimą. Netgi tada vargu ar laiko užteks. Kai kuriems tam reikia dešimčių tobulinimosi metų. Tai labai sunku. Daugumoje praktikos metodų manoma, kad vieno gyvenimo tobulinimosi užbaigimui neužteks. O daugelis besitobulinančiųjų, pasišventusių tobulintis pagal aukštus ir gilius didžiųjų įstatymus, savo gyvenimą gali pratęsti. Argi jie nekreipia dėmesio į gyvybės tobulinimą? Gyvenimą tobulėjimui galima prailginti labai ilgam laikotarpiui.

„Mažasis Dangaus ratas“ pagrinde skirtas ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, o „didysis Dangaus ratas“ skirtas jau Guno išvystymui. Jis reišia tikrą žmogaus tobulinimąsi. „Didysis Dangaus ratas“, apie kurį kalbama Dao sistemoje, pas praktikuotoją aktyvuojasi ne taip greitai, kaip pas mus, kur visi kanalai iškart pramušami. Pas juos veikia keletas kanalų, praeinančių pro tris in ir tris jan kanalų į rankas, į kojas ir pėdas, po to, pasiekę plaukus, jie apeina visą kūną, taip užbaigdami „didžiojo Dangaus rato“ cirkuliaciją. „Didžiajam Dangaus ratui“ pradėjus veikti, pas žmogų iš tikro jau prasideda išvystyti Gunas. Todėl kai kurie čiguno meistrai „didžiojo Dangaus rato“ neperduoda, o perduoda tik tai, kas liečia ligų gydymą ir organizmo stiprinimą. Kai kurie, nors ir pamini „didįjį Dangaus ratą“, bet į tavo reikiamų dalykų neįdeda, tokiu atveju tu pats jo pramušti negali. Kai į tavo nieko neįdėjo, tau teks pramušti jį mintimis. Ar lengva tai?! Kaip tu galėsi, pavyzdžiui, jį pramušti gimnastikos pratimais? Tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Gunas nuo Mokytojo; „vidinis mechanizmas“ atliks savo vaidmenį tik tada, kai jis bus į tavo įdėtas.

Nuo seno Dao sistema žmogaus kūną nagrinėja kaip mažą visatą, čia manoma – kokia Visata yra didelė išorėje, tokia pat didelė ir viduje. Kaip atrodo išorėje, taip atrodo ir viduje. Panašu, kad tai skamba neįtikėtinai ir sunkiai suprantama. Visata tokia didelė, kaip galima ją lyginti su žmogaus kūnu? Mes pateiksime tokį argumentą: mūsų šiuolaikinė fizika tyrinėja materialias daleles pradėdant nuo molekulės, atomo, elektrono, protono, kvarko, iki pat neutrino. O kokia medžiaga bus toliau? Kokia ta mažiausia dalelė, kuri bus dar tolesnėje sekoje, kai jau mikroskopu neįmanoma ką nors pamatyti? Nežinoma. Iš tikrųjų, tai, kas pažinta mūsų šiuolaikinės fizikos, per daug tolima nuo pačios mažiausios šios Visatos dalelės. Kai žmogus neturi fizinio kūno, jo akys gali daiktų vaizdus matyti padidintame formate. Tai leidžia matyti mikroskopinius dalykus. Kuo lygis aukštesnis, tuo daugiau mikroskopiškume galima išvysti.

Būdamas savame lygyje, Šakjamunis išdėstė mokymą apie „tris tūkstančius Didelių Pasaulių“. Tai yra, mūsų Galaktikoje egzistuoja žmonės, turintys fizinį kūną panašaus į mūsų. Jis dar kalbėjo apie tai, kad vienoje smiltelėje yra trys tūkstančiai Didelių Pasaulių. Tai sutampa su mūsų šiuolaikinės fizikos supratimu. Kuo skiriasi elektrono sukimosi apie atomo branduolį forma nuo mūsų Žemės rutulio sukimosi apie Saulę formos? Todėl Šakjamunis pasakė, kad vienoje smiltelės mikropasaulyje egzistuoja trys tūkstančiai Didelių Pasaulių. Taip pat kaip Visatoje, ten egzistuoja ir gyvybė, ir materija. Jeigu tai tiesa, tai pagalvokite, ar neegzistuoja dar smiltelių tame pasaulyje, esančiame toje smiltelėje? Ar neegzistuoja dar trys tūkstančiai Didelių Pasaulių smiltelėse iš tos smiltelės? Ir toliau, ar neegzistuoja dar smiltelių trijuose tūkstančių Didelių Pasaulių smiltelėse iš tos smiltelės smiltelės? Jeigu mes taip eisime vis gilyn, tai galo krašto nematysime. Todėl pasiekęs Tathagatos lygį Šakjamunis pasakė tokius

žodžius: „Didžulė be išorinio krašto, maža be vidinės ribos.“ Tokia didžulė, kad nesimato Visatos krašto, tokia maža, kad nesimato materijos pradžios, mažiausios materijos dalelės.

Kai kurie čiguno meistrai sako, kad žmogaus prakaito liaukoje stovi miestas. Ten juda traukiniai ir automobiliai. Tai skamba labai paslaptinai, bet mes matome, kad tokios versijos negalime laikyti mistine, ją suprantant ir vertinant iš tikro mokslinio požiūrio. Tą dieną, kai aš skaičiau paskaitą apie dangaus regos atvėrimą, daugelis, pas ką ji tapo atverta, pamatė tokį vaizdą: atrodo, jie bėga kaktoje esančiu praėjimu į išorę ir atrodo, kad niekada prie galo nepribėgs. Jie kasdien praktikos metu bėga šiuo praėjimu. Iš abiejų pusių ir kalnai, ir upės. Prabėga pro miestus ir mato daug žmonių. Jiems atrodo, kad tai haliucinacija. Kas tai yra? Viskas aiškiai matyti, vadinasi, tai ne haliucinacija. Sakau jums, jeigu žmogaus kūnas mikroskopiniame būvyje tikrai gali būti toks didelis, tai nėra haliucinacija. Nuo seno Dao sistemoje žmogaus kūnas vertinamas kaip Visata, o jeigu tai tikrai Visata, tai atstumas tarp kaktos ir kankorėžinės liaukos siekia „daugiau šimtą aštuonių tūkstančių li“. Pabandyk pasiekti išorę. Kelias labai tolimas.

Pilnas „didžiojo Dangaus rato“ pramušimas tobulinimosi eigoje praktikuotojui atneša vieną antgamtinį sugebėjimą. O kokį būtent? Visiems žinoma, kad „didysis Dangaus ratas“ vadinamas arba „*Dzi U* Dangaus ratu“, arba *Čian* ir *Kun* sukimu, arba *He Če* sukimu. „Didžiam Dangaus ratui“ sukantis labai paviršutiniškame lygyje jau formuojasi energijos srautas, kurio tankis pastoviai didėja. Pereidamas į žymiai aukštesnius lygius, „didysis Dangaus ratas“ virsta didelio tankio energine juosta. Ši energinė juosta sukasi. Mes dangaus regos dėka labai paviršutiniškame lygyje jau galime pastebėti, kad besisukdama ši energinė juosta gali žmogaus kūno viduje priversti judėti *či*; širdies *či* pereina į žarnas, kepenų *či* atsiranda skrandyje... Mikroskopiniame lygyje būtų galima matyti, kaip energinė juosta perkelia labai stambius daiktus; ją išleidus iš kūno išorėn, atsiranda „materialaus daikto perkėlimo“ antgamtinis sugebėjimas. Kas turi labai stiprų Guną, tas gali perkelti didelį daiktą. Tai vadinama „dideliu perkėlimu“. Kieno Gunas labai silpnas, gali perkelti mažą daiktą. Tai vadinama „mažu perkėlimu“. Tokios yra daikto perkėlimo antgamtinio sugebėjimo formos ir jų atsiradimas.

„Didysis Dangaus ratas“ yra tiesiogiai skirtas Guno išvystymui. Todėl jis atneša įvairias Guno formas ir būsenas. Jis taip pat mus atveda į vieną labai įdomią būseną. Kokią būtent? Galbūt jūs skaitėte tokiose senose knygoose kaip „Šventųjų gyvenimų aprašymai“ arba „*Dan Dzing*“, „*Dao Dzang*“, „*Singming Guidži*“ tokį išsireikimą, kaip „pakilimas viduryje baltos dienos“, reiškiantį, kad žmogus pakyla visų akivaizdoje. Jums pasakysiu, kad kai pramuštas „didysis Dangaus ratas“, tai žmogus jau tikrai gali pakilti. Viskas bus labai paprasta. Kai kurie galvoja, kad daugiametės čiguno praktikos dėka yra nemažai žmonių, pas kuriuos pramuštas „didysis Dangaus ratas“. Sakau, kad jau dešimtys tūkstančių žmonių pasiekė tokį lygį, ir tai nėra mistika, nes „didysis Dangaus ratas“, vis dėlto, yra tik pirmasis praktikos žingsnis.

Tai kodėl mes nematome, kaip šie žmonės pakyla, kaip skrenda? Taip yra todėl, kadangi negalima griauti eilinių žmonių visuomenės būsenos. Negalima savavališkai laužyti ar keisti eilinių žmonių visuomenės formos. Ar gali būti leista, kad visi žmonės skraidytų danguje? Ar tokiu atveju dar išliktų eilinių žmonių visuomenė? Tai pagrindinis klausimo aspektas. Iš kitos pusės, žmogus gyvena eilinių žmonių tarpe ne tam, kad būtų žmogumi, o tam, kad grįžtų į pradžią, grįžtų į tiesą, todėl egzistuoja supratimo klausimas. Jeigu kažkas pamatytų, kad daugelis žmonių tikrai gali pakilti, tai jis taip pat eitų tobulintis, ir tokiu atveju neegzistuočių supratimo sugebėjimo klausimas. Todėl, jeigu tu tobulinimosi procese tai sugebi, tau negalima savavališkai to rodyti žmonėms. Neleidžiama, kad žmonės tai pamatytų, nes kiti taip pat turi tobulintis. Todėl, kai pas tave jau pramuštas „didysis Dangaus ratas“, reikia uždaryti savo rankų ar kojų pirštų galiukus, ar kokią kitą kūno dalį, ir tada tu jau

negalėsi pakilti.

Kai artėja laikas pramušti „didžiojo Dangaus rato“, gali atsirasti toks reiškinys – sėdint meditacijos pozoje kai kurių kūnas visą laiką lenkiasi į priekį. Taip yra todėl, kadangi kanalas nugaroje gerai pramuštas ir žmogus jaučia ypatingą lengvumą nugaroje ir tuo pačiu jam sunku krūtinėje. Kitų kūnas krypta atgal, nes jie jaučia sunkumą nugaroje ir lengvumą krūtinėje. Jeigu visas tavo kūnas pramuštas gerai, tai tu trauksis viršun. Tau atrodo, kad tu gali pakilti, kad tu atsiplėši nuo žemės. Kai tu tikrai galėsi, tau uždraus tai daryti, bet vis dėlto yra išimčių. Antgamtiniai sugebėjimai atsiranda vaikiško ir seno amžiaus žmonėms. Vaikai neturi prisirišimų, kaip ir pagyvenę, ypač pagyvenusios moterys. Pas tokius šie sugebėjimai lengviau pasireiškia ir išlieka. O kai vyrai, ypač jauni, įgauna sugebėjimus, jiems sunku nugalėti savo norą juos parodyti. Jie galbūt juos panaudos eilinių žmonių tarpe kaip konkurencijos priemonę. Tai neleidžiama. Jeigu pas juos tokie sugebėjimai atsiras, juos reikia užblokuoti. Reikia užblokuoti tik kūno dalį, ir žmogus jau negalės pakilti. Tai nereiškia, kad tau jokiū būdu negalima įeiti į tokią būseną. Tau gali leisti pabandyti, pas kai kuriuos tai gali išlikti.

Tokie atvejai pasitaikydavo visur, kur buvo organizuoti kursai. Kai aš skaičiau paskaitas Šandongo provincijoje, ten buvo mokinių ir iš Dzinanio miesto, ir iš Pekino. Kai kurie sako: „Mokytoja, kas su manimi dedasi? Kai aš einu, jaučiu, kad tuoj, tuoj pakilsiu nuo žemės; kai namuose miegu, tai visą laiką skraidu viršun, netgi su antklodė tarsi kaip oro balionas.“ Kai aš skaičiau paskaitas Guijango mieste, mokinių tarpe buvo senyvo amžiaus moteris iš Guidžou. Jos kambario priešingose pusėse stovėjo dvi lovos. Ji sėdėjo meditacijoje ant lovos ir pajuto, kad skrenda. Atsimerkdama ji pamatė, kad jau yra ant kitos lovos. Ji pagalvojo, kad reikia grįžti atgal, ir perskrido ant pirmosios lovos.

Vienas mūsų mokinys iš Čingdao miesto pietų pertraukos metu tuščiame kambaryje sėdėjo meditacijoje ant lovos. Vienu kartu atsėdęs meditacijos pozoje, jis iškart pradėjo labai stipriai pakilti į metro ir daugiau aukštį. Pakyla ir triukšmingai krenta. Taip tęsėsi net iki tol, kol jo antklodė nuslydo ant žemės. Jis juto lengvą susijaudinimą ir nors truputį bijojo, taip tęsėsi per visą pietų pertrauką. Pertraukos gale pasigirdo skambutis, ir jis pagalvojo: „Negalima leisti, kad kiti tai pamatytų. Ką aš darau? Greičiau nustojus.“ Ir iškart nustojo. Pagyvenę žmonės gali save laikyti rankose. Jeigu tai būtų atsitikę jaunam, tai, suskambėjus skambučiui, jis pagalvotų: „Tegu visi ateina ir pamato, kaip aš kilu.“ Tai rodo, kad žmogui sunku save laikyti rankose, kai jį užvaldo noras save parodyti: „Pažiūrėkite, kaip aš gerai užsiiminėju. Aš galiu pakilti.“ Tai neleidžiama. Kai tik jis pradės save rodyti, viskas dings. Tokių atvejų labai daug. Mūsų mokinių tarpe įvairiose vietose jie gali atsirasti.

Mes reikalaujame, kad visi kanalai nuo pat pradžių būtų pramušti. Ir dabar (80-90)% mūsų mokinių jau pasiekė lengvumo visame kūne būseną, jaučiasi visiškai sveiki. Be to, kaip mes jau apie tai kalbėjome, šiuose kursuose mes ne tik pakelsime tave į tokį lygį, pilnai išvalysime tavo organizmą, bet ir įdėsime į tave daug dalykų, kas leis būtent tau išvystyti savo Guną mūsų kursų metu. Tai reiškia, kad aš tave pakelsiu ir nukreipsiu pirmyn. Kursuose aš visą laiką visiems jums išdėstu *Fa*. Jūsų Sinsinas taip pat visą laiką keičiasi. Išėję iš šios salės, daugelis jūsų pajus, kad tapo tarsi kitais žmonėmis. Galiu patikinti, kad pasikeitė ir tavo pasaulėžiūra. Tu jau žinai, kaip ateityje būti žmogumi, žinai, kad daugiau negalima taip kvailai gyventi. Garantuojau, kad taip ir bus. Taigi, tavo Sinsinas jau pakilo.

Nors po „didžiojo Dangaus rato“ pramušimo tau pakilti neleis, bet tu visame kūne pajusi lengvumą ir pradėsi labai greitai vaikščioti. Anksčiau, jau po keliolikos žingsnių jautėsi nuovargis. Koks ilgas bebūtų kelias, dabar jis tau nesudarys didelio vargo. Važiudamas dviračiu tu jauti, tarsi kažkas tave stumia iš nugaros. Kaip aukštai tau tektų lipti laiptais, nuovargio tu nejausi. Garantuojau, kad bus taip. Kurie skaito šią knygą ir tobulinasi savarankiškai,

taip pat galės pasiekti atitinkamą būseną. Aš esu toks žmogus: aš galiu nutylėti tai, ko aš nenoriu papasakoti, bet mano pasakyta – būtinai tiesa. Ypač tokioje situacijoje: jeigu aš nesakyčiau tiesos *Fa* išdėstymo metu, o pasakočiau pasakas, kalbėčiau nesąmones, be jokio tikslo laidyčiau strėles, tai aš platinčiau erezijos įstatymą. Man šį darbą daryti nelengva, visa Visata tai mato. Jeigu pas tave atsiras nukrypimai, taip netinka.

Eiliniai žmonės žino tik apie tokio „Dangaus rato“ egzistavimą ir viskas. Iš tiesų, to dar nepakanka. Tam, kad žmogaus kūnas kaip galint greičiau būtų pakeistas aukšto lygio energijos medžiaga ir persitvarkytų, reikalinga dar viena Dangaus rato forma su kita cirkuliacijos kryptimi. Ji aktyvuoja visus tavo kūno kanalus ir vadinama „*Mao Jou*“⁷⁴ Dangaus ratu“, apie kurį, galbūt, mažai kas žino. Knygose kai kada sutinkamas toks pavadinimas, bet jo niekas nepaaiškina, niekas apie jį nekalba. Visi tik vaikšto aplinkui ir apie teoriją. Tai yra paslapčių paslaptis, o mes visa tai tau atskleisime: šis ratas prasideda *baihui* taške (arba taške *huiin*), eina abiejų jan ir in pusių riba, nusileidžia ausies kriaukle iki peties, po to iš ten žemyn į ranką, apeina vieną po kito visus pirštus, po to eina kūno šonu, praeina pėdą ir kyla vidine šlaunies puse. Po to pereina į kitą šlaunį, vėl nusileidžia, vėl praeina pėdą. Po to kyla kūno šonu, vėl apeina vieną po kito kitos rankos pirštus ir, padaręs ratą, pasiekia viršugalvį. Būtent tai yra „*Mao Jou* Dangaus ratas“. Kiti galėtų apie tai parašyti knygą. Aš viską pasakiau keliais žodžiais. Mano nuomone, to negalima laikyti kokia nors dangiška paslaptimi. Bet kiti mano, kad tai labai vertinga, todėl apie tai visiškai nekalba. Apie „*Mao Jou* Dangaus ratą“ kalbama tik tada, kai iš tikrųjų moko mokinius. Nors aš ją atskleidžiau, bet niekas iš jūsų praktikos metu neturi leisti pasireikšti mintims. Jeigu tu taip užsiiminėsi, tai jau nebus mūsų Falun Dafa. Tikras tobulinimasis į aukštus lygius turi vykti *U Vei*⁷⁵ būsenoje. Čia nėra jokių minčių ar jų veikimo, viskas į tave sudėta jau paruoštame pavidale. Viskas suformuota automatiškai. Tave grūdina vidiniai mechanizmai. Jie sukasi savaime, kai ateina laikas. Kai kada užsiėmimų metu tavo galva lenksis. Jei ji lenkiasi į šią pusę, vadinasi, mechanizmas sukasi į šią pusę. Jeigu galva lenkiasi į kitą pusę, vadinasi, jis sukasi į kitą pusę. Jis turi sukis į abi puses.

Po „didžiojo ir mažojo Dangaus ratų“ pramušimo užsiėmimų metu meditacijoje gali linguoti savo galva, kadangi prateka energija. Tas pats vyksta, kai mes atliekame „Faluno Dangaus rato“ pratimą. Taip mes juo užsiimame. Iš tikrųjų, jis sukasi ir tada, kai tu neužiimi. Jis visada suksis. Tavo praktika tik sustiprina šį mechanizmą. Argi mes nekalbame apie tai, kad *Fa* grūdina žmogų? Paprastai tu gali pastebėti, kad tavo „Dangaus ratas“ visą laiką cirkuliuoja. Nors tu nepraktikavai, bet aplink tavo kūną pastatytas energetinis mechanizmas, tai yra, didysis išorinis kanalas tavo kūną palaiko užsiėmimų būsenoje. Viskas vyksta automatiškai. Jis sukasi į vieną ir kitą pusę, pastoviai pramušdamas tavo kanalus.

Koks yra „Dangaus rato“ pramušimo tikslas? Pats „Dangaus rato“ pramušimas nėra praktikos tikslas. Net jei tu pasieki „Dangaus rato“ pramušimą, aš pasakyčiau, kad tai nieko nereiškia. Reikia tobulintis toliau, kad su „Dangaus rato“ vieno kanalo pagalba aktyvuotum visus kanalus, pilnai atvertum visus kūno kanalus. Mes tuo jau užsiimame. Tolimesnėje praktikoje „didžiojo Dangaus rato“ pramušimo metu kai kurie pastebės, kad praktikos dėka kanalai tampa platesni, piršto storio, viduje tampa labai platūs. Kadangi energija jau labai galinga, tai po energijos srauto susidarymo kanalas tampa labai platus ir šviesus. Bet tai nieko nereiškia. Tai iki kokio lygio turi eiti mūsų praktika? Iki tokio, kuriame visi žmogaus kūno kanalai palaipsniui plėstųsi, stiprėtų energija, visi kanalai taptų vis šviesesni, kad galų gale dešimtys tūkstančių kanalų susijungtų į vieną visumą – iki visos žmogaus kūnas bus tokioje būsenoje, kai nebus nei kanalų, nei taškų, kad jis taptų pilnai susivienytas. Štai, koks galutinis kanalų pramušimo tikslas. Tai skirtas visą žmogaus kūnui paversti į aukšto lygio

⁷⁴ *Mao Jou* – rytų vakarų (kin. 卯酉) ketvirtasis ir dešimtas simboliai kinų astrologijoje

⁷⁵ *U Vei* – neveikimas (kin. 無為)

energijos medžiagą.

Kai žmogus pasiekia tokį tobulinimosi lygį, jo kūnas iš esmės jau transformavosi į aukšto lygio energijos medžiagą; kitais žodžiais tariant, jis pagal pasaulietinį Įstatymą jau pasiekė aukščiausią tobulinimosi lygį. Fizinis žmogaus kūnas patobulėjo iki pat viršūnės. Kai žmogus pasiekia tokį lygį, pas jį atsiranda dar viena būseną. Kokia būtent? Išvystyto Guno jau labai daug. Eilinio žmogaus kūno tobulinimo procese, kai tobulinamasi pagal pasaulietinį Įstatymą, visi ekstrasensiniai žmogaus sugebėjimai (potencialios galimybės) jau išryškėjo. Bet kai mes užsiimame tobulinimusi eilinių žmonių tarpe, dauguma jų yra užblokuoti. Be to, Guno stulpas jau pasiekė gan didelį aukštį, visos Guno formos galingu Guno sustiprintos iki pakankamai didelės galios. Bet jos veikia tik mūsų erdvėje ir negali nieko valdyti kitoje erdvėje. Tai tik antgamtiniai sugebėjimai, atsiradę tobulinantis fiziniame eilinio žmogaus kūne, bet jie jau pakankamai gausūs. Įvairiose erdvėse egzistuojančių įvairių kūnų formose įvyko ryškūs pokyčiai. Kiekvienoje erdvėje kiekvieno žmogaus kūno nešami dalykai visai gausūs ir savo išvaizda labai gąsdinantys. Kai kurių visas kūnas padengtas akimis, visos jų prakaito liaukos yra akimis. Visoje jo erdvinio lauko sferoje gali būti akys. Kadangi tai Budos sistemos Gunas, tai kai kurių visas kūnas padengtas Bodhisatvų ir Budų atvaizdais. Skirtingu Guno formas pasireiškia labai įvairiai, be to, gali atsirasti daugybė gyvų esybių.

Šiuo metu gali atsirasti ir tokia būseną, kuri vadinama „trys gėlės susirenka ant viršugalvio“. Tai bus aiški, pritraukianti dėmesį būseną. Ją sugeba pamatyti net žmogus, kurio dangaus rega atverta neaukštame lygyje. Ant galvos išauga trys gėlės. Viena jų lotosas, bet ne lotoso gėlė mūsų materialioje erdvėje. Kitos dvi gėlės taip pat iš kitų erdvių. Labai gražios. Trys gėlės pakaitomis sukasi viršugalvyje arba pagal laikrodžio rodyklę, arba prieš; be to, kiekviena jų taip pat sukasi apie savo ašį. Kiekviena gėlė turi didelį stulpą, kurio skersmuo lygus gėlės skersmeniui. Trys dideli stulpai veda tiesiai į zenitą. Tai nėra Guno stulpas, tiesiog jų tokia forma, labai mistiška. Jei tu juos pamatytum, tai išsigąstum. Šioje tobulinimosi stadijoje žmogaus kūnas tampa švarus ir baltas, oda – švelni. Šiuo metu žmogus pasiekia pačią aukščiausią formą tobulinantis pagal pasaulietinį Įstatymą. Bet tai dar nereiškia, kad jis jau pasiekė viršūnę. Reikia tobulintis toliau, reikia eiti toliau pirmyn.

Žengęs dar vieną žingsnį pirmyn, žmogus įeina į tarpinę pakopą tarp tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą ir tobulinimosi pagal popasaulietinį Įstatymą. Tai vadinama „švariai balto kūno“ (arba „krištoliškai balto kūno“) būseną. Tobulinimuisi pasiekus aukščiausią tobulinimosi pagal pasaulietinį Įstatymą stadiją, įvyko tik fizinio kūno virsmas į pačią aukščiausią formą. Kai žmogus tikrai pasiekia tokią stadiją, visas jo kūnas pilnai sudarytas iš aukšto lygio energijos medžiagos. Kodėl toks kūnas vadinamas švariai baltu? Nes kūnas pasiekė absoliučią švarą. Dangaus regos pagalba galima matyti, kad visas kūnas yra permatomas, tarsi stiklas. Jame nieko nematyti. Tokia būseną gali išryškėti ir, kalbant atvirai, tai jau Budos kūnas, kadangi sudarytas iš aukštos energijos kūnas jau nėra toks pats, kaip mūsų nuosavas. Šiuo metu visus kūne atsiradusius antgamtinius sugebėjimus ir visa kita, kaip magiškus dalykus, reikia iškart atmesti, nusiųsti į vieną labai gilią erdvę. Visa tai daugiau niekam netinkama ir nuo tol jau nereikalinga. Tik tą dieną, kai tu užbaigsi tobulinimosi ir įgausi Dao, kai panorėsi žvilgtelėti atgal į savo tobulinimosi procesą, tu galėsi juos išsiimti ir pasižiūrėti. Tuo metu liks tik du dalykai: Guno stulpas ir Juaninas, kuris jau išaugo ir tobulinimosi dėka tapo didelis. Bet jie abu yra labai gilioje erdvėje, eilinis žmogus su žemo lygio dangaus rega jų nemato. Jis gali tik matyti, kad žmogaus kūnas permatomas.

Kadangi „švariai balto kūno būseną“ yra tarpinė pakopa, tai, jeigu žmogus tobulinsis toliau, jis tikrai įžengs į tobulinimosi pagal popasaulietinį Įstatymą stadiją. Taip pat vadinama „Budos kūno tobulinimu“. Tokiu atveju visą žmogaus kūną sudarys Gunas, ir žmogaus Sinsinas taps pastovus. Žmogus vėl pradės tobulintis, pas jį vėl atsiras antgamtiniai sugebėjimai, kurie

jau bus vadinami ne antgamtiniais sugebėjimais, o „Budos Įstatymo stebukladarystėmis“. Jie veiks visose erdvėse, turės beribę galią. Ateityje nenutrūkstamai tobulinantis, kas liečia labiau aukšto lygio dalykus, tu pats žinosi, kaip reikia tobulintis, kokios egzistuoja tobulinimosi formos.

Džiaugsmo jausmas

Sustosiu ties džiaugsmo jausmu. Daugelis čigunu užsiima labai ilgai, bet yra ir tokių, kurie, nors niekada čigunu neužsiiminėjo, visą gyvenimą siekia tiesos, tikrosios gyvenimo prasmės ir visada apie tai mąsto. Kai toks žmogus pradeda mokytis mūsų Falun Dafa, jis iš karto supranta labai daug, ko norėjo ir negalėjo suprasti gyvenime. Galbūt po to jo mąstyme įvyks kokybinis šuolis, ir jis nuo to labai susijaudins. Tai neabejotina. Aš žinau, kad tikras praktikuotojas žino to vertę, žino, kad tai reikia vertinti. Bet dažnai būna, kad pas žmogų dėl džiaugsmingo susijaudinimo atsiranda perdėtas džiaugsmo jausmas, nuo to jo poelgiai bendraujant su žmonėmis visuomenėje tampa nenormalūs. Jis keistai elgiasi eilinių žmonių visuomenėje. Aš sakau, kad taip negalima.

Tobulinimasis mūsų mokykloje, iš esmės, vyksta eilinių žmonių visuomenėje. Negalima sau leisti atitrūkti nuo visuomenės gyvenimo. Būtina tobulintis pilnai sąmoningai. Santykiai tarp žmonių turi likti normalūs. Žinoma, tavo Sinsinas turi būti labai aukštas, sielos būseną labai teisinga; keldami savąjį Sinsiną ir savo lygį, nedarydami nieko blogo, o tik gera – štai taip mes elgiamės visuomenėje. Kai kurie elgiasi taip, tarsi pas juos ne viskas tvarkoje su psichika, tarsi jie pilnai niekintų pasaulio tuštybę, jų kalba nesuprantama. Žmonės sako: „Kodėl praktikuotojai Falun Dafa tokie keisti? Pas juos kažkas ne taip su psichika.“ Iš tikrųjų taip nėra. Tiesiog kai kurie būna susijaudinę, sužadintoje būsenoje, todėl elgiasi neprotingai, eina prieš sveiką protą. Jūs pagalvokite: jeigu tu taip elgiesi, tai yra neteisinga, nes tu puoli prie kito kraštutinumo, o tai taip pat prisirišimas. Tu privalai nuo viso to atsipalaiduoti, eilinių žmonių aplinkoje reikia, kaip ir visiems, gyventi normaliai ir tobulintis. Eiliniai žmonės mano, kad tu įpuolei į ekstazę, ir niekas nenori į tave lygiuotis, stengiasi su tavimi nebendrauti. Tokiu atveju niekas neduos tau progos pakelti savąjį Sinsiną, niekas nelaiko tave normaliu. Aš sakau, kad taip negalima! Kas bebūtų atkreipk į tai dėmesį. Štai būtinai reikia laikyti rankose.

Mūsų praktikos metodas skiriasi nuo įprastinių praktikos metodų, kurie praktikuotojus veda į neaiškias, nesuprantamas ar ekstravagantiškas būsenas. Mūsų praktikos metodas reikalauja, kad tu štai tobulintum aiškiai ir blaiviai. Kai kurie pastoviai sako: „Mokytėjau, kai aš užsimerkiu, iškart pradėdau linguoti.“ Aš sakau, kad taip neturėtų būti. Tu jau įpratai atsisakyti savojo *Džu-Iši*, kai tik tu užsimerkai, tavo *Džu-Iši* iškart susilpnėja, išnyksta. Tu prie to jau įpratai. Kodėl tu sėdi čia ir nelinguoji? Akis laikyk atvertas, po to lengvai jas primerk, ar linguoji? Visai ne. Tu manai, kad čigunu būtina užsiiminėti būtent taip, pas tave jau susiformavo toks įsitikinimas. Užsimerkius tavęs jau nėra, kur tu dingai, taip pat nežinai. Mes sakome, kad tavo *Džu-Iši* būtinai turi likti blaivas, kadangi šis praktikos metodas tobulina tave patį, tu turi tobulintis aiškia sąmone. Mes taip pat turime statinius pratimus. Kaip tada užsiiminėti praktika? Mūsų reikalavimas yra toks: kaip giliai tu bepanirtum į meditaciją, tu turi suvokti, kad čia tu praktikuoji. Absoliučiai neleidžiama, kad tu įeitum į būseną, kai nieko nežinai. Kokia konkrečiai gali atsirasti būseną? Galbūt, sėdint meditacijoje tu pajusi, kad sėdi tarsi kiaušinio lukšte. Jautiesi puikiai, jautiesi palaimingai. Tu žinai, kad užsiiminėji, bet jauti, kad visas kūnas negali pajudėti. Visa tai būtinai atsiranda mūsų mokyklos užsiėmimuose. Gali atsirasti ir kita būseną: sėdi, sėdi ir jauti, kad tavo kojos išnyko, niekaip neatsimeni, kur jos dingę, dingę ir kūnas, ir rankos, liko tik galva. Užsiiminėdamas toliau tu jauti, kad dingę

ir galva. Liko tik įsisąmonimas to, kad čia tu praktikuoji. Mums reikia pasiekti tik tokią būseną ir pakanka. Kodėl? Kai žmogus taip praktikuoja, jo kūne evoliucija vyksta pilnai, tai yra geriausia būseną. Todėl mes reikalaujame, kad tu, sėdėdamas meditacijoje, įeitum į tokią būseną. Bet tu neturėtum užmigti ar snausti, kitaip visa gera tu leisi išvystyti kitiems.

Visi mes, praktikuotojai, privalome atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad nesielgtume keistai eilinių žmonių tarpe. Jeigu eilinių žmonių tarpe tu nevaidinsi teigiamo vaidmens, tai tokiu atveju žmonės nesupras: „Kodėl besimokantys Falun Dafa taip elgiasi?“ Tai bus ne kas kita, kaip Falun Dafa reputacijos ardymas. Kas bebūtų, atkreipkite į tai dėmesį. Tobulinimosi eigoje, jo įvairiuose aspektuose reikia taip pat atkreipti dėmesį į tai, kad neatsirastų toks džiaugsmo jausmas, kuriuo labai lengvai pasinaudoja demonas.

Kalbos tobulinimas

Anksčiau religijoje taip pat aptardavo kalbos tobulinimą. Tuo metu tai labiau lieté profesionalus praktikuotojus – budistų vienuolius ir daosus; buvo reikalaujama, kad jie tylėtų. Kadangi jie tobulinasi profesionalai, jų tikslas buvo maksimaliai pašalinti žmogiškus prisirišimus; jų nuomone, vos tik žmogus pradeda galvoti, iškart atsiranda karma. Religijose karma skirstoma į gerą ir blogą. Pagal Budos sistemos „tuštumą“ ir Dao sistemos „nebūtį“ negalima kaupti nei geros, nei blogos karmos. Todėl jie sako, kad nieko nedaro. Jie nemato išankstinio daiktų ir reiškinų ryšio, negali išsiaiškinti, kokie darbai yra geri, kokie blogi, koks jų išankstinis ryšys. Nepasiekę aukšto lygio, eiliniai besitobulinantys nemato šių dalykų. Todėl jie bijo, kad reikalai, matomi kaip geri, pradėjus jais užsiimti, gali būti blogi. Todėl jie, kiek įmanoma, siekia praktikuoti neveikimą. Naujos karmos išvengimui jie nieko nedaro. Kai žmogus užsidirba karmą, tai jam teks ją išpirkti, teks kentėti. Sakykime, jau buvo nustatyta, kada ir kokioje stadijoje mūsų praktikuotojams atverti Guną, o tu pusiakelyje pridėjai kažkokius dalykus ir tuo pačiu bendrai tobulėjimui sukūrei kliūtis, todėl jie praktikuoja neveikimą.

Kalbos tobulinime, apie kurį aiškinama Budos sistemoje, suprantama, kad žmogaus kalbą valdo jo sąmonė. O ši sąmonė yra veikli. Jeigu pati žmogaus sąmonė nori kažką sugalvoti, kažką išsakyti, kažkuo užsiimti, nori valdyti jausmų organus ir galūnes, visa tai gali tapti eilinių žmonių prisirišimu. Pavyzdžiui, tarp žmonių egzistuoja prieštaravimai: tu geras, o jis blogas; tu tobuliniesi gerai, o jis blogai. Visa tai savaime yra prieštaravimai. Panagrinėkime pačius paprasčiausius pavyzdžius: sakykim, aš noriu daryti tą ar šitą. aš manau, kad reikia daryti taip ir taip. Panašūs tvirtinimai gali netikėtai ką nors įžeisti, nes žmonių prieštaravimai labai sudėtingi, galima atsitiktinai sukurti karmą. Tokiu būdu religijoje dėmesys kreipiamas į tai, kad nereikia atverti burnos ir kalbėti. Praeityje religijoje visada labai rimtai vertino savo kalbos tobulinimą. Taip priimta religijoje.

Absoliuti mūsų Falun Dafa praktikuotojų dauguma tobulinasi eilinių žmonių aplinkoje (išskyrus tobulinimosi profesionalus). Vadinasi, jie negali išvengti normalaus gyvenimo eilinių žmonių visuomenėje ir ryšių su visuomene. Kiekvienas turi savo darbą, be to, kiekvienam reikia gerai jį atlikti, kai kurie dirba būtent kalbėdami. Ar tai prieštaravimas? Ne. Kodėl nėra prieštaravimo? Kalbos tobulinimas kurį mes aiškiname, iš esmės skiriasi nuo religinio. Skirtingos tobulinimosi mokyklas turi skirtingus reikalavimus. Kai mes atveriamė burną ir kalbame, mūsų žodžiai turi atitikti praktikuotojų Sinsino normas, nereikia sėti nesutarimų, nereikia sakyti blogų žodžių. Besitobulindamas tu turi save vertinti pagal *Fa* kriterijus ir pagalvoti, ar tai būtina sakyti. Jeigu iš įstatymo taško tavo žodžiai atitiks praktikuotojų Sinsino normas, tai problemos nebus. Be to, mes taip pat turime papasakoti apie įstatymą, išplatinti įstatymą, todėl mes negalime nekalbėti. Kai mes kalbame apie savo kalbos tobulinimą, tai turime omenyje, kad nereikia plepėti apie šlovę ir naudą, kas priklauso eiliniams žmonėms, ir apie

tai, kas neturi nieko bendro su konkrečiu praktikuotojų darbu visuomenėje; vienos mokyklos praktikuotojai neturi tuščiai kalbėti arba pasisakyti norint pademonstruoti save, arba platinti kažkokius klaidingus gandus ir neoficialių šaltinių naujienas, arba rodyti didelį pomėgį, kalbant apie kažkokius visuomenės dalykus. Mano nuomone, visa tai priklauso atkaklių norų rūšiai, kas būdinga eiliniams žmonėms. Šiuo atžvilgiu, aš manau, mes turime tobulinti savo kalbą. Tai ir bus kalbos tobulinimas kurį mes aptarėme. Praeityje vienuoliai kreipė didelį dėmesį į šiuos dalykus, turėdami omenyje, kad vos tik žmogus pradeda galvoti, tai jau atsiranda karma. Todėl jie kalbėjo apie „kūno, kalbos, minčių“ tobulinimą. Jų „kūno tobulinimas“ reiškė, kad žmogus neturi daryti blogų darbų. „Kalbos tobulinimas“ reiškė, kad žmogus turi tylėti. „Minčių tobulinimas“ reiškė, kad žmogui net galvoti nereikia. Anksčiau vienuolynuose profesionalams praktikuotojams šiuo atžvilgiu buvo keliami labai griežti reikalavimai, o mes iš savęs turime reikalauti pagal praktikuotojų Sinsino normas ir suprasti, ką galima kalbėti ir ko ne.

DEVINTA PASKAITA

Čigunas ir kūno kultūra

Eilinio lygio žmonės laikosi nuomonės, kad čigunas ir kūno kultūra tiesiogiai tarpusavyje susiję. Žinoma, žvelgiant iš žemo lygio perspektyvos, kai tikslas yra tapti sveikiems, čigunas ir kūno kultūra turi tą pačią kryptį. Tačiau specifinių praktikos metodų ir naudojamų priemonių atžvilgiu čigunas labai skiriasi nuo kūno kultūros. Kūno kultūroje tvirtos sveikatos palaikymui didina krūvius, stiprina treniruotes intensyvumą, o čiguno tobulinimasis, kaip tik atvirksčiai, reikalauja, kad žmogus nejudėtų. O jeigu juda, tai lėtai, grakščiai ir suapvalintai, ir netgi išlaiko nejudrumo būseną. Šiuo atžvilgiu čigunas daug kuo skiriasi nuo kūno kultūros užsiėmimų. O iš aukšto lygio matymo taško čiguno tikslas yra ne tik ligų gydymas ir organizmo stiprinimas, jame yra žymiai aukštesnių lygių dalykai, žymiai gilesnis turinys. Jis neapsiriboja tuo, kas priklauso eilinių žmonių lygiui, jame yra antgamtinių dalykų ir, be to, įvairiuose lygiuose jis pasireiškia įvairiomis formomis. Jis žymiai viršija eilinių žmonių dalykus.

Tarp čiguno ir kūno kultūros iš esmės matomas didelis skirtumas grūdinimosi prasme. Iš sportininkų reikalaujama didinti treniruočių krūvius, ypač iš šiuolaikinių sportininkų. Kad fiziškai prisitaikytų prie šiuolaikinio sporto treniruočių lygio ir atitiktų aukštas normas, sportininkai turi nuolat išlaikyti kuo geresnę kūno būklę. Šiam tikslui pasiekti būtina didinti treniruočių krūvius, stimuliuoti kraujotaką. Tuo pačiu stiprinti ląstelių medžiagų apykaitą, išlaikant aktyvią organizmo būseną. Kodėl būtinai reikia stiprinti medžiagų apykaitą? Nes sportininkų kūnas pastoviai turi būti geriausioje sportinėje formoje. Žmogaus kūną sudaro begalinis skaičius ląstelių, kurios praeina keletą vystymosi fazių. Naujų ląstelių gyvybingumas ir aktyvumas yra didelis, jos yra augimo stadijoje. Kai jos pasiekia savo vystymosi ribą, vystytis nustoja, aktyvumo netenka. Aktyvumui nukritus į žemiausią savo lygį, šias ląsteles pakeičia naujos ląstelės. Pavyzdžiui, paimekime dvylikos valandų ciklą. Sakykime, šeštą valandą ryto ląstelės pasidalino, po to ląstelės yra pakilimo būsenoje. Devinta, dešimta ir vienuolika valandos yra geriausias jų laikas. O dvyliktą valandą ląstelės nustoja kilti gyvybingumo keliu ir pradeda aktyvumo netekti. Vis dėlto, ląstelės dar turi pusę savo gyvybingumo. Bet ši likusi pusė jau neatitinka varžybose dalyvaujančių sportininkų kondicijos reikalavimų.

Ką daro sportininkai? Jie sustiprina treniruotę, paspartina kraujotaką, tuo pasiekdami, kad naujos ląstelės pakeistų senąsias. Štai koku keliu eina mūsų sportininkai. Reiškia, ląstelės, neužbaigusios viso proceso, išeina iš rikiuotės savo gyveno pusiaukelyje. Taip sportininkai pastoviai gali būti geros sveikatos ir padidinto gyvybingumo būsenoje. Iš kitos pusės, žmogaus ląstelės be galo dalintis negali. Ląstelių dalinimosi skaičius yra ribotas. Sakykime, per visą gyvenimą žmogaus ląstelės gali dalintis šimtą kartų, faktiškai jos dalinasi ne mažiau milijono kartų. Sakykime, normalus žmogus gali pragyventi šimtą metų, jeigu ląstelių dalinimasis pas jį vyktų šimtą kartų. Bet dabar jo ląstelės išgyvena tik pusę savo gyvenimo ir jis gyvens viso tik penkiasdešimt metų. Bet mes nematėme sportininkų, turinčių rimtų problemų, nes šiuolaikiniai sportininkai baigia sportuoti iki trisdešimties metų. Ypač dabar, kai sportinės varžybos vyksta aukštame lygyje, vyksta masinė sportininkų atranka, todėl jų gyvenimas normalizuojasi. Todėl blogų pasekmių mes nematome. Teoriniu požiūriu, sportininkų gyvenimo būdas, iš vienos pusės, padeda žmogui išlaikyti stiprią sveikatą, o iš kitos pusės sutrumpina jo gyvenimą. Savo išorine išvaizda sportininkas paauglys būtų panašus į dvidešimties trisdešimties metų žmogų, sportininkas virš dvidešimties būtų panašus į trisdešimties keturiasdešimties metų žmogų. Daugumoje atvejų sportininkai atrodo per anksti subrendę ir vyresni už savo metus. Tai yra ir teigiama, ir neigiama. Šį klausimą reikėtų vertinti dialektiškai. Sportininkai eina būtent tokiu keliu.

Čiguno tobulinimasis pilnai priešingas kūno kultūrai. Jame nėra staigių judesių. Judesiai čia turi būti lėti, grakšti ir suapvalinti, labai lėti ir gali net visai nebūti iki pat visiško nejudrumo būsenos. Kaip mes žinome, meditacija yra vienas iš tobulinimosi metodų ir joje naudojama statinė, nejudri būseną. Čia sulėtėja širdies veikla, kraujo apytaka ir kiti fiziologiniai procesai. Daugelis Indijos jogų gali pasinerti į vandenį arba pilnos ramybės būsenoje išbūti daugelį parų užkasti žemėje; jie gali net sustabdyti savosios širdies plakimą. Jeigu žmonių ląstelės dalinasi kartą per dieną, tai besitobulinantys gali priversti savo ląsteles dalintis kartą per dvi dienas, kartą per visą savaitę, kartą per pusę mėnesio ir dar daugiau, tuo pačiu prailgindami savąjį gyvenimą. Čia kalbama apie tuos praktikos metodus, kuriuose praktikuotojai tobulina tik savo sielą, o ne kūną ir tokie praktikos metodai prailgina žmogaus gyvenimą. Kiti gali pagalvoti: „Argi žmogiškasis gyvenimas ir žmogaus gyvenimo kelias nėra nulemtas? Kaipgi galima pratęsti savo gyvybę jos netobuliant?“ Taip, tai įmanoma, kai besitobulinančiojo lygis viršija Tris Sferas, tai gyvenimą prailginti galima. Bet tokie žmonės atrodo labai nukaršę.

Tikrose gyvybės tobulinimo praktikos metuose aukšto lygio energijos medžiaga nenutrūksta, pripildo žmogaus kūno ląsteles ir, pastoviai didindama savo tankį, ji gali palaipsniui sulaukyti paprasto žmogaus ląsteles ir palaipsniui jas pakeisti. Tokiu atveju įvyksta kokybiniai pokyčiai, po kurių žmogus visada išlieka jaunas. Žinoma, tobulinimasis gana ilgas procesas. Jame reikalingos didelės žmogaus pastangos. Kentėti ir kūnu, ir siela nelengva. Ar galėsi tu išlaikyti pusiausvirą Sinsino susidūrimuose žmonių tarpe? Ar galėsi abejingai vertinti asmeninio gyvenimo interesus? Tai pasiekama per didelius sunkumus, todėl vien noro tokiam tikslui pasiekti nepakanka. Šį tikslą galima pasiekti tik tada, kai žmogaus Sinsinas ir *De* tobulinimosi keliu didėja.

Daugelis čigunų sugretina su kūno kultūra. O iš tikrųjų tarp jų labai didelis skirtumas, jie visiškai nepanašūs. Tik pačiame žemiausiame lygyje, kai geros sveikatos labai užsiimama čia pratimais ir skiriamas rimtas dėmesys ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, turint omenyje pačio žemiausio lygio tikslus, čigunas turi kažką bendro su kūno kultūra. O aukštesniame lygyje matomas visai kitas vaizdas. Žmogaus kūno išvalymas čigune turi savo paskirtį ir reikalaujama, kad praktikuotojai vadovautųsi aukštesniais principais, o ne eilinių žmonių principais. O kūno kultūra tik eilinių žmonių užsiėmimas.

Mintis

Kai mes kalbame apie mintį, tai turima omenyje žmogaus mąstomoji veikla. O kaip praktikuotojų sluoksniuose vertinamas mąstymo procesas? Kaip žiūrima į įvairias žmogiškojo mąstymo formas (mintis)? Kaip jos pasireiškia? Šiuolaikinė medicina į daugelį klausimų apie žmogaus smegenis dar neatsakė, nes smegenis tyrinėti nėra taip lengva, kaip mūsų kūno paviršiaus dalykus. Įvairios erdvės gilumoje turi įvairias formas. Bet viskas vyksta ne taip, kaip pasakoja kai kurie čiguno meistrai. Kai kurie iš jų nežino kas tai ir todėl aiškiai išdėstyti negali. Jie galvoja, kad, kai pajudina smegenis, kai pas juos atsiranda mintis, tai jie gali atlikti kažkokius darbus. Jie taip ir sako, kad šiuos reikalus atlieka jų idėja, jų mintis, o faktiškai visai ne jų mintis atliko šiuos reikalus.

Pradžioje pakalbėkime apie žmogiškojo mąstymo atsiradimą. Senovės Kinijoje dažnai sakydavo: „Širdis galvoja“. Kodėl sakydavo, kad širdis galvoja? Senovės Kinijos mokslas buvo labai išvystytas, nes tiesiogiai tyrė žmogaus kūną, gyvybę ir Visatą. Kai kurie iš tikrųjų jautė, kad galvoja širdis, o kiti jautė, kad galvoja smegenys. Kodėl taip gavosi? Idėja to, kad galvoja širdis, taip pat čia turi savo vietą. Mes matome, kad eilinio žmogaus Juanšenis labai mažas. Iš žmogaus smegenų tikrąją informaciją siunčia ne pačios smegenys, ne smegenys vaidina šį vaidmenį, o žmogaus Juanšenis. Žmogaus Juanšenis gali būti ne tik *Nivan* rū-

muose. Tai, kas Dao sistemoje vadinama *Nivan* rūmais, kaip tik yra smegenų kankorėžinė liauka, apie kurią žino šiuolaikinė medicina. Jeigu Juanšenis randasi *Nivan* rūmuose, tai mes tikrai jaučiame, kad galvoja ir informaciją siunčia smegenys. Jeigu Juanšenis yra širdyje, tai mes tikrai jaučiame, kad galvoja širdis.

Žmogaus kūnas yra mikrokosmas. Gausybė gyvų esybių taip pat juda praktikuotojų kūnuose. Jeigu tokio judėjimo dėka Juanšenis patenka į pilvą, tai žmogus jaučia, kad galvoja pilvas. Jeigu patenka į blauzdą ar pėdą, tai žmogus jaučia, kad galvoja blauzda ar pėda. Garantuoju, kad taip ir bus, nors tai gali pasirodyti neįtikėtina. Kai tu dar esi palyginti neaukštame tobulinimosi lygyje, tai jau gali tokį reiškinį pajusti. Jeigu žmogaus kūnas Juanšenio neturi, neturi charakterio, temperamento ir asmeninių charakteristikų, tai be šių dalykų jis viso labo tik mėsos gabalas. Tokio žmogaus negalime laikyti pilnaverte individualia asmenybe. O kokį vaidmenį atlieka žmogaus smegenys? Mano požiūriu, smegenys mūsų materialioje erdvėje yra tik apdorojimu užsiimantis fabrikas. Tikrąją informaciją siunčia Juanšenis, bet ne kalbos pavidale, o turinčios atitinkamą prasmę kosminės informacijos pavidale. Gavusios informaciją – komandą – smegenys ją perdirba į dabartinę kalbą, į minčių perdavimo priemonę. O vėliau mes gestais, išraiškingais žvilgsniais ir judesiais pilnai išreiškiame savąją mintį. Štai kokį vaidmenį smegenys vaidina šiame procese. Tikrąją informaciją – komandą ir tikras mintis siunčia žmogaus Juanšenis. Dažniausiai žmonės mano, kad tai tiesioginė ir savarankiška smegenų funkcija, o iš tikrųjų kai kada Juanšenis būna širdyje, ir kai kurie tikrai jaučia, kad galvoja širdis.

Smegenio tiriantys mokslininkai pastaruoju metu mano, kad žmogaus smegenys spinduliuoja kažką panašaus į elektrines bangas, bet ką būtent spinduliuoja smegenys, mes kol kas nesakysime; jeigu jau mokslininkai pripažino, kad tai materialiai egzistuoja, reiškia, tai nėra prietarai. Kokį vaidmenį atlieka ši išspinduliuojama medžiaga? Kai kurie čiguno meistrai sako: „Minties pagalba aš galiu perkelti daiktus, tau atverti dangaus regą, išgydyti tavąją ligą.“, ir taip toliau ir panašiai. Iš tikrųjų, kai kurie čiguno meistrai nežino kokius antgamtinius sugebėjimus jie turi. Jie save blogai pažįsta, bet supranta, kad jeigu ko nors užsimano, tai jiems tereikia tik pagalvoti, ir viskas bus padaryta. Iš tikrųjų, veikdama jų mintis valdo antgamtinius sugebėjimus, o antgamtiniai sugebėjimai pagal minties smegenyse įsakymą atlieka konkretų darbą. Savaime pati jų mintis nepajėgi atlikti darbo. Praktikuotojams vykdant kažkokius konkrečius darbus, visą veiklą atlieka antgamtiniai sugebėjimai.

Antgamtiniai sugebėjimai yra potencialios žmogaus kūno galimybės, bet vystantis mūsų žmogiškajai visuomenei, žmogaus mąstymas tampa vis labiau sudėtingesnis. Žmogus vis daugiau dėmesio skiria realybei, žmogus tampa vis labiau priklausomas nuo taip vadinamų šiuolaikinių instrumentų. Todėl instinktai palapsniui atrofuoja. Dao sistema išvysta grįžimą į šaltinį, grįžimą į tiesą; tobulinimosi procese tu sieki *Džen* ir galų gale grįši į tiesą, grįši į savo pirmąją prigimtį ir tik tada tu galėsi išryškinti šiuos savo instinktus. Tai, ką mes dabar vadiname ekstrasensiniais sugebėjimais, faktiškai yra žmogaus instinktai. Atrodo, kad žmonių visuomenė juda pirmyn, o iš tikrųjų ji juda atgal ir vis toliau tolsta nuo Visatos savybės. Kartą aš pasakojau apie Džaną Guolao, kuris ant asilo sėdėjo veidu atgal. Bet, matyt, tai buvo ne taip suprasta. Jis aptiko, kad eiti pirmyn – vadinasi, judėti atgal, ir žmogus vis labiau tolsta nuo Visatos savybės. Evoliuciniame Visatos procese, ypač dabar, visuotinai paplitus prekinei ekonomikai, daugelio žmonių moralė yra labai sugedusi ir vis labiau tolsta nuo Visatos savybės „*Džen Šan Žen*“. Judantys kartu su visuomenės tėkme žmonės nejaučia žmonijos moralinio nuopuolio; kai kurie iš jų netgi galvoja, kad tai yra gerai. Tik tie, kurių Sinsinas besitobulinant pakilo, atsižvelgdami atgal, gali suvokti, kad žmonių moralė nukrito iki tokio baisaus laipsnio.

Kai kurie čiguno meistrai sako: „Aš išvystysiu tavo antgamtinius sugebėjimus.“ Kokius

antgaminius sugebėjimus išvystysi? Antgamtiniai sugebėjimai be energijos neveikia. Kaip tu gali išvystyti svetimus antgaminius sugebėjimus, kai jų dar nėra, jo sugebėjimai dar nesusiformavo ir nėra jo energijos palaikomi? Niekaip. Šie čiguno meistrai „antgaminių sugebėjimų išvystymą“ supranta tik ta prasme, kad jie užmezga tavo smegenų ir tavo jau suformuotų sugebėjimų ryšį, kai sugebėjimai veikia pagal tavo smegenų komandą. Štai kaip jie vysto antgaminius sugebėjimus. Faktiškai jie jokių tau antgaminių sugebėjimų neišvystė, tiesiog padarė tik tokį nedidelį dalyką.

Praktikuotojams atliekant kokius nors reikalus, jų antgaminius sugebėjimus valdo mintis, o eiliniams žmonėms atliekant kokius nors reikalus, mintis valdo jų galūnes ir jausmų organus. Tai primena fabriką, kuriame gamybos skyrius arba direktoriaus kanceliarija siunčia įsakymus, o atitinkami padaliniai juos vykdo. Tai taip pat primena vadovavimą, kai štabas perduoda įsakymus ir valdo kariuomenę, jai atliekant užduotis. Kai aš organizavau kursus kitose vietose, tai dažnai kalbėdavau apie tai su vietinių čiguno mokymo asociacijų vadovais. Jie labai stebėjosi: „Mes iki šiol vis dar tiriamo kiek potencinės energijos ir potencialių galimybių slepiasi žmogaus mąstyme.“ Iš tikrųjų, tai nėra taip. Jie iš pat pradžių jau nuėjo ne tuo keliu. Mano požiūriu, užsiiminėdami žmogaus kūno mokslu žmonės turi pertvarkyti savo mąstymą, negalima kažką antgamtinio pažinti išeinant iš eilinių žmonių samprotavimų ir pažinimo.

Kas liečia mintis, tai egzistuoja ir kitos jų rūšys. Pavyzdžiui, kai kurie kalba apie potencialią sąmonę, pasąmonę, įkvėpimą, sapnus ir taip toliau. Sapnas – tai toks reiškinys, kurio joks čiguno meistras nenori paaiškinti. Kai tu gimei, tuo pat metu kiekvienoje iš daugelio Visatos erdvių gimė po vieną „tu“. Šie „tu“ su tavimi sudaro vienybę, tarp jų yra tarpusavio ryšys ir mąstymo ryšys. Tavo nuosavas kūnas turi Džu-Juanšeni, Fu-Juanšeni ir kitų gyvų esybių atvaizdus, ir kiekviena tavo ląstelė ir visas tavo vidus egzistuoja tokioje formoje, kokia egzistuoja tavojo atvaizdo kitose erdvėse informacija. Tai yra labai sudėtinga. Kodėl miego metu tau sapnuojasi tai viena, tai kita? Iš kur visa tai atsiranda? Medicina tai aiškina pokyčiais galvos smegenų žievėje. Tai atspindys – išraiška šiame materialiaame pavidale. O iš tiesų, tai kitų erdvių informacijos poveikis, todėl sapne tau viskas atrodo neaiškiai, neryškiai – tai tavęs neliečia, ir į tokius sapnus nekreipk dėmesio. Bet yra sapnų rūšis, turinti tiesioginį santykį su tavimi, mes to negalime pavadinti sapnu. Pavyzdžiui, tavajam *Džu-Iši*, tai yra, tavajam Džu-Juanšeniui prisispavono, kad pas tave atėjo tavo giminaičiai arba tu tikrai kažką pajutai, kažką pamatei arba kažkuo užsiiminėjai sapne. Tai reiškia, kad tavo Džu-Juanšenis iš tikrųjų kažką matė ir kažką darė kitoje erdvėje. Tuo pat metu tavo sąmonė aiški. Tokie atvejai tikrai egzistuoja, nors vyksta kitose erdvėse ir kituose erdvėlaikiuose. Argi tai galima pavadinti sapnu? Ne. Bet, kadangi tavo materialus kūnas čia tikrai miega, tai teko pavadinti sapnu, tik tokio pobūdžio sapnas turi tiesioginį santykį su tavimi.

Tokius terminus, kaip „įkvėpimas“, „pasąmonė“, „potenciali sąmonė“ ir taip toliau, mano nuomone, sukūrė ne mokslininkai, o rašytojai, remdamiesi eiliniams žmonėms būdingomis būsenomis. Šie terminai nėra moksliniai. Ką gi, galų gale, žmonės supranta kaip potencialią sąmonę? Sunku pasakyti, terminas nėra pagrįstas, nes žmonės turi labai sudėtingas, įvairias informacijas. Potenciali sąmonė primena kažkokią neaiškiai atmintį. Kas liečia pasąmonę, ją mums lengviau paaiškinti. Pagal apibūdinimą pasąmonės būseną paprastai laikoma tokia būseną, kai žmogus kažką daro būdamas neaiškioje būsenoje. Tokiu atveju žmonės sako, kad jis tai padarė nesąmoningai, o ne tikslingai. Ši pasąmonė kaip tik sutampa su *Fu-Iši*, apie kurį mes kalbame. Kai žmogaus *Džu-Iši* silpnėja ir nevaldo galvos smegenų, žmogus yra į sapną panašioje, neaiškioje būsenoje. Tokioje būsenoje ar miego nesąmoningoje būsenoje žmogus lengvai patenka į *Fu-Iši*, tai yra Fu-Juanšenio valdymą. Tada *Fu-Iši* pajėgus kažką padaryti, kitaip tariant, kažkas jau yra padaryta, kai tu esi neaiškioje būsenoje. Bet paprastai šie atlikti reikalai nėra neigiami, nes *Fu-Iši* kitoje erdvėje mato reikalo esmę ir neklysta eilinių žmonių visuomenėje. Todėl atsigavęs žmogus mato, ką jis padarė: „Kaip blogai atliktas šis

darbas, būdamas normalioje būsenoje aš taip nepadaryčiau.“ Dabar tu kalbi, kad tai blogai, bet praėjus dešimčiai penkiolikai dienų tu pasakysi: „Oi, kaip viskas puikiai padaryta! Aš net negaliu atsimiti, kaip man viskas gavosi.“ Paprastai taip ir būna, nes *Fu-Iši* nesiskaito su dabartine situacija, o galvoja apie ateitį. Būna ir reikalų, kuriuose jokių pasekmių nebūna. Jie reikšmingi tik esamuoju laiku, jeigu *Fu-Iši* šiais reikalais užsiims, galbūt jie bus iškart daromi labai gerai.

Egzistuoja dar viena forma, surišta su gero prigimtinio pagrindo žmonėmis. Šiems žmonėms labai lengva atsiduoti aukščiausioms gyvoms Būtybėms ir joms valdant atlikti kai kuriuos darbus. Tai, žinoma, kitas dalykas, mes apie tai nepasakosime, čia mes pagrinde pasakojame apie žmonių nuosavi sąmonę.

Įkvėpimo terminą taip pat sukūrė rašytojai. Paprastai manoma, kad įkvėpimas – tai kažkurią akimirką žinių, sukauptų žmogaus gyvenime, blykstelėjimas, tarsi tai būtų kibirkštys. Aš sakiau, kad iš materializmo atskaitos taško, kuo daugiau žmogus per gyvenimą sukaupe žinių, kuo daugiau dirba jo smegenys, tuo jos yra darbingesnės. Prireikius žinios iš galvos turi eiti nenutrūkstamu srautu, tokiu būdu apie įkvėpimą negali būti nė kalbos. Visa tai, ką būtų galima pavadinti įkvėpimu ar jo pasireiškimu, tokiai būsenai nepriklauso. Dažnai matomi tokie atvejai, kai žmogus laužo galvą: jis galvoja, galvoja, bet nieko sugalvoti negali, žinios tarsi išseko. Arba žmogus rašo straipsnį: rašo, rašo ir galų gale nežino, ką rašyti toliau, arba jam, kuriant kažkokią dainą, nutrūko minčių siūlas, arba žmogus, atlikdamas mokslinį tiriamąjį darbą, patenka į beviltišką situaciją. Tokiu atveju, matyt, jo kaktose išryškėja mėlynos venos, ant grindų išmėtytos nuorūkos, jį kankina galvos skausmas, bet į galvą niekas neateina. Galų gale, kokioje būsenoje atsiranda įkvėpimas? Pavyzdžiui, žmogus pavargo ir galvoja: „Na, gerai! Pailsėsiu.“ Esant stipriai *Džu-Iši* smegenų kontrolei, kitos būtybės į smegenis įsibrauti negali. O dabar žmogus ilsisi, apie nieką negalvoja ir, atsipalaidavus mąstymui, netikėtai gali ką nors sugalvoti. Taip jo galvoje atsiranda idėja. Paprastai įkvėpimas taip ir gimsta.

Kodėl būtent šiuo metu atsirado įkvėpimas? *Džu-Iši* kontroliuoja smegenis. Kuo daugiau galvos smegenys dirba, tuo stipriau jas kontroliuoja *Džu-Iši*. *Fu-Iši* neturi galimybių įsibrauti į smegenis. *Fu-Iši* yra žmogaus kūno dalis, gimė iš motinos įsčių vienu metu su žmogumi ir valdo žmogaus kūno dalį. Kai žmogui nuo ilgo galvojimo paskausta galvą ir žmogus kenčia, nes nieko sugalvoti negali, *Fu-Iši* taip pat jaučiasi blogai ir jam taip pat skauda galvą, stipriai skauda. Pasinaudojęs tuo, kad *Džu-Iši* susilpnino savo kontrolę, *Fu-Iši* pavyksta smegenyse atspindėti tai, ką jis žino, nes *Fu-Iši*, būdamas kitoje erdvėje, mato reikalo esmę. Tokiu būdu, su jo pagalba žmogus sėkmingai dirba, rašo ir kuria.

Kai kurie gali pasakyti: „Tada mes naudosisimės *Fu-Iši*.“ Man tik ką žmonės perdavė raštelį su klausimu: „Kaip užmegzti ryšį su *Fu-Iši*?“ Tu negali tokio ryšio užmegzti, nes tu tik pradėjai praktikuotis. Tu kol kas dar nieko nesugebi, geriau nesusidėti. Jeigu tu tai padarysi, tai, neabejotinai, iš prisirišimo. Galbūt kai kurie galvoja: „Ar mums tokiu atveju galima su *Fu-Iši* pagalba sukurti dar daugiau materialinių vertybių žmonių visuomenės vystymosi labui?“ Ne, negalima! O kodėl? Todėl, kad tavojo *Fu-Iši* žinios taip pat labai ribotos. Erdvės sudėtingos, daug lygių. Šios Visatos struktūra gana sudėtinga. *Fu-Iši* sugeba žinoti tik tai, kas yra jo erdvėje. *Fu-Iši* jau nežino to, kas yra jo erdvės išorėje. Be to, egzistuoja daug įvairių erdvių įvairiuose vertikalios krypties lygiuose. Tik aukščiausios gyvos Būtybės labai aukštuose lygiuose gali kontroliuoti žmonijos vystymąsi. Tai turi savo dėsningumus.

Mūsų eilinių žmonių visuomenė vystosi istoriškai dėsningai. Tu nori, kad ji vystytųsi taip, kad tokiu būdu pasiektų kažkokį tikslą, bet aukščiausios gyvos Būtybės taip negalvoja. Argi senovės žmonės nesvajavo apie šiuolaikinių lėktuvų, traukinių ir dviračių išradimą? Aš sakau,

kad vargu ar nesvajoto. Bet istorijai nepasiekus atitinkamo etapo, jie jų sukurti negalėjo. Paviršutiniškai, išeinant iš eiliniams žmonėms įprastinės teorijos ir iš žmonijoje egzistuojančių žinių matymo taško, tai paaiškinama tuo, kad mokslas nepasiekė tokio lygio, todėl žmonės ir negalėjo panašių dalykų sukurti. Iš esmės, žmonijos mokslo vystymasis taip pat eina istorijos numatyta kryptimi. Tu nori dirbtiniais metodais pasiekti kažkokį tikslą, bet to padaryti nepavyks. Žinoma gali būti, kad kai kurių *Fu-Iši* veikia lengvai. Kažkoks rašytojas sako, kad gali parašyti tūkstančius hieroglifų per dieną ir nepavargsta; kai tik nori parašyti, tai greitai parašo. Kai kiti perskaito, tai pagiria. Kodėl tai įmanoma? Todėl, kad jo *Džu-Iši* ir *Fu-Iši* dirba kartu ir pastarasis atlieka pusę darbo. Bet taip būna ne pas visus, pas absoliučią žmonių daugumą *Fu-Iši* visai nedalyvauja. Jeigu tu panorėsi, kad *Fu-Iši* dirbtų, tai bus blogai – gausis kaip tik priešingai.

Rami ir švari širdis

Daugelis, užsiimdami praktika, negali pasiekti ramybės būsenos. Jie visur ir visada klausinėja čiguno meistrų: „Mokytėjau! Aš nesuprantu, kodėl užsiiminėdamas negaliu įeiti į ramybės būseną. Vos tik atsisėdu medituoti, tai iškart kyla įvairios mintys, apmąstymai apie kas jį žino ką.“ Iš tikrųjų, jos kaip audringa jūra, aibė įvairiausių minčių, tu visai negali įeiti į ramybę. Kodėl ramybė neateina? Kai kurie šito nesupranta ir galvoja, kad čia slypi kažkokios paslaptys. Jie kreipiasi pas žinomus meistrus ir prašo išmokyti kažkokių geriausių būdų, kurie jiems padėtų įeiti į ramybės būseną. Mano manymu, jie prašo išorinės pagalbos. Jeigu tu nori pakelti savąjį lygį, tai privalai priešasčių ieškoti savyje. Tu turi dirbti su savo širdimi. Tik tokiu atveju tu galėsi iš tikrųjų pakilti aukštyn ir, sėdėdamas meditacijos pozijoje, įeisi į ramybės būseną. Sugebėjimas įeiti į ramybės būseną – tai kaip tik *Gunas*, o meditacijos jėga – lygio išreiškimas.

Ar gali eiliniai žmonės lengvai įeiti į ramybės būseną? Ne, visai negali, išskyrus žmones su labai geru prigimtinio pagrindu. Kitais žodžiais tariant, jeigu žmogus negali įeiti į ramybės būseną, tai esmine priežastimi yra ne kažkokie sugebėjimai ar būdai, o žmogaus minčių ir sielos nešvara. Būdamas eilinių žmonių visuomenėje, prieštaravimuose tarp žmonių tu atkakliai sieki asmeninių tikslų, stengiesi patenkinti visus žmogiškus jausmus. Pas tave įvairiausi norai ir prisirišimai, vardan kurių tu su kitais kovoji, su jais konkuruoji, nuo kurių tu negali atsipalaiduoti, kuriems tu negali būti abejingas, ir tokiose sąlygose tu nori įeiti į ramybės būseną. Ar lengva tai? Užsiimdamas praktika, kažkas sau sako: „O aš netikiu: aš dabar įeisiu į ramybės būseną, nieko negalvosiu.“ Tai pasakęs jis iškart patenka į būseną, kai jį apninka ištisas minčių spiečius. Pasirodo, tavo siela yra nešvari, todėl ir negali įeiti į ramybės būseną.

Galbūt kas nors su manimi nesutiks ir pasakys: „Argi kai kurie čiguno meistrai nemoko visokių metodų? Galima susikoncentruoti į vieną tašką, galima stebėti ir įsivaizduoti, o taip pat sukonzentruoti mintis dano lauke, stebėti dano lauką savo kūno viduje arba kartoti Budos vardą, ir taip toliau.“ Yra tokie metodai, bet jie nėra vien tik metodai, o savo rūšies *gunfu* pasireiškimas, kuris turi tiesioginį ryšį su mūsų Sinsino tobulinimu, su mūsų lygio pakėlimu, bet vien tik metodai praktikuotojo į ramybės būseną neįves. Jeigu netiki, gali pabandyti. Tarkime, tavyje viešpatauja daugelis stiprių norų ir atkaklių troškimų, nuo kurių tu negali atsipalaiduoti. Pabandyk įeiti į ramybės būseną. Kažkas sako, kad užtenka Budos vardo kartojimo. Argi Budos vardo kartojimas padės tau įeiti į ramybės būseną? Kai kurie sako, kad Budos Amitabos mokykloje lengva praktikuoti, čia tereikia kartoti Budos vardą. Pabandyk tai padaryti, o ten pasižiūrėsim. Aš sakyčiau, kad tai taip pat *gunfu*. Tu sakai, kad tai lengva, o aš sakau, kad ne, nes nei viena mokykla nėra lengva.

Visiems žinoma, kad Buda Šakjamunis skelbė susitelkimą. O ką jis skelbė prieš tai? Jis skelbė „atsisakymą“. Tai yra atsisakymas nuo visų norų ir prisirišimų, tol, kol sieloje nieko nelieka. Tik tada ateina susitelkimas. Ar ne taip? O susitelkimo būseną taip pat yra *gunfu*, tu iškart negali pilnai nuo visko atsisakyti. Laikui bėgant, kai tu žingsnis po žingsnio atsikratysi nuo viso blogio, tavo susikaupimo jėga taip pat padidės iš paviršutiniško į gylį. Žmogus, kartodamas Budos vardą, turi susikoncentruoti ir apie nieką negalvoti, siekdamas, kad kitos smegenų dalys atsijungtų ir taptų nuo tokio kartojimo neveiklios. Viena mintis turi pakeisti tūkstantį minčių, kad kiekvienas skiemuo iš „A – mi – ta – ba“ galėtų tau švytėti prieš akis. Argi tai nėra tam tikras *gunfu*? Ar pradėjęs praktikuoti tai įveiks? Neįveiks. Vadinasi, žmogus tikrai į ramybės būseną neįeis. Jeigu netiki, gali pabandyti. Žmogus paeiliui kartoja Budos vardą ir tuo pat metu galvoja ir apie tą, ir apie aną: „Įmonės vadovai manęs nevertina, taip mažai šį mėnesį mane premijavo.“ Kuo daugiau jis apie tai galvoja, tuo labiau piktinasi, o tuo tarpu dar kartoja Budos vardą. Pasakykite, ar jis gali užsiimnėti praktika? Argi tai nepriklauso nuo *gunfu*? Argi tai nėra nešvaros tavo sieloje pasireiškimas? Tie, pas ką atvira dangaus rega, gali matyti savo viduje dano lauką. Apatinėje žmogaus pilvo dalyje yra sukongcentruotas dano laukas. Kuo švaresnė jo energinė medžiaga, tuo dano laukas šviesnis, o kuo žemesnis jos švaros laipsnis, tuo tamsiau. Tu stebi daną dano lauke, bet ar tau tai padės įeiti į ramybės būseną? Nepadės. Vadinasi, ne metode esmė, o tai, kad žmogaus sumanymai ir mintys nešvarios. Tu stebi dano lauką, matai, kad danas blizga, ir tau sieloje malonu. Ir staiga danas pavirsta butu. „Šį kambarį po vestuvių atiduosiu sūnui, šį kambarį – mano dukrai, šiame gyvensime mes su žmona, o viduryje bus svetainė. Puiku! Bet ar duos man šį butą? Teks ieškoti būdų, kad jį gaučiau, bet kokių imtis priemonių?“ Štai kokių dalykų siekia žmogus. Kaip tavo manymu, ar galės jis įeiti į ramybės būseną? Kiti sako: „Aš atvykau čia, į eilinių žmonių visuomenę, tarsi būčiau sustojęs viešbutyje. Šiek tiek pagyvensiu ir kuo greičiau išėsiu.“ O kai kurie taip prisiriša prie šios vietos, kad pamiršta apie savo tikrus namus.

Tikrame tobulėjime reikia tobulinti savąją širdį, tobulintis viduje, ieškoti savyje, negalima prašyti išorinės pagalbos. Kai kuriose mokyklose sakoma, kad Buda yra širdyje. Tai turi pagrindą, bet kai kurie tai suprato neteisingai. Kai sakoma, kad Buda yra širdyje, kai kurie tai supranta, tarsi jis pats būtų Buda, tarsi Buda iš tikrųjų yra jo širdyje. Argi žmogus neklysta taip suprasdamas? Taip suprasti negalima. Turima omenyje tai, kad tu gali sėkmingai tobulintis tik tada, kai tobulini savąją širdį – būtent toks principas. Kaip gali Buda būti tavo kūne? Dievybė pasirodo per tobulinimąsi.

Tu negali įeiti į ramybės būseną, nes tu nepasiekei minčių tuštumos. Tu nesi tokiam aukštam lygyje. Tai daroma palaiptai nuo paviršiaus į gylį, minčių tuštumos pasiekimas ir lygio pakilimas abipusiškai palaiko vienas kitą. Išsilaisvinęs nuo prisirišimų, tu pasieksi lygio pakilimą, tavo susikaupimo jėga taip pat išaugs. Aš sakau, kad ramybės būsenos siekimas kokių nors būdų ir priemonių pagalba reiškia išorinės pagalbos prašymą. O ko nors iš išorės prašymas kaip tik yra nukrypimas nuo teisingo kelio praktikoje ir patekimas į ereziją. Budizme ypač akcentuojama: kas prašo išorinės pagalbos, tas nuėjo paskui demoną. Jeigu tu tikrai nori tobulintis, tai būtina tobulinti savo širdį. Švara ir neveikimo dvasia įsiviešpataus sieloje tik tokiu atveju, kai tu pakelsi savo Sinsiną. Tokiu atveju tu galėsi susiliesti su mūsų Visatos savybe, galėsi iš savęs pašalinti visokios rūšies norus, prisirišimus ir blogus dalykus, galėsi iš savęs išmesti visa bloga ir pakelti savąjį lygį. Tada Visatos savybė tavęs jau neribos, ir tavo *De* materija pavirs į *Guną*. Ar čia nepasireiškia tarpusavio sąveika? Tokia dalykų logika!

Subjektyvia priežastimi to, kad žmogui nejmanoma įeiti į ramybės būseną, yra tai, kad žmogus neatitinka praktikuotojams keliamų reikalavimų. Pastaruoju metu egzistuoja ir objektyvios priežastys, kurios rimtai trukdo praktikuotojams pakelti lygį, darydamos praktikuotojams nemažą įtaką. Visiems žinoma, kad vystantis atvirumo ir ekonomikos pagyvėjimo reformai,

politika taip pat mažina savo apribojimus. Daugybė naujų užsienio pasiekimų įvesta moksle ir technikoje, gerėja ir mūsų liaudies gyvenimo lygis. Eiliniai žmonės mano, kad tai gerai. Bet iš dialektinio vienybės suskaidymo principo kartu su atvirumu reformos eiga į mūsų gyvenimą įėjo visokie negerai dalykai. Siekdama didelių tiražų, grožinė literatūra neišeina be bulvarinio turinio, kitaip ji bus nepaklausyta. Kino filmai ir tv filmai be erotinio turinio scenų tarsi neranda žiūrovų; kino biznyje siekiama didesnio kino teatrų lankomumo. Norima, kad televizijų ekranai pritrauktų kuo daugiau žiūrovų. Kas liečia vaizduojamojo meno kūrinys, tai kas žino, ar tai tikrai yra vaizduojamasis menas, ar kas nors kita, bet tik mūsų senajame kinų nacionaliniame mene tokių dalykų nebuvo. Tokia mūsų kinų nacijos tradicija nėra vieno kažkokio konkretaus žmogaus išradimas ar kūrinys. Skaitydamas paskaitas apie priešistorinę kultūrą aš jau pažymėjau, kad visa turi savo ištakas. Žmonijos moralės matuoklė tapo iškreipta ir pasikeitė, pasikeitė ir gėrio, ir blogio vertinimo kriterijus – tai eilinių žmonių reikalai. Bet vienintelis gero ir blogo žmogaus vertinimo kriterijus – mūsų Visatos savybė „Džen Šan Žen“ – išlieka nepakitę. Būdamas praktikuotoju tu nori išsilaisvinti, todėl tu turi save įvertinti pagal šį kriterijų, o ne pagal eilinių žmonių normas. Štai kokie objektyvūs trukdžiai apie mus egzistuoja. Trukdžiais yra ne tik aukščiau išsakyta, bet vienas po kito pasirodę tokie reiškiniai, kaip homoseksualizmas, seksualinė laisvė, narkomanija ir kiti chaotiški dalykai.

Žmonijos visuomenė išsivystė iki šiuolaikinio etapo. Jūs pagalvokite, jeigu ji ir toliau taip vystysis, į ką tai bus panašu? Ar galima jai leisti egzistuoti amžinai? Jeigu žmogus jos neišstaisys, tai išstaisys dangus. Kaskart, kai su žmonija atsitinka katastrofa, ji randasi būtent tokioje būsenoje. Eilėje paskaitų aš neminėjau klausimo apie didelę žmonijos katastrofą, nors apie tai kalbama religijose, ir daugelis žmonių aptarinėja šią karštą temą. Aš jums nurodysiu tokią problemą: pagalvokite, mūsų visuomenėje įvyko labai rimti moralės lygio pokyčiai! Iki tokio lygio įtempti santykiai žmonių tarpe! Pagalvokite patys, ar mūsų žmonija nepriėjo labai pavojingos ribos? Egzistuojanti aplinka rimtai trukdo mūsų praktikuotojams pakilti į aukštą lygį. Štai ten, visur gatvėse, tiesiog kelio viduryje iškabino erotinio turinio plakatus, pakelk galvą ir juos pamatysi.

Laodzi savo laiku sakė: „Kai išmintingas žmogus girdi apie Dao, jis kruopščiai jį praktikuoja.“ Išmintingas žmogus girdi apie Dao ir supranta, kad labai nelengva gauti tikrąjį Įstatymą. Jeigu dabar nesitobulinti, tai kada? Sudėtinga aplinka, mano nuomone, dalykas neblogas. Kuo aplinka sudėtingesnė, tuo didesnės galimybės tapti išskirtiniu žmogumi. Jeigu sugebėsi išsilaisvinti iš šios sudėtingos aplinkos, tai tobulinimasis bus nuodugnis.

Aš sakyčiau, kad tam, kuris sugebės iš tikrųjų, tvirtai pasišventęs, tobulintis, kaip tik atvirščiai, sudėtinga aplinka bus geras dalykas. Be prieštaravimų, be tinkamos aplinkos, palankaus tavojo Sinsino pakėlimui, tau nepakilti. Kaip mums tobulintis, kai ir tau gerai, ir man taip pat gerai? Eilinis besitobulinantis – tarsi „paprastas žmogus, kuris išgirdo apie Dao“ – jis tai praktikuoja, tai ne. Sunku pasakyti, ką pasieks. Kai kurie čia klausosi Mokytojo paskaitos ir mano, kad Mokytojas kalba teisingai, o po to grįš į eilinių žmonių visuomenę ir vėl manys, kad šio gyvenimo interesai realūs. Taip, jie realūs ir ne tik jums, bet taip pat vakarų milijonieriams ir milijardieriams, kurie prieš mirtį pamato, kad pas juos nieko nėra, išskyrus tuštumą, o materialus turtas yra tai, ko žmogus gimdamas neatsineša ir po mirties nepasiima. Kodėl taip aukštai vertinamas Gunas? Todėl, kad jį tiesiogiai neša tavo Juanšenis, žmogus jį gali atsinešti gimdamas ir pasiimti mirdamas. Mes sakome, kad Juanšenis nemirtingas, tai visai nėra prietarai. Kai numetamos mūsų materialaus kūno ląstelės, nežūva žymiai smulkesnės molekulės, esančios kitoje erdvėje. Numetamas tik apvalkalas.

Tai, apie ką aš pasakoju, priklauso žmogaus Sinsino klausimui. Savo laiku Šakjamunis ir Bodhidharma išsireiškė sekančiai: „Kinija, Rytų žemė – gimtinė žmonių su dideliu De.“ Daugelis

įvairių epochų vienuolių Kinijoje, o taip pat ir kinų dauguma šiuo pasakymu didžiuojasi ir mano, kad gali išstobulinti aukštą Guną. Todėl daugelis, gulėdami ant laurų, džiaugiasi: „Vis dėlto šaunuoliai mūsų kinai, Kinija – žmonių su dideliu prigimtinu pagrindu tėvynė, didžiojo *De* žmonių tėvynė.“ Faktiškai jie nesupranta, kokia mintis slypi šiuose žodžiuose. Kodėl Kinija yra žmonių su didžiu *De* tėvynė, ir kodėl čia galima išstobulinti aukštą Guną? Daugelis nesupranta tikros aukštame lygyje esančių žmonių žodžių esmės. Nežino, kokį aukštą laipsnį ir kokį idealą yra pasiekę šie žmonės, kokia jų mąstymo būseną. Žinoma, mes netikslinsime, ką jie turėjo omenyje. Jūs pagalvokite: tik įvairiarūšėje žmonių minioje, tik sudėtingiausioje aplinkoje galima išvystyti aukštą Guną. Štai tokia prasmė.

Prigimtinis pagrindas

Prigimtinis pagrindas priklauso nuo to, kiek *De* kitoje erdvėje turi žmogaus kūnas. Jeigu *De* mažai, o juodos materijos daug, tai karmos laukas bus didelis. Tai reiškia blogą prigimtinių pagrindą. Jeigu *De* daug, tai baltosios materijos daug, jo karmos laukas bus mažas. Vadinasi, žmogaus geras prigimtinis pagrindas. Abi žmogaus materijos, balta ir juoda, gali virsti viena į kitą. Kaip tai vyksta? Žmogui darant gera, pas jį atsiranda baltoji materija. Žmogus baltąją materiją gauna kentėdamas nelaimės ir kančias, padaręs gerus darbus. O juodoji materija atsiranda atlikus blogus darbus ir poelgius – tai karma. Egzistuoja toks virsmo procesas. Tuo pat metu egzistuoja priklausomybė atitinkamam nešėjui, nes šios materijos tiesiogiai seka paskui Juanšenį, jos abi nėra vieno persikūnijimo produktas, o yra sukauptos per labai ilgą laikotarpį. Todėl žmonės kalba apie karmos sukauptumą, apie *De* kaupimą, be to, visa tai gali būti paveldėta iš protėvių. Kartais aš atsimenu, kaip senovės žmonės arba Kinijos seniai kalbėdavo apie protėvių sukauptą *De* arba apie *De* kaupimą, apie *De* praradimą. Tai pasakyta labai teisingai, visiškai teisingai.

Geras ar blogas prigimtinis pagrindas nustato gerą ar blogą žmogaus supratimą. Blogas prigimtinis žmogaus pagrindas jo supratimą blogina. Kodėl? Todėl, kad pas žmogų su geru prigimtinu pagrindu yra daug baltos materijos, kuri susilieja su mūsų Visata, be jokios izoliacijos susilieja su jos savybe „*Džen Šan Žen*“. Visatos savybė tiesiogiai išryškėja tavajame kūne, tiesiogiai su tavo kūnu susisiečia. O juodoji materija kaip tik atvirkščiai gaunama per blogus darbus. Ji priešinga mūsų Visatos savybei, todėl juodoji materija atskirta nuo mūsų Visatos savybės. Kai šios materijos daug, ji aplink žmogų sudaro lauką, kuris žmogų blokuoja. Kuo šis laukas didesnis, tuo didesnis jo storis ir tankis, tuo blogesnis žmogaus supratimas, nes jis atliks blogus darbus, pas jį atsirado juodoji materija, todėl jis negali susijungti su Visatos savybe „*Džen Šan Žen*“. Daugumoje atveju toks žmogus tuo labiau nebetiki tobulinimusi. Kuo silpnesnis jo supratimas, tuo stipriau karma jam trukdo, kančios silpnina jo tikėjimą. Tai tobulinimesi sukelia sunkumus.

Lengviau tobulintis tiems, kas turi daug baltosios materijos. Jeigu tik jis tobulinimosi procese susilies su Visatos savybe, jeigu jo Sinsinas pakils, tai jo *De* tiesiogiai pavirs į Guną. O žmogus su dideliu juodos materijos kiekiu primena žaliavas apdorojantį fabriką. Pas vienus medžiagos jau paruoštos, o jam reikalinga papildoma procedūra, nes pas jį žaliava, kurią reikia apdoroti. Toks procesas egzistuoja. Todėl jam pradžioje reikia išgyventi bėdas, pašalinti savo karmą, paverčiant ją į baltą *De* materiją. Tik po to pas jį galės augti aukštas Gunas. Bet tokio žmogaus supratimas ir taip blogas, o tu jį verti kentėti dar labiau. Tokiu atveju jis dar labiau netiki ir jau nebeturi kentėjimui jėgų. Todėl turintiems daug juodosios materijos sunku tobulintis. Anksčiau Dao sistemoje ar mokyklose, kuriose mokymo perdavimas vyko individualiai, sakydavo, kad „mokytojas pasirenka mokinius, o ne mokiniai pasirenka mokytoją“. Buvo būtina pasižiūrėti, kiek mokiny savajame kūne turi šių dalykų.

Prigimtinis pagrindas nustato žmogaus supratimo sugebėjimą, bet taip būna ne visada. Kai kurių prigimtinis pagrindas labai blogas, bet labai gera šeimyninė aplinka. Daugelis giminių praktikuoja arba yra budistai, kurie tiki tobulinimusi. Tokia aplinka stimuliuoja jų tikėjimą, gerina jų supratimą, todėl tai neturi absoliutaus pobūdžio. Yra žmonės su labai geru prigimtiniu pagrindu. Bet, gavę išsilavinimą ankstesniais metais, kai visuomenės ideologinis auklėjimas buvo ekstremalus ir išsiskyrė kraštutiniu, kas ugdė siauros pasaulėžiūros žmogų, jie netiki nieko, kas išeina iš jų pažinimo sferos. Tai žmogui taip pat rimtai trukdo pagerinti savo supratimo sugebėjimą.

Pateiksiu pavyzdį. Antrą kursų dieną aš perskaičiau paskaitą apie dangaus regos atvėrimą. Dalyvavo vienas mokinys su geru prigimtiniu pagrindu. Aš jam iškart labai aukštame lygyje atidariau dangaus regą. Jis pamatė gausybę to, ko kiti matyti negalėjo. Ir štai jis žmonėms sako: „Ach! Aš matau visoje patalpoje, kur skelbiamas Įstatymas, ant žmonių krenta Falunai kaip snaigės; matau tikrąjį Mokytojo Li kūną, matau Mokytojo Li aureolę; matau Faluną, kiek yra Įstatymo Kūnų. Matau kaip Mokytojas Li vienu metu įvairiuose lygiuose išdėsta Įstatymą, matau, kaip Falunai reguliuoja mokinių sveikatą. Dar matau, kai Mokytojas skaito paskaitą, lygmuo po lygmenis, skirtinguose lygmenyse, Mokytojo Guno kūnas išdėsto Įstatymą. Be to, dar matau, kaip šventos Deivės barsta gėles.“, ir taip toliau. Jis pamatė tokius nuostabius vaizdus. Visa tai rodo, kad žmogaus gerokas prigimtinis pagrindas. Tačiau baigdamas savo pasakojimą, jis pareiškia: „Aš visu tuo netikiu.“ Kai kurie dalykai jau yra šiuolaikinio mokslo patvirtinti. Daugeliui jų galima rasti paaiškinimą šiuolaikiniame moksle. Apie kažką mes jau kalbėjome. Iš tikro, tai, kas yra čiguno pažinta išeina už šiuolaikinio mokslo pažinimo ribų, tai neabejotina. Iš čia matyti, kad prigimtinis pagrindas supratimo sugebėjimo pilnai neapsprendžia.

Supratimas

Kas tai yra supratimas? Supratimas yra religinės kilmės žodis. Budizme tai besitobulinančiojo Budos Įstatymo supratimas, pažinimo supratimas, galutinis supratimas ir išminties supratimas. Bet dabar šis žodis jau įėjo į eilinių žmonių buitinį žodyną. Sakykime, nuovokus žmogus moka nuspėti viršininko mintis, žino kaip jam įtikti. Apie tokį žmonės sako, kad jis turi gerą supratimo sugebėjimą. Žmonės supranta šį klausimą štai taip. Bet kai tu viršysi eilinių žmonių lygį ir būsi šiek tiek aukščiau, tai pastebėsi, kad eilinių žmonių pažintas jų lygio principas dažnai yra klaidingas. Tai nėra supratimas, apie kurį mes kalbame. Gudrus žmogus negali turėti gero supratimo sugebėjimo, nes, būdamas per daug nuovokus, jis dažnai ką nors daro tik pasirodymui, valdžios palankumui nusipelnyti. Tokiu atveju, iš tikrųjų, darbą teks atlikti kitiems, kuriems jis ir lieka skolingas; kadangi jis yra suktas ir gali gudrauti, tai gauna didesnę naudą, o kitiems atitenka bloga. Kadangi jis gudrus, tai nenori turėti nuostolių; jis retai patiria nuostolius, o nuostolius gauna kiti. Vis didesnę dėmesį jis kreipia į šias menkas realias ir materialias naudas, nuo to jo natūra vis labiau siaurėja. Jam atrodo, kad dėmesio verti tik eilinių žmonių materialūs interesai. Jis save laiko praktišku žmogumi, turėti nuostolių jis nenori.

O jam dar pavydima! Tau pasakysiu – nepavydėk jam. Tu visiškai nežinai, kaip jam sunku gyventi. Jis be apetito valgo. Miega blogai. Net sapne jis bijo ką nors prarasti. Asmeninių interesų vardan jis atiduoda paskutines jėgas. Jo gyvenimas iš tikrųjų nelengvas. Vardan to jis gyvena visą gyvenimą. Mes sakome, kad iškilus prieštaravimams, reikia atsitraukti žingsniu atgal ir atsivers begalinės erdvės. Garantuojau, bus kitas vaizdas. O toks žmogus, kaip jis, nusileisti nenori. Gyvenimas jį labai vargina. Tu jau iš jo nesimokyk. Besitobulinančiųjų aplinkoje sakoma, kad toks žmogus giliai klysta. Siekdamas materialios naudos,

jis visai pasiklydo eilinių žmonių tarpe. Lengva pasakyti, kad jis išlaikytų *De*! Tu patari jam praktikuoti, o jis netiki: „Praktikuoti? Pas jus, praktikuojančius, nepriimta smūgiu atsakyti į smūgį, barniu į barnį. Žmonės tau daro kiaulystes, o tau sieloje negalima jų nekęsti. Atvirkščiai, tu dar turi jiems padėkoti. Visi jūs panašūs į AQ! Kiekvienas jūsų – psichikos pacientas!“ Tokiam žmogui tobulinimasis nesuprantamas. Jis tave laiko keistu. Jis tave laiko kvailiu. Argi ne sunku jį išgelbėti?

Supratimas, apie kurį mes kalbame, nėra susijęs su tuo, kas pasakyta prieš tai, o kaip tik liečia santykį su asmeniniais interesais, dėl ko jis ir pavadino mus kvailiais. Mes kalbame būtent apie tokį supratimą. Žinoma, iš tikrųjų mes nesame kvaili, mes tik abejingai vertiname asmeninius interesus, o kitais atžvilgiais mes protingi. Kai mes užsiimame koku nors moksliniu tyrimu, vykdomė kokius nors vadovybės pavedimus arba atliekame kokį nors darbą, tai mums viskas aišku, ir mes pilnai galime susidoroti. Mes abejingai vertiname asmeninius interesus, prieštaravimus žmonių tarpe. Kas tada tave vadins kvailiu? Niekas. Garantuoju, kad taip ir bus.

Paimkime nors ir tikrą kvailį. Iš aukšto lygio vertinimo taško viskas gaunasi atvirkščiai. Eilinių žmonių tarpe kvailys negali padaryti rimtos kiaulystės, nesugeba siekti asmeninės naudos ir šlovės ir tuo pačiu negali prarasti *De*. Bet kiti jam duoda *De*. Atiduoda, kai jį muša ir bara. O *De* – ypatingai vertinga materija. Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: kas nepraranda, tas negauna, kad gautum, turi prarasti. Pamatę kvailį, žmonės jį plūsta: „Tu didelis kvailys!“ Po šio plūdimo į jo pusę atleikia dalelė *De*. Tu kitą įskaudini, vadinasi, tu – gaunanti pusė, dėl ko tu ir turi prarasti. Praeidami pro šalį, smogia jam koja: „Koks tu kvailys!“ Štai taip jam atitenka naujas *De* gabalėlis. Jį skriaudžia, muša, o jis į visa tai tik šypsosi: „Duok, atiduok, tu man duodi *De*, o aš jo neatstumi nuo savęs!“ Pagalvokite, kas protingesnis, vertinant pagal aukšto lygio principus? Argi ne jis? Jis pats protingiausias. Jis nepraranda net mažiausio *De*, o kiek tu jam *De* meti, tiek jis mielai ir priima, viską pasilieka sau. Jis kvailas šiame gyvenime, bet nebus kvailiu savo sekančiame persikūnijime. Jo Juanšenis taip pat ne kvailas. Religijose sakoma: jeigu žmogus turi daug *De*, tai persikūnijęs jis taps dideliu viršininku arba turtuoliu, jis savo turimą *De* pakeis į visa tai.

Mes sakome, kad *De* gali tiesiogiai pavirsti į Guną. Argi būtent ne nuo *De* virsmo priklauso tavo tobulinimosi aukštis? *De* gali tiesiogiai pavirsti į Guną. Argi ne iš tokios rūšies materijos virsmo gimsta Gunas, kuris nustato žmogaus lygį ir jo Guno jėgą? Pasakyk, argi *De* nėra vertinga? *De* galima atsinešti ateinant į šį pasaulį, o taip pat pasiimti išeinant iš šio pasaulio. Budizme sakoma, kad tavo tobulinimesi pasiektas aukštis kaip tik yra tavasis *Go Vei*. Kiek tu atiduosi, tiek ir gausi. Tokia yra reiškinio logika. Religijose sakoma, kad, turėdamas *De*, atgimęs tu tapsi stambiu valdininku arba valdysi didelį turtą. Jeigu pas žmogų *De* mažai, tai jis netgi išmaldos negaus, kadangi jam neužtenka *De* mainams, nes kas nepraras, tas negaus! Jeigu *De* visai nėra, tai žmogaus kūnas ir jo Juanšenis bus pilnai sunaikinti. Jis tikrai mirs.

Praeityje buvo toks čiguno meistras. Kai jis tik išėjo pas žmones, jo lygis buvo visai aukštas, po to jis pateko į šlovės ir naudos spąstus. Mokytojas išsivedė jo Fu-Juanšeni, nes jis, kaip ir visi, priklausė tiems, pas kuriuos tobulinosi Fu-Juanšenis. Kol Fu-Juanšenis nebuvo išvestas, jis žmogų valdė. Pateiksiu pavyzdį. Vienoje organizacijoje vyko butų skirstymas. Viršininkas sako: „Tegul tie, kam reikia buto, prieina ir išdėsto savo gyvenimo sąlygas. Tegu paaiškina buto poreikį.“ Po to kiekvienas kalba savo, o jis tyli. Galų gale viršininkas, sužinojęs, kad jo sunkiausia padėtis, nusprendžia butą duoti jam. Kiti prieštarauja: „Ne, neduokite jam buto, duokite man. Man labai reikia.“ O jis atsako: „Jeigu reikia, pasiimk.“ Eiliniai žmonės palaikytų jį kvailiu. Kai kas žino, kad jis praktikuotojas, ir jo klausia: „Tu praktikuoji ir nieko neprašai, o kas tau reikalinga?“ Jis atsako: „Man reikalinga tai, ko kitiems nereikia.“ Iš tikrųjų, jis nėra kvailas. Jis pakankamai sumanus žmogus. Bet kai reikalas paliečia jo

asmeninius interesus, tai jis taip elgiasi. Jis palaiko natūralią reiškinių eigą. Kiti jo vėl klausia: „Ko žmonėms dabar nereikia?“ Jis sako: „Žmonėms po kojom guli akmenys, jie niekam nereikalingi. Štai aš juos ir pasiimsiu.“ Eiliniams žmonėms tai atrodytų nesuvokiama. Jie praktikuotojų nesupranta, nesugeba jų suprasti, tarp jų mąstyme labai didelis skirtumas. Jų lygiai per daug nutolę vienas nuo kito. Žinoma, akmenų jis neims. Jis tik išsakė eilinių žmonių supratimui neprieinamą principą: „Aš neprašau nieko, kas vertinga eilinių žmonių tarpe“. Budizmo kanonuose rašoma, kad Sukhavati pasaulyje ir medžiai auksiniai, ir žemė auksinė, ir paukščiai auksiniai, ir gėlės auksinės, ir namai auksiniai, net Budų kūnai blizga auksiniais spinduliais. Ten nerasi nei vieno akmens. Sakoma, kad pinigais ten tarnauja kaip tik akmenys. Jis, žinoma, tenai akmenų nesineš. Bet jis išsakė eiliniams žmonėms neprieinamą principą. Iš tikrųjų, praktikuotojai sako: „Mes nesiekiamo to, ko nori eiliniai žmonės, mūsų netraukia tai, ką turi eiliniai žmonės, nors eiliniai žmonės ir norėtų, bet jie niekada negaus to, ką mes turime.“

Tikrovėje supratimas, apie kurį mes kalbėjome aukščiau, tai tobulinimosi procese įgytas supratimas, kurį eiliniai žmonės supranta priešinga prasme. Iš tikrųjų, kalbėdami apie supratimą mes turime omenyje: kai mokytojas mūsų praktikos procese išdėsta Įstatymą, kai Dao sistemos mokytojas išdėsta Dao, kai tobulinimosi procese susidursi su trukdžiais ir sunkumais, ar tu galėsi suprasti, kad esi besitobulinantis, ar gali tu suprasti ir priimti šį Įstatymą, ar gali tobulinimosi procese elgtis pagal šį Įstatymą? Kai kurie tiesiogiai niekuo netiki, ką tu jiems besakytum, jie vertina tik materialią naudą eilinių žmonių tarpe. Jie nenori atsipalaiduoti nuo jiems būdingų įsitikinimų. Todėl ir patikėti negali. Kiti galvoja tik apie ligų gydymą. Iš manęs išgirdę, kad čigunas visai nėra skirtas ligų gydymui, jie tuoj pat pajunta antipatiją ir daugiau mano žodžiams netiki.

Kai kurie visai negali pagerinti supratimo sugebėjimo. Jie savavališkai daro įvairius užrašus mano knygoje. Tie, pas kuriuos atverta dangaus rega, mato, kad ši knyga išleidžia įvairiaspalvius spindulius ir žiba auksu. Kiekvienas jos hieroglifas yra mano Įstatymo Kūno atvaizdas. Tai ką sakiau yra tiesa. Kodėl gi meluoti visiems? Tai, ką tu ten prikeverzojai, atrodo juoda. Kaip tu drįsti ten savavališkai piešti? Kuo mes čia užsiimame? Ar mes tavęs nemokome tobulintis į viršų? Apie kai kuriuos reikalus tu turėtum taip pat pagalvoti, nes ši knyga gali tarnauti vadovu tavo tobulinimesi. Argi ji nėra brangi? Tu lenkiesi Budai, bet ar šiais nusilenkimais tu iš tikro galėsi tobulintis? Tu žmogus tikintis, nedirsti liesti Budos statulos, kasdien priešais ją degini smilkalus, bet drįsti ištepti Dafa, kuris yra tavo tikras tobulinimosi vadovas.

Kalbant apie žmogaus supratimo sugebėjimą, turimas omenyje atsirandančių įvairiuose lygiuose dalykų tavo supratimo laipsnis, arba tai, kaip tu supranti Įstatymą, mokytojo išdėstomą tobulinimosi procese. Bet tai dar nėra tuo, ką mes vadiname esminiu supratimu. Esminis supratimas, apie kurį mes kalbame, yra supratimas to, kad žmogus per likusius savo gyvenimo metus nuo pat tobulinimosi pradžios nenutrūkstamai juda aukštyn, be paliovos save išlaisvindamas nuo prisirišimų ir įvairių žmogiškų norų. Kartu su tuo jo Gunas nenutrūkstamai auga, ir taip tęsiasi iki jo paskutinio žingsnio tobulinimesi. *De* materija pilnai virsta į Guną, žmogus praeina visą Mokytojo suplanuotą tobulinimosi kelią. *Bach!* – per vieną akimirką sprogime atsidaro visi užraktai. Dangaus rega atsiveria aukščiausiam to lygio taške, kuriame jis randasi. Jis mato tikrus to lygio, kuriame jis yra, visų erdvių vaizdus, mato įvairių erdvėlaikių gyvųjų būtybių egzistavimo formas, materijos formas įvairiuose erdvėlaikiuose, mato mūsų Visatos tiesą. Pas žmogų išryškėja galingos stebukladarystės. Jis gali kontaktuoti su visomis gyvomis būtybėmis. Pasiekęs šį lygį, ar jis nėra didysis Nušvitusysis, žmogus, pasiekęs nušvitimą tobulinimosi keliu? Jeigu tai išversime į senaindiškąją kalbą, tai yra Buda.

Pagrindinis supratimas, apie kurį mes kalbame, priklauso staigaus nušvitimo formai. Esant

staigiam nušvitimui, žmogus per likusius gyvenimo metus tobulinasi „uždaroje“ būsenoje. Jis nežino, kokį aukštį pasiekė jo Gunas, nežino, kokia jo išvystyto Guno forma. Jo organizmas nejučia jokios reakcijos. Net jo kūno ląstelės yra „uždarytos“. Išvystytas Gunas „uždarytas“. Jį išlaisvins tik tada, kai žmogus padarys paskutinį žingsnį tobulinimosi kelyje. Tai atsitinka tik Didžio prigimtinio pagrindo žmogui. Tokiam žmogui tobulinimasis – procesas gana kankinantis. Pradedant nuo buvimo geru žmogumi, jis tik težino, kad vysto savąjį Sinsiną, kenčia bėdas, tobulinasi aukštyne; iš savęs reikalauja tik Sinsino pakėlimo, bet savojo Guno nemato. Tokiam žmogui tobulintis visų sunkiausia. Tokiu keliu gali eiti tik Didžio prigimtinio pagrindo žmogus. Kad ir kiek metų jis tobulintųsi, vis tiek nieko nežino.

Egzistuoja kita „palaipsnio nušvitimo“ supratimo forma. Daugelis iš jūsų iš pat pradžių pajuto Faluno sukimąsi. Kartu su tuo aš jums atvėriau dangaus regą. Kai kurie jūsų, kol kas dėl įvairių priežasčių, dar nemato, bet ateityje galės matyti arba mato blogai, bet ateityje matys geriau. Kai kurie ja naudotis nemoka, bet ateityje išmoks. Jie nenutrūkstamai kelia savąjį lygį. Keliant Sinsiną ir šalinant įvairius atkaklius norus atsiranda įvairūs antgamtiniai sugebėjimai. Tu stebi ir suvoki visą tobulėjimo ir organizmo virsmo procesą. Tokiu būdu padaręs paskutinį žingsnį tobulinimosi kelyje, tu pilnai pažinsi Visatos tiesą ir pasieksi aukščiausią lygį, kurį turi pasiekti. Palaipsniui artėjant į numatytą tikslą *Benti* virsmas ir antgamtinių sugebėjimų sustiprinimas pasieks atitinkamą lygį. Toks yra palaipsnio nušvitimo procesas. Tobulėjimas palaipsnio nušvitimo kelyje taip pat nelengvas. Kai pas žmones atsiranda antgamtiniai sugebėjimai, tai tie, kas neišsilaisvino nuo prisirišimų, gali lengvai parodyti save ir atlikti blogus darbus. Tokiu būdu tavo Gunas nukris, tavo tobulinimasis bus bevaisis ir tu galų gale sugesi. Kai kurie gali matyti skirtingu sluoksnių ir lygių įvairių gyvųjų būtybių reiškimus. Jos gali tave kurstyti daryti tai viena, tai kita. Gali tave skatinti tobulintis pagal jų dalykus, gali paimiti tave į mokinius, bet jos negali tau padėti pasiekti Tikrojo Vaisiaus, nes pačios dar jo neturi.

Be to, žmonės, gyvenantys aukštų lygių erdvėse yra dieviškos būtybės. Jos gali pasiversti gigantais, gali demonstruoti visokius stebuklus. Kai tu nesugebėsi elgtis teisingai, galbūt nueisi paskui jas. Jeigu taip atsitiks, tai tu tobulinai veltui. Tegu prieš tave nors tikras Buda ar tikras Daosas, tu turi tobulintis iš naujo. Argi bet kokio dangaus žmonės nėra Dievai? Tiktai tobulinimesi pasiekęs labai aukštą lygį ir savąjį tikslą, tu galėsi pilnai ištrūkti. Nors eilinio žmogaus akyse šis Dievas tikrai ir didis, ir aukštas, be to, turintys didelių sugebėjimų, bet jis vargu ar gavo Tikrąjį Vaisių. Ar tu galėsi atsilaukiyti prieš įvairių informacijų trukdžius, prieš įvairių vaizdų viliones? Todėl tobulintis su atverta dangaus rega taip pat sunku. Šiuo atveju išlaikyti Sinsiną dar sunkiau. Gerai, kad aš kai kuriems iš jūsų tik pusiauakelyje atveriu antgamtinius sugebėjimus ir tik po to prasideda palaipsnis nušvitimas. Dangaus regą aš atversiu visiems, tik daugelio antgamtiniais sugebėjimams neleisiu išryškėti. Kai tavo Sinsinas žingsnis po žingsnio pakils į atitinkamą lygį, kai tavo dvasinė būseną taps labiau pastovi, kai tu galėsi save laikyti rankose, tada aš iškart „susprogdinsiu visus užraktus“. Atitinkamame lygyje tau pasiekus palaipsnį nušvitimą, save rankose laikyti bus lengviau, tada atsiras įvairūs antgamtiniai sugebėjimai. Tu tęsi savąjį tobulinimąsi ir galų gale pilnai atsiversi visi antgamtiniai sugebėjimai. Tavo antgamtiniais sugebėjimams leidžia pasireikšti tobulinimosi pusiauakelyje; daugelis iš mūsų yra tokie, todėl nereikia skubėti žiūrėti.

Turbūt, jūs girdėjote, kad Čanio mokykloje taip pat kalbama apie nesutarimus dėl staigaus ir palaipsnio nušvitimo. Šeštasis Čanio mokyklos patriarchas Čan Huinengas palaikė steigų nušvitimą, o Šensiu iš šiaurinės sektos – palaipsnį. Tarp jų istorijoje vyko ilgas ginčas dėl šio budizmo filosofijos klausimo. Ginčijosi ir taip, ir anaip. Mano nuomone, toks ginčas neturi reikšmės. Kodėl? Todėl, kad ginčas vyko tik apie tai, kaip pažinti kažkokį tobulinimosi principą. Vieni šį principą gali pažinti iškart, o kai kurie jį suprasti ir pažinti gali palaipsniui. Bet ar ne tas pats, kaip jį pažinti? Geriau, žinoma, jį pažinti iškart, bet palaipsniui – taip pat

neblogai. Argi tai vis tiek nėra nušvitimas? Abiem atvejais tai nušvitimas, todėl leidžiama bet kuri forma.

Didžio prigimtinio pagrindo žmogus

Koks žmogus galėtų būti vadinamas Didžio prigimtinio pagrindo žmogumi? Didžio prigimtinio pagrindo žmogus vis dėlto skiriasi nuo žmogaus su geru ar blogu prigimtiniu pagrindu. Tokį žmogų su Didžiu prigimtiniu pagrindu rasti labai sunku. Per ilgą istorinį laikotarpį gimsta tik vienas toks žmogus. Žinoma, pirmiausiai Didžio prigimtinio pagrindo žmogus turi turėti labai didelį *De*, jo baltos materijos laukas turi būti milžiniškas. Tai neabejotina. Tuo pat metu jis dar turi sugebėti iškęsti kančių kančias, turėti didžiulę kantrybę, turi mokėti atsakyti, o taip pat išlaikyti *De*, turėti puikų supratimą ir taip toliau.

Kas tai tokio kančių kančios? Budizme priimta, kad būti žmogumi jau yra kančia, jeigu tu tapai žmogumi, tai turėsi kentėti. Budizme manoma, kad visose erdvėse gyvos būtybės neturi tokių kūnų, kokius turi eiliniai žmonės. Todėl jos neserga, pas jas nėra gimimo problemų, senatvės, ligų ir mirties, jos tokių kančių neturi. Kitose erdvėse žmonės gali skraidyti, nes neturi svorio. Puiku. Eiliniai žmonės turi fizinį kūną ir atsiranda problemos: šis kūnas negali iškęsti nei šalčio, nei karščio, nei bado, nei nuovargio. Be to, dar egzistuoja gimimo, senatvės, ligų ir mirties problemos. Vienu žodžiu, tau komforto nėra.

Aš skaičiau viename laikraštyje žinią apie žemės drebėjimą Tianšanio mieste. Daug žuvusių, bet dalį aukų išgelbėjo. Šių žmonių tarpe buvo atlikta ypatinga socialinė apklausa. Jiems buvo užduotas klausimas: kokį jausmą jie jautė būdami mirties būsenoje? Priešingai, negu buvo tikėtasi, visi šie žmonės pasakojo apie vieną ypatingą aplinkybę, visiems tą pačią, būtent: mirties metu žmogus nejaučia baimės, kaip tik atvirksčiai, akimirksniu pajuntamas išsilaisvinimo jausmas, jaučiamas tam tikras vidinis susijaudinimas. Vieni jaučia, kad akimirksniu atsipalaidavo iš savo kūno apkaustų ir pakildavo besvoriai, neįtikėtinais stebuklingai; be to, jie dar matė savo kūną, kiti netgi matė kitų erdvių gyvas būtybes, tretieji dar kažkur pabuvojo. Visi jie mini tą vidinio susijaudinimo akimirką, kai išsilaisvino, tapo laisvi nuo kančių. Tokia aplinkybė mums reiškia, kad mūsų turimas kūnas mums atneša tik sielvartą. Bet mes visi tokie gimėme, todėl ir nežinome, kad tai kančia.

Aš sakiau, kad žmogus turi iškentėti kančių kančias. Tą dieną aš sakiau, kad erdvės suvokimas mūsų žmogiškajame erdvėlaikyje skiriasi nuo erdvės suvokimo kitame, žymiai stambesniame erdvėlaikyje. Pas mus vienas šičenis lygus dviem valandoms, o toje erdvėje jis lygus vieneriems metams. Ten kalbama, kad šis žmogus tiesiog nepaprastas, jis praktikuoja tokioje kankinančioje aplinkoje. Sako, kad šis žmogus nori pasiekti Dao, jis panorio tobulintis, tai labai jau nepaprastas žmogus. Tokios kančios iš jo dar neatėmė gamtinės esmės, jis dar nori tobulintis atgal. Kodėl praktikuotojams galima besąlygiškai padėti? Būtent todėl. Sakykime, šis žmogus eilinių žmonių erdvėje išsedėjo meditacijoje visą naktį. Tai pamatė ir sako, kad šis žmogus iš tikro šaunuolis, štai išsedėjo meditacijoje jau šešerius metus, tai todėl, kad mūsų vienas šičenis lygus metams toje pusėje. Mūsų žmonija yra labai ypatingoje erdvėje.

Kaip iškentėti kančių kančias? Pavyzdžiui, žmogus išėjo į darbą. Jo organizacijoje, kur jis dirba, viskas einasi blogai. Negalima, kad darbuotojų būtų daugiau, negu reikalinga. Organizacijoje vyksta pertvarka. Įvedama rangos sistema. Nereikalingi turi išeiti iš darbo. Jis pateko į jų tarpą, vadinasi, neteko duonos. Kokia dabar jo nuotaika? Algos nėra, kaip dabar gyventi? Galbūt užsiimti kažkuo kitu, bet jis daugiau nieko nemoka. Nusiminęs grįžta namo. Namie susirgo pagyvenęs giminaitis, stipriai serga. Jis susijaudino, pradėjo skubėti – reikia greitai jį nusiųsti į ligoninę. Per vargus pasiskolino pinigų ir paguldė giminaitį į ligo-

nių. Grįžo namo sergančiam giminaičiui paruošti kokio nors maisto. Kai tik peržengė namų slenkstį, pas jį iš mokyklos atėjo mokytojas ir sako: „Jūsų sūnus gerokai sumušė bendraklasį. Greičiau eikite ir pasižiūrėkite.“ Kai tik jis, tai išsiaiškinęs, grįžo namo, jam paskambino telefonu ir pasakė, kad jo žmona turi meilužį. Žinoma, jūs tokių dalykų nesutiksite. Eiliniai žmonės tokių kančių neišlaikytų. Nuspręsk, kam toliau gyventi, geriau rasiu virvę ir pasikarsiu. Nesinori gyventi! Mirtis išspręsk visas problemas! Aš sakau, kad žmogus turi iškęsti kančių kančias, žinoma, nebūtinai tokia forma. Tarpusavio intrigos, trintis Sinsino atžvilgiu, asmeninių interesų kova tam nenusileidžia. Kiek žmonių gyvena vien ant pykčio ir pasiruošę pasikarti, kai nebegali ižtvirti. Todėl mes kalbame, kad būtina tobulintis tokioje sudėtingoje aplinkoje, iškęsti kančių kančias, be to reikia turėti didžią kantrybę.

Kas tai yra didi kantrybė? Praktikuotojai pirmiausiai turi elgtis taip: negalima atsakyti smūgiu į smūgį, barniu į barnį. Reikia kentėti. Kitaip, koks tu praktikuotojas? Kai kurie sako: „Labai sunku savyje išugdyti kantrybę. Mano blogas charakteris.“ Jeigu blogas charakteris, tai ištaisyk jį. Praktikuotojai būtinai turi turėti kantrybę. Kai kurie įsiplieskia auklėdami vaikus, nuo ko pakyla baisus triukšmas. Auklėdamas vaikus tu neturi taip elgtis, pykti tikrai nereikia. Su vaikais būtina elgtis protingai ir tada atsiras tikras auklėjimo efektas. Pagalvok, kaip pas tave išaugs Gunas, jei neiškentęs tu pyksti netgi dėl smulkmenų. kažkas sako: „Aš galiu iškentėti, jeigu man kažkas smogs gatvėje koja ir aplink nebus pažįstamų.“ Aš sakau, kad to nepakanka. Galbūt ateityje tu gausi antausį akyse to žmogaus, prieš kurį labiausiai to nenorėtum ir patirsi gėdą, kaip tu tai vertinsi. Ar galėsi iškentėti. Sakykim, tu iškentėsi, bet viską giliai priimsi į širdį, taip irgi nieko nebus. Visiems žinoma, kad pasiekusieji Archato lygį eilinių žmonių tarpe vykstančių dalykų į širdį nepriima ir visada yra linksmi, jie abejingi savo nuostoliams. Jeigu tu tikrai taip elgsiesi, vadinsi, tu jau pasiekei pradinį *Go Vei* Archatą.

Kai kurie sako, jeigu mes demonstruosime tokio lygio kantrybę, tai eiliniai žmonės pasakys, kad mes per daug bailūs ir silpni, kad mus labai lengva nuskriausti. Aš sakau, kad tai nėra bailumas ir silpnybė. Pagalvokite, netgi eiliniai pagyvenę ir išsilavinę žmonės aukštai vertina susilaikymą, savęs su eilinais žmonėmis nelygina ir susilaiko nuo barnių. Ką gi tada sakyti apie mus, praktikuotojus? Mano manymu, tai būtent didžios kantrybės pasireiškimas, stiprios valios pasireiškimas. Tik praktikuotojai gali turėti tokią didžiulę kantrybę. Yra toks išsireiškimas: „Paprastas žmogus įžeidimo neiškęs ir atsakys nuogu kardu.“ Eiliniai žmonės, žinoma, taip ir elgiasi. Tu mane bari ir aš tau atsakau tuo pačiu; tu man smogei ir aš būtinai atsakysiu tau smūgiu. Vadinsi, jie – eiliniai žmonės. Argi tokius galima laikyti praktikuotojais? Būdamas praktikuotoju, jei tu neturi tvirtos valios, jeigu nemoki savęs valdyti, tai tokios kantrybės nepasieksi.

Visiems žinoma, kad senovės Kinijoje buvo žmogus, vardu Han Sinis – labai gabus žmogus, imperatoriaus Liu Bano vyriausiasis vadas, valstybės ramstis. Kodėl jis galėjo eiti tokias atsakingas pareigas? Han Sinis nuo pat vaikystės buvo ypatingu žmogumi. Yra pasakojimas apie Han Sinio pažeminimą, kai jį privertė šliaužti tarp kojų. Nuo pat vaikystės Han Sinis tobulinosi pagal kovos menų. To meto kovos menų praktikuotojai visada vaikščiojo su kardais. Kartą ėjo jis gatve ir vienas niekšas, rankas įspaudęs į savo šonus, užstojo jam kelią: „Kam tau kardas? Tu išdrįsi užmušti žmogų? Jeigu drįsti, tai nukirsk man galvą.“ Su šiais žodžiais jis pakišo jam savo kaklą. Han Sinis pagalvojo: „Kam man kirsti tau galvą?“ Tuo metu už žmogžudystę teisdavo ir buvo galima sumokėti mirtimi už mirtį. Argi žmogų galima savavališkai nužudyti? Anas pastebėjo, kad Han Sinis nedrįsta jo užmušti, ir sako: „Jeigu nedrįsti manęs užmušti, tai prašliaužk man tarp kojų.“ Han Sinis iš tikrųjų prašliaužė jam tarp kojų. Tai rodo, kad Han Sinis turėjo retą, didžią kantrybę. Jis skyrėsi nuo eilinių žmonių, todėl galėjo turėti tokias atsakingas pareigas. Žmogus gyvena tam, kad kovotų už savo garbę – tai ne kas kita, kaip eilinių žmonių samprotavimai. Pagalvokite, ar kančios ir kankinimai neateis pas žmogų turanti tokį požiūrį į gyvenimą? Ar verta dėl to gyventi? Han

Sinis vis dėlto eilinis žmogus, o mes, žmonės besitobulinantys. Mes turime būti žymiai už jį geresni. Mūsų tikslas – pralenkti eilinių žmonių lygį ir siekti aukštų lygių. Tokio įvykio mes nepatirsime. Bet eilinių žmonių tarpe praktikuotojų patiriami pažeminimai ir skriaudos nebūtinai silpnėsni, negu tokio pobūdžio įvykyje. Trintis tarp žmonių Sinsino atžvilgiu, mano nuomone, tokiam dalykui nenusileidžia, netgi viršija. Čia taip pat labai sunku.

Be to besitobulinantys turi mokėti atsisakyti eiliniams žmonėms būdingų įvairių atkaklių troškimų ir norų. Jeigu iškart šito nepasieksi, tai galėsi pasiekti palaipsniui. Jeigu šiandien tu iškart įvykdytum šiuos reikalavimus, jau šiandien taptum Buda. Tobulinimasis turi vykti palaipsniui, bet tu neturi mažiau iš savęs reikalauti. Galbūt tu pasakysi, kad Mokytojas sakė, kad tobulinimasis turi vykti palaipsniui, tai mes ir tobulinsimės neskubėdami. Jokiū būdu! Tu privalai būti sau griežtai reiklus. Tobulinantis pagal Budos įstatymą tu turi ryžtingai ir uoliai judėti pirmyn.

Taip pat reikia išlaikyti *De*, išlaikyti atitinkamą Sinsino lygį, negalima elgtis beatodairiškai. Tau negalima daryti tai ko nori. Tu turi išlaikyti savo Sinsiną. Eilinių žmonių tarpe mes dažnai girdime tokius išsireiškimus, kaip „daryti gera“, „kaupiti *De*, darant gera“. Praktikuotojai nekreipia dėmesio į *De* kaupimą. Mes stengiamės išlaikyti *De*. Kodėl mes siekiame išlaikyti *De*? Todėl, kad mes pamatėme tokią aplinkybę: apie *De* kaupimą kalbama eilinių žmonių tarpe. Jeigu kažkas sukaupė daug *De*, padarė gera, tai jam kitame persikūnijime bus viskas gerai. Mes tokios problemos neturime, jeigu tu pasieksi Pilną Tobulumą ir pasieksi Dao, tau nebeegzistuos persikūnijimo problema. *De* išlaikimu, apie kurį mes kalbame, suprantama tai, kad mūsų kūne juodoji ir baltoji materijos susikaupė ne per vieną gyvenimą. Jos paveldėtos per ilgus laikus. Apvažiavosi dviračiu visą miestą ir galbūt nerasi jokios galimybės padaryti gerą darbą. Tu vargu ar sugebėsi jį rasti, net jeigu kasdien tuo rūpinsies.

Čia dar egzistuoja tokia prasmė: sakykim, tau leidžia kaupiti *De*. Tu laikai kažkokį darbą geru ir jo imiesi, o jis pasirodė blogu; tu laikai darbą blogu, jeigu į jį įsikiši, jis gali pasirodyti geru. Kodėl? Todėl, kad tu nematai jo išankstinės lemties. Mūsų visuomenės įstatymai valdo eilinių žmonių reikalus, čia problemos nėra. Būdami praktikuotojais, jūs peržengiate įprastinį, esate nepaprasti. Nejprasti žmonės turi vadovautis nejprastais principais, o ne eiliniiais principais. Kadangi tu nežinai tam tikro dalyko išankstinės lemties, tai tau lengva padaryti klaidą, todėl mes laikomės neveikimo. Tau negalima daryti to, kas šaus į galvą. Kai kurie sako: „Aš noriu pamokyti blogus žmones.“ Tokiu atveju patariu – tapk policininku. Bet mes nereikalaujame, kad tu būtum nuošalyje žmogžudystės ar padegimo atveju. Aš jums sakau: kai žmonių tarpe kyla konfliktas – kažkas smogė kitam koja, kažkas smogė kumščiu – pilnai įmanoma, kad antrasis anksčiau buvo pirmajam skolingas. Vadinasi, šiandien jie atsiskaitė. Jeigu tu įsikiši, tai atsiskaitymas neįvyks, ir viskas vėl pasikartos. Tai reiškia, kad tu nežinai išankstinės reikalo lemties ir lengvai gali atlikti blogus poelgius, gali prarasti *De*.

Tai normalu, kad eiliniai žmonės valdo eilinių žmonių reikalus. Jiems egzistuoja jų principai. Tau reikalus reikia vertinti pagal aukštesnius principus; jeigu tu laikysies nuošalyje nuo žmogžudystės ar padegimo atveju, tai jau bus problema su Sinsinu. Kaip kitaip gali tu likti geru žmogumi? Jeigu tu neįsikiši į tokius reikalus, tai į kokius reikalus tu dar gali kištis? Bet mūsų, praktikuotojų, šios aplinkybės neliečia. Vargu, ar tau tai surengs, vargu, ar tu tai sutiksi. Mes kalbame apie *De* išlaikymą tuo tikslu, kad tu neatliktum nieko bloga. Egzistuoja tokia galimybė, kad tu blogai pasielsi jau tada, kai lengvai įsikiši į kokį nors reikalą. Tada tu prarasi *De*. Jei tu prarasi *De*, kaip tu kelsi lygį? Kaip pasieksi savo galutinį tikslą? Čia egzistuoja ši problema. Be to, reikalingas geras supratimo sugebėjimas. Geras prigimtinis pagrindas gali pagimdyti gerą supratimo sugebėjimą ir aplinka taip pat turi savo įtaką.

Mes jau kalbėjome, kad jeigu kiekvienas mūsų tobulinsis viduje, rūpinsis savo Sinsinu ir,

jeigu kažkur pasielgs blogai, to priežasties ieškos savyje, kad kitą kartą viską galėtų padaryti geriau. Prieš užsiimdamas koku nors reikalu, pirmiausiai pagalvotų apie kitų interesus. Tokiu atveju žmonių visuomenė pagerės, pakils moralė, dvasinė kultūra, pagerės visuomenės saugumo būklė ir galbūt policija daugiau nebus reikalinga. Jau nereikės, kad vieni valdytų kitus. Kiekvienas save valdys. Kiekvienas ieškos netobulumo savyje. Kaip tai bus gerai. Kaip žinoma, dabar įstatymai būna palaiptai papildomi. Bet kodėl vis dar egzistuoja tie, kurie užsiima blogais darbais? Kodėl jie nesilaiko egzistuojančių įstatymų? Tai yra todėl, nes tu negali valdyti jų širdžių. Kai kiti nemato, jie vis tiek užsiima blogais darbais. Jeigu kiekvienas tobulinsis savo širdyje, tai bus visai priešingas vaizdas. Tada tau jau nereikės ginti teisingumo.

Aš galiu išdėstyti *Fa* tik iki šio lygio, žymiai aukštesnį lygį tu sugebėsi įsisavinti tik remdamasis savo tobulinimusi. Kai kurie man užduoda vis daugiau ir daugiau konkrečių, liečiančių buitines smulkmenas, klausimų. Jeigu aš į viską atsakysiu, kaip tu tobulinsies?! Tu turi tobulintis pats, pats suprasti. Jeigu aš viską atversiu, tai tau nebus kur tobulintis. Gerai, kad Dafa jau išdėstytas. Tu gali elgtis pagal Dafa.

Manau, kad mano *Fa* išdėstymo laikas greitai pasibaigs. Norėtusi jums palikti tikrą dalyką, kad ateityje tobulindamiesi jūs galėtumėte vadovautis *Fa*. Visame *Fa* išdėstymo procese aš jaučiau atsakomybę prieš visus pasekėjus ir visuomenę. Mes elgėmės būtent pagal tokį principą. Aš patylėsiu apie efektą, tegu visuomenė įvertina tai pati. Aš noriu, kad būtų skleidžiamas Dafa, kad dar daugiau žmonių gautų naudą, kad norintys tikrai pasišvesti tobulinimuisi, galėtų tobulintis aukštyn, vadovaudamiesi *Fa*. Tuo pat metu *Fa* išdėstymo procese mes taip pat paaiškinome principus, kaip reikia būti žmogumi, ir tikime, kad po mūsų kursų, jeigu tu negalėsi tobulintis pagal Dafa, tai bent jau būsi geru žmogumi. Tai atneš naudą mūsų visuomenei. Iš tikrųjų, tu jau gali būti geru žmogumi. Po kursų tu būtinai galėsi būti geru žmogumi.

Fa perdavimo procese būta ir nepavykusių atvejų, taip pat iš įvairių pusių būta labai didelių trukdžių. Organizacijos – iniciatorės ir visų sričių vadovų palaikymo bei darbuotojų triūso dėka mūsų kursai pasiekė palyginti sėkmingą rezultatą.

Viskas, ką aš išdėstau savo paskaitose, skirta jūsų tobulinimui į aukštus lygius, ko anksčiau niekas neplatino. Mes viską išaiškinome aiškiai, tiksliai ir atitinkamai pagal šiuolaikinį mokslą ir pagal žmogaus kūno mokslą; palietėme labai aukštų lygių klausimus. Svarbiausia tai, kad jūs tikrai gavote *Fa*, pagal kurį galite tobulintis aukštyn. Mūsų perduodamų *Fa* ir praktikos metodo perdavimo proceso metu daugelis mano, kad *Fa* yra tikrai nuostabus, bet veikti pagal jį sunku. Iš tikrųjų, mano manymu, sunku ar ne, priklauso nuo to, apie ką kalbame: tai bus labai sunku nesiruošiantiems tobulintis eiliniams žmonėms, neįmanoma ir neprieinama. Jis yra eilinis žmogus ir tobulintis nenori, jis būtinai manys, kad jam tai labai sunku. Laodzi sakė: „Kai išmintingas žmogus girdi apie Dao, jis uoliai jį praktikuoja; kai vidutiniškas žmogus girdi apie Dao, jis praktikuoja kartas nuo karto; kai kvailys girdi apie Dao, jis garsiai iš jo juokiasi. Jeigu jis iš jo nesijuokia, tai jau ne Dao.“ Mano manymu, tikriems besitobuliantiesiems tai labai lengvas dalykas, nesudarantis kažko nepasiekiamo. Iš tikrųjų, daugelis iš čia dalyvaujančių arba iš čia neatėjusių, mano senųjų mokinių tobulinimesi jau pasiekė gana aukštą lygį. Aš apie tai tylėjau, nes bijojau, kad pas tave neatsirastų prisirišimai, pasitenkinimas ir panašiai, turintys įtaką Guno jėgos augimui. Kas iš tikro turi ryžto tobulintis, sugeba kentėti, atsiradus įvairioms naudoms, sugebės šiuos prisirišimus atmesti, sugebės būti jiems abejingas. Jeigu jis tik galės tai padaryti, visa kita bus nesunku. Kai kažkas negali atsisakyti įvairių prisirišimų, tai sako, kad tai sunku. Pats tobulinimosi metodas nesudaro jokių sunkumų ir savo lygį pakelti nesunku. Visa tai žmogui atrodo sunku tik tada, kai jis pats nenori atsipalaiduoti nuo žmogiškųjų prisirišimų. Materiali nauda visada prieš akis –

labai sunku išsilaisvinti nuo atkaklių troškimų turint realius interesus. Kaip žmogui išlikti tam abejingam? Štai kur yra sunkumas, apie kurį jis kalba. Tarp žmonių atsiradus prieštaravimams, jeigu tu nesugebėsi nugalėti savo pykčio, jeigu netgi nesugebėsi elgtis kaip praktikuotojas – aš sakau, kad taip netinka. Anksčiau, kai aš užsiiminėjau tobulinimusi, daugelis garbingų išminčių man sakė taip: „Sunkiai iškenčiama yra iškenčiama, sunkiai įvykdoma yra įvykdoma.“ Iš tiesų, būtent taip. Po kursų pabandykite. Kai pateksi į tikrą bėdą arba kažkokį išbandymą, pabandyk: sunku iškentėti, bet kentėk; atrodo neįmanoma – sako, kad sunku įvykdyti – tada pabandyk, galėsi galų gale įvykdyti ar ne. Jeigu tu tikrai su tuo susidorosi, tai, be abejonės, pajusi „gluosnių šešėlius, ryškias gėles ir dar kaimą priešakyje“⁷⁶!

Aš kalbėjau per daug, taip daug, kad jums sunku atsiminti. Noriu jums iškelti pagrindinį reikalavimą: linkiu, kad ateityje būsimajame tobulinimesi jūs elgtumėtės kaip praktikuotojai, tikrai atsidavę tobulinimuisi. Linkiu, kad ir seni, ir nauji mokiniai galėtų tobulintis pagal Dafa ir pasiektų Pilną Tobulumą! Linkiu, kad visi jūs tobulintumėtės rimtai, neprarasdami ne minutės.

⁷⁶tapusios posakiu eilutės iš senovės Kinijos poeto Lu Ju (1125 – 1210) kūrinio „Kelionė kalnuose į vakarų kaimus“

Epilogas

Paviršutiniškai „Džuan Falun“ tekstas nepasižymi literatūriškumu, kartais net neatitinka šiuolaikinės kalbos gramatikos dėsny. Tačiau, jei aš pertvarkyčiau šą knyga pagal šiuolaikinę gramatiką, atsirastų labai rimta problema – knygos kalbos konstrukcijos atitiktų gramatikos dėsnius bei būtu ryškios, bet knygos turinys neturėtų gilesnės ir aukštesnės prasmės. Šiuolaikinė standartizuota laksana visai negali išreikšti Dafa principų įvairiuose aukštesniuose lygiuose bei Įstatymo pasireiškimų kiekviename lygyje; tuo labiau ji negali išjudinti mokinių *benti* ir Gun evolicijos ir kilimo procesa, bei kitų tokios rūšies svarbų pasikeitimų.

1996 m. sausio 5 d.

Li Hundži